

Погледајте дискусије, статистику и профиле аутора за ову публикацију на: <https://www.researchgate.net/publication/376353096>.

Фурсциенце: Деценија психолошког истраживања крзеног фандома.

Књига · Децембар 2023.

ЦИТАЦИОНС.

0.

РЕАДС.

25,141.

5 аутора, укључујући:

Цоуртнеи Планте.

Бисхоп'с Университи 121 ПУБЛИКАЦИЈЕ 1.299 ЦИТАТА.

ВИДИ ПРОФИЛ.

Степхен Реисен.

Текас А&М Университи-Цоммерце 199 ПУБЛИКАЦИЈЕ 3,741 ЦИТАЦИОН.

ВИДИ ПРОФИЛ.

Схарон Ројертс.

Университи оф Ватерлоо 89 ПУБЛИКАЦИЈЕ 1,094 ЦИТАТА.

ВИДИ ПРОФИЛ.

Сав садржај који прати ову страницу је поставио Степхен Реисен 26. децембра 2023.

Корисник је захтевао појачање преузете датотеке.

Фурсциенце.

Деценија психолошког истраживања крзеног фандома.

Фурсциенце.

Деценија психолошког истраживања крзеног фандома.

Уредио.

Цоуртнеи Н. Планте.

Бисхоп'с Университи.

Степхен Реисен.

Тексашки А&М Универзитет-Цоммерце.

Цамиелле Адамс.

Универзитет у Калгарију.

Схарон Е. Ројертс.

Универзитетски колеџ Ренисон, Универзитет Ватерло.

Катхлеен Ц. Гераси.

Колеџ округа Нијагара.

Међународни антропоморфни истраживачки пројекат Цоммерце, Тексас, САД.

ИСБН-13: 978-0-9976288-3-8.

Ауторска права © 2023 Аутори.

Цоммерце, Тексас, САД.

Цовер Арт и @еџхоофјустице.

Ова књига је лиценцирана под међународном лиценцом Цреативе Цоммонс Атрибутион 4.0 (ЦЦ БИ-НЦ-СА 4.0).

Садржај.

Признања.

Први део – Шта је све ово?

Поглавље 1 – Увод у ову књигу 1.

Кортни "Нука" Планте.

Поглавље 2 – Фурри 101: (Кратка) историја Фурри Фандома 7 Јоје Стрике Поглавље 3 – Фуртуити: Прича о Фурсциенце 19 Катхлеен Гераси, Цоуртнеи „Нука“ Планте, Схарон Е.

Ројертс, Стивен Рејсен, Елизабет Фејн.

Поглавље 4 – А (Не превише олно) Увод у методе истраживања 39 Цоуртнеи „Нука“ Планте.

Део 2 – Крзнени раде крзнене ствари.

Поглавље 5 – Шта је крзнени? 95.

Кортни "Нука" Планте.

Поглавље 6 – Бити крзнени: Фансхип против фандома 131 Степхен Реисен & Цоуртнеи „Нука“ Планте

Поглавље 7 – Фурсонас – Излиза и Фурсонал 157 Цоуртнеи „Нука“ Планте Поглавље 8 – У потрази за успјехом

207 Цоуртнеи „Нука“ Планте Поглавље 9 – Макин' Стуфф, Такин' Стуфф: Фурри Цонтент 231 Степхен Реисен,

Цоуртнеи „Нука“ Планте Поглавље 10 – Ово Шта је ово? Секс и порнографија 259 Тхомас Р. Броокс, Францес ХИ

Хенри, Анна Р. Хенри, Цоуртнеи „Нука“ Планте Поглавље 11 – Нејасне линије: подгрупе и крзнене суседне групе

285 Степхен Реисен, Цоуртнеи „Нука“ Планте Поглавље 12 – Драма Лама : Цонфликт анд Гатекеепинг 317

Цоуртнеи „Нука“ Планте.

Део 3 – Појевима: крзнена демографија.

Поглавље 13 – Генерација Фурри: Године, социоекономски статус и односи 375 Кортни „Нука“ Планте.

Поглавље 14 – Расне групе идентитета и етничка припадност у крзненем фандому. 411 Схарон Е. Ројертс,

Цамиелле Адамс, Цоуртнеи „Нука“ Планте Поглавље 15 – Секс и род у крзненем фандому 443 Анна Ренее

Хенри, Францес ХИ Хенри, Схарон Е. Ројертс, Цоуртнеи „Нука“ Планте Поглавље 16 –

Сексуална оријентација у крзненом фандому 497 Френсис ХИ Хенри, Ана Рене Хенри Поглавље 17 – Крзнена веровања: Религија и политика 545 Кортни „Нука“ Планта, Камил Адамс.

Део 4 – Све је у твојој глави: Крзнена психологија, Поглавље 18 – Из свих шетњи: Индивидуалне разлике 571 Степхен Реисен, Цоуртнеи „Нука“ Планта Поглавље 19 – Мотори предење: погон вентилатора и мотивација 607 Степхен Реисен, Цоуртнеи „Нука“ Планта Поглавље 20 – Животиња у себи: ставови животиња и теријантропија 637 Кетлин Гераси, Елизабет Фејн, Кортни „Нука“ Планта Поглавље 21 – Мрзитељи ће мрзети: крзнена стигма 657 Стивен Рејсен, Кортни „Нука“ Планта Поглавље 22 – Деца су у реду: Крзнено лагостање и ментално здравље 683 Стивен Рејсен, Кортни „Нука“ Планта Поглавље 23 – Аутизам у крзненом фандому: могућности, препреке и препоруке 705 Елизабет Фејн, Ејми Аделман Поглавље 24 – Крзнени идентитет, крзнени капитал и интрасонаси: спајање квантитативних, квалитативних и антрополошких налаза за формирање модела разрешења идентитета крзнених фандома (ФФИРМ) 733 Схарон Е. Ројертс.

Део 5 – Завеса.

Поглавље 25 – Стални реп: Куда идемо одавде? 773 Кортни „Нука“ Планта.

Биографије аутора 777.

Признања.

Фурсциенце је, и одувек је био од самог почетка, заједнички напор. И, аш као на Бродвеју, пулика која гледа споља лако заговори да глумци на сцени представљају само делић свих људи потреба да и се продукција остварила! У том духу, ми у Фурсциенце-у желимо да се заједнички захвалимо свим људима који су нам помогли да дођемо тамо где смо данас, без којих ова књига не постојала би. Потрудићемо се да препознамо сваку особу која нам је помогла на том путу, али схватимо да је то херкуловски задатак: Фурсциенце представља кумулативни допринос стотина људи (да не спомињемо десетине хиљада крзнених који су великодушно дали своје време и труд бесплатно да нам помогну у нашем истраживању). Упркос нашим напорима, готово сигурно ћемо заборавити да поменем људе. Овај превид треба посматрати као рефлексију на слабу меморију и на наше скромно признање колико људи дугујемо велику захвалност, а не као на то да смо незахвални за све што је толико људи урадило да нам помогну да преживимо године! Кети Гераси Желела их да се захвалим свим истраживачима са којима смо радили током година, без којих никада не постојало би никакво крзнено истраживање! Поаједном реду, и колико могу да се сетим, то су Чарли Аквила, Ешли Борели, Ерик Брукер, Трој Бригел, Мајк Клајн, Карлос Дари, Ема Верати Де Челис, Џејмс Дукас, Ерика Едвардс, Кејтлин Фул, Тим Гадавски, Ентони Хартман, Ребека Хјуит, Џастин Хигнер, Ден Киш, Елис Коепке, Дерил Локи, Џаред Мекефри, Брајан Мендел, Ник Адам Паолоне, Ант Адам Паолоне Привитера, Тристан Пафер, Јеннифер Раимонд, Исаиа Сциапарраси, Џо Вулло. Поред поменутих појединаца, од којих су већина били моји ученици, и хиљада крзнених који су учествовали у истраживању у протеклих 10 година, посебно их желео да се захвалим Лоренсу „Греен Реапер“ Парију, Вилијаму Кондеу, Мајклу Бреннер и Доуглас Мутх (Гиза) за њихову континуирану подршку и интересовање за истраживање крзнених животиња и Симона Гхаи за њене невероватне способности транскрипције. Кортни „Нука“ Планта. Почела сам са овим подухватом као дипломирани студент, у време када је моје поверење у пројекат било пољуљано и када нисам био сигуран да ли ће то што радим убити моје изгледе за каријеру или не. С тим у вези, желео их да изразим велику захвалност свом дипломираном школском супервизору, др Рицхарду Еишау, и његовом партнеру др Стиву Моку, од којих су обојица помогли да се развију истраживачке вештине које и данас користим и који ми је помогао да уравнотежим своју жељу и ентузијазам да појегнем и урадим ову откачену линију

истраживања са потремом да остану утемељени и прагматични. У истом смислу, желео бих да се захвалим и мојим колегама, посебно Кети, Стивену и Шерон. Сматрам да сам најсрећнији дипломирани студент који је икада живео због њих; док већина дипломираних студената има само једног супервизора, ја сам имао срећу да ме четири ментора у тешким тренуцима у животу. Сваки успех који имам данас могу приписати њиховим заједничким напорима. Такође бих желео да се захвалим крзнама које сам упознао током година који су или од кључног значаја или у директној помоћи у нашем истраживању или који су ми лично помогли као особа која се ави истраживањем крзна. Ово укључује, али ни на који начин није ограничено на, Алберта Фурриес, Ватерлоо Фурриес, и УВ Брониес Џлу. Посебно бих желео да се захвалим Едолону, који ме је упознао са Кети на првом месту, Каом, која је била кључна у моралној подршци и помагању у постављању и вођењу компјутеризованог експеримента на крзненој конвенцији. Хвала подцастима Фур Вхат Ит'с Вортх и Фурцаст, који су ојојца или рани појорници нашег истраживања и помогли нам да ширимо наше налазе крзненным људима широм света! Слично томе, хвала Греенрепер-у што нам је помогао да сигнализиремо да пољошамо наше налазе о Флаирах-у и што је тако ентузијастично подржавао наш рад. Хвала свом особљу конвенције које нам је помогло да спроведемо истраживања на њиховим конвенцијама, укључујући удовољавање свим нашим чудним захтевима. Ово укључује есрој чланова особља Текас Фурри Фиеста (нпр. Истанбул, Гласс), Антхроцон (нпр. Каге, Гиза), Фуртхер Цонфусион (нпр. Царсон), Оклацон (нпр. Ленни анд Анди), Фурнал Екуинок, Цанфуренце, Еурофуренце, Фур-Ех и Фуралити (нпр. Алофокк)! Такође бих желео да се захвалим ројним крзненным научницима, од којих су многи дали вредан допринос, повратне информације, перспективу и критику нашег рада, што је само помогло да га пољошамо! Ово укључује Троја, који је био фантастична звучна плоча од које се могу одити клиничке идеје, Хазел (Боји) Али Заман, која увек пружа одличну перспективу и подстиче нас да размотримо више феноменолошки поглед на наш рад, Иерфа, чија је критика била продуктиван креатив Адамс, којег, поред тога што уређује ову књигу и нуди непроцењиву перспективу и истраживачке идеје о питањима политичких наука и БИПОЦ-а, сматрам и драгим пријатељем! На крају, желео бих да продужим огроман хвала мом пријатељу и другари крзненом Океану, који је сама особа најодговорнија за ојоје.

путовање у крзнени фаном и у оно што ће на крају постати Фурсциенце! Шерон Ројертс Постоји толико много људи који су радили иза кулиса да и Фурсциенце омогућили. Да није било институција, часописа и финансијских агенција које су у нашем раном раду виделе оећање, не смо успели. Хвала нашим финансијерима што су нам помогли у неким од многих истраживачких пројеката који су представљени у овој књизи: Универзитетски колеџ Ренисон за основно финансирање; грантови за почетак рада са Универзитета Ватерло; хвала Фонду за хуманистичке и друштвене науке Боја Хардинга и Лоис Клакстон; и од срца хвала ССХРЦ-у на могућности да каже: Ово истраживање је делимично подржано средствима од стране Савета за истраживање друштвених и хуманистичких наука. Дакле, хвала толико, Томе, што си ме научио како да напишем оље апликације за грантове. Живи дуго и напредан, пријатељу. Захвалан сам на ројним конгресима и њиховом невероватном особљу које нам је помогло да успемо, од којих су многе моје колеге већ помињале. Међутим, лично хвала од мене и Малициоус Беавер-а организаторима Антхроцон, ЦанФУРенце, ЦонФуззлед, Еурофуренце, НордицФуззЦон, Фурнал Екуинок, Оклацон, Фуралити, Овомацон, Текас Фурри Фиеста, Фурпоинт, ВанцоуФур, Аламо Цити Фурри Цонвентион, Фуртхер Конфузија и крзнени пинас. Веома смо захвални за ова партнерства и пријатељства. Такође се од срца захваљујемо многим дивним људима у крзненој заједници који су неуморно радили са Злонамерним дајром у позадини на свим врстама подухвата. Има вас толико, али посебно се захваљујемо др Конвеју, Арк Хаскију, Џејкоу, Темпеу О'Куну, Цхеетах Спотти Цат, Јианон, Германсхеп, Трак, Арркаи, Анди, Ленни, и Момс оф Фурриес. Ојоје веома ценимо ваше вођство, великодушност и љубазност. Хвала нашим посвећеним студентима, истраживачким асистентима и волонтерима Фурсциенце: Челси, Кајла, Аигејл, Мари-Мишел, Скот, Рула, Рејека, Симона, Кендра, Џеклин, Ким, Аона, Ана, Чарлс, Трој, Даун, Ашер, и многе друге. Осећам такву захвалност када помислим на професора Џејмса Котеа. Хвала вам за

улажући толико енергије и времена у моје о разовање и да наставиш да ме подучаваш током читавог мог академског пута. Каква ми је привилегија ила да учим од вас у последњих четврт века. Такође, хвала вам пуно на повратним информацијама и охра рењу у вези са моделом разрешења идентитета Фурри Фандома (ФФИРМ), који де итује у 24. поглављу ове књиге.

Од срца се захваљујем нашем креативном и комуникацијском директору, Малициоус Беаверу, за ескрајну посвећеност Фурсциенце-у и мени. И хвала мојим колегама са Фурсциенце-а - драга моја пријатељи. Тако сам вам захвалан на вашем стрпљењу и мудрости. Осећам се тако срећним што сам имао прилику да помогнем у писању ове приче о Фуртуитију. На крају, хвала невероватној крзненој заједници која је учинила да се осећамо тако до родошли у крзненим просторима. Као што говорим студентима на свом курсу Метода истраживања, учесници који деле детаље свог живота нуде истраживачима најдрагоценије поклоне. Учење о осекама и осекама живота толиког крзна ила је изузетна привилегија. Хвала крзеном фандому на учешћу у нашим ројним студијама и подршци овом истраживању. ми смо захвални. Степхен Реисен Хвала Таннер МцЦартер, Јессица Гам оа, Аманда Гам оа, и Јессие Киер ов који су или у нашој Текас Фурри Фиеста посади дуги низ година (и надамо се још много тога). Такође, хвала студентима који су помогли у прошлости: Цатхерине Сцхрои, Јамие Снидер, Јасон Ллоид и Јустин Миллер. На крају, хвала Едуарду Солизу. Елиза ет Фејн Желео их да изразим признање Џенифер Бредли, Бену Гадесу, Хозеу Г. Луиђи-Ернандезу и Га ријели Мени И ари. Цамиелле Адамс Вау, никад нисам мислила да ћу дати ову врсту изјаве за пу ликацију која није фикција, али ево ме. Живот ми је свакако послао разне тестове и изазове, али сам веома захвалан што сам до ио све јединствене прилике које су ми пружене. Надам се да ће са сваком пу ликацијом од мене да учествујем, моји радови просветлити и подстаћи друге да даље истражују и

тражити њихово разумевање. Запамтите, ако сви радимо једну ствар сваког дана која позитивно утиче на неког другог, онда мало по мало можемо променити свет. Пре свега, желео их да се захвалим Створитељу на мојим талентима и спосо ности да издржим док се око мене одвија ово што називам својим животом. Такође их желео да се захвалим свом вољеном мужу, Оушану, на његовој љу ави и касним грицкалицама. Заиста и заиста, ио их тако изгу љен ез њега. Он је заиста месец за моје сунце. Такође их желео да се захвалим својим кумовима, Тонае & Еарле, Ирене и Цатхи на њиховом охра рењу и што су ме проверили док су ствари понекад иле тако тешке. Исто тако, велико хвала мојој рођаки, Елејн, која ми је упутила многе молитве за снагу и стрпљење. Такође их желео да се захвалим др Кортни "Нука" Планте што ме је укључила у овај подухват. То је.

ило је веома за авно и као доживотни штре ер, ово истраживање и уређивање су или сјајно искуство. Ласт али свакако не најмање важно, желео их да се захвалим својој мајци, Ди, што је поставила темеље за мене као дете да гледате на знање, истраживање и само читање као на за авну и занимљиву активност. Иако више ниси са нама, твоје наслеђе и љу ав се могу осетити на сваком врху који стигнем, сада и заувек. Не за оравите да загрлите дхолес!

1. део.

Шта је све ово?

Поглавље 1.

Увод у књигу.

Кортни "Нука" Планте.

Знаете оне тренутке у животу у којима само застанете, погледате околу и запитате се „Како сам, дођавола, доспео овде?“ То је оно што је ова књига: шанса за нас, чланове Фурсциенце тима, да сагледамо где смо и како смо стигли овде. Да о јасним. Од 2011. ми, тим друштвених научника који се е називамо Фурсциенце, научно проучавамо крзнени фандом – проводећи онлајн

и личне анкете, интервјуе, фокус групе и експерименте како и оље разумели шта изазива крзнене длаке. 1 У времену од тада, спровели смо десетине студија о десетинама хиљада крзна из целог света, о темама као што су шта мотивише крзнене, до роит крзна, односи у крзнени фандом, став фурија према животињама, функције фурсона, формирање идентитета и сазревање у фандом просторима и суко фандома, да споменемо само неке. Када смо почели, ило је релативно мало психолошке литературе на тему крзна у време када је много вести, телевизијских емисија и мрзитеља на мрежи имало много тога да кажу о крзнама. И тако смо урадили оно чему сви до ри академици теже: о јавили смо наше истраживање како исмо покушали да пренесемо знање на тему до које је људима стало. О јавили смо наше истраживање у академским часописима, поглављима у књигама и онлајн на нашој ве страници на релативно парцијални начин. Чланци научних часописа и поглавља у књигама представљали су ду око зарон у веома специфичне, танке делове крзног понашања, док је наш ве -сајт редовно показивао резултате нашег најновије студије. То смо радили током већег дела деценије, постепено акумулирајући све већу и већу гомилу о јављених чланака и поглавља и повећавајући нашу онлајн ризницу налаза тако што смо сваку нову студију додали као пост-ит елешку на све прометнијој канцеларијској та ли. Сваке године смо се фокусирали на о јављивање више чланака и додавање више података на нашу ве страницу, са мало времена за то ило шта друго јер чим смо завршили са анализом података из једне студије, већ смо састављали материјале за следећу студију – увек је тре ало да идемо на још једну конвенцију, још један узорак за до ијање.

1 Као што смо о јаснили у Поглављу 3, неки појединачни чланови нашег тима су или.

спроводи студије још од 2006. године, али нисмо се ујединили као Фурсциенце тим све до 2011. године!

А онда, 2020. године, свет је довео до крајњег застоја з ог гло алне пандемије. Карантини су зауставили крзнене конвенције за већи део две године, као и редовне академске активности. Као професори, и даље смо одржавали онлајн часове, али смо, осим тога, као и цео свет, или заглављени у ша лону држања, чекајући да се пандемија заврши. Вртоглави циклус прикупљања података, анализе, планирања, а затим и даљег прикупљања података је стао заједно са свим осталим. Без конвенција на које исмо могли да присуствујемо, одједном смо се нашли са неким неучајеним сло одним временом.

Тада смо направили корак уназад и схватили да, за више од једне деценије, никада нисмо престали да састављамо све делове, да исмо холистички погледали све наше податке. Након ило које студије, прикупили исмо најсочније и најуз удљивије информације које исмо поделили у пу ликацијама и на нашој истраживачкој ве страници, али се никада нисмо вратили да радимо спорији, методичнији научни рад: проучавање неких од свакодневним, али ипак важним налазима. Били смо тако жељни размишљања о удућим студијама које никада нисмо стали да исмо упоредили наше тренутне налазе са онима који су дошли раније. Укратко, пандемија нам је дала осећај перспективе и прилику да седнемо са својим подацима и проучимо их на начин на који никада раније нисмо радили. Коначно смо имали прилику да погледамо више од 30 студија које се састоје од хиљада питања датих десетинама хиљада крзна и, чинећи то, почели смо да увиђамо шире трендове и о расце који само произлазе из холистичког погледа на корпус истраживања. . То је оно што је ова књига: то је најкомплетнија слика свих истраживања које смо до сада саставили о крзненом фандому. То је наш најхолистичкији поглед на психологију крзног фандома, причу са највише међусо но повезаних, преклапајућих, испреплетених наратива и подзаплета које смо написали. Користимо читавог ивола, од главе до пете, састављајући све наше налазе и посматрајући их не изоловано, већ са оком да видимо ширу слику којој сви они доприносе. Дакле, зашто се трудити да ово радите после деценије? Лагали исмо ако исмо рекли да то није ило ар мало се ично. На крају крајева, деценија је дуго време да се акумулирају они иритантни свр ежи у нашим умовима, онај досадни осећај „Стварно и тре ало да се вратим и још једном погледам податке, само да се уверим да ништа нисам пропустио ” гомилају се са сваком додатном студијом. Освежавајуће је ило да темељно прочешљамо сваки део података које смо икада прикупили и да их организујемо.

искуство - као да коначно одвојите недељно поподне да разгледате тај неуредни орман или организујете ту фиоку за смеће! То је такође била фантастична прилика за нас да допремо и тражимо перспективу и стручност оних који су поље проучени о појединостима од нас самих. Иако смо можда „стручњаци“ када је у питању фурри, ми смо генералисти када су у питању многе теме описане у овој књизи (нпр. раса, пол, пол, историја фандома, политичка уверења). Као такав, док Фурсциенце

уз све податке, стручњаци су великодушно помогли у тумачењу и контекстуализацији наших налаза у оквиру својих области, пружајући важну историју или теоријске оквири у оквиру којих можемо разумети наше налазе. Због тога смо се одлучили за приступ овој књизи више „уређене збирке поглавља“, а не за приступ „свако поглавље пишу исти аутори“ – то нам омогућава да извучемо користи од године искуства и стручности других научника! Трећи разлог за писање ове књиге је да се вратимо крзнама који су нам толико дали током година. Наш рад у Фурсциенце-у био је немогућ да није било великодушног времена уквално десетина хиљада крзнених који су провели време завршавајући наше студије – да не спомињемо велики број других који су помогли да се појача наше истраживање, дају корисне критике и предлажу нове истраживачке теме и тумачења наших налаза.

У ствари, ово је био велики подстрек да књига буде самостално објављена и пуштена бесплатно у дигиталном облику – јер заиста осећамо да смо ушли у партнерство са крзним фандомом, и зато је једино исправно и поштено да сваки крзнени може имати максималну корист од овог напора заједнице. Коначна сврха ове књиге је да буде на једном месту за свакога ко је радознао о крзним животињама како би сазнао више о крзном фандому и његовим становницима. Покушали смо да издвојимо дуину и ширину нашег покривања како би ова књига била подједнако релевантна за новопридошлице у фандому као и деценијама дуге љубитеље; колико је корисно новинарима и за ринутим родитељима, толико и академицима, и једнако доступно лаицима као и крзним животним стилистима и професионалцима. И док би на први поглед могло изгледати помало дрско да претпоставимо да ће тако широк спектар људи прочитати нашу књигу и доћи нешто од ње, то је управо оно што смо годинама видели из нашег Фурсциенце-а веб-сајта: сваке недеље примамо е-пошту од крзнених који желе да сазнају више о фандому чији су део, новинара који пишу приче о крзнама и желе да разјасне чињенице, 2 родитеља који желе да поље разумеју своје ново интересовање детета, а ученици и професори пишу.

2 Ово је допринело промена у односу на ране 2000-те, када је велики део медија.

дискурс о крзнама био је заснован на неутемељеним стереотипима и причама из друге руке.

радови о фандому. Ако ништа друго, надамо се да ова књига проширује домет наших података и да може помоћи људима који желе да науче више о крзном фандому да то учине! Пажљиво смо припремили и организовали наше налазе у поглавља у овој књизи на начин који има логичан ток идеја од поглавља до поглавља (нпр. са чињеницама које се заснивају на другим чињеницама) и омогућава читаоцима који су заинтересовани само за једну специфичну тему да брзо и лако пронађу оно што траже. У овом првом делу књиге почињемо са самим основама, укратко сумирајући причу о томе како је настао крзнени фандом, као и причу о томе одакле долази тим Фурсциенце и како смо спровели истраживање које сумирамо у целом остатку ове књиге. У другом делу разматрамо концепте и понашања која су фундаментална за крзнени фандом. Ово укључује дефинисање шта је крзнени (или, поље речено, показивање колико је тешко дефинисати шта је крзно) и описивање шта значи идентификовати се као крзнени. Такође посматрамо основна понашања која су скоро универзална у крзном фандому (тј. стварање фурсоне, конзумирање и креирање садржаја) или која су, у најмању руку, довољно често повезана са крзним фандомом да захтевају дискусију (нпр. , порнографија). Такође разговарамо о важним концептима везаним за фандоме као што су замагљене линије између крзнених и других фандома, мешавина различитих подгрупа унутар крзеног фандома, као и присуство драме и сукоба у просторима фандома. У трећем делу користимо други приступ разумевању крзна,

овај пут гледајући људе који чине крзнени фандом. Ово укључује сагледавање демографских карактеристика које су прилично различите или које играју важну улогу у карактеру крзног фандома (тј. његов прилично млад узраст, његов претежно ЛГБТК+ састав, итд.). Поглавља посвећујемо и давању глас онима чије се присуство у фандому често занемарује или премештају хомогенизацијом крзног фандома, укључујући расне појединце, трансродне људе и жене.

Такође пружамо додатни контекст за поглавље о драми и сукобима удуљујући се у верска и политичка уверења крзнутих фандома како бисмо видели како нам разумевање основних вредности и принципа крзнутих фанова помаже да боље разумемо зашто је фандом такав какав јесте. (нпр. прогресивне вредности). У четвртом делу, фокус померамо на психолошке процесе који покрећу крзнене и крзнено понашање. Разматрамо индивидуалне разлике међу људима и како се оне манифестују у понашању специфичном за крзнене и улазимо у питање шта уопште тера крзнене да буду крзнени. Такође разматрамо улогу животиња у животима крзна, укључујући и разлику.

између допадања или одобравања животиње и идентификације као животиње, разлика коју обично занемарују лаици изван крзног фандома. У том правцу, такође се авимо разним заљудима које људи имају о крзним фандомима и како то доприноси стигми према крзним фандомима, као и утицају који ова стигма има на допринос крзнутих (и како фандом пружа тампон против ове стигме). Такође осветљавамо неке врло специфичне психолошке концепте које су истакли крзнени фандоми, укључујући значајну преваленцију неуродиверзитета длака и улогу крзнутих у помагању људима да се крећу свеуверљивијим путем ка одраслој доји. Искрено се надамо да ћете, док читате, имати исту радозналост и страст да сазнате више о овом чудном и дивном фандому какав смо и ми! Зато је та неописива потреба да се схвати веома озбиљно

ову тему коју људи тако лако анализују или одбацују као глупу или бесмислену. И, ако ништа иначе, можда ће вам ова књига помоћи да схватите зашто, када нас тако често питају „Зашто сте, гомила стварних, озбиљних научника, који раде студије на крзној конвенцији свих места?“, увек дајемо исти одговор:

"За науку!" 4.

ЗУ реду, вероватно је мало вероватно да ће се већина наших читалаца осећати принуђеним.

посвете деценију свог живота научном проучавању крзна на начин на који ми то радимо – али хеј, ако јесте, јавите нам се! Увек тражимо сараднике! 4 Да, ово је прави разлог зашто се зовемо Фурсциенце.

Поглавље 2.

Фурри 101: (Кратка) историја Фурри Фандома Јоје Стрике.

„Фурри“ је ново; такође је веома, веома стар. Када кажемо „Фурри је нов“, мислим на оно што је опште познато као „крзнени фандом“. Ова све већа заједница људи који су ентузијастички антропоморфних животињских ликова постоји тек од последњих деценија 20. века.

Али крзнени ентузијазам за имагинарна бића која се налазе у људским и нељудским животињским световима сеже далеко у прошлост. У ствари, претходи самој цивилизацији! Узмемо на пример Човека лава, или

Ловенменсцх-а, који је анонимни вајар из леденог доба исклесао из кљове мамута пре неких 40.000 година. Ова скулптура висока дванаест и четврт инча приказује усправну фигуру са лављом главом на суштински људском телу и вероватно је прво уметничко дело икада створено. Тинејџер за поређење, пећинско сликарство познато као Чароњак датира пре само 140 векова. Откривен испод француског села, Чароњак је, као и његов старији рат Лавов човек, теријантроп—

спој човека и звери. Стојећи на људским ногама, нежно закривљени реп краси иначе људску задњицу. Надлактице су му чврсто притиснуте уз торзо док су му подлактице, истурене право напоље,

завршавају у шапама. Његова глава има рогове, чупаве животињске уши - и пар људских очију, округлих и гледајући преко рамена, као да су запањени. Може се запитати да ли су Човек Лав и Чаро њак тре ало да представљају полуљудска, полуживотињска ожанства, или су можда представљали шамане или мењаче о лика, ића код куће иу људском и у животињском свету. Јаснија слика се појављује у познатијим антропоморфним оговима Египта, наиме Ану ису, ожанству са главом шакала које је процењивало да ли је умрла душа вредна уласка у загро ни живот. Његови други огови укључивали су Хоруса са главом сокола, Со ека, ога реке крокодила, мачју огињу Бастет и праву менажерију других. Грчка митологија је на сличан начин пуна сатира полу-коза, људских/коњских кентаура и минотаура с главом ика. У Индији се поштују ог мајмуна Хануман и до рођудно ожанство слоноглавог Ганеша, док су легендарна кинеска антропоморфна ића укључена Сун Вуконг, краљ мајмуна (озлоглашени преварант) и.

Јапанци укључују кицуне лисице и ракунске псе тануки који се мењају и често пролазе за људе. У домородачким културама широм света можемо пронаћи ез рој примера ритуала и церемонија у част одређених животињама — онима које су имале натприродне способности или онима од којих потичу. Индијанци су носили кожу изона и изводили Бизонски плес у нади да ће лов ити успешан и носио орлово перје и плесао у част свете животиње чија се о ласт протезала изван о лака. Шамани из пацифичког северозападног племена Ноотка о укли су се у медвеђе коже и носили маске да и „отели“ децу на церемонији додељивања привилегије одраслих. Мезоамеричка и афричка племена су стварала и носила маске животиња и хи рида људи и животиња из разлога који се крећу од верских церемонија до застрашивање непријатеља током рата. Ово је у оштрој супротности са модерним друштвом, у којем смо изгу или део интимне, директне, па чак и духовне везе коју су наши преци имали са нељудским животињским светом. Наш однос са тим светом постао је посредован, денатурисан: кавези и јарци одвајају нас од звери у које гледамо у зоолошким вртovima и резерватима природе. Филмски и ТВ документарни филмови трансформишу животе животиња у наративе које ез едно гледамо из удо ности наших дневних со а и иоскопа. Животиње на које се ослањамо за храну узгајају се и кољу на фа ричким фармама далеко од наших шкртих очију. За многе од нас, нај лиже што долазимо до треперења наше исконске везе са животињама манифестује се кроз наше припитомљене животиње пратиље, псе, мачке и разна створења са којима повремено одлучимо да делимо своје домове. Док су животиње одувек имале централну улогу у животима људи, природа те улоге се временом променила. У ранијим временима, животиње су иле саставни део духовног и културног живота људи, темељ њихових система значења. Данас су они сведени на пуку ро у или сим оле: маскоте спортских тимова, корпоративни логотипи, рекламе 1 и, тренутно најрелевантнији, ликови из цртаних филмова чијим смо се глупостима као деца смејали уз чинију житарица су отом ујутру. Корени ових цртаних створења претходе модерном анимација и телевизија. Езопа (или разних античких аутора чија су дела сада.

1 Од 2009. до 2020. фотореалистични, ЦГИ анимирани хрчци промовисали су Кију.

Соул у серији хумористичних ТВ реклама. Извршни директор Кије сећа се како је рекламни тим стигао у оделима за хрчаке целог тела да представи кампању. Француско езалкохолно пиће Орангина је 2007. године започело рекламну кампању усредсређену на ЦГИ анимираних и прилично атрактивне антропоморфне животиње; многе рекламе имале су одрасле, па чак и еротске призвук.

заслужан за њега) дао је животињама људску памет и говор као средство за причање моралних прича које ацају светло на наше људске мане и промашаје (израз „кисело грожђе“, на пример, потиче из ајке о лисици која је одлучила да изађу из - Грожђе је ило кисело и није ило вредно труда да га се на ави.) Други примери се могу наћи у литератури, као што су Тхе Цантер ури Талес, главна ствар из 14. века курсеви енглеске књижевности на факултету и „Прича о монахињином свештенику“, прича о сујетном петлу којег је преварила лукава лисица која не и ила наодмет као Дизнијев анимирани филм. 2 Временом, вила

приче су уступиле место стриповима о „смешним животињама“ у којима су глумили и препознатљиви, Луни Тунс са листе А и Дизнијеве суперзвезде и, што је још истакнутије, давно заорављени ликови као што су Барни Роостер, Фоки Фаган и Диззи Дог. Ови ликови су се вртили у глупим, живописним причама које (када их пронађете на мрежи) данас не исле наодмет. Дивило им се мноштво о ојављиваца који ће одрасти и наставити да уду о ојављиваоци, укључујући Кена Флечера, утицајног уметника научне фантастике и великог доприноса раном крзеном фандому:

„Моји родитељи су купили Златне књижице и сличне ствари пре него што сам кренуо у вртић и читали ми их. Смешни стрипови о животињама, као што су Бугс Бунни и Унцле Скроог, и секундарни стрипови попут Ендија Панде. Када сам имао пет или шест година, дали су ми претплату на стрипове и приче Волта Дизнија.

Почео сам да читам пре вртића. Препознао сам своју прву реч у стрипу Ендија Панде: „БУМ“—веома препознатљива, велика експлозија која је испунила панел. Када ми је идеја пала у мозак, могао сам прилично рзо да научим читање помоћу фонетике. Рид Волер, који је радио са Флечером и који је слично играо

утицајну улогу на раном крзеном фандому, имао је сличну причу „Моји родитељи су ми читали стрипове и као Треасуре Исланд и Том Соиер, шта год су мислили да и ме могло занимати. Стално су ми читали стрипове јер сам им одговарао и деловао сам фасциниран интеракцијом приче и уметности; до ра процена са њихове стране. Њихова намера је ила да одгајају се е као креативног генија. Наставили су да читају до

стално, све док им нисам читао и цртао своје стрипове. Од када се сећам, желео сам да удем карикатуриста када одрастем. Пuteви Кена и Рида укрштали су се на локалној научно-фантастичкој сцени Минеаполиса. „Виђао их га најмање једном месечно или више“, сећа се Кен, „како виси у становима људи. Лично је изгледао као само још један момак, али о оје.

2 Студио је годинама покушавао да адаптира причу у филм пре него што је напустио.

пројекат; уместо тога, концептуална уметност за филм постала је илустрација шармантне дечије сликовнице, Цхантислеер анд тхе Фок.

сакрили личност 'померања о рва' док нисмо веровали другим људима.

„Био сам импресиониран - он је ио исто тако чудне или чудније идеје за цртање као и ја. Чинило се да има природнију способност да црта цртеже од мене. Ми смо свакако или компати илни у погледу онога што је наш генерал интереси су или. И једна од ствари које смо открили, о оје смо волели стрип о животињама — и уживали у цртању и њих.“ Кен и Рид су схватили да су сродне душе које су цениле рад једни других и делиле наклоност према смешним стриповима о животињама, класичним Лоонеи Тунесима, Флеисцхер анимацији и ундерграунд стрип уметницима као што су Ро ерт Црум и Ваугхн Бод е. „Ускоро смо,“ сећа се Рид, „Кен и ја или редовни сарадници хумористичке уметности у фанзинима научне фантастике широм света.“ Кен и Рид су почели да планирају сопствену пу ликацију, једну посвећену смешним животињама; не фанзин, већ АПА—„Аматерско удружење штампе“—који и до или само његови сарадници.

„Посветили смо се смешним цртаним филмовима о животињама“, о јашњава Рид, „јер је то ила главна веза између нас. О оје смо или тужни што су смешне животиње и хумористични стрипови, уопште, умрли страшном смрћу з ог нове „оз иљности“ стрипова из 1970-их, попут Бетмена „Дарк Книгхт“ Френка Милера – осећали смо да су угрожена врста. Мачеви и чаро њаштво или мрачна фантазија нас нису занимали. Били смо сечемо зу е на Летећи циркус Монтија Пајтона, Позориште Фиресигн, 3 и андерграунд комикс—анархистички хумор.“

„Били смо некако свесни да нисмо сами“, присећа се Кен, „да тамо има људи са истим интересовањем за реконструкцију, поновно коришћење смешних животињских тропа из 1930-их и четрдесетих година, који су се осећали изоловано као и ми.“

Кен и Рид су направили летак на једној страници и пример „нулте издаје“ који промовишу свој планирани АПА. Дистри уирали су копије на локалној конвенцији стрипа, користили Кенову контакт листу („Био сам активан о ојаватељ од 1968; у том тренутку сам сакупио адресе у вредности од осам година“) и контактирали уметнике у фанзинима и АПА који раде смешне животиње (као и другима за које су претпоставили да су смешне животиње

пријатељски.) „Ако раде ванземаљце научне фантастике, али их раде у стилу смешних животиња, вероватно су саосећајни; хајде да им пошаљемо пролема и да видимо да ли ће одговорити на њега.”

3 Тхе Фиресигн Тхеатре је била трупa од четири млада ЛА комичара који су креирали а.

серија надреалних контракултуралних и изузетно смешних ЛП комичних плоча у стилу радио драма из 1940-их.

Насловна страна примерка издања, заједнички напор њих двојице, инспирисана је завршним панелом лажног издања часописа МАД из 1950-их у емисији Тодаи из тог доба. 4 Њихова насловница приказује шимпанзу, али њихова шимпанза је била пародија на МАД-ову пародију. Оучена у тунику Звезданих стаза, шимпанза је опонашала вулкански поздрав господина Спока са подељеним прстима. Такође су усвојили једну реч дијалога ЛУД шимпанзе — „Воотие” — као наслов свог АПА-е: Воотие. Његов поднаслов је гласио „АПА фандома смешних животиња”, док је Спок-шимпанза упозорила потенцијалне читаоце „НИЈЕ ДОЗВОЉЕНИ ЉУДИ!” Они су својој пуликацији дали неспремну политичку предност, проглашавајући је „званичним органом Фронта за ослобођење смешних животиња”. Као што су се Кен и Рид надали, пројект Нула је привукао здрав списак зајавних уметника који су објављивали животиње. Воотие је водио од 1976. до 1983. године. Тих тридесет седам пројеката је било првих мешања онога што ће на крају еволуирати у крзнени фандом. Нови, већи и бољи АПА је рођен из Асхес оф Воотие као што је та пуликација присвојила есмислену реч коју је изговорила шимпанза из стрипа, нова АПА је себи назвала Ровр разгле по псеудопрофаности коју су често урлали Алберт Алигатор, писац цигарета Поого, аматерски писац Мрежа ентузијаста као никада до сада кроз пуликацију.

Ровр разгле, која је почела као пуликација усмерена на смешне животиње, постепено је еволуирала у тему крзнене тематике и привукла је низ колегаивших сарадника Воотие-а, истакнутих љубитеља антропа, и, пошто се налази у Лос Анђелесу, професионалце за анимацију попут Џерија Бек (члан оснивач саветодавног одбора Цартоон Нетворк) и Крис Сандерс (директор Лило и Стигх). Иако је његова дистрибуција, као и Воотие'с, била ограничена на сараднике, пуликација је убрзо постигла легендарни статус у крзненом фандому. Једноставно речено: ако сте били у 'разлу, направили сте то - или сте од уметности. 5 Да ниси, ти.

4 Од 1953. до 1957. године, шимпанза по имену Ј. Фред Муггс била је Данашња камера.

маскота. Између домаћина Дејва Гаровеја и шимпанзе наводно није било изгуљене љубави; луда пародија се завршава са „Ј. Фред Глугс” узурпирајући „Дејва Гароунвеја” као домаћина емисије и присвајајући његов „мирни” знак на длану у ваздуху. 5 Листа чекања уметника (укључујући и мене) жељних да се ускоро придруже Ровр разгле-у.

нагомилане. Коначно сам примљен 1990. године, када је чланство повећано са педесет на шездесет сарадника. Никада се не нисам сматрао „огромом уметности”, само смртником, напола пристојним карикатуристом који је имао среће да види своје шкратотине у штампи поред дела много талентованијих уметника.

желео да види дело које је. У ствари, чланови који су били вољни да дозволе да друга крзна ксерокују странице свог примерка изненада су стекли много пријатеља. Ако су Воотие и његов наследник Ровр разгле поставили темеље за крзнени фандом, изградња првог спрата почела је на Светској конвенцији научне фантастике 1980. године у Бостону, када су љубитељи смешних животиња открили портрет научнофантастичног лика по имену Ерма Фелна у уметничкој емисији на конвенцији. Иако су фанови можда раније видели високотехнолошка окружења са тешким хардвером у анимеима са свемирском тематиком, оно што вероватно нису видели је овакво окружење у којем живи антропоморфна мачка. Сарадници Воотие-а и разни љубитељи анимације на конвенцији били су привучени сликом—и њеним креатором, Стивом Галачијем. Убрзо су открили да комад није а

једнократно: Стив је купио неколико других слика и актовку пуну скица и елешки за антропоморфни еп о ду оком свемиру, нешто што је цртао годинама. „Из ило ког разлога“, Стив је касније написао у трећем лицу, „његово плускање у њиховој средини као непознатог са свим тим материјалом у руци ило је нека врста гос-вау.“ Стив је позвао пу лику у своју хотелску со у да погледају уметност коју је донео и разговарају о њиховом заједничком интересовању за све антро. Био је то први састанак онога што ће постати познато као „Галачи група“. У наредних неколико година, кад год и их нека конвенција окупила, Галачи група и се спонтано формирала. Скоро сви који су присуствовали или су уметници који су са со ом донели своје скице, препуне сопствених животињских креација. Причали и о Ерми, трговали скицама и делили мишљења о својим омиљеним научно-фантастичним филмовима и ликовима из цртаних филмова. Разговарали и о сопственим идејама за антропоморфне епове касно увече све док Стив није морао да их из аци да се одморе пре него што се конвенцијска свечаност настави ујутру.

Када је Ровр разгле лансиран 1984. године, уметници окупљени око Стива — и самог Стевеа — или су непосредан скуп талената за нову АПА. Захваљујући Ровр разгле-у, нису морали да чекају до следеће конвенције да и међусо но комуницирали; могли су да поделе своја размишљања и мишљења са свима одједном, свака три месеца, преко АПА. Исте године, Стив је поделио Ерму са светом у целини преко свог недавно о јављеног антологијског стрипа Ал едо Анхропоморпхицс. Као и код Ровр разглеа, фанови Ерме нису морали да чекају до следеће конвенције да и сустигли њене авантуре. Са Ровр разгле-ом, Галлацци групе и постепено долазиле до краја, иако и њихова креативна енергија и замах који су започели настављали да до ијају замах.

***

Недалеко од авеније Траск у Гарден Гровеу у Калифорнији, постоји велика ранч кућа која изгледа, мање-више, као ило која од других великих ранчева која се налазе поред улице. Међутим, постоји једна разлика: огроман пањ, висок најмање десет стопа, стоји на средини травњака. Знак закачен на њега приказује животињу налик ласици у пози Мичиген Џеј Жа а са високим шеширом, са цилиндром и штапом са дијамантским врхом, са паром антена које извиру из његове главе. Он је уоквирен изнад и испод речи „ПРАНЦИНГ СКИЛТАИРЕ“.

„Скилтаирес су ванземаљска врста коју сам створио, на основу земаљских ласица и других куња. Они су полу-двоножни, имају природну електро-генеративну ' атерију', сензор електростатичког домета и неку врсту теле-емпатије. Направио сам их 1969. када сам ио у средњој школи јер сам ио уморан од свих ванземаљаца у научној фантастици који су или само мало другачији људи — а случајно сам заиста волео ласице. Говорник је Марк Мерлино који, заједно са својим партнером Родом О'Ралијем, поседује кућу познату као Тхе Пранцинг Скилтаире, њихов дом више од тридесет година. Једног дана, можда ће постојати и историјски маркер причвршћен за пањ, угравирана месингана плоча са натписом „Дом Марка Мерлина и Рода О'Рилеа, креатора Фурри Фандома“. Ово је можда само мало претеривање. Фурри има своје порекло у спој цртаних животиња, анимеа и научнофантастичног садржаја, а Марк и Род су или у средишту свега и ко је на крају назвао резултат.

„Био сам матурант у средњој школи када сам упознао Марка“, присећа се Род О'Рајли. „Наш клу научне фантастике отишао је на излет на научнофантастичну конвенцију. Мислио сам да су конвенције све о костимирању; ово је ио први на којем сам ио на уметничкој излож и. Већ сам ио фанатик за ласице када сам у емисији видео Маркову уметност скилтера. Када сам га срео, питао сам зашто његове видре имају антене. Почео је да ми их о јашњава, а када је споменуо да води видео салу на конвенцији, питао сам га да ли има епизоду Ким а 6.

Марк је заиста имао при руци епизоде Ким а. Род је затим питао да ли исто важи и за Тхе Амазинг 3 — много опскурнију серију од широко дистри уиране емисије о младунчету елог лава. „Мислим да имам мало“, одговорио је Марк.

Био је то почетак, како израз каже, прелепог пријатељства, које је на крају довело до све лепшег партнерства, пошто су Марк и Ро постали Фуријев моћни пар рој један.

6 Ким а ели лав је ила аниме серија заснована на манги из 1950-их и.

за коју неки сматрају да је ио извор инспирације за Дизнијев Краљ лавова з ог сличности између њих.

Марк је одржавао месечне пројекције цртаних филмова из своје о имне колекције у клубу Друштва научне фантастике у Лос Анђелесу. Фред Паттен, уредник Ровр разгле, рецензент крзнених књига и аниме филмова, уредник антологија крзнених кратких прича и историчар анимације, ио је редован учесник. Паттоново уважавање и учешће у свему што је фананизам сегало је деценијама уназад, када је косплаирио Фласх Голден Аге на Ворлдцон-у 1962. (Његов костим је ио савршен, све до крила која су украшавала чизме Џеја Гарика и шлем из Првог светског рата.) Фред је се е описао као „највећи љу итељ смешних животиња“ који је научио да чита када је имао четири године из новинских стрипова и Волта

Дизнијеви стрипови и приче. Фред, Марк и други организовали су пројекције у клубу о ојаватеља анимације. У суботу, 21. маја 1977, четири дана пре премијере оригиналног филма Ратови звезда, одржан је први званични састанак организације за цртане филмове/фантастику — Ц/ФО — са програмом који се у потпуности састојао од Ким е и џиновског ТВ-а. епизоде, још један аниме специјалитет. Пројекције Ц/ФО такође су привукле фанове смешних животиња, тамо з ог аниме серија са антропоморфним ликовима као што су Ким а, Бони Зека из серије Тхе Амазинг З и Џони Вудчак из Фа лес оф тхе Греен Форест.

Многи од присутних се раније нису срили; пројекције Ц/ФО иле су њихова прва шанса да се повежу са другим о ојаватељима анимеа који су такође уживали у антро ликовима—људи којима је суђено да постану једни од најранијих чланова крзног фандома. На „Вестеркону“ из 1985. године, Марк и његов партнер Род О'Рајли одлучили су да је време да приреде за аву у со и са смешним животињама. Тре ало им је име за догађај, нешто да ставе на флајере који га о јављују. Није им тре ало дуго да одлуче да ће скуп ити „Прансинг

Скилтаире“ журка, у част резиденције Марк анд Род'с Гарден Грове. Сам догађај је ио прилично скроман, а Марк је приказивао видео записе из своје о имне колекције цртаних филмова, укључујући омиљене љу итеље смешних животиња, Анималимпикс. Редовним гостима придружила су се нова лица, људи који су цртали или замишљали свој антрос, али који никада раније нису имали пу лику са којом и се дружили. Прегледали су међусо не скице и размењивали мишљења о свим стварима антропоморфним између повремених погледа на епизоде Луни Тунеса које су тренутно на екрану. Надовезујући се на успех догађаја, Марк и Род су у наредним месецима или домаћини за авних за ава на тему животиња на другим конвенцијама. Привукли су више о ојаватеља, од којих скоро нико није очекивао да ће пронаћи друге који деле њихов изразити интерес за антропоморфне животиње.

Када је дошло време за следећи Вестеркон, Марк и Род су одлучили да своју за аву назову другим именом. Одлучили су да ће итерација странке из 1986. званично ити позната као „крзнена за ава“.

Одлучили су се за термин „крзнене“ уместо „смешне животиње“ из неколико разлога, од којих је најочитији ила чињеница да нису сви цртани филмови или „смешни“, при чему је случај Ерме Фелне ио истакнут пример. Остали придеви су ле дели унаоколо, укључујући „пахуљасто“ и „мућкасто“ међу њима. Марк приписује ившем становнику Скилтаиреа и самопроглашеном некрзнену познатом као „Др. Пеппер“ (нема везе са езалкохолним пићем) за придев крзнени. 7 Марк и пријатељи прекрили су Вестерцон и касније конвенције флајерима са атрактивно нацртаним антро ликовима који промовишу крзнене за аве. О ојаваоци који су присуствовали почели су да називају и се е и своје антропоморфне ликове „крзненным“, а њихов заједнички интерес назван је „крзнени фандом“. Од тог тренутка па надаље, придев је неиз рисиво цементиран за именицу. Како је Род О'Рајли рекао годинама касније, „Нисмо покренули крзнени фандом, само смо га представили самом се и.“ Премијерна крзнена журка је ила успешна, а традиција се родила: Крзнене журке (и илустровани летци који их промовишу) постали су главна традиција науке

конвенције елетристике. Охра рени све већом посећеношћу ових крзнених за ава у со и, Марк, Род и неколико других организовало је конвенцију само за крзнене животиње под називом „ЦонФуренце“ која ће се одржати јануара 1989. у Коста Меси у Калифорнији, недалеко од Скилтера. Његов званични назив је ио „ЦонФуренце Зеро“. То није ило а

права конвенција толико да је то била сува вожња за стварни ЦонФуренце за који су се надали да ће покренути годину дана касније. Шездесет пет крзна из целе Северне Америке (и једно из Аустралије) појавило се углавном у салону око предворја хотела Цоста Меса Холидаи Инн. Програмска књига (више памфлет, заиста) садржавала је изјаве Марка („Неки људи критикују Фурриес као 'испуњење жеља' или маску коју носимо да нисмо се сакрили. Моје искуство ме наводи да верујем да је супротно. Твој Крзнени је лице која се крије иза ношења маски у свакодневном животу“) и од Рода („Ми нисмо, како се испоставило, нови фандом.

Ми смо стари, врло основни фандом који је чекао свој ред да поносно узвикне своје име у јавности.“). Други су допринели асортиману.

7 Аустралијско крзно и један Американац који су пријатељи рекли су ми.

други је први пут користио "крзнени" у фанзину из 1983. Тридесет и више година касније, чини се мање важним ко је то први рекао. Можда је др Пеппер прочитао јаш тај фанзин када је смислио придев, или је можда само био случај да крзнени умови размишљају слично.

крзнена уметност до памфлета, па чак и туторијал о томе како да „направите сопствени реп“. За тих шездесет пет крзна, мамац је био неодољив. Шта може бити оље од крзнене зајаве која је трајала цео викенд? Одговор ће доћи годину дана касније када је 1990. први „званични“ ЦонФуренце привукао 130 крзна. Из године у годину, пројекти су расли како се прича ширила: 250 за ЦонФуренце 2 1991. године, преко 400 за ЦонФуренце 3. До ЦонФуренце 9 1998. године, посећеност је достигла врхунац на 1.250 крзна – повећање од преко 1800% током једне деценије. Крзнени фандом је стигао — и није одлазио.

***

Већина људи – укључујући већину крзна – не схватају да, упркос пажњи која се посвећује крзним костимима као најиконичнијем и најпрепознатљивијем аспект крзног фандома данас, крзнени су покренули цртачи и љубитељи смешних животиња, анимације и анимеа. Фурсуитс су се појавили касније, када је фандом био до ро успостављен.

8 У ствари, било је помало изненађење за цртаче када су крзнари почели да се појављују у све већем броју на конвенцијама, а неки су их видели као улезе који су упали у „наш“ фандом оријентисан на уметност. Гледајући уназад, заиста није требало да буде изненађење да су крзнени костими постали популаран облик антро самоизражавања. На крају крајева, такмичења у костимима и маскенаде или су део научне фантастике, стрипа и аниме конвенције од њиховог почетка, и у великој мери се преклапају са ЛАРП-ом (игра улога уживо) и заједнице Ренесансног сајма. Било би, ако ништа друго, аномалија открити да не постоје бар неки љубитељи антропоморфних ликова који би или заинтересовани да се изразе у на исти начин. Међутим, клатно се вероватно заљубљало предалеко у супротном смеру, при чему многи људи (укључујући млађе крзно) верују да неко мора да поседује и носи крзнено одело да би се сматрало крзнени. Да бисмо сигурни, крзнени костими су сада утврђено и значајно присуство у заједници крзненых, иако тешко да су јефтини (погледајте Поглавље 8 за више о томе).

У раним годинама Фурри-ја, постојало је неколико градитеља крзненых костима који су били вешти да праве крзнена одела за оне који су били заинтересовани за њих. Данас постоје стотине произвођача који нуде разне могућности прилагођавања. Најбоље од.

8 Могло би се тврдити да су крзна била присутна на почетку свега, чак и ако су.

нису били фокусна тачка. На ЦонФуренце Зеро-у је постојао само један крзнар — професионална маскота Дизниленда која се појавила не као једна од Волтових креација, већ као „амбиод“, секси свемирски јелен, делимичан до кожних чизама до колена!

ови произвођачи имају листе чекања које су дуже од годину дана, а неки одржавају аукције за своје место листа чекања. За оне који не могу да приуште одело, или за које више воле да уради сам приступ—доступно је велики број туторијала, онлајн ресурса, шаблони и алата. Лакше је него икад

градитељи почетници да усаврше своје вештине кроз праксу и дељење знања у заједници. У ствари, многи професионални произвођачи почели су да праве сопствена одела, само да и постали довољно вешти да сами преузимају клијенте.

***

Мидвест ФурФест и Антхроцон — две највеће крзнене конвенције у Америци — о а су израсла (или прерасла) главне конвенције научне фантастике које су прво итно иле домаћин њихове „крзнене стазе“ програмирања на тему антро. Антрокон—рођен 1997. као „Ал ани Антхроцон“—постепено је повукао крзнене учеснике из Филкона, з ог свог искључивог фокуса на крзнени садржај. Исто тако, Мидвест ФурФест је настао као крзнена стаза на конвенцији Дуцкон у Чикагу. 9 Погледом на ове две конвенције можемо пронаћи илустративан пример разноврсности одговора шире јавности на крзнене конвенције.

Мидвест ФурФест (или МФФ како је скраћено познат) има већу посећеност од Антхроцон-а (з ог лизине аеродрома О'Харе у Чикагу, дестинације за директне летове из земаља широм света).

Ипак, присуство МФФ-а је углавном непознато у о лижњој метрополи.

Насупрот томе, Антхроцон се одржава у срцу Питс урга у његовом конгресном центру у центру града године од 2006. и пригрлио га је град на начин на који фурри није пригрлио ниједан други град на свету; транспаренти који прослављају Антрокона висе са градских светиљки, док локални медији листаво извештавају о крзненој конвенцији. Родитељи доводе своју децу у центар града како и се фотографисали како позирају са крзнарима, док парада крзна, која је раније пролазила само кроз конгресни центар, сада излази ван зграде како и за авила хиљаду и више становника Питс урга који чекају сатима да уживају у магичном поглед на ескрајну поворку фантастичних животиња које марширају. Године 2022, Антрокон и град су свечаностима додали крзнену журку, дајући људима прилику да се друже са крзнарима на улици испред конгресног центра.

***

9 Упркос свом имену, Дуцкон, није имао никакве везе са паткама, антропоморфним или.

иначе.

Ово поглавље смо започели тако што смо истакли да је интересовање за антропоморфне животиње ило прилично универзални део људског стања све док постоји историјски запис. Временом се чинило да се људи постепено удаљавају од природног света и да су изгу или део те везе са животињама. Фурриес, међутим, може представљати контрапункт овом ширем тренду, оном који се, иако је почео у Сједињеним Државама 1970-их и 1980-их, проширио и постао гло ални феномен. Фурри конвенције се сада одржавају широм света, укључујући у Мексику, Канади, Енглеској, Француској, Немачкој, Мађарској, Белгији, Аустрији, Русији, Холандији, Бразилу, Аргентини, Аустралији, Јапану, Кини и Јужној Кореји – да споменемо само неколико земаља . Његова гло ална привлачност може представљати повратак, или арем дуготрајан осећај лискости, тог примарног интереса да разумемо се е и свет у коме живимо рисањем јаза између људи и оних са којима живимо на овој планети.

Поглавље 3.

Фуртуити: Прича о Фурсциенце 1.

Кетлин Гер аси, Кортни "Нука" Планте,

Шерон Ро ертс, Стивен Рејсен, Елиза ет Фејн.

Ал ерт Бандура је ио један од најутицајнијих психолога друге половине 20. века. У свом раду је говорио о улози случајности и случајних сусрета у животу, наводећи да „под одређеним условима... случајни догађаји покрећу констелације утицаја који мењају ток живота“

(Бандура, 1982, 1998, стр. 95). Фортунити је једна од оних ствари које, чини се, препознајемо само у ретроспективи, и управо кроз ово сочиво размишљамо о историји развоја нашег крзненог истраживачког тима Фурсциенце и о улози „удућности“ у томе како смо дошли овде. Др Гер аси и наша прва студија Истина, права заслуга за настанак Фурсциенце-а и се могла приписати БоБ тхе ДоГ-у. БоБ је био гигантски, интензивно друштвени златни ретривер који је поздрављао све које је срео великим осмехом и топлим махањем. БоБ је постао део породице др Гер аси углавном случајно. Био је последњи у свом леглу и изопћеник јер је његова величина кршила стандарде расе. ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷

4 А касније Дан и Спарки, два друга члана њене псеће породице који су се смењивали.

вита Боб! 5 Антрозоологија се дефинише као проучавање односа или интеракција између.

људи и друге врсте животиња, које се такође називају проучавањем људи и животиња (ХАС). И док је проучавање интервенција уз помоћ животиња (ААИ) део антрозоологије, антрозоологија је много шира о њој.

Једног дана почетком 2000-их, преко интернет групе ХАС-а стигао је захтев да ли неко зна нешто о крзнама. Др Гераси је чекао дан-два да неко одговори. Авај, нико није. Др Гераси, која је увек била предани научник, одлучила се психолошкој анализи података да види да ли има о јављених психолошких чланака на тему крзна – нешто о чему није знала ништа о себи – само да ништа не пронађе. 6 Она је пратила своју ескорисну претрагу ПсиЦИНФО-а са општијом Гугловом претрагом за информације о крзнама. Најпопуларнији одговор био је чланак о крзнама о јављен у Ванити Фаир (Гурлеи, 2001). Док је др Гераси била ненавикла да чита Ванити Фаир, била је прилично шокирана овим

тврдње које се износе о крзнама у чланку, за које се чинило да су засноване на врло ограниченим запажањима и интервјуима са малим бројем крзна. Као социјални психолог, а сада и антрозоолог, проучавање крзна је представљало коначно спајање њених двеју области академског интересовања – уз удјелу перспективу! У то време, др Гераси је предавао на Нијагара Џонти Цоммунити Цоллеге, који је део система Државног универзитета Њујорка. Као прилично мали колеџ који је фокусиран на подучавање, спровођење истраживања о њој није било део описа посла. Као таква, неvezана за менталитет „о јави или нестане“ већих одељења, имала је слободу да учи шта год је желела

све док то није утицало на њену наставу и одговорности одељења. На срећу, др.

Гераси је такође предавала часове истраживачких метода отприлике у исто време када је „учила“ о крзнама из Ванити Фаира. Њени ученици су били фасцинирани идејом да уче о крзнама и покушали су да пронађу чланке из часописа који би могли да објасне шта је чланак Ванити Фаира описивао.

Упркос томе што су надали велику гомилу чланака у часописима о фетишима 7, закључили су да ови чланци имају мало шта да кажу о крзненим или крзненим фандомима посебно. Неколико година касније, други случајни сусрет — „ненамерни сусрет особа непознатих једна другој“ (Бандура, 1982, стр. 748) — затекао је и др Герасија. Док је седела у канцеларији, Џастин Хигнер, студент професора антропологије са којим је др Гераси делио канцеларију, дошао је да тражи антрополога, којег случајно није знала.

Џустин је имао велику.

6 Па, скоро ништа — нашла је чланак о „крзноном плафону“, који је предложио.

Раупп (2002) да опише прилично ограничену референцу на животиње које нису људи у клиничкој психологији. Она је прилично сигуран, међутим, да то није оно о чему је испитивач питао. 7 Др Гераси се плашила телефонских позива из међународне лиотечке позајмице њеног колеџа.

одељење, које је објектно почињало са „Др. Гераси, имамо још један фетиш чланак за тебе!“

уметнички портфолио са њим и питао да ли др Гераси жели да види његово уметничко дело. Не желећи да буде груба, пристала је и погледала. Др Гераси је скоро пала са столице од онога што је видела! Њој је то изгледало као крзнена уметност. Питала је Џастина да ли је то то, а он је рекао да, потврдивши да је и сам крзнени. Овојој су били запањени — он, што је др Гераси препознао крзнену уметност, а она, што је коначно упознала прави крзнени! Др Гераси је нежно сугерисала да и Џастин можда желео да похађа њен курс психологије односа између људи и животиња, заслађујући договор тиме што му је дозволила да напише рад о крзнама. Прихватио је и похађао курс у јесен 2005. И, као што је очекивао, успео је да напише рад о крзнама.

Џастин је такође питао др Гер аси да ли мисли да ће га колеџ послати на крзнени конгрес. На питање зашто мисли да ће га колеџ послати на крзнену конвенцију, једноставно је одговорио јер је желео да иде на једну. Док је др Гер аси ила потпуно сигурна да га колеџ неће послати на крзнени конгрес, то јој је дало идеју да погледа где је најближи крзнени конгрес. У другом налету среће, открила је да се Антрокон сели у Питсбургу у Пенсилванији, мање од четири сата вожње аутомобилом од њеног колеџа. Наравно, етичке смернице налажу да се не може једноставно појавити на конвенцији и почети да прикупља податке без дозволе за то са саме конвенције. председавајући Антрокона био је др Семјуел Конвеј, познат у крзненом фандому као ујак Кејџ.

Фортуити је поново погодила, пошто је др Конвеј и сам био научник (иако хемичар, а не психолог) и разумео је научни метод и важност прикупљања података. Такође је јасно разумео како медији функционишу и био је отворен за научну перспективу о крзнама како би расветлио сензационализацији приступ крзнама који су медији често користили. Др Гер аси је објаснила др Конвеј да ће пустити податке да говоре и да ће ово бити једна од првих психолошких студија крзна 8—и да ће коначно дати психолозима.

8 Овде треба да разјаснимо да је ово био један од првих емпиријских, психолошких.

студије крзна, али то није био ни први, нити једини покушај проучавања крзна који се дешавао отприлике у то време. Погрешили смо ако не споменемо истраживање крзненог фандома Давида Руста из 1998. истраживање које, иако није спроведено преко универзитета или објављено у часопису са рецензијом, ипак представља један од првих покушаја фурија да проучавају сопствени фандом. Уследила је репликација недуго након прве студије о Антрокону др Гер асија (Еванс, 2008), као и општи преглед крзненог фандома великих размера од стране Алекса Осакија (2008) и са радом Росмаслера и Вена (2007). Детаљна компилација научних писања о крзненом фандому није у фокусу овог поглавља, али јесте.

рецензирани чланак о крзнама, уместо да се ослањате на куће као што је Ванити Фаир. Др Конвеј је пристао да дозволи истраживачком тиму да присуствује Антрокону и покуша да прикупи податке анкете, иако је упозорио да скоро ниједан крзнени не би желео да попуни анкету. Одувек оптимиста, др Гер аси је закључио да не постоји начин да се зна да ли ће крзнени узети анкету осим ако неко не покуша! Др Конвеј је такође напоменуо да, случајно су неки крзнени завршили анкету, није било начина да се процени да ли су учесници чинили репрезентативан узорак (погледајте Поглавље 4 за више о томе). Др Гер аси га је уверила да је, као социјални психолог, дојро свесна проблема са узорковањем и како они могу да утичу на валидност студије, а др Конвеј је деловало да јој је лакнуло када је то чула. 9 Др Гер аси је била сигурна да је прескочила најтежу препреку. Човече, да ли је погрешила. Још једна значајна препрека било је дојјање етичког одобрења за спровођење студије од Институционалног одбора за ревизију (ИРБ). У савременој друштвеној науци, од суштинске је важности да се заштити дојројт учесника, нешто што захтева ревизију од стране етичког комитета. Нажалост, мали колеџ др Гер аси није имао ИРБ. Када је др.

Гер аси је тражио самостојећи, профитабилни ИРБ, цена коју су навели за рецензију била је тачна од 25.000 долара — потпуно ван сфере могућности. Затим се одратила својој пријатељици биолог/антрозоолог, др Пени Бернстајн, чија су специјалност били односи људи/мачке. Срећом, др Бернстеин је била заинтересована за сарадњу на студији о крзнама, а њен колеџ, Кент Стате у Кантону, Охајо, је имао ИРБ. Препрека број два је уклоњена! Још један изазов дошао је из чињенице да, упркос томе што је била на пола дана вожње од свог колеџа, др Гер аси неће бити нигде близу Питсбурга када се Антрокон одржавао 2006. године; била је и на докторату своје ћерке. церемонија дипломирања тог викенда на другом крају земље, на Универзитету Станфорд. Као таквом, др Гер аси је био потребан колега који је био вољан да отпутује у Питсбург, присуствује Антрокону и да трчи студија коју је др Гер аси поставио. Уђите професорка Лаура Сцалетта, још једна професорка психологије на Нијагара Цоунти Цоммунити Цоллеге. Није била.

који је саставио крзнени научник иерф на њиховој веб страници: <https://иерфологи.вордпресс.цом/фурри-ин-академиа/> 9 Др Конвеј је то споменуо у свом послу који је уместо тога укључивао молекуле.

људи, никада не морате да верујете да ће молекули од њих ићи да учествују!

само за авантуру, али је помогао у дизајнирању анкете и повео неколико студентских асистената на Антрокон да прикупи податке. 10 Сама анкета је осмишљена да тестира тврдње које је Гурлеи изнео у часопису Ванити Поштен чланак, као и да се тестира да ли постоји корелација између крзнене коже и разних психолошких варијаблица. Др Скалета је претпоставио да ако крзнени заиста верују да нису људи или није желео да буде човек, то би могао бити показатељ поремећаја личности. Др Гераси је у то време мислио да ако крзнени не мисле да су људи или ако желе да буду нељуди, изгледа донекле аналогно Поремећају родног идентитета (ГИД), како се у то време помињало (Америцан Психијатриц Асоцијацион, 2000), утолико што се чинило да она укључују осећај нелагодности у телу. 11 Као таква, анкета је укључивала индикаторе могућих поремећаја личности, ставке прилагођене из а мера ГИД-а и питања настала из чланка Ванити Фаир (нпр. крзнени имају раде, носе наочаре, геј мушкарци, раде у пољима која укључују рачунаре, не мисле да су људи и не желе да буду људи.) Ово прво. студија (Гераси ет ал., 2008) илустровала је једну од најчешћих ствари о науци: ила је пуна изненађења! Можда је највеће изненађење ила чињеница да су крзнени уопште или вољни да учествују у нашој студији. Више од 200 фурри-а—10% Антрокон-овог присуства те године—учествовао у студији! Још једно велико изненађење ила је чињеница да је, када су у питању мере индикатора поремећаја личности, много већа вероватноћа да се приписују студентима него њима. или крзнама. Коначно, студија је показала да можда постоји нешто у идеји да неки крзнени... посебно они који се не нису сматрали 100% људима и који су желели да буду 0% људи, чешће ће рећи да се не осећају сасвим удоно у сопственим телима. 12.

10 Међу асистентима је, наравно, био и Џастин, крзнени студент антропологије из.

Јесен 2005! 11 Примећујемо да је др Гераси радио у оквирима тог времена. Као што смо ми.

истичемо у 20. поглављу, ми не патологизирамо људе који се осећају као да нису потпуно људи, а сада знамо да су људи који се не идентификују као људи заправо теријанци или други сродници, а не крзнени. Штавише, поређење са ГИД-ом је урађено само да би се направило поређење са стањем које укључује осећања дисморфије, или нелагодности у сопственом телу, а не да би се сугерисало да имају исте механизме или да су уопште иста ствар! 12 Наравно, студија је такође открила да већина крзна не спада у ову категорију, и.

виде се не као потпуно људе и не би изабрали да постану нељуди!

Следеће године, др Гераси је поднео постер о оригиналној крзненој студији Друштву за истраживање формирања идентитета (СРИФ; Гераси, Паолоне ет ал., 2007) и такође понудио панел дискусију на ту тему (Гераси, Харрис, и Јоргенсен, 2007). Позвала је др Конвеја да учествује као стручњак, али он је био недоступан на заказани датум. Уместо тога, др Конвеј ју је повезао са неким веома цењеним крзнама у околици Вашингтона, ДЦ где се конференција одржавала. Састала се са Карлом Јоргенсеном и Брајаном Харисом, који не само да су учествовали у панел дискусији на СРИФ-у, већ су великодушно дали др Гераси гомилу сјајних савета о томе како да натерају више људи да учествују на Антрокон 13 и упознали су је са концептима Отхеркин, териантропија и теријански идентитет, теме које ће коначно постати фокус њеног рада у крзненом фандому. На Антрокон 2007, др Гераси је спровео модификовану репликацију прве студије. Недуго затим, написала је шта је

постати први део емпиријског психолошког истраживања о крзеном фандому, Фурриес Фром А то З, (Гер аси ет ал., 2008). 14 До 2008. др Гер аси је водио још једну студију на Антхроцон-у, овог пута укључујући мерење односа дужине прстију засновано на претходним истраживањима која сугеришу да је то проки мера за тестостерон и, према томе, пол и сексуалну оријентацију (Путз, 2004). Ово ће постати познато као велика авантура са Ксерок машинама, хра ри покушај да се измери однос прстију крзна тако што ће се фотокопирати толико шака, а затим из тога израчунати однос дужине прстију. 15 2008. је такође ила година када је др Гер аси почео да представља панел на Антхроцон-у, прегледавајући налазе из.

13 Један од савета је ио да се додели награда за учешће у студији. Пошто је.

истраживање није имало извор екстерног финансирања, што се чинило неизводљивим. Карл и Брајан су истакли да није морало да уде: крзнени воле да имају траке да ставе своје конвенцијске значке, а трака је прилично приступачна! Др Гер аси је пронашла најпривлачнију више ојну траку са отиском шапе коју је могла и од тада је то ила главна компонента нашег истраживања, мали знак захвалности крзнама који попуне нашу анкету. Такође је служио за рекламирање истраживачког пројекта јер је подстакао друге крзнене да питају како и они могу да до ију траку! 14 Чланак је о јављен у часопису Социети & Анималс, за који је др Гер аси.

дугује велику захвалност др Кену Шапиру, уреднику часописа, што је ио отворен за о јављивање истраживања о крзнама. Док се тема крзна, антропоморфизма, зооморфизма и антрозооморфизма јасно уклапала у параметре пу ликације ХАС-а, он је вероватно ио на удовима прихватајући чланак на тако нову тему! 15 Нажалост, ова методологија се показала превише неуредном и непрецизном и попустила.

ништа занимљиво.

претходних година, расправљајући о хипотезама те године и тражећи повратне информације и идеје за удућа проучавања—почетак традиције коју настављамо до данас. Током једне од ових сесија питао је крзнени нас о аутизму у крзеном фандому (погледајте Поглавље 23 за више о томе). Пратећи овај предлог, 2009. др Гер аси је покушао да измери карактеристике људи у спектру аутизма користећи меру названу АСК (Барон-Цохон, 2001). Ово је изазвало неке про леме са државним ИРБ-ом Кент, јер им је чињеница да смо хтели да измеримо осо ине аутизма сугерисала да проучавамо „ризичну“ популацију којој је потре на посе на пажња. Пресецајући га много лиже него што и желела, др.

Гер аси је до ио дозволу ИРБ-а дан пре Антхроцон-а, а студија је прошла ез про лема. 16 Унесите:

Др Кортни "Нука" Планте и др Стивен Рејсен. Још један тренутак монументалне среће догодио се недуго затим, 2010. Др Гер аси је замољена да представи своје истраживање на првој конвенцији крзнених Фурнал Екуинок у Торонту, Канада. 17 Након што је завршила своју презентацију и ћаскала са пу ликом, једна учесница је рекла: „Мој пријатељ мора да те упозна, и он жели да проучава крзна!“ др Гер аси дао му је копију свог крзног чланка из 2008. из њеног аутомо ила да га пренесе свом пријатељу и замолио га да узме свој пријатељ јој се јави. Пријатељ о коме је реч ила је др. Као и многи млади дипломирани студенти, покушавао је да схвати много ствари о се и и овом новом животу који је иза рао, а који га је одвео из његовог дома у Едмонтону, Ал ерта, и широм земље на студије. Једна од ствари које је покушавао да схвати ила је шта и тре ало да проучи за свој дипломски пројекат, пошто се осећао ез смера. Речено му је да се фокусира на ствари које га највише занимају, али за њега је то ило играње видео игрица и, као што је само он.

16 За авно, резултати нису подржали хипотезу да су крзнени или.

посебно заступљена на спектру аутизма, ајарем онако како је мерено АСК. Овим налазима ће касније бити супротстављена већина наших јудућих истраживања о овој теми годинама касније. 17 Канадски гранични прелаз је у почетку био сумњичав када је др Гераси.

рекла је да прелази да и присуствовала крзненој конвенцији. Када је замољена да пружи доказ, др Гераси им је показала копију Фурриес Фром А до З коју је случајно имала у ауту. Било је довољно да их уједи и дозвољено јој је да настави.

недавно откривени, крзнени. 18 И док је било доста примера истраживача који су проучавали видео игрице, он није знао ни за једног психолога који проучава крзнене. То јест, све док се крзнени пријатељ др Планта, Едолон, уз уђено није вратио, са истраживачким радом у руци. Скептично је читао новине, напола очекујући да ће то бити нешто више од мишљења или неких непоткријељених тврдњи о крзнама - јер је то било углавном једино што је неко имао да каже о крзнама у популарним медијима у то време. Међутим, на његово изненађење, ово је изгледало као „права ствар“ и рзо је ступио у контакт са др Герасијем. Овако др.

Планте и др Гераси су завршили заједнички рад на Антроцон-у 2010. Они су проширили фокус студије, укључујући мере дехуманизације (тема од интереса за др Планта у то време) и ојожавања (видети Поглавље 6; Рејсен & Брансцом е, 2010.), што је ила тема интересовања др Герасија. Да и измерила ојожавања, користила је скалу коју је развио др Стивен Рејсен, надолazeћи стручњак за психологију навијача. Контактирала је др Рејсена за дозволу да користи вагу у релативно новом контексту крзна, и он је са ентузијазмом подржао ту идеју. Неколико месеци касније, контактирао је др Гераси да и јој рекао да улизини њега у Тексасу постоји скуп крзнених животиња под називом Текас Фурри Фиеста и да и могао да састави тим за проучавање крзна. Они су се сложили, а др Планта је означио заједно са др.

Рејсен на своју прву студију на Текас Фурри Фиести, традицију која и се могла наставити више од деценије касније. Недуго затим, др Планта је предложио да се сарадња назове Међународним антропоморфним истраживачким пројектом (ИАРП), 19 и тим је покренуо своје прво велико онлајн истраживање крзна, њихову највећу студију до сада, са више од 5.000 учесника!

18 Др Планта је се е почео да назива крзненным још као студент, где је упознао своје.

први крзнени пријатељ, Оцеан, који му је помогао да открије да постоје и други попут њега. На крају је постао део крзног фандома и почео да се зове под именом своје фурсоне, Нука. 19 Назив је био помало из нужде, да и њихов истраживачки пројекат дао мало више.

кредибилитет. До те тачке, кад год су их питали о њиховом истраживању, морали су да га описују као „истраживање о крзнама“ – тему која се уопште није схватала веома озбиљно. Називајући се е ИАРП, они су своје истраживање преформулисали као међународну сарадњу између друштвених научника који проучавају антропоморфне феномене (заиста, само састављање великих речи да и звучало сложеније од „истраживања крзна“) – ило је довољно да му дају изглед веродостојности, чак и ако ило је пуна уста за рећи!

Др Схарон Е. Ројертс 2011. ила и година једнако испуњена јудућности као и 2009. и 2010.! др. Планта, који је још увек био дипломирани студент, био је оптерећен једним од најзахтевнијих задатака који су наметнути дипломираним студентима: провођење испита. 20 У једном тренутку нашао се да прокторира завршни испит за Др. Шерон Ројертс, професор социологије. Будући да су из различитих оласти и раде у зградама на супротној страни кампуса једна од друге, њих двоје се никада нису укрстили. Када се др Планта појавио пре испита, очекивао је да ће мало попричати са др Ројертсом из пристојности пре него што се прихвати досадног задатка. Током овог празног ћаскања др Ројертс га је питао шта тренутно истражује. Иако је био навикао да чује ово питање, истина је ила да је радио на десетак различитих пројеката, од којих су већина или прилично свакодневни у поређењу са његовим крзненным

истраживања. Оично и описао један од најоичнијих пројеката, само да и изегао подигнуту о рву и скептицизам у погледу ваљаности онога што су радили на одељењу за социјалну психологију. Можда је то ила његова исцрпљеност, или можда чиста досада од недељу дана полагања испита, али тог дана др Планте је одлучио да каже др Роертс о свом најчуднијем истраживању, само да и извукао из ње успон, посебно ако она чуо ишта о крзненим у популарном. Др Роертс је заиста чуо за длаке и одмах је ио веома уз уђен. Њен главни извор информација о крзнама

ила је злогласна епизода ЦСИ, Крзно и гнушање (погледајте поглавље 21 за више о овоме), али, уместо да ју је зачудило, то ју је само заинтриговало као истраживача – одувек је ила заинтересована за проучавање крзна, иако никада није имао прилику. 21 Као особа која искористи прилику када она Роертс је постао четврти суоснивач ИАРП-а за 15 минута колико је ило потребно да се успостави испити у сали.

20 За неупућене, универзитетски завршни испити се одвијају у отприлике два.

недеље на крају семестра, седам дана у недељи, од јутра до касно увече. Сваки од ових испита треба да прати не само професор, већ и додатни проктори који патролирају просторијом и надгледају варање. За дипломираног студента који покушава да плати пут кући за Божић, то значи 30-40 сати проведених у шетњи по језиво тихим соама пуним ужаснутих студената додипломских студија који пишу испите. Отприлике је узудљиво колико звучи. 21 У изразитом недостаткуудућности, др Роертс је представила нека од својих истраживања.

на ијеналној конференцији Друштва за истраживање формирања идентитета (СРИФ) 2001, 2003, 2005, 2009, 2013, 2015. и 2017. Једна од јединих година које је пропустила, 2007., ила је година у којој је др Гераси представила своје крзнено истраживање!

Тај случајни састанак потпуно је променио путању каријере др Роертса, као што је то урадило крзнено истраживање за све остале у тиму. Од тог тренутка надаље, крзнени су или важан фокус за њено прикупљање података, ојављивање и финансирање. За њу, подаци су много говорили о томе како је крзнена заједница неправедно оклеветана од стране великог дела медија. Усмерила је своју енергију ка напорима заснованим на доказима иор и против стигме и видела је прилику да успостави партнерство од којих сви доијају са крзном заједницом, конвенцијама и медијима који иили централни за успех ИАРП-овог истраживања и ширење. У том циљу, др Роертс је успоставила ројне важне сарадње и тражила неколико кључних могућности за пројекат — одражавајући нешто што је др Планте једном рекао о њој: „Ако је пошаљете саму на конвенцију, она ће доћи назад са новом сарадњом.” 22 Она је ила покретачка снага тима који је доио низ важних истраживачких грантова, што је помогло да се финансира велики део наших напора. 23 Рођење Фурсциенце-а Током 2013-2015, ИАРП је ележио растући успех јер смо ојављивали наше налазе у ројним медијима (Гераси ет ал., 2015; Моцк ет ал., 2013; Планте ет ал., 2014а, 2014, 2015а, 2015а Реисен 2015а, ; 2015, 2015ц, Роертс ет ал., 2015а, 2015, 2015ц); Ово није ио лак задатак, али што смо више ојављивали, наше апликације за грантове су постајале све јаче. Исто тако, што су наше институције и владине агенције за финансирање више финансирале наш рад, 24 то смо више могли да спроводимо ам ициозније пројекте и да ојављујемо тај рад у ширем спектру медија.

Упркос овом успеху, постојао је осећај незадовољства зог немогућности нашег рада да утиче на јавни дискурс. Упркос нашем сталном растућем роју рецензираних истраживања – истраживања која су лако оповргла стигматизирајућа осећања изнета у сензационалистичким медијима – препознали смо да имамо ограничену способност да се држимо суда у „економији пажње”, ако уопште.

22 Из своје перспективе, др Роертс то види као питање „што теже радите,

што више имаш среће." Као илустративан пример, знала је да жели да проучава трауму и отпорност у крзеном фандому, али је такође знала да ће јој недостатак квалификација то отежати.

Тај пројекат је решила тако што је 2021. године магистрирала социјални рад - нешто што је завршила док је истовремено радио са пуним радним временом као професор. 23 Том Барбер, службеник за доделу награда на Универзитету Ватерло, такође је радио.

огромну помоћ ИАРП-у јер смо окупљали све веће грантове. 24 Велики поздрав Канади и истраживању друштвених и хуманистичких наука.

Савету Канаде (ССХРЦ) за помоћ у финансирању значајног дела нашег истраживања!

изнели смо на сто је рецензирана стипендија у оригиналном формату. 25 На крају крајева, ојављивање нашег рада у научним часописима није правило разлику у стварном свету јер није долазило у руке људи којима је то било најпотребније. Ако смо хтели да направимо разлику у досезању јавности и у издвајању нашег истраживања у медијски наратив, морали смо да идемо даље од традиционалних метода ширења и промоција наших налаза. Једног дана, док су др Робертс и др Планта седели заједно у канцеларији др Роберта, размишљајући о томе како да наше истраживање доспеју у руке више људи, догодио се овај разговор: Др Р: „Можда смо могли да направимо неку врсту видео серије јавне комуникације са Јутјуб станицом!" Др П: „Мислите на ИоуТубе канал?" Др Р: „Да! Треба ло и да има 'крзнени' у свом имену." Др П: „Треба ло и да има 'науку' у свом имену. Крзнени воле науку. Кад год прођу поред нашег стола на конвенцији или им дамо неку од наших анкета, они вичу 'За науку!!!' код нас."

Др Р: "То је крзнена наука." Др П: "То је Фурсциенце!" У ствари, 2015. смо документовали ова размишљања у поглављу написаном за Фурриес Амонг Ус:

„Упркос доказима да психолошки доприноси функционисању... крзнени ипак опажају и доживљавају значајну стигму из света око себе. Наш једини клинички рад неће суштински променити ову стварност... крзнени се редовно погрешно представљају у популарним медијима као сексуални девијантни, незрели или заслужни за исмевање... У овом тренутку, ИАРП ради на проналажењу алтернатива мејнстрим медијима. Започели смо процес прикупљања и производње сопствених медијских снимака који причају причу укорењену у науку, а не нагађање, предрасуде или „информисану“ од стране сценариста који су склони да сексизирају причу како и играли на страховима и неповерењу људи у непознато или другачије. Имамо неколико пројеката у покрету које планирамо да ојавимо како дођемо средства. Један је Јуст Лике Иоу* који је анти-стигма домет за антропоморфне заједнице. Ово ће бити оригинална јавност рекламе са најавом услуге дизајниране да помогну јавности да се заинтересује да сазна више о крзеном фандому. Други пројекат је Фурсциенце—ан.

25 Говорите шта хоћете о научном читању, али то није лако „лако“ читање, нити.

да ли је лако доступан широј јавности – већина чланака је нажалост закључана иза паивалл-а које постављају сами часописи.

оригинална оразовна емисија осмишљена да пружи тачан јавни приказ крзног фандома. Тренутно не постоји ниједан. Неограђени снимци (интервјуи Фурриес'с Спикаер'с Цорнер), који су делимично прикупљени, иће спојени са постојећим подацима/истраживањем како и се произвео неограничан, чињенично тачан медијски/оразовни пројекат... Надамо се да ће посао који радимо наставити да информише јавности о крзнени..." (Робертс ет ал., 2015ц, стр. 166-168). Осврћући се на семе визије Фурсциенце—да уједините наше истраживање у јавно власништво — изазива многе врсте емоција. Били су то велики снови са шансом против нас. Желели смо да променимо мишљење информацијама које су се супротстављале већем делу унапред схваћеног неразумевања крзна и њиховог фандома од стране јавности. Али наше чињенице су морале да буду више од истините – морале су да се такмиче са вишемилионским визуелним спектаклом и

сензационалистички наративи. Такође су нам или потре ни медији да и могли да нас пронађу — четири истраживача распрострањена широм континента чији је рад у великој мери пу ликован иза рестриктивних „платних зидова“ неће успети. Оно што нам је ило потре но је стручност коју нико од нас није поседовао. 26 Ентер Малициоус Беавер Злонамерни да ар, крзнени надимак нашег креативног и комуникацијског директора (ЦЦД), помогао је у о ликовану покретања ИАРП-овог ре рендирања у Фурсциенце, што и ило јавно лице за ширење доказа нашег тима на крзнене, не-крзнене јавности, научницима и медијима уопште. Он је ио „да ра далеко“ тихо иза кулиса ИАРП-а од 2011. године, иако је званично постао наш ЦЦД 2016. са циљем да нам помогне да своје налазе саопшtimo јавности и шире, и да одемо тамо где крзнени често нису хтели да иду – директно у медијима. Међутим, он је препознао потре у за тим на нашој термини — наоружани чињеницама представљеним на у едљив начин који је ио лак за разумевање. Са више од деценије искуства у маркетингу, комуникацијама, уметничком правцу, развоју ренда и концепта, Малициоус Беавер је помогао Фурсциенце-у да досегне ширу и разноврснију пу лику, не само стављајући наше чињенице насупрот интернет (или ило кога другог) фикције о томе шта је крзно. , већ приказивањем и паковањем наших чињеница на начин који чини истину о.

26 Прилично је жалосно што многи истраживачи уопште, укључујући и неколико наших.

сопствени тим, тако лоши у самопромоцији. Можда је то з ог ефекта варалице, склоности да се стручњаци осећају неадекватним или да потцене своју компетенцију з ог растуће свести о томе како много тога не знају (Бравата ет ал., 2020), али и ило лепо када и стручњаци понекад могли да говоре са арем делом колико то раде неупућени стручњаци.

крзнени су занимљивији и вредни писања. Беавер је успео да артикулише ренд и стратегију комуникације која је наше темељне рецензиране податке дестилирала у поруке које и мејнстрим медији могли лакше разумети, сматрати их у едљивијим и које и учиниле да се тачно пише о крзнама лакшим и привлачнијим од понављања истих стар, претерано коришћен, измишљен, и сензационализирани стереотипи. Његова укупна стратегија ренда за Фурсциенце ила је да представи сложене концепте ез жртвовања тачности, чинећи их визуелно и реторички у едљивим да се такмиче са мање садржајним насловима за мамце за кликове. Наш ренд Фурсциенце је више од о ичног логотипа: то је визуелни идентитет који има сврху да пренесе и оз иљност науке која окружује крзнене животиње и колико длаке могу ити за авне. Нова подручја истраживања и нови додаци тиму Годинама нам је ио преко потре ан клинички психолог у нашем тиму, с о зиром на ројне о ласти истраживања које смо желели да проучавамо (нпр. аутизам, ментално здравље), али су ван опште о ласти нашег тима стручности (тј. социјална психологија, антрозоологија, социологија). Још једном, срећа је погодила! У идеалном случају, тражили смо прилично новог доктора наука. члан факултета који је тек тре ало да у потпуности успостави истраживачки програм—као што је ио случај са др Плантаеом, др. Реисен и др Ро ертс када су се придружили тиму. У ту сврху, др Гер аси је претражио факултетске странице одсека за психологију у Питс ургу и околини, с о зиром да је Питс ург место где је наш тим водио његова највећа годишња конвенцијска студија — што значи да и ило мање тражење да нови члан факултета путује у Антрокон да и истраживао са нама. На запрепашћење др Гер аси, пронашла је др Елиза ет Фејн, новог доцента на Универзитету Дукуесне у Питс ургу. Била је клинички психолог са искуством у антропологији (која је такође ила на нашој листи жеља) чија је докторска дисертација укључивала рад са адолесцентима на спектру аутизма. Када јој је др Гер аси посегнуо, ила је одушевљена послом и пристала је да се придружи тиму. Као клинички психолог и антрополог, Елиза ет је дуго ила заинтересована за моћ играња улога, митова и креативних су култура да помогну људима да трансформишу се е и своје животе. Пошто је постала пунолетна на готској сцени, знала је да се уско повезане заједнице могу градити око естетских и сим оличких система. У свом истраживању дисертације са младима о спектру аутизма, од којих су се нека одвијала у летњем кампу за играче улога у живој акцији (ЛАРПерс), научила је колико трансформативно може ити удружити се са другима кроз заједничке маштовите митологије, поново замишљати се е и своје

могућности свог света. (За више о овом раду, можете погледати њену књигу, Живети на спектру: аутизам и.

Млади у заједници.) Када јој се о ратила др Гер аси да се придружи истраживачком тиму који проучава крзнене животиње – групи која је и сама учествовала у заједничким маштовитим искуствима, стварала алтернативне идентитете и имала значајно већи удео људи са спектром аутизма (види 23. поглавље) — за њу је то ила огромна прилика да настави свој посао. Др Феин је први пут отишла на Антроцон 2016. године, где су је одушевили крзнени (а још више теријанци и остали!) који је сатима седео са њом на поду конгресног центра, људска тела неспретно су се слагала у све мирне углове које су могли да нађу, одвајајући време да јој испричају своје животне приче. Истраживачки тим Фурсциенцеа је већ стекао велико поверење у заједницу, што јој је олакшало да заслужи њихово поверење и да уде дочекана са нежном разиграношћу која карактерише већи део крзнених фандома. Од те прве године, др Фејн је радио заједно са многим дипломираним студентима на Дукуесне Пх.Д. програма (Бен Гадес, Хосе Луиђи-Ернандез, Га и Мена-И ара и Џенифер Бредли), интервјуисала је десетине крзна из спектра аутизма и њихове породице и пријатеље, и одржала је ројне фокус групе о аутизму у Антрокону. Она је такође ила

радећи заједно са др Гер аси на ољем разумевању Тхериана и других, као и са њеним колегом неуронаучником, Алексом Крањецом, и његовим тимом дипломираних студената (Ерицк Гузман, Лоу Ламмана и Јохн Далл'Аглио) да виде да ли су крзнени, теријанци и други различито реагују на „телесно илузија“ која укључује гумену руку. Недавно је спроводила анкете на мрежи како и оље разумела искуства Тхериана и других који можда не успевају на крзним конвенцијама, али који, ипак, имају много да кажу о својим искуствима. Закључак Ал ерт Бандура је заиста ио на уму нешто када је говорио о важности среће у нашим животима. Књига коју држите 27 је сведочанство те чињенице—то је кулминација многих случајних догађаја, великих и малих, који су променили путању сваког члана Фурсциенце тима. То је сваки случајни разговор, мала случајност, одлука у делићу секунде и прилика која се указала током протекле деценије и омогућила нам да наше ез ројне интересе претворимо у хармоничну сарадњу. Ово поглавље није тре ало да уде у овој књизи. Могли смо то лако да искључимо и скочимо директно у разговор о нашој методологији и ез ројним студијама и резултатима које смо до или током више од деценије.

27 Или, што је вероватније ових дана, гледање на екран!

проучавајући крзнене. Међутим, често нам се о раћају и крзнени и научници који су шта видели или смо у могућности да урадимо у Фурсциенце-у и да узвикнемо да они никада не и могли да ураде оно што ми радимо. Желимо да наша прича инспирише друге да виде да је тим Фурсциенце, на крају крајева, само група радозналих људи чије су нас страсти и радозналост навели да пронађемо друге истомишљенике који деле то интересовање. Важно је да када је свако од нас кренуо овим заједничким путовањем, заронио и искористио те случајне тренутке који су се појавили, нисмо имали појма куда ће нас то одвести. др. Гер аси није имала појма, када је пристала да уде модератор форума, да ће то довести до њеног врхунског рада на студијама на крзним конвенцијама. Др Планте није имао појма када је одлучио да пошаље е-маил осо и коју није упознао након што је прочитао њен рад, да ће то довести до деценијске сарадње. Др Реисен је имао р идеја када је пристао да своју скалу користи истраживач за кога никада раније није чуо, да ће то довести до тога да примети о лижњу крзнену конвенцију само неколико месеци касније и доведе до десетина истраживачких радова и поглавља у књигама. Др Ро ертс није знала, када је одлучила да разговара са својим испитним проктором, да ће је његов одговор покренути у каријеру пуну истраживања и активизма. А докторка Феин није знала када је завршавала свој рад на дисертацији о ЛАРП-овима, да ће на крају одскочити од тога до проучавања крзна, од свега! Ако ништа друго, надамо се да ће ова прича инспирисати друге да уду смели и следе своје интересе, чак и ако уопште није јасно где и вас могли одвести. За нас, наш заједнички интерес је довео до научно заснованог заступања и напора за мо илизацију знања, помажући крзнама да уче

више о њиховом фандому, као и научницима и медијима како и оље разумели ову групу која се често погрешно схвата. Овај заједнички циљ нас је приморао да наш рад учинимо видљивим и да користимо алате друштвеног маркетинга, заједнице и медијских партнерстава да удемо о разовни партнери за крзнену заједницу. И док нико од нас није могао да очекује где ће нас посао на крају одвести, лагали смо ако смо рекли да нисмо изненађени утицајем који је наш рад имао! Иако никада нећемо моћи сами да променимо јавни дискурс, такмичећи се, као што јесмо, са корпорацијама вредним више милијарди долара, имали смо мерљив успех у ширењу наших налаза јавности, која сада може да пронађе наш посао једноставно радећи Гоогле претрага користећи уочајене кључне речи (нпр. фурриес, шта су фурриес). 28 Такође смо поносни што смо или извор за проверу чињеница за већи број медијских чланака, исправљајући записе када је у питању све од веровања да су крзнени људи.

28 Чешће него не, Фурсциенце се појављује у првих пет резултата! Ово није

несрећа или случајност, као што злонамерни дајар може да вам каже!

који носе крзнена одела и верују да су животиње према гласинама о крзнама које користе кутије за отпатке у школи током изборног циклуса у САД 2022. (нпр. Њујорк тајмс, НБЦ њуз, Ројтерс, Снопс, Политифакт, Гардијан, Дејли Бист, Њујорк Пост). Зато узмите страницу из Бандурине књиге и поделите у потрази за малим приликама које вам се пружају. Никада не знате како мали разговор, прза е-пошта, одлазак на догађај или излагање се може могу променити ваш живот – или животе оних око вас – на оље! Референце Америцан Псицхиатриц Асоциатион. (2000). Дијагностички и статистички приручник менталних поремећаја (4. изд., текст рев.). Ангантир, М., Еклунд, Ј., и Хансен, ЕМ (2011). Поређење емпатије за људе и емпатије за животиње. Антхрозоос, 24 (4), 369-377. [хттпс://дои.орг/10.2752/175303711Kc13159027359764](https://doi.org/10.2752/175303711Kc13159027359764) Арлуке, А., Левин, Ј., & Асционе, Ф. (1999). Однос злостављања животиња према насиљу и другим облицима антисоцијалног понашања. Јоурнал оф Интерперсонал Насиље, 14 (9), 963-975. [хттпс://дои.орг/10.1177/088626099014009004](https://doi.org/10.1177/088626099014009004) Бандура, А. (1982). Психологија случајних сусрета и животних путева. Америцан Психологист, 37, 747-755. [хттпс://дои.орг/10.1037/0003-066Kc.37.7.747](https://doi.org/10.1037/0003-066Kc.37.7.747) Бандура, А. (1998). Истраживање случајних одредница животних путева. Психолошка истрага, 9, 95-99. [хттпс://дои.орг/10.1207/s15327965пм0902_2](https://doi.org/10.1207/s15327965пм0902_2) Барон-Цохен, С., Вхелвригхт, С., Скинер, Р., & Цулеи, МЕ (2001). Квоцијент спектра аутизма (АК): Докази из Аспергеровог синдрома/високофункционалног аутизма, мушкарци и жене, научници и математичари. Часопис за аутизам и развојне поремећаје, 31 (1), 5-17. [хттпс://дои.орг/10.1023/a:1005653411471](https://doi.org/10.1023/a:1005653411471) Бравата, ДМ, Ваттс, СА, Кеефер, АЛ, Мадхусудхан, Д. К., Таилор, КТ, Цларк, ДМ, Нелсон, РС, Цоклеи, КО, & Хагг, ХК (2020). Преваленција, предиктори и лечење синдрома преваранта: систематски преглед. Часопис за општу интерну медицину, 35 (4), 1252-1275. [хттпс://дои.орг/10.1007/s11606-019-05364-1](https://doi.org/10.1007/s11606-019-05364-1) Царлисле-Франк, П., & Франк, ЈМ (2006). Власници, старатељи и власници-старатељи: Различити односи са кућним љубимцима. Антхрозоос, 19 (3), 225-242. [хттпс://дои.орг/10.2752/089279306785415574](https://doi.org/10.2752/089279306785415574) Еванс, К. (2008). Тхе Фурри Социологицал Сурвеи. Приступљено 2. јуна 2023. са [хттпс://гверн.нет/доц/психологи/2008-еванс.пдф](https://гверн.нет/доц/психологи/2008-еванс.пдф).

Феин, Е. (2020). Живети на спектру: аутизам и млади у заједници. НИУ Пресс. Дојро, АХ (Ед.). (2010). Приручник о терапији уз помоћ животиња: Теоријске основе и смернице за праксу (3. издање). Академиц Пресс. Гераси, КЦ, Андерсон, ДЦ, Гераси, АМ, & Цоултис, Д. (2002). Докторске дисертације из проучавања човека и животиња: Вести и погледи. Социети & Анималс: Јоурнал оф Хуман-Анимал Студиес, 10 (4), 339-346. [хттпс://дои.орг/10.1163/156853002320936782](https://doi.org/10.1163/156853002320936782) Гераси, К. Ц., Паолоне, Н., Хигнер, Ј., Сцалетта, ЛЛ, Бернстеин, ПЛ, Цонваи, С., & Привитера, А. (2008). Крзно од А до З (антропоморфизам до зооморфизам). Социети & Анималс: Јоурнал оф Хуман-Анимал Студиес, 16 (3), 197-222. [хттпс://дои.орг/10.1163/156853008Kc323376](https://doi.org/10.1163/156853008Kc323376) Гераси, КЦ, Паолоне, Н., Хигнер, Ј., Сцалетта, ЛЛ, Привитера, А., Бернстеин, П., & Цонваи, С. (2007). Крзнени идентитет. Постер

представљен на Друштву за истраживање формирања идентитета. Стерлинг, ВА. Гер аси, КЦ, Харрис, Б., & Јоргенсен, К. (2007, 25. март). Фурриес: Зашто неки људи одрастају желећи да преузму нељудски идентитет? Интерактивна сесија у Друштву за истраживање формирања идентитета, Стерлинг, ВА.

Гер аси, КЦ, Планте, ЦН, Реисен, С., & Ро ертс, СЕ (2015). Порекло међународног антропоморфног истраживачког пројекта. У Т. Ховл (Ед.), Фурриес етвеен ус: Ессаис он фурриес од стране најистакнутијих чланова фандома (стр. 102-105). Тхурстон Ховл Пу лицатионс. Греене аум, Ј. (2004).

То је живот пса: подизање статуса од кућног љу имца до 'крзнене е е' у време весела. Социети & Анималс: Јоурнал оф Хуман-Анимал Студиес, 12 (2), 117-135. [хттпс://doi.org/10.1163/1568530041446544](https://doi.org/10.1163/1568530041446544) Гурлеи, Г. (2001, март). Задовољства крзна. Ванити Фаир. Преузето са [хттп://ванитифаир.цом/цултуре/феатурес/2001/03/фурриес200103?цуррентПаге=1](http://ванитифаир.цом/цултуре/феатурес/2001/03/фурриес200103?цуррентПаге=1)

Херzog, Х. (2010). Неке волимо, неке мрзимо, неке једемо: Зашто је тако тешко размишљати право о животињама. ХарперЦоллинс Пу лисхерс. Јулиус, Х., Беетз, А., Котрцхал, К., Турнер, Д., & Увнас-Мо ерг, К. (2013) Везаност за кућне љу имце: Интегративни поглед на односе између људи и животиња са импликацијама на терапеутску праксу. Хогрефе Пу лисхинг. Моцк, СЕ, Планте, ЦН, Реисен, С., & Гер аси, КЦ (2013). Ду ље укључивање у сло одно време као ресурс за суочавање са стигматизованим контекстом доколице. Леисуре/Лоисир, 37 (2), 111-126. [хттпс://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152](https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152).

Осаки, А. (2008). Стање фандома. Фурри Ресearч Центер. Преузето 2. јуна 2023. са [хттпс://цоммонс.викимедиа.орг/вики/Филе:Фурри Сурвеи 2008.пдф](https://цоммонс.викимедиа.орг/вики/Филе:Фурри Сурвеи 2008.пдф) Планте, Ц., Ро ертс, С., Реисен, С., & Гер аси, К. (2014а). „Један од нас”: Ангажовање са фандомима и идентификација гло алног држављанства.

Психологија популарне медијске културе, 3(1), 49-64. [хттпс://doi.org/10.1037/ппм0000008](https://doi.org/10.1037/ппм0000008) Планте, Ц., Ро ертс, С., Реисен, С., & Гер аси, К. (2014). Интеракција социо-структурних карактеристика предвиђа прикривање идентитета и самопоштовање код стигматизованих припадника мањинских група. Актуелна психологија, 33, 3-19. [хттпс://doi.org/10.1007/с12144-013-9189-и](https://doi.org/10.1007/с12144-013-9189-и) Планте, ЦН, Ро ертс, СЕ, Реисен, С., & Гер аси, КЦ (2015а). „Према ројевима”: Поређење крзна и сродних фандома. У Т. Ховл (Ед.), Фурриес етвеен ус: Ессаис он фурриес од стране најистакнутијих чланова фандома (стр. 106-126). Тхурстон Ховл Пу лицатионс. Планте, Ц., Ро ертс, С., Снидер, Ј., Сцхрои, Ц., Реисен, С., & Гер аси, К. (2015).

„Више него до коже”: Биолошки есенцијализам као одговор на претњу посе ношћу у стигматизованој заједници навијача. Бритисх Јоурнал оф Социал Псицхологи, 54 (2), 359-370.

[хттпс://doi.org/10.1111/јсо.12079](https://doi.org/10.1111/јсо.12079) Путз, ДА, Гаулин, СЈЦ, Спортер, РЈ, & МцБурнеи, ДХ

(2004). Полни хормони и дужина прстију: Шта означава 2Д:4Д? Еволуција и људско понашање, 25 (3), 182-199.

[хттпс://doi.org/10.1016/ј.еволхум ехав.2004.03.005](https://doi.org/10.1016/ј.еволхум ехав.2004.03.005) Раупп, ЦД (2002). Крзнени плафон: Клиничка психологија и студије на људима и животињама. Социети & Анималс: Јоурнал оф Хуман-Анимал

Студије, 10 (4), 353-360. [хттпс://doi.org/10.1163/156853002320936809](https://doi.org/10.1163/156853002320936809) Реисен, С., & Брансцом е, Н.

Р. (2010). Фансхип и фандом: Поређење између спортских и не-спортских навијача. Јоурнал оф Спорт Бехавиор, 33 (2), 176-193. Реисен, С., Планте, ЦН, Ро ертс, СЕ, и Гер аси, КЦ (2015а). Ингрупна пристрасност и пројекција унутар групе у крзненом фандому. Међународни часопис за психолошке студије, 7, 49-58. [хттпс://doi.org/10.5539/ијпс.в7н4п49](https://doi.org/10.5539/ијпс.в7н4п49) Реисен, С., Планте, ЦН, Ро ертс, СЕ, & Гер аси, КЦ (2015).

Перспектива друштвеног идентитета разлика личности између навијачких и ненавијачких идентитета.

Ворлд Јоурнал оф Социал Сциенце Ресearч, 2, 91-103. [хттпс://doi.org/10.22158/вјсрр.в2н1п91](https://doi.org/10.22158/вјсрр.в2н1п91) Реисен, С., Планте, ЦН, Ро ертс, СЕ, & Гер аси, КЦ (2015ц). Перспектива друштвеног идентитета крзног фандома.

У Т. Ховл (ур.), Фурриес међу.

нас: Есеји о крзнама најистакнутијих чланова фандома (стр. 127-151). Тхурстон Ховл Пу лицатионс.

Ро ертс, С., Планте, Ц., Гер аси, К., & Реисен, С. (2015а). Антрозооморфни идентитет: везе чланова Фурри фандома са нељудским животињама. Антхрозоос, 28 (4), 533-548. [хттпс://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993](https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993) Ро ертс, С., Планте, Ц., Гер аси, К., & Реисен, С. (2015).

Клиничка интеракција са антропоморфним феноменом: Белешке за здравствене раднике о интеракцији са клијентима који поседују овај нео ичан идентитет. Здравство и социјални рад, 40 (2), е42-е50.

<https://doi.org/10.1093/xsv/хлв020> Ројертс, СЕ, Планте, ЦН, Реисен, С., & Гераси, КЦ (2015ц).

Маргинализација антропоморфних идентитета: Јавна перцепција, стварност и „репови“ крзненог истраживача. У Т. Ховл (Ед.), Фурриесетвеен ус: Ессаис он фурриес од стране најистакнутијих чланова фандома (стр. 152-168). Тхурстон Ховл Публикатионс. Росмасслер, Л., & Вен, Т. (2007, мај).

И крзнени су људи: друштвени и когнитивни фактори у јединственим друштвеним заједницама. Постер представљен на Седмој годишњој Станфордској додипломској психологијској конференцији, Станфорд. Руст, ДЈ (2001). Социологија крзненог фандома. Тхе Даркен Холлов. Преузето 2. јуна 2023. са <https://www.archive.org/web/20120303084029/http://www.wisdom.com/%7Epix/hotos/furrysocial.html> Топал, Ј., Миклоси, А., Цсани, В., & Дока, А. (1998). Понашање привржености код паса (Цанис фамилиарис): Нова примена Ејнсвортовог (1969) теста чудне ситуације. Часопис за компаративну психологију, 112 (3), 219-229. <https://doi.org/10.1037/0735-7036.112.3.219> иерф. (нд). Крзнени у академији. Приступљено 2. јуна 2023. са <https://furrology.worpress.com/furry-in-academia/>.

Поглавље 4.

(Не превише олан) Увод у истраживачке методе Кортни „Нука“ Планта.

Ако се спремате да прочитате целу ову књигу, вероватно и трећо да вас упозоримо: ускоро ћете ићи погођени великим бројем података. Као, много. Више од деценије студија и десетине хиљада учесника вредни подаци. Да то ставимо у перспективу: ако исте помножили сваког од тих хиљада учесника са (у просеку) двеста или више питања у датој студији, говоримо о 5-10 милиона тачака података.

Много тога треће схватити одједном, а може ићи помало застрашујуће покушати да схватите смисао, посебно ако нисте навикли да се авите научним истраживањима. Не рините ако се тако осећате — то је пола разлога зашто смо ово поглавље укључили у књигу! То је шанса да навлажите ноге неким основама када је у питању прикупљање података, анализа и интерпретација, као да вас олававим уазен уместо да вас аците главом у дуину и посматрате како млатите околу. Али, као што смо рекли, то је само половина разлога зашто смо укључили ово поглавље! Други разлог зашто смо укључили ово поглавље је да помогнемо нашим читаоцима да постану информисани скептици. Наравно, можете ићи скептични према ило чему ез превише напора. Могао их да иза ерем, на пример, да једноставно не верујем свему што ми је икада речено о гравитацији, инсистирајући на томе да је свака тенденција да удем повучена према земљи случајност или резултат моје воље да то уде случај. Претпостављам да исте се осећали прилично пријатно да од аците мој скептицизам као контраризам или оично старо незнање, али можете ли прецизно да ојасните зашто сам погрешио? Ако их тврдио да не можете да докажете да је гравитација универзална сила јер не можете све посматрати свуда у универзуму – зар не и ило зрнце истине

у мојој изјави? Или шта ако сам тврдио да сам једном имао искуство ез гравитације када ви нисте гледали - зар то није могуће? И наравно, можда ми је недавно неки физичар сломио срце и јесам плаћа организација која профитира када људи верују да гравитација није стварна—али можете ли доказати да је то оно што изазива мој скептицизам? Како се испоставило, није сваки скептицизам једнак, нити и сваки скептицизам треће ићи проширен на неограничену до ротворност. Понекад је скептицизам непоштен, учињен у лошој намери неко ко је мотивисан нечим другим осим да дође до истине. Други пут, скептицизам је лоше информисан, утемељен на неистинама и дезинформацијама. На крају крајева, мало тога можемо да урадимо у овој књизи.

зауставити прву врсту скептицизма: ако неко чита ову књигу са циљем да погрешно цитира, погрешно представља и селективно се фокусира само на податке који одговарају њиховим већ постојећим веровањима о крзнама док игнорише или оспорава ило шта супротно, не можемо их зауставити. 1 Уместо тога, ово поглавље има за циљ да се позаави другом врстом скептика, оним који, упркос томе што има нај оље намере, једноставно немају вештине и знања да и или информисани, критични потрошачи истраживања. Верујемо да мало знања може много помоћи овим људима и желимо да им дамо алате да постану вешти потрошачи науке. У пуном откривању, наша намера није сасвим алтруистичка. То је да

рецимо, имамо скривени мотив да желимо да својим читаоцима усадимо научну писменост: то је да нам помогне да радимо ољу науку. Заиста, многе од наших нај ољих идеја потичу од оних који критикују наше методе, оспоравају наша открића и предлажу нове приступе како исмо из егли наше недостатке.

2 Не исмо или научници да не исмо уживали у штре ерирању о начинима да по ољшамо наше методе, анализе и закључци! Али скептицизам и критика су од помоћи само ако су информисани. Замислите, на пример, да кажете дизајнеру видео игрица да је њихова видео игра срање. Дизајнер, очигледно, има интерес у жељи да по ољшају своју видео игрицу, па вас траже за детаље: шта је ило лоше у томе? Да ли је то ио темпо? Писање? Да ли је основна петља играња ила незанимљива или је недостајала интересантне разноликости? Да ли се превише ослањао на случајне шансе, лишавајући играче шансе да утичу на исход? Да ли је крива тежине ила превише стрма?

„Не, само је, знаш, срање.“ Нажалост, критике ове врсте су олно уо ичајене, а или смо сведоци доста тога током година од скептика чије су критике или потпуно од ацивање нашег рада зависиле од неразумевања основних научних принципа. 3 Ог тога исмо желели да помогнемо читаоцима да науче да формирају оље, прецизније аргументе за свој скептицизам и да оље разазнају које су њихове критике валидне, а које релативно тривијалне. Као што ћемо расправљати на крају овог поглавља, мало научне писмености може нам помоћи да из егнемо из ацивање е а са пословичном водом за купање и спречимо врсту све-или-ништа, црно- ело размишљање које карактерише критику научних истраживања од стране оних који сами не истражују.

1 Заиста, аутор овог поглавља је видео више од свог поштеног дела ове врсте.

„мотивисано резоновање“ људи који „само постављају питања“, како када је у питању његово истраживање о крзнама, тако и када је у питању његово истраживање о посе но актуелној теми медијског насиља! 2 И верујте ми, увек постоје начини на које смо могли оље да урадимо студију!

И хеј, ако ништа друго, ово поглавље ће вас научити неколико концепата и отмених речи како исте могли да промените своје критичко размишљање на следећој вечери! 3 Размишљање као научник Као што назив ове књиге сугерише, заузели смо научни приступ разумевању крзнених и крзнених фандома. Али шта, тачно, ово значи? Шта чини приступ научним, а шта чини овај приступ другачијим од других начина стицања знања (нпр. веровање сопственом осећају, ослањање на усмену предају или учење о нечему из медија)? За почетак, одвојите тренутак и размислите о томе шта вам пада на памет када замишљате науку. Шансе су да вероватно замишљате људе који носе еле ла ораторијске мантиле у ла ораторији. Можда користе микроскопе или преносе шарену течност из једне епрувете у другу помоћу пипете. Можда замишљате научника података који гледа у море ројева на монитору или неуронаучника који размишља о скенирању мозга. Сlike попут ових се често фокусирају на површне замке науке; односно фокусирају се на специфичне научне оласти (нпр. физика, хемија, иологија) и алате које та поља користе (нпр. компјутери, уређаји за скенирање, фенси чаше). Али само зато што користите ове уређаје, то не значи да је оно што радите наука. На пример, кувар може да о уче ели мантил и помеша сос у прилагођеном стакленом посуђу користећи фенси алате да и постигао прецизна мерења. Да ли исмо сматрали да се кувар ави науком? 4 Насупрот томе, можете радити науку ез фенси алата, са мало више од оловке и папира; тражити од групе људи да попуне и врате анкету како и се тестирала хипотеза може ити наука. Можда не укључује машине од милион долара или ла ораторију, али прикупљање података за тестирање хипотеза је окосница науке! У својој суштини, наука је веома посе ан начин стицања знања. Наравно, постоји много начина на које сте научили ствари које имате: слушајући шта су вам родитељи рекли, гледајући телевизију или читајући новине, тумачећи моралне лекције у причама, па чак и интуицијом и интуицијом. . Сваки од ових начина сазнања има своје снаге и слаости

— неке се прилично рзо и лако изводе, али не могу.

3 Такође је вредно напоменути да се концепти на које вас учимо у овом поглављу односе.

много више од нашег истраживања крзна. Вештине научне писмености могу се применити када се читају научна истраживања из скоро сваке научне области! 4 Наравно, научно изведени принципи су у игри у кувању и печењу,

укључујући хемију и физику. Али чин печења сам по себи није ављење науком, из разлога које ћемо ускоро видети!

увек се рачуна на њега. Неки су прожети пристрасношћу, али имају користи од тога што се други у друштву слажу са њима. Наука је заправо само још један начин стицања знања, иако онај који укључује врло специфичан начин размишљања. 5 Научно мишљење можемо окарактерисати као најмање пет различитих аспеката: 6 1. Формирање модела и теорија заснованих на емпиријском посматрању и претходним истраживањима. 2. Систематско, непристрасно посматрање за тестирање хипотеза. 3. Спремност да се ригорозно поново тестира доследност својих налаза. 4. Отворена спремност да се греши и да се активно тражи фалсификат. 5. Изнијансирано, мултиваријантно, вероватноћа размишљања. Научници формирају теорије и моделе Почнимо од прве тачке: научници посматрају свет око себе и читају постојећу литературу да би или свесни шта су други открили. Затим покушавају да интегришу све ове доступне информације у а модел или оквир који доследно ојашњава како неки аспект света функционише. Ови модели могу варирати по облику и сложености, од модела структуре атома преко модела људске мотивације до модела читавих култура и економских система. Оно што им је заједничко, међутим, јесте да су сви утемељени на емпиријској стварности; научници сами врше запажања или сележе налазе других научника и развијају моделе у складу са овим запажањима који такође дају предвиђања о томе шта научници могу очекивати да ће пронаћи у будућности. Предвиђања су критични део научног размишљања.

Добра научна теорија не само да ојашњавају свет, већ и дају предвиђања о њему. Модел који све ојашњава, а ништа не предвиђа, практично је некористан. Као илустративан пример, замислимо да сам посматрао купце како улазе и излазе из продавнице кућних љубимаца. Један по један, посматрам купце како улазе у продавницу и, један по један, излазе из продавнице или са мачком или псом. После неколико десетина купаца, могао бих да предложим модел да ојасним који купци излазе са мачкама, а који са псима. Можда предлагем да када купци уђу у продавницу, прођу кроз невидљиво енергетско поље које им намеће идеју да нађу мачку или пса. Као такав, тхе.

5 Имајте на уму да је наука процес, а не само гомила чињеница. Неке чињенице могу бити.

изведено кроз научни процес, али уопштеник пун научно изведених чињеница није, у и од сама, наука; то је резултат или последица ављења науком! 6 Ово је далеко од потпуне листе, али представља неке од најважнијих.

карактеристике научног мишљења.

Људи који су изашли са мачкама прошли су кроз ову невидљиву аријеру, у ацили им „мачку“ у ум и до или мачке, док су они који су до или псе прошли кроз исту невидљиву аријеру, која је ставила „пас“ у њихов ум, и до или су пас уместо тога. Предност мог модела је у томе што савршено ојашњава 100% мојих запажања: до сада нисам приметио ништа у понашању купаца што било у супротности са мојим моделом. Упркос томе, за све намере и сврхе, мој модел је потпуно некористан. Зашто? Зато што ми мој модел не може помоћи да предвидим да ли ће следећи купац који уђе у продавницу изаћи са мачком или псом. Не могу лично да видим ову аријеру, нити знам како и зашто ова аријера утиче на људе. Другим речима, мој модел ме не чини ољим у предвиђању понашања следећег купца при куповини кућних љубимаца него да неко само аци новчић на коме пише „мачка“ на једној страни и „пас“ на другој страни.

Укратко, ако научни модел не може ништа да предвиди о свету, онда он ништа не доприноси нашем познавању света. 7 Хајде сада да размотримо како и научни модел могао да изгледа у истој ситуацији. Замислите да сам им, док су људи улазили у продавницу кућних љу имаца, дао рзи тест личности да измерим њихов ниво екстраверзије. После неколико десетина купаца, почињем да примећујем о разаци: они који су постигли више на скали екстраверзије изашли су из продавнице са псом, док су они који су постигли нижи резултат на скали изашли са мачком. Одавде осмишљавам модел који предлаже да екстроверти воле псе, чије личности имају тенденцију да уду отворенији, док интроверти преферирају мачке, чије личности имају тенденцију да уду независније и мање траже пажњу. Међутим, за разлику од мог модела невидљивог енергетског поља, сада могу да предвиђам понашање удућих купаца на основу овог модела. Могу дати купцу свој тест личности пре него што уђе у продавницу и, на основу резултата тог теста, могу да проценим да ли је већа вероватноћа да ће изаћи из продавнице са псом или мачком. И, ако има истине у овом новом моделу, требало би да надмаши модел енергетског поља и особу која аца новчић када је у питању тачно погађање да ли ће купац изаћи из продавнице са псом или мачком. Научници тестирају хипотезе Наука није само у формирању модела, већ у њиховом тестирању. 8 Део заната науке је у осмишљавању практичних начина за прикупљање информација у а.

7 Случај за тачку: лако их могао да заменим невидљиво енергетско поље са прашином пиксија и то.

ило и исто тако информативно. Заменљивост ових модела показује нам колико су невезани за стварност.

систематичан и непристрасан начин. Систематичност, у овом случају, значи прикупљање података на планиран и контролисан начин, и дизајнирање студије како и се максимизирала њена способност да ефикасно тестира наше хипотезе. На пример, можемо да покренемо нашу студију куповине кућних љу имаца у различитим продавницама кућних љу имаца у различитим деловима земље да бисмо тестирали да ли су наши налази доследни у целој земљи или су ограничени на купце у једној продавници. То такође укључује покушај контроле спољних фактора како и се осигурало да ништа не утиче на резултате студије (нпр. продавница кућних љу имаца има дан „ есплатне мачке“ док ви покушавате да прикупите податке, што и могло да подстакне људе да ирају мачке уместо паса ез о зира на њихова личност). До ар научник ће такође ити мотивисан да уде непристрасан у начину на који прикупља, анализира и тумачи податке. На крају крајева, једини начин да удете сигурни у свој модел је да га изложите хладној, тврдој стварности да видите да ли тоне или плива. Ако и истраживач клијентима дао тест личности, а затим пратио екстроверта у продавницу да их у еди да купе пса, онда и ило немогуће знати да ли је понашање куповине паса вођено екстраверзијом или га је прогањао научник у продавница. У овом случају, утицај научника и им могао помоћи да пронађу податке који су у складу са њиховим моделом, али ове врсте пристрасности на крају производе моделе који не издржавају испитивање и који се временом замењују моделима који оље одражавају стварност (нпр. , тачно предвиде понашање купаца које научници не узнемиравају у продавници кућних љу имаца). Из тог разлога, научно размишљање захтева систематско и непристрасно прикупљање података. 10 научника тестирају и поново тестирају Бити до ар научник значи ити тешко угодити; није довољно једном пронаћи доказе који подржавају ваш модел. Научници су невероватно скептична група, увек за ринути да и налаз могао ити случајан. Да се вратим на пример наше продавнице кућних љу имаца, ако их утврдио да је то сингл.

8 Ми се првенствено фокусирамо на експерименталне студије у нашим примерима, али ови исти.

принципи се такође могу применити на прикупљање отворених, истраживачких података, о чему ћемо расправљати касније у овом поглављу! За сада ћемо рећи да истраживачи који су специјализовани за прикупљање отворених, квалитативних података (нпр. студије случаја, дуги интервјуи) то често чине како и формирали моделе које касније тестирају квантитативни истраживачи. Они су на сличан начин повређени несистематичним или пристрасним

њихов приступ прикупљању података. 9 Игра речи је дефинитивно намењена. 10 Овде говоримо о научном мишљењу као идеалу. У пракси, научници имају.

пристрасности које могу помутити њихово намерно или ненамерно расуђивање. Ово је један од разлога зашто је процес рецензије толико важан, о чему ћемо касније говорити. За сада исмо само желели да истакнемо да наука у пракси можда није увек у складу са идеалом науке.

купац је ио екстровеит и онда их гледам како излазе из продавнице са псом, могао их закључити да је мој модел тачан. Међутим, сасвим је могуће да следећи купац који уђе у продавницу може ити екстровеит и да ипак иза ере мачку, нешто што и ило противно предвиђању мог модела. Из тог разлога, ило и у мом нај ољем интересу да неко време седим поред врата продавнице кућних љу имаца, подвргавајући свој модел тестирању за тестом, купца за купцем, да видим колико је конзистентан. Али вредни научник се ту неће зауставити. На крају крајева, ко може рећи да резултати нису или само чудна ствар ове одређене продавнице кућних љу имаца? Имајући ово на уму, могао их да поставим тестове свог модела у свакој продавници кућних љу имаца у граду. Ако, након спровођења свих ових тестова, докази и даље указују у прилог томе да је мој модел тачан, онда могу ити разумно сигуран да то вероватно није ила случајност и да мој модел тачно предвиђа понашање при куповини кућних љу имаца код већине људи на већини места. Али зашто стати тамо? Посе но марљив истраживач и размотрио могућност да они сами могу ити пристрасни у резултатима - на крају крајева, они су ти који имају модел за тестирање. Као такви, могли и замолити друге истраживаче на терену да сами воде студију код њих продавницама кућних љу имаца, да видимо да ли модел издржава чак и када га тестирају други истраживачи. Можда чак и иду корак даље, тестирајући колико до ро се модел држи током времена. Можда и могли да изврше још један тест модела у продавницама за кућне љу имце 20 година касније да виде да ли модел и даље предвиђа понашање при куповини кућних љу имаца или је корисност модела ограничена на један одређени тренутак или за једну специфичну генерацију. 11 Научници су спремни да погреше Надовезујући се на нашу претходну тачку, научно размишљање захтева отворено прихватање вероватноће да неко може ити нетачан. Ако научник оз иљно не размотри могућност да и њихов модел могао ити погрешан, постаје немогуће истински тестирати њихов модел. На пример, ако их ио у еђен да је мој модел понашања при куповини кућних љу имаца исправан и од ио да верујем да и могао ити погрешан, могао их да нађем изговоре да једноставно занемарим доказе који сугеришу да је моја теорија погрешна. Када их видео екстровеитног како излази из продавнице кућних љу имаца са мачком уместо псом, за разлику од мог модела, могао их да од ацим.

11 3 ог тога се научници често од ијају од идеје да научни модел или теорија јесте.

„само теорија“, што имплицира да има малу или никакву моћ предвиђања или да није подвргнута интензивном емпиријском испитивању. У лаичком разговору често користимо термине „теорија“ или „модел“ да исмо сугерисали неосноване претпоставке или гру е апроксимације. У стварности, најпознатије научне теорије и модели су подвргнути одређеном степену преиспитивања и тестирања који и запањиво (и вероватно досадио до суза) свакога ко није посе но заинтересован за ову тему.

запажање говорећи „Па, очигледно је да је та осо а интровертна, мора да је попунила анкету погрешно!“ Чинећи то, могао их да заштитим свој модел од ило каквог доказа који сугерише да је нетачан, ез о зира колико се ти докази гомилају! 12 Овај принцип скептицизма и спремности да се погреша толико је фундаменталан за научно мишљење да га подразумевано уграђујемо у научну праксу. На пример, научници дизајнирају студије и тестирају хипотезе на основу претпоставке да је њихов модел, у ствари, нетачан. Они су о учени да тумаче резултате студије као да не показују подршку њиховом моделу осим ако подаци не показују сасвим у едљиво другачије (нпр. мање од 5% шансе да су погрешни). Другим речима, ако и подаци из студије изашли тако да постоји шанса 50/50 да је модел тачан или погрешан, научници и погрешили на страни скептицизма и третирали и ово као доказ да је модел нетачан. . Чак и када и подаци изашли са шансама 90/10 у корист модела

удући да је тачан, научници ће ово и даље третирати као доказ да је модел погрешан, јер се шанса од 10% да буде нетачна и даље сматра превеликом да је ила прихватљива. 13 И скептицизам се ту не завршава! Признали смо да научници могу бити пристрасни и да имају неки подстицај да пронађу подршку за своје modele. Да и то о јаснили, научници су уградили механизам за самоисправљање у процес о јављивања који се зове „пеер ревијев“. Укратко, висококредитовани, престижни медији за научна истраживања захтевају да свако истраживање које жели да буде о јављено мора прво да буде испитано од стране других стручњака у овој области. Ово испитивање укључује подвргавање студије питањима о њеној методологији и анализи, 14 захтева за додатним студијама и оспоравање закључака студије алтернативним о јашњењима. Предвиђени резултат овог процеса је да се некавалитетни, пристрасни или сумњиви налази филтрирају, остављајући за собом само најснажније студије које издржавају испитивање са врха.

12 Научници су често под притиском да нађу подршку за своје modele због привлачности.

престижне награде или, што је најжалост уочено, претња да ће изгубити посао ако не дају довољно доприноса у својој области. Ови притисци могу поткопати научничку непристрасност и наштетити тежњи за науком. 13 Ово је, наравно, превелико поједностављење начина на који тестирање хипотеза функционише.

пакса, али је довољно добра за нашу сврху, пошто претпостављамо да већина читалаца не жели да улази у финије тачке статистичких тестова нулте хипотезе и Бајесове процене. 14 А последњих година од научника се чак тражи да своје податке учине доступним.

да други научници могу сами да га анализирају и траже неправилности или доказе неовлашћеног приступа.

умови на терену. Иако је процес рецензије често напоран, застрашујући и далеко од савршеног, он је представља ниво самокритичности који се ретко среће код других начина прикупљања знања. 15 Научници препознају сложеност света Коначна карактеристика научног мишљења, која се испреплиће кроз претходне карактеристике, јесте да о јашњава сложеност и нијансе кроз вероватноћа размишљања. Проаналистичко размишљање је зезнута тема за коју људи могу да заврше главу, посебно ако имају мало формалне оуке из статистике. Укратко, то се односи на идеју да је наш свет сложен, и да се стога може очекивати степен случајности у скоро свему.

На пример, иако постоји велика шанса да ће падати киша ако на небу буде тамни облаци олујног изгледа, постоји шанса да не пада киша. Време је, ипак, сложен систем; хиљаде варијабли ступају у интеракцију да би одредиле временске прилике у датом области у датом тренутку. Научни модели никако не могу да објасне сваку од ових варијабли, али научници дају све од себе користећи modele које имају, истовремено препознајући да постоји шанса да предвиђања које генерише њихов модел могу бити нетачна.

На основу неколико варијабли, научник би могао предвидети да данас постоји шанса за кишу од 80%, признајући да постоји 20% шансе да модел буде погрешан. Они који нису навикли на вероватноће размишљање често постаје плен црно-белог размишљања на све или ништа. Вероватно знате људе који се љуте на локални временски извештај када пада киша на дан за који се предвиђало да ће бити сунчано. То је зато што живимо своје животе дан по дан, у интеракцији са једном особом, у једној ситуацији; размишљамо о појединачним исходима, на пример да ли ће се олесни рођак опоравити или умрети, да ли ће наш омиљени фудбалски тим поједити или изгубити следећу утакмицу, или да ли ће вредност наше акције порасти или смањити вредност. Међутим, научници не развијају modele за предвиђање појединачних људи или догађаја. Пошто је свет тако сложено место, научници знају да неће моћи савршено да предвиде 100% исхода. Уместо тога, они развијају modele за предвиђање општих тенденција, трендова и укупних образаца у

података. Враћајући се на наш пример продавнице кућних љубимаца, можемо замислити екстроверта који улази у продавницу кућних љубимаца и купује мачку уместо пса којег је смислио имати.

15 Процес рецензије, иако је суштински за науку, далеко је од савршеног. За.

На пример, рецензенти могу имати сопствене предрасуде, што може спречити о јављивање истраживања високог квалитета (или дозволити о јављивање истраживања нижег квалитета, ако подржава модел или теорију рецензента). Радови такође могу бити одијени из разлога који нису због квалитета студије (нпр. зато што се сматрало незанимљивим, превише ниским или превише сличним раду који је већ објављен).

предвидео. Шта из овога можемо закључити? На први поглед, из овог појединачног примера можемо закључити да је модел погрешан. У стварности, међутим, из сваког променљивих утиче на то да ли особа изађе из продавнице са мачком или псом: њене особине личности, величина стана, претходна историја са мачкама и псима, доступност и цена мачака и паса у продавница, алергије на мачју или псећу длаку, друштвену прихватљивост мачака или паса у околини — листа је бесконачна. Модел који би могао савршено да предвиди понашање при куповини кућних љубимаца морао би да узме све ове варијабле и више у обзир и био би немогуће сложен за изградњу. Чак и уз комбиноване напоре хиљада истраживача и података милиона људи да се развије такав модел, било би немогуће гарантовати да ће модел сваки пут бити 100% тачан. Дакле, да ли је решење једноставно напустити читаву праксу покушаја да се предвиди било шта сложено, попут понашања при куповини кућних љубимаца, цена акција, временских оцена разача или вероватноће да особа преживи? Надамо се да схватате да је одговор не. Чак и ако модел није савршено предвидљив, ипак може бити користан. Замислите, на пример, да резултат екстраверзије неке особе, иако не може савршено да предвиди понашање куповине кућних љубимаца, може тачно да предвиди њихов избор кућних љубимца. Иако је далеко од савршеног, то је огромно побољшање у односу на то да је тачан 50% времена само насумичним погађањем. Исто тако, ако неисте знали да временска прогноза за сутра предвиђа 80% шансе за кишу, вероватно се неисте трудили да испланирате пикник за сутра, чак и ако постоји шанса од 20% да је модел можда погрешан. Несавршени модели и даље могу бити вредни! Штавише, научници могу побољшати предиктивну способност својих модела додавањем варијабли. Резултати екстраверзије могу учинити наш теоријски модел 75% тачним у предвиђању власништва кућних љубимаца, али можда, ако узмемо у обзир још неколико варијабли, као што су старост, приход и да ли су имали пса или мачку у прошлости, можемо побољшати тачност нашег модела до 85%—не превише отрцано! А са додатним варијаблама у моделу, тачност модела се може још више побољшати! Пошто је свет сложен, ретко постоји само један узрок за било шта на овом свету, било да је то умна перформанса, рушење моста или пацијент који се неочекивано опоравља од болести. Због тога понекад може бити излуђујуће фрустрирајуће доћи јасан одговор од научника, посебно ако се ваше питање односи на један догађај или особу. Лекар вам може рећи да 75% људи са одређеном болешћу на крају умре од ње, али не могу са сигурношћу да вам кажу да ли ће ваш болесни деда бити један од тих 75% или не.

То је оно на шта мислимо када кажемо да научно размишљање укључује проба и илистичко размишљање и разумевање сложености и нијанси: то је веома другачији начин размишљања него што је већина људи навикла, онај који не долази природно. У ствари, сваки аспект научног начина размишљања—формирање емпиријски изведених модела, размишљање начина за тестирање и поновно тестирање тих модела, прихватање и активно тражење доказа да неко можда није у праву, и уважавање нијанси и вероватноћег размишљања у тим моделима – вештине су које треба да се подучавају научницима кроз године образовања и праксе. На исти начин на који спортисти проводе године учећи како да стратешки размишљају о свом спорту, механичари проводе године учећи како делови мотора раде заједно, а уметници проводе године учећи како да слика у њиховој глави оживи на платну, научници морају бити научени како да размишљају научно. И наравно, потребно је много рада научити да промените начин на који размишљате, али када дође да би ојаснили како овај наш сложени свет функционише, људи нису пронашли бољи, поузданији начин да стекну ово знање него кроз науку. Дизајн студије: истраживање, опис, корелација и узрочност Као што је поменуто у претходном одељку, једна од најважнијих активности којима се научници баве је систематско прикупљање података. То се обично ради при формирању нових теорија и

модела или, у каснијим фазама истраживања, приликом тестирања колико до ро модели издржавају испитивање. Без о зира на конкретан циљ, научници користе пажљиво осмишљене студије како и о авили посао. И, аш као што спортиста, уметник или механичар мора да иза ере прави алат за посао, научници морају да иза еру који од низа различитих типова студија је прикладан за задатак. Ради једноставности, хајде да поделимо различите циљеве које научник може имати на четири типа: истраживање, опис, корелација и узрочност. Сваки од ових циљева има другачији скуп захтева и иће потре ни различити алати за постизање. То употре ите аналогiju, шрафцигер, иако је користан за увртање шрафа, није посе но до ар чекић, чак и ако и могао делимично да о ави посао чекића у стисци. Било и глупо судити о корисности шрафцигера на основу његове спосо ности да закуца нешто на своје место јер никада није дизајниран за ту сврху. Чак и ако механичар користи шрафцигер више од чекића, постоје послови у којима шрафцигер једноставно неће о авити посао, а тих дана је чекић нај оље одговара за посао. Исто се може рећи и за наша четири различита типа циљева: студија дизајнирана у сврху истраживања можда неће ити посе но корисна.

тестирање корелације или узрочности, док студија направљена да тестира каузални правац може ити сла о прикладна за основно истраживање. Иако ово може изгледати очигледно апстрактно, то је поента коју често морам да о јашњавам како студентима, тако и лаицима, од којих многи прихватају једну врсту студија као идеалну, док се сви други сматрају инфериорним јер нису преферирани тип студија. студија. Ова тенденција се наставља чак и када и други дизајн студије ио много прикладнији за сврху која се разматра.

Имајте ово на уму док настављамо кроз овај одељак: не постоје „савршене“ студије, већ само студије чије предности и сла ости их чине погоднијим или мање погодним за одређени задатак. У реду је имати волите шрафцигере, али схватите да ће вам повремено можда тре ати чекић да исте о авили посао!

Циљ: Истраживање За почетак, хајде да размотримо задатак истраживања. Истраживање често представља научников први продор у неку тему. Често је то тема коју је мало других погледало, што значи да научник можда има мало постојеће теорије или података на које и се могао ослањати за смернице. У таквим околностима, научници се могу наћи толико непознати са темом да нису сигурни ни одакле да почну.

Која су права питања која тре а поставити и да ли постоје неки постојећи модели који су одговарајући?

Замислимо да научник жели да проучава су културу о којој се релативно мало зна. За нашу сврху, искористимо пример заједнице играча који играју Дарк Соулс серију видео игрица. 16 Можда постоје истраживања о сродним темама (нпр. људи који пуштају друге жанрове видеа игре, шире истраживање о гејмерској култури), али наш неустрашиви научник не налази ништа посе но на тему о ожаватеља Дарк Соулса. Крајњи циљ научника је да оље разуме фанове Дарк Соулса, али, јер нисте сами о ожаватељ или припадник културе, тешко је чак ни знати одакле почети. Да ли и ило прикладно применити моделе мотивације за играче који су изведени из других заједница о ожавалаца видео игара (нпр. љу итеља стратешких игара у реалном времену) на ову заједницу, или и такав модел ио ужасно неадекватан да о јасни шта приморава фанове Дарк Соулса? Постоји ли нешто јединствено у жанру Дарк Соулс по чему се његови о ожаваоци разликују од других врста о ожаватеља? Да ли постоји неки посе ан речник или знање које истраживач тре а да зна да и имао смисла за врсте одговора Дарк Соулс.

16 За читаоце који нису свесни, Дарк Соулс франшиза је серија из трећег лица.

акционе игре улога у којима се играчи про ијају кроз мрачне, уништене светове са темом фантазије испуњене непријатељима већим од живота. Франшиза је позната и по свом неславном нивоу тежине, као и по мемовима које генерише њена аза о ожаватеља.

фанови могу пружити? Не знајући одговор на оваква питања, научнику је тешко стећи упориште у овој о ласти истраживања. З ог тога и истраживачи можда желели да започну свој почетни поход на тему са истраживачким истраживањем. У овој врсти истраживања, нагласак је на хватању у коштац са важним идејама, истраживачким питањима и идиосинкразијама теме. Као што се може замислити, размишљајући о

релевантна питања која треба поставити у овој фази процеса могу бити незгодна, јер истраживачу можда недостаје важна терминологија или знање о групи, њеном саставу или историји. На пример, несвесни истраживач ни могао да замоли фанове Дарк Соулса да опишу свој омиљени одељак о возњи/возила из серије, само да ни открио да питање нема смисла у жанру који нема возила или секције за возњу. Без разговора са неколицином о ојављивању серије или сазнања више о игри унапред (нпр или сами гледају видео записе о томе), не ни било начина да наш научник то зна! Из тог разлога, истраживачко истраживање ретко укључује употребу веома специфичних, циљаних питања. Уместо тога, истраживачи приступају теми са широким спектром веома општих питања и нагласком на пасивном, отвореном посматрању, а не активном, циљаном тестирању одређене хипотезе. Студије које су идеално погодне за ову сврху укључују посматрање на терену, фокус групе, индивидуалне интервјуе и анкете са отвореним (квалитативним) питањима. 17 Наш научник је могао да седне и посматра неколико играча како играју Дарк Соулс док се налазе и праве запажања (могли су чак и сами да пројављују). Алтернативно, могли су интервјуисати неколико играча Дарк Соулса и поставити им веома широка, отворена питања о игрици и њиховом искуству играња, снимајући одговоре како да их виде да ли се појављују заједничке теме, важни термини, релевантна истраживачка питања и нове идеје. Циљ: Опис Након што смо кроз истраживачко истраживање утврдили неке од основних концепата у некој области, наш научник може прећи на дескриптивно истраживање. Дескриптивно истраживање настоји да измери и тачно опише стање неке појаве. У овом тренутку, истраживач не жели да тестира или објасни ништа, већ радије да документује феномен какав јесте и тачно га ухвати у релевантним димензијама. Враћајући се на наш пример Дарк Соулса, наш истраживач ни могао узети информације које су прикупили из својих интервјуа.

17 Квалитативна питања се односе на питања отвореног типа која су осмишљена да изазову много детаља.

одговоре испитаника. Ово је често у супротности са квантитативним мерама, које укључују прикупљање нумеричких података (нпр. бројање колико пута испитаник нешто уради или одговор на скали од 7 тачака).

и одлучите да неке од важних варијабле које вреди проучавати укључују број одиграних игара у серији, број одиграних сати по игри, број порука које играчи објављују на Дарк Соулс форуму и број пријатеља које имају који такође играју игре Дарк Соулс. Ако су то биле теме које се изнова и изнова појављују током интервјуа, истраживач ни можда желео да добије тачну слику о томе како неколико играча мери релевантне варијабле. Да ни испунио овај циљ, истраживач може да осмисли једноставну анкету коју ће дати великом броју играча Дарк Соулса. У настојању да покушају да добију што прецизнији снимак оже фанова Дарк Соулса, они могу покушати да зајаве посебно широку мрежу, прикупљајући податке о хиљадама фанова Дарк Соулса из целог света. Сваком играчу ни, кроз анкету, нио постављен низ прилично основних питања инспирисаних истраживачким истраживањем, скоро као попис играча. Из ових података, истраживач ни могао да стекне основно разумевање карактеристика типичног ојављиватеља Дарк Соулса, као и колико варијабилности постоји унутар заједнице ојављиватеља када је у питању овом предмету. Укратко, даје им снимак стања заједнице Дарк Соулс. Циљ: Корелација Као следећи корак, наши научници ће можда желети да оду даље од података које су до сада прикупили како да направиле модел који ће представљати фанове Дарк Соулса. Овај модел ни извлачио закључке из постојећих података, сугеришући везе и формирајући хипотезе о играчима и њиховом понашању. Можда истраживач примећује, на пример, да људи који често играју игру такође изгледају као исти људи који објављују своја достигнућа на форумима и такође су први који нуде помоћ новијим играчима. Из овог запажања, истраживач се пита да ли можда постоји веза између ова два концепта и покушава да тестира да ли њихово случајно посматрање има емпиријску воду. Можда ће моћи да тестирају ову хипотезу статистички, на основу података које већ имају, или ће можда морати да спроведу додатну студију која прецизније мери варијабле у питању; уместо да питамо играче да ли

о јављују на форумима, истраживачи могу од њих тражити да квантификују који је проценат њихових постова на форуму посвећен помоћи новијим играчима. Или, уместо да пита о прилижном роју сати које су играли, истраживач може да постави прецизнија питања о тачном роју сати одиграних на њиховом налогу, или да пита играче колико сати су играли у протеклој недељи као меру њихове тренутне склоности да играју. Без обзира на то како мере дотичне варијале, поента овог истраживања је да се тестирају корелације – то јест да се измери две или више.

варијале квантитативно и тестирати да ли постоје статистички докази за повезаност између њих. На крају дана, корелационо истраживање се своди на тестирање да ли истраживач може са сигурношћу да изјави да две различите варијале међусобно варирају: ако знате колики је резултат неке особине на променљивој Кс (нпр. рој одиграних сати), можете ли предвидети, са разумним степеном тачности, колики је њихов резултат на променљивој И (нпр. учесталост помагања новијим играчима). Циљ: Узрочност Под претпоставком да наш научник пронађе емпиријску подршку за своју хипотезу у студији изнад (нпр. статистички значајна корелација између две варијале), последњи корак ка разумевању феномена је да уде у стању да објасни зашто. Наравно, открили су да су играчи који играју више такође исти играчи који помажу новајлијама, али зашто је то тако? Једна од могућности је да играње више сати игре доводи до тога да људи постану кориснији, можда зато што сами треба да постану вешти пре него што могу да подучавају вештине другог играча. Одрнути каузални правац представља још једну могућност: можда играчи који помажу другим играчима да због тога дођу топао, замућен осећај, који их наводи да желе да наставе да играју игру, што им на крају помаже да усаврше своје вештине. Трећа могућност је такође тачна: можда је већа вероватноћа да ће они који имају пријатеље који играју Дарк Соулс помоћи другима (нпр. својим пријатељима), а такође је већа вероватноћа да ће играти више јер могу да разговарају са својим пријатељима о игри— у овом случају, не постоји стварна узрочност, већ илузија узрочности коју узрокује нека трећа варијала која је повезана са две корелиране варијале (нпр. имати пријатеља који се игра). Из статистичке перспективе, проналажење значајне корелације не може нам рећи који је од ових могућих каузалних праваца истинит; то може бити било ко од њих, или могу бити сви они. Ово је значајно ограничење корелационих студија – оне нам могу рећи само да су две варијале повезане, а не да ли једна изазива појаву друге. Да бисмо прешли на последњи корак и успоставили каузални правац (и, на тај начин, објаснили како или зашто се нешто дешава), потребни су додатни кораци. Конкретно, научници морају да уде у стању да успоставе временски поредак – то јест, морају бити у стању да покажу да промене једне од варијали долазе пре промена друге варијале – и морају бити у стању да искључе могућа алтернативна објашњења која може створити илузију узрочности тамо где је нема. На срећу, док корелационе студије (нпр. анкете) не успевају, постоји врста студија посебно дизајнирана да тестира узрочне смер: експерименти. Експеримент је осмишљен тако да омогући истраживачима да искључе све могуће.

алтернативна објашњења и да покаже не само да су две варијале повезане, већ и да тестира да ли је једна променљива изазива промену у другом. Нажалост, недостатак експеримената је у томе што могу бити тешки за извођење и често укључују вештачку контролу околности како би се обезбедио чист тест узрочности. Не улазећи у превише детаља, срж експеримента је насумично додељивање учесника једном или више услова или нивоа променљиве за коју верујете да је променљива „узрок“.

18 У медицинском експерименту којим се тестира ефикасност лека, на пример, учесници су насумично распоређени да добију одређену количину лека; неки учесници можда не добијају ништа од лека (контролно стање), неки могу доћи мало лека (стање лечења), а неки учесници могу доћи доста лека (друго стање лечења). У нашој студији Дарк Соулс, можда ћемо наћи неке играче који никада раније нисам играо Дарк Соулс и насумично их доделио да не играју Дарк Соулс или да играју гомилу Дарк Соулса. Након ове манипулације, истраживачи траже промену у варијали исхода, варијали за коју се сматра да је узрокована првом варијалом. 19 У испитивању лека, истраживачи и могли да мере здравље или опоравак особе након што су манипулисали количином лека коју добијају. У нашем примеру Дарк Соулса, научник и могао дати учесницима прилику да сарађују са другим новим играчем

види да ли раде заједно и помажу другом играчу. Логика експеримента је следећа: ако приметимо разлику између услова, можемо рећи да је манипулисана променљива изазвала промену друге променљиве, пошто је дошла пре друге променљиве. Другим речима, нема смисла рећи да је опоравак проузроковао повећање количине лекова коју је особа примила, јер је опоравак уследио касније. Исто тако, не можемо рећи да је помоћ другим играчима ишла на првом месту јер знамо да је игра ишла на првом месту; осмислили смо експеримент посебно да бисмо осигурали да је то случај! Проницљиви читаоци могли би се сетити да део захтева за утврђивањем узрочности укључује искључивање алтернативних објашњења. Како то може да уради експеримент? Како знамо, на пример, да нисмо случајно људе који ће се сами опоравити ставили у стање „дојти лекове“, а људе који су морали да дојду у стање „без лекова“? Исто тако, како да знамо да нисмо само ставили корисније људе у стање „играј Дарк Соулс“, а све кретене у „без игре“?

18 У техничком језику, ово се назива „независна варијабла“. 19 Ова променљива је позната као „зависна варијабла“.

Овде видимо важност насумичне доделе. Додељивањем људи својим условима насумично, учесници у различитим условима су, у очима статистике, потпуно једнаки. Ако смо заиста насумично доделили људе, онда би требало бити невероватно да су сви здрави људи завршили у једном стању, или сви корисни људи завршили у једном стању, чисто случајно. Замислите да узмете своју пуну људи, ациите новчић и насумично доделите главе на једну страну своје, а репове на другу страну своје. Ако сте то урадили, колика је вероватноћа да су, чистом случајношћу, сви људи плаве косе завршили на једној страни своје, док су сви смеђокоси завршили на другој страни? Да ли је могуће? Наравно. Али да ли је вероватно? Бр. 20 Због тога, све док су учесници насумично распоређени у своје стање, можемо претпоставити да су услови једнаки на почетку студије. И зашто је толико важно да та два услова буду иста на почетку студије? Ако претпоставимо да су услови исти на почетку студије, а затим су различити на крају студије (нпр. више здравих људи у стању дроге, више људи који сарађују са новим играчима у стању за игру), једино могуће објашњење је једина разлика између група: наша манипулација. Ова логика је оно што омогућава експериментима да искључе сва могућа алтернативна објашњења. Међутим, као што сте видели, то такође захтева доста планирања и контроле и често ће, иако не увек, бити теже покренути него, рецимо, слање једне анкете е-поштом хиљадама људи на мрежи. Да резимирамо овај одељак: научници имају на располагању низ алата у облику различитих дизајна студија. Неки дизајни су савршено дизајнирани да прикупе богат, детаљан садржај директно из уста учесника без икаквог мешања или пристрасности истраживача. Ове студије, које су идеално погодне за истраживачке студије, нису погодне за описивање просечне тенденције или варијабилности неког феномена (нпр. групе људи), нити дозвољавају истраживачима да мере корелације између варијабли или тестирају узрочна објашњења. Истраживања се често заснивају на овом почетном истраживачком истраживању, омогућавајући истраживачима да опишу феномен и мере корелације између варијабли, а то може бити лако.

20 У ствари, вероватноћа да се то случајно догоди постаје све мања са сваким.

додатна особа у соби. Лако је замислити како бисте, да је било само четири особе у просторији, случајно доделили две ринете на једну, а две плавуше на другу страну само случајно. Али, ако је у просторији било 200 људи, шансе да се ова иста ствар догоди само због случајности су астрономски мале: еквивалентно бацању 200 глава заредом на поштен новчић!

увећано на велике узорке популације. Међутим, о ично им недостаје способност да утврде узročност и о ично смањују сву сложеност и нијансе одговора или искуства учесника на неколико ројева на скали. Коначно, експерименти могу да ураде оно што ниједна од ових других студија није у стању да уради – да успоставе узрочно-последична о јашњења између варија ли – али су често веома ограничени у смислу о има (нпр. могу да посматрају само мали рој варија ли истовремено) и често су ограниченији од корелационих студија када је у питању величина узорка. Као што смо раније споменули, ило и глупо рећи да је ило који од ових дизајна студија инхерентно „ ољи“ или „гори“ од ило ког другог дизајна. Без разматрања контекста у којем се користе, не можемо рећи да ли су експерименти вреднији од интервјуа или су корелационе студије корисније од фокус група или посматрања. То и ило слично као да кажете да су чекићи ољи од шрафцигера, а да не знате да ли задатак укључује за ијање ексера или увртање шрафа. Бити информисан скептик значи размотрити контекст и сврху истраживања које се спроводи пре него што одлучи о примени одређеног дизајна студије. Ово је лекција коју занемарују многи лаици и студенти који од ацују квалитативне студије напросто зато што нису експерименти. Док читате о истраживању у овој књизи, имајте на уму врсте питања на која се одговара и врсту студије која и идеално одговарала том конкретном задатку. Чинећи то, из ећи ћете многе уо ичајене замке повремених скептика и моћи ћете оље да процените предности и сла ости истраживања о коме се расправља. 21 Лекција о основним статистикама ез ола Можемо осетити колективну језу читалаца који су видели наслов овог одељка и одлучили да га прескоче на следећи одељак. Па свака ти част, хра ро.

21 Као помоћ у овом задатку, велики део истраживања представљених у овој књизи је.

дескриптивне природе, са циљем да опише стање крзненог фандома какво јесте (нпр. демографија). Такође постоји много истраживања која имају за циљ да у почетку истраже, у веома широком и отвореном смислу, различите аспекте крзненог фандома (нпр. шта је крзнени?). Коначно, постоји мањи рој тема које траже корелације између варија ли (нпр. идентификација као крзнени и лагостање). Док се чини да се многе од ових студија природно постављају за питања о каузалном правцу, у многим случајевима не можемо манипулисати дотичном променљивом предиктора (нпр. манипулисање да ли је осо а или није фурри), што онемогућава извођење правих експеримената - и тестирања узрочних хипотеза - на ове теме. Ми ћемо се авити таквим ограничењима касније у овом поглављу.

читаоцу, јер је ио један од ретких који је одлучио да се поза ави и размотри одељак о статистици. Надамо се да нећете ити разочарани! Број људи који су скоро сигурно прескочили овај одељак одражава општи страх од математике, страх који многи аутори ове књиге препознају и у општој популацији и код наших студената основних студија. Нажалост, волели их ми или не, у свету око нас о илују статистике. Ако сте икада прочитали истраживање јавног мњења у недељама које су претходиле из орима, или сте изложени статистици. Ако сте икада прочитали рекламу за производ који тврди да чисти 20% оље од водећег конкурента или да у ија 99,9% микро а, наишли сте на статистику. Ако сте икада видели просек ударања вашег омиљеног ејз ол играча, видели сте статистику. Свеprisутност статистике не и ила тако лоша, сама по се и, када исмо њихово тумачење препустили стручњацима. 22 У стварности, међутим, статистика се често погрешно примењује, погрешно схвата, и погрешно представљени – понекад намерно, а понекад не – што у нај ољем случају доводи до конфузије, ау најгорем – неповерења и дезинформација. Говорећи о овој идеји, наишли смо на више од неколико лаичких скептика нашег рада који су, након што су погледали сажетке наших налаза, одлучили да се не слажу са нашим закључцима – не зато што имају ило какву специфичну критику наше методологије или њене теоријске основе, већ једноставно зато што не разумеју како је статистика настала, шта статистика значе, или претпостављају да је статистика намерно изманипулисана да и довела у за луду њих. Управо з ог тога покушавамо да подигнемо вео и од ацимо неке интриге и очигледне

мистериозност статистике овде. Да удемо сигурни, намерно смо изабрали да задржимо приказ статистике процедуре и исходе на минимуму у овој књизи како би се појољшала њена читљивост. Ипак, сваки појединачни налаз који представљамо у овој књизи је поткријељен арем једном статистичком анализом. 23 Надамо се да ћемо, уз мало ојашњења, помоћи да се створе информисанији читаоци који су боље способни да сами критички процене наше налазе и који, када су скептични, могу да их оспоре.

22 Док смо већ код тога, вероватно бисмо могли да издржимо и да оставимо лекове лекарима,

психологија психолозима, подучавање наставницима и наука о клими научницима из области животне средине.

23 У ствари, радознали читаоци су допродошли да нас контактирају ако желе да погледају.

„испод хау е“ и погледајте било коју од статистичких анализа које су укључене у ову књигу! Чешће него не, други научници желе да „покажемо свој рад“, али ми то радимо за свакога ко жели да се увери у то!

налази на суштинским основама, а не из општег неповерења у статистику. Дескриптивна статистика —Централна тенденција Када је наш циљ постављен, почнимо са најједноставнијим типом статистике — типом који ће већини читалаца вероватно бити познат — дескриптивном статистиком. Дескриптивна статистика је начин сажимања гомилу података у једноставан, лако разумљив резиме. Најчешћи и најинтуитивнији од ових статистика односи се на централну тенденцију, односно резиме онога што је типично, најзаступљеније или највероватније у узорку. Једна од најчешћих статистика која се односи на централну тенденцију је просек. Просек, или средња вредност, израчунава се математички из података, резултат сабирања свих вредности и дељења са бројем вредности. Просеци су прилично једноставан начин да се апроксимира оно што је типично у групи и прилично су интуитивни за разумевање. Ако их вам, на пример, рекао да просечна особа у Софији има 20 долара у џепу, вероватно бисте имали основно разумевање количине потрошачке моћи (у готовини) коју имају људи у просторији. Такође вероватно разумете да само зато што просечна особа има 20 долара у џепу не значи да свако има тачно 20 долара у џепу; неки људи могу имати само 10 долара, док други могу имати 30 долара. 24 У ствари, могуће је да нико у просторији нема 20 долара у џепу, а Софија се уместо тога састоји од потпуно једнаког броја људи са 10 долара у џепу и 30 долара у џепу. У сваком случају, ако желите нешто да продате људима у просторији, сазнање шта просечна особа може да потроши у готовини била би корисна информација. 25.

24 Упркос интуитивности овог принципа у оваквом једноставном примеру, људи.

често заборављају ову идеју у другим контекстима. Ако их, док сам држао говор, рекао да је просечан крзнени у раним или средњим 20-им годинама, прилично чест одговор је да старији крзнени тврде да су много старији од овога. Ова тенденција може подстаћи неповерење неких људи у статистику, јер се осећају као да просечан резултат не одражава њихово сопствено искуство и стога мора да покушава да прикрије или негира своје искуство.

Свакако, статистика централне тенденције, по свом дизајну, говори само о заједничким искуствима и не приказује пун спектар одговора. Међутим, није проблем у израчунавању статистике, нити је нетачно да просек представља централну тенденцију групе. Уместо тога, проблем скептика може бити у њиховој жељи да виде читав низ одговора, што је савршено одређено, посебно када је у питању превидети недовољно заступљене мањине. Ово само наглашава важност могућности прецизног изражавања извора своје заборинутости, како би се избегло лацање кривце у погрешном смјеру. 25 Наравно, у другим контекстима, можда вас уопште не занима централна тенденција.

На пример, у вези са претходном фуснотом, можда ћете бити више заинтересовани.

Када је у питању сумирање централне тенденције, просеци нису једина игра у граду. Остале статистике слично описују централну тенденцију, али на мало другачије начине. На пример, режим се односи на најчешћу вредност у групи. Ако је, на пример, већина људи имала 20 долара у џепу, док неки људи имају 10 долара, а исти људи има 30 долара у џепу, могли бисмо рећи да је модална вредност такође 20 долара, исто као и просек. Али такође се могу замислити и други скупови података где неколико екстремно високих или ниских вредности повлаче просечну оцену навише, чинећи просек мање корисним. Када и, на пример, сви у просторији имали 20 долара у џепу, али једна особа у просторији имала је 50.000 долара у џепу, просечна сума џепарца у соби била је много већа од 20 долара — можда ближе 1000 долара. Међутим, као продавцу, вероватно би вам било корисније да знате да већина људи у соби има само око 20 УСД, што вам омогућава да боље прилагодите своје цене или да на прикладнији начин опскрбите своју продавницу робом у распону од 20 УСД. Друга алтернатива је да се узме у обзир средња вредност групе —односно „средња“ вредност групе. Ако можете да замислите да поређате све вредности од најмање до највеће, средњи резултат би био резултат директно у средини линије. На пример, ако је у просторији било 5 људи, износ новца за особу са 3. највећим износом новца (средњи резултат између 1 и 5) био би средњи резултат. Медијан је још један начин да се процени централна тенденција групе на начин који је имун на екстремно високе или ниске вредности. Враћајући се на наш претходни пример, не би било важно да ли особа са највише новца у просторији има 50 или 50.000 долара у џепу, особа са 3. највише новца била је остала иста. Из тог разлога, средњи и модни резултати се понекад користе за описивање централне тенденције скупа података када су присутне екстремно високе или ниске вредности као репрезентативнији начин приказивања стања типичне особе у узорку. Дескриптивна статистика—варијанса До сада смо говорили о статистици централне тенденције. Ово су статистички подаци са којима ће већина лаика бити позната. На крају крајева, они представљају врсту статистике за коју већину људи занима: Колико просечна особа на вашем радном месту зарађује? За ког кандидата је највише гласало? Колико је просечан спортиста у НБА лиги? Међутим, постоје и друге важне димензије које треба узети у обзир када гледате скуп података. За.

у пуном спектру расположивог новца у џеповима народа. За такво истраживачко питање, могли бисмо рећи да мера централне тенденције није од посебне помоћи. То није лоша статистика или погрешна статистика, једноставно није статистика која је најпогоднија за одговор на конкретно питање које вас занима.

на пример, у просторији у којој просечна особа има 20 долара, да ли сви у просторији имају тачно 20 долара у џепу или постоје разлике у томе колико свака особа има? Ако је тако, колике су ове разлике? Можда би било корисно знати, на пример, да ли је количина новца у џеповима људи варира од \$15-\$25 или да ли варира од \$0-\$40. Оно што овде описујемо је варијанса: износ који се резултати разликују око централне тенденције. У узорку са апсолутно 0 варијанси, сви би имали потпуно исти резултат. Како расте варијанса, расте и дистанца између резултата и централне тенденције. Са већом варијансом, очекујемо да се људи више разликују од просечног резултата и да се од њега разликују за већи износ. У ствари, можемо чак израчунати просечан износ који се типична особа разликује од просечног резултата, вредности познате као стандардна девијација.

26 На пример, ако је просечна сума новца у џепу људи у соби 20 долара са стандардном девијацијом од 1 долара, можемо рећи да се просечна особа разликује од 20 долара за око 1 долар. Ако ово упоредимо са просторијом са просечним износом новца од 20 долара и стандардном девијацијом од 10 долара, можемо рећи да је већа вероватноћа да ће људи у другој соби имати 10 или 30 долара у џепу него људи у првој соби. Други начин да се каже је да особа са просеком од 20 долара по особи, али друга особа је „учнија“ јер се резултати људи више разликују око те централне тенденције. Инференцијална статистика—т-тестови До овог тренутка смо видели како можемо да користимо дескриптивну статистику да сумирамо општи облик скупа података. На пример, ево гледања у тајелу пуну пројеката, знате да има више новца у соби са просечним износом по особи од 50 долара него што је у соби

са просечним износом по особу од 10 долара. Такође знате да ћете вероватно бити лиже процени количине новца у џепу дате особе у са стандардном девијацијом од 1 долара него у са стандардном девијацијом од 5 долара. Примењено на стварни свет, можемо да користимо мере попут ових да предвидимо које државе ће највероватније гласати за једну или другу политичку странку (или која ће бити преокрет) и да знамо који ресторани ће вероватно довести до ове искуство у ресторану (нпр. на основу онлајн оцена). И, ако смо икада користили статистику само за концизно описивање појава у свету око нас, то је било проклето корисно. Међутим, ову статистику можемо користити и на много моћнији начин. Користећи категорију статистике која се зове инференцијална статистика, можемо ићи даље од пуког описа а.

26 Мало је компликованије од тога, али за садашње сврхе, ово дођија.

тачка преко!

скуп података и почните да одговарате на сложенија питања о томе. На пример, дескриптивна статистика обично гледа само једну променљиву у исто време (нпр. године) и зато је прилично ограничена у врстама питања која можемо да поставимо (нпр. колико година има просечно крзно?) Али шта је са тим? питања која укључују асоцијације између две или више варијабли? На пример, претпоставимо да желимо да одговоримо на питање „ко је омиљени у науци, љубитељи анимеа или љубитељи спорта?“ Ово је питање које укључује две варијабле: научну вештину особе и групу окупљатеља којој припада. Укључујући више од једне променљиве, постаје много интересантније, али сложеније питање на које треба одговорити. Један од начина да то тестирате је и да узмете узорак љубитеља анимеа и љубитеља спорта, дате им научни тест и видите која група има ове резултате. Прилично једноставно, зар не? Рецимо да смо то урадили: згра или смо 5 љубитеља анимеа и 5 љубитеља спорта, дали им научни тест и открили да су љубитељи анимеа постигли у просеку 70%, а љубитељи спорта у просеку 60%. Шта смо из овога закључили? На први поглед, одговор се чини прилично очигледним: љубитељи анимеа изгледају омиљени у науци, јер су у просеку постигли више од љубитеља спорта. Али запамтите, наше питање није било „ко је омиљени у науци, узорак љубитеља анимеа или узорак љубитеља спорта“ – желимо да тврдимо о свим љубитељима анимеа и свим љубитељима спорта. Као што ћемо расправљати у каснијем одељку овог поглавља, за нас је прилично немогуће измерити све љубитеље анимеа и све љубитеље спорта. Као такви, заглавили смо покушавајући да извучемо закључке о томе која је група паметнија само на основу ова два узорка. Ипак, могли бисте да тврдите, чини се да наши узорци сугеришу да су љубитељи анимеа или паметнији, па у чему је проблем? Па, шта ако смо узели још један случајни узорак од 5 окупљатеља анимеа и још један узорак од 5 љубитеља спорта? Да ли смо очекивали да ће љубитељи анимеа поново поједити или је могуће да ће љубитељи спорта поједити следећи пут? Хајде да замислимо неке могуће скупове података, овог пута са информацијама о варијанси поред централне тенденције. Замислимо, на пример, да су резултати љубитеља анимеа изгледали овако (70%, 68%, 69%, 71% и 72%), а резултати љубитеља спорта изгледали овако (60%, 58%, 62%, 61%, 59%). Шта ово сугерише? Па, можемо видети да су окупљачи анимеа постигли у просеку 70%, а сваки окупљач анимеа у нашем узорку постигао је прилично близу тога. Такође можемо видети да су љубитељи спорта постигли у просеку 60%, а сваки љубитељ спорта је постигао прилично близу тога. Дакле, ако смо згра или још 5 окупљатеља анимеа и још 5 љубитеља спорта, шта смо могли очекивати? Па, с обзиром на то колико смо мало варијабилности нашли у резултатима, могли смо разумно очекивати да ће то учинити још један скуп окупљатеља анимеа.

постигну прилично близу 70% и још један скуп љубитеља спорта да постигне прилично близу 60%, пошто нема чини се да има много варијабилности у њиховим резултатима овде. Сада замислите другачији скуп података. Овога пута, резултати љубитеља анимеа су изгледали овако (70%, 95%, 45%, 100%, 40%), а резултати љубитеља спорта изгледали су овако (60%, 100%, 20%, 90%, 30%). Просеци су исти као и претходни скуп података: у просеку 70% за љубитеље анимеа и 60% за љубитеље спорта. Али ако смо привукли 5 нових љубитеља анимеа и 5 нових љубитеља спорта, да ли бисте очекивали да ће просеци остати исти? Вероватно не. Са толико варијабилности у овим резултатима, постоји сваки разлог да верујемо да и наш следећи скуп окупљача анимеа могао садржати неколико људи

који не успевају, док следећа група љубитеља спорта може садржати много људи који су заиста дошли прошли. Другим речима, наше питање о томе која група је боља у науци је сложеније него на први поглед: није довољно само упоредити просечне резултате две групе и видети која је већа. Такође морамо да размотримо информације о варијационности групних резултата да бисмо видели да ли бисмо могли очекивати исти резултат ако бисмо поново покренули студију или бисмо следећи пут очекивали другачији резултат. Ово је, у суштини, логика иза врсте статистичког теста познатог као т-тест: упоређивање колика је разлика између просека две групе у поређењу са коликом је варијационности у две групе. Ако постоји велика разлика између групних просека и ако постоји релативно мала варијационност у резултатима сваке групе, можемо закључити да, да, резултати једне групе су статистички значајно већи од других група, што значи да бисмо очекивали да ћемо поново пронаћи разлику а опет да смо

да настави са узорковањем из тих популација. 27 Ово је иста основна логика иза многих поређења група у овој књизи (нпр. поређење крзна са оловжатављима анимеа), и када тврдимо да је једна група постигла већи резултат од друге, обично то радимо на основу ове логике. 28.

27 Постоји, наравно, више од овога теста, али ово је основна логика теста.

Да и се нешто сматрало статистички значајним, научници морају да покажу да се разлика између група које је оволика са овако малом варијансом може десити само због случајне шансе у 5% времена или мање, где сте можда чули израз „стр. 3.0.ЦО;2-Ф Моцк, СЕ, Планте, ЦН, Реисен, С., & Гераси, КЦ (2013). Дугљукључивање у слојодно време као ресурс за суочавање са стигматизованим контекстом доколице. Леисуре/Лоисир, 37 (2), 111-126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Мохр, ЈЈ, & Кендра, МС (2011).

Ревизија и проширење вишедимензионалне мере идентитета сексуалне мањине: скала лезбејског, геј и бисексуалног идентитета. Часопис за психологију саветовања, 58 (2), 234-245. <https://doi.org/10.1037/a0022858> Ост, П., Зинкиевич, Л., & Смитх, СГ (2002а). Осећај заједништва у научнофантастичним фандомима, први део:

Разумевање осећаја заједништва у међународној заједници од интереса. Јоурнал оф Цоммунити Психологи, 30 (1), 87-103. <https://doi.org/10.1002/јџп.1052> Ост, П., Зинкиевич, Л., & Смитх, СГ (2002). Осећај заједништва у научнофантастичном фантому, 2. део: Поређење осећаја заједнице у комшилуку и интересној групи. Јоурнал оф Цоммунити Психологи, 30 (1), 105-117. <https://doi.org/10.1002/јџп.1053> Пепитоне, А. (1981).

Поуке из историје социјалне психологије.

Америцан Психологист, 36 (9), 972-985. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.36.9.972> Планте, ЦН, Реисен, С., Броокс, ТР, & Цхадорн, Д. (2021). ЦАПЕ: Вишедимензионални модел од интереса навијача. Тим за истраживање модела ЦАПЕ.

Планте, ЦН, Реисен, С., Цхадорн, Д., Роертс, СЕ, и Гераси, КЦ (2020). 'Изађи из мог фандома новајлија': Међуфандомска студија елитизма и чувања врата код навијача. Јоурнал оф Фандом Студиес, 8 (2), 123-146. <https://doi.org/10.1386/јфс.00013.1> Планте, ЦН, Реисен, С., Роертс, СЕ, & Гераси, КЦ (2016). Фурсциенце! Резиме петогодишњег истраживања Међународног антропоморфног

Истраживачки пројекат. Фурсциенце. Планте, ЦН, Роертс, С., Реисен, С., & Гераси, К. (2014). Интеракција социо-структурних карактеристика предвиђа прикривање идентитета и самопоштовање код стигматизованих припадника мањинских група. Актуелна психологија, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-и> Планте, ЦН, Роертс, СЕ, Сидер, ЈС, Сцхрои, Ц., Реисен, С., & Гераси, К. (2015). 'Више него дуоко': Биолошки есенцијализам као одговор на претњу постојности у стигматизованој заједници навијача.

Бритисх Јоурнал оф Социал Психологи, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/јсо.12079> Платов, МЈ, Дуранте, М., Вилиамс, Н., Гарретт, М., Валсхе, Ј., Цинцотта, С., Лианос, Г., & Барутцху, А. (1999). Тхе допринос друштвеног идентитета љубитеља спорта производњи просоцијалног понашања. Групна динамика: теорија, истраживање и пракса, 3 (2), 161-169. <https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161> Постмес, Т., Хаслам, СА и Јанс, Л. (2013). Мера друштвене идентификације са једном поставком: Поузданост, валидност и корисност. Бритисх Јоурнал оф Социал Психологи, 52 (4), 597-617. <https://doi.org/10.1111/јсо.12006>

Реисен, С., & Брансcombe, НР (2010). Фаншип и фандом: Поређење између љубитеља спорта и не-спортских навијача. *Часопис за спортско понашање*, 33 (2), 176-193. Реисен, С., Катзарска-Миллер, И., Несбит, С. М. и Пирс, Л. (2013). Даља валидација мере социјалне идентификације од једне ставке. *Еуропеан Јоурнал оф Социал Психологи*, 43 (6), 463-470. <https://doi.org/10.1002/ejsp.1973> Реисен, С., Планте, Ц. Н., Роертс, СЕ и Гераси, КЦ (2015). Ингрупна пристрасност и пројекција унутар групе у крзеном фандому. *Међународни часопис за психолошке студије*, 7 (4), 49-58. <https://doi.org/10.5539/ijps.v7n4p49> Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ, & Гераси, КЦ (2018). Навијачко и ненавијачко сећање лица у уметности и костимима везаним за фандом. *Часопис за спознају и културу*, 18 (1-2), 224-229. <https://doi.org/10.1163/15685373-12340024>.

Реисен, С., Планте, ЦН, Цхадорн, Д., Роертс, СЕ, и Гераси, К. (2021). Пренесени у други свет: психологија љубитеља анимеа. *Међународни пројекат истраживања анимеа*. Реисен, С., & Схав, Ј. (2016). Навијач спорта као подразумевани навијач: Зашто су неспортски навијачи стигматизовани. *Тхе Пхоеник Паперс*, 2 (2), 234-252. Роертс, СЕ, Планте, ЦН, Реисен, С. и Гераси, КЦ (2016). Нису све фантазије створене једнаке: перцепција љубитеља фантазијских спортова о крзеним, рони и аниме фановима. *Тхе Пхоеник Паперс*, 2 (1), 40-60. Роертс, СЕ, Планте, ЦН, Гераси, КЦ, и Реисен, С. (2015). Антрозооморфни идентитет: везе чланова Фурри фандома са нељудским животињама. *Антхрозоос*, 28 (4), 533-548. <https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993> Шериф, М. (1966). Групни конфликт и сарадња: њихова социјална психологија. Роутледге & Кеган Паул. Шериф, М., Харви, ОЈ, Вајт, Б.Ј., Худ, В.Р., & Шериф, ЦВ (1961). Међугрупни сукоб и сарадња: експеримент у пећини пљачкаша. Универзитет у Оклахоми. Тајфел, Х., и Турнер, ЈЦ (1979). Интегративна теорија сукоба међу групама. У В. Аустин & С. Ворцхел (Едс.), *Социјална психологија међугрупних односа* (стр. 33-47). Броокс/Цоле. Турнер, ЈЦ, Хогг, МА, Оакес, ПЈ, Реицхер, СД, & Ветхерелл, М. (1987). Поновно откривање друштвене групе: теорија самокатегоризације. Блацквелл. Ваљеран, РЈ, Бланцхард, Ц., Магеау, ГА, Коестнер, Р., Рателле, Ц., Леонард, М., Гагне, М., & Марсолаис, Ј. (2003). Лес пассионс де л'аме: О опсесивној и хармоничној страсти. *Часопис за личност и социјалну психологију*, 85 (4), 756-767. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.85.4.756> Иосхида, М., Хере, Б., & Гордон, Б. (2015). Предвиђање лојалности у понашању кроз заједницу: Зашто су други навијачи важнији од наших сопствених намера, нашег задовољства и самог тима. *Јоурнал оф Спорт Манаџмент*, 29 (3), 318-333. <https://doi.org/10.1123/jsm.2013-0306>.

Поглавље 7.

Фурсонас: Излиза и Фурсонал.

Кортни „Нука“ Планте 1.

Кад год присуствујем конференцији о психологији, нађем се изгубљен у мору професионално оучених колега. Сви носимо етикете са именима на којима је истакнуто наше име, универзитет на којем радимо и наше тренутно звање или чин (нпр. ванредни професор, студент докторских студија). Кад год присуствујем крзеној конвенцији, не могу а да не приметим неколико сличности са овим искуством: сви учесници такође носе конвенцијске значке на којима је наведено њихово звање или ранг (нпр. спонзор, дилер) поред њиховог имена и, у неки случајеви, друге информације о њима (нпр. земља порекла). Међутим, разлике почињу да се појављују урзно. Као прво, иако постоје имена на значкама на ода догађаја, имена на крзеној конвенцији ретко су легална имена (нпр. „Нука,“ „Др. Схаззи“). Друга разлика је већа, истакнутија значка која се често налази поред званичне конвенцијске значке, она која приказује антропоморфни животињски лик. Лик може, али и не мора да дели карактеристике са полазником (нпр. слична фризура, наочаре, стил олачења), али ће готово сигурно бити јединствен, чак и усред мора других антропоморфних животињских ликова. У овом поглављу своју пажњу усмеравамо на ове антропоморфне животињске ликове, такође познате као фурсонас — име, слику и карактер који крзнени користи да би се представио у физичким и онлајн крзеним просторима. Као што ћемо видети, изглед

а значења уграђена у ове знакове су разноврсна и различита као и отисци прстију њихових власника. Шта је Фурсона? Пре него што уђемо предалеко у специфичности фурсона и њихову интегралну улогу у крзненој култури, прво и тре ало да одвојимо тренутак да дефинишемо шта подразумевамо под појмом фурсона. Да ли је фурсона саморепрезентација у крзненим просторима или је то лик који се игра у улози? Да ли је то идеално иће које је оличено у стварном свету, или прилика да се препусти својим мрачнијим, основнијим инстинктима? Да ли су то све ове ствари или ништа од наведеног? Како се испоставило, као и код дефиниције крзненог (видети Поглавље 5), не постоји јединствена, усаглашена дефиниција шта је фурсона. У нај ољем случају, можемо рећи да фурсоне о ично имају осо ине налик животињама (или су, у неким случајевима, потпуно дивље животиње) и да имају име повезано са њима. Осим ових генерално договорених карактеристика, међутим, консензус се рзо руши.

1 Желели исмо да се захвалимо др. Хазел (Бо и) Али Заман за допринос овом поглављу и.

за ројне дискусије које смо водили на ову тему!

Та ела 7.1. Уо ичајене теме извучене из отвореног питања у којем се од испитаника тражи да опишу природу своје фурсоне и све функције које испуњава. Било је могуће да се неки одговори категоришу у више тема. Тема % одговора представља/изражава ме 49,4% Аватар, маскота или онлајн ИД 21,7% Моја идеализована верзија 21,2% Начин интеракције/повезивања са фандомом 16,9% Одражава одређене/специфичне осо ине личности 14,8% Фокус на креативност, Фантазија, или уметност 12,9% „Право“ или „Аутентичан“ ја 8,0% Другачије сопство, алтер-его 7,7% Средства за суочавање или самоусавршавање 7,2% Дозвољава ми да удем нешто што не могу / не и тре ало да удем 6,4%.

Да исмо илустровали ову тачку, замолили смо скоро 1.700 крзнених испитаника у студији из 2021. да о јасне, на отворен начин, шта је њихова фурсона за њих и да ли испуњава неку одређену функцију. Прочитали смо сваки одговор, а затим издвојили, кодирали и организовали теме које су се најчешће појављивале. Резултат је ио 24 различите категорије одговора, од којих је десет најчешћих приказано у та ели 7.1. Штавише, ни једну тему није подржало више од половине крзнених. Или, другачије речено, није постојала јединствена дефиниција шта је или ради фурсона коју је спонтано произвела већина крзна. 2 Уместо тога, резултати откривају да су фурсоне много различитих ствари за много различитих крзна. Наравно, сваки пут када покушате да групишете или ком инујете одговоре у категорије, сигурно ћете изгу ити неке важне нијансе у тим одговорима. 3 Да исмо смањили овај про лем и из егли наметање нашег тумачења учесницима, представљамо неколико репрезентативних цитата самих испитаника за сваку од тема у та ели 7.1.

2 Ово, наравно, не значи да се већина крзнених не и сложила са неким од ових.

концептуализације ако их прочитају на страници. Али може ити информативно видети шта људи сами смисле, јер је то прилично до ар приказ који концепти или теме су најистакнутији у њиховом уму. 3 За диван пример свих нијанси и „неуредности“ које прате а.

фурсона, погледајте Заман (2023).

Моја Фурсона ме представља или изражава.

Најчешћа тема која се појавила ила је да су нечија фурсона они, или у најмању руку представљање или израз неког аспекта њих самих. Као што се види у неколико следећих цитата, ова тема се често преклапа са другим темама са листе.

"За мене, змај је као ја ез људског о лика."

„У суштини ја, али пахуљаста – без чудних прича или предања.“

„За мене то једноставно представља мене, а не неки лик који покушавам да играм. Можда на неки начин 'лаго идеализовано', али не до крајности.“

„За мене је моја фурсона (најважнија) ментална репрезентација мене, нормално када размишљам о мени да радим нешто осим ситуација у стварном свету, мислим о себи и као о својој фурсони, барем наизглед. то не значи да верујем да је то моје унутрашње ја или мој прави о лик или нешто слично, то је само о лик у којем се може видети или о лик који волим да мислим о себи и.“

„Он није ољи од мене, али му је лакше ићи од мене. Такође има ољу фризуру.; Он је само.. ја. Он је ја да сам антро. Други о лик изражавања; Он је личност коју сам имао као клинац за коју осећам да сам закопао или на неки други начин изгубио контакт.

„Одлучио сам да формирам своју сону као да сам ја, само кенгур, јер осећам да то чини већина крзнених. Замислимо је да се визуализују као да су њихова омиљена животиња. Мој фурсона има исто име као ја, исте ожиљке, а чак сам му дала исте заменице, висину, тежину и сексуалност као и ја. Као што сам рекао, требало је да одем ја, али кенгур.

„Моја фурсона, видра, у суштини представља мене: духовита (надам се...), разиграна, рижна, ужива у пливању и лако се омета. Претпостављам да могу да кажем да је као да је моје унутрашње дете изашло да се игра у виду видре.“

Наравно, нечија фурсона не мора бити савршена репрезентација самог себе, нити однос мора бити једноставан или конзистентан у различитим контекстима:

„Моја фурсона је капија и креативни излаз у крзнени свет. Ја се идентификујем са њим, али он је истовремено одвојен од мене. Црта га на начине који ми падају на памет, а то укључује ствари од којих се лично могао клонити. Спајање његове личности и моје личности посебно је тачно када сам ја сам у свом крзненем оделу и моја фурсона и ја постајемо једно. Дефинитивно примећујем промену у свом понашању и начину на који комуницирам са људима. Моја фурсона је део мене и ја сам део ње.“

У тачки на коју ћемо се вратити касније у овој књизи, трансродним крзнама може бити посебно корисно да изразе аспекте свог родног идентитета кроз своје фурсоне:

„Начин да изразим себе и своју транс-ност, пошто јелени имају видљиве особине (рогове) које помажу у означавању моје транзиције.“

„Моја фурсона ми омогућава да слободно изразим себе и свој родни идентитет без страха да ћу бити издичен или погрешно родјен. Омогућава ми да се осећам пријатно са својим телом и презентацијом.“

„То сам ја! Имам два јер сам родно течна. Ја имам своју женку и свог мужјака и пошто сам углавном присутан и женско је она моја главна. Али моје фурсоне су веома ја и одвојено од мене. То је оно у чему се може видети већину времена.“

Моја Фурсона је аватар, маскота или онлајн ИД Док су крзнени у претходном одељку можда сматрали да су своје фурсоне неизвесно везане за њихов осећај себе, други описују да своје фурсоне виде на много функционалнији начин, као алатку са практичне сврхе када је у питању интеракција са

други — посебно у онлајн просторима. Неки су, на пример, истицали корисност фурсоне као псеудонима да и сачували своју анонимност.

„Аватар за разговор са људима и омогући ми неки олик анонимности.“

„Он је олик самоизражавања уз корист анонимности. Могу ићи отворенији о себи и без доккинг себе.“

„Бафер који омогућава анонимност на мрежи. Могу да удем свој без страха да ће људи моћи да сазнају ко сам заиста и да ме нападну због тога. То.“

омогућава ми да се дружим тамо где неких имао храбрости да радим другачије.“

„Он је начин на који се представљам и такође дозвољава одређени ниво анонимности да се безједно изразим.“

„Моја фурсона је маскота мог присуства на интернету. Не морам да делим своје право име, лице, године или пол, јер људи третирају лик као мене. То ме чува.“

„За мене је моја фурсона продужетак мене самог. На много начина ја сам он и он је ја! Иако је у неколико аспеката можда мало отворенији, привлачнији и спонтанији од мене, али ми смо углавном исто створење само у различитим кожама. Такође ми даје неки привид анонимности на мрежи када желим да поделим своја осећања о стварима као што су политика и влада како неких упао у невоље са својим послодавцем.“

„Моја фурсона је само лик какав волим да се претварам. Једна сврха коју има је да се представим на анониман начин на мрежи и уметности/музици. Предност овог лика је то што се осећам боље заштићеним од критике према себи и као особа - уместо тога осећам се усмерено према овом лику. Такође ми омогућава да се изразим на начине кроз лик који је одвојен од лика које моје мане и животног искуства. Није да осећам да ми ово даје изговор да се понашам без поштовања. Али не верујем да имам фурсону углавном због њене корисности, углавном је имам само зато што желим да је имам.“

За друге, њихове фурсоне су служиле у функцији аватара или логотипа.

„Он ми углавном служи као репрезентација на мрежи, као аватар, као део мог аватара као личности на мрежи.“

„Имам две 'фурсоне' - оне су само имена и повезани уметнички прикази. Један се фокусира на материјал који се односи на ПГ, а други на материјал који се односи на одрасле.“

„Мислим да је то име/ аватар за мене. Игра сличну улогу надимка када комуницирам са крзнама на интернету.“

„Помаже ми да пројектујем себе и користан је алат за маркетинг. Људска лица не изгледају тако привлачно у поређењу са маскотом/минималистичким логотипом.“

Моја Фурсона је идеализована верзија мене.

Уместо да се фокусирају на функцију својих фурсона, неки крзнени су нагласили олик својих фурсона. У таквим случајевима, лика је много вероватније да крзнени описују своје фурсоне као оличење идеала или савршенијег, пожељнијег себе.

„Он је ја, мање-више. Представља ме на мрежи и унутар длаци, и донекле сам ја какав их желео да удем. Млађи, здравији, спремнији, ... мањи.“

„Нуди опипљивији начин интеракције са аспектима се е који ми се свиђају и које желим више да култивишем у свом свакодневном животу. Представља моју љубав, радозналост, зајак, шашаву, спонтану, природу (и често хаотичну) страну.“

„Он је оно што желим да удем. Јака и самоуверена.“

„ је савршено иће у мојим очима. Она је ожанствена, поносна и моћна, способна да максимално искористи своје јединствене таленте и искуство. Она је самоуверена, ризична и способна. То су ствари којима тежим се и, али схватам да никада не могу ити савршен као што јесте.“

Као што последњи цитат сугерише, за неке, описивање њихове фурсоне као идеалне такође укључује експлицитан контраст њихове фурсоне наспрам мање пожељних аспеката њих самих.

„Служи као идеалан ја, ја који сам отишао изнад и даље да постигнем ствари које сам ио лењ или кукавица да покушам да урадим док одражавам своју личност у ило ком тренутку.“

„Фурсона сам у суштини ја са неколико пољшања у областима за које осећам да недостају као што су друштвене вештине“.

„Усвршавање се е са лично ољим способностима и мање мана.“

Многи испитаници су такође навели да су, осим што представљају само идеал, њихове фурсоне нешто на шта су активно настојали да постану сличнији.

„Моја фурсона функционише на два начина. Прво, као што претпостављам да је случај са већином људи, моја фурсона тре а да уде продужетак мене самог који користим као олик самоизражавања. Друго, међутим, И моделирати своју фурсонину личност на стварима које их желео да сам отелотворим, дајући им особине које желим да имам, лично као метод самопољшања. На пример, тренутно покушавам да порадим на својим организационим способностима, па сам одлучио да је моја фурсона до ро организована особа. То је нека врста веж е визуелизације.“

„То је инспирација да развијем своје особине које сматрам вредним. Особине као што су самодовољност, кондиција, самопоуздање. То је идеализована верзија мог сопства која ми омогућава да искусим неку врсту "фантазије моћи" о томе шта могу да удем.“

„Моја фурсона је већа, смелија, самоуверенија верзија мене. Омогућава ми да пројектујем као самопоузданији, живахнији лик, којег желим да персонификујем са пуним радним временом.“

„Моја фурсона је змај, а његова примарна сврха је да помогне да се моји аспекти изнесу у први план и да их појачам у којима уживам. Понашајући се као мој фурсона, у оквиру друштвених норми, могу да унесем самопоуздање и мало више екстраверзије у своју нормалу сваког дана.“

„Моја фурсона је идеална репрезентација мене самог; ко их ио да немам ограничења, како у физичком тако и у менталном простору. У том смислу, ја сам знатно спремнији и физички и психички од мене

Био је то пре него што сам постао крзнени јер ми је дао идеал на коме их могао да радим – нешто што никада не их могао да замислим да гледам се е.”

„То је још једно имагинарно ја које је о ично мало оље од мене. Иако нисам посе но нестрпљив да ову фурсону учиним магичном и моћном, више волим да уде лиска као ја. Ова фурсона има мој удући посао из снова да удем професор, интелектуалац, научен, о разован, али и за аван, сладак или листав. То је на неки начин постао мој животни циљ.”

„Проширење мог идентитета: на неки начин идеализован, али углавном искрена рефлексција се е На неки начин, користим га као узор да водим сопствене одлуке (нпр. мој алтер-его је релативно спосо ан, стога ћу веж ати да одговарам то)“.

„Он је мој идеал, сан и циљ. Он је нормална животиња, али ме тера да напорно учим да их остварио свој сан”.

Моја Фурсона је начин за мене да комуницирам или да се повежем са фандомом Пошто смо већ разговарали о крзеном не само у смислу о ожавања, већ и као фандома (погледајте Поглавље 6), не чуди што многи крзнени виде своју фурсону као начин да и се олакшала интеракција са остатком крзног фандома. Можда желећи да „раде као Римљани”, многи крзнени се могу осећати принуђеним да стварају фурсоне по уласку у фандом, приметивши да већина других крзна има фурсона (погледајте касније у поглављу за више о томе). Као такви, многи крзнени виде своје фурсоне као средство за стварање заједничког језика са другим крзнама. Неки, међутим, говоре донекле негативно о осећању потре е да се то уради, указујући на могуће осећање притиска вршњака з ог норми фандома или очекивања да и крзнени тре ало да имају фурсону.

„Аватар да се представим као у фандому. То је само средство да се уклопим и оље учествујем у крзеним просторима, али ја сам пре свега човек.”

„То је механизам за самоизражавање који је лиже мом искуству не-људства, првенствено за употре у у друштвеним просторима, тако да је ово моје искуство одмах читљиво другим крзнарима и теријанцима.”

"То је само алат за друге крзнене да ме упознају и да ме позову."

„То је углавном аватар. Одговара мом естетском укусу. Кроз њега могу да се авим другим антро ликовима у доследном окружењу насељеном животињама.”

„Што се тиче разлога зашто их користим, рекао их да служе само функционалној сврси стварања стварног идентитета на интернету за моју осо у, јер иначе не их постојао у заједници. То је једна од ретких ствари које сам урадио да их усвојио 'о ичаје и традицију' крзна.

„Ух, то је у суштини мој кључ за фандом. Без, нисам прихваћен. Али у исто време она сам само ја.”

„Од самог почетка, „фурсона” ми је ила нешто што ми је ило потре но једноставно зато што је то што нисам имао док сам уживао у другим аспектима крзног фандома изазвало превише питања и гадљивих коментара чланова фандома.”

Други су нагласили да им је њихова фурсона помогла да комуницирају са другим крзнама тако што су смањили њихову друштвену анксиозност или стидљивост приликом упознавања нових људи, можда тако што им је пружила осећај дистанце или искључења из ситуације. 4.

„Дао ми је самопоуздање да превазиђем трему и наступам пред људима. Многима то о јашњавам као начин да вас људи не осуђују з ог ваших личних мана. Ако наступате или комуницирате са групом и посрнете, направите грешку, то је само глупа мачка која прави грешку, а не оштрија критика ако сте или у 'Људској форми'.

„Моја фурсона је празна листа, мање сам нестрпљив да разговарам са људима које никада нисам срео и можда се више нећу срести.“

„Моја фурсона је самоуметак. Моја сонa сам ја. Осјећам се угодније да разговарам са крзнама као мојом соном.“

„Омогућава ми да преузмем (позитивне, друштвене) ризике међу крзнама него што не их у другим окружењима.“

„Не толико фурсона, колико у, именовани лик којег их ја поставио као лутку. То је више маска коју стављам (у истом смислу као што стављам маску да одем на посао или посетим породицу, маскирање није специфично за крзно) која је пријатна за ношење и интеракцију.“

4 Истраживачи медија одавно су препознали утицај стварања социјалне дистанце на.

дезинхи ирање људи – то јест, навођење их да се понашају на начин на који иначе не и з ог анксиозности или страха од последица. То је свакако случај у онлајн интеракцијама, где постоји осећај анонимности или невидљивост која се нуди коришћењем псеудонима или гледањем на нечије радње као да им се не може ући у траг омогућавају људима да изразе мишљења или се понашају на далеко отворенији начин него што и могли лицем у лице (Сулер, 2004).

Моја Фурсона одражава одређене/специфичне особине личности Док су многи крзнени у ранијем одељку навели да су њихове фурсоне израз њих самих, други су конкретнији у описивању одређеног аспекта или аспекта се е који њихове фурсоне представљају. Уместо да представљају холистичку репрезентацију се е, неки крзнени стварају фурсоне које представљају један аспект њих самих.

„Моја фурсона у основи саопштава моју естетику у смислу шеме оја која се назива тамна и мрачна. Такође има ошишано уво да и изразила жељу да уде стерилисана и гриву лавицу која се јавља у природа предлаже трансродност, а да не морам нужно да излазим из се е.“

„Имам 5. Њих 4 представљају различите стране мене. На пример, неко је узнемирен, резервисан, неспретан и стидљив. Други је спортски, саркастичан, гласан и спонтан. Други је за аван, рижан, грли и пружа подршку. Последњи од 4 је асоцијалан, раздражљив, отупио и потиштен. Моја 5. фурсона је у суштини све ове у један лик. Она је моја главна фурсона и повезујем њену личност/итд са со ом.“

„Имам неколико главних извора, али мој велики, мој змај, је мој осећај среће. Користим ову фурсону да измамим осмехе људима, они мисле да усређују људе. Шарен и пун живота, дефинитивно љу азан изглед коме и ило ко да потражи помоћ или пријатеља.“

"Имам три фурсоне, једну за ид, једну за его, једну за суперего." 5.

„Заиста сам урадио нешто више од одабра своје омиљене животиње са својим омиљеним ојама. Сада схватам да могу донекле да се повежем са личношћу налик мачкама.“

5 У случају да никада нисте похађали уводни курс психологије, термини „ид“

„его“ и „суперего“ користио је Сигмунд Фројд за означавање различитих аспеката сопства (Фреуд, 1923; Фреуд & Јонес, 1922). „ИД“ се може сматрати нечијим унутрашњим петогодишњаком, манифестацијом сваког нагона или импулса (ма колико неприкладног) који и могли имати. Насупрот томе, „суперего“ представља нечијег унутрашњег родитеља који га грди, интернализацију свих друштвених правила и закона како и се осећали кривице и срамоте јер нисте успели да их испуните. Коначно, его се може посматрати као пословични возач кочија, који покушава да уравнотежи импулсивне хирове ид-а са неразумном строгошћу суперега.

„Намера му је да ухвати одређени аспект мене и одрази га у уметничком смислу унутар фантазијских елемената. Конкретно, мој лик приказује херојског, истакнутог/извођача и моју глупу свакодневицу.“

„Моја лисица фурсона је моја љубазна личност која изражава моју великодушност према другима. Моја мачка фурсона је моја ангст личност са мало љутовника. Моја коњска фурсона је моја мека и одана личност са дозом сарказма.“

„Моја фурсона у основи саопштава моју естетику у смислу шеме оја, која се назива тамна и мрачна.

„Моја фурсона је продужетак моје личности, али без депресије и анксиозности од којих иначе патим.

Моја Фурсона је фокус или катализатор креативности, фантазије или уметности Неки крзнени описују своје фурсоне као нека врста музе, катализатора сопствених дела фантазије или креативности.

„Фантастична и помало идеализована верзија се е о којој сам направио причу. Уживам да га замишљам у различитим ситуацијама и замишљам се е као њега.“

„Има много тога што их волео да радим у животу, и волим да замишљам своје ликове у световима о којима сањам.“

„2/3 мојих фурсона су ликови које сам направио за текући илустрацијски пројекат на којем радим годинама у своје време.“

„Први и заставноша оригиналне врсте у коју сам улио своје срце и душу.“

„То је делимично лице које представљам другима у заједници као представника се е, а делимично канал за машту и сањарење.“

„Моја фурсона је лик за цртање, писање и играње улога. Он је у суштини креативни излаз.“

„Моја фурсона сам ја да су фантастични тропи (магија, животиње које говоре, итд.) стварни. Волим да правим приче о њима које одражавају стварни живот са фантастичним елементима!“

За друге крзнене, фурсона је средство кроз које се доживи или наручи садржај, начин да се уроне у, или на други начин доживе садржај. Ово понекад може ићи руку под руку са фурсоном као музом или катализатором креативности, као што се види у последњих неколико цитата.

„Моја Фурсона коју сматрам делом се е је другачија. Њена главна функција је медиј за до ијање уметности са другим фурсонама.”

„Екпи у уметничким делима.” 6.

„Маскота мене као животиње и као самоуметака у крзнену уметност.

„Лик за дизајн, идентификацију и куповину уметности.”

„И маскота за моју уметност, као и нешто што могу да нацртам у кул стиливима од стране других уметника.

„За мене је лик да стварам уметничка дела или купујем уметничка дела.

Моја Фурсона је прави ја.

У ранијем одељку видели смо да неки испитаници виде своју фурсону као репрезентацију или израз се е. Ово сугерише да ови испитаници имају осећај се е на коме се заснива њихова фурсона. Насупрот томе, учесници у овом одељку су назначили да њихова фурсона није израз њих самих, већ су то или они: аутентичније, искреније ја. За неке је „ја” које изражавају у свакодневном животу сим ол или фасада, док је фурсона прави они.

„То сам ја како видим своје право ја. Идентични смо по вредностима и темпераменту. То је само тачнија визуелна форма мене.”

6 Екпи се односи на „извезени знак”—знак који се користи као резервни или.

представљање другог лика у делу фикције.

„То је део мог идентитета, ду љи, интимније повезан део мене који о јашњава и показује ду љи део мене.”

„То сам прави ја ез филтера које намеће друштво. То је цртани животињски приказ мене самог који могу користити да се сло одније изразим.”

„То је оно што их ја ио да се нечија унутрашња слика може манифестовати. Осим тога, нема разлике између њега и мене.”

„Моја Фурсона сам ја. Носим костим тек када изађем из крзна.”

„Идентитет који скида друштвену маску да исмо или искрени према другим људима.

„Моја фурсона ми значи свет. Она је ја. Прави ја. Ко сматрам да јесам, ако нисам заро љен у тренутним средствима стварности.”

„Моја Фурсона је више истинита. Видим је као се е, али као!”

Многи испитаници у овом одељку су такође навели да се идентификују као теријанци или друге сроднике, групе о којима ћемо детаљније говорити у Поглављу 20. За сада је довољно рећи да се ови испитаници идентификују, у целини или делимично, као не сасвим људски и, као такви, њихова фурсона — ако уопште одлуче да то искористе

реч – може бити мање ствар алегорије или симболизма и тачније бити описана као њихово аутентично ја.

„Као теријанац, имам осећај да сам нешто друго што је веома тешко помирити са својим физичким телом. Не знам одакле та осећања ни зашто, али не могу да их се отарасим, тако да ми моја фурсона помаже да представим алтернативну слику себе која се о њој слаже са тим осећањима. То је као самоактуализација, не само у смислу личности или атрибута испуњења жеља, већ и у врсти.”

„Ја сам моја фурсона, моја фурсона сам ја. Ја се идентификујем као вук. Ја сам врста дисфорична/транс врста. То је начин да изразим своје право ја.”

„Идентификујем се више као пас теријанац него крзнени, тако да неких назвао свој идентитет пса 'фурсона' јер то није израђен карактер (као што ни моја националност није „цоунтрисона”). Догнесс је једноставно аспект моје личности и сопства. Размишљао сам о стварању смишљенијег фурсона за игру улога, за аву или друге сличне експресивне сврхе.”

„Ја сам други, тако да моја фурсона није само сона, то је оно што сам заиста. Ја сам чакат заглављен у људском телу, а моја фурсона је оно право ја каквом се себе видим.”

„Моја фурсона је такође мој други сродни идентитет. Увек сам мислио и представљао себе као овакву врсту ића, чак и пре него што сам знао за крзнени фандом или друге сроднике.”

"Наше људско тело је фасада."

Моја Фурсона је другачије Ја или Алтер-Его.

У потпуној супротности са претходним одељком, неки крзнени показују да је њихова фурсона у великој мери неvezана за оно што јесу. Уместо тога, привлачност фурсоне је у њеној способности да представља нешто другачије или различито од њих самих.

„Фасада да сакријем ко сам заиста.”

„Другачији тип мене, јер могу да кажем шта год пожелим.

„Фурсона је као друга личност или алтер его који или одражава њихову личност или је потпуно другачији од начина на који се понашају нормално јер су слободни да се изразе.”

„Скривам своје право ја иза слатке фигуре из амнимола.

„То је алтер его. То је још једно ја коме могу да верујем без ограничења.”

Моја фурсона је средство за суочавање или самоусавршавање. За неке крзнене, њихов однос са њиховом фурсоном се мање своди на идентификацију са својом фурсоном пер се, а више на функцију њихове фурсоне као средства за суочавање са траумом или другим непожељним животним околностима или прераду њих, било кроз ескапизам или као средство да се теорије учине апстрактним или симболичним.

„Начин да процесуирам трауму из детињства пресликавањем тамошњих искустава са својим сопственим, али кроз фантазију сочиво. Олакшава дискусију јер то „није стварно”.

„Он је начин на који се е представљам. Могу да сакријем доста својих несигурности, када имам 'неког другог' да покажем јавно. Помаже. Такође ми помаже да по егнем када је света превише. Могу затворити очи и ходати кроз његов свет. Мажење тамо умирује.”

„Верзија мене која је у стању да уде оно што желим да удем, али не може з ог менталних про лема као што су депресија, ОКП и анксиозност.

„Имам много фурсона, управо сам пре ацио струју. Сви имају специфичну употре у и значење за мене, мој стари је створен са стоичком и застрашујућом ви ром. Она је створена као механизам суочавања з ог злостављања и занемаривања. Моја главна је усвојена да уде лик за одушка за моје про леме са емоционалном репресијом, али она сада тре а да ми помогне да научим самопоуздање, да уде мој израз и да заузме простор.”

„Ја РП 7 као вукодлаци који имају аспекте мојих личних демона као начин да се носе са њима.

„Моја псећа фурсона је шкољка мог детињства коју покушавам да за оравим, али се задржавам да излечим и о радим своју трауму из детињства кроз њих.

„Моја главна сона (телешки коњ) је у суштини идеалан унутрашњи поглед на то ко желим да удем само у животињском о лику. Борио сам се са самопоштовањем и социјалном анксиозношћу целог живота з ог насилног детињства и мој ординатор ми даје здрав ег од ствари које доприносе мојој депресији и другим про лемима у мом свакодневном животу живот.”

У складу са тачком поменутом раније у овом поглављу, многе трансродне длаке показују да се њихова фурсона показала као ефикасан начин да се из оре са осећањима дисморфије или конфузије у вези са својим родним идентитетом.

„Независни измишљени лик који помаже у отклањању родне конфузије”.

7 РП се односи на „играње улога”.

„Моја прва фурсона је онаква каква их желео да удем, понекад се претварам да јесам јер ме то чини срећном, замишљам се е као своју фурсону и моја сам фурсона у својим сновима (верујем да ми помаже и да се носим са родном дисфоријом). ”

„Моја фурсона представља мене и оно што их волео да удем, међутим, они су такође служили као светионик наде у неким мрачним временима, а фурсона ми је омогућила да изразим свој пол сло одније него што и иначе ио могуће. Моја фурсона ми је изузетно важна.”

„Моја фурсона је ила начин на који сам радио кроз своја осећања на својој транзицији ... променио се пре мене.”

Такође је вредна пажње чињеница да је неколико неуродивергентних крзна помињало корисност својих фурсона за помоћ у комуникацији или једноставно за пружање удо ности.

„Немам фурсону, то је део мене који нажалост не могу да покажем као што могу да покажем одређени стил одеће на улици. Као неко ко је у спектру аутизма, промене у мом изгледу, ило да се ради о одећи или изгледу фурсоне, помажу у преношењу одређених склоности и расположења. Моја фурсона је мој додатни израз лица, мој додатни говор тела.”

„Моја фурсона је утешни лик. Имам аутизам тако да је неке активности и ствари тешко изразити и ово је срећан здрав начин на који то могу учинити. То што ме нешто представља и моја срећна страна је утешна!"

“ је моја главна сонa. Он служи као репрезентација онога што су моје мисли и намере у односу на оно што је приказано у искривљеном о лиду, мој аутизам, депресија и анксиозност понекад могу да их учине присутнима. У смислу, он сам ја ез икаквих менталних поремећаја који и изокренуо моја стварна осећања и намере.”

Моја Фурсона ми дозвољава да удем нешто што иначе не могу да удем. У овој последњој категорији, крзнени су описали своје фурсоне као о лик испуњења жеља, могућности да уду нешто или да раде ствари које и иле немогуће у њиховом свакодневном животу. За неке, ово представља катарзу постојања.

излаз за понашање које и се у стварности могло сматрати неприкладним или неуо ичајеним (нпр. за осо у њихових година или једноставно з ог кршења друштвених о ичаја).

„Он ми дозвољава да изговорим све оне ствари у својој глави које ми не и ило пријатно да излазе из сопствених уста.”

„Представити/изразити/осло одити жељу за доминацијом која је дефинитивно неразумна/штетна/неизводљива у стварном животу.”

„Он је ја, он је мој представник. Могу да истражујем и изражавам ствари и идеје са њим које нису могуће у мом стварном животу. Дакле, он је прилично чврста мешавина мене и мојих фантазија. не их све што сам му дозволио.”

„Моја фурсона је сенка моје душе, сваки део моје личности о ично кријем да их ио друштвено прихватљив за нормe.

„Моја фурсона ми омогућава да сло одније пројектујем свој родни идентитет (као мушки), као и свој прави личност која се не сматра пожељном у главном друштву. Моја фурсона је повучена, понекад изарна и друштвено неупућена, и једва да говори, док се од мене очекује да имам до ре комуникацијске вештине (упркос аутизму) да их преживео у овом свету.”

„Начин да пустим своје унутрашње дете да за орави да се понашам онако како свет од мене очекује и да удем глуп, импулсиван и о ичан да се за авим.”

„Само сладак лик којег гледам и некако препознајем као 'ја'. Личност мудра, ја, али самоуверенија и спосо на да се извуче са глупости и играњем јер је она слатка животиња, а ја сам одрастао који и се осрамотио”.

За друге, фурсона представља спосо ност утјеловљења физичког о лика или упуштања у дјела која и ила физички немогућа као људско иће.

„То је заправо идеална верзија мене у погледу тела, изгледа, косе, личности која се визуелно изражава. Ја сам на начине који нису прихватљиви за остатак друштва и визуелизован на начин који је мени потпуно јединствен.”

„Моја фурсона је прилично иста као ја по личности, али са телом које их волео да имам и спосо ношћу да радим ствари које не их могао да радим као човек.

Дакле... Шта је Фурсона?

Гледајући горе наведене отворене податке, требало би да буде очигледно да ниједна дефиниција фурсоне не може у потпуности да обухвати широк спектар могућих облика и функција које фурсоне представљају. Уместо тога, можемо говорити о фурсонама у смислу општих тенденција, ствари које важе за многе, али не за све крзнене. Уопштено говорећи, фурсоне се састоје од једне или више нељудских животињских врста које су често, иако не увек, инспирисане комбинацијом сопствених особина крзната, као и карактеристика или карактеристика које сматрају идеалним. Ове фурсоне се често користе у просторима фандома као аватари преко којих се комуницира са другим крзнама. Фурсона може послужити у различите сврхе, уз неке удући да су нешто више од логотипа или начина да се осигура анонимност, други се користе као муза или катализатор фантазије, други и даље представљају аутентично сопство, и, коначно, као средство самопошљавања или отпорности у суочавању са недаћама. Сада када схватамо колика је варијационост у томе како се фурсона манифестује, остатак овог поглавља ће се фокусирати на нека специфична истраживачка питања која смо поставили о фурсонама. Нека од ових питања су инспирисана постојећом психолошком теоријом, док су друга питања која постављају и крзнени и некрзнени који желе да сазнају више о овом аспекту крзног фандома. Врсте фурсоне Када први пут сретнете фурсону, било да се ради о профилу на мрежи, на значки другог крзног на конвенцији или као крзнено одело на паради, једна од њених најистакнутијих карактеристика је њена врста. На крају крајева, већина фурсона је другачија врста од свог власника (тј. нису људи). 8 А, с обзиром на то да људи имају тенденцију да примећују ствари које су јединствене или различите (Јецк ет ал., 2019), имало је смисла да и крзнени приметили врсту пре, на пример, одеће коју фурсона носи или њеног имена јер ови други карактеристике су ствари које исмо очекивали да видимо код људи. Имајући ово на уму, хајде да погледамо које крзнене врсте фурсона обично играју за своје фурсоне. У теорији, ако су крзнени изабрали своју врсту фурсона из потпуно идиосинкратичних разлога, очекивало би се свака могућа фурсона.

8 Пошто смо проучили више од 20.000 крзна, не сећамо се да смо икада видели „човека“.

фурсона.

врсте да преовладавају са прилично истом учесталашћу. Или, другачије речено, да није било предрасуда или спољних сила које систематски утичу на избор фурсона, онда би се могло очекивати да ће се наћи исто толико вукови, мачке, змајеви, птице и инсекти међу врстама фурсона јер не би постојао разлог зашто би једна врста била заступљенија међу осталима. Ако се, уместо тога, неке врсте фурсона појављују са већом учесталашћу од других, можда је на избор врсте фурсона утичу систематске предрасуде или културни притисци, нешто што исмо могли да предвидимо. 9 Прикупили смо податке о врстама фурсона кроз серију од пет различитих онлајн и конвенционалних студија од 2017. до 2022., дајући нам прилично широк поглед на врсте фурсона које обично игра разнолика група крзна. Испитаници у свакој студији је дата листа која садржи велики број различитих врста и тражено је да провери које врсте (једна или више) представљају врсту њихове тренутне фурсоне (или ако су имале више од једне, фурсона са којом су се најснажније идентификовали). 10 Резултати за стопу преваленције најпопуларнијих врста представљени су у табели 7.2. Прва ствар коју вреди напоменути из табеле је да отприлике једна четвртина врста фурсона није обухваћена нашом листом уочајених ознака врста фурсона. Ручни преглед отворених података открио је широк спектар врста које су биле превише ретке да би им се у удућим студијама дало сопствено поље за потврду. 11 Узимајући у обзир ове учеснике, заједно са учесницима који су изабрали опцију „јединствене“ или „прилагођене“ врсте, можемо рећи да значајна мањина крзната има врсту фурсона за коју је мало вероватно да ће бити изабрана од било које друге крзнене.

9 Барем теоретски, ако не и практично! Наравно, немогуће је знати све.

хиљаде варијанти које суптилно утичу на нечију врсту фурсона – из случајних искустава на зоолошки врт на причу коју су читали у школи да и притискали вршњаке других крзна. Али требало и да можемо аргументирати о зир неке од већих утицаја и узмите у обзир бар неке од варијантности фурсона врста! 10 Списак врста инспирисан је системима подношења садржаја истакнутих.

Веб-сајтови крзнене уметности, који траже од корисника да наведу врсту у поднеску. Наравно, опције не представљају све могуће врсте, али представљају врсте које су најчешће присутне у уметности.

Учесницима је такође било дозвољено да пишу о врсти која није била на листи. 11 Практично говорећи, питање треба ограничити како и се изгледало да постане.

неразумно дуго. На пример, ако и листа укључивала више од 500 различитих опција, заузело и неколико страница и било и непрактично додати личну анкету на папиру на конвенцији. Чак и на мрежи, мало је вероватно да и учесници хтели да листају кроз листу стотина опција у случају да је њихова сопствена врста фурсона наведена негде на њој.

Табела 7.2. Стопа распрострањености врста фурсона у пет онлајн и конвенционалних узорака крзна од 2017-2022. Опсези са једним појмом означавају врсте код којих је опција избора те врсте била присутна само у једној студији.

Такође примећујемо да је око 14,4% крзната навело да њихова фурсона није састављена од једне врсте, већ да је састављена од две или више различитих врста. Или, да погледамо на други начин, велика већина крзна ствара фурсоне које се састоје од једне врсте. Осим ових напомена, погледајмо неке од најпопуларнијих врста фурсона. Табела открива да су вукови прилично доследно најпопуларнија врста фурсона, чинећи отприлике једну петину свих врста фурсона. Недалеко иза њих су лисице, друга најраширенија врста фурсона. Змајеви и пси су у прилично тесној групи и за треће, док кућне мачке заостају на далеком петом месту. Друге посебно популарне врсте укључују велике мачке (нпр. тигрови, снежни леопарди), јелене, зечеве, хијене и медведе.

Међутим, важније од тога која се одређена врста појавила као најпопуларнија је чињеница да су се неке врсте појавиле као популарније од других. Вукови су, на пример, у просеку више од педесет пута заступљенији од јастребова. Чини се да ово одражава идеју да крзнати израђују своју врсту потпуно насумично: овако велика разлика у преваленцији се вероватно неће десити из системских пристрасности или спољашњег утицаја. Овај јашњење за избор врсте Фурсона Након што ове податке представимо и крзним и некрзним, обично дођемо до накнадно питање „Зашто ове врсте?“ Нама је тешко одговорити, из најмање два различита разлога. Прво, мало је вероватно да ће имати један одговор. Као што смо раније споменули, особа може изабрати своју врсту фурсона из било којег броја разлога, од којих се ниједан не искључује. Неко и могао да одлучи да изабере мачју фурсону изог комбинације популарности мачака у популарној култури (нпр.

видео снимци мачака), њихово властито познавање мачака (нпр. имати мачку кућног љубимца), изложеност мачкама у медијима које конзумирају (нпр. мачји лик Луна из аниме серије Саилор Моон), стереотипи о мачкама који резонују са њиховом личношћу (нпр. мачке као равнодушне и независне), као и чињеница да су мачке већ прилично популарна врста фурсона у крзним фандомима. Друго, чак и ако смо покушали да проценимо све ове различите могуће изворе инспирације за фурсону, мало је разлога да верујемо да су сами учесници свесни разлога зашто су изабрали своју врсту фурсона. Као илустративну

На пример, замислите да смо вас замолили да објасните зашто сте изабрали марку детерџента за веш који сте недавно купили. 12 Вероватно исте ми могли дати једно или чак неколико објашњења: доприноси ради, приступачан је, свиђа вам се како мирише, то је тренд уз који сте одрасли, био је на распродаји...

Све су ово уверљива објашњења и можда су одиграла улогу у вашој одлуци. Међутим, такође је вероватно да су фактори који су потпуно ван ваше свести можда утицали на вашу одлуку: боја

оце, недавна реклама која је пуштена на радију, положај производа на полици (нпр. у висини очију у односу на дно полице), његова релативна оскудица (нпр. ило је само једна или две оце те марке остављене на полици), или сте недавно чули речи које се односе на име ренда (нпр. речи које се односе на океан повећавају вашу вероватноћу да купите детерџент ренда Тиде). 13 Психолошке студије су то више пута показале.

12 Сло одно замените ово другим уочајеним производом за домаћинство ако нисте.

недавно купио детерџент за веш! 13 Ако мислите да је ово последње посебно глупо, показало се да се то догодило у а.

студија Низета и Вилсона (1977) где су открили да показујући људима листу.

често нисмо свесни стварних разлога који леже у основи одлука које доносимо, иако смо прилично доприносили у изналажењу разлога који звуче уверљиво након чињенице (Хаидт, 2001; Нисетт & Вилсон, 1977). Шта то значи за крзнене и њихов избор врста фурсона? Па, сигурни смо да и нам крзнени, ако нисмо то замолили, могли да нам дају разна објашњења зашто су изабрали врсту фурсона коју су урадили. На крају крајева, међутим, не нисмо имали начина да сазнамо да ли су то или стварни разлози зашто су изабрали своју фурсона врсту или само разлози због којих крзнени мисле да су изабрали своју фурсона врсту.

Чак и ако никада не можемо са сигурношћу знати шта је навело крзног да изабере одређену врсту за своју фурсону, можемо, у најмању руку, спекулисати о неким могућим утицајима, посебно с обзиром на то да знамо најпопуларније врсте фурсона. На пример, мачке и пси су две најпопуларније врсте кућних љубимци (погледајте Поглавље 20 за више о томе), а такође су међу најпопуларнијим одабраним врстама. Ово и могло сугерисати да позитивна искуства лицем у лице са одређеном врстом могу играти улогу у избору врсте фурсона. Наравно, могло би се тврдити да већина крзнутих животиња вероватно нема искуства из прве руке са неким другим врстама на листи, као што су вукови, лисице и змајеви, тако да мора постојати и друга објашњења. 14 Друга могућност су приче које причамо и медији које конзумирамо.

Врсте попут вукова, лисица, змајева и лавова играју истакнуту улогу у нашим причама, како у данашње време (нпр. Дизнијеви филмови као што је Зоотопија, у којима се појављују вукови, лисице и зечеви, и филмови као што је Како издресирати змаја, у којима су истакнути змајеви) и историјски (нпр. фолклор, духовна веровања, легенде). Са психолошким студијама које показују да што смо више изложени нечему, то нам се генерално више свиђа (Мореланд & Беацх, 1992), изгледа да је излагање врстама, ило лицем у лице или путем медија, прихватљиво. објашњење зашто се одређене врсте стално појављују као крзнени најчешће ирани за своје фурсоне. 15.

речи које се односе на океан, у поређењу са контролном групом са неокеанским речима, учиниле су да је већа вероватноћа да изабере Тиде уместо другог ренда! 14 Змајева ће посебно тражити додатно објашњење, с обзиром на то да њихов не.

постојање чини да је неке посебно тешко да има искуство из прве руке са њима! 15 У складу са објашњењима у овом одељку, пар студија које смо водили 2011.

открили да крзнени, обзиром на њихову врсту фурсона, верују да знају знатно више од просечне особе о својој врсти фурсона. Да ли су крзнени заправо знали више о својој врсти није нешто што смо тестирали, већ.

Пре него што завршимо овај одељак о избору врста фурсона, хајде да погледамо нека од наших истраживања о другим аспектима избора врста фурсона. На пример, у низу од четири онлајн и конвенционалне студије, крзнени су имали око 10-14 пута већу вероватноћу да се слажу него да се не слажу да је врста фурсона неке особе

из оро је ио нешто над чим су они имали контролу. Другим речима, крзнени се у великој мери слажу да је врста фурсона човека намеран из оро, а не нешто на шта они немају контролу. 16 У другом студијама, крзнени су се генерално сложили да је из оро фурсоне нешто што захтева посао (нпр. није одлука донета олако), а већина се сложила да су провели доста времена правећи детаље своје фурсоне. 17 Предатор против плена Фурсона врста Проницљиви читаоци су можда приметили да се многе од најпопуларнијих врста фурсона могу сматрати предаторима (нпр. вукови, змајеви, велике мачке). Насупрот томе, врсте које и смо традиционално сматрали врстама плена (нпр. зечеви, јелени) изгледају далеко ређе на листи. Да и смо ово директно проценили, замолили смо крзнене у серији од шест студија да назначе да ли мисле о својој фурсони као о гра ежљивци или врсти плена, чинећи то на различите начине у студијама. На пример, када су до или један, принудни из оро између „предатора“, „плена“, „о а“ или „ниједно“, крзнени су имали 4-6 пута већу вероватноћу да кажу да њихова врста фурсона спада у категорију предатора, а не плен, док се скоро четвртина длака одлучила за „о оје“, а друга четвртина је иза рала „ни једно“. У другим студијама, крзнама је дата могућност да иза еру гра љивица или плен (или о оје): 47,4-55,2% је назвало своју фурсону врстом гра љивица, док је 14,6-15,2% назвало своју фурсону врстом плена. Коначно, на скали од 1-7 у распону од 1 = потпуно гра ежљивац до 7 = потпуно плен, крзна су у просеку износила 3,25, показујући склоност ка врстама предатора. Узето заједно, ове студије сугеришу да иако многе крзнене ирају врсте фурсона које очигледно нису гра ежљивци или плен, када.

подаци, у најмању руку, наговештавају могућност да крзнени могу да осећају да су више изложени информацијама о својој врсти фурсона, ило путем искуства из прве руке, медија или истраживања, што и могло да о јасни зашто се осећају самопоуздано да се проглашавају као више стручњак од просечног човека. 16 Као што ћемо видети у 20. поглављу, теријанци могу представљати изузетак од овога. 17 Наравно, „детаљи“ могу укључивати више од самог из ора врсте фурсона.

Још једна важна одлука коју доносе крзнени је оја њихове врсте фурсона - да ли да иде са „природном“ ојом или више цртаном ојом. Пар студија из 2011. о конвенционалним и онлајн крзнама открило је да се већина одлучила за природну оју, а 39,3-41,3% је иза рало, уместо тога, неприродну оју (нпр. плави хаски).

врсте очигледно спадају у једну категорију, врсте предатора су много чешће од врста плена. У ствари, ова пристрасна склоност према врстама предатора протеже се даље од нечијег из ора фурсона. У једној студији, крзнама је приказано 12 парова животиња и од њих је затражено да иза еру, за сваки пар, која им се животиња више допада. Приметно је да је сваки пар садржао једну уо ичајену врсту предатора (нпр. јастре , ајкула, поларни медвед, змија) и једну уо ичајену врсту плена (фока, зец, пацов, јелен). Крзнени су ирали врсту гра љивица у односу на плен у просеку 8,5 пута од 12, што показује да су крзнени углавном показивали склоност врстама предатора над врстама плена чак и када нису ирале једну за своју фурсону. Када ове резултате представимо крзнама, од нас се често тражи да проучимо да ли постоје разлике између крзна које ирају врсте гра љивица за своје фурсоне и крзна које ирају врсте плена за своје фурсоне. У пар студија у 2016-2017. урадили смо управо то и открили неке мале разлике између ове две групе. Прво смо приметили да длаке са фурсонама предатора и плена имају више заједничког него што су имале разлике. Међу малим разликама које смо приметили ила је чињеница да длаке са фурсонама предатора имају тенденцију да имају више самопоштовање (али не и оље лагостање уопште). Исто тако, крзнени који су преферирали врсте гра љивица у односу на врсте плена (не као фурсона, већ једноставно као преференција) постигли су нешто више на мерама агресије и психопатије. Наравно, ове разлике су иле прилично мале и тре а их контекстуализирати у односу на чињеницу да су крзнени генерално имали прилично високе резултате на мерама самопоштовања и прилично ниске на мерама агресије и психопатије. Другим речима, ило и погрешно рећи да су крзнени који преферирају врсте гра љивица насилни или им недостаје кајање и емпатија

— једноставно је, у просеку, мало вероватније (али још увек мало вероватно) да ће ити насилни или показати недостатак

кајање или емпатија — кап у пословичној канти. Популарне врсте фурсона Још једно питање које се намеће када крзнени ода еру своју фурсона врсту је да ли да иза еру „популарнију“ или „тренди“ врсту фурсона или да иза еру мање познату врсту. Анегдотски, крзнени нам говоре да популарност различитих врста фурсона расте и опада са трендовима у популарним медијима (нпр. пораст роја фурсона лавова након Краља лавова, пораст роја лисица и зечева након Зоотопа). Иако нисмо или у могућности да приметимо овакве трендове у нашим налазима (с о зиром на то колико су подаци о врстама фурсона „учни“ з ог свих фактора који утичу на из ор фурсоне), у најмању руку смо приметили појаву неколико нових врста на нашој листи током времена. на пример,

отприлике два процента крзна има протоген фурсона – измишљену врсту која је настала тек средином 2010-их, што сугерише прилично рз раст њене распрострањености који и неки могли сматрати „трендом“. 18 Будући да су такви трендови популарности врста могући, учесницима смо поставили питања о томе да ли су своје фурсоне креирали на основу „популарних“ врста у фандому, остављајући њима да одлуче шта се, тачно, рачуна као „популарна“ врста и да ли се њихова врста фурсона рачуна као популарна врста. У низу студија, пронашли смо мало доказа да крзнени из ор „популарне“ врсте фурсона говори ило шта о самим крзнама. На пример, пар студија из 2011. открило је да популарност врста фурсона није ила у потпуности повезана са тим колико снажно се крзнени идентификују као крзнени, што је од ацило идеју да и новији крзнени или крзнени који су или само донекле заинтересовани за фандом једноставно иза рали популарну врсту фурсона за ити „у тренду“. 19 Једина разлика коју смо успели да пронађемо потиче од студије из 2016. о крзним крзнама које се аве конвенцијама које су откриле да они који су се потрудили да иза еру непопуларне врсте фурсона (не само непопуларне, већ и врсту које испитаник сматра се „непопуларним“) има нешто већи резултат у погледу анксиозности и нешто нижег у самопоштовању.

Ода ир популарне врсте фурсона није ио повезан са мерама лагостања или самопоштовања. Коначно, иако може ити случај да крзнени из ор популарне или непопуларне врсте фурсона говори врло мало о њима, исто се не може рећи за крзнене који одлуче да стварају фурсоне које су у великој мери инспирисане или које очигледно „имитирају“ 20 детаљи фурсона другог крзна. У студији коју смо о јавили у научном часопису, крзнени су замољени да замисле како и се осећали према хипотетичкој осо и која је или копирала њихову личност/стил (нпр. начин на који се о лаче, њихове манере) или која је копирала одређене детаље њихове фурсоне (Реисен ет ал., 2019). Резултати су открили да, иако и крзнене само лаго сметало да неко копира њихов осећај за стил или личност, они и или много више љути з ог тога што и неко други копирао одређене детаље са њихове фурсоне и то и.

18 Могло и се узети у о зир и раст врсте „холандског анђеоског змаја“ у.

фандом током 2010-их представља још један тренд, иако није успео да достигне исти ниво преваленција као и протогени. 19 Конвергентни докази из пара студија из 2017. открили су да се то самоидентификовано.

„попуфури“ нису имали већу вероватноћу од оних који нису попуфури да иза еру популарну врсту фурсона, о арајући идеју да и популарни крзнени могли постати популарни ода иром популарних врста фурсона. 20 Нема намеру речи.

третирати фурсону те осо е као нелегитимну. Ово противљење копирању фурсона другог крзног је ило прилично доследно ез о зира на то колико се неко поистоветио са крзним, што значи да су се чак и они који су или само помало заљу љени у фурри или они који су или прилично нови у фандому сложили да је лоша идеја копирати одређене детаље од туђег фурсона. Ово и вероватно могло ити з ог чињенице да крзнени осећају јак осећај повезаности са својом фурсоном. Студија из 2015. коју смо спровели на конвенцији крзних открила је да се 83,6% крзних слаже да је њихова фурсона значајна компонента њих самих, док је наша конвенцијска студија из 2019. на сличан начин открила да су крзнени 14 пута вероватније да ће

слажу се него да се не слажу да је њихова фурсона ила значајан и важан део онога што су они или. С о зиром на то колико се е крзнени стављају у своје фурсоне, логично је да и им сметало да виде аспекте своје фурсоне копиране на нечији други лик. Веза са врстама Фурсона С о зиром на оно о чему смо разговарали у претходном одељку о могућим разлозима који изазивају крзнене врсте фурсона из ора, логично и тре ало да следи да крзнени вероватно осећају повезаност са својом врстом фурсона. Да исмо оље разумели потенцијално вишеструку природу ове везе, питали смо крзнене, у отворено питање о конвенцијској студији из 2011. да опише њихову везу са њиховом врстом. Након кодирања њихових одговора, најчешћа категорија ила је општа симпатија ове врсте, скоро о ожавана захвалност за њу - осећај који подржава нешто више од половине крзнених (52,3%). Још један уо ичајени одговор од 9,2% крзнених ио је осећај духовне или урођене везе са врстом. Укратко, крзнени су имали далеко већу вјероватноћу да иза еру врсту фурсона за коју су мислили да је цоол, занимљива или коју су генерално сматрали позитивно, док је мањина крзнених осјетила јачу, ду љу повезаност са својом врстом фурсона. 21 Да исмо директније упоредили природу осећајне повезаности крзна са њиховим врстама фурсона, развили смо скалу под називом Скала повезивања врста. Скала је супротставила три различита начина идентификације са својом врстом фурсона један против другог: допадање врсте фурсона (нпр. „Заиста уживам у овој врсти“), осећање духовне повезаности са врстом фурсона (нпр. осећам да сам имају мистичну везу са овом врстом“) и идентификују.

21 Иста студија је такође открила да јача осо а осећа повезаност са својом фурсоном.

врста, што су више осећали да знају о тој одређеној врсти. Ако ништа друго, ово може да сугерише да крзнени могу да „раде свој домаћи задатак“ или да имају истинско разумевање врста које ирају за своју фурсону, уместо да се одлучују за врсту фурсона о којој имају само површно знање.

као припадник ваше врсте фурсона (нпр. „Рођен сам са овом везом са овом врстом“). 22 У 12 одвојених онлајн и конвенцијских студија од 2011. до 2018. године, крзнени су стално постизали највише оцене на стварима које се „свиђају“ (са два до четири пута већа вероватноћа да ће се сложити него да се не слажу са предметима на њима у просеку), а најниже на „идентификациона“ скала (за коју је вероватноћа да се у просеку не слаже него да се слаже са ставкама на њој два до четири пута већа), са оценама на „духовном“ скала која пада између то двоје, али се генерално не слаже са њом. У складу са горе наведеним отвореним подацима, чини се да скала повезаности врста понавља да већина крзна једноставно воли своју врсту фурсона, а не да се осећа мистичну везу са њиховом врстом или заправо идентификацију са њом. Неко и се могао запитати да ли постоји има ли смисла за ова поређења: да ли је заиста важно да ли крзнени ода еру мачку фурсону зато што воли мачке, а не да се заправо идентификује као мачка? Како се испоставило, итна је разлика. У пар студија о јављених у мултидисциплинарном часопису о интеракцији људи и животиња, погледали смо податке од више од 6.000 крзна, укључујући њихове одговоре на скалу повезивања врста и питања о њиховој перцепцији животиња, ставовима према животињама, па чак и ментално здравље испитаника (Ро ертс ет ал., 2015). Студија је открила да природа нечије везе са њиховом фурсоном може предвидети додатне информације о осо и. Конкретно, степен до којег се неке допада њихова врста фурсона ио је повезан са повећаном тенденцијом да се врста антропоморфизује (тј. да се види као спосо нији да имају емоције налик људима), нешто што није ио случај за осећање духовне везе са својом фурсона врстом, а што је ило супротно за идентификацију са својом фурсона врстом, што је ило повезано са мање антропоморфизације врсте. Студија је такође открила да степен допадања њихове врсте фурсона мало говори о нечијем лагостању или самопоштовању. Насупрот томе, осећај веће духовне повезаности ио је позитивно повезан са већим самопоштовањем и лагостањем, док је јаче идентификовање као припадника своје врсте фурсона ило управо супротно, повезано са мањим самопоштовањем и сла ијим лагостањем. . Укратко, док крзнени генерално осећају

снажна веза са њиховом фурсона врстом, природа ове везе се разликује од крзнене до крзнене, а то је далеко од тривијалне разлике.

22 Последње две димензије се прилично снажно преклапају са концептом.

теријантропија, о којој ћемо говорити у 20. поглављу.

Природа Фурсоне.

Раније у поглављу смо прегледали крзнене одговоре на отворено питање тражећи од њих да опишу природу и функцију њихових фурсона. У овом одељку ћемо детаљније погледати нека додатна питања у том смислу, укључујући однос крзна са њиховим фурсонама, у којој мери фурсоне подсећају на стварне животиње или антропоморфизоване животиње, и у којој мери крзна сами стварају своје фурсоне или су у великој мери инспирисан спољним изворима. Идентификовање са једном Фурсоном Подсетимо се да су многи крзнени одговорили на отворено питање о томе шта је фурсона имплицирајући, или у многим случајевима експлицитно наводећи, да је њихова фурсона значајна и смислена. Да бисмо могли смислено да упоредимо преваленцију ових ставова међу крзнама, можемо такође погледати податке из студија које су имале квантитативни приступ користећи скале и нумеричке податке. На пример, спровели смо пар студија, једну онлајн и једну лично, тражећи од крзнених да назначе у којој мери се слажу или не слажу да је њихова фурсона мање као значајан, смислен лик, а више као апстрактна идеја без детаља као што је личност или позадину. Као што слика 7.1 показује, крзнени у ове студије нису се слагали са идејом више него што су се слагали са њом, са просечним резултатима у распону од 2,9-3,6 у свим студијама. Овај налаз је у складу са отвореним подацима и чињеницом да за већину крзна њихова фурсона представља нешто значајно и значајно за њих. Као наставак ових резултата, можемо се запитати да ли значај или смисао крзнених фурсона произилази из чињенице да се крзнени идентификују са својим фурсонама као аспектом или аспектом се не. Психолошка истраживања сугеришу да наш концепт „ја“ није једноставно питање „ја“ наспрам „свега што нисам ја“. „Ја“ је ментални конструкт састављен од свих мисли, веровања, ставова, концепата, група и идеја до којих долази.

мисли када размишљаш о себи. На пример, као Канађанин, то што сам из Канаде је део онога што јесам. Иако сам, технички гледано, посебан ентитет из земље Канаде, Канада је један од многих концепата који се активирају у мом уму када неко изговори моје име. Временом је концепт Канаде постао нераскидив део начина на који мој ум представља мој осећај себe.

Психолози се односе на овај концепт као укључивање других у себе (ИоС), феномен који се често проучава у.

контекст укључивања значајних других (нпр. романтичног партнера) у сопствени концепт себе (Арон ет ал., 1991, 1992). 23.

Слика 7.1. Мера у којој се онлајн и конвенционални узорак крзна слаже да је њихова фурсона апстрактна и да јој недостају детаљи као што су личност или позадина.

Слика 7.2. Адаптација Арон ет ал. (1992) укључивање других у самомере за употребу са крзнама и њиховим фурсонама.

23 Колоквијално, говоримо ствари попут „ти ме употпуњујеш“ или „они су моја пола половина“ као.

илустративан пример како долазимо до укључивања романтичних партнера у наш осећај ко смо.

0%.

5%.

10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.

Онлине - 2017 АЦ - 2018.

Иако концепт ИоС-а звучи апстрактно или метафизички, психолози су осмислили прилично једноставан и интуитиван начин да га измере. Користећи серију од седам фигура, од којих свака садржи низ кругова који се све више преклапају, један који представља вас и који представља други концепт, од учесника се тражи да назначе колико се снажно осећају као друга особа, ентитет или концепт уклапа у њихов осећај себe (Арон ет ал., 1992). Као што се види на слици 7.2, прилагодили смо меру тако да се односи на крзнене и њихове фурсоне као начин мерења до које мере крзнени сматрају своје фурсоне делом онога што јесу. Они који одговарају ниже на скали у суштини наводе да су они и њихова фурсона различити ентитети (нпр. крзнени који ствара фурсона користећи насумични генератор фурсона или једноставно да им пружи уз извесну анонимност на мрежи). Насупрот томе, крзнени који имају висок резултат на скали могу да осећају да су они и њихова фурсона једно те исто, или да не постоји начин да се раздвоји ко су од онога ко је њихова фурсона. Дакле, како су крзнени реаговали на овој скали процењујући преклапање између њих и њихових фурсона? У две студије које смо спровели на конвенцијама крзнених животиња 2014. и 2015. године, крзнени су у просеку постигли нешто изнад 5 на скали. Или, представљено на други начин, крзнени су имали четири пута већу вјероватноћу да изаберу резултат изнад средине скале него да изаберу резултат испод средине скале. Такође је откривено да што се јаче идентификује као крзнени (фансхип), то су они имали тенденцију да постижу већи резултат на овој ИоС скали. 24 Док и резултати ових ИоС података сигурно сугерисали да фурриес идентификују, бар делимично, са својим фурсонама, сама скала није директно мерило идентификације. За то можемо да се окренемо серији од једанаест онлајн и конвенционалних студија које су спроведене између 2014. и 2022. у којима смо тражили од крзна да кроз различите мере укажу на степен у којем су се идентификовали (или нису идентификовали) са својом фурсоном. Резултати студија су били јасни и конзистентни: крзнени су стално постизали високе резултате у мерама идентификације са својим фурсонама, са 5-13 пута већом вероватноћом да се слажу него да се не слажу са изјавама о идентификацији са својим фурсонама. Ово је било тачно јер озира на одређену скалу коришћену у свакој студији. Штавише, у свакој мери највиши ниво слагања је увек био најчешће дати одговор.

24 Насупрот томе, поистовећивање са крзним фандомом није било повезано са овом тенденцијом. Ово.

можда зато што се концепт ојачавања односи на сопствени идентитет, нешто што се концептуално преклапа са њиховим фурсоном. Насупрот томе, фандом се односи на групе којима неко припада, нешто мање јасно везано за фурсону.

Све у свему, чини се да подаци сугеришу да крзнене фурсоне могу бити значајне и значајне за њих, у не мали део, јер се снажно идентификују са својим фурсонама. У извесном смислу, крзнени прожимају или уливају своје фурсоне у себе, третирајући их као продужетке себе, што је јаснило зашто им фурсоне постају толико значајне. Фурсона као репрезентација идеалног и стварног Ја Сада то показали смо да се већина крзна снажно идентификује са својим фурсонама, можемо прећи на постављање нијансираних питања о природи ове идентификације. Једна могућност на коју се алудира у отвореним одговорима раније у овом поглављу је да фурсоне представљају идеализовану верзију сопства коју крзнени

може тежити ка. Ова идеја је, у ствари, у складу са значајним делом психолошких истраживања која показују да људи имају много различитих репрезентација о себи и често упоређују ова различита себи како би проценили да ли живе у складу са сопственим стандардима и стандардима које постављају други (Хигинс, 1987). Две такве саморепрезентације су човеково „идеално“ ја и њихово „стварно“ ја —који желе да буду и ко су у ствари тренутно. Исто истраживање сугерише да што више нечије стварно ја не успева да се усклади са својим идеалним ја, већа је вероватноћа да је да осети осећај туге или разочарења. Дакле, да ли крзнени виде своје фурсоне као своје идеализовано ја? Кратак одговор је да. У шест различитих студија открили смо да су се крзнени, у просеку, доследно слагали да су њихове фурсоне идеализована верзија њих самих - шта год то за њих значило. 25 Инзаправо, у свим узорцима, крзнени су имали 2-12 пута већу вероватноћу да се слажу него да се не слажу да њихова фурсона представља њихово идеално ја. Можда најизразитији, једини најчешће издани одговор на анкете су доследно или највиши могући ниво слагања, као што се види на слици 7.3 испод. у реду, тако да већина крзнених види своје фурсоне као идеализовану верзију себе. Али шта је са њиховим стварним ја - да ли фурсоне описују двоструку дужност тако што такође представљају ко су крзнени у овом тренутку? На крају крајева, многи крзнени су такође у својим отвореним одговорима навели да су њихове фурсоне прожете аспектима њихове личности и неопходности. Заиста, нашли смо и доказе за ово. Када смо директно питали крзнене да ли се слажу или не слажу да њихова фурсона представља њихово стварно ја, крзнени у три различите конвенцијске студије које се обично слажу.

25 Важно је да нисмо дефинисали шта „идеално ја“ значи за крзнене, пошто „идеално“.

свима ће значити нешто другачије. Неки људи желе да буду астронаути, неки желе да буду спортисти, неки желе да буду рок звезде, а неки само желе да пронађу срећу у мирном, опуштајућем животу. Ко смо ми да кажемо шта је од овога „идеалније“?

и са овом изјавом, као што се види на слици 7.4, при чему је најснажније могуће слагање једноструко најпопуларнији одговор у свакој од три студије.

Слика 7.3. У којој мери се крзнени у онлајн и конвенционалним студијама слажу да њихова фурсона представља њихово идеализовано ја.

Слика 7.4. У којој мери се крзнени у три различите конвенцијске студије слажу да њихова фурсона представља њихово стварно ја.

0%.

10%.

20%.

30%.

40%.

50%.

1.

Снажно.

Не слажем се.

2 3 4 5 6 7 Потпуно се слажем.

АЦ - 2014 АЦ - 2018 Онлине - 2019.

0%.

5%.

10%.

15%.

20%.

25%.

30%.

35%.

1.

Снажно.

Не слажем се.

2 3 4 5 6 7 Потпуно се слажем.

АЦ 2014 ТФФ 2014 АЦ 2016.

Да резимирамо, типична фурсона је спој онога ко су крзнени тренутно и ко крзнени желе да уду. С о зиром на оно што смо рекли о нескладу између стварног и идеалног ја, можете замислити да нам ово може рећи нешто о крзнама и њиховом лагостању. Додатне студије сугеришу да је то случај. С једне стране, у ројним студијама, нисмо пронашли доследне доказе да је, само по се би, фурсона која представља нечије идеално ја повезано са лагостањем. Међутим, у студији из 2014. године, крзнени који су или фрустрирани што нису више налик својим фурсонама – несклад између стварног и идеалног ја – до или су већи резултат на меру депресије – управо оно што и претходна истраживања предвиђала (Хиггинс, 1987). 26 Фурсона као другачији начин размишљања Једно осећање које су неки крзнени изразили у отвореним подацима је да њихова фурсона није толико репрезентација њих самих, колико је то маска коју стављају да и или у другом простору главе или алтернативни начин размишљања који покушавају ући у. Ово може ити аналогно осо и која игра игру улога јер им омогућава да искусе свет као херој или

зликовац, племић или сељак, или као путник из далеког света. Да ли тако неки крзнени користе своје фурсоне? Да нисмо ово тестирали, замолили смо крзнене у пар онлајн студија и студија заснованих на конвенцијама да укажу на своје степен слагања или неслагања са идејом да је њихова фурсона другачији начин размишљања у који покушавају да уђу. Одговори су или прилично помешани, са лагом тенденцијом да се учесници више не слажу са ставком него што се слажу са њом, иако је једини најчешћи одговор ио највећи степен неслагања. Другим речима, крзнени су или прилично подељени по том питању, при чему се више крзненних који се у потпуности не слажу са тврдњом него што се у потпуности слажу са њом. Ово је у великој мери у складу са отвореним подаци и са горњим налазима који показују да су, за већину крзна, њихове фурсоне они, арем делимично. Иако фурсона може неким крзнама понудити прилику да уду нешто другачије, изгледа да ово није оно функција фурсона за већину крзна. Антропоморфизација фурсона Хајде да се удаљимо од питања о томе да ли фурсона представља самог се е да нисмо дуље заронили у везу између фурсона и нељуди.

26 Урадили смо додатна истраживања која додају још више нијанси овим налазима. За.

на пример, једна студија је открила да крзнени који стварају фурсоне које немају никакве сличности са оним ко су тренутно имају тенденцију да имају ниже резултате на мерилима лагостања од крзна чије фурсоне представљају њихово стварно ја. Друга група студија открила је да релативно мали рој крзна ствара фурсоне који представљају најгоре делове њих самих, а да они који такође имају тенденцију да имају знатно ниже резултате на мерама психолошког лагостања.

животиње. Као што смо видели у подацима о распрострањености врста, практично све длаке које стварају фурсоне азирају их на некој врсти нељудских животињских врста, стварних или других. Али запамтите да су крзнени заинтересовани за антропоморфизоване животиње. Као такво, чини се вероватним да и крзнени имали тенденцију да имају такве фурсоне нису само животиње, већ животиње које ар донекле имају антропоморфизоване особине. Да смо измерили овај степен антропоморфизације фурсоне, замолили смо учеснике крзнене конвенције 2016. показују, на скали од 7 тачака у распону од 1 = потпуно дивље до 7 = потпуно антро, у којој мери је њихова фурсона антропоморфизована. Резултати, приказани на слици 7.5 у наставку, откривају снажну тенденцију ка стварању високо антропоморфизованих фурсона, при чему је највећи степен антропоморфизма далеко најпопуларнији одговор. Насупрот томе, врло мало крзна је показало да су фурсоне потпуно дивље по природи. Наставна анализа није пронашла доказе да се крзнени који имају више дивљих или више антропоморфизованих фурсона јаче идентификују као крзнени или са крзненным фандомом, тако да не можемо користити степен антропоморфизације као предиктор „колико је неко крзнен“. 27 У овом тренутку, чини се да се одлука о антропоморфизованији или дивљој фурсони своди на естетску преференцију, иако су потреба удућа истраживања како и се искључиле друге могућности.

Слика 7.5. У којој мери су крзнени описали своје фурсоне као дивље или антропоморфизоване.

27 Иако је накнадна анализа показала да самоидентификовани теријанци имају више.

дивље фурсоне него нетеријски крзнени.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.

Фурсона Извор: сопствени или други генерисани.

Да смо завршили овај одељак о природи нечије фурсоне, укратко ћемо се осврнути на конвенцијску студију из 2014. у којој се од крзна тражило да у пар питања назначе у којој мери је њихова фурсона нешто што су сами створили и у којој мери су њихови фурсони фурсона је усвојена или модификована из другог извора. Имајући у виду да наизглед расте тржиште „прихватљивих“ ликова које уметници продају, као и чињеницу да су многи крзнени инспирисани да се придруже фандому на основу специфичних медија (за више о овоме погледајте Поглавље 19), чини се јарем донекле уверљиво да крзнени могу црпити инспирацију за своје фурсоне, делимично или у целини, из спољних извора. Међутим, као што слика 7.6 показује, крзнени су се у великој већини сложили да су њихове фурсоне сами креирали и да их није креирао или модификовао спољни извор. Ово је у складу са претходно разматраним налазима који показују да крзнени прожимају своје фурсоне са много се и дају много времена, рада и значаја у креирање својих фурсона, као и са налазима који сугеришу да крзнени гледају са висине на идеју преузимања одређених детаља од другог лика за употребу у њиховој фурсони. Узети заједно, ови налази указују на то да крзнени виде своје фурсоне као различите, јединствене карактере, а не као

нешто инспирисано неким другим извором, нешто што је далеко чешће у другим фандомима, нпр

као научна фантастика или аниме, где су косплеј и играње улога као устаљени ликови далеко чешћи и нормализованији (Реисен ет ал., 2021).

Слика 7.6. У којој мери су крзнени на конвенцији пристали да су њихови фурсони сами креирани или усвојени/модификовани из другог извора.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

Самостворено Други-створено.

Сличност са Оне'с Фурсона.

Раније у овом поглављу, пронашли смо доказе да крзнени генерално сматрају да су своје фурсоне спој онога ко су тренутно и шта и желели да постану. У овом одељку, желели смо да поставимо концептуално повезано питање: да ли крзнени виде се е као сличне својим фурсонама, и, ако да, како? На крају крајева, крзнени и могли рећи да њихова фурсона представља ко су они, али да ли је то у строго сим оличком смислу, или је дословно? На пример, ако играм видео игрицу, лик који контролишем представља мене у свету игара, ет о зира да ли лик личи на мене или не. 28 Другим речима, сличност фурсоне са крзнатом и способност фурсоне да представља неки аспект крзнене коже могу ити преклапајући, али различити концепти. Имајући ово на уму, хајде да погледамо шта су крзнени осећали сличности са њиховим фурсонама и како се ова сличност манифестује. Питали смо крзнене у три различите студије да назначе да ли се слажу или не слажу са изјавом да се осећају веома слично њиховом фурсону. Резултати, приказани на слици 7.7, изузетно су конзистентни у свим студијама и показују да се крзнени осећају веома слично својим фурсонама. Ови налази су такође веома конзистентни са о расцем налаза приказаним на слици 7.4, што сугерише да се осећање слично нечијој фурсони може преклапати са виђењем нечијих фурсона као репрезентација њиховог стварног ја. Али хајде да заронимо мало дубље у то шта значи осећати се слично својој фурсони. Фурриес је то рекао својим речима у једној од наших студија из 2011. године, када је од учесника затражено да опишу како се осећају слично својој фурсони. Након кодирања одговора и груписања сличних одговора, најчешћа уочена сличност је психолошка сличност (34,0%) – то јест, сличност са њиховом фурсоном у смислу личности или начина размишљања и виђења света. Следећа најчешћа категорија сличности ила је сличност у понашању (11,8%) – веровање да и нечија фурсона деловала на сличан начин као што и се крзнени сами понашали у датој ситуацији. Трећа најчешћа категорија ила је физичка сличност (7,2%) - дијељење физичких особина које су сличне нечијој фурсони, укључујући фризуру или о лик тијела. Узети заједно, ови резултати сугеришу да су сличности које крзнени осећају са својим фурсонама о ично психолошке природе.

28 Наравно, ако нечији лик у игри изгледа, размишља и понаша се на неки начин.

у складу са играчем, лик ће се вероватно посматрати као вернија репрезентација играча, а то и, заузврат, могло да учини да се игра учини упечатљивијом! Поента је, међутим, да лик може представљати некога чак и ако ни на који начин није сличан тој особи.

(нпр. личност, понашање), а не на основу физичког изгледа нечије фурсоне.

Слика 7.7. У којој мери се крзнени у три различите студије слажу да се осећају веома слично својој фурсони.

Да бисмо ригорозније тестирали ову идеју, можемо погледати податке из седам различитих онлајн и конвенционалних студија који је од испитаника тражио да на сету од три скале од 7 тачака у распону од 1 = уопште није слично до 7 = идентично, назначе у којој мери су се осећали физички, психолошки и понашањем сличним својим фурсонама. Пресликавајући оно што је пронађено у отвореним подацима из 2011. године, учесници су постигли највиши резултат на мери психолошке сличности, са просечним резултатима у распону од 5,5-5,9 у седам студија и укупним просечним резултатом од 5,7. Сличност у понашању била је на другом месту, са просечним резултатима у распону од 5,2-5,7 у седам студија и укупним просечним резултатом од 5,5. Коначно, најнижа просечна оцена је била за физичку сличност, која се кретала у свим студијама од 4,1-4,4 са укупним просеком од 4,3. Другим речима, и отворени и нумерички подаци сугеришу да крзнени осећају већи осећај психолошке сличности са својим фурсонама него што имају физичку сличност. У неким нашим другим студијама, поставили смо друга питања о сличности фурсоне. На пример, студија из 2022. је открила да, уз озира на то да ли се узме у обзир психолошка, понашањем или физичка сличност, конвенција узорци крзна у просеку имају већи резултат од онлајн узорака крзна.

0%.

5%.

10%.

15%.

20%.

25%.

30%.

35%.

40%.

45%.

1.

Снажно.

Не слажем се.

2 3 4 5 6 7 Потпуно се слажем.

АЦ 2018 Онлине - 2017 Онлине - 2019.

Друге студије откривају да више идентификовани крзнени (фансхип) такође имају тенденцију да се осећају сличније својој фурсони, док идентификација фандома није била повезана са тим колико се неко осећао слично њиховој фурсони. У пар студија из 2022. открили смо да крзнени имају око 5-10 пута веће шансе да осећају да су постали више слични њиховим фурсонама током времена него што се осећају да су временом постали мање слични њиховим фурсонама. Коначно, у истраживању међу фандомима из 2014. открили смо да крзнени имају већи осећај психолошке, понашањем и физичке сличности са својим фурсонама него што су их објектажи анимеа осећали према ликовима које су играли као косплаи и у поређењу са фановима фантазијских спортова у вези са тимовима којима управљају. у њиховим фантазијским лигама. Другим речима, везе које крзнени осећају са својим фурсонама су изразито јаке у а начин који може имати мало аналога у другим фандомима. Број фурсона До сада смо фокусирали нашу пажњу на појединости фурсона, детаљно их описујући и карактеришући. У Остатак овог поглавља, удаљићемо се од специфичности фурсона да бисмо више причали о фурсонама

широко. Пример овога је питање да ли крзнени имају само једну фурсону, или могу имати више од једног (или, заиста, ниједну!). За почетак ћемо размотрити неке податке које смо прикупили у осам крзнених анкета, неке на мрежи, а неке лично на конвенцијама, од 2011-2022. Преко пута студијама, број длака који кажу да никада нису имали фурсону креће се од 2,4-11,9%, са укупан просек од око 6,2%. Или, другачије речено, отприлике 94% крзнених каже да је имало фурсону. Као што ћемо видети у Поглављу 9, у поређењу са широким спектром других активности везаних за вентилаторе којима се крзнени праве, стварање фурсоне може бити једна од најуниверзалнијих активности којима се крзнени праве! Дакле, ако је тачно да већина крзна има фурсону, да ли имају само једну? Видели смо колико времена и труда многи фурри улажу у прављење значајних, дуго значајних фурсона прожетих њиховим аспектима. А с обзиром на то да наша личност остаје релативно стабилна када достигнуемо одрасло доba (Атхертон ет ал., 2021), имало би смисла да крзнени створе фурсону која представља себи и да се ту заустави. Али шта сугеришу подаци? Посматрајући истих осам горе наведених студија, налазимо, у складу са нашим слутњама, да је једини најчешћи одговор у свакој студији био имати једну фурсону током целог живота. Уз то, број учесника који су изабрали „1“ кретао се од 30,2% -49,3% у свим студијама, што значи да није било узорка у којем је више од половине учесника рекло да је икада имало само једну фурсону. Уместо тога, између 43,5 и 67,3% од.

крзнени у узорцима су рекли да су имали више од једне фурсоне током времена, при чему је просечна длака имала 2,0-2,7 фурсона у узорцима, или укупан просек од 2,3 фурсона. 29 Једно од могућих тумачења ових података је да је већина крзна променила своје фурсоне бар једном током свог времена у фандому. Ова врста модела „серијске фурсоне“ сугерише да крзнени стварају фурсону коју користе док не одлуче да направе другу која ће је заменити. Друга могућност је, међутим, да крзнени могу имати више од једне фурсоне у датом тренутку. Овај модел „симултане фурсоне“ сугерише да крзнени могу креирати и идентификовати се са више фурсона у исто време, можда да представљају различите аспекте себе, различита расположења или начина размишљања, или једноставно за употребу у различитим контекстима (нпр. играње улога, фурсуитинг, друштвени медији). Да бисмо упоредили ова два модела, окрећемо се подацима из шест студија које представљају крзнене животиње регрутоване на мрежи и на конвенцијама. У свим студијама, у просеку 30,0-40,4% крзна је рекло да тренутно има више од једне фурсоне, при чему крзнени имају, у просеку, 1,8-2,2 фурсона у датом тренутку. 30 Ови подаци „раздвајају разлику“ између ова два модела и сугеришу да се ова вероватно јављају: неки крзнени који су имали више од једне фурсоне су променили или заменили своје фурсоне новим, док други једноставно додају додатне фурсоне постојећем окупити или креирати више фурсона у исто време - иако прецизна мотивација која лежи у основи овог модела остаје да се проучи. Да бисмо завршили овај одељак, можемо погледати конкретна питања из анкета током година како би нам помогли да додамо неке нијансе овим налазима. На пример, пар студија је открило да су крзнени шест пута склонији да се не слажу него да се слажу да редовно мењају своје фурсоне; штавише, најјачи ниво неслагања је био најчешћи одговор на ово питање. Другим речима, у складу са оним што смо већ открили, чак и када крзнени промене своје фурсоне, то се ретко посматра као рутина или уобичајена појава. Коначно, подаци из пар студија из 2022. године открили су да просечни крзнени имају своју тренутну фурсону 5,5-6,7 година. Док је најчешћи.

29 Накнадне анализе откривају да број фурсона које је крзно имао није повезан.

на то да ли су регрутовани онлајн или на конвенцији, нити имати више фурсона значи да крзнени осећају мање привржености или осећаја повезаности са тим фурсонама. Број фурсона који неко има такође генерално није добар показатељ колико се неко снажно идентификује као крзнени или са крзним фандомом. 30 Као и раније, изгледа да нема доказа који сугеришу да су крзнени регрутовани онлајн или.

лично на конвенцијама се разликују у погледу тога колико је вероватно да ће имати више од једне фурсоне у датом тренутку.

одговор на питање је био 1-2 године, 46,7-47,9% крзнених рекло је да своју тренутну фурсону имају пет или више година. Ови налази се још једном поклапају са претходним налазима који сугеришу да су фурсоне дугоке и значајне за многе длаке и да се не замењују случајно нити на хир за већину крзна, с оцијом да се типична фурсона чува неколико година. 31 Веровања о фурсонама уопште Тема која се понавља у овом поглављу била је чињеница да се многи крзнени идентификују са својим фурсонама као значајним и смисленим представљањем себе. Знајући да је то случај и за њих саме, можемо се запитати да ли и крзнени могли претпоставити да исто важи и за друге крзнене. Да бисмо тестирали ову могућност, замолили смо крзнене у пару студија из 2012. да на скали у распону од 1 = потпуно се не слажем до 10 = потпуно се слажем, у којој мери се слажу да, генерално гледано, нечија фурсона вероватно говори много о ко су они. Важно је да је ово питање постављало питање о фурсонама уопште, уместо да пита учеснике о њиховим сопственим фурсонама. Резултати у две студије, приказани на слици 7.8, откривају да крзнени имају прилично помешана мишљења о овој теми. Фурриесов просечни резултат од 6,2 у овој студији указује на слагу тенденцију ка слагању да вам фурсона говори много о особи. Ово би могло бити резултат тога што крзнени пројектују на друге из свог сопственог искуства, признајући значај и значење својих фурсона, истовремено препознајући да то можда није случај за све крзнене. Алтернативно ојашњавање се односи на то како крзнени тумаче конкретну формулацију изјаве: иако фурсона особа може бити значајна и значајна, једноставно гледање фурсоне без икаквих додатних информација можда се неће показати посебно корисним за аутсајдера када је у питању учење више о крзненом. Само зато што је ваша зелена лисичја фурсона за вас прожета значајем и значењем не значи да ћу моћи да разазнам било шта о вама гледајући саму вашу зелену лисичју фурсону. Наравно, потреба су даља истраживања како би се утврдило које од ова два тумачења најбоље ојашњава резултате, или да ли и неко треће ојашњавање боље одговарало подацима.

31 У ствари, једна од наших студија из 2017. открила је да је неко дуже био крзнен.

јер, мања је вероватноћа да ће размишљати о само изменама у својој тренутној фурсони. Ако ништа друго, крзнене фурсоне могу временом постати дугоље укоријењене и стабилније као репрезентација крзна, при чему су млађи, новији крзнени они који ће лакше мијењати детаље о фурсони или додавати потпуно нове.

Слика 7.8. У којој мери се крзнени слажу да вам фурсона неке особа може много рећи о тој особи.

Сродно питање у истом пару студија је такође питало крзнене да ли се слажу или не слажу да врста фурсона друге особе утиче на то колико ће се учесници дојро слагати са том особом. Прво смо поставили питање на основу зајуда које лаици имају о организацији крзног фандома. На пример, анкетари су нас питали да ли крзнени који имају фурсоне за псе више воле да се друже са другим крзнама са псећим фурсонама и мрзе крзнене који имају мачје фурсоне, на основу старе изреке да се мачке и пси не слажу. Да бисмо поштени, идеја није сасвим неоснована, као што многе крзнене конвенције одржавају догађаје специфичне за врсту (нпр. сусрети коња). Међутим, такви догађаји су пре изузетак него правило на крзним конвенцијама, с тим што је новина то што су то један од ретких пута на крзненој конвенцији када ће се сајити пуна само једне врсте фурсона. Насупрот томе, у остатку конвенције и, заиста, у већини онлајн простора, крзнени са свим врстама фурсона међусобно делују прилично хармонично – или, у најмању руку, изгледа да не дискриминишу једни друге на основу фурсона врста. Ову чињеницу потврђују подаци из нашег пара студија, приказани на слици 7.9. Док резултати из претходног питања указују на приличан степен неодлучности у вези са тим да ли вам фурсона може рећи нешто о особи, крзнени се углавном не слажу да и фурсона неке особе утицала на њих.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.

Конвенција Онлајн.

интеракцију са том особом, са просечним резултатима у распону од 3,1-3,2 у два узорка. Као упозорење за податке, накнадне анализе су откриле да су крзнени који су се најснажније идентификовали са сопственим фурсонама такође највероватније рекли да ће врста фурсона друге особе утицати на њихову спремност да комуницирају са њима. Разлог за то је, за сада, непознат, али један могућа је могућност да крзнени који се снажно идентификују са својим фурсонама могу бити свјеснији или вјероватно да ће имати стереотипна увјерења о одређеним врстама фурсона, што значи да претпостављају да су одређене ствари истините о особи са одређеном врстом фурсона и да и то могло хранити у њихову одлуку да изјегну ту особу.

Слика 7.9. У којој мери су се крзнени сложили да ће фурсона неке особе утицати на њихову интеракцију са том особом.

Имајући на уму ову могућност, замолили смо учеснике који су присуствовали конвенцији 2016. да на отворен начин назначе да ли постоје стереотипи о њиховој врсти фурсона и, ако постоје, да наведу који су то стереотипи. Гледајући неке од најпопуларнијих врста фурсона, учесници су пријавили неке доследне стереотипе, укључујући стереотип да су вукови лојални, лисице лукаве, змајеви јаки, мачке лењи, а зечеви стидљиви. Док је далеко од формалне и темељне студије о постојању.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.

Конвенција Онлајн.

стереотипа специфичних за врсту у крзненом фандому, подаци јарем сугеришу да неки стереотипи специфични за врсту постоје и да су крзнени и сами свесни стереотипа о својим сопственим фурсонама. Чини се да ово сугерише да је у најмању руку вероватно да ће неки крзнати узети у обзир ове стереотипе када одлучују о томе да се врста фурсона представља и када одлучују да ли желе да ступе у интеракцију са другом особом на основу врсте фурсона те особе. У повезаној накнадној студији из 2017. године, такође смо тестирали да ли постоје икакве заслуге за стереотипе о врсти: да ли је тачно, за на пример, да крзна са вучјим фурсонама имају већу вероватноћу да примењују ознаку од других, невучјих крзна

од „лојалних“ се и? Пронашли смо доказе да отприлике половина измерених стереотипа има бар неку емпиријску воду; крзнени са вучјим фурсонама су имали знатно већу вероватноћу од крзна ез вучјих фурсона да се е сматрају лојалним, змајеви су се чешће сматрали јакима, а лисице су се знатно чешће сматрале лукавим. Наравно, ово такође значи да исто толико стереотипа није подржано подацима, што сугерише да, иако стереотипи могу постојати за неке популарне врсте фурсона, постоје само скромни докази који сугеришу да у њима има истине. Можемо размотрити још једно могуће о јашњење за налаз да и крзнени могли узети у о зир врсту фурсона када одлучују да ли ће ступити у интеракцију са другим крзним. Ово о јашњење је мање о подржавању стереотипа о другој врсти, а више о

крзнени склони да дају повлашћени третман другима који деле фурсона врсту као они. Постоје значајни докази, како из наших студија, тако и из других социјално-психолошких истраживања, који сугеришу да и, з ог се ичних пристрасности, крзнени тре ало да имају прилично високо мишљење о својој фурсони. На пример, открили смо, у конвенцијској студији из 2014. године, да крзнени проводе умерено много времена размишљајући о сопственој врсти фурсона, далеко више него што проводе размишљајући о другим врстама. Исто тако, раније у овом поглављу смо видели да крзнени се е сматрају посе но упућеним у сопствену врсту фурсона, што сугерише да, у најмању руку, воле своју врсту фурсона довољно да проведу време учећи о њој. Коначно, значајан део психолошких истраживања сугерише да су све остале једнаке, људи имају тенденцију да преферирају и дају ољи третман људима који су део њихове групе у поређењу са људима који су део друге групе (Тајфел, 1970; Тајфел ет ал., 1971, 1979). Узето заједно, то и значило да и крзнени тре али преферирају друге крзнене који дијеле њихову врсту фурсона у односу на друге крзнене који то не чине.

Укратко, у најмању руку је вероватно да је део разлога зашто неки крзнени могу другачије третирати друге крзнене на основу њихове врсте фурсона зато што су склони да дају повлашћени третман онима који имају фурсоне сличне њиховим. Другим речима, можда неће ити да крзнени активирају стереотипе о другим врстама толико колико им се једноставно свиђа друга осо а која дели исту врсту фурсона као и они, мислећи да деле нешто заједничко (нпр. „ми лисице смо лукави гомила“)

и имају људску склоност да дају посе ан третман другима у својој групи (нпр. „ми лисице морамо да се држимо заједно!“). Наравно, као и код многих питања у овом поглављу, потре но је више истраживања да и се утврдило које од ових о јашњења нај оље о јашњава овај феномен. Функције Фурсоне У овом последњем одељку, укратко ћемо се вратити на тему коју смо увели раније, наиме питање о функцији фурсона. С о зиром на то колико су фурсоне свеprisутне у крзненом фандому, имало и смисла да неки крзнени развију фурсоне, у малом делу, како и се уклопили са оним што виде да други крзнени раде. 32 Ово је прилично у складу са претходним истраживањима која показују да када припадамо групама, ми често интернализујемо вредности и норме групе, што може укључивати понашање у складу са понашањем других чланова групе (Турнер ет ал., 1987). У случају крзненых, ово може укључивати стварање фурсона да уде попут осталих крзна. Наравно, уклапање са другим крзнама можда није једини разлог за стварање фурсоне, или, у најмању руку, можда није једина корист која долази од поседовања фурсоне. Као што су многи фурри указали у отвореним подацима са којима смо започели ово поглавље, крзнени и могли имати користи од фурсоне, ило да користе фурсону као узор, ослањајући се на фурсону као штаку за

социјална анксиозност, или истраживање и изражавање аспеката се е које иначе не и могли да изразе. Да исмо тестирали ове различите функције, замолили смо крзнене регрутоване на конвенцији 2015. да заврше меру која их је тражила да на скали од 1 = потпуно се не слажем до 7 = потпуно се слажем, колико се слажу да њихова фурсона испуњава низ различитих функција за њих. Резултати, приказани у та ели 7.3, откривају да фурсоне могу испунити мноштво различитих функција, иако није свака функција једнако уо ичајена. на пример,

32 Ја лично могу да потврдим чињеницу да је то ио случај са мном. На мом првом крзненом.

на састанку, питали су ме за моју фурсону. У то време нисам имао фурсону, нити сам чак знао шта је фурсона, што ме је навело да те ноћи одем кући и направим је пре следећег сусрета!

крзнени су се знатно чешће сложили да је њихова фурсона помогла да се олакша друштвена интеракција него што су рекли да њихова фурсона омогућава другима да виде аутентичнију страну себe. Распрострањеност ових различитих функција генерално је у складу са распрострањеношћу тема поменутих у отвореним питањима на почетку поглавља.

Табела 7.3. Слагање Фурија да њихова фурсона испуњава неколико специфичних функција, оцењених као просечна оцена на скали од 1-7. Оцене изнад 4 указују на слагање са предметом. Функција Просечна Помаже ми да упознам људе које иначе не бих могао да упознам 6.1 Дозвољава ми да испробам другачији начин постојања 5.2 Инспирише ме да се понашам љубазније или саосећајније према другима 5.1.

Омогућава ми да postanем већи и бољи од себе 4.9 Помаже ми да прихватим себе онаквог какав јесам 4.9 Омогућава људима да виде „правог себе“ 4.7 Инспирише ме да будем самопоузданији у свом животу 4.6 Често ми помаже у тешким тренуцима у животу 4.4 Инспирише људе да се према мени понашају љубазније 4.4.

Наставна анализа из исте студије открила је да су крзнени који су се снажније идентификовали као крзнени (али не одавно са крзним фандомом) вероватније рекли да су њихове фурсоне функционалне за њих. Или, другачије речено, крзнени чије интересовање за крзнене животиње није посебно велико можда неће имати толико шансе да искусе користи од своје фурсоне као што би их боље идентификовали крзнени.

Такође смо фокусирали погледали једну посебну функцију фурсоне: помоћ крзнама у тешким тренуцима у њиховом животу. Процењивали смо ову ставку у три одвојене студије и открили да се крзнени прилично доследно слажу више него што се не слажу са овом ставком, са просечним оценама у распону од 4,3-4,8 у узорцима, а са длакама је 1,5-3 пута већа вероватноћа да ће се сложити него да се не слажу са изјавом. Крзнени за које је њихова фурсона представљала њихово идеално ја, посебно су се вероватно сложили са овом изјавом. Коначно, поставили смо неколико додатних питања на основу упита и истраживачких питања које су нам дали неки крзнени. Конкретно, питали су нас крзнени који су имали низ различитих физичких и психичких сметњи да ли је то утицало или не на стварање њихове фурсоне. За.

на пример, једна хипотеза је била да крзнени са инвалидитетом могу да створе фурсоне са истим инвалидитетом, с обзиром да многи крзнени уграђују елементе себе у своје фурсоне. Други су претпоставили супротно, да крзнени са инвалидитетом можда радије креирали фурсону који није имао инвалидитет као начин да други комуницирају са њима а да нису свесни свог инвалидитета. Ас

Табела 7.4 илуструје, крзнени са инвалидитетом се углавном не слажу да је њихов инвалидитет значајно утицао на стварање њихове фурсоне и такође се не слажу да њихова фурсона испуњава било коју функцију специфичну за њихов инвалидитет. Уместо тога, чини се вероватним да се крзнени са инвалидитетом не разликују од крзна уопште у погледу функција које њихова фурсона испуњава и основних фактора који покрећу стварање њихових фурсона.

Табела 7.4. Слагање са ставкама које се односе на нечију фурсону и њихов инвалидитет међу крзнама који су се сами идентификовали као инвалиди, процењено као просечна оцена на скали 1-7. Оцене изнад 4 указују на слагање са предметом. Ставка Просек Моја фурсона ми помаже да заборавим свој инвалидитет 3.5 Моја фурсона скрива свој инвалидитет од других 2.6 Моја фурсона има исти инвалидитет као и ја 2.5 Моја фурсона ми помаже да своју инвалидност сагледам у другачијем светлу 2.4.

Моја фурсона помаже да се други одазивују о мом инвалидитету 2.1 Моја фурсона ми помаже да објасним свој инвалидитет другима 1.9 Моја фурсона има стање или инвалидитет који се разликује од мог 1.6.

Закључак.

Започели смо ово поглавље са прилично основним разумевањем шта је фурсона, како и га лаик могао концептуализовати: лик са животињском тематиком са повезаном сликом, именом и неким препознатљивим карактеристикама. Међутим, дозвољавајући фурсонима да својим речима опишу природу својих фурсона, рзо је постало очигледно да су фурсоне, за многе крзнене, много више од о ичног аватара, надимак, или начин одржавања њихове анонимности. 33 Штавише, видели смо да заиста не постоји нико, једнина.

33 Такође смо видели да, арем за неке крзнене, фурсона заиста није ила ништа друго до.

логотип, аватар или начин да останете анонимни!

концептуализација фурсона. Уместо тога, препознајемо да се фурсоне знатно разликују по о лику који узимају (нпр. њихова врста, деле осо ине са својим творцем), али и у односу према њиховом творцу (нпр. поистовећивање са својом фурсоном) и функцијама које испуњавају. Поред ове варијабилности у о лику и функцији фурсона, сами крзнени такође значајно варирају у својим веровањима о фурсонама, укључујући степен до којег крзнари верују да нечија фурсона може бити вредан извор информација о осо и и да ли и врста фурсона друге особе могла или не утичу на одлуке о томе да ли да комуницирају са осо ом. И док се крзнени у цјелини генерално не слажу са идејом да се њихова интеракција с другим крзненным длаком у потпуности или дјеломично диктира од стране врсте фурсона те особе, постоје стереотипи о онима са одређеним врстама фурсона, од којих су само неки утемељени на ило којој врсти доказиве чињенице, а ови стереотипи могу утицати на то како се крзнени осећају према другима, ез о зира да ли сами крзнени то желе да признају или не. У овом поглављу, такође смо разјаснили неке уочајене зајуде које људи имају о фурсонама. На пример, док лаици могу да верују да се крзнени идентификују као нељудске животињске врсте представљене њиховим фурсона, доступни докази сугеришу супротно: док већина крзненых има посебно дивљење према својим врстама фурсона и многи знају неумерено много о њима, релативно мало ко и рекао да се идентификују као нељудске животиње. Лаици такође могу веровати да крзнени ирају своје врсте фурсона прилично насумично, или их мењају по вољи, а ни једно ни друго није подржано подацима; крзнени имају тенденцију да уложе много времена и размишљања у развој својих фурсона и, док неки могу

имају више од једне фурсоне истовремено и многе су промениле своје фурсоне током времена, мало је вероватно да ће крзнени променити своју врсту фурсона са ило којом врстом правилности. Штавише, уместо да врста фурсона уде прилично насумичан из ор, посебно је вероватно да ће бити иза рано неколико врста, укључујући врсте које су о ично заступљене у медијима које конзумирамо (нпр. вукови, лисице, змајеви) или са којима ће крзнати вероватно имати искуство из прве руке (нпр. пси, мачке). Тешко је све ово изнети заједно у једну, кохерентну изјаву која оухвата шта су фурсоне за све крзнене, али то, само по себи, вреди знати. Иако можда не постоји јединствена, усаглашена концептуализација фурсоне са којом се сви фурсони слажу, поседовање фурсоне остаје једно од најуниверзалнијих понашања којима сеаве крзнени и, упркос огромним разликама у томе шта су њихове фурсоне за њих, крзнени изгледају изузетно вешти.

у ефикасном кретању фандом просторима пуним ових ликова и сложености које то носи са со ом. Референце
Арон, А., Арон, Е., Н., Тудор, М., и Нелсон, Г. (1991). Блиски односи као укључивање других у себе. Часопис за личност и социјалну психологију, 60 (2), 241-253. [хттпс://дои.орг/10.1037/0022-3514.60.2.241](https://doi.org/10.1037/0022-3514.60.2.241) Арон, А., Арон, ЕН и Смоллан, Д. (1992). Укључивање других у скалу себе и структуру међуљудске лискости. Часопис за личност и социјалну психологију, 63 (4), 596-612. [хттпс://дои.орг/10.1037/0022-3514.63.4.596](https://doi.org/10.1037/0022-3514.63.4.596) Атхертон, ОЕ, Гријалва, Е., Роертс, БВ и Роинс, РВ (2021). Стабилност и промена у особинама личности и главним животним циљевима

од факултета до средњих година. Билтен о личности и социјалној психологији, 47 (5), 841-858.

[хттпс://doi.org/10.1177/0146167220949362](https://doi.org/10.1177/0146167220949362) Фреуд, С., & Јонес, Е. (Ед.). (1922). *Изнад принципа задовољства*. (ЏМ Хуацк, Транс.). Тхе Интернатионал Псицоаналитицал Пресс. [хттпс://doi.org/10.1037/11189-000](https://doi.org/10.1037/11189-000) Фројд, С. (1923). Его и ид. У Ј. Страцхеи ет ал. (Прев.), Стандардно издање комплетних психолошких дела Сигмунда Фројда (КСИКС том). Хогартх Пресс. Хаидт, Ј. (2001). Емоционални пас и његов рационални реп: друштвени интуиционистички приступ моралном суду. *Психолошки преглед*, 108 (4), 814-834. [хттпс://doi.org/10.1037/0033-295к.108.4.814](https://doi.org/10.1037/0033-295к.108.4.814) Хиггинс, ЕТ (1987). Самонеподударност: теорија која повезује се е и афект. *Психолошки преглед*, 94 (3), 319-340. [хттпс://doi.org/10.1037/0033-295Кс.94.3.319](https://doi.org/10.1037/0033-295Кс.94.3.319) Џек, ДМ, Кин, М., Егет, Х., и Биур, Е. (2019). Јединствени предмети привлаче пажњу чак и када су у несвести. *Истраживање визије*, 160, 60-71. [хттпс://doi.org/10.1016/ј.висрес.2019.04.004](https://doi.org/10.1016/ј.висрес.2019.04.004) Мореланд, РЛ, & Беацх, СР (1992). Ефекти изложености у учионици: Развој афинитета код ученика. *Јоурнал оф Екпериментал Социал Псицхологи*, 28 (3), 255-276. [хттпс://doi.org/10.1016/0022-1031\(92\)90055-О](https://doi.org/10.1016/0022-1031(92)90055-О) Нисетт, Р., & Вилсон, Т. (1977). Говори више него што знамо: Верални извештаји о менталним процесима. *Психолошки преглед*, 84 (3), 231-258. [хттпс://doi.org/10.1037/0033-295Кс.84.3.231](https://doi.org/10.1037/0033-295Кс.84.3.231) Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ, & Гераси, КЦ (2020). Моје животињско ја: Важност очувања јединствености идентитета на тему фантазије. *Идентитет*, 20 (1), 1-8. [хттпс://doi.org/10.1080/15283488.2019.1676245](https://doi.org/10.1080/15283488.2019.1676245).

Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ, Гераси, КЦ, & Цхадорн, Д. (2021). Пренесени у други свет: психологија љуитеља анимеа. Међународни пројекат истраживања анимеа. Роертс, СЕ, Планте, ЦН, Гераси, КЦ, & Реисен. С. (2015). Антрозооморфни идентитет: везе чланова Фурри фандома са нељудским животињама. *Антхрозоос*, 28 (4), 533-548. [хттпс://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993](https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993) Сулер, Ј. (2004). Ефекат дезинхибиције на мрежи. *Циерпсицхологи & Бехавиор*, 7 (3), 321-326. [хттпс://doi.org/10.1089/1094931041291295](https://doi.org/10.1089/1094931041291295) Тајфел, Х. (1970). Експерименти у међугрупној дискриминацији. *Сциентиџ Американ*, 223 (5), 96-103. [хттпс://www.jstor.org/stable/24927662](https://www.jstor.org/stable/24927662) Тајфел, Х., Биллиг, М., Бунди, Р., & Фламент, Ц. (1971). Друштвена категоризација и међугрупно понашање. *Еуропеан Јоурнал оф Социал Псицхологи*, 1, 149-178. [хттпс://doi.org/10.1002/ејсп.2420010202](https://doi.org/10.1002/ејсп.2420010202) Тајфел, Х., & Турнер, ЈЦ (1979). Интегративна теорија сукоба међу групама. У В. Аустин & С. Ворцхел (Едс.), *Социјална психологија међугрупних односа* (стр. 33-47). Броокс/Цоле. Турнер, ЈЦ, Хогг, МА, Оакес, ПЈ, Реицхер, СД, & Ветхерелл, МС (1987). Поновно откривање друштвене групе: теорија самокатегоризације. *Блацквелл. Заман*, ХБА (2023). Крзнени се понаша као нељудско превлачење: студија случаја која истражује чудан живот у којој кроз фурсону. *Куеер студије у медијима и популарној култури*, 8 (1), 99-114. [хттпс://doi.org/10.1386/ксмппц.00090.1](https://doi.org/10.1386/ксмппц.00090.1).

Поглавље 8.

Опремљен за успех.

Кортни "Нука" Планте.

Затворите очи и замислите типичног крзног. Не, стварно, уради то. Не рините, сачекаћемо вас: замислите како изгледа просечан крзнени. Шта си сликао? Ако сте крзнени, можда сте или дрски и само замислили се е или лиског пријатеља који је крзнени. Спремни смо, међутим, да се кладимо да су многи читаоци, крзнени или други, замишљали некога ко носи нешто са животињским мотивима, ило шта од пара ушију и репа до кигурумија 1 до костима маскоте целог тела - шта је крзнено назвао и крзно. Ако вам је ово пало на памет када сте замишљали крзног, далеко од тога да сте сами. Већина људи, крзнени или други, вероватно и замислили нешто слично када и их замолили да замисле типичног крзног, некога оученог у неку врсту одеће са животињским темама. Немојте нам само веровати на реч: погледајте како их описују вести о крзнама:

„чланови локалне 'крзнене' заједнице, што значи да присуствују групним догађајима оучени у сложене животињске костиме“ (Валкер, 2016, став 1).

„крзнени фандом, сукултура у којој чланови уживају у стварању уметности и олачењу у антропоморфизоване ликове“ (Дицксон, 2022, став 1).

„он је такође крзнени — члан заједнице која је углавном позната по томе што воли антропоморфне фантазијске животиње и олачи се у крзнена одела на конвенцијама“ (Тхомас, 2022, став 5).

„Хиљаде људи оучених као 'хуманизоване' животиње, познате као 'крзнени', налази се у Питсбургу на годишњој конвенцији Антхроцон“ (Буффитт, 2014, став 2).

„крзнени — људи који су заинтересовани за антропоморфне животињске ликове или се олаче у њих“ (Петерсен, 2022, став 1).

1 Кигуруми, или скраћено „кигу“, је лаави, једноделни, пун у јапанском стилу.

телесна одећа, донекле слична ономе штои дете могло да носи за пиџаму. Оично су на тему животиња.

„оучите се у животиње (или друге измишљене ликове) које поседују људске личности, попут спосоности да ходају на две ноге“ (Лаицхук, 2020, став 3).

Само из ових описа, помислилиисте да је ношење крзног одела суштински део онога што значиити крзнен. Али запамтите, већина крзнених уопште не помиње крзнене костиме у својој дефиницији онога што крзнене чини крзним (погледајте Поглавље 5 за више о томе). Па зашто су крзнена одела толико синоним за крзнене и крзнене културе иако нису неопходна или заједничка карактеристика у дефиницији крзнене већине крзнених? Постоје најмање два могућа разлога. Прва могућност је да су крзнена одела различита и лако препознатљива, па су стога икона репрезентација крзна. Друга могућност је да већина крзнених има крзнено одело, у ком случајуи карактеризација крзнених као људи који носе крзнена оделаила тачна, езозира да ли крзнени то спонтано помињу у својој дефиницији крзна. Хајде да размотримо ое ове могућности. Говорећи о првој могућности, крзнени су далеко од јединог фандома који се дестилује до својих највидљивијих елемената. Да сам вас на почетку поглавља замолио да замислите оојаватеља Ратова звезда уместо крзног, вероватноисте замислилиосоу која носиело оклоп стормтроопера или љуљање око светлосног мача. Исто тако, фанови Звезданих стаза се често своде на људе који носе црно-црвену униформу Звездане флоте 2 и шиљате вулканске уши, фанови Харија Потера су представљени како машу око магичних штапића, а љуитељи спорта носе дресове и фарбају лица уоје свог тима. Мало је вероватно да се сви или чак већинаоојавалаца у овим групама већину времена украшавају у овој одећи — многи од њих вероватно немају приор за то чак и кадаи желели. Ако видели смо љуитеља ових интересовања типичнијег изгледа — штаисмо могли очекивати да видимо? Па, они су вероватноосоа прилично неупадљивог изгледа која носи просечну одећу, седи на каучу и конзумира свој омиљени део медија, ило да слуша игру, гледа филм или чита књигу. Пролем са овом сликом је у томе што на њој недостају очигледни показатељи шта таосооожава. 3 Иако је ово вероватно најчешћи начин на којиоојавалац конзумира своје омиљене медије, ништа на сцени не активира.

2 Боја зависи од тога да ли је носилац део команде,

инжењерство, или наука и медицинска дивизија Звездане флоте! 3 Осим, наравно, онога што је на екрану илиило које књиге у њиховим рукама.

у том тренутку.

стереотипи на које помислимо када замишљамо навијача. Само гледајући сцену без икаквог контекста, ово и могло бити о ожаватељ готово ило чега - можда чак и није о ожаватељ! Из тог разлога, слика није од посебне помоћи ако некоме желите да кажете да је ово посебна врста о ожаватеља.

Уместо тога, тежимо да слику прожемо симболима специфичним за културу навијача, са препознатљивим, иконичним елементима интересовања. 4 Хајде сада да скренемо пажњу на друго могуће објашњење: да ли је могуће да природно мислимо на крзнена одела када размишљамо о крзним оделима јер већина крзних носи крзнена одела?

Распрострањеност крзна На први поглед изгледа да и треће ало да буде прилично једноставно открити колико крзна има крзно одело: само узмите узорак гомиле крзна и питајте их да ли су крзнари или не. У ствари, урадили смо управо то у четири различита узорка крзна на мрежи и на конвенцијама од 2016-2020!

Замолили смо учеснике да ставе квачицу у поље да ли су крзнар. Резултати су илустрирали прилично упоредиви у свим узорцима, при чему је 28,1% испитаника који су похађали конвенцију означило квадратић и 27,7-35,8% онлајн испитаника који су означили поље. То и, управо тамо, треће ало да буде довољно да се ова идеја заустави: у свим узорцима, подаци показују да је само око једне четвртине до једне трећине крзних крзнара.

Или, другачије речено, више крзнара нису крзнари него крзнари, тако да и илустрација нетачно описати крзнене као људе који крзнају – нешто што већина крзнара не ради. 5 Али ако се тиме реши питање, зашто се овај одељак наставља на још неколико страница? Критички читаоци и могли да замере начин на који смо поставили питање у горњем пасусу. Технички, само смо питали да ли испитаници се сматрају крзнарима. Ово није исто што и питати да ли су поседовали крзно одело. Сасвим је могуће, на пример.

4 Као аналогију, замислите да сте филмски режисер који покушава да утврди да је ваш филм.

одвија се у Сан Франциску. Ако сте управо приказали клипове предграђа типичног изгледа, мало је вероватно да ће га гледаоци препознати као Сан Франциско – без да на екрану трепери реч „Сан Франциско“. Ако исте, уместо тога, свој филм започели снимком моста Голден Гејт, пулика и одмах препознала да је град Сан Франциско и вероватно и се сетила мисли, осећања и релевантних информација о Сан Франциску док је гледала. 5 Конвергентни докази за ово тачка се може наћи у поглављу 5, у којем смо питали.

фурриес шта им крзнени значи. Док је мали број крзних особа спонтано идентификовао крзнене костиме као део њихове дефиниције крзних, велика већина крзних није.

неко можда поседује крзно одело, али га не носи довољно да и се осећао као да се израз „крзнар“ односи на њих. Алтернативно, неко и могао да поседује крзно одело и да га је често носио, али то није чинио годинама, па се више не идентификује као крзнар. И док исте могли да тврдите да већина људи који поседују крзно одело вероватно се зове крзнарима, вероватно и треће ало да се питамо конкретно о власништву крзна, уместо да то само закључујемо на основу ознаке коју неко примењује на се. Као што изрека каже, све што вреди учинити је вредно учинити како треће а. У том духу, затим се окрећемо сету од четири раније студије из 2011-2016, у којима смо питали крзнене регрутоване онлајн и лично на конвенцији да конкретно назначе, да или не, да ли поседују потпуно или делимично крзно одело. 6 Резултати су открили да се власништво над комплетним или делимичним оделом кретало у распону од 31,5-45,2% у свим узорцима, при чему су онлајн узорци илустрирали нешто нижи у власништву (33,9%) од просека узорака регрутованих на конвенцијама (40,8%). Ови бројеви су знатно већи од броја крзних који су се означили као крзнене костиме, подржавајући идеју да се артем неки крзнени који поседују крзна не називају крзнари. Наравно, постоји и друга могућа интерпретација ових података: можда је идентификовање као крзнар и поседовање крзна иста ствар, а разлике у овим резултатима су засноване на

чињеница да су се студије одвијале у различитим годинама и да је можда стопа фурсуитинга опала последњих година. Иако ова могућност постоји, подаци са крзнених конвенција и се разликовали и често и показивали све већи проценат учесника који учествују у њиховој паради крзнара—догађају где се крзнари на конвенцији сви постројавају и заједно марширају кроз простор за конвенцију. Као илустративан пример, 2010. године у паради крзна је учествовало 16,8% присутних, док је 2022. тај број порастао на 26,4% („Антрокон 2010“, 2023; „Антрокон 2022,“ 2023). Али ова студија је такође увела нову тему у питање - разлику између различитих типова власништва крзна. Дубљи поглед у.

6 Типично, „пуно“ крзнено одело се односи на одело које покрива цело тело носиоца и.

често укључује, као засебне или повезане делове, главу, труп, руке и шаке, ноге и стопала и реп, крила, рогове или друге додатке. Насупрот томе, „делимично“ крзнено одело се обично односи на одело са крзном којем недостаје једна или више компоненти да би било потпуно крзно. Многа делимична одела, на пример, немају торзо (носилац уместо тога носи одећу, а руке и шаке, глава и стопала крзног одела изгледа да искачу из одеће). Међутим, не постоји утврђена дефиниција шта чини делимичну тужбу. У нашем студијама, оставили смо термин недефинисан, дозвољавајући крзним да одговоре на основу сопствене дефиниције.

резултати наших студија су открили да су крзнени око два пута већа вероватноћа да поседују делимично крзнено одело него да поседују пуно крзно. Ово и могло бити из неколико веродостојних разлога. Као прво, генерално је јефтиније наручити и лакше направити делимично одело са крзном него пуно одело са крзном, скоро по дефиницији (тј. пуно одело са крзном садржи све делове делимичног одела са крзном, плус више). Говорећи о овој идеји, независни научник по имену Ариана Топатиан поделила је са нама податке које је прикупила од више од 100 различитих градитеља крзна. Подаци су открили да се цена делимичног крзна у 2020. кретала од 550,00 до 3,875,00 долара, са просечном ценом од 1,647,61 долара. ⁷ Насупрот томе, цене за пуна одела са крзном од истих произвођача крзнених одела зависиле су од тога да ли су била плантиградна или дигитална, ⁸ али су у просеку износила 2.676,15 УСД и 3.107,92 УСД, са распонима од 994,00-5,750,00 УСД и 1,0056,00 УСД, што је знатно више од цене делимичног одела. С обзиром на то да су делимична одела приступачнија, такође су приступачнија људима од комплетних одела са крзном, што за неке људе може бити изузетно скупо. Поред тога што су делимична одела са крзном приступачнија, више људи ће можда више волети да носи делимично крзнено одело у односу на пуно крзно. Као прво, ношење одела са крзном без торза (тј. ношење одеће уместо одија) је много хладније, с обзиром на температуру, него ношење пуног крзног одела. За оне који крзнају напољу или на местима која немају климатизацију, ово може учинити делимично крзнање далеко привлачнијом—и мање дехидрирајућом—перспективом! Штавише, много је лакше овући и скинути делимично крзнено одело (нпр. крзнено одело без торза, или оно које није једноструко) него овући и скинути комплетно одело са крзном. Ово и могло да се допадне некоме ко жели свестраност да може да замени и скине одело (нпр. да се олакшала друштвена интеракција, да се олакшале прилике за фотографисање) без потребе да пронађе место за пресвлачење и проведе десет минута пресвлачења. Као такви, чак и међу крзнарима који и потенцијално могли да приуште комплетно крзнено одело, неки се уместо тога могу одлучити за делимично крзнено одело само због удобности, лакоће ношења и врсте крзна коју желе да раде.

⁷ Све цене су у УСД.

⁸ Изрази „плантиграде“ и „дигитиграде“ односе се на облик ногу лика.

Плантиградне ноге се односе на тип ногу који људи имају, при чему се цело стопало углавном додирује тло. Насупрот томе, дигитиградне ноге се понекад (погрешно) описују као да изгледају као да имају „колена уназад“ као код коња: само „прсти“ додирују тло, а ђон издуженог „стопала“ остаје од земље. Већи трошак за дигитално одело је обично резултат додатних

подстава и скулптура потребни да се створи илузија дигитиградне ноге на оделу које носи онај који га носи.

Подаци о власништву крзна такође постављају додатно питање: требало би претпоставити да сви крзнени који поседују крзно поседују само једно крзно? Ову идеју смо проценили у четири додатне студије од 2017. до 2019. године, где су испитаници на конвенцијама и онлајн питани колико фурсуита поседују. Конвенционалне студије, које нису правилно разлику између делимичних и потпуних крзна, откриле су да 45,1-48,2% крзна регрутованих на конвенцији има најмање 1 крзнено одело, док је 20,3-21,4% крзнених рекло да поседују више од једног крзна. Ови резултати су неколико процентних поена већи у неким од претходних студија, што даље сугерише да власништво над крзнама могло бити у порасту. У онлајн узорцима, 19,5-19,8% испитаника је навело да поседује једно потпуно крзнено одело, а 23,3-26,4% је навело да поседује једно делимично крзнено одело, при чему 2,6-3,2% и 3,8-4,5% поседује више од једног комплетног или делимичног крзна, односно. Поједностављено, подаци показују, посебно међу онлајн крзнарима, да је већа вероватноћа да ће они који поседују крзнено одело поседовати једно крзно. Налази такође пружају додатне доказе да је делимично власништво над крзнама преовлађујуће него потпуно власништво крзна и да је већа вероватноћа да ће крзнени поседовати одело за крзно него крзнени регрутовани онлајн. 9 До сада смо видели да је

процент крзнених који поседују крзнено одело је константно испод ознаке од 50%, што значи да нисмо наишли на узорак у којем више крзна поседују крзнено одело – делимично или на други начин – него што га немају. Чини се да ово заједно са експертним мишљењем да се крзнени дефинишу као људи који носе крзнена одела. Ипак, ако смо веома директни у нашој дефиницији онога што се рачуна као фурсуит, још увек постоји шанса да пронађемо зрнце истине у тврдњи. На крају крајева, гледали смо само делимичне и пуне крзнене костиме, али можда неки људи замишљају крзног као некога ко носи мајиче уши, реп или крагну. Имајући ово на уму, можемо проширити нашу линију питања тако што ћемо питати колико крзнених има или какву одећу или додатке са крзним темама. Управо то смо и урадили у студији длака на конвенцијама из 2014, чији су резултати приказани у табели 8.1.

9 Ово има смисла из најмање два разлога. Прво, конвенције могу бити скупе.

присуствују, често коштају стотине или чак хиљаде долара када се урачунају трошкови хотела, путовања и регистрације. Они који се могу приуштити куповину крзног одела могу такође бити исти људи који то могу приуштити путовања на конвенције. Други могући разлог, о коме ћемо говорити касније у овом поглављу, јесте то што крзна имају перформативна, друштвена компонента за њих. Као такви, они који не посећују крзнене конвенције могу имати један разлог мање да поседују крзнено одело (тј. не могу да га носе заједно са другим крзнарима и покажу га великим групама крзнених).

Табела 8.1. Процент крзнених испитаника који су поседовали сваки од различитих предмета са крзном тематиком дизајнираних да покажу нечије крзно интересовање. Приказ ставке % Власништво Реп 48,1% Одећа 34,3% Уши 27,3% Шапе-шапе 16,7% Глава/маска 16,7% Ноге-шапе 15,3% Канце 9,7% Крила 1,9% Остали додаци 36,6%.

Табела открива неколико важних чињеница. Прво, у складу са оним што смо приметили код крзнених костима, не постоји ниједан додаток или комад крзнене одеће који је у власништву већине крзнених. Друго, тхе подаци сугеришу да, иако то не раде сви крзнени, многи крзнени уживају да изражавају интересовање о оживљавању кроз поседовање и ношење одеће или додатака везаних за оживљавање. Ово није за разлику од фанова Ратова звезда, од којих многи можда немају светлосни мајич, али је неоспорно да га многи такође поседују због његове иконичне природе у серији. Пре него што завршимо овај одељак, хајде да на брзину погледамо неке додатне налазе да бисмо додали контекст и нијансе нашим открићима. На пример, причали смо о броју крзнених који поседују или не поседују крзнена одела, али тек треба да размотримо у којој мери су крзнени уопште заинтересовани да поседују крзнено одело. Ако више од половине крзна тренутно не поседује а

крзнено одело, да ли је то зато што многи крзнени немају интереса да поседују крзнено одело, или ар неки од тих људи штеде да га купе у удућности? Да исмо ово тестирали, замолили смо крзнене, и на конвенцији 2016. и на мрежи 2017, да назначе у којој мери се слажу са изјавом „Желим да поседујем крзнено одело“ на скали од 7 тачака (1 = потпуно се не слажем, 7 = потпуно се слажем). Подаци за оне који нису поседовали крзнено одело приказани су на слици 8.1. Налази откривају да већина крзнутих ез крзна ипак има прилично јаку жељу да поседује крзнено одело. Овај налаз, заједно са ранијим подацима који показују значајне трошкове крзна, сугерише да има много више крзна.

вероватно и поседовали крзнено одело ако и то могли да приуште. 10 Подаци такође могу указивати на то да неки крзнени можда тренутно не поседују крзнено одело, али су можда у процесу уштеде за једно, или су га наручили, али, зог дугих листа чекања и времена производње, можда још немају одело. 11 Такође, у складу са претходно разматраним налазима, крзнени који похађају конвенције имају већи интерес да поседују крзнено одело него крзнени регрутовани онлајн. Ово не значи да крзнени регрутовани на мрежи, наравно, нису имали интереса да поседују крзнено одело. На крају крајева, најчешћи одговор за о а узорка ио је максимално слагање са изјавом. Без о зира на то, фури који иду на конвенције су постигли више, са просечном оценом од 5,6, од крзна регрутованих онлајн, чији је просечан резултат ио 5,0.

Слика 8.1. У којој мери се крзнени у онлајн и конвенцијској студији слажу да су заинтересовани да поседују крзнено одело.

10 Такође можемо пронаћи конвергирајуће доказе из конвенцијске студије из 2011. године.

крзнене коже ез о зира да ли тренутно имају, желе или не желе да поседују потпуно или делимично крзнено одело. Док 37,6% крзнутих је рекло да још немају делимично крзнено одело, што имплицира да и могло у удућности, само 2,7% је рекло да није заинтересовано да икада поседују делимично одело. Исто тако, 49,3% крзна је навело да још нема пуно крзно, док је само 3,5% рекло да није заинтересовано за једно. 11 Није неуо ичајено, на пример, да су за израду крзна потре ни месеци и за.

редови за популарне градитеље крзнутих костима да уду од једне до две године. Такође тре а напоменути да су градитељи крзнутих костима помало неуо ичајени у крзненом фандому и прилично су тражени. У нашим студијама из 2017. и 2020. открили смо да се само 8,4-10,8% крзнутих сматра да су произвођачи крзна, иако смо у студији из 2018. открили да око половине крзнутих каже да су сами прилагодили или направили ар неке делове свог крзна. .

0%.
20%.
40%.
60%.
80%.

Цонвентион Онлине.

Такође можемо да померимо фокус са самог поседовања крзна да уместо тога питамо крзнене који поседују крзнено одело о томе у којој мери га заправо носе. На крају крајева, крзнени који поседује крзнено одело, али га никада није носио, могао и сматрати да је крзнено одело више колекционарски комад, за разлику од тога како фан Ратова звезда може одлучити да не носи свој оклоп јуришника, већ да га прикаже у случај. Да исмо ово тестирали, замолили смо крзнаре у онлајн студији из 2019. да назначе учесталост којом су крзнали, како у последњих 12 месеци иу тренутку у њиховом животу када су највише трагали. Резултати су приказани на слици 8.2.

Слика 8.2. Учесталост са којом су власници крзнених костима у онлајн студији носили своје крзнено одело у последњих годину дана иу тренутку када су најчешће носили крзнено одело.

Резултати откривају да се већина власника крзна тренутно не ☐ ави крзнањем онолико колико су имали на свом врхунцу. У налазу који може ☐ ити изненађујући за оне који не поседују крзнено одело, типични власник крзног костима крзнено одеће мање од једном месечно, можда се одлучи да то уради само на неколико конвенција или локалних догађаја сваке године. Чак и у време у животу када су крзнари радили највише крзнара, чинили су то можда једном или два пута месечно. Ово је далеко од популарних представљања крзнених као људи који воле своја крзнена одела и носе их по кући или у свакој прилици када излазе у свет. Такође је вредно напоменути да је отприлике 9,0% власника крзнених костима рекло да нису одговарали ни један пут у протеклој години, што их није спречило да се и даље идентификују као крзнени.

0%.

10%.

20%.

30%.

40%.

50%.

Никад Мање од.

Једном пер.

Месец.

Једном пер.

Месец.

2-3 пута месечно.

Једном пер.

Недеља.

2-3 пута недељно.

Даили.

Највиша тачка у животу прошле године.

Што нас, последњи пут, враћа на нашу прво ☐ итну поенту: супротно начину на који се крзнени ☐ ично дефинише у популарној култури као група фокусирана на ношење крзнених одела, мало је доказа да је крзнени костим дефинишућа карактеристика онога што значи ☐ ити крзнени. Заиста, већина крзнених тренутно не поседује крзнено одело, чак и ако већина сматра да је идеја о поседовању једног једног дана привлачна. Чак и међу онима који поседују крзнено одело, ☐ ично га ☐ лаче не чешће него на неколико дружења и конвенција током целе године. Ово није јединствено за крзнени фандом, јер тешко да ☐ исмо очекивали да ће се ☐ итељи анимеа косплаи око своје куће или на свом радном месту, нити ☐ исмо очекивали да типични ☐ итељ спорта фар ☐ а своје лице у ☐ оје свог тима док гледа утакмицу од куће. Ове активности, иако су привлачне и јасне, далеко су ређе међу ☐ ожаваоцима - крзненим или нечим другим - него што се приказују у медијима. Ово уверење такође занемарује чињеницу да се интересовања већине ☐ ожавалаца манифестују на друге фасцинантне начине, тему о којој ћемо детаљније расправљати у Поглављу 5. Мотивација и веровања крзнара Видели смо да

крзнени, као група, нису дефинисани ношењем крзнених костима. Али тешко да можемо да се претварамо да крзнена одела нису фасцинантан део крзнене културе. Било да узмете у обзир време и трошкове израде одела са крзном или физичку штету коју ношење крзног одела узима на телу 12, тешко је не запитати се шта некога тера да прође кроз сав тај напор када може само да гледа крзнени филм, да се диви крзеном уметничка дела или комуницирајте на крзеном форуму као што то раде многи други крзнени. Поставили смо ово питање крзнарима у студији из 2016., посебно тражећи од њих да назначе колико је осам различитих мотивација било важно када је у питању на њихово интересовање за фурсуитинг. 13 учесника је одговорило на скали од 7 тачака (1 = уопште није важно, 7 = изузетно важно). Свака од осам проучаваних мотивација укључена је на основу наших запажања на конвенцијама крзнених животиња и на разговорима које смо водили са крзнарима. Резултати су приказани у табели 8.2. Резултати показују да су, од мотивација на листи, креативно изражавање и заштита других или два најважнија мотиватора.

12 Говорећи из искуства, могу да потврдим чињеницу да, пошто су оне урадили неколико 5к.

и 10.000 трчања и фурсуит-а 3 сата по летњој врућини, ово последње је далеко исцрпљујући—иако оне захтевају значајну количину хидратације и опоравка! 13 Занимљиво, док нисмо тражили од учесника да попуне анкету у својој.

фурсуит, неколико храбрих душа урадило је управо то, било тако што су склизнули са шапе од крзна, успели да држе оловку у својим великим, замућеним шапама, или тако што су диктирали своје одговоре пријатељу који им је читао питања. Да ли ово говори нешто о одлучности или чистом пркосу крзнара је тема будућих студија!

крзнари, праћени способношћу да изразе неки облик индивидуалности или посебности. У нешто мањој мери, крзнари су или мотивисани и могућношћу приказивања другачијег или алтернативног идентитета и као начин повезивања са фандомом. Међу најмање важним мотивима било је одржавање других (нпр. о фандому) или скривање од неког аспекта своје свакодневне личности. Било је значајна варијационост у мотивацији појединачних фурсуитера, при чему се ниједна мотивација не појављује као јасан и јединствено висок мотиватор у односу на остале. Слично томе, накнадне анализе су показале да је већина фурсуитера рекла да им је неколико мотиватора прилично важно, што додатно компликује слику мотивације: не само да се мотивације разликују од особе до особе, већ чак и унутар исте особе обично постоји више мотивација. то фурсуит. 14.

Табела 8.2. Просечна оцена важности на скали од 1-7 од осам различитих мотиватора за фурсуитинг као што је назначено узорком крзнара који иду на конвенције. Важност мотивације за изражавање креативности 5.8 За заштиту других 5.8 Исказивање индивидуалности 5.6 Исказивање другачијег идентитета 5.2 Повезивање са фандомом 5.1 Стварање алтернативног идентитета 4.9 За одржавање других 4.1 За скривање свог свакодневног 3.7.

Да бисмо боље разумели искуство фурсуитинга, током година смо питали крзнаре о њиховом сопственом искуству са фурсуитингом. Као једноставан пример, у две студије засноване на конвенцијама из 2017-2018, тражили смо од крзнара да назначе у којој мери се слажу или не слажу да се понашају другачије у свом крзеном оделу него ван свог крзна. Као што слика 8.3 илуструје, крзнари су се у великој мери сложили са тим ова изјава, да је фурсуитинг довео до понашања у које су се ретко зајавили током свог свакодневног живота. 15 Да видимо о каквим врстама понашања говоримо, ми.

14 Такође признајемо да је листа могућих мотивација непотпуна. Уместо тога, то.

илуструје како, чак и међу само подскупом свих могућих мотивација за фурсуит, постоји значајна варијабилност и не постоји јединствена мотивација која покреће све људитеље крзна. 15 Моји ученици и пријатељи који нису крзнени често ме питају да ли радим типично, свакодневно.

дневне активности као што је излежавање по кући или одржавање послова док сам у крзеном оделу.

поставио је накнадно питање у студији из 2018. године, која је открила да крзнари имају тенденцију да се упусте у понашања која се сматрају тешким или чак немогућим да ураде да су изван свог крзна (види слику 8.4).

Слика 8.3. Мера у којој се крзнари у две различите конвенцијске студије слажу да се понашају другачије у оделу за крзно него ван одела.

Наравно, ово само поставља ново питање: шта можете да радите у крзеном оделу, а да не можете из крзна? С обзиром да су крзнени костими обично тешки, гломазни и нарушавају фину моторичку контролу, тешко је замислити ило какву физичку активност која постаје лакша за одржавање у крзеном одијелу! 16 Одговор не лежи у физичким користима које пружа фурсуит, већ у психолошким или друштвеним користима које фурсуит може пружити. Илустрације ради, крзнари из истог пара студија су се такође снажно сложили да им је ило лакше да се упознају и комуницирају.

Често се изненаде када чују да је мој одговор „не“, а подаци овде сугеришу да ја далеко од тога да то кажем. Било и то као да се одлуче у своје најлепше троделно одело да исте очистили олуке или да гледате Нетфлик на каучу у својој најољој алској хаљини - или исте превише одлучени за ту прилику! 16 Један од ретких примера који ми пада на памет је лопатање снега по хладној зими.

дана, барем неколико крзнара је фотографисало себе како раде управо то, а својства прегревања крзна су се показала као предност на температурама испод нуле! Ако занемаримо ову специфичну ситуацију, крзна обично чине физичке задатке изазовнијим. Ово је, у ствари, претпоставка шоуа талената за фурсуит, где крзнари задивљују публику својом способношћу да добро плешу, жонглирају или свирају инструмент док носе крзено одело!

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

2017 2018.

са новим људима док су или у крзеном оделу него што је то ило изван одела (видети слику 8.5). Другим речима, фурсуитинг им омогућава да превазиђу психолошку препреку, ило да се ради о социјалној анксиозности, осећају друштвене непријатности или ризи да се осомиса са којом су у интеракцији можда нешто неће допасти код њих. Са овим спуштеним баријерама, крзнар се може сигурније укључити у друштвене интеракције које они и иначе сматрали да је тешко или чак немогуће!

Слика 8.4. У којој мери се крзнари у студији конвенције из 2018. слажу да, када крзнају, раде ствари које и иначе иле тешке или немогуће ван њиховог крзна.

Слика 8.5. У којој мери се крзнари у две различите конвенцијске студије слажу да је лакше срести се и комуницирати са странцима у оделу за крзно него у оделу за крзно.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.

1.

Снажно.

Не слажем се.

2 3 4 5 6 7 Потпуно се слажем.

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

1.

Снажно.

Не слажем се.

2 3 4 5 6 7 Потпуно се слажем.

2017 – Упознајте 2018 – Упознајте 2018 – Интеракција.

Додатна питања из студије из 2018. потврђују ове налазе. У једном питању, на пример, много је већа вероватноћа да ће се крзнари сложити него да се не слажу да су се осећали прихваћенијим од других када су носили крзено одело него када нису (видети слику 8.6).

Слика 8.6. У којој мери се крзнени у студији конвенције из 2018. слажу да ношење одела са крзном омогућава да их други више прихвате него када су ез крзна.

На питање које аспекте крзна сматрају да су више прихваћени када су у крзеном одијелу, одговорили су да им крзно омогућава да превазиђу непожељне аспекте своје личности и старости. У мањој мери, неки крзнени су такође сматрали да је њихова сексуална оријентација ила више прихваћена када су или у крзеном оделу, иако је са просечном оценом од 4,3 на скали од 7 тачака то ио мање јасан случај, и може

зависи од крзнене сексуалне оријентације, за почетак. 17 Сличан тренд је примећен у вези са крзнарима и осећањем прихваћености у погледу њиховог родног идентитета; у целини, крзнари су се разликовали у мери у којој су сматрали да је одело помогло да њихов родни идентитет буде оље прихваћен, са просечном оценом од 3,8, али је ова оцена ила много већа за трансродне крзнаре (5,8) него за цисродне крзнаре (3.2), што сугерише да стигма коју многи транс људи доживљавају може.

17 Говорећи о овој тачки, вероватнији су или геј, лезбејке, бисексуалци и асексуалци.

да се слажу да је њихова сексуална оријентација ила прихваћенија када су или у крзненом оделу него што су или прави крзнени, са просечним оценама од 4,4 и 3,9 респективно. Стигма која се типично доживљава као део сексуалне мањине може бити занемарена или потпуно превазиђена њиховим ношењем крзног одела, које може прикрити, одвратити или једноставно ставити позитивније, пријатељско, нејасно лице њиховом сексуалном идентитету.

0%.

5%.

10%.

15%.

20%.

25%.

30%.

35%.

1.

Снажно.

Не слажем се.

2 3 4 5 6 7 Потпуно се слажем.

ити превазиђени када ступају у интеракцију са другим људима кроз употребу крзна чији родни идентитет одражава како желе да буду виђени. На сличан начин, две студије су такође откриле да се крзнени углавном слажу да њихова крзна омогућава другима да их виде „праве“, са просечним резултатима у две студије у распону од 4,3-4,9. Сliku је компликовала, међутим, већа је вероватноћа да ће се крзнари сложити да је крзнарење омогућило другима да виде другу страну себе, са просечним резултатима у распону од 5,2-5,5 у свим студијама. Иако и се у почетку чинило да је ово контрадикција, постоје најмање два могућа објашњења. Први је да крзнени костими имају другачији однос према себи и за различите крзнене костиме; за неке, крзнено одело представља њихово најаутентичније ја, док је за друге крзнено одело покушај да отелотворе нешто другачије од њиховог свакодневног ја. Друго тумачење, међутим, које је више у складу са доказима о фурсонама у ширем смислу (видети Поглавље 7), јесте да ове ствари могу бити истините: фурсуит може представљати ко је неко тренутно и ко настоји да постане. У мери у којој су ова аспекта нечијег правога ја (Хиггинс, 1987), имало и смисла да се крзнар може осећати прихваћенијим од некога ко их види кроз лик који представља амалгам онога ко су и коме теже. постати. Иако наши налази још увек не дају потпуну слику мотива који терају неке крзнене на крзно, они у најмању руку илуструју колико овај нагон може бити сложен и вишеструк. Ако ништа друго, пружа а

контрапункт веровању да крзнени језумно троше хиљаде долара на крзнено одело као компулзивни чин трошења везаног за обожаватеље. Уместо тога, крзнени одећу имају комбинацију разлога који се крећу од очигледних (нпр. за аван и креативан начин да се изразите) до нијансираних и суптилних (као начин да се друштвене интеракције олакшају смањењем социјалне анксиозности). 18 крзнара наспрам крзнара без крзна До ове тачке, разговарали смо о распрострањености крзнара и мало се удудили у оно што чини

их крпеља. Али с о зиром на то да већина крзнених не троши хиљаде долара на крзнено одело, можда се питате – као и многи лаици – да ли постоји нешто другачије код крзнара. Тешко је замислити да не постоји начин на који можемо да предвидимо који ће крзнени уложити такву инвестицију, а који не. Или, да се питамо на други начин, да ли постоје мерљиве разлике између оних крзнара који имају и не поседују крзнена одела и, ако јесу, могу ли нам дати додатне информације о томе шта тера крзнаре да раде то што раде?

18 Важност крзна као начина да се раз ију аријере за друштвену интеракцију је.

поново о рађено у контексту социјалне анксиозности и неуродивергенције у Поглављу 23.

Најочигледнији први кандидат за разлику између крзнара и крзнара ез крзна је у томе колико су крзнени. Мало је вероватно, на крају крајева, да и неко ко има само пролазно интересовање за крзнени део провео стотине сати правећи одело за крзно или хиљаде долара да и га наручио. Као аналогија, много је вероватније да и страствени, високо идентификовани спортски навијач потрошио хиљаде долара на сезонске карте да и видео све утакмице свог домаћег тима него што и навијач са само пролазним интересовањем урадио исто. Ово, наравно, не значи да ће сваки високо идентификовани навијач нужно имати фурсуит/сезонске карте, нити значи да једини људи који се е могу назвати „прави фанови“ морају имати фурсуит/сезонске карте. Али чини се вероватније да ће се високо идентификовани фанови осећати приморани да направе тако скупе куповине везане за о ожаватеље. То је управо оно што су показали подаци из наших студија: у скоро свим студијама у којима смо га тестирали, крзнари су постигли знатно већи резултат од крзнара који се не фурају у погледу мере о ожавања (колико се снажно неко идентификује као фан) и фандом (колико се неко снажно идентификује са другим фановима). 19,20 Пружајући конвергирајуће доказе, наше студије су такође показале да су, у поређењу са крзнама ез крзна, крзнари дуже или крзнени, конзумирају више крзнених медија (иако није већа вероватноћа да ће ити уроњени у крзнене медије) и на крзненије конвенције. Фурсуитерс такође имају знатно већи просечан приход у односу на крзнене животиње ез крзна: 42.192,17 УСД наспрам 25.501,54 УСД, што није изненађујући налаз, с о зиром на то да је осо а са већим приходима у могућности да приушти садржаје везане за крзнене животиње (нпр. умјетност, филмове, књиге), путне и хотелске трошкове повезане са крзнене конвенције, и да могу да купе крзнено одело. 21.

19 Видети Поглавље 6 за више о о ожавању и фандому.

20 У ретким приликама, оцене крзнара и не-крзнара на мере од.

фансхип и фандом су или довољно лиски да не можемо закључити да су значајно различити, али тек тре а да пронађемо узорак где не-фурсуитерс имају већи резултат од фурсуитера на мерама о ожавања или фандома. 21 Ово улази у занимљива питања о каузалности: да ли је то случај да огатији крзнени.

могу се и приуштити више куповине везаних за крзнене, што их, заузврат, чини да се јаче идентификују као крзнени, или је то случај да је осо а која је крзнени са више идентификације са потрошним приходом једноставно спремнија да их потроши на куповине? Не постоји начин да се ило која од ових могућности разликује од података које тренутно имамо, иако ћемо истаћи да су два о јашњења се међусо но не искључују. Могли исмо да видимо двосмерну везу где се два пута спајају један у други у петљи позитивне повратне информације: ити крзненији = трошити више на своје крзнене интересе = постати крзненији.

С тим у вези, наша студија о крзнама на мрежи из 2017. године открила је да су крзнари имали више резултата од крзна ез крзна на четири димензије скале познате као ЦАПЕ скала. Једноставније речено, ЦАПЕ

скала мери различите аспекте интересовања нечијег о ожаваоца, укључујући њихову посвећеност интересу (нпр. количина садржаја у власништву/гледању, познати тривијалности), гледање њиховог интересовања о ожавалаца као имовине (нпр. стицање опипљивих користи попут пријатеља или новца од њиховог учешћа) , доживљавајући осећај присуства у интересовање о ожаватеља (нпр. коришћење за екство, одвраћање пажње од стварног света) и коришћење интересовања о ожаватеља да изразе неки свој аспект (нпр. као излаз за креативност, муза; Планте ет ал., 2021). Чини се да виши резултати у свим овим димензијама сугеришу да су крзнени крзнени, у просеку, „више крзнени“ од крзна ез крзна на холистички начин, пре него на ило којој појединачној димензији, нешто што је у супротности са идејом да крзнар је једноставно крзнени са већим приходима.

Такође можемо да о ооримо још једну за луду са доказима из исте онлајн студије из 2017: није већа вероватноћа да ће крзнени крзнари постати крзнени з ог интересовања за порнографија крзнене тематике. У 19. поглављу ћемо истражити тему порнографије као мотиватора интересовања за крзнене коже, али за сада можемо рећи да постоји мало доказа који указују на то да су крзнари „само крзнени фетиши са крзнама“. Ово је тачка која је у супротности са начином на који су крзнари понекад представљени у популарности медији, који се често фокусирају на крзнаре и приказују их као људе са јединственом жељом да имају секс у крзненом оделу. На пример, у телевизијској емисији 1000 начина за умирање, крзнени су описани као „људи који воле да о лаче животињске костиме и окупљају се ради за авних ствари попут групног секса“ (МцМахон ет ал., 2009). Како се чини да се крзнари снажније идентификују као крзнари, могло и се запитати да ли то доводи до осећаја статуса или елитизма међу крзнарима. На крају крајева, са крзненным костимима који су један од најпрепознатљивијих елемената крзног фандома, и са многим крзненным који желе да имају крзнено одело—а тачка коју смо утврдили раније у овом поглављу — могуће је да крзнари могу ити на врху хијерархије у крзнени фандом. 22 Наша онлајн студија из 2017.

22 Анегдотски говорећи, чини се да је то случај. Приметили смо, у.

разговори са крзнарима на конвенцијама, да се млађи, новији крзнени често угледају на крзнаре у заједници. У ствари, ио сам приморан да на авим крзнено одело недуго након што сам се придружио фандому управо з ог тога разлог: Веровао сам да ће ме до ијање крзног одела потврдити као неоспорног члана крзног фандома. Ова идеја је до ила још већу пажњу последњих година, са многим крзнарима који су стекли статус славних у крзненом фандому, имају своје ИоуТу е канале и фанове који прате. Сећам се разговора.

пронашао мало доказа који подржавају ову тачку, са крзнарима који се е оцењују знатно више у статусу осећања у фандому од крзненых учесника који немају крзно. Ово и могло сугерисати да крзнари препознају жељено место које често заузимају у крзненом фандому. Чак и тако, накнадне студије су показале да је већа вероватноћа да ће крзнари чувати нове о ожаваоце (нпр. гледају са висине на не виде их као „праве крзнене“), нити је ила већа вероватноћа да ће се е називати „Попуфур“ од оних који нису крзнари – што је насмејан израз који се користи за описивање до ро познатог крзната налик славним. 23 Крзнари против крзненых крзна: Фурсоне Поред питања да ли се крзнари идентификују као крзненији или их о ожаватељи више поштују, можемо се запитати и да ли је крзна знак да се осећате више повезаним са својом фурсоном. На крају крајева, ако претпоставимо да је већина крзненых одела заснована на фурсони осо е, и ако је једна од функција крзног одела да омогући крзнарима да отелотворе своју фурсону у стварном свету, онда и изгледало да следи да се крзнари могу осећати као већи осећај повезаности својим фурсонама. Подаци сугеришу да је то случај, налаз који смо приметили у низу различитих онлајн студија и студија заснованих на конвенцијама. Уз све остало једнако, крзнари се снажније идентификују са својим фурсонама него крзнари ез крзна. Наравно, то не значи да су крзнари једини крзнари који се снажно идентификују са својим фурсонама, нити значи да сви крзнари нужно креирају крзна од својих фурсона или се снажно идентификују са својим фурсонама. Међутим, може се замислити да се осо а која се није снажно поистоветила са својом фурсоном можда неће осећати посе но принуђеном да потроши хиљаде долара да наручи одело за своју фурсону или неког другог lika – иако и то могло

не важи за све крзнаре. Осим што се јаче идентификују као своје фурсоне, крзнари су такође је вероватније од оних који немају крзна да кажу да њихова фурсона представља идеализовану верзију њих самих и мање је вероватно од оних који немају крзна да кажу да су променили своју фурсону током времена. Чини се да ово појачава идеју да крзнари креирају крзнена одела на основу својих фурсона, делимично заснованих на жељи да буду слични и доживљавају свет као идеализован.

једном новом крзненом на конвенцији који се надао да ће упознати крзнара који их је увукао у крзнене и који их је инспирисао да направе своје крзнено одело! 23 Више о чувању капије и елитизму у крзненом фандому потражите у 12. поглављу.

верзија њих самих. 24 С обзиром на то, једна од наших студија из 2017. године показала је да крзнари не спајају искуство ношења крзног одела са идејом да буду животиње: није већа вероватноћа да се крзнени крзнари осећају мање од 100% људи него они који се не крзнају, иако већа је вероватноћа да ће рећи да и постали 0% људи ако и им се икада указала шанса. Овај налаз супротставља још једну популарну заједничку међу лаицима, да људи који се фурују мисле да су животиње које нису људи, што је погрешно истакнуто у бројним новинским чланцима, па чак и у говорима политичара који говоре против крзнара (нпр. Тхе Гуардиан, 2022). Друге студије бацају додатно светло на крзнаре и њихове фурсоне. На пример, студија из 2016. о крзнама које се праве конвенцијама открила је да су крзнари имали тенденцију да виде своје фурсоне као јединственије (нпр. у смислу врсте и карактеристика) него крзнене крзнене без крзна, иако, према студији из 2017. године, крзнари нису се разликовали од не-фурсуитера у погледу специфичних врста које су изабрали за своје фурсоне. Али шта је са самим крзнарима — да ли постоје неке мерљиве разлике између крзнара и оних који не купују крзна осим њиховог интересовања за фандом или у каквом су односу према својим фурсонама? Можемо ли да укажемо на личне или демографске разлике да бисмо одредили ко ће највероватније постати крзнар? Говорећи са првим

тачка, чини се да докази сугеришу да. На основу мере од пет важних особина личности, наша студија о крзнама на мрежи из 2017. године открила је да су крзнари имали знатно већи резултат од оних који нису имали крзна на три особине личности посебно: екстраверзија (критички енергизирани тиме што си око других људи), пријазност (дојро се слагати са другим људима) и савјесност (склоност планирању, размишљању прије дјеловања и одлучивању пажње на детаље), али се не разликују у погледу поштовања на емоционалну стабилност и отвореност за нова искуства (видети слику 8.7). Другим речима, крзнари су, у просеку, више оријентисани на детаље, оже се слажу са људима и већа је вероватноћа да ће тражити и бити узбуђени могућностима да буду друштвени – од чега је последња тачка у складу са мотивацијом крзнара жељом. да се зајављају и појављују своје интеракције са другим људима. Чини се да се крзнари такође демографски разликују од оних који немају крзнара. Конкретно, према пар онлајн студија, крзнари, у односу на оне који немају крзна, имају знатно већу вероватноћу да су жене, већа је вероватноћа да ће бити трансродни и вероватније да ће бити стрејт. Такође су знатно више.

24 Ово и, у ствари, могло би делимично да објасни зашто фурсуитс може помоћи да се олакша друштвено.

интеракција са другима: давање крзнама самопоуздања да комуницирају са другима тако што дају све од себе (нејасно) ногом напред!

вероватно да су тренутно у вези од оних који нису крзнари. Док говоримо о многим од ових тачака у другим поглављима у овој књизи (нпр. Поглавље 13), вреди напоменути неколико тачака. Прво, чињеница да је већа вероватноћа да су крзнари жене кореспондира са налазима других фандома, укључујући аниме фандом, показујући да је већа вероватноћа да су косплеери жене (Реисен ет ал., 2018). Друго, женске и трансродне длаке су такође вероватније уметници и креатори садржаја, што и такође могло олакшати власништво над крзним костимом (тј. поседовање вештина потребних да сами направите одело за крзно уместо да морате да платите да га наручите). Коначно, као што смо расправљали у Поглављу 15, трансродна крзна су посебно вероватна

да се у великој мери идентификују са својим фурсонама и, као што смо поменули раније у овом поглављу, већа је вероватноћа да ће кажу да им њихово крзнено одело омогућава да осете да други прихватају њихов пол, што може о јаснити зашто се трансродни крзнени могу осећати посебно приморани да крзнено одећу.

Слика 8.7. Просечне оцене корисника крзнара за три особине личности процењене помоћу 1-5 скала. Приказане разлике између крзнара и оних без крзна су статистички значајне.

Док завршавамо ово поглавље, хтели смо да размотримо једну последњу заједницу која се уопште и не држи у вези са крзнарима: да мора да је нешто „у реду“ са њима. Фурсуитинг је прилично неочекивано понашање, нарочито у општој популацији не-крзнених. Као такви, када виде да неко жури, људи...

... и психолози аматери – могу се осећати принуђеним да „објасне“ понашање крзнара, чинећи то на екстреман начин да и објаснили оно што се сматра екстремним понашањем. Као такви, могу се објаснити.

- 1.0.
- 1.5.
- 2.0.
- 2.5.
- 3.0.
- 3.5.
- 4.0.

Екстраверзија Пријазност Савест.

Фурсуитерс Нон-Фурсуитерс.

Објашњења која укључују психолошку дисфункцију, сугеришући да особа која је потрошила хиљаде долара на крзнено одело мора имати лоше вештине планирања или сналажења. Напротив, међутим, наша студија о крзнама на мрежи из 2020. године открила је да, иако су посебно страствени у погледу свог интересовања за крзнене, крзнари имају више здраве, „хармоничне“ страсти од крзна без крзна, али се не разликују у погледу „опсесивна“ страсти, нарочито зирнија врста страсти која предвиђа ексцес или дисфункционалност (Сцхелленберг *et al.*, 2016). Исто тако, у великом броју студија је откривено да крзнари имају веће самопоштовање и свеукупно психолошко благостање од оних који немају крзна, у великој мери зато што, као што је утврђено у студији о крзним крзнама из 2017. године, крзнари су такође вероватнији него људи који немају крзно да су и давали и примали помоћ од крзног фандома. За крзнаре, крзнени фандом ће посебно вероватно бити интересантан са друштвеном компонентом, повећавајући њихову вероватноћу да изграде мрежу друштвене подршке. Такве мреже могу се показати виталним као извор отпорности и средство за суочавање у тешким временима (Ројертс *et al.*, 2015). У ствари, једина разлика коју смо успели да пронађемо и која је могла да наговештава неприлагођеност крзнара у односу на оне који немају крзна је тенденција да они пију више од оних који не купују – посебно алкохолна пића. Ово је примећено у онлајн студији из 2017. у којој је просечан крзнар пио 3,3 алкохолна пића недељно у поређењу са просечан не-фурсуитер, који је пио 2,2. Упркос овој разлици, нивои пијења су релативно ниски за ове групе, и мало је доказа који би указивали на то да се ово понашање пије често претерано или на систематски начин изазива било какву врсту проблема за крзнаре. 25 Закључак Упркос томе што је најконичнији и најпрепознатљивији аспект крзног фандома, вероватно најфасцинантнији део фурсуитинга је колико је неупадљив. Контекстуализовано у односу на интересе других навијача (нпр. косплеј, ношење дреса омиљеног спортисте), фурсуит је само још један начин да се манифестује интересовање навијача — ни неопходан ни најпопуларнији начин да крзнари изразе своје интересовање, делом зато што је недовољно скупо за многе! Фурсуитерс имају неколико мотива, међу којима је и заједница, као излаз за своју креативност и као начин да се изразе. Такође постоји.

25 Подразумева се да је важно да останете хидрирани током фурсуит-а!

Алкохолна пића имају супротан ефекат и генерално их треба избежавати током фурсуит-а.

доказ да ношење крзна може олакшати друштвену интеракцију са другима, омогућавајући крзненим да уду прихваћени онаквима какви јесу, посебно ако су ЛГБТК+ и оре се са стигмом у свакодневном животу. Иако фурсуитинг може изгледати као драматично, категорички другачији начин да се авите својим интересом у крзненом садржају, докази сугеришу да су разлике између крзнених крзна и оних који се не крзнају оично питање степена, а не врсте. Крзнари се, у просеку, снажније идентификују и као крзнени и са крзним фандомом и више су укључени у активности везане за оожаватеље (нпр. одлазак на конвенције, конзумирање медија), али то не значи да неко ез крзна не може ити подједнако страствен у томе да уде крзнени. Ове разлике могу се, арем делимично, захвалити томе што су крзнари у олој финансијској ситуацији и могу се и да приуште одело за крзно, мада постоје и докази који указују на то да и могли ити мотивисани високом идентификацијом са својом фурсоном. Крзнари се такође демографски разликују од оних који нису крзнари, јер је већа вероватноћа да су жене, трансродне особе и у вези него они који немају крзнара, иако је ово далеко од тога да се каже да су сви крзнари трансродни или да су све крзнене крзнарице. Коначно, и можда најважније, видели смо како мало података може увелико раз ити за луде о фурсуиту посебно и о крзним животињама уопште. Студије у овом поглављу су показале да крзнени нису дефинисани као људи који носе крзнена одела (и, у ствари, да већина крзнених костима не поседује крзнено одело). Крзнени људи нису мотивисани жељом за сексом у својим крзним оделима или фетишистичким интересовањем за крзнени садржај, нити верују да су животиње које нису људи када олаче крзнена одела. Крзнари не показују знаке неприлагођености, што је можда једно од највећих изненађења за лаике који нису крзнени, који и могли кривити дисфункцију за атипично, али иначе езопасно понашање крзнања. Док настављамо наше путујући до олег разумевања крзна и крзног фандома, показаће се корисним да лекције које смо научили о крзним костимима у овом поглављу уду свеже у нашим мислима. Само зато што се активност чини чудном или неоичном, то не значи да је то доказ лоших мотивација или дисфункције. Понекад је крзно само крзнено одело. Литература Антхроцон 2010. (2023, 13. мај). У Викифуру. [хттпс://ен.викифур.цом/вики/Антхроцон_2010](https://en.wikifur.com/wiki/Антхроцон_2010) Антхроцон 2022. (2023, 13. мај). У Викифуру. [хттпс://ен.викифур.цом/вики/Антхроцон_2022](https://en.wikifur.com/wiki/Антхроцон_2022).

Буффитт, К. (2014, 3. јул). Гледајте: Крзнени нападају Питс ург. Гло ал Невс.

[хттпс://гло.алневс.ца/невс/1430597/ватцх-фурриес-инваде-питтс_ургх/](https://гло.алневс.ца/невс/1430597/ватцх-фурриес-инваде-питтс_ургх/) Дицксон, ЕЈ (2022, 11. април).

'Окрвављени смо': Крзнени се неће преврнути зог Етсија. Роллинг Стоне. [хттпс://](https://www.rollingstone.com/culture/culture-news/furries-etsi-strike1335805/)

www.rollingstone.com/culture/culture-news/furries-etsi-strike1335805/ Хиггинс, ЕТ (1987).

Самонеподударност: теорија која повезује се е и афект. Психолошки преглед, 94 (3), 319-340.

[хттпс://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319](https://doi.org/10.1037/0033-295X.94.3.319) Лајчук, Р. (2020, 29. јануар). Крзнени фандом: Вестманова крзна

руше аријере и стварају осмехе по 1 светлуцавог змаја. ЦБЦ Невс. [хттпс://www.ц.ца/невс/канада/манито_а/вестман-фурриес-рандонманито_а-1.5430922](https://www.ц.ца/невс/канада/манито_а/вестман-фурриес-рандонманито_а-1.5430922) МцМахон, Т.

(писац, редитељ), Арнарсон, ХА (писац) и Милер, Г. (писац). (2009). Смрт преко лака: Ем-медвед-гузи. У

оригиналној продукцији (продуцент), 1000 начина за умирање. Њујорк: Спајк. Петерсен, КС (2022, 8. април).

Провера чињеница: Де ункс у школском округу у Висконсину тврде да има „крзнени протокол“. УСА Тодаи.

[хттпс://www.usatoday.com/story/невс/фацтцхецк/2022/04/08/фацт-цхецквисцонсин-сцхоол-дистрицт-доент-хаве-фурри-протокол/9500305002/](https://www.usatoday.com/story/невс/фацтцхецк/2022/04/08/фацт-цхецквисцонсин-сцхоол-дистрицт-доент-хаве-фурри-протокол/9500305002/) Планте, ЦН, Реисен, С., Броокс, ТР, & Цхад орн, Д.

(2021). ЦАПЕ: Вишедимензионални модел од интереса навијача. Тим за истраживање модела ЦАПЕ. Реисен,

С., Планте, ЦН, Ро ертс, СЕ и Гер аси, КЦ (2018). Мотивације косплејера да учествују у аниме фантому. Тхе

Пхоеник Паперс, 4 (1), 29-40. [хттпс://doi.org/10.17605/ОСФ.ИО/УТ4ФБ_Ро_ертс_С](https://doi.org/10.17605/ОСФ.ИО/УТ4ФБ_Ро_ертс_С).

Е., Планте, ЦН, Гер аси, КЦ, & Реисен, С. (2015). Антрозооморфни идентитет: Фурри фандом

везе чланова са нељудским животињама. Антхрзоос, 28 (4), 533-548. [хттпс://дои.орг/10.1080/08927936.2015.1069993](https://doi.org/10.1080/08927936.2015.1069993) Шелен ерг, БЈИ, Баилис, ДС и Мосевич, А. Д. (2016). Имате страст, али имате ли самилост? Хармонична страст, опсесивна страст и одговори на неуспех у вези са страшћу. Личност и индивидуалне разлике, 99 (5), 278-285. [хттпс://дои.орг/10.1016/j.паид.2016.05.003](https://doi.org/10.1016/j.паид.2016.05.003) Тхе Гуардиан. (2022, 29. март). Репу ликанац повлачи лажне тврдње да школе постављају кутије за отпатке за "крзнене" ученике. Тхе Гуардиан. [хттпс://www.тхегуардиан.цом/ус-невс/2022/мар/29/не-раска-лавмакерлиттер-окес-цлаим-де-ункед](https://www.тхегуардиан.цом/ус-невс/2022/мар/29/не-раска-лавмакерлиттер-окес-цлаим-де-ункед).

Тхомас, Д. (2022, 2. фебруар). Фурри воде рат против градоначелника Мисисипија који задржава књиге. Вице. [хттпс://www.индепендент.цо.ук/невс/ворлд/америкас/киллерс-анд-вицтимсин-цалифорниа-триплемурдер-вере-фурриес-а7333956.хтмл](https://www.вице.цом/ен/артикле/вкдпен/миссисипи-фурри-оок-аннинг-Тор-атијан, А. (2020). Основне цене крзна. Овезује Аигејл Торатијан путем приватне преписке. Вокер, Т. (2016, 27. септембар). Улице и жртве у калифорнијском троструком убиству или су 'крзнени'. Независна. <a href=).

Поглавље 9.

Макин' Стуфф, Такин' Стуфф: Крзнени садржај.
Степхен Реисен, Цоуртнеи "Нука" Планте.

Према старој изреци, најлоше ствари у животу су бесплатне. Да ли је то тачно или не, то је тема коју ћемо оставити филозофима јер, као фанови научници, много тога што проучавамо дефинитивно није бесплатно. Интереси о ојаватеља често укључују потрошњу садржаја везаног за ојаватеље или стварање таквог садржаја од стране ојаватеља за размјену или продају другим ојаватељима. Видимо овај принцип на делу у групи навијача коју психолози највише проучавају: спортски навијачи. Знатан део психолошких истраживања посвећен је разумевању навика конзумирања спортских навијача, ило да се ради о куповини карата за утакмице или куповини званичне ројеве (нпр. дресова) како и се прославила и показала припадност нечијем тиму. Мета-анализе које су прикупљале резултате ројних студија показале су да се особа чвршће идентификује као ојаватељ одређеног тима (тј. фансхип), већа је вероватноћа да ће и купити лиценцирану роју (Квон & Цхои, 2018) и присуствовати утакмицама (Ким ет ал., 2019). Наравно, Ким и колеге (2019) су открили да други фактори предвиђају потрошњу изван оне мере у којој се неко идентификује као навијач (нпр. ежање, посвећеност тиму, квалитет ојекта у којем тим игра, па чак и физичка атрактивност играча), и свакако, постоји више од тога да удетељу итељ спорта него једноставно како већина троши производе и садржаје везане за ојаватеље. Ипак, потрошња ојаватеља је велики посао, са спортским, филмским, музичким, играчким и другим медијским франшизама које представљају мултимилионске индустрије — и зато није чудно зашто постоји толика потражња за истраживањем у циљу ољег разумевања шта покреће потрошњу вентилатора и шта чини вентилаторе тако поузданим потрошачима. Наш рад на крзненом фандому није ио толико фокусиран на потрошњу ојаватеља, наиме зато што смо имали за циљ да разумемо крзнени фандом из мноштва перспектива (нпр. формирање идентитета, лагостање, друштвена интеракција). Ипак, или исмо неозильни ако исмо се претварали да нас ар донекле не занимају потрошачке навике фурија и стварање садржаја од стране фандома за друге у фандому, макар само зог самих крзна (нпр. уметника и других креатора садржаја) су нам често постављали питања о овој теми. 1 У ствари, 2021. ојавили смо књигу о навијачким културама у.

1 Није тешко замислити, на пример, зашто и крзнени уметник могао имати интерес.

у жељи да сазнају о величини тржишта за крзнени садржај, колико крзнени оично троше на различите врсте крзног садржаја и шта крзнени траже када је у питању крзнена роа.

уопштено—али које је истакнуто представљало наш рад у крзненом фандому који је, између осталог, развио типологију о ојаватеља и показао који типови о ојаватеља су најстраственији потрошачи садржаја о ојаватеља (Планте ет ал., 2021). 2 У овом поглављу ћемо заронити у нека од ових истраживања да бисмо о оје разумели шта фурри конзумирају (и колико тога конзумирају у односу на друге групе о ојавалаца) и шта предвиђа њихове потрошачке навике везане за о ојаватеље. Прво ћемо прегледати различите активности навијача које крзнени се ангажују – укључујући конзумирање артефаката везаних за о ојаватеље – да виде колико одређене врсте потрошње чине највећи део ангажовања крзна у њиховом интересовању за медије који садрже антропоморфне ликове. Затим ћемо погледати где крзнени трагају за садржајем и интеракцијом са другим крзним длакама у онлајн просторима и како је то повезано са њиховом осећаном везом са крзним фандомом - урадите исте крзнене који иду на мрежу да и видели крзнени садржај такође иду на мрежу да и комуницирали са другим крзнама, или се аве крзним као усамљеном активношћу? Након тога следи поглед на то које врсте крзних медијских крзна преферирају. Затим ћемо посматрати понашање у потрошњи, посматрајући ангажман крзних у смислу стварних долара и центи, за оне који су радознали у вези са пословањем крзних о ојаватеља. На крају, променићемо сценарио и посматрати крзнене не само као потрошаче садржаја на тему крзна, већ и као произвођаче истог.

Конзумирање материјала везаног за о ојаватеље Да бисмо започели наш урон у потрошњу везану за о ојаватеље, прво смо хтели да до ијемо кратак преглед о томе колико је уо ичајено да се крзнени аве различитим о лицима садржаја везаног за о ојаватеље. Уместо да ове податке посматрамо изоловано, спровели смо паралелну студију на узорку љу итеља анимеа ради поређења, што нам је омогућило да видимо која понашања су ила различита за крзнене, а која су типична за упоредиве фандоме фокусиране на медије. У овом пару студија, замолили смо и љу итеље крзна и анимеа да оцене учесталост са којом се упуштају у различита понашања везана за о ојаватеље (1 = никад до 7 = често). Као што је приказано на слици 9.1, најчешће активности у вези са навијачима за крзнене иле су конзумирање крзних медија, и оних које су направили о ојаваоци и званичних. Док је превласт конзумирања садржаја везаног за о ојаватеље ила подељена са о ојаватељима анимеа, крзнени су се значајно разликовали од љу итеља анимеа по томе што су имали знатно већу вероватноћу да конзумирају медије које праве о ојаваоци. За крзнене, потрошња медија које су направили фанови ила је једнако важна, ако не важније, од потрошње званичних медија, док је за љу итеље анимеа постојао а.

2 Међутим, само да уде јасно, никада нисмо профитирали од нашег истраживања, нити смо икада.

је платила компанија или организација за прикупљање података о навијачима или у сврху истраживања тржишта.

значајну предност званичних медија у односу на медије које производе фанови. 3 Као потенцијална последица овога, када је у питању куповина и прикупљање ро е која се односи на о ојаватеље, фурри чешће прикупљају садржај који су направили о ојаваоци, док фанови анимеа чешће прикупљају званичне садржаје.

За разлику од учесталости са којом фурри конзумирају медије везане за фанове, најређе активности укључују присуство личним догађајима (конвенцијама, локалним састанцима), нешто што је ио случај и за крзнене и за љу итеље анимеа. Ово је вероватно зато што су о ојаваоци сло одни да конзумирају садржај о ојаватеља кад год пожеље (нпр. сервис за стриминг, ве странице за дистри уцију уметности), али су ограничени када могу да присуствују састанцима у стварном свету на неколико догађаја у свом региону. На пример, може постојати само једна аниме или крзнена конвенција у току године у кругу вожње од датог о ојаватеља—ако постоји чак и један на све—док локални скупови и састанци могу ити ограничени на окупљања једном недељно или једном месечно. Чак и тако, док се чини да љу итељи крзна и анимеа присуствују конвенцијама са при личном истом учесталошћу, крзнени су знатно склонији да дођу на неку врсту локалног окупљања. 4.

3 Ово може произаћи из чињенице да велики студији и компаније производе аниме.

садржај који је посе но намењен љу итељима анимеа, што значи да вероватно постоји веће тржиште посе но за аниме садржај. Насупрот томе, врло мало великих компанија производи садржај посе но намењен крзним фандомима. Дизни је, на пример, извор значајне инспирације за многе крзнене, али се е не дефинише као произвођача крзног садржаја. Као резултат тога, може постојати већа потражња за незваничним,

садржај направљен од о ојаватеља прилагођен крзненом фандому као начин да се попуни празнина коју је оставио недостатак званичних произвођача крзненог садржаја. 4 Једно могуће о јашњење за ово је да, као што је о јашњено у Поглављу 13, крзнени имају тенденцију.

ити неколико година старији од љу итеља анимеа, у просеку. Као такви, можда ће им ити лакше да дођу на локалне догађаје (нпр. имају аутомо ил, имају аутономију да изађу на догађај)—иако ово није савршено о јашњење: не узима у о зир чињеница да су две групе ипак подједнако вероватне да ће доспети на конвенцију. Алтернативно о јашњење и могло ити да једноставно постоји више малих локалних крзнених сусрета него аниме сусрета, иако ово о јашњење такође није ез својих недостатака: крзнени фандом је далеко мањи од аниме фандома, па и се могло претпоставити да, ако ишта, тре ало и да уде више аниме сусрета него крзнених сусрета на датом локалитету. Упркос томе што су мањи фандом, крзнени су можда вероватније него љу итељи анимеа да организују локалне састанке – на пример, сматрајући да им је привлачније заједничко гледање садржаја него о ојаватељи анимеа, који и можда радије конзумирали аниме сами.

Слика 9.1. Средње оцене учесталости са којима се крзнени и аниме ангажују у разним активностима везаним за о ојаватеље (скала од 7 тачака). * п 3.0.ЦО;2-Н Барри, ЈД (2010). Црвена за опасност? Ефекти црвене косе у хируршкој пракси. БМЈ: Бритисх Медицал Јоурнал, 341 (7786), 1304-1305. [хттпс://doi.org/10.1136/](https://doi.org/10.1136/mj.ц6931) мј.ц6931 Бем, СЛ (1981). Теорија родне шеме: когнитивни приказ типизације пола. Психолошки преглед, 88 (4), 354-364. [хттпс://doi.org/10.1037/0033-295X.88.4.354](https://doi.org/10.1037/0033-295X.88.4.354) Фаусто-Стерлинг, А. (2000). Секс тела: Родна политика и конструкција сексуалности. Основне књиге. Глик, П. и Фиске, СТ (1996). Инвентар ам ивалентног сексизма: разликовање непријатељског и до ронамерног сексизма. Часопис за личност и социјалну психологију, 70 (3), 491-512. [хттпс://doi.org/10.1037/0022-3514.70.3.491](https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.3.491).

Гросс, С. (1999). Интерсексуалност и Свето писмо. Теологија и сексуалност, 1999 (11), 65-74. [хттпс://doi.org/10.1177/135583589900601105](https://doi.org/10.1177/135583589900601105) Хофман, РМ, & Бордерс, ЛД (2001). Двадесет пет година након Бемовог пописа полних улога: поновна процена и нова питања у вези са варија илности класификације. Мерење и евалуација у саветовању и развоју, 34 (1), 39-55. [хттпс://doi.org/10.1080/07481756.2001.12069021](https://doi.org/10.1080/07481756.2001.12069021) Иссенман, БК (1997). Тетиве преживљавања: Живо наслеђе инуитске одеће. УБЦ Пресс. Кенеди, ХЦ (1981). Теорија „трећег пола“ Карла Хајнриха Улрихса. У СЈ Лицата & РП Петерсон (Уредници), Историјске перспективе о хомосексуалности (стр.

103-113). Хавортх Пресс. Лакуеур, Т. (1990). Прављење секса: Тело и род од Грка до Фројда. Харвард Университи Пресс. Маглоти, Ј. (2011). Када су девојке почеле да носе розе?: Специјални извештај Смитхсоиан Магазина. Смитхсоиан Магазине. [хттпс://www.смитхсоианмаг.цом/артс-цултуре/вхен-дид-гирлс-стартвеаринг-пинк-1370097/](https://www.смитхсоианмаг.цом/артс-цултуре/вхен-дид-гирлс-стартвеаринг-пинк-1370097/) МцЦонахаи, ЈБ (1986). Савремени расизам, ам ивалентност и модерна скала расизма. У ЈФ Довидио & СЛ Гаертнер (Уредници), Предрасуде, дискриминација и расизам (стр. 91-125). Ацадемиц Пресс. МцЦонахаи, ЈБ, Хардее, ББ, & Баттс, В. (1980). Модерна скала расизма (МРС).. АПА ПсицТестс. [хттпс://doi.org/10.1037/t03873-000](https://doi.org/10.1037/t03873-000) МцГуире, ВЈ, МцГуире, ЦВ, Цхилд, П., & Фујиока, Т. (1978). Истакнутост етничке припадности у спонтаном селф-концепту као функција нечије етничке посе ности у друштвеној средини. Часопис за личност и социјалну психологију, 36 (5), 511-520. [хттпс://doi.org/10.1037//0022-3514.36.5.511](https://doi.org/10.1037//0022-3514.36.5.511) Мигетз, ДЗ (2004). Реассесинг тхе Модерн Рацисм Сцале ин модерн тимес.. Универзитет Теннессее, Кноквилле. Пикавер, Калифорнија (2011). Књига о физици: Од великог праска до квантног ускрснућа, 250 прекретница у историји физике. Стерлинг Пу лисхинг. Стееле, ЦМ (1997). Претња у ваздуху: Како стереотипи о ликују интелектуални идентитет и перформансе. Америцан Псицхологист, 52 (6), 613-629. [хттпс://doi.org/10.1037//0003-066X.52.6.613](https://doi.org/10.1037//0003-066X.52.6.613) Виллиамс, ВЛ (1992). Дух и тело: Сексуална разноликост у култури америчких Индијанаца. Беацон Пресс.

Поглавље 16.

Сексуална оријентација у крзеном фандому.

Френсис ХИ Хенри, Ана Рене Хенри.

Једно од најчешћих запажања о крзеном фандому од оних који су проводили време у њему је његова отвореност и разноликост у погледу сексуалности и сексуалне оријентације. Ово поглавље ће попримити сличан формат као у претходним поглављима (нпр. Поглавље 14, Поглавље 15) у разматрању ове разноликости и инклузивности. Као и са претходним поглављем о роду, почећемо са кратким прегледом академског рада о сексуалној оријентацији, укључујући и препознавање да су ови концепти у сталном току. Затим ћемо погледати статистику када је у питању распрострањеност различитих сексуалних оријентација у крзеном фандому, након чега ћемо дуго уронити у неке отворене одговоре учесника о томе како је на њихову интеракцију са крзеном заједницом утицало (и утицало на) њихову сексуалност. Коначно, размотрићемо могућности за даље истраживање сексуалне оријентације унутар крзене заједнице. Сексуална оријентација —Кратки увод Баш као што смо видели код рода, друштвено разумевање сексуалне разноликости и сексуалне оријентације претрпели су значајне промене током прошлог века. Признавање сексуалне разноликости као природне и нормалне постало је уобичајено током последњих 50 година, нарочито на Западу. Интернет је омогућио припадницима сексуалних мањина (као што је асексуална заједница) да деле искуства, пронађу речи којима ће изразити своја осећања и жеље и залагати се за нијансираније и сложеније разумевање сексуалне разноликости. ¹ У међувремену, савремени научни консензус је да истополно понашање није само природно, већ је уобичајено и међу животињама и међу људским културама (Роугхгарден, 2009). У овом одељку ћемо укратко прегледати како смо дошли до ове тачке, осврнувши се на разноликост сексуалност и у животињском царству и кроз људску историју у различитим културама. Вековима је хомофобични дискурс осуђивао истополну сексуалност као естијалну и неприродну (МцФарлане, 1997). Неки, попут грофа од Шефтсберија, видели су сексуалне апетите истог пола као нешто јединствено људско (Хенри, 2019). Животиње, по његовом мишљењу, покреће „природа“, а не људи.

¹ Без обзира на то шта ми рекао ваш деда, сексуална разноликост није новост.

појава. Иако је можда више свјестан различитих сексуалних оријентација сада него када је био дијете, то одражава повећану свијест и толеранцију према сексуалним различитостима. Није изненађујуће да је људима далеко лакше да „изађу“ када не морају да се плаше од осуда, хапшења и институционализације (уз ложиште отомије и шок терапију)!

понашати на начин који начин који није довео до репродукције. За друге се сматрало да је недозвољено сексуално понашање (посебно хомосексуалност, али и инцест или естијалност) резултат недостатка људског разума и уздржаности. Насупрот таквим осудама хомосексуализма као неприродног, међутим, истополно понашање је примећено код три стотине врста кичмењака, укључујући преко стотину различитих врста сисара и најмање 94 врсте птица (Роугхгарден, 2009). Неке врсте, као што су гуске, формирају истополне парне везе које могу трајати више од једне деценије. Међу лабудовима, мушко-мушки парови не само да трају много година, већ често заједно одгајају потомство. ² У другим животињским друштвима, истополно спајање је довољно уобичајено да је то најчешће понашање, при чему су парови између мушкараца и жена у мањини. Међу великим овцама, на пример, скоро сви мужјаци се удварају и паре са другим мужјацима. Они који то не чине означени су као „женствени“ и научници их сматрају аберантним. Ови истополни парови се не дешавају само међу мужјацима: код неких врста (нпр. јелен и коза) истополно парење је чешће међу женкама него међу мужјацима (Роугхгарден, 2009). За разлику од мушко-женских парова, женке црвене веверице формирају парне везе које укључују и сексуално и љубавно понашање и одгајају једно легло заједно. Укратко, упркос протестима оних који истополну сексуалност осуђују као неприродну или јединствено људску, бројни докази из животињског царства сугеришу супротно. Још један уобичајени аргумент у хомофобичном дискурсу је логичка грешка позивања на крајности: хомосексуалност

не може толерисати јер, да јесте, сви и учествовали у томе, елиминишући хетеросексуалне везе и осуђујући човечанство на изумирање. Ово је, наравно, смешно. 3 Хомосексуалне везе међу приматима су опширно проучаване од 1970-их и навеле су неке истраживаче да доведу у питање претпоставку да је сво сексуално понашање повезано са еволуцијом и размножавањем врста (Роугхгарден, 2009). Студије међу јапанским макакима и домаћим овцама, на пример, показале су да хомосексуалне везе нису резултат недостатка хетеросексуалних опција.

2 Занимљиво је да су парови мушко-мушки ла удови много успешнији у родитељству него.

мушко-женски парови: 80 одсто ових парова успешно излеће своје младе, у поређењу са само 30 одсто код мушко-женских парова! Ови парови, иако чине мањину парова, ипак чине значајну мањину: 15% гусака и 18% ла удова. 3 Као прво, то или веома до ро говори о квалитету истополних веза.

или о суморном квалитету хетеросексуалног пара да и се сугерисало да и сви напустили хетеросексуално паровање ако и до или прилику да се упусте у истополно паровање!

Дакле, чему служи истополно сексуално понашање, ако не за репродукцију? 4 То је питање о којем се често расправља (Роугхгарден, 2009). Из еволуционе перспективе, неприлагођено понашање (нпр. расипање времена и ресурса) постепено нестаје кроз еволуцију з ог конкуренције са конкурентима који су једноставнији и ефикаснији. Последица ове тачке је да, ако се неко понашање задржава у еволуционом контексту, оно у најмању руку не мора ити неприлагођено, већ може дати неку врсту еволутивне предности особа која се ави таквим понашањем или њеном сродству. Ова могућност је деценијама држала еволуционе психологе да спекулишу. Неутралистички став тврди да хомосексуалност постоји као езопасан, неутралан нуспроизвод еволуције других особина. Према овој перспективи, хомосексуалност не служи еволутивној сврси, али такође не омета еволуцију. Уместо тога, на њега се гледа као на нуспроизвод који је резултат еволутивног развоја сексуалног задовољства: сексуално задовољство је еволуирало да подстакне организме да имају секс, а ова повећана жеља за сексом повећала је вероватноћу за потомство и пролиферацију гена организма. 5 На крају, користи од проналажења задовољства у сексу иле су чиста до ит за размножавање врсте и, стога, висиле около, чак и ако је њена неспецифичност значила да и неки људи сматрали да је истополно понашање једнако (или више) пријатно. .

Из ове перспективе, истополно понашање се појавило као део другачије адаптације која је по ољшала преживљавање наших еволуционих предака. Друга позиција, адаптационистичка перспектива, тврди да хомосексуалност није само неутрални аутостопер, већ и сама по се и могла ити корисна адаптација. Према овој перспективи, понашање не мора да по ољша репродукцију посе но да и се по ољшала прилагодљивост и успех врсте: користи могу укључивати по ољшање друштвених интеракција и изградњу заједница, нешто што истополно упаривање може учинити. Истополно понашање може повећати друштвене везе међу неповезаним члановима групе, по ољшавајући поделу ресурса, смањујући суко е унутар врста, помажући у интеграцији придошлица и помажући у стварању савеза и коалиција. Део разлога зашто су парови мушких ла удова тако успешни у родитељству је.

4 Као кратко упозорење пре него што се уду имо у ову тему: тре ало и да се подразумева да не.

тре а оправдати њихово постојање. Реалност је да асексуалне особе и особе које се аве истополним понашањем постоје, ез о зира на то како се уклапају у туђе моделе или теорије. Било и до ро да ово имамо на уму како не исмо поништили све који се не аве искључиво хетеросексуалним понашањем.

5 Уз претпоставку да се организми који сматрају да је секс пријатан у то упуштају.

више и имају више потомака од организама који не сматрају секс пријатним.

јер користе своју колективну величину и снагу да и до или нај ољу територију и несразмерно више ресурса. 6 До сада смо углавном расправљали о сексуалној оријентацији искључиво у контексту сексуалног понашања. 7 Људи су, међутим, изузетно сложена и софистицирана врста. Наше понашање је нераскидиво испреплетено са нашим идентитетом и нашом културом, са њеним писаним језиком, уметношћу и артефактима, што све пружа додатни контекст за то како су људи у прошлости разумели сексуално понашање и како је то разумевање о ликовало наше тренутне погледе и ставове. Људска друштва су одувек показивала сексуалну разноликост, иако је природа ове разноликости у великој мери варијала између култура и током времена (Буллоугх, 1976). Али као што је одувек постојало романтично и сексуално привучено супротним полом, увек је ило људи које је привлачио исти пол, „о а“ пола, и то уопште нико. Оно што се разликује између друштава и култура је начин на који се ти људи схватају и како разумеју се е. Друштвене институције попут религије и породице, као и друштвено конструисани идентитети као што су класа и пол, играју огромну улогу у томе како људска сексуална разноликост

се разуме и третира унутар друштва. Антрополог Стивен О. Мареј (2000) истраживао је како различите људске културе и друштва широм света, историјски и садашњи, схватају хомосексуалне односе. Пронашао је широке трендове, укључујући односе засноване на узрасту (старији/млађи), родним улогама (мушки/женствени; утч/женски), статусу или хијерархији (господар/слуга, учитељ/ученик) и између равноправних одраслих. Он разматра како је у различитим културама истополно сексуално понашање схваћено као знак ожанства, о ред преласка, важан друштвени ритуал, грех, злочин и чин који се не може помињати. Традиционално, наратив који су о ликовали историчари (на Западу) представљао је све већи прогон (Халперин, 2002). Према овој тези, прошла друштва (посе но Грци и Римљани) су признавала хомосексуалност и исексуалност као природне, па чак и као племените или хвале вредне. Чак и на.

6 Адапционисти такође истичу да је сексуална разноликост често о ележје врсте.

са сложеним и софистицираним друштвеним системом, и може имати допринос у развоју таквог система!

7 Информативно је разликовати сексуално понашање, које се односи на специфичне сексуалне радње.

осо а се ави, из сексуалне оријентације, која се односи на жељу или привлачност. Сексуално понашање, иако је у великој мери повезано са сексуалном оријентацијом (ако је све остало једнако, већа је вероватноћа да ћете се упустити у сексуално понашање са људима који вас привлаче него са људима који вас не привлаче), није у савршеној корелацији са њим.

рана црква је признала да су истополни односи засновани на љу ави и посвећености лагословени.

Међутим, почевши од високог средњег века, а нарочито током просветитељства, постојао је потврђен напор да се суз ије и искорени свака дискусија или помињање сексуалне разноликости.

Многи закони и хомофобични извештаји откривају заједнички напор да се суз ије и успостави сексуална разноликост секс као ништа друго до неопходност у сврху репродукције. Као резултат колонијализма и верске евангелизације, ови репресивни закони су или раширени широм света, што показује чињеница да су многе земље чији су закони најнепријатељскији према кееер људима кривотворили своје законске кодове од оне Европе. Упркос распрострањености овог наратива, социолог/историчар Мишел Фуко у ацио је кључ у радове са првим томом своје Историје сексуалности (Фуцаулт, 1978, као што је цитирано у Хенри, 2019). Он је тврдио да је историја сексуалности, пре него историја репресије, прича о растућој свести и дискусији о сексуалности. Појава заједница и друштава око сексуалног понашања у 18. веку довела је до све веће тенденције људи да своје понашање виде као идентитет (Хенри, 2019). Према Фукоу, научници и научници 19. са својом потре ом да

означити и разумети све, трансформисала људску сексуалност из скупа дела (дозвољених и недозвољених) то може учинити ило ко, са идентитетом. Као резултат тога, инарне ознаке као што су „хетеросексуалац“ и „хомосексуалац“ појавиле су се крајем 19. века и замениле су ознаке које су људи раније користили за описивање понашања. Наравно, друштва не напуштају у потпуности старе предрасуде засноване на новим моделима или информацијама (Буллогх, 1976). Велики део старог језика греха и злочина који је повезан са сексуалном разноликошћу током средњовековног и раног модерног периода тада је био везан, не више за чин, већ за категорију особе за коју се верује да је јединствено способан за њих: хомосексуалац. Викторијански научници и научници са почетка 20. века који су покушавали да разумеју и „помогну“ хомосексуалцима само су погоршали стереотипе. Они су популаризовали појам сексуалности као психолошког покрета, а не као моралног избора, што је довело до тога да многа друштва уклоне смртну казну за (консензуално) хомосексуално понашање и замене је институционализацијом. Међутим, пошто су рани научници извлачили закључке из проучавања оних који су им дошли да се „излече“ од своје хомосексуалности или интервјуисањем криминалаца у затворима, хомофобични стереотипи су ојачани и упечени у нове законе, а све то учвршћујући идеју да постоје само два опције за сексуалну оријентацију: хетеросексуалац (који се сматра „нормалним“) и хомосексуалац (који је био девијант).

Један од најважнијих научника који је револуционирао концепт сексуалне оријентације био је Алфред Кинси. Он је снажно веровао да је сексуалност спектар, а не инарност, и он и његове колеге су то демонстрирали у серији револуционарних студија о људском сексуалном понашању (1948, 1953). Интервјуисали су десетине хиљада мушкараца и жена од пубертета до старости о њиховом сексуалном понашању и психосексуалним реакцијама. На основу приказа њихове сексуалне историје, Кинси их је затим ставио на скалу, где 0 представља потпуно хетеросексуалне, а 6 потпуно хомосексуалне. Имао је додатну категорију, Кс, људи који нису искусили „никакве друштвено-сексуалне контакте или реакције“

(Кинси ет ал., 1948/1998, стр. 656). Нажалост, Кинсијев рад је и даље показивао тенденцију да се сексуално понашање споји са сексуалном оријентацијом (Буллогх, 1976), али је то ипак био модел који се користио за већи дио учења о сексуалној оријентацији 50-их, 60-их и 70-их година. Засновати се на понашању а не привлачност, међутим, није мерила сексуалну оријентацију како је данас разумемо. Уместо тога, према Кинзијевом систему, мушкарац кога привлаче жене које су имале секс искључиво са мушкарцима, био из финансијских (проституција) или због ситуације (школе истог пола, затвор), и даље је био класификован као Кинси 6 (потпуно хомосексуалац). Насупрот томе, дугоко затворен геј мушкарац који је имао секс само са својом женом био је класификован као Кинси 0 (потпуно хетеросексуалац). Упркос овим недостацима, Кинсијев рад је прошао дуг пут у борби против хомофобичног дискурса о хомосексуалности (Халперин, 2002). Интервјуишући здраве, обичне Американце, Кинсијеве студије су довеле у питање сугестију да је хомосексуалност предаторска, неприродна и повезана са менталним болестима и очајем. Од 1970-их, историја сексуалности је постала успостављена поддисциплина унутар историје и сродних дисциплина. Како је ЛГБТ покрет почео да добија широко прихваћеност и правну заштиту, дисциплина је постала академски утемељена и могла је да одвоји истраживање од политичких потреба заједнице.

Ово, у комбинацији са сличним покретом у друштвеним наукама, шире у 1990-им, фокусирао се на начине на које се идентитет (пол, раса, старост, сексуална оријентација) друштвено конструише. Уместо да буде непроменљива универзалија, овај нови фокус је препознао да су друштвено значење и разумевање променљиви. То је довело до много веће разноликости у истраживачким темама, укључујући и препознавање хетеросексуалности сама је друштвено конструисана и ојачана (Бланк, 2012). Као што се концепт хомосексуалности као идентитета родио у 19. веку, тако је и концепт хетеросексуалности успостављен као „норма“ према којој се мери сексуална разноликост. Док велики део истраживања.

наставио да се фокусира на хетеросексуалност и хомосексуалност (проширено да укључује и женску хомосексуалност), бисексуалност је такође почела да се разматра, а не само да се укључује у историју хомосексуалности. Међутим, повећан број права и успостављање општег признавања сексуалне разноликости имали су још један ефекат. С обзиром на простор и сложеност истраживања и

изражавају се, квеер особе су у великој мери прошириле своје разумевање сексуалне оријентације. Ово повећан осећај заједништва и повезаности омогућио је конкретније и тачније ознаке и описе. Интернет је омогућио малим популацијама да се међусобно повежу и организују, катализујући овај процес. У остатку овог одељка, истражићемо неке од нових сексуалних оријентација које су произашле из овог рада да бисмо о њима разумели како се концепт сексуалне оријентације схвата данас. Већ смо разматрали рано успостављање категорија за хетеросексуалце и хомосексуалци (и мушкарци (геј) и жене (лезбејке)). Такође смо видели како је Кинсијево истраживање предложило сексуалност као спектар, а не бинарност. У ствари, Кинси и његове колеге су се залагали не само за постојање бисексуалности, већ и за то да је то најчешћа сексуална оријентација. Још једна промена која је утицала на успостављање нових сексуалних оријентација је одвајање сексуалне привлачности од сексуалног понашања (Богаерт, 2012). Мајкл Стормс је 1980. године тврдио да је сексуална привлачност далеко поузданија мера од сексуалног понашања. Он се залагао за модел који је потпуно игнорисао понашање и уместо тога се залагао за две скале од 7 тачака. Први је мерио хомоеротизам (сексуалну привлачност према особама истог пола) на скали од ниске (1) до умерене (4) до високе (7). Други је мерио хетероеротичност (сексуална привлачност према супротном полу), опет од ниског ка високом. Његов систем и стога могао да ојасни хомосексуалност (високо на првој скали, ниско на другој), хетеросексуалност (ниско на првој скали, високо на другој), бисексуалност (високо на обе скале) и асексуалност (ниско на обе скале). Проблем са овим категоријама је била основна претпоставка да постоје само два пола и да су пол и род заменљиви концепти. Како је покрет трансродних особа почео да долази маха 1990-их и 2000-их, неки људи који су се идентификовали као бисексуалци почели су да истичу ограничења својствена етикети. Они су се залагали за нови термин, онај који препознаје родну флуидност, и предложили су назив пансексуалац, сугеришући да је префикс пан- (који значи све) пожељнији од ограниченијег би- (што значи две). Сукоб је био интензиван и горак: пансексуалци су оптуживали бисексуалце да су трансформични, док су се многи бисексуалци жалили да пансексуалци непотребно изазивају поделе. Тврдили су да нису трансформични, и то.

Бисексуалност може укључивати сексуалну привлачност према транс особама. Иако овај сукоб између две групе није у потпуности нестао, многи људи једноставно заборављају користећи две ознаке наизменично. Једна од аутора овог поглавља идентификује се као пан (преферира инклузивнији термин), али ће користити и као ознаку у ситуацијама и местима где очекује да први термин неће бити препознат и жели да избегне да се ојашњава и оправдава своје етикете. Питање родне флуидности такође је захтевало стварање нових ознака за сексуалне оријентације. Тренутна конструкција хомосексуалаца и хетеросексуалаца претпоставља цисродну индивидуу. Али шта ако је појединац транс или родно флуидан? Последњих година, др појавили су се термини који описују мете сексуалне привлачности за некога ко се идентификује као транс или родно флуидан. На пример, родно флуидна особа коју привлаче мушкарци не би могла ни геј ни стрејт. Уместо тога, термини као што су андросексуалац (или гиносексуалац) су предложени да изразе жељу за мушкарцима или женама од стране појединаца различитих родова. Почетком 2000-их, Американац по имену Давид Јаи покренуо је веб-страницу под називом Мрежа за асексуалну видљивост и остваривање (АВЕН). Асексуалци доживљавају сексуалну привлачност или своју сексуалност на спектру који се креће од малог до никаквог интересовања за сексуалну активност или сексуалне односе. Ово није физичко или хормонско ограничење, већ ограничење засновано на недостатку привлачности, а не на њиховом сексуалном понашању. Многи асексуалци и даље мастурбирају и могу чак одлучити да се упусте у секс као активност. 8 Знајући колико је трансформативно било пронаћи етикету која описује искуство сексуалне непривлачности никога, Давид се надао да ће поделити тај термин и помоћи другима попут њега који траже заједницу. Кроз дискусије у овој заједници и другима сличним, многи асексуалци су истакли колико је кључно идентификовати и категоризовати различите врсте привлачности. Одувек се сматрало да су романтична и сексуална привлачност део исте емоције, романтичне љубави. Међутим, чињеница да романтичну љубав треба разликовати од љубави према пријатељима и породици на основу укључивања сексуалне привлачности наглашава проблем концептуализације романтичне и сексуалне привлачности као два аспекта романтичне љубави. Асексуалци, који често не желе секс,

и даље се често заљуљују, а њихова романтична жеља (искључујући секс) се осећа другачије од осећања које имају према пријатељима или породици. Ово је и даље један од елемената који аloseксуалцима (људи који доживљавају сексуалну привлачност, супротно од асексуалне) најтеже проналазе.

8 Постоји много разлога осим сексуалне привлачности да се упусти у секс, као што су.

доживети блискост и интимност са неким или истражити фетиш.

разумети. С обзиром на широко распрострањену жељу за повременим или анонимним сексом или за споразумима о „пријатељима са бенефицијама“, изненађујуће је да људи треба да се боре са идејом да су сексуална привлачност и романтична привлачност различити концепти: ако може постојати сексуална привлачност без романтичне жеље, онда може бити романтична жеља без сексуалне привлачности. Постојање

романтичне привлачности као посебне димензије омогућава концепт романтичне оријентације. Као и код сексуалне оријентације, романтична оријентација је спектар: хоморомантичари желе да имају романтичне везе са људима истог рода, хетероромантичари супротног пола, би/панромантичари различитих полова и аромантичари не желе никакве романтичне везе. Важно је схватити да људи свих сексуалних оријентација такође имају романтичну оријентацију, а нечија романтична оријентација не мора да одговара са својом сексуалном оријентацијом. Ово помаже да се објасни искуство неких геј мушкараца који се ипак заљубе у своје жене или стрејт жене које имају интензивне, романтичне односе са другим женама. Може помоћи људима који желе оличан секс, али немају жељу за романтичним везама да схвате себе као постојеће унутар познатог спектра, а не да се осећају девијантно, неморално или увредљиво. Наравно, како је свест о асексуалности постајала све раширенија, неки чланови заједнице су сматрали да израз асексуалац не описује у потпуности њихово искуство – потребан им је термин за некога ко само повремено доживљава сексуалну привлачност, или ко то чини само у одређеним контекстима и ситуације. Иако је предложено неколико термина, заједница се на крају определила за сиву асексуалну за прву групу, а демисексуалну за другу. Демисексуалци имају тенденцију да доживе сексуалну привлачност са људима које већ познају и са којима имају везу. Доживљавање сексуалне привлачности према странцима

или случајна познанства за њих су ретка појава. Као део спектра асексуалности, демисексуалци а сиви асексуалци обично укључују и своју романтичну и сексуалну оријентацију као део свог идентитета. Неки (посебно старији) чланови заједнице сматрају да је пролиферација ових нових идентитета неодољива. Баш као што су то чинили неки чланови ране асексуалне заједнице када су се суочили са идентитетом пансексуалца, постоји осећај да је то непотребно и да изазива поделе. Међутим, етикете нису само корисно за стварање заједнице, али може помоћи у пружању осећаја нормалности и сигурности. Многи млађи чланови који се идентификују на спектру асексуалности настављају да траже речи којима их описали.

искуство сексуалне привлачности, укључујући описивање ситуација у којима се оне јављају, или његових специфичних атрибута и квалитета. 9 Како интернет омогућава појединцима да се повежу са другима и поделе своја различита искуства и осећања, психосексуалне категорије које стварају психолози постају све више замењене категоријама које људи креирају за себе. Ово омогућава више нијансирања и флексибилни термини који се прилагођавају новим схватањима и омогућавају већу прецизност. Резултат је пролиферација идентитета, улога и очекивања сложених као што су људско сексуално понашање, сексуална и романтична оријентација и сама људска култура. Састав—сексуална оријентација Крзнена заједница има репутацију изузетно пријатног места, места где је квеер норма и где су стрејт људи мањина. Чини се да овај утисак није настао у вакууму, јер наше истраживање подржава ову карактеризацију. У анкети за анкетом, људи који се идентификују као нешто друго него стрејт чине велику већину крзнене заједнице. У наше три најновије студије из 2021. и 2022. крзнени су питани о њиховој сексуалној оријентацији, указујући која од неколико ознака са листе их најбоље описује. У жељи да укључимо што више врста сексуалних оријентација, ми

укључивао многе уочајене ознаке (лезбејка/геј/хомосексуалац, стрејт/хетеросексуалац, исексуалац, пансексуалац, асексуалац и демисексуалац). За оне који још увек истражују своју сексуалну оријентацију, или који сматрају да их ове уочајене категорије не одражавају тачно, такође смо укључили „не знам“ и „нешто друго“ као опције. Они који су изабрали „нешто друго“ или су подстакнути да укључе своје жељене ознаке као додатне одговоре. Резултати ове анкете откривају огромну разноликоост у сексуалној оријентацији. Преко четвртине крзнених идентификованих као лезбејке/геј/хомосексуалци (25,2%), у поређењу са само 10% испитаника који су се идентификовали као стрејт/хетеросексуалци. Скоро четвртина крзна је идентификована као исексуална (22,4%), док се још 13,2% идентификује као пансексуалац. За разлику од опште популације, где је стрејт типично значајна већина, стрејт учесници чине само 10% узорка. Асексуалци и демисексуалци су, у поређењу са тим, или далеко заступљенији у заједници крзнених него у широј популацији, чинећи 7,9% и 4,8% крзнених, респективно. Нажалост, пошто су категорије дозвољавале испитаницима да изаберу само једну опцију, многи наши испитаници су или приморани да користе „нешто“.

9 Примери таквих речи укључују ознаке као што је сапиосексуалац (сексуална привлачност).

према паметним људима), или егосексуалне (људи који доживљавају неповезаност између себе и објекта сексуалне привлачности).

елсе' или користили отворена питања касније у анкети да изразе флуидност своје сексуалне оријентације. Неколико испитаника је користило исексуалац и пансексуалац наизменично, и тако идентификовано као обоје. Постојање романтичних оријентација додатно је закомпликовало питање. На пример, један од испитаника је изабрао „стрејт“, али је у својим отвореним одговорима разјаснио да су асексуални са хетероромантичном оријентацијом. Други који су изабрали „асексуалац“ касније су се идентификовали као и/пан, лезбејка или геј. Други су изабрали „нешто друго“ и користили отворене одговоре да разјасне начине на које су идентификовали вишеструке сексуалне оријентације. Као резултат тога, упркос томе што показује да је крзнени фандом невероватно разнолико место у погледу сексуалне оријентације, збирни подаци вероватно потцењују пуни степен ове разноликости. Само питање ће морати да буде редизајнирано за будућа истраживања, укључујући и да буде дизајнирано да омогући људима да се идентификују са мноштвом етикета и да препознају флуидност сексуалне оријентације. 10 На срећу, одговори отвореног типа, анализирани у наставку, пружају додатни контекст и доказе веће разноликости него што је обухваћено збирним подацима. Разлике у размишљањима о сексуалној оријентацији Као иу претходним поглављима, овај одељак је дуго окупљање у отворене одговоре крзнаса прикупљених у нашим студијама 2021-2022. Иако крзненима нисмо поставили отворено питање конкретно о њиховој сексуалној оријентацији, многи учесници су разговарали о својој сексуалној оријентацији одговарајући на два широка питања: (1) како њихове „ознаке“ (остављене намерно нејасне да би омогућиле најшире могуће распон одговора) утичу на њихово искуство са крзненим фандомом и (2) њихово искуство прихватања или маргинализације у фандому у светлу тих идентитета.

Иако нису сви одговори или повезани са сексуалном оријентацијом (многи су укључивали расу или пол), они који су укључивали сексуалност открили су занимљиве детаље о томе како сексуална оријентација обликује и утиче на искуство крзна у фандому. Многи су такође открили начине на које је фандом обликовало њихово разумевање и однос према њиховој сексуалности. Следећи пододељци идентификују неке од најчешћих тема које произилазе из ових одговора. Што је више могуће, они ће бити описани коришћењем сопствених речи и фраза учесника.

10 Као што смо споменули у претходном поглављу о полу и роду, никада не бисмо требали очекивати.

да осмислимо савршену меру ових сложених и динамичних концепата, већ да настојимо да стално побољшавамо нашу анкетна питања ка недостижном циљу савршеног питања.

Фурсона и сексуална оријентација као аспекти идентитета Као што смо видели у Поглављу 7, већина крзнутих ствара фурсону као део своје укључености у крзнени фандом. Многи прожимају своје фурсоне елементима сопственог идентитета и, као што смо видели у 15. поглављу, неке (претежно цис жене и транс фурсоне) користе своје фурсоне да истражују друге идентитете. Отворени одговори о етикетама које утичу на искуство крзна у фандому откриле су сличну тензију између оних који своју фурсону виде као одраз се и оних који је виде као начин истраживања (или чак игнорисања) других аспеката њиховог идентитета. Када су у питању стрејт крзнени, већина њих није изразила везу између њихове сексуалне оријентације и њихове фурсоне. У ствари, само је један стрејт крзнени експлицитно поменуо везу између њихове сексуалне оријентације и њихове фурсоне.

„Не ирам многе етикете одакле сам. Дакле, можда ово не утиче много на мене шта год да радим. Што се тиче оријентације мојих ликова, неки мушки и женски, али сви су стрејт.

Као што смо истражили у Поглављу 14, људи чији се идентитет сматра нормативним често мало размишљају о том аспекту се док се на њега директно не сете: Белци ретко размишљају о својој раси, док цис мушкарци ретко проводе време размишљајући о родним питањима. И док су стрејт људи мањина у контексту крзног фандома, они су вероватно навикли да уду у већини у шира култура. Као такви, могуће је да имају мало разлога да размишљају о сексуалној оријентацији своје фурсоне, и могу једноставно узети као дато да и њихова фурсона ила равна, као и они, подразумевано. ¹¹ За разлику од стрејт крзнутих, ЛГБКА крзнени су много чешће спомињали своју фурсону док су разговарали о својој сексуалној оријентацији. У овим расправама појавило се неколико широких трендова. На пример, многи су навели да је њихова фурсона продужетак њих самих, она која дели многе аспекте њиховог идентитета, укључујући њихову сексуалну оријентацију.

„Пошто је моја фурсона заиста аватар за мене који могу да користим у онлајн/крзним просторима, он отелотворује већину мојих сопствених етикета: мушкарац, геј, доктор, иранско-ритански, марксиста. Ниједна од ових ознака заиста не утиче на моје искуство у крзним просторима.

¹¹ Наравно, тешко је тумачити и сирове закључке засноване на понашању људи.

не упуштајте се у то. Ову хипотезу ћемо директније тестирати у удућим студијама.

(пошто је крзнени пун геј мушкараца и ја стварно комуницирам само са људима који су левичарски/левицарски унутар фури-а).“

„Да, посебно моја исексуалност, али и моје интересовање за науку и математику (студент сам физике). Овоје су личне особине које примењујем на своју фурсону и на то како се показујем у фандому.“

„.... Ја их се идентификовао углавном са асексуалним, неинарним, студентским и канадским. Могу са сигурношћу да кажем да су мој пол и сексуалност утицали на мене као Крзног, јер моја фурсона нема биолошки пол, нема полне органе и користи заменице они/них. Иако осећам да је та корелација више због мог пола и сексуалности, а не због етикета.“

За друге ЛБГКА крзнене, њихова фурсона није ила само продужетак њиховог идентитета, већ и начин да се њихов идентитет смислено истражује у једном простору.

„Прво сам изашао користећи свој крзнени аватар и одговор је био изузетно позитиван.

„... Фурри се односи на самоизражавање и често користимо етикете да опишемо себе. Често користим ликове да их изразим и истражио ове ознаке”.

„Неколико етикета је изазвало промену мог имена и фурсоне током година.

Други су указали на жељу да имају фурсону која не дели никакве аспекте њиховог идентитета.

"Не, крзнени или фурсона је маска за мене."

„Имам много етикета за себе и као музичар, анкар, полиглота, бисексуалац, итд., али у фандому, заиста се трудим да немам много етикета. Само оличан стари снежни леопард. Свака врста има неке стереотипе (иногда тачне или не), па ће се понекад појавити шале о њима”.

„... За мене то полази од мог идентитета, а етикете су само скраћенице које означавају овај или онај аспект мог идентитета. Ако је питање како.

РЛ ознаке утичу на мој крзнени идентитет, ух. Ја заправо не знам. :) Вероватно не много: ИРЛ И'м деми; моја личност змаја на мрежи је веома пан. ја сам елац; мој змај је плаво-сив (иако вероватно кодира елину на начине којих нисам свестан, у реду). Ја сам на спектру аутизма и (како се те ствари мере) паметан; моја личност змаја је друштвена, пријатељска и помало глупа. Ја сам софт-цис мушкарац; моја личност змаја је меки цис мушкарац.”

Други су открили да то што њихове фурсоне деле њихову сексуалну оријентацију може или олакшати њихово искуство тако што ће олакшати проналажење других,

„Да, и мој је геј и то ми је донело много моје врсте”.

„Ако ништа друго, моје етикете (геј/трансродне особе) су ми управо помогле да се повежем са другима попут мене у фандому. То не утиче много на мене као на крзног, осим мојих фурсона и других крзнених ликова које сам правио често деле те етикете.”

или компликују њихове интеракције унутар шире заједнице.

„Имајући личност змаја, људи имају тенденцију да мисле да сам и доминантан геј мушкарац, али сам много покорнији. То доводи до тога да ме људи траже за ствари које не могу лако да пружим.”

„Мислим да људи брзо развију романтична осећања према људским фурсонама, а пошто сам бисексуална/ароматична особа, може бити мало непријатно да имам посла са људима који не разумеју јаш да не желим да улазим у неку врсту односа.”

„Мој фурсона/карактер је асексуалан као ја. И зато је тешко постојати у фандом простору где је толико то је сексуализовано...”

Још један тренд који је наишао у вези са односом између фурсоне и сексуалног идентитета или су они који су се радије фокусирали на животињскост своје фурсоне. Док је њихова сексуална оријентација и даље била релевантна, животиња ју је охватила.

„Превише сам заузет тиме што сам геј јелен да их приметим. А ваша јашта је веома укусна.”

„Смешно згодан пансексуални лав“.

Као што смо видели у овом одељку, отворени одговори су открили неколико трендова када је реч о томе како се сексуална оријентација крзната укршта са њиховом фурсоном. Док већина стрејт крзнених није помињала везу између њихове сексуалне оријентације и њихове фурсоне, ЛГБКА+ крзнени често виде своје фурсоне као продужетак њих самих, место за истраживање аспеката се у једном простору или за игру са идентитетима другачијим од њихових, иако су неки користили своју фурсону да и у потпуности изгубе ове етикете. За крзнене чији фурсона дели њихову сексуалну оријентацију, ово и могло или да изглади интеракцију са другима тако што и олакшало проналажење других квеер особа, или (посебно за асексуалне, демисексуалне или ароматичне особе) такође и могло да отежава интеракцију. Ови одговори показују потребу за додатним истраживањима која директно проучавају како се сексуална оријентација крзна манифестује или утиче на развој њихове фурсоне. Укрштање сексуалне оријентације са другим аспектима идентитета Због широке фразе отворених питања, многи одговори су разматрали како различити аспекти нечијег идентитета – не само сексуална оријентација – утичу на њихово искуство у фандому. Неки испитаници су истакли како се аспекти њиховог идентитета, посебно питања као што су раса, пол и (инвалидност), укрштају са њиховом сексуалном оријентацијом у крзним просторима, а многи откривају свест о томе да су неки аспекти њиховог идентитета лакше прихваћени него други. Једна од сталних тема које су се појавиле била је слављење чињенице да су вишеструки аспекти идентитета испитаника дододрошли и прихваћени унутар крзнене заједнице. Док ће општа дискусија о степену прихватања ЛГБКА+ ити препуштена другом одељку, неки од одговора су се намерно фокусирали на то како је крзнени фандом и дододрошао према целокупном идентитету испитаника.

„Осећам се као да припадам овде као геј особа са неиним родним идентитетом. Мислим да сам овде у крзнену, уопште ме се не види као чудно или другачије због тога“.

„Осећам се веома прихваћено у фандому. Никада нисам осећао потребу да сакријем да сам геј, неини, аутистичан или било који други аспект себe“.

„Ја сам неини, бисексуална, теријанска и уметница. Осећам да је крзнени фандом једино место где се мој идентитет, у потпуности, прихвата и слави.“

„Не, нисам. Мислим да то што сам напола Азијат или геј није било нешто што сам икада морао да кријем.“

„Мислим да пошто је фандом углавном ЛГБТК+, то што си пансексуалац помаже да будеш мало више прихваћен у њему. Такође, то што сам неуродивергентан (имам аутизам) као и већина фандома такође ми помаже да се мало уклопим.“

Други испитаници су пријавили различите нивое прихватања у зависности од одређеног аспекта њиховог идентитета. Док је сексуална оријентација често била дододрошла, други аспекти њиховог идентитета нису или тако универзално прихваћени. Раса се често помињала као проблем.

„Па, већ сам ојаснио како ити црнкиња може ити прилично тешко у овом фандому. Нисам аш за ринут за своју сексуалност у смислу крзног фандома јер већина фандома ионако није стрејт.“

„Будући да сам атино, знам да имам мање простора да истражујем своја искуства у фандому на свом језику. Већина лако доступног садржаја је на енглеском и са северноамеричким или европским везама. Неке друге ознаке попут моје националности или сексуалне оријентације такође утичу на неке од садржаја које волим да видим, што ме заузврат тера да се фокусирам на одређене области фандома у односу на друге.“

„Углавном, да, осећам се прихваћено, посебно сада када постоји више група, догађаја и прилика које се нуде БИПОЦ+куеер крзненим људима унутар простора фандома. Ипак је то још увек коцка и можете налетети на људе који вас не прихватају и покушаће да вас изајце из фандома. Али то је углавном позитивно и има више подршке и више људи који су спремни да поране/заузму се за БИПОЦ+куеер крзна.“

„Заправо, постоји много хомосексуалаца у крзненем фандому... девет од десет крзнених је геј. То је очигледно. Крзнени фандом је изузетно толерантан према мањинским групама. Али због кинеске традиционалне културе, многи људи не могу прихватити хомосексуалност. Толико људи игра да се сакрију“.

„Као неко ко је играц, геј, транс и инвалид, осећам се сигурно и прихваћено у фандому, али разумем и дојро сам.

свестан пројлема које заједница има са неколико мојих идентитета (посебно са расом).“

„Идентификујем се као андросексалац, иако се углавном представљам као геј ради једноставности. На том основу осећао сам малу потребу да потиснем или сакријем свој статус. Када је реч о мојој националности и раси, ја сам склони да их сакријем овојојцију јер имају тенденцију да створе сажаљење или натерају неке људе да ме патронизују. Осим њих двоје, особично се осећам прихваћено у фандому.

Иронично, неки стрејт крзнени су открили да се други аспекти њиховог идентитета више поштују од њихове сексуалне оријентације.

„Ја сам црнац. Никада ми се није дало за то, на конвенцијама или на мрежи. Ипак, уморан сам од исмевања јер сам стрејт.“

Други испитаници су истакли како им је укрштање рода и сексуалне оријентације често изазивало пројлеме.

„Да, осећам се као да ме третирају другачије и да нисам укључена у општу заједницу јер сам женско, али много више прихваћена од колега крзнених уметника. Већина крзнених уметника су жене. Такође осећам да могу да се повежем са другим крзненим пријатељима преко свог хомосексуалног/лгбт идентитета.“

„Осећам да моја етикета није бинарна и лезбејска утиче на то, јер се због тога не осећам поштовано. Има много мизогиније са крзнама као свуда.“

„Мислим да то утиче на мене до одређене тачке. Лезбејске крзнене нису често заступљене и мање су "привлачне" популарној публици геј мушкараца у фандому. Ја сам срећан што имам добре пријатеље који ме не третирају другачије јер сам геј и жена. Једини пут када се подсетим да ме неки људи заправо не воле због ове две ствари су крзнене конвенције. Не дешава се толика срећа“.

„О, потпуно је тако. Био сам третиран далеко другачије у крзненим просторима када сам се представљао као само бисексуални тип. Било је много другачије од када сам схватио да сам транс фем, не бинарна, пан лезбејка и асексуална.“

Неки крзнени су сматрали да су релативно дојродошли у фандом, чак до те мере да су део већине јер су и куеер и неуродивергентни.

„Уопштено се осећам прихваћено, јер су кееер идентитет, трансродни идентитет и инвалидитет везан за ментално здравље неки од најчешћих маргинализованих идентитета у фандому (из мог анегдотског искуства). Наглашавам да не кријем ове делове се е када су релевантни.“

„Аутистички, кееер, двородни, поли, настрани, писац... Имам много етикета. Осећам да их крзнена заједница све прихвата“.

„Ја сам ЛГБТ и имам неколико инвалидитета. Осећам се веома прихваћено и никада нисам осетио потре у да кријем ове ствари.“

"... Не кријем да сам транс, геј и инвалид када сам у крзеном фандому."

Међутим, ово није ило универзално искуство. Други фурри су известили да инвалидитет није увек ио толико прихваћен у фандому као њихова сексуална оријентација или пол.

„Идентификујем се као инвалид, трансродна, МЛМ крзнена осо а коју занимају а дл и стонер ствари. З ог тога је моје искуство мало другачије од других, као неко ко је педер, ја сам више вољен или од ачен, као неко ко је у а дл и поново пуши, више сам вољен или од ачен и као неко ко је инвалид сматрам да не могу да се стварно повежем са спосо ним људима у просторима који су генерално направљени за њих. У крзеном фандому већина људи је заиста до родошла, али увек постоји срамота з ог тога ко сам ја и шта уживам што ме спутава и тако је за многе од нас.“

„Већину се идентификујем као лез ејке, транс и осо е са инвалидитетом. Од ова три, трећи највише утиче на моје интеракције. До ијамо врло мало пажње, а значајна количина није позитивна. Осећам да је већа вероватноћа да ћемо ја и други попут мене ити игнорисани или гурнути на маргину.“

„Спол и сексуалност Осјећам се сигурно колико сам заиста могао очекивати. До ра употре а лок алата помаже. Ретко се о раћам ило коме з ог аутизма. И.

не скривај мој аутизам, али рига з ог погрешне комуникације доводи до тога да ретко говорим. Не кријем свој маргинализован статус, само кријем.“

Други аспекти идентитета који се укрштају са сексуалном оријентацијом укључују слику и изглед тела, године, или атипичне друштвене улоге.

„Осећам се прихваћено када су у питању моја сексуалност и раса, али не и када су у питању моје тело и изглед. Осећам да морам да сакријем ово друго од људи са којима комуницирам.“

„Што се тиче фандома, ити старија крзна је понекад ила маргинализована, али то никада нисам крио када сам ио онлајн. Провео сам превише времена у ормару када сам ио млад да их то поново урадио. Ја сам оно што јесам.“

„Да. Речено ми је да нисам довољно геј, престар и превише конзервативан да их припадао фандому“.

„Родитељ. Хоморомантични секс-позитивни асексуалац. О оје информишу о мојој интеракцији са другима у фандому.“

Чланови крзнене заједнице који се идентификују као нељуди (тхериан, отхеркин, алтерхуман) пријављују да укрштање овог идентитета са њиховом чудношћу доводи до неповезаног односа са крзеном заједницом.

„Зависи од оліка маргинализације. Ја сам врло отворено транс и ас, али. Далеко мање отворено множина, други род и неколико других делова се е зог којих се плашим пресуде.”

„Био сам прилично срећан што је широка лепеза сексуалности прихваћена у крзеном, али дефинитивно се нерадо кажем да сам теријанка. Мислим да се често доживљава као „крзено, али одведено предалеко”, када није заправо то. Заиста, ја сам пре свега Тхериан и крзнени само као механизам за суочавање, езо зира на то које сам користи искусио од придруживања фандому.”

„Сматрам да се моја длакавост масовно укршта са алтерхуманошћу и чудном. Такође сматрам да је моја позиција анархисте под утицајем мог алтерхуманог/крзног идентитета и о рнуто, и постоји јаз који се надам да ћу сузити између ове две групе уопште.”

„Сматрам да је мој квеер идентитет најистакнутији идентитет који утиче на моје крзено искуство, а врло лиско прати мој идентитет друге сроднике. Те ствари оје сваки аспект мог живота; Не престајем да удем нељудски или квеер, а крзнена култура је савршен начин да се изразе та осећања да сте други или другачији, на начин који се и даље чини инклузивним у целини.”

Страигхт крзнени су имали много мање шансе од ЛГБКА+ крзнених да помињу своју сексуалну оријентацију као утицај на њихову интеракцију са крзеном заједницом. Они који јесу имали су тенденцију да препознају да, иако их је њихова сексуална оријентација чинила мањином у фандому, они су и даље деловали са привилегованог места зог хетеронормативне природе ширег друштва. Ово је посебно ио случај са крзнама који су такође или ели и цисгендер.

„Није да сам приметио, мада пошто сам ела стрејт цис жена и такође старија (и стога прилично самоуверена), овде играм на лаганом режиму.”

„Да, ити цис & стрејт значи да сам у ствари једном у мањини, а разумевање искустава оних који то нису увек је за мене искуство учења. Постоји много других етикета које и ми могле ити додељене које ме издвајају од већине крзнених, али нећу улазити у све њих.”

„Унутар фандома, једина мањина чији сам део је „хетеросексуалац”. Ниједна демографска група чији сам члан нема право да се жали на маргинализацију.”

Неки ЛГБКА крзнени су такође препознали да им то што нису видљиво квеер такође дају одређени степен привилегија у широј заједници, док други признају да им то што су већина у крзеном фандому даје привилегију у крзеним просторима. Повремено је свест о овом већинском статусу носила са соом осећај одговорности да се подигне свест о потрема маргинализованих крзна.

„Мислим да ме је то што сам елац, прилично финансијски стабилан и не видљиво квеер значајно изоловао од сваке врсте маргинализације, тако да нисам сигуран да их се икада нашао у тој позицији чак и да сам крзнени.

Фандом није прихватао. Ипак, не сумњам да је то простор за прихватање и у коме ниједан мој квалитет никада није или и икада могао да се истиче или привуче негативну пажњу.”

„Ја сам маргинализован само на начин на који сам геј, а то није ништа у поређењу са искушењима и невољама других мањина или на други начин маргинализованих људи. Нарочито на веома прихватљивом месту као што је фандом крзна, нисам имао проблем.“

„Донекле. Бити неинтересан и геј је утешно када видим многе друге ЛГБТК особе. То што сам елац чини ме да покушам да проценим своју привилегију и разумем како је мој живот другачији - и често лакши - од живота других људи.“

„Ја сам елац, средњих година цис мушкарац. Ниједан од ових атрибута ме друштвено, економски или културно не маргинализује у Аустралији. Такође сам бисексуалац и идентификујем се као квеер. Ово је потпуно не-проблем у фандому“.

„Будући да сам елац и мушкарац – упркос томе што сам геј, а не цис – и даље се осећам у релативној већини већине људи. У контексту чисто фандома, апсолутно се осећам у већини с обзиром да је фандом претежно елац, мушки и ЛГБТК. Не осећам потребу да кријем свој идентитет у фандому.“

„Ја сам елац и педер – ове већине у фандому. међутим, често сам на страни невољних крзнених када су у питању питања фандома и то радим од самог почетка захваљујући гласовима на твитеру као што је Шон Чиплок (мислим да неких сазнао за ХМХФ да није било њега), тако да ми је тешко да вирирам са било ким у "оличним" крзним просторима где је то увек све време, а та енергија је још више присутна у локалној групи и ђаскања одакле сам. али имам двоструку привилегију, тако да не...
Никада нисам имао искуство да ме „проверавају“ као што то понекад имају БИПОЦ и транс крзнени“.

Одговори у овом одељку откривају да је искуство сексуалне оријентације у крзнену фандому често под утицајем других аспеката идентитета. Док је сексуална разноликост ила прихваћена (углавном), други идентитети као што су.

како раса, пол или (не)способност утичу на степен до којег су се квеер крзнени осећали једно и до родошло у крзним просторима, посебно за квеер крзнене који се такође идентификују као не-људи. Коначно, многи фурри су се и видели као део већине, ило зато што су или део шире културне већине или део већине посебно унутар фандома. Пријатељство сексуално разноликог фандома Већина одговора на отворена питања истакла је осећај огромне отворености и прихватања сексуалне разноликости унутар крзног фандома. Многи испитаници су изјавили да се осећају прихваћено и до родошло у заједници. Према речима једног испитаника, натерани су да осећају,

„Потпуно прихваћен, једногласно заљубљен, једногласно вољен. Као како култови изводе „љубавно одржавање“, али једногласно злонамерних намера,

док је други инсистирао да је заједница.

„ЗАИСТА СТВАРНО прихватам.“

Већина је изјавила да се осећа до родошло и укључено у заједницу када је у питању њихова сексуална оријентација. Међутим, они са одређеним сексуалним оријентацијама понекад су открили да се осећају маргинализовано или искључено као резултат њихове сексуалне оријентације. Овај одељак ће се фокусирати на дуалност ова различита искуства унутар фандома, као и о томе ко ће највероватније имати које

искуство. Људи који се идентификују као геј су највероватније описали крзнени фандом као пријатељски расположен и прихватајући сексуалну разноликост.

„Осећам да је фандом изузетно прихватљиво место за геј мушкарце, између осталих.

„Једини део који се може маргинализовати је то што сам геј, али фандом у целини је веома отворен и прихвата, тако да никада нисам имао пролема“.

„Не ни издалека, пошто сам првенствено маргинализован у смислу своје сексуалности, а крзнени фандом у великој мери прихвата у том погледу.

„Као геј мушкарац осећао сам се посебно до родошло у фандом 2003.

„Не, фурри је веома пријатељски расположен према лгбт-у и то је једна од његових великих предности у поређењу са другим фандом просторима.

„На хомосексуалност се генерално гледа позитивно у фандом просторима.

Неки испитаници сматрају да ова љубазност долази на рачун немогућности да у потпуности разговарају о њима искуства унутар простора фандома. Други су открили да неспремност (неких) крзнених заједница да цензуришу хомофобију, трансфобију, мизогинију и расизам остављају осећај као да је прихватање било плитко и површно.

„С обзиром на велику густину ЛГБТ+ особа у овој заједници, осећам се прилично до родошло као геј особа. Још увек постоји одређени степен отвореног „не причајте о идентитету, то је пискаво и досадно“ што ограничава моју спремност да јавно дам мишљење о одређеним стварима, али генерално, није ми непријатно да отворено о томе.“

„Претпостављам да на широком нивоу фурри прихвата квеер људе, али на нивоу унутар заједнице крзнени врло рзко критикују квеер људе због њихових „мана“. Међутим, никада не кријем ко сам јер желим да ме виде какав јесам.“

„Углавном се осећам прихваћено, али често на плитак начин (пол и оријентација се препознају, али простори не заштићен од оних који прете људима попут мене). Упркос томе, никада нисам сакрио свој статус на мрежи у фандом.“

„Изван гласне нацистичке мањине, осећам се пријатно да сам ја у фандом просторима.

За лезбејке, које су део већине у смислу своје сексуалне оријентације („хомосексуалне“), али које су мањина у смислу свог пола, многе су изјавиле да се осећају (углавном) прихваћено, док се такође осећају донекле изрисано фокусом заједнице на геј мушкарци. Други су изразили страх да јавно идентификовање као лезбејка довело до нежељене сексуализације.

„Не идентификујем се као мањина или маргинализована особа, не. Највише чега могу да се сетим је да сам лезбејка, али фандом је веома ЛГБТК+ позитиван.“

„Осећам да фандом прихвата мој идентитет као лезбејке, и не осећам потребу да га кријем, иако то чиним такође сматра да и треало да буде више догађаја у заједници како и се показала подршка и промовисао рад ВЛВ креатора.“

„Осећам да морам да се кријем јер осећам као да откривам да сам лезбјка, људи ће то схватити као разлог сексуализирајте ме”.

Што се тиче учесника који су се идентификовали као нешто друго а не као геј или лезбјка, одговори су открили напетост између осећања прихваћености и осећања маргинализације. Испитаници који се идентификују као бисексуалци често су изјавили да се осећају дојато дошли, с једне стране,

„Само сам јако мањина у смислу сексуалних преференција. (Нисам стрејт, идк много више) то ми никада није било проблем у фандому или ван њега. Фандом се осећа веома отворено и прихватајући оно што могу да кажем”.

„Ако се то што сам бисексуалац и жена се рачуна као маргинализована, заправо се осећам веома прихваћено у фандому и само једно поделите ове чињенице”.

„Веома прихваћено. Било је прилично лако бити напољу као бисексуалци и транс у крзненим просторима и никада нисам морао да се кријем”.

„Осећам се прихваћено. Крзнени фандом је веома пријатељски настројен према ЛГБТК+, тако да нисам осетио потребу да то кријем.”

„Мислим да је део мене који је највише „ван граница” то што сам бисексуалка.. тако да мислим да се једноставно не осећам ни мало маргинализовано. Све је то кул за мене.”

„Једина ствар која се променила у вези са мојим идентитетом је количина бисексуалних иглица које сам сакупио. Крзнени фандом изгледа веома ЛГБТК+ пријатељски, тако да се осећам прилично дојато дошло.”

док се, с друге стране, осећају маргинализованим (нпр. речено им је да изађу страну) или изолованим (нпр. претпоставка да су геј).

„Као бисексуалног мушкарца, више ме привлаче жене него мушкарци. Ово је моје изненађење људи јер они обично претпостављају да сте геј.”

„Мој идентитет као бисексуалног мушкарца у фандому негативно је утицао на мене. На мене се понекад гледа као на мању особу јер се од мене очекује да заузмем страну када је у питању сексуална оријентација. Геј људи ме виде као стрејт човека, док ме стрејт људи виде као затвореног геј мушкарца, а ја за то не добијам никакву врсту прихватања.

„Понекад, бити бисексуалцем и даље изазива неверицу са типичном фразом „мораш изађати једну”.

Већину времена, крзна заиста укључују и поздрављају свако искуство”.

Реакције пансексуалних крзнених одражавају сличну тензију као и бисексуалне крзнене, осећајући се дојато дошло с једне стране,

„Ја сам пансексуалац и гендеркуеер, што је прилично дојато прихваћено у малом подсектору крзнене културе са којим сам одлучио да комуницирам. Осећам се прихваћено и не морам да кријем своју сексуалну или родну оријентацију.

Међутим, треба напоменути да не комуницирам са великом већином крзнене заједнице, тако да моја искуства могу бити нетипична.”

„Не идентификујем се као мањина или маргинализована особа, али ако се уклапам у тај опис, осећам се прихваћено. Међутим, већина заиста не размишља о томе да сам транс или пансексуалац.”

„Као пансексуална особа, осећао сам углавном позитивне повратне информације.

а с друге стране изрисани или маргинализовани.

„Може, дефинитивно. Свој родни идентитет и оријентацију лично чувам у тајности. Ако кажем људима, чак иу неким ЛГБТК просторима да сам пансексуалац, они ће ми рећи да изађем страну.”

„Да. Нарочито као мушкарац и пансексуалац, често се претпоставља да сам геј. Међутим, упркос томе, Ивише нагињу ка цис-равно него.

Или шта друго и сматрам да је ово понекад фрустрирајуће да ојашњавам, и осећам да ме гледају презриво ако говорим о томе”.

Крзнени који још увек испитују и истражују своју сексуалну оријентацију кажу да је то често веома пријатно и охрабрујуће место за то. То су изразили и неки који су се идентификовали као „нешто друго”.

„ЛГБТ, осећам да је крзнени инклузиван простор где могу да удем „свој” без осуђивања”.

„Ја сам педер као у сексуалној оријентацији, али нисам могао да се надам ољем простору од крзног фандома. Осећам се апсолутно прихваћеним”.

„Фандом је прилично сигуран простор за лгбтк људе.

Асексуални крзнени су изразили компликованији однос са крзеном заједницом него многи други са нехетеросексуалном оријентацијом. Многи асексуални крзнени су сматрали да је заједница невероватно гостољубива и укључује сексуалну разноликост.

„Као ас, осећао сам се веома до родошло у крзеној заједници, овде се сви састају и осећам се веома срећно због тога.

„Бити асексуалан чини фурри посебно до родошлом заједницом. То је 'сексуално позитивно', у тим људима који као секс се охрабрују да га имају. Али много више од главне америчке културе, емоционална отвореност и интимност постоје у контекстима изван сексуалне везе.

„Да, био сам отворено и/кец унутар фандома. Они подржавају сексуалност и менталне околности, тако да се осећају безбедно. Нисам морао да кријем ништа посебно од фандома”.

За друге, отворено сексуална или сексуално позитивна природа фандома, укључујући значајан део медији еротске или порнографске природе, резултирају осећањем отуђености од заједнице. За оне који нису заинтересовани за сексуалне аспекте фандома, ово може довести до осећаја изолованости, игнорисања или искључења.

„Да, као асексуалац често се осећам изостављено и игнорисано, јер се велики део фандома односи само на сексуалност”.

„Као асексуална особа, често се осећам изузетно отуђено и изостављено из опште крзнене заједнице због тога колико је хиперсексуалан сваки њен аспект постао.

„Моја асексуалност дефинитивно утиче на моје искуство са крзненим. Многи крзнени су навикли да комуницирају једни с другима на веома флертујући или сексуални начин и/или да се упуштају у романтични ПДА попут потпуног мажења, и може ми заиста бити непријатно да будем у близини таквих ствари. Лакше је заборавити онлајн, што је можда део зашто сам увек више волео онлајн крзнену заједницу него офлајн.

„Моја асексуалност тежи да ме људи изостају јер нема очекивања од секса.

„Бити асексуалан подиже ојачање са разочаравајућом поузданошћу. Често негативно утиче на моје искуство када разговарате са другим члановима фандома, јер они природно очекују да „другар крзнени“ буде секс-позитиван, што доводи до разочарења када се покаже да то није случај.”

„Као асексуална цис жена осећам се у великој мери прихваћено у просторима у којима сам се нашла. Може бити ојачање када људи не желе да комуницирају са мном јер сам ас и/или жена, али такође препознајем да многи од тих људи који то раде траже сексуална искуства са мушкарцима и то није простор коме ја припадам нити желим да живим.”

„Будући да сам асексуалан, открио сам да постоји много дезинформација и претпоставки о асексуалним људима на мрежи и у стварном животу. Осећам се као да сам више учествовао у фандом просторима због тога како сам рекао да сам асексуалан због количине досадних коментара које сам добио и/или о асексуалности, па чак и евентуално наметљивих и непристојних питања/коментара. Осећам се слично када сам неинтересан, али осећам да се неинтересност генерално разуме више од асексуалности, али и даље осећам да сам и ми исте врсте коментара могле доћи и због тога.”

Ароматични крзнени су изразили сличну нелагоду са нагласком на односима унутар заједнице.

„Не осећам потребу да кријем свој идентитет, али не осећам да се уклапам ни у то, пошто је фандом толико засићен романса и не доживљавам романтична осећања”.

Један учесник, који се идентификовао као ароматични бисексуалац („који се граничи са асексуалним”) изразио је жељу да,

„... крзнени се нису понашали чудно што не желим да будем у вези, сексуалном или другом.”

Неки асексуални крзнени су посебно пријавили искуства дискриминације и искључености, што је неке довело до тога скривају своју асексуалност у крзненим просторима из страха од пристрасности.

„Фандом може бити пренасељен геј мушкарцима, а ја сам искусио малтретирање и искључење зато што нисам геј.

„Често сам био искључен из крзнених простора зато што сам раније био укључен у фандом људи су мислили да ће ме секс одвојити или ми је непријатно јер сам екстремно асексуалан”.

„Као кеј, осећам да морам много да кријем ту страну свог идентитета.

„Бити асексуалан у фандому може бити прилично занимљиво. Људи који ме прво упознају као асексуалца, а касније као крзненог, мисле да је то оксиморон - "како кец може бити у тако напаљеном фандому"? У самом фандому не помињем превише своју асексуалност. Постоје одређени људи који изједначавају асексуалност са раз оритишћу, или антисексуалношћу. Не желим да људи помисле да покушавам да не кажем њихову НСФВ 12 уметност.”

Неки асексуални људи су заинтересовани да се упусте у сексуалну игру улога, али пријављују да су као резултат тога доживели писање свог идентитета.

12 Иницијализам који значи „није једно за рад“, обично се користи за описивање садржаја који јесте.

експлицитно сексуалне, групе или експлицитне природе.

„Ја сам Панромантични асексуалац. Сматрам да је ово незгодно када играм улоге, пошто је моја фурсона такође асексуална. Постоји много људи који ово не поштују и виде то као лажирање геја или бисексуалца који је мање заинтересован да контролише ситуације и усмерава их у правцу који сами изабере. Назван сам лажним, лажов, збуњен, варљив итд. То ми је заиста отежало ствари и довело ме до тога да разумем важност ложирања и стварања духова појединаца који не желе да ме прихвате таквог какав јесам. Нажалост, као и код сваког фандома или групе, увек ће постојати шупци и кретени који су фанатици и мисле да се свет врти око њих.”

Крзнени који су се идентификовали као демисексуалци (или као на демисексуалном спектру) одговорили су са многим истим искуствима као и асексуални крзнени, позитивним и негативним.

„... крзнена заједница је допринела свих позадина и велики део заједнице је ЛГБТ+“.

„... Као демисексуалац, такође више волим да не идем физички са странцима, што може бити разочарање за више одлазеће крзна.“

„Иако сам демисексуалац, веома се ослањам на асексуалност, и даље се повезујем са остварљивостима фандома који су нсфв, арам у остварљивостима разговора. Ценим крзнене социјале за ћаскање као хладан начин олакшавања друштвене интеракције у слободно време, и генерално више волим да останем у просторима без малолетника, али скрећем пажњу. Моја асексуалност дефинитивно утиче на моје искуство у фандому, јер иако сам веома позитивна на секс, када видим неке изузетно напаљене и похотне људе дефинитивно се осећам непријатно.”

„Конкретно у крзненным просторима? Обично... отворено Омнисексуалац-Демисексуалац, јер већина људи то или не разуме или то назива неким остварљивостима фокусирајући се.

„Не. Не осећам се заиста прихваћеним. Склон сам да то сакријем јер су људи издегавали да разговарају са мном због тога, или и желели да буду неприкладни према мени.”

„Ја сам демисексуалан у смислу моје стварне сексуалне привлачности и интеракције са људима, али у смислу онога што сматрам привлачним у крзненој уметности, ја сам геј. Бити геј није проблем у крзненом. Демисексуалац се често погрешно схвата и сматра се избором. Чини се да се рађају сексуалну привлачност са сексом и кажу да су демисексуалци јер чекају да имају секс док не упознају некога омиљеног.

Можда је сексуална оријентација која је имала најкомпликованији однос између сексуалне оријентације и крзнене заједнице ила хетеросексуалност. Навикли да су већина у ширем друштву, хетеросексуални крзнени су изразили неки осећај нелагоде што су мањина у крзненом друштву

заједница. Они су пријавили низ одговора када је у питању да ли се осећају прихваћено у крзним просторима или не. Неки су осећали притисак да се идентификују као геј или и, или су искусили тежину хомонормативних очекивања.

„Понекад је фрустрирајуће ити стрејт у простору где се чини да су сви геј, и, итд. Може се осећати као да сте једина трезна особа на заједници. Сигуран сам, међутим, да се гејеви вероватно тако често осећају.”

„Не идентификујем се као мањина. С обзиром на то, ити стрејт у претежно ЛГБТ заједници јесте значило је да се обично сматрам другачијом сексуалношћу од онога што јесам.

„Понекад сам се осећао под притиском неких чланова који су идентификовани као хомосексуалци да се одрекнем свог идентитета као хетеро. Али осим тога, што је обично неопходно за мене, никада нисам добио никакве посебне повратне информације о свом идентитету у крзним интеракцијама у поређењу са интеракцијама које нису повезане са крзним.

„Морао сам да сакријем чињеницу да сам стрејт у многим друштвеним круговима унутар крзног фандома јер се људи према теби понашају као да си хомофоб осим ако заправо ниси геј. Постоје фурмеетс у којима једноставно не могу да одем јер ми је речено да их треба да прихватим неприкладно додиривање као комплимент јер је то у реду да људи претпоставе да сам геј јер сам на фурмеет-у. Људи који то мисле су идиоти са којима ионако немам жељу да комуницирам, тако да ми то није скинута са леђа, али јојим се да ћу уопште остати из друштвеног круга ако дозволим да ми смета.

Хетероромантични асексуални и демисексуални људи су на сличан начин пријавили фрустрацију због тога што њихова „правост“ није призната унутар крзнене заједнице. Хетероромантични демисексуални крзнени приметили су да,

„... многим је тешко да поверују да сам стрејт, јер сам тих и нисам агресиван тип личности.

док је хетероромантични асексуални крзнени признао да,

„Не говорим људима да сам стрејт да избегавам малтретирање.

Неки хетеросексуални крзнени искусили су и друге негативне последице везане за мањину. Ово укључује да се њихово чланство у заједници поништи или да се очекује да ће излазити са другим хетеросексуалним крзнама једноставно због малог броја крзна попут њих.

„Људи често кажу да су „равне длаке ретке“ или понекад нешто у стилу „ако си стрејт, ниси прави крзнени“, али то ме заправо не смета. Понекад осећам да, пошто равно крзнени чине мањи део фандома, постоји очекивање да их треба да излазиш са другом равно крзним, али ме не занима то да сам већ у посвећеној вези. Већину времена људима не смета каква је ваша сексуалност, то ми ретко пада на памет!”

Бити стрејт у превасходно квеер фандому може се осећати чудно за неке, а отуђујуће за друге, који су се осећали усамљено због осећаја да је обично тешко изградити односе са другим крзнама.

„Али тешко ми је да градим везе, и платонске и романтичне. Ако су у питању романтичне везе, проблем је што нема толико стрејт жена које делим интересе у фандому. Крзнени фандом је веома чудан, са чиме немам проблема”.

„У кинеском крзненем фандому, стрејт људима може бити тешко да уђу у атмосферу на одређеном месту пре неколико година. Не морам то да кријем, али је ипак мало усамљено. ствари су данас оље.“

„Тешко је бити стрејт жена у фандому, толико ћу ти рећи.“

„Као женска мањина, не могу то да сакријем, па ако их морала да је да искусим крзнени фандом, то не било нешто за скривање. Некако се плашим да комуницирам са другима у крзненој заједници као цис, стрејт женка.“

Иако крзнена заједница има до годину заслужену репутацију да поздравља сексуалну разноликост, не сматрају је све сексуалне оријентације унутар заједнице једнако до родошлом. Чини се да се геј крзнени мушкарци најлакше осећају до родошли и прихваћени у крзненој заједници— иако, чак и за њих, невољност многих крзнених група да разговарају о дискриминацији у стварном свету или да цензуришу групе које изражавају насилну или хомофобичну идеологију може да умањи овај осећај укључености. Између осталих квеер идентитета, док остаје осећај да сте до родошли и прихваћени, он се мери са искуствима рисања, незнања, нетрпељивости, сексуалног узнемиравања, изолације и искључености. Страјхт и хетероромантиц фурриес такође извештавају о искуствима са дискриминацијом, изолацијом и маргинализацијом као резултатом њихове сексуалне оријентације, у складу са искуствима ЛГБКА+ особа у ширем друштву. Утицај сексуалности на искуства фандома с обзиром на различите степене прихватања и укључености које доживљавају крзнени као резултат њихове сексуалне оријентације, није изненађујуће што су крзнени одлучили да разговарају о својим размишљањима о томе како је њихова сексуална оријентација утицала на то како они сами ступају у контакт са крзненем фандом. На пример, једна од тема која се појавила за многе ЛГБКА+ крзнене било је признање и прослава њиховог већинског статуса у заједници. С обзиром на њихову маргинализацију у стварном свету, квеер крзнени често уживају у осећају нормалности, признања и потврђивања који произилази из тога што су део већине.

"Као да је сваки крзнени геј".

„Нисам у некој јасно дефинисаној мањини из перспективе крзног фандома. То што сам геј чини да се осећам као да сам део већине у фандому, чак и ако ме ова етикета чини мањином у свакодневном животу. Никада се нисам осећао маргинализован у крзним просторима.“

„Пошто су ЛГБТ+ особе тако честе у фандому, сматрам да то што сам крзнена даје прилику да се осећам „нормално“ и самопоуздано.“

„Мој једини захтев за статус мањине је моја сексуалност, и да будем искрен, ја овде нисам мањина.

„То што сам геј утиче на мој идентитет у смислу да се осећам до родошло/нормално с обзиром на то колико квеер људи има у заједници.“

„Многи крзнени су геј, тако да се бити геј лично осећа као део идентитета крзнених. Ово помаже промовисању осећаја укључености и прихватања.“

Већина ЛГБКА+ крзнених супротставља се идеју коју су осећали у крзним просторима са својим искуством у просторима без крзна. Чак и међу онима који се нису увек осећали потпуно прихваћено у крзним просторима, они су изјавили да се ипак осећају прихваћеније и до родошли у крзним просторима него у ширем друштву.

„Будући да сам геј, осећам се прихваћеније у крзненем фандому него у широј јавности. Никада нисам осетио потребу да кријем ту чињеницу о себи и када сам у интеракцији са другим крзнама.“

„Да, осећам се прихваћено у фурри-у, никада нисам морао да кријем своју сексуалност или родни идентитет унутар фандома. Чак сам до њих топлу до родошлицу и имам више крзнених пријатеља него оних који нису.

„У крзним просторима увек се осећам као мало острво среће где могу да одмем опуштен када помињем шта сам у смислу сексуалног идентитета, као што њих волео да и ми сви можемо у „нормијевом свету“.

„Никада нисам осетио потребу да сакријем чињеницу да сам ЛГБТ од крзних фандома. Једини пут када радим је због утицаја стварног света“.

„Моје не изгледају као ознаке које стварно утичу на моје искуство или идентитет крзног. Мислим, тамо ће и даље бити магараца због ствари са „пантом“, али то је мање уочљиво у крзним просторима него ило где другде.“

„Никада нисам осетио потребу да кријем свој пол или сексуалну оријентацију, напротив, отворенији сам о томе у фандому него напољу.

Други кееер крзнени су приметили лакоћу проналажења других крзних који су поделили своја искуства и интересовања.

„Мислим да ми је то што сам транс и геј скоро помогло да се више уклопим у друге крзнене, пошто толико других крзна има исте или сличне ознаке. Чак и они који немају, често прихватају оне који имају ове етикете.“

„Осећам да ми то што сам геј помаже да се уклопим са осталима, пошто је огромна количина длака које познајем геј или исексуална.

„Ако ништа друго, моје етикете (геј/трансродне особе) су ми управо помогле да се повежем са другима попут мене у фандому.

„Сматрам да је крзнена заједница генерално веома пријатељска. Мислим да не њих ио крзнени да није тако чудно као што јесте. Почео сам као фони, са 13 година, али велики део зашто сам уместо тога постао крзнени ио је због чудности.“

Многи крзнени признају да су ова позитивна искуства резултат хомонормативности. Претпоставка да су већина фурри или геј цис мушкарци често се сматрало негативним споредним ефектом маргинализације других унутар заједнице који нису делили ову ознаку.

„То што сам геј дефинитивно чини моје искуство у крзним просторима угоднијим, али осећам да постоји нека хомонормалност у фандому. Људи који су стрејт (посебно жене) много пута имају теже да се осећају пријатно у крзним просторима, барем из онога што сам видео“.

„Свакако осећам да и хомосексуалци могли да претерано представљају фандом у одређеној мери, али пошто је заједница свеукупно прихвата, никада нисам имао никакве негативне ефекте са својим „етикетама““.

„Као геј или цис мушкарац, чини ми се као да је део фандома који доживљавам најважнији – из моје перспективе, изгледа да јесам.

13 Више фонијама и њиховом преклапању са крзним фандомом потражите у 11. поглављу.

део демографије за коју се јавља много крзнених садржаја и догађаја које видим, понекад на рачун других који нису у тој демографској групи.”

„Лако ми је претпоставити да су и други мушкарци у фандому геј попут мене.

Квеер цис-мушки крзнени су изјавили да уживају у чињеници да висок проценат квеер мушкараца у фандому олакшава и физичку и емоционалну интимност, што олакшава комуникацију и осећај заједништва, налаз који је у складу са подацима о којима се говори у Поглављу 13 који показују да ће геј цис мушкарци посебно вероватно пронаћи значајну другу особу кроз фандом.

„Будући да сам геј мушкарац и да сам окружен многим другим мушкарцима у фандому који су геј/ и/пан, моја пријатељства често укључују неки ниво платонске интимности”.

„Наравно, бити геј значи да понекад волим да имам физичку/емоционалну блискост са неким другим мушкарцима.

„Мислим да то што сам геј крзнени има дефинитиван утицај на моје искуство у крзним просторима. ... За многе геј крзнене, фандом је веома блиско повезан са сексуалним искуством и експериментисањем, иако је то није увек случај.”

Као што смо видели у претходном одељку, лака интимност између квеер цисмена може имати нежељени нежељени ефекат отуђења (или чак сексуалног узнемиравања) стрејт и хетероромантичних мушкараца, као и неких асексуалних и демисексуалних људи. Поред ових група, квеер транс-мушкарци се могу осећати искључено или непожељно у овом простору, и пропустити везе и интимност коју деле квеер цис мушкарци.

„Веома се осећам као да се крзнена заједница (и мушка геј заједница) понекад осећам инфериорним јер немам пенис/ сам симпатичан упркос томе што се представљам и идентификујем као мушки. Постоји заједница која риђавајућа количина цис геј мушкараца који инсистирају на третирању једног чега што је „женско” што је повезано са „одвратним”. Мислим да ово не представља већину заједнице и ово није једна већина мојих искустава са тим, али је крајње оштра разлика видети. Међутим, нашао сам своју групу пријатеља разних агења и полова који не толеришу ово понашање.

Неки асексуални и демисексуални људи заинтересовани за сексуалну игру улога су такође пријавили да су претпоставка сексуалне привлачности и општи недостатак знања и свести о томе како асексуалност функционише изазвали потешкоће у њиховим сексуалним односима.

„Што се тиче интеракција, играње улога отежава понекад бити асексуалан. ја (и моја фурсона) имају лијепе и могу се уздигнути, али то мора бити на различите начине. За мене и моју фурсону, фетиш мора бити укључен у игру улога. Само извођење сексом или сексуални чин ради њиховог остваривања резултира лошим интеракцијама, напуштеним играма улога и стварањем јаза у стварању друштвене везе. Сматрам да је због тога потребно више труда са моје стране да пронађем људе са којима могу успешно да комуницирам.”

„Пре неколико деценија сам дозвољавао људима да претпоставе да сам геј мушкарац да ме прихватили у онлајн просторе за играње улога, али сада то не могу урадити. Ако им се не свиђа, нема потребе да се дружим са њима. То је једино само део тога да морам да учим и одрастем и пронађем своје шапе.”

Крзнени људи мање уочајене сексуалне оријентације понекад су пријавили да користе уочајеније сексуалности како би се осјећали укључени у заједницу. То их понекад може довести до тога да ћуте о искуствима са дискриминацијом како би и сакрили своју мањинску сексуалну оријентацију.

„Пошто фандом око мене доминирају геј мушкарци, осећам да морам да се сакријем када причам о потенцијално мизогинским садржајима међу овим људима, непоказивање се може да привуче и привуче жену.

„Пошто шира јавност не зна шта је андросексуалац, али зна шта је геј, користићу то као своју маргинализовану категорију. Не осећам да то уопште морам да кријем, што је заиста лепо.”

„Нисам још отворен са својом асексуалношћу – још не идентификујем као геј када упознајем нове људе”.

Међутим, нису сви асексуални крзнени открили да је њихова сексуална оријентација погрешно схваћена. Уопштено говорећи, асексуалне и демисексуалне особе пронашле су крзнене.

заједнице да буду много свеснији или још отворени за своју сексуалност и идентитет него ван крзнене заједнице.

„Још не осећам прихваћено. Иако је асексуалност много ређа од геј/лезбејки, крзнени су често лакше упознати са овим концептом и више су пријатељски расположени.”

„Педер сам на много начина, али да будем искрен, мислим да се то чак и не рачуна као мањина у фандому. Моји конкретни идентитети могу бити нејачки, али укупна атмосфера је толико у прилог квеер идентитетима уопште да сам увек сматрао да су сви веома прихватајући.”

„Не видим много асексуалних људи овде, али то је нешто чиме се бавим унутар и изван фандома. Мало људи који су овде углавном су прихваћени”.

„Открио сам да моја асексуалност није само прихваћена, већ је и заступљена у заједници.

„У редовном животу то што сам квеер и неуродивергентан ставља ме у мањину, али унутар фандома су то оне ствари које су мејнстрим, тако да се некако осећам као да морам да оставим свој мањински статус пред вратима, да тако кажем.”

„Агосексуалац/агендер? Не, ако је нешто више радознало у вези са тим, још не знам какво право одлучавање.”

Овај шири ниво свести о квеер идентитетима још је од помоћи и другима са мање уочајеним идентитетима.

„У крзненем фандому могу бити отворено пансексуалац и не осећам се као да морам да се одлучавам сваки пут, као Радим у другим просторима у ретким временима када се појави. Не могу да замислим људску групу за тај одређени аспект мог идентитета.”

„Приметио сам да сам много склонији да комуницирам са људима чије етикете више одражавају моје; да су прошли кроз оно што ја имам, или чак и више. То чини разговоре са другим крзнама много мање незгодним јер не морам толико да објасним ако морам да се „одлучавам” или да објасним о томе.

они су касније неки укус фанатизма. Ово се углавном односи на ознаке културног порекла, пола, оријентације и подршке друштвеним покретима. Не доијам много повратних информација од других крзна о мојим етикетама осим позитивних/неутралних о мојим заменицама или оријентацији.”

Упркос овој позитивности, ЛГБКА+ крзнени препознали су потребу да понекад филтрирају аспекте себе у заједници, посебно на мрежи.

„Као неко ко је квеер и хендикепиран, не кријем ко сам онлајн у фандому, мислим да нема много тога да се каже о томе да су људи кретени, осим што су фанатици и ложирају их. Понекад је тешко осећати се прихваћеним у фандому, али покушавам да не дозволим да то дође до мене и само покушавам да уживам у овом малом безбедном простору.”

„Будући да сам лезбејка и гендефлуидна, осећам се прихваћено у фандому већину времена. Многи људи јавно показују своје ојоје, тако да знате где да идете и изгавате. Али понекад се треба борити за вашу права чак и на мрежи. Бити на мрежи значи бити анониман, анониман значи бити у стању да узнемираваш и малтретираш људе”.

„То је дефинитивно помогло у осликовању специфичних простора у којима се налазим унутар крзнене заједнице. Скоро сваки момак крзнени које пратим на твитеру је на неки начин ЛГБТКАИ+, мада има неколико оних који то нису. Знам да транс људи доијају много срања, тако да се најбоље осећам у друштву за које знам да неће радити таква срања. Због тога сам имао углавном позитивна искуства свуда у вези с тим.”

„На конвенцијама и састанцима увек сам се осећао прихваћено и подржано, пре него што сам то осећао у животу напољу фандом. На мрежи постоји више непријатељства како од неколико појединачних крзна тако и од људи изван фандома, али то не чини да осећам потребу да то кријем.”

„Генерално се осећам прихваћено, али ће и даље бити тешких тачака трења, посебно у онлајн просторима. Имати мешавину етикета сексуалности као пан лезбејка изазива проблеме. Бити асексуалан изазива проблеме. Бити транс изазива проблеме. Заједница уопште није лишена трансмизогиније, мизогиније, кверфобије, ацефобије, тражења више нишних етикета, листа се наставља.”

Било да курирају којим крзненным групама и просторима су се придружили, пазећи с ким деле информације, или организовањем група и стварањем сигурних простора, квеер крзнени покушавају да осигурају да њихова сексуалност буде подржана у њиховим искуствима фанова.

„Осећам се углавном укљученим – многи људи овде су попут мене, и ако постоји једна ствар која је прихваћена више од свега у крзненом фандому, то су пол и сексуална оријентација. Постоји много разноликости. У ствари, чини се да је 99% оних са којима комуницирам ЛГБТ+ у неком смислу. имам као... само један цишет крзнени пријатељ. Не кријем се много од себе у крзненој заједници? изван рода/сексуалности... не знам колико сам заправо мањина, тох.”

„Неколико пута сам сакрио оно што јесам у одређеним просторима, али углавном се осећам као да имам допору, листу заједницу коју покушавам да чувам што је више могуће. Прихваћен сам у том простору, а ако се разгранам у друге просторе, нејасно лево нагнута природа крзна значи да ћу боље проћи у крзненом простору него јаих, рецимо, на радном месту. Увек и могло да дође до пољшања, али понекад је боље него ирл.

„То и ме натерало да изгавам контакте са другим крзнама који их наводе као хомофобије, а верујем да је то огрнуто.

„...Моја чудност је утицала на начин на који комуницирам у крзненим просторима и доводи до тога да удем разорит са ким се дружим; Не желим квірфо у просторима. Политичка идентификација долази у игру, као што опет, не желим фанатичне и мрске људе у просторима са маргинализованим људима.”

Међутим, неки квеер крзнени препознају да ови сигурни простори могу допринети осећају маргинализације и искључености који доживљавају хетеросексуалци.

„Никада лично нисам имао проблема са јединим мањинским идентитетом који имам (хомосексуалцем), међутим у просторима са којима комуницирам, геј присуство има тенденцију да надмашује стрејт, и често видим неповољно понашање према стрејт члановима заједнице.”

„Искрено, скоро да видим геј и стрејт крзнене као потпуно другачију заједницу.

Ова маргинализација стрејт мушкараца у већинском геј фандому није јединствена карактеристика крзног фандома. На пример, истраживање је показало да стрејт и бисексуални мушкарци у већини геј фандома Евровизије наводе да морају да сакрију или минимизирају своју сексуалност како би се осећали делом заједнице (Халливелл, 2023). Наши подаци на сличан начин показују да неки хетеросексуални крзнени избегавају дискусије о сексуалности из овог и других разлога, избегавајући директно откривање ових елемената свог идентитета осим ако се то не пита.

„Чудно је да сам као немаргинализована особа пао на потребу да не откривам да би се други осећали пријатно.

„Не кријем то, али не причам свима што пре цео свој идентитет и животну причу. Споменем то ако ме питају, али ретко имам разлога да се осећам као да морам да објасним ко сам”.

„Урнебесно, често сам осећао да морам да сакријем свој статус већине у друштву у целини како би се уклопио у фандом.”

„Више је стрејт хришћанин реткост у фандому, и почиње да уде у ширем свету. Често се осећам као да морам да сакријем ове информације из прошлих искустава унутар фандома.

У одговору једног крзног, они су објаснили да не постоји један крзнени фандом, већ међусобно повезани збирка простора и људи. Иако је целокупно окружење пријатељско за више идентитета, они истичу да постоји потреба да се буде свестан разноликости простора унутар заједнице.

„Осећам се... нормално у фандому, или барем у просторима у којима трчим, јер већина људи у тим просторима су такође транс или крајње леви или илошта друго. Мислим да је опасно замислити крзнени фандом као један монолитни ентитет, и трудим се да не третирам 'крзнене' као аутоматску гаранцију да ћемо бити саосећајни (изарно, неки крзнени су трансфоби! Неки крзнени су прави јени фашисти!), али статистички гледано, осећам се сигурније и отвореније са крзнама од просечне особе.”

Узето заједно, овај одељак показује да крзнени свих сексуалних оријентација могу пронаћи своје искуство у фандому и њихово понашање везано за фандоме обликовано њиховом сексуалношћу. Било да је то ило кроз проналажење простора у којем се осећају 'нормално' и део већине или имају слободу да се отворено укључе у физичку и емоционалну интимност, многи квеер крзнени цис мушкарци осећали су се слободно и угодно у фандому. Иако је то довело до неких проблема за друге, постојао је општи консензус међу ЛГБКА+ крзнама да је фандом за њих много сигурније и пријатније место од других фандома или ширег друштва. Међутим, лако изражавање сексуалности за цис квеер мушкарце је изазвало одређена осећања отуђења и искључености међу геј транс крзним особама, као и компликовала искуство асексуалних

крзнени заинтересовани за сексуалне сусрете. Коначно, многи ЛГБКА+ крзнени су навели да су намерно створили едне просторе у фандому тако што су курирали своја пријатељства и заједнице. Иако ово помаже у стварању већег осећаја удобности и сигурности, оно је допринело осећају разједињености и маргинализације који осећају неки стрејт крзнени. Утицај фандома на искуство сексуалности Осим што су истакли како је њихова сексуалност утицала на њихово искуство у крзненом фандому, неки ЛГБКА+ крзнени су такође изјавили да је тачно и супротно: да су њихова искуства унутар и као део крзног фандома утицала на како су разумели и исказивали своју сексуалност. Осећај припадности и другарства описан у ранијим одељцима као резултат осећања дела већине такође је подстицао истраживање и инспирисао поверење код оних који су или несигурни, затворени или стидљиви у изражавању своје сексуалности.

„Осећам се као да могу лако да будем отворен са својим полом и сексуалношћу јер је крзнена заједница углавном ЛГБТ+.”

„Чувени фандом је увек веома прихватао да сам технички мањина у смислу сексуалне оријентације и идентитета, а заправо ме је некако охрабривало и уверавало да једноставно будем себe, због веће мешавине сексуалних оријентација/родних идентитета/итд. у фандому.”

„Пусти фандом је био први простор у којем сам могао слободно и отворено да будем геј и било је добро носити ту етикету и тамо се осећати едно.”

„Напротив, осећам се најотвореније у вези са својим идентитетом док комуницирам са члановима крзног фандома, посебно на мрежи. Осећам велику прихваћеност унутар фандома као родне, сексуалне и расне мањине.”

„Претпостављам да ми је, као пансексуалцу, могућност интеракције са другим не-хетеро крзнама помогла да се осећам угодније са самим собом. Никада нисам осетио потребу да се кријем од других крзна.”

„Претпостављам да их себe сматрао мањином (полу и сексуалности). Осећам се прилично прихваћено. Ту је увек неколико људи који не прихватају, али то је свуда. Никада нисам осетио разлог да се кријем у крзненом фандому. То ми заправо даје излаз да будем ја.”

Неколико квеер крзнених објаснило је да им је то што су или део фандома омогућило да прихвате своју сексуалност, посебно онима који су или затворени или се осећали несигурно у другим деловима свог живота.

„... фандом је оно што ми је омогућило да одбацим своје хомофобичне идеале које сам имао док сам одрастао и прихватим не само себe већ и велики број других.

„Фандом ми је био веома добро дошао као младић геј који је тек почео да прихвата своју сексуалност када сам имао 17 и 18 година. Помогло ми је да прихватим тај део себe који сам одгајан да презирем.”

„Рекао их као квеер особа, могу себи повезати са већином фандома који је такође квеер. Стереотипна популарност квеер људи добро се уклапа у љупкост фандома, и мислим да ово уз саму прихватљиву природу фандома доприноси веома високом проценту квеер-а у фандому. Видим ово као позитивно, и као особа која долази из изузетно хомофобичног домаћинства, то је и она је изузетно корисна могућност да будем ја без икаквих ограничења у сексуалности - скоро просвећење ако хоћете, као што је за многе.”

„Као бисексуални ели цис мушкарац осећам се прихваћеним у фандому, јер је фандом веома отворен у погледу сексуалне оријентације. Никада нисам осећао потребу да кријем своју сексуалност унутар фандома, напротив, фандом је помогао себи и са мојим унутрашњим изласком.”

„Никад нисам морао да се кријем као бисексуалац у фандому. (Овде се кријем од остатка моје стварности).“

Наравно, не могу сви квеер људи бити отворени и искрени о својој сексуалности у својим породицама, послу и заједница. За неке квеер крзнене, једност заједнице дала им је простор да иду „напољу”, што је одвојено од њихових живота у ширем свету. Релативна анонимност крзнене заједнице (онлине простори/фурсона) нуди велику заштиту и сигурност, дајући им слободу да истражују и изразе своје право ја.

„За мене је то место где могу да иђем јако без осуђивања и да могу да кажем ствари о себи и које њих се плашио да кажем својој породици или људима у стварном животу, али су ми веома важне без страха. Негује истинско прихватање и уважавање себе на начин који ниједно друго место не може, заиста”.

„Пошто сам бисексуалан, осећам се више до родошао на мрежи него у стварном животу. Живим у конзервативној околишности, али опште прихватање ЛГБТ+ особа и маска полуанонимности коју фандом пружа је прилично привлачан за мене.”

„Осећам се само делом мањине у смислу своје сексуалности (пансексуална, полиаморна) и у фандому се осећам углавном слободно и без једног што сам отворен по питању овога, док у свом 'свакодневном' животу изван крзнене заједнице осећам ове. То су ствари које морам да сакријем, посебно полиаморију.”

„Ја се идентификујем као транс и квеер, са извесном несигурношћу у нејединакости. Осећам се прилично прихваћено и не мучим се да комуницирам са различитим људима - са изузетком издегавања простора у којима људи се сматрају сексуалним олакшањем путем текстуалних ћаскања, јер они пречесто одлацају моју фурсону као део ја. Никада нисам осећао потребу да сакријем оно коју од потенцијално маргинализованих етикета или идентитета у крзненим круговима. У ствари, крзнени фандом је место које ми је омогућило да ојачам свој идентитет у погледу рига о томе како и други могли да виде и реагују на то. Без крзног фандома не би се осећао тако јаким. Радим на томе, и осудио их се да то прихватим као део себе. Нарочито их се, без крзног фандома, мучио да оно што од тога покажем другима у јавним просторима (Твиттер, Дискорд, итд.). Још увек нисам отворен о томе у стварном животу или у оној ком простору који се директно повезује са мојим именом/идентитетом из стварног живота, али.

иначе сам прилично очигледан и отворен по питању свог идентитета захваљујући позитивном пријему и искуствима. И имали унутар крзног фандома.”

„Осећао сам се прихваћено у поменутој заједници, али нисам отворен о томе у јавности из разлога због којих имам страх дискриминација”.

„У нормалном животу, ја сам затворен у својој сексуалној оријентацији. Међутим, у својим интеракцијама са крзнама, увек сам се осећао слободним и изузетно до родошао да се не називам геј. Ово ми је помогло да више прихватим своју оријентацију јер сам упознао своје крзнене пријатеље у стварном животу и излазио сам са мушким крзненим.

„Идентитети нам помажу да се осећамо сигурније у проналажењу људи са којима смо повезани! Искрено, осећам се пријатније када видим БЛМ на профилу или да је особа ЛГБТ или БИПОЦ као ја. Не осећам се увек без једног ИРЛ и живим у веома олој конзервативној јужној околишности, тако да је проналажење људи попут мене на интернету утешно”.

За куеер крзнене који тек почињу да истражују своју сексуалну оријентацију, крзнена заједница нуди један простор са разумевањем и подршком родошлицом у коме се то може учинити. Ово им омогућава да имају времена да истражују, испитују и разумеју себе.

„То ми даје више могућности да се осећам отворено у вези са тим, али и даље имам лично оклевање.“

„Рекао им да ми је фандом помогао да истражим постојање геј идентитета на један и контролисан начин, до тачке у којој ми је сада угодно да га усвојим генерално у другим ситуацијама.“

„Наравно: мој куеер идентитет је важан за то ко сам ја као особа. У ствари, рекао им да ми је способност да истражујем свој изглед/презентацију помогла да се помирим са својим идентитетом захваљујући фандому“.

„... Отвореност о роду и сексуалности у фандому била је непроцењива у истраживању мог сопственог.“

„Лично сам још увек у тренутку када се прича о томе још увек чини помало чудним. Нисам осећао потребу да то кријем, али изнети то је и даље тешко већину времена.“

„фандом је у великој мери чудан и непогрешиво је подржавао моје даље разумевање себе.“

Нажалост, упркос општој перцепцији фандома као охрабрујућег, једног и позитивног, није сваки кутак фандома тако подродолошао за куеер идентитете и искуства. Неки крзнари пријављују да су доживјели узнемиравање и дискриминацију због чега су се због своје сексуалности осећали непожељно и маргинализирано.

„Јесам, иако је то било у малом превише хришћанском верском простору. У том тренутку нисам у потпуности прихватио своју сексуалност и њихова токсична реторика ме је гурнула дубље у ормар“.

„Као део ЛГБТ-а, осећам да постоје повремени проблеми са више религиозних чланова фандома, иако је то ВРЛО мало и далеко између у мом личном искуству.“

„Осећамо се прихваћеним у левичарским/експлицитним куеер просторима, али шири центристички простори су често помешани или непријатељски расположени“.

Општи степен прихватања и углавном куеер природа крзнене заједнице могу играти значајну улогу у помагању неким куеер крзнама који су збуњени, испитују или су затворени да имају сигуран простор за експериментисање са својом сексуалношћу, да науче да разумеју себе. За многе крзнене, сигурност и анонимност фандома дала им је сигурност и охрабривање који су им били потребни да открију и разумеју себе. Међутим, нису сви углови фандома подродоложили и не доживљавају све сексуалне оријентације свесрдно прихватање. За ове крзнене, куирање њиховог садржаја, издегавање места на којима се осећају несигурно и проналажење заједнице у којој могу бити они сами су најважнији за проналажење свог места у крзненој заједници. Закључак Као што је често случај у ширем истраживању, наши налази у вези са сексуалном оријентацијом и ЛГБКА+ идентитетом у крзненом фандому довели су нас до а.

мало одговора, али још више питања о интеракцији између сексуалне оријентације и искустава унутар крзног фандома. Ова студија представља мањкав и ограничен, али ипак осветљавајући први корак у проучавању ове теме. Један од проблема са студијом је тај што су отворена питања била превише широка и нису специфична за сексуалну оријентацију. Бројни испитаници нису били сигурни

о томе шта значи „утицати на свој идентитет као крзнени“, са дугим низовима упитника који су уочени у одговору. Многи други су одговорили да одговоре једноставно зато што нису разумели шта је питање питајући. Недостатак конкретности је такође значао да смо добили и широк спектар одговора, од којих су се само неки односили на сексуалну оријентацију. Многи крзнени су расправљали о другим аспектима свог идентитета, укључујући друштвене улоге (родитељ, пријатељ, ћерка, син) и професије (ученик, трговац, научник), иако су многи, како смо се надали, расправљали о пресеку њиховог пола, расе, и сексуалну оријентацију. Намерна ширина питања јесте омогућила нијансирано разумевање неких раскрсница између вишеструких идентитета и крзног фандома, али је на крају спречила дубљу анализу специфичних питања која се односе на сексуалну оријентацију. Чак и тако, чињеница да смо успели да пронађемо толико тога у одговорима на ово погрешно питање илуструје колико ће бити истраживање на ову тему вероватно бити плодно. Искуства стрејт крзненых који се крећу кроз искуство мањине—вероватно по први пут—један такав пут, као што је директна процена и упоређивање природе односа стрејт и ЛГБКА+ крзна са њиховим фурсонама. Искуства асексуалних длака у секспозитивном и отворено сексуалном фандом простору су још једно потенцијално питање, као и потреба да се боље разуме повезаност између сексуалне и романтичне оријентације и како се ови аспекти нечијег идентитета манифестују у фурсонама и ширим крзненным фандомима и комуницирају са њима. . Радујемо се што ћемо видети куда ће нас циљанији и фокусиранији приступ овој теми одвести у будућности – и проналажење одговора на питања која смо овде поставили и откривање нових питања која нам још нису ни пала на памет!

Референце Бланк, Х. (2012). Страигхт: Изненађујуће кратка историја хетеросексуалности. Беацон Пресс.

Богаерт, АФ (2012). Разумевање асексуалности. Ровман & Литтлефиелд Публишерс. Буллоугх, ВЛ

(1976). Сексуалне варијације у друштву и историји. Џон Вајли и синови.

Халливелл, Ј. (2023). „Јесте ли сигурни да нисте геј?": стрејт и бисексуална мушка искуства фандома Песме

Евровизије. Друштвена и културна географија, 24 (6), 1024-1041. <https://doi.org/10.1080/14649365.2021.2000016> Халперин, ДМ (2002). Како направити историју хомосексуализма. Университи оф

Цхицаго Пресс. Хенри, ФХИ (2019). Љубав, секс и омча: Емоције содомије у Енглеској 18. века. (Публикација р.

29247116). ПроКуест Диссертационс Публишинг. Кинсеи, АЦ, Померои, ВБ, & Мартин, ЦЕ (1998). Сексуално понашање

мушкарца. Индиана Университи Пресс. (Оригинални рад објављен 1948.) МцФарлане, Ц. (1997). Содомит у

елетристика и сатира, 1660-1750. Цолумбија Университи Пресс. Мурраи, СО (2000). Хомосексуалности.

Университи оф Цхицаго Пресс. Роугхгарден, Ј. (2009). Дуга еволуције: Разноликост, пол и сексуалност у природи и

људима. Университи оф Цалифорнија Пресс.

Поглавље 17.

Крзнена веровања: Религија и политика.

Кортни "Нука" Планте, Камил Адамс.

Стара пословица каже да постоје три ствари о којима ни треће ало да изјегавате да разговарате у пристојном

друштву: политика, религија и новац. Пратећи овај савет, изјегавате неће непријатне разговоре на следећој

канцеларијској зајави или породичној вечери. Научници, с друге стране, нису у ојавези да изјегавате непријатне

или непријатне ствари и, ако ништа друго, повремено уживају у добром мрштењу перја. У том духу, ово поглавље се

фокусира на верска уверења и политичку идеологију крзна –

оставићемо разговор о новцу у другом поглављу (поглавље 13), само да исмо изјегли кршење сва три тајна у једном

поглављу! Религија и духовност Тешко је претпоставити да ли ни треће ало да постоји веза између тога да сте

крзнени и да имате одређено верско или духовно уверење. Један од разлога је

чињеница да крзнени долазе у свим облицима и величинама и да се прилижавају фандому из свих сфера живота. Као

што друга поглавља у овој књизи илуструју, крзнени могу бити у раним до средњим тинејџерским годинама или у

седамдесетим годинама и касније; могу бити цисродни и хетеросексуални или могу бити гендеркуеер и пансексуални;

могу бити изгладњели студенти или дојоростојећи предузетници и професионалци, и могу доћи са било ког континента на

планета. Претходна истраживања показују да су то „разлике које праве разлику“, када је реч о верским уверењима. На пример, студије показују да млађе генерације (нпр. миленијалци, зумери) имају тенденцију да иду мање интринзично и екстринзично религиозне 1 од старијих генерација (нпр. зумери, Ген Кс), иако су много више упоредиви у погледу духовности 2.

1 Не улазећи превише у детаље, о унутрашњој религиозности се може мислити као.

„истинско веровање“—тј. придржавање верских начела без обзира на спољашње утицаје; насупрот томе, екстринзична религиозност се односи на религију мотивисану спољним притисцима или наградама (нпр. друштвене групе, притисак вршњака; Бергин, 1991). 2 Иако не постоји универзално договорена дефиниција за ове термине, лако.

Говорећи, духовност се односи на тражење значаја или смисла у свом животу, док се религиозност односи на нечију приврженост ритуалима и пракси неке институције или организације, често у служби неке врста духовног краја (Арреи ет ал., 2016). Сасвим је могуће да особа иду духовна (нпр. тражи смисао и значај у свету) а да не припада религиозној организацији или да се не идентификује као религиозна. Научник атеиста могао би да опише њихову тежњу за знањем и значењем као духовна потрага, као што је Карл Саган изразио када је.

имају тенденцију да иду (МцМурраи & Симмерс, 2020). Друге студије су показале да је мања вероватноћа да ће лезбејке, геј и бисексуалне особе бити религиозне, али не мање вероватне да ће бити духовне, него стрејт људи (Сцхвадел & Сандстром, 2019), што је чињеница зато, у целини или делимично, осуду ЛГБТК+ особа од стране многих верских организација (Барнес & Меиер, 2012). Социоекономски статус је на сличан начин повезан са религиозним ангажовањем, тако да људи са више богатства и статуса ређе иду у цркву, моле се или читају религиозне стихове (Сцхиeman, 2010), док они који похађају образоване након средње школе имају тенденцију да имају ниже резултате на мерама религиозности (Сцхвадел, 2016). Коначно, читаоце не треба да чуди да су нека верска уверења у неким земљама истакнутија у односу на друге, при чему је хришћанство прилично равномерно распоређено широм света, док су друге религије, као што су јудаизам и хиндуизам, претежно распоређене у азијско-пацифичким земљама. (Пев Ресеарч Центер, 2012). Узимајући све ово у обзир, демографска варијабилност крзненог фандома могла би навести неке читаоце да спекулишу да верска и духовна уверења не би требало да иду повезана са нечијим крзненим идентитетом. На крају крајева, мали број крзнених укључује духовне или религиозне елементе у своју концептуализацију онога што значи бити крзнени (тема којом се бавимо у 5. поглављу). Рекавши то, демографски састав фандома би могао довести нас до друге хипотезе. Знамо, на основу података прегледаних у Поглављу 13, да је већина крзнених у тинејџерским или раним или средњим 20-им годинама, прилично је вероватно да су ЛГБТК+, да имају неко факултетско образовање и да је највећа концентрација крзна у Сједињеним Државама. (9 од 10 највећих крзнених конвенција на свету дешава се у Сједињеним Државама; Викифур, нд). 3 Ови фактори би требало да предвиде трендове ка атеизму, агностицизму и генерално ниском степену религиозности (али не нужно духовности), чак и на позадини хришћанства које преовлађује у америчком верском пејзажу (Пев Ресеарч Центер, нд). Имајући ово на уму, хајде да скренемо пажњу на неке податке из наших студија да видимо да ли су у складу са нашим демографским очекивањима. Наш први поглед долази из података прикупљених у шест различитих студија од 2011-2015. које су регрутовале крзнене или онлајн или лично.

написао „Наука није само компатибилна са духовношћу; то је дугок извор духовности“ (Саган, 2011, стр. 54). 3 Једина неамеричка конвенција о крзненим животињама у првих 10 била Еурофуренце,

који се одржава у Берлину, Немачка. Уз то, дошло је до значајног пораста у величини и броју не-западних крзнутих конвенција, укључујући истакнуте крзнене конвенције настале на Филипинима, Тајвану, Бразилу и Јапану.

конвенције. 4 Испитаници су замољени, кроз студије, да наведу или на отворен начин или да изаберу са листе опција која је њихова верска припадност. У случају отворених одговора, одговори испитаника су кодирани и организовани у категорије. Распон просечних одговора приказан је у табели 17.1.

Табела 17.1. Процент крзнутих испитаника у узорцима на конвенцијама и на мрежи који су идентификовали као припадност различитим верским опредељењима. * Није била опција у конкретной студији. Верска припадност % узорка (онлине) % узорка (Пенсилванија) % узорка (Тексас) хришћанин 25,2 11,1-24,5 19,6- 36,3 Агностик 23,9 8,8-44,3 17,3- 24,9-24,9-4,1-3. 24.9 Паган / Виццан 5.3 5.9-8.5 7.8-12.8 Будистички 1.3 1.1-2.1 0.4 Шинто 0.8 0.0 1.7 Јеврејски 0.6 1.3-1.9 0.6-1.4 Сатаниста * 0. 0. 0,0-0,2 0,0-0,7 Хинду 0,2 0,0-0,4 0,4-0,6 Ништа / Није применљиво * 0,0-50,6 *.

Остало 16,8 3,4-14,3 16,8- 18,9.

Прва ствар коју вреди напоменути у табели је значајна варијационост у категоријама агностицизам/нема у узорку из Пенсилваније. Ово произилази из разлика између студија у томе како су атеизам и агностицизам процењени и оцењени у узорцима: у неким студијама опција атеизма није била одређена (од учесника је затражено да одаберу „ниједно“, указујући да немају верску припадност,

4 Треба напоменути да су конвенције одржане у Сједињеним Државама, било у Даласу, Тексас или.

у Питсбургу, Пенсилванија, што значи да су резултати конвенције посебно у великој мери нагнати ка америчким крзнама из ових региона.

или су понекад сврстани у комбиновану категорију „атеиста/агностика“). Имајући ово на уму, у узорцима се појављује неколико трендова. Прво, упркос томе што потичу из углавном америчких узорака, у којима се већина становништва идентификује као хришћанин (Пев Ресеарч Центер, нд), само око једне петине до једне четвртине крзна се идентификује као хришћанин. Насупрот томе, значајан проценат крзната — отприлике једна трећина до половина — идентификује се као атеисти или агностици, бројеви који опет значајно премашују оне који се налазе у општој америчкој популацији (Пев Ресеарч Центер, нд). Ова ова тренда су у складу са оним што се могло очекивати да видимо на основу демографског састава крзног фандома и онога што су нам претходна истраживања показала о демографији и верским уверењима. 5 Да се могло илустровати да ли дојени резултат говори о нечем јединственом у вези са крзнама или и се то очекивало у односу којој групи са упоредивом демографијом, можемо да упоредимо податке из две различите студије које смо спровели 2013. и 2014. Ове студије су укључивале узорак анимеа који се одвија на конвенцији. вентилатори и узорак

фурри који иду на конвенције, а ова су извучена у року од годину дана један од другог у Даласу, Тексас.

Резултати, приказани у табели 17.2, откривају да је упоредив број учесника идентификован као хришћанин у овој узорка. Док су крзнени вероватније да се идентификују као агностици/атеисти, ово вероватно има везе са додатком опције „ништа / није применљиво“ у узорку анимеа који није био доступан у крзној узорку. Ово на страну, тренд ка мање религиозности и више секуларности у односу на општу популацију уочен код крзнутих 6 вероватно није јединствен за крзнене, већ је пре производ демографских трендова (нпр. ити млађа група људи са факултетским образовањем), 7 иако је приметно да је тенденција да крзнени имају знатно више паганских/виканских учесника чак.

5 Такође треба да приметимо да док су стопе јудизма, муслимана, јевреја и хиндуиста.

учесници су или прилично једнаки стопама у општој америчкој популацији (Пев Ресеарч Центер, нд), стопе преваленције паганских/виканских испитаника иле су знатно веће од онога што исмо очекивали, и далеко су заступљеније него што се налази у општа популација. До данас немамо о јашњење за ове конкретне налазе. 6 Даље подржавајући ову идеју, у једној од наших студија из 2013., фурриес на конвенцији у.

Далас, Тексас, или су мање религиозни и духовни од узорка студената ли ералних уметности регрутованих са колеџа у Тексасу. 7 Говорећи даље о идеји да је то питање демографије, а не само а.

Питање да су групе о ожавалаца у целини нерелигиозне, једна од наших онлајн студија из 2019. открила је да су, у поређењу са фановима Ратова звезда, који су демографски или старији и мање ЛГБТК+, крзнени или знатно мање религиозни.

у поређењу са демографски упоредивим узорком је, можда, идиосинкразија крзног фандома.

Та ела 17.2. Проценат љу итеља анимеа и крзнених испитаника на две конвенције о ожавалаца у Тексасу 2013. 2014. који су идентификовани као припадници различитих верских опредељења. * Није ила опција у конкретној студији.

Верска припадност % узорка (аниме) % узорка (крзнени) Хришћанин 21,6 19,6 Агностик 5,7 24,9 Атеиста 3,1 24,9 Паган / Виканац 3,6 7,8 Будиста 2,5 0,4 Јевреј 1,010 1.70 . 0,4 Ништа / Није применљиво 39,2 * Остало 23,4 18.9.

Као што смо видели, подаци о верској припадности су прилично з ркана ствар, 8 која ризикује да нас одврати од јаснијег питања о томе да ли ће крзнени, као група, мање или више вероватно ити религиозни или духовни, ез о зира на то шта су они одређене припадности или веровања. Да исмо директније одговорили на ово питање, можемо измерити у којој мери крзнени се е сматрају религиозним или духовним. Питајући о ова два концепта одвојено, можемо оље да разликујемо придржавање начела религије (религиозности) и оних који активно путују ка осећају већег смисла или сврхе у свом животу, ез о зира да ли то чине кроз верску институцију или по сопственим условима (духовност). У низу од пет различитих студија од 2012-2021, питали смо крзнене, понекад регрутоване на конвенцијама, а понекад регрутоване на мрежи, да назначе у којој мери и се е сматрали духовним и, одвојено, у којој мери се е сматрају ити религиозан. Они су постављени на мало различите начине у свакој студији, али.

8 Ово чак и не узима у о зир све нијансе у подацима, као што је разликовање.

између различитих деноминација хришћанства или различитих врста или степени агностицизма!

о разац резултата је увек ио исти: у просеку, крзнени су пријавили да су више духовни него религиозни. За илустративан пример из студије из 2012. на конвенцији крзнених животиња у Пенсилванији, погледајте слику 17.1. Као што слика показује, већина крзнених се сматра прилично нерелигиозним. Насупрот томе, док многи крзнени такође се е нису сматрали духовним, упоредив рој крзнених такође се е сматра поштеним, или чак изузетно духовним. Укратко, доступни докази сугеришу, у складу са нашим хипотезама, да крзнени, као група, нису посе но заинтересовани за формализовану религију, чак и ако су донекле заинтересовани за самостално разматрање питања о значају, сврси и значењу.

Слика 17.1. У којој мери су крзнени регрутовани на конвенцији крзнених у Пенсилванији се е сматрали религиозним или духовним.

Наредне студије ацају додатно светло и контекст на ове налазе. На пример, пар студија о крзнама из 2017. и 2018. поново регрутованих са конвенције крзнених у Пенсилванији открило је да су крзнени, иако су донекле заинтересовани за духовна питања (ако не и религиозна), или мање заинтересовани за специфична веровања новог доба (нпр. „духовна енергија“), што сугерише да су можда више заинтересовани за самоусмерене духовне потраге, а не за једноставно усвајање неосновних веровања. У другим студијама, снажније идентификовање са крзним фандомом (и, у извесној мери, снажније идентификовање као крзнени уопште – о ожавање) ило је повезано са вишим оценама духовности, али не и са.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.
45%.
50%.

Спиритуал Религиоус.

виши резултати религиозности. Иако ово не значи нужно да то што је „крзненији“ узрокује да особа постане духовнија, то у најмању руку сугерише да су они који се снажније идентификују као крзнени, у просеку исти људи који се е сматрају више духовним. Једно од могућих о јашњења за ово је да неки крзнени фандоми, крзнени садржај, фурсоне и друге аспекте свог крзног интереса користе као извор упутства или значаја у својим животима, нешто што смо приметили у арем неким високо идентификованим Ми Љу итељи малих понија (нпр. Едвардс ет ал., 2019). Да закључимо овај одељак о религиозним веровањима крзнених, слика је сложена, као и са многим аспектима крзног фандома. Ниједна категорија, припадност или термин једнострано не описује религиозна или духовна уверења крзнених као групе – нити су дефинисана одређеном верском припадношћу нити су дефинисана очигледним недостатком религиозних уверења. Можемо рећи да, као група, крзнени имају тенденцију да уду нешто духовнији него што су религиозни, што сугерише да су се многи удаљили од формалних, организованих религиозних институција уместо индивидуалне тежње за значајем, сврхом и смислом живота—мада ово је део већег тренда који видимо у демографски сличним групама. Религија, духовност и њихов недостатак нису сами по се и крзнени, а демографска разноликост уочена међу крзнама доводи до значајне разноликости у испољавању њихових верских и духовних уверења. Чак и на

Тенденција да се неки високо идентификовани крзнени фандоми ослањају на фандом као извор значаја, сврхе и значења вероватно није јединствена за крзнене фандоме, пошто је примећена у сличним фандомима. Ако постоји карактеристика која је прилично јединствена или идиосинкратична за крзнене, то је значајан рој паганских/виканских крзна чија је распрострањеност много већа од онога што је примећено у другим групама о ожаватеља—иако је разлог за то тренутно непознат. Политичка уверења На исти начин као и за верске уверења, можемо формирати хипотезе о политичким уверењима крзна на основу њиховог демографског састава. Конкретно, на основу карактеристика које смо споменули у претходном одељку, можемо претпоставити да и крзнени, као група, тре ало да уду прилично прогресивни, ли ерални или левичарски у својим политичким ставовима. 9 На пример, генерал.

9 Треба да приметимо да овде разговарамо о политици у америчко-центричном систему,

где се „лево оријентисано“ односи на либералнију/прогресивнију политичку идеологију, а „десно“ се односи на политички конзервативизам са нагласком на индивидуалним слободама. Такође треба да приметимо да под „прогресивним“ политичким уверењима мислимо на политичка уверења која подржавају политике усмерене ка повећању егалитаризма укључујући, али не ограничавајући се на, прераспделу прихода, афирмативну акцију, заштитно законодавство за.

Веровање да су млађи људи прогресивнији у својим политичким склоностима од старијих показало се да држи емпиријску воду (нпр. Труетт, 1993). Исто тако, постоје докази да је о разовање након средње школе генерално повезано са порастом политичког либерализма (Хастие, 2007). Такође је утврђено да 10 ЛГБТК+ особа имају знатно либералнија уверења од не-ЛГБТК+ особа (Вортхен, 2020). Укратко, прилично млад, углавном факултетски о разован, претежно ЛГБТК+ демографски састав крзеног фандома и требало да га предиспонира да буде прилично либерално настројен у својим политичким ставовима.

Слика 17.2. Проценат узорка онлајн крзнаша регрутованих 2021. који су се идентификовали са различитим политичким склоностима, кодиран на основу отворених одговора на питање у коме се од њих тражи да опишу своју политичку идентификацију.

мањинске групе и јачање права радника (нпр. синдикати). Ово је у супротности са конзервативнијим политикама које имају за циљ максимизирање личне слободе (нпр. слободна тржишта, минимизирање опорезивања, минимизирање уплитања владе). 10 Ово има неке важне квалификаторе, укључујући и чињеницу да се ефекат разликује.

у великој мери зависи од академске дисциплине у којој се неко налази и од чињенице да још увек постоји значајна дебата о механизмима који покрећу ефекат (нпр. да ли либералнији људи ирају да сеаве одређеним академским областима или уче више о либералним идејама и проводе време око људи који се залажу за либералније идеје мењају сопствену политичку оријентацију човека?).

0%.
10%.
20%.
30%.
40%.
50%.
60%.
70%.

Табела 17.3. Примери отворених одговора крзнених испитаника на питање о политичком идентитету и како су они кодирани. Примери категорија Веома либерални „Екстремно левичарски анархизам марксистички комунизам антикапитализам“ „Дефинитивно нагнути снажно лево, до тачке у којој су оне главне странке у САД више деснице од мене.“ „Крајње лево, социјално и фискално“.

Умерено.

Либерална „Аустралска лауристичка партија (леви центар/лево)“ „Демократа левог центра“ „Канадски НДП левог центра“ „Демократа“ „Прогресивни центриста“ „Левица која се ослања, али није фиксирана на одређену партију“.

Центар „Према политичком компасу – уквално центар центар“ „Центриста, ваљада? Идк како то зову када волите да саслушате о е стране (или више) у де ати пре него што одлучите“ „Умерено/центар са склоностима о ема политичким партијама“.

Умерено.

Конзервативни „Центар, десно“.

“Централно са десним погледом”.

„десни центар“.

„Центристичко-репу ликански“.

„Конзервативна“.

Веома.

Конзервативна „палеоконзервативна“.

Та ела 17.4. Преваленција специфичних политичких етикета у отвореним одговорима крзнених испитаника на питање о политичком идентитету. Ознака % одговора Социјалистички / Комунистички 30,3 Анархистички 8,3 Ли ертаријанац 6,5 Еколог 5,1 Хуманизам 2,4 Антифа / Антифашист 1,4 Антикапиталиста 1,1 Синдикализам 1,1 Капиталиста 0,8 Националиста 0,6 Ауторитарни Не-Социал 0,2 Припадност / Независни 19,6 Не знам / Апатија / Не знам 17,5 Мешано 3,5 Не желим да разговарам о својој политици 1,5.

На страну хипотезе, шта показују подаци? Тестирали смо наше хипотезе у низу различитих студија, мерећи политичку оријентацију на ез рој различитих начина са различитим степеном сложености. Први, а можда и најједноставнији начин на који смо то урадили је да једноставно замолимо крзнене да опишу, на отворен начин, како се политички идентификују. Ово је ио приступ који смо заузели у

2021 онлајн студија. Гледајући различите одговоре, учесници су категорисани на два различита начина. Прво, где је ило могуће, њихова веровања су категоризована на скали од пет тачака, једнодимензионалне, у распону од „веома ли ералног“ до „веома конзервативног“. Стопа преваленције ових различитих категорија приказана је на слици 17.2. 11 Такође илуструјемо како су испитаници кодирани у сваку од различитих категорија са неким репрезентативним одговорима за сваку категорију у та ели 17.3.

11 Имајте на уму да ова та ела не укључује при лжно 20% учесника који.

нису указивали на политичка уверења, политичку апатију или ко је назначио да не желе да дају своја политичка уверења.

Поред горње појединачне димензије, такође смо у та ели 17.4 из ројали политичке идентификаторе вредне пажње и њихову учесталост. Узети заједно, ови резултати су у складу са нашим хипотезама заснованим на демографском саставу крзног фандома: у отвореним одговорима, крзнени имају тенденцију да уду умерено ли ерални, са приличним ројем крзнених који се идентификују као веома лево. Ово се одражава иу смислу њихове категоризације на континуитету иу смислу неких од најчешћих специфичних ознака које се користе (нпр. социјалиста, комуниста). Насупрот томе, центристички и конзервативни ставови су имали тенденцију да уду далеко мање распрострањени, како процењено коришћењем континуума, тако и у смислу преваленције специфичних конзервативних етикета (нпр. ли ертаријанац, капиталиста). Такође тре а напоменути да усред ове „варија илности око опште склоности ка ли ерализму“, отприлике једна четвртина до једне трећине крзна сматра да није заинтересована за политику или да нема никакву посе ну политичку припадност.

Могло и се тврдити да је природа ових резултата отвореног типа подложна великој мери тумачења од стране нас истраживача, који ирају како да нај оље протумаче специфичан одговор учесника (нпр. као „веома

ли ерални" или само „умерено ли ерални"). Оно што је потребно је конвергирање доказа из других, објективнијих мера да се види да ли је ова општа тенденција ка либерализму доследна и поуздана. То у том циљу, okreћемо се резултатима додатних студија. Као прилично аналогну тачку поређења, можемо погледати резултате две различите студије из 2012. и 2014. године, од којих су ове регрутовале учеснике са крзнене конвенције у Пенсилванији. Релевантно за претходне налазе, од испитаника је затражено да наведу где је њихова политичка оријентација пала на једној димензији од 7 тачака у распону од „веома либералне" до „веома конзервативне". Иако скали недостаје нијанса мере отвореног типа, укључујући и недозвољавање учесницима да наведу „не разумем", она елиминише сваку потенцијалну пристрасност коју можемо имати када категоришемо учеснике дуж континуума пошто су се учесници категорисали. Резултати, приказани на слици 17.3, откривају прилично сличан образац одговора, при чему су крзнени много више на либералној страни димензије него на конзервативној страни, као и да су више умерено либерални него веома либерални. Такође треба напоменути да већа преваљенција људи у средини скале може бити резултат испитаника који су били апатични или неодлучни ирајући најнеутралнији могући одговор. Ако ништа друго, ова могућност заслужује опрез при тумачењу значења центристичког одговора на ову меру.

Слика 17.3. Одговори крзненых регрутованих на две конвенције крзненых у Пенсилванији на једнодимензионалну меру политичке оријентације.

Читаоци који су до сада упућени у политички дискурс могли би, до овог тренутка, бити огорчени због прилично поједностављеног приступа који смо заузели политичкој оријентацији. На крају крајева, политичка уверења људи могу бити вишеструка и нијансирана: неко би могао бити прилично прогресиван када су у питању закони који штите права ЛГБТК+ особа, а истовремено заузимају конзервативнији став у погледу опорезивања и пројеката социјалне заштите. У ту сврху, спровели смо студију 2013. године у којој је од крзненых регрутованих на конвенцији крзненых у Тексасу затражено да назначе своју политичку оријентацију на истој скали од 7 тачака у распону од „веома либералног" до „веома конзервативног", али да то учине три одвојено: једном у погледу њихових ставова у вези са социјалном политиком (нпр. афирмативна акција, геј бракови, транс права), једном у вези са њиховим фискалним ставовима (нпр. универзална здравствена заштита, нижи порези), а једном и за њихов укупни политички идентитет. 12 Резултати су приказани на слици 17.4.

12 Друга значајна разлика у односу на меру у овој студији је у томе што је дозвољавала.

учесници да наведу „не знам" као опцију, коју је изабрало око 20% крзна. Узимајући ово у обзир, можемо сигурније рећи да испитаници који ирају неутралну или централну опцију вероватно истински указују на центристичку позицију уместо да не знају како другачије да укажу на апатију или недостатак политичког разумевања.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.

2012 2014.

Слика 17.4. Одговори крзнаша регрутованих на конвенцији крзненых у Тексасу на три једнодимензионалне мере друштвене, економске и политичке оријентације.

Наше прво запажање у вези са „политичком“ димензијом је да крзнени, опет, теже да се идентификују много више на либералној страни скале него на конзервативној. Ова доследност је примећена иако је овај узорак регрутован са конвенције у Тексасу, конзервативнијој држави од Пенсилваније на основу и председничких и конгресних избора од 1990-их. Упркос томе што долазимо са другог југа, за разлику од севера, ипак смо приметили исти тренд ка либералним веровањима, са јачом преференцијом за умерена веровања у односу на веома либерална, што још једном указује на доследност овог општег налаза. Нудећи више нијанси у налазима, такође смо открили драматичну разлику између одговора о социјалној и фискалној политици. Конкретно, крзнени су показали веома снажну преференцију према социјално либералним политикама, али су имали друге центристичке, готово конзервативне позиције у погледу економске политике. Ипак, ова мера није без сопствених проблема, од којих је један да ли се крзнарима може веровати на реч када се о њима називају либерално или конзервативно наклоњеним својим политичким ставовима. Студије су показале да су људи — посебно млађи људи — склони

до усвајања политичких етикета које не одражавају нужно њихове стварне позиције (Зелл & Бернстеин, 2013). На пример, особа одрасла у либералном домаћинству може.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.

Социјална економска политичка.

идентификују се као либерали, ознаку своје групне идентификације (нпр. долазе из „либералне породице“), упркос томе што заузимају претежно конзервативне фискалне и друштвене позиције. Ову могућност смо проценили у а Студија 2019. на конвенцији крзнутих у Тексасу. Тамо смо крзнама дали политичку скалу од 42 ставке дизајнирану да процене њихова мишљења у вези са одређеним политичким позицијама. Оригинални дизајнер скале је креирао скалу да процени три димензије политичког уверења: економски социјализам (нпр. „Да ли заштити права радника, синдикати и треће ало да имају више моћи“), савремени популизам (нпр. „Границе треће а затворити за тражиоци азила“) и друштвени конзервативизам (нпр. „Минималне плате треће а укинути;“ Ламерис, 2015). Као што слика 17.5 открива, када су у питању стварни одговори фурија на специфична политичка питања, они имају тенденцију да се нагињу ка либералнијим позицијама, како у смислу социјалне тако и економске политике. Фурриес је такође постигао прилично низак резултат у мери савременог популизма, што такође говори о општој привржености либералнијој идеологији.

Слика 17.5. Просечна сагласност крзна регрутованих на конвенцији крзнутих у Тексасу на три различите скале које мере различите аспекте политичке оријентације.

Као коначан поглед на неке од нијанси у политичким уверењима фурија, као део исте студије о тексашким крзнама из 2019. године, ми смо испитаницима представили сет од шест различитих димензија које су се односиле на различита политичка уверења. За сваку од њих, крзнени су назначили, на скали од 7 тачака, где су њихови политички.

0%.
10%.
20%.
30%.

40%.
50%.
60%.

1 - Уопште се не слажем.

2 3 4 5 6 7 - У потпуности се слажем.

Економски социјализам Савремени популизам.
Социјални конзервативизам.

веровања су пала. Табела 17.5. Резултати откривају, у складу са претходним налазима, да се крзнени много чешће идентификују као либерални него као конзервативни. Они такође имају тенденцију да буду либералнији у погледу економских питања, нарочито када је у питању наметање економских прописа и подржавање егалитаризма над елитизмом. 13 Међутим, у складу са својом тенденцијом ка умеренијем либерализму, фурри су се више противили, него подржавали колективизам. Фурриес је такође показао генерално умерен поглед на улогу државне моћи и генерално се нагињао апсолутној слободи говора уместо наметања ограничења слободи говора.

Табела 17.5. Преваленција одговора крзнаша регрутованих на конвенцији навијача у Тексасу у шест различитих политичких димензија.

Сидро 1.

% Нагињање на сидро. 1.

% Неутрално на проблему.

% Нагињање на сидро. 2.

Сидро 2.

Конзервативац 16,0 20,1 63,9 Либерал.
Економска слобода 31,1 28,9 40,1 Економска.
Регулатива.
Индивидуализам 50,7 26,1 23,9 Колективизам.
Без државне моћи 27,5 48,5 24,0 Завршено.
Стате Повер.
Елитизам 10,5 31,0 58,5 Егалитаризам.
Апсолутно исплатно.
Говор 67,8 16,8 15,3 Ограничено исплатно.
Говор.

Укратко, подаци које смо прегледали генерално подржавају идеју да су крзнени, као група, прилично либерални, што је налаз у складу са оним што исмо претпоставили на основу демографског састава 14 крзног фандома у целини. 15 Ипак, постоји варијабилност око овог централног.

13 Гледајући уназад, „елитизам“ је био лош избор формулације за упориште, и био је.

оље представљено сидром као што је „хијерархије“. 14 За додатне доказе да демографија доприноси веровањима крзна, такође смо.

сведочили о старосним разликама у узорцима крзна. Конкретно, у неколико наших студија од 2012. до 2019. године, старије длаке су биле, чешће него не, конзервативније и духовније од млађих. 15 Доступни докази сугеришу да је либерално позиционирање крзног фандома далеко.

од јединствених до крзнених што се тиче фандома. Студије из 2013. и 2014. су то откриле.

тенденција, са око 20-25% крзнених који су прилично апатични, незаинтересовани или не знају довољно о политици да би се одмерили њиховом позицијом, и неколико фурија који се идентификују као конзервативни. Перцепција политичких уверења у фандому Пре него што завршимо ово поглавље, желели бисмо да се накратко вратимо на студију из 2021. где смо погледали отворене одговоре крзнених о њиховој политичкој припадности. Само питање је било део низа питања, од којих су два посебно расветљавала како крзнени виде политику у фандому. Прво питање се односи на то да ли се крзнени осећају угодно изражавајући своје политичке ставове у просторима фандома. То је питање које су нам често постављали да проуче крзнени питајући се да ли постоји сукоб између жеље неких крзнених да користе фандом као средство ескапизма и жеља других крзнених да искористе фандом да упознају људе који деле њихове политичке ставове. 16 Да бисмо прикупили релевантне податке о овом питању, замолили смо фурриес да на отворен начин назначе да ли се генерално осећају пријатно изражавајући своје политичке ставове у просторима фандома.

Слика 17.6. Проценат веома либералних, умерено либералних, центристичких и конзервативних длака регрутованих у онлајн студији који осећају различите степене удобности изражавајући своје политичке ставове у крзненом фандому. Умерено конзервативни и веома конзервативни испитаници су комбиновани због тога што су релативно ретки.

док су крзнени, као група, или либералнији од просечног студента либералних уметности, нису или либералнији од узорака љубитеља анимеа или љубитеља фантазијских спортова. 16 Поента је постала још дирљивија последњих година као веома напета.

политичка питања као што је прихватљивост допуштања алт десничарских и неонацистичких крзна у крзнене просторе постала су истакнута на крзним друштвеним медијима.

0%.

50%.

100%.

Удобно Донекле.

Удобно.

Избегавајте.

Неудобно.

Веома либералан Умерено либералан центристички конзервативац.

Резултати, приказани на слици 17.6, јасно показују да постоје две веома различите перспективе по овом питању. Уопштено говорећи, либерално настројени крзнени се осећају прилично пријатно када изражавају своје политичке ставове у длакама просторима, док се центристи (у извесној мери) и конзервативци посебно осећају непријатно да изражавају своје политичке ставове у крзним просторима. Највероватнији разлог за ову тенденцију потиче од фандома који се претежно састоји од крзнара који заузимају прилично либералне политичке позиције. Центристички и конзервативни крзнени су вероватно схватили непопуларност својих позиција у крзним просторима и, као такви, вероватно се осећају уплашено изражавањем својих позиција у крзним просторима, знајући да то ризикује да их други око њих 17 псују. Говорећи о овој идеји, илустративно је упоредити неке од одговора либералних и конзервативних крзних да видимо да ли се осећају пријатно да деле своје политичке ставове у крзним просторима. Што се тиче либералних крзна, већина је указала на значајну удобност у погледу могућности да изразе своје ставове, обично знајући да ће њихова позиција вероватно бити већинска позиција у просторима фандома у поређењу са другим местима у њиховим животима.

"Да, углавном, већина мојих пријатеља је остала нагнута."

„Да, већина фанова са којима сам комуницирао на ту тему су или сличних идеала, или су отворени на грађанску дискусију.“

„Да, већина дели сличне ставове као и ја у погледу људских права за људе свих раса/пола/сексуалне оријентације, итд.“

„Да, прилично. многи чланови крзних фандома су левичари.“

„Много више него било где другде. Сачувајте можда конвенцију о звезданим стазама, али то никада нисам пробао.“

„Обично. Вероватно више него ван фандома.“

„Да. Као и са било чим политичким, увек ће бити неслагања, али генерално, осећам да већина фандома или дели слична уверења или се не осећају снажно у било ком правцу.“

17 Игра речи само донекле намера!

„Да, немам дилеме око реакције јер се то очекује свуда, иако је крзнени фандом природно место где је лако бити прогресиван.“

Ипак, иако су или у знатној ројчаној већини, неки либерални крзнени су ипак изразили оклевање у изношењу политике у фандом просторима, или, у најмању руку, ограничили теме разговора на важне, често као средство за очување мира или издвајање сукоба.

„Да, међутим, то није нешто што волим да радим, осећам да иако су политичке ствари важне да уништавају односе и пале мостове, тако да сам склони да се држим таквих ствари осим ако нема догледан разлог да проговори.“

„Наравно, али ирам да то не учиним јер цртам крзнену уметност као своју каријеру и осећам да ниједан посао неће бити требао да изражава политичка уверења. Моја политика и начин на који гласам нису нешто о чему желим да разговарам са крзним фандомом, чак и ако знам да су моја уверења у складу са већином фандома.“

„Да, моја политичка опредељења су прилично уобичајена. Али не мислим да је то место за политику.“

„Покушавам да своје политичко мишљење задржим углавном за себе. Постоји време и место. Понекад је прихватљиво и корисно разговарати о политици, али је то најчешће непотребно.“

„Сматрам да изражавање одређених тема (нпр. ЛГБТК права) треба да буде изражено, док друге теме треба да не.“

„У већини степени да. Отворено имам БЛМ у свом Твиттер-у. У акцију их и друге ствари као што је АЦАБ 18, али неке од њих су још увек мало превише „вруже“ за нека крзна и нису јаш дискусије које јасно могли да водимо.“

„Радим само ако је то неопходно за дискусију. Треба ло и да покушамо да ограничимо политику осим ако није апсолутно неопходно, као у случају БЛМ, ЛГБТК права или Стоп Асиан Хате.“

18 АЦАБ је скраћеница за „сви полицајци су копилад“ и генерално се користи за изражавање непријатељства.

или критике према полицији, обично у контексту злоупотребе моћи или корупције.

Насупрот томе, већина центриста и конзервативаца се осећала нелагодно у изражавању својих политичких ставова отворено у крзненим просторима, често из страха од последица или реакције ширег фандома. Већина је била веома свјесна непопуларности својих позиција у навијачким просторима.

„Не, људи имају тенденцију да се веома брзо увреде.“

„Никако. Раније ми је забрањено присуство на локалном скупу јер сам рекао да гласам за кандидата конзервативаца. Ово ми је доказало да крзнени нису отворени да чују друге перспективе.“

„Апсолутно не, ако се усуђујете да кажете било шта чак и то што није и екстремно левичарски став, ви ћете отказани.“

„Не. Био сам спаљен на ломачи.“

„Не, то што имаш било какве 'десничарске' идеале те чини ђаволом.“

„Апсолутно не. Радије бих о политици разговарао само са својим веома блиским пријатељима. Расправа о томе у крзненим просторима само ће довести до тога да будем узнемираван/малтретиран, изопћен на ИРЛ догађајима и изгаван. То ме уништило мој посао. Најмаргинализованација група у фандому су крзнени који нису 100% препуштени.“

„С обзиром на данашњу климу и колико мржње на интернету према конзервативцима постоји, не бих био удоно. Већина интернетских фурија које пратим су веома левичарски са стварима као што су БЛМ и АЦАБ, и често се осећам као да сам отуђен када је у питању политичко дружење са другим члановима фандома. До ђавола, с обзиром на посету Капитолу 6. јануара, Фурафинити (један од мојих омиљених онлајн крзнених веб-сајтова) је био потпуно политички и левичарски омеђавао да ми је мука од те веб-странице веома дуго после тога. Постоје чак и неки крзнени који су у својим записима у дневнику објавили да ако неко од њихових посматрача или следбеника подржи Трампа, да ли и, молим вас, одјекали

и престаните их пратити. Иако знам да ће постојати барем неки ниво политичке поделе у крзненим групама фандома, количина левичарског омеђавања и мржње према било коме ко има десничарско мишљење (чак и према умереним људима као што сам ја) осећа се као да је у супротности са оним за шта се крзнени фандом залаже као заједница до родошлице. С обзиром на данашње.

политичка клима и како је изгледало да гурне крзнени фандом у крајње левичарске политичке ставове (и Недавно сам видео много тога на ве локацијама као што су Фурафинити, Твитер, Јутју и неколико других сајтова за крзнене), осећам да их ио третиран као најгора оса а која постоји само зато што се усуђујем да имам мишљење које се разликује од већине крзнене које сам видео на интернету."

Последњи испитаник помиње још једну тему коју смо замољени да проучимо у вези са перспективом политике у крзненом фандому: идеју да фандом постаје све политички простор. То Ако се авимо овим питањем, такође смо замолили учеснике у истој студији да одговоре на коначно отворено питање о томе да ли сматрају да фандом постаје више или мање политички, и да ли је то генерално оља или гора ствар. Након кодирања одговора, резултати су или прилично једностранни: 72,2% фурриеса је рекло да фандом постаје све политизованији, док је само 25,6% рекло да га више нема или мање политички него што је икада ио, а 2,2% је рекло да је мање политички него што је ио у прошлости. Међутим, 58,1% фуррија сугерисало је да је ова промена углавном ила на оље, што је много вероватније да ће заступати ли ералне фуррије него центристичке или конзервативне. У случају ли ералних крзна, о томе се често говори као о катализатору ширих друштвених промена.

„Све је више политички ових дана, али можда је то само зато што се више укључујем и примећујем. Барем у фандому, чини се да се ствари увек крећу ка ољем месту." 19.

„Више политички, и то је до ра ствар јер су деплатформисани конзервативци и крајња десница неопходан део здравог друштва.

„Мислим да је постало 'политичније' у томе што су расправе о томе како фандом третира мањинске групе и шта фандом толерише постале далеко раширеније, што верујем да је до ра ствар која ће довести до прихватљивије, сигурније заједнице за мањинске групе које су често искључене."

19 Заграде означавају ознаке које су учесници користили да описују своје политичке.

склоности.

„Фандом је постао више политички. Што је до ра ствар, покушавамо да сакријемо мање срања у нашој средини."

„Мислим да је више људи стандардно за раширену нетрпељивост у фандому, и то није лоше. Дакле, да, имам. Људима није угодно седети док се сада дешавају за рљане ствари, и то ми се свиђа."

„По ономе што могу да кажем, настале су значајне дискусије око начина на који фандом третира црна и аутохтона крзна након Џорџа Флојда... надам се да ће ово радикализовати фандом у легитимну руку промене у завршници, јер имамо моћ да то урадимо као што ниједан други фандом није урадио пре."

Насупрот томе, више центристички или конзервативни крзнени имају тенденцију да виде повећано присуство политике непожељним.

„Постало је више политички него што је прихватљиво.

"Апсолутно више политички, превише и на горе."

„Много, много више политички, и то на веома негативан и одлучан начин.

„Левичарски крзнени су учинили фандом политичким до тачке чувања капије.“

„Људи су генерално хиперполитизовани до те мере да мислим да заиста верују да постоји А. Све се може уврнути у политику и да је Б. То је најважније. Све је то прилично депресивно.“

„Више политички. Чини се као да је радикална левичарска политика напала крзнени фандом и сви морају имати исте ставове да су Трамп и репу ликанци зли иако репу ликанци и Трамп раде за своју ирачку азу. Чини ми се као да крзнени више подржавају комунизам, крајње левичарску идеологију и желе да сло одно цензуришу конзервативце.

и конзервативна крзна, а не да заједно стварају крзнени фандом како исмо или снажна заједница до родошлице.“

„У поређењу са оним када сам се придружио заједници, она је постала не само политички, већ и радикалнија. Уместо да покушавају да разумеју зашто људи са којима се неко не слаже (ило на емотивном, политичком или фундаменталном нивоу) мисле на тај начин, они се демонизују и покушавају да се искључе из фандома... ако се то настави у наредним годинама, имам сечу, фандом ће умријети за многе људе зог унутрашњег сукоа. Имам осећај да велика већина нема никаквог интереса да разуме ило кога ко је ван њиховог алона. Улагање времена (!! не новца) да и се покушало разумети/схватити/променити некога је веома ретко – не само то, већ људи који покушавају да промене друге на оље често ивају стављени на демонизована места, уместо да до ију подршку у својим напори.“

Центристи и конзервативци нису или једини који су изразили негативност о томе да крзнени фандом постаје политички; неки ли ерала су то видели у непожељном светлу, често се позивајући на уочени пораст екстремних или насилних политичких група у фандому или из страха од одмазде или реакције екстремнијих левичарских елемената у фандому.

„Последњих година људима са екстремним ставовима дато је превише гласа.

„Фандом је увек ио политички, само су неке труле ја уке са крајње деснице успеле да пронађу сигуран простор у њему и то нас је довело до политичке драме последњих година.

„Са порастом алт-деснице и неонациста који упадају у интернетске просторе, то је дефинитивно више политички од ио 90-их година.“

"Фандом је више политички и напетији."

„Постао је невероватно политички у последњих пет година. То је до те мере да је то про лем и да можете уништити читаву своју репутацију зог свега што се негативно односи на ило коју страну.“

„Осећам се као – када политика на Твитеру ступа на сцену, чини да се политички разговори дешавају **много** више него раније, и чини одређене разговоре невероватно тешким – што доводи до неке врсте нас против њих. Остао сам нагнут, али је узнемирујуће видети пријатеље који су из ачени зог мишљења које имају.“

Закључак.

Било и глупо покушати сажимати уверења групе тако различите као што је крзнени фандом у једну категорију, ило да се ради о верским или политичким уверењима. Крзнени имају централну демографску тенденцију према томе да уду прилично млади, факултетски о разовани и ЛГБТК+, што готово сигурно о јашњава арем неке од широких тенденција када су у питању крзнена увјерења: ити секуларнији опћенито у односу на општу популацију и ити ли ералнији или прогресивнији у односу на оно што се налази у општој популацији. Ово, наравно, не значи да сви крзнени спадају у ове централне тенденције, како демографски тако и по својим веровањима: постоје крзнени у 30-им, 40-им и 50-им који су секуларни и прогресивно настројени, а постоје крзнени у позним годинама. тинејџери који су ду око религиозни и који се идентификују као политички конзервативни. Иако и ило погрешно превидети ову варија илност, међутим, такође и ила грешка претварати се да не постоје ни општи трендови, трендови који имају је показано у различитим студијама које користе различите мере како и се осигурало да је мало вероватно да ће налази ити „случај“ или хира методологије ило које студије. Ове трендове сигурно примећују фурри: отворени подаци су открили да су фурри веома свесни прогресивних ставова фандома у целини. Генерално, прогресивни крзнени имају тенденцију да виде ово као позитивно, оснажујући их да изразе своје ставове и представљају катализатор за политичку акцију. Насупрот томе, центристички и конзервативни крзнени то могу да виде као гушење њиховог сло одног изражавања – за ринутост коју деле и ар неки прогресивни фурри. Коначно, тре а напоменути да је о разац веровања уочен у крзненем фандому вероватно производ демографског састава фандома, а не јединствена карактеристика крзног: слични о расци су за ележени у другим групама о ожавалаца, укључујући љу итеље анимеа и рониес. Исто тако, наше студије сугеришу да степен у којем се осо а идентификује као крзнени или са крзненным фандомом у великој мери није повезан са њиховим политичким или верским уверењима, што сугерише да вероватно не постоји ништа инхерентно самом крзненем садржају што људе „чини“ секуларним или ли ералним. Ако ништа друго, ово поглавље служи као важан подсетник да иако вреди проучавати нео ичне и.

карактеристике крзног фандома, никада не тре а за оравити да су крзнени више од њиховог интересовања за антропоморфне животињске ликове. Демографске разлике унутар самог крзног фандома и у поређењу са другим фандомима могу утицати и утичу на мисли, осећања и понашања крзнених, како у просторима фандома, тако и у ширем свету ван фандома. Референце Арреи, АЕ, Билсен, Ј., Лацор, П., & Десцхеппер, Р. (2016). Духовност/ религиозност: Културни и психолошки ресурс међу женама мигранткињама из подсахарске Африке са ХИВ/ АИДС-ом у Белгији. ПЛос Оне, 11 (7), е0159488. [хтпс://doi.org/10.1371/journal.pone.0159488](https://doi.org/10.1371/journal.pone.0159488) Барнес, ДМ, & Меиер, ИХ (2012). Верска припадност, интернализована хомофо ија и ментално здравље лез ејки, геј мушкараца и исексуалаца. Америцан Јоурнал оф Ортопсихијатри, 82 (4), 505-515. [хтпс://doi.org/10.1111/j.1939-0025.2012.01185.x](https://doi.org/10.1111/j.1939-0025.2012.01185.x) Бергин, АЕ (1991). Вредности и религијска питања у психотерапији и менталном здрављу. Америцан Психологист, 46 (4), 394-403. [хтпс://doi.org/10.1037/0003-066X.46.4.394](https://doi.org/10.1037/0003-066X.46.4.394) Едвардс, П., Цхад орн, ДП, Планте, Ц.

Н., Реисен, С., & Редден, МХ (2019). Упознајте роније: психологија одраслог фандома Ми Литтле Пони. МцФарланд & Цомпани. Хастие, Б. (2007). Високо о разовање и друштвено-политичка оријентација: Улога друштвеног утицаја у ли ерализацији студената. Еуропеан Јоурнал оф Психологи оф Едуцатион, 22 (3), 259-274. [хтпс://doi.org/10.1007/BF03173425](https://doi.org/10.1007/BF03173425) Ламерис, М. (2015). О мерењу и валидацији политичке идеологије (Нео јављени магистарски рад). Универзитет у Гронингену, Холандија. МцМурраи, АЈ, & Симмерс, ЦА (2020). Утицај генерацијске разноликости на духовност и религију на радном месту. Визија: часопис пословне перспективе, 24 (1), 70-80. [хтпс://doi.org/10.1177/0972262919884841](https://doi.org/10.1177/0972262919884841) Пев Ресеарцх Центер (нд). Студија верског пејзажа. [хтпс://www.pewresearch.org/religion/religiоус-ландсцапе-студи/](https://www.pewresearch.org/religion/religiоус-ландсцапе-студи/) Пев Ресеарцх Центер

(2012, 18. децем ар). Гло ални религиозни пејзаж. [хтпс://www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/гло-ал-религиоусландсцапе-екец/](https://www.pewresearch.org/religion/2012/12/18/гло-ал-религиоусландсцапе-екец/)

Саган, Ц. (2011). Свет опседнут демонима: наука као свећа у мраку. Баллантине Боокс.

Сцхиеман, С. (2010). Социоекономски статус и веровања о Божијем утицају у свакодневном животу. Социологија религије, 71 (1), 25-51. [хттпс://doi.org/10.1093/соцрел/срк004](https://doi.org/10.1093/соцрел/срк004) Сцхвадел, П. (2016). Да ли високо о разовање узрокује религиозни пад: лонгитудинална анализа ефеката високог о разовања унутар и између осо а на религиозност. Тхе Социологицал Куартерли, 57 (4), 759-786. [хттпс://doi.org/10.1111/тск.12153](https://doi.org/10.1111/тск.12153) Сцхвадел, П. & Сандстром, А. (2019, 24. мај). Лез ејке, геј и исексуалци Американци су мање религиозни од стрејт одраслих по традиционалним мерилима. Пев Ресеарцх Центер. [хттпс://www.певресеарцх.орг/фацттанк/2019/05/24/лес-иан-гаи-анд-исекуал-американс-аре-лесс-религиоустхан-страигхт-адултс-и-традиционал-меасурес/](https://www.певресеарцх.орг/фацттанк/2019/05/24/лес-иан-гаи-анд-исекуал-американс-аре-лесс-религиоустхан-страигхт-адултс-и-традиционал-меасурес/) Труетт, КР (1993) . Разлике у годинама у конзервативизму. Личност и индивидуалне разлике, 14 (3), 405-411. [хттпс://doi.org/10.1016/0191-8896\(93\)90309-К](https://doi.org/10.1016/0191-8896(93)90309-К) Викифур. (нд). Списак конгреса по присуству. Приступљено 31. маја 2020. са [хттпс://ен.викифур.цом/вики/Листа-конвенција-по-присуству-Вортхен-МГФ](https://ен.викифур.цом/вики/Листа-конвенција-по-присуству-Вортхен-МГФ) (2020). Талас дуге? ЛГБТК ли ералне политичке перспективе током Трамповог председништва: истраживање јазова у сексуалном, родном и куеер идентитету. Истраживање сексуалности и социјална политика, 17 (1), 1-22. [хттпс://doi.org/10.1007/с13178-019-00393-1](https://doi.org/10.1007/с13178-019-00393-1) Зелл, Е., & Бернстеин, МЈ (2014). Можда мислите да сте у праву... Млади одрасли су ли ералнији него што схватају. Друштвена психологија и наука о личности, 5 (3), 326-333. [хттпс://doi.org/10.1177/1948550613492825](https://doi.org/10.1177/1948550613492825).

део 4.

Све је у твојој глави: крзнена психологија.

Поглавље 18.

Из свих шетњи: Индивидуалне разлике.

Степхен Реисен, Цоуртнеи "Нука" Планта.

Психологија је проучавање понашања и ума који га покреће. Другим речима, посао психолога је да разуме и о јасни зашто се људи понашају на начин на који се понашају. Разумемо да је одговор на ово питање о ично невероватно сложен: већина понашања је вишеструко одређена, производ десетине или чак стотине засе них варија ли, од којих многе нису увек очигледне или једнаке по величини. Па како исмо могли да о јаснимо дато понашање? Један од начина је разликовање унутрашњих и спољашњих узрока. На пример, ако замислимо да је Џени ударила свог друга из разреда, Фила, можемо се запитати да ли је ово понашање производ нечега што се дешава унутар Џени или је производ нечега што је изван Џени – попут температуре или уке у со и или Фил је провоцирао Џени. Социјални психолози имају тенденцију да проучавају спољашње покретаче понашања, фокусирајући се на то ко је око нас и који непосредни и дугорочни фактори су можда покретали ово понашање; њихов рад се заснива на идеји да и већина људи у тој ситуацији одговорила слично. Насупрот томе, психолози личности фокусирају своју пажњу на појединца: који тип осо е и се понашао на овај начин и да ли и се понашао на сличан начин у другачијој ситуацији? У овом поглављу ћемо ставити шешире психолога личности и погледати индивидуалне разлике: шта је то што чини једну осо у различити од других, з ог чега реагују другачије од друге осо е у истој ситуацији? 1 Ово о ично укључује коришћење посе но дизајниране мере за процену резултата неке осо е на некој димензији, а затим упоређивање тог резултата са другим резултатима или мерама других резултата. Такође се могу користити за процену промена у осо и током времена, на пример да ли је неко постао зрелији или мање агресиван током времена. Ово поглавље је генерално уоквирено као поглавље о индивидуалним разликама јер је преглед истраживања које смо спроводили током година и који користи различите мере индивидуалних разлика. Али такође ћемо приметити, од почетка, да неке од променљивих које ћемо гледати нису нужно променљиве које и психолог личности о ично посматрао. Заиста, ово поглавље је такође поглавље које о ухвата све интересантне резултате који се нису уклапали.

1 Други начин размишљања о индивидуалним разликама је да се запитамо „шта носимо.“

са нама од ситуације до ситуације у смислу наше личности, начина размишљања, предрасуда и других чуда нашег размишљања?"

у друга поглавља или нису или довољно садржајни да и их уврстили у своја поглавља. 2 Личност Личност се дефинише као „карактеристични о расци мишљења, емоција и понашања појединца“ (Фундер & Фаст, 2010, стр. 669). Другим речима, личност су особине које људи доследно показују током времена и ситуација које разликују једну особу од друге. Истраживање личности има дугу историју, која сеже све до старих Грка, и истраживачи су од тада дошли до стотина различитих варијанти по којима и разликовали људе. 3 Међутим, данас већина истраживача користи модел личности „Великих пет“ (Голдберг, 1990; Гослинг ет ал., 2003; Јохн, 1990). Пет особина, или димензија, су спектри дуж којих сви падају. Ретко је да људи падну на највише или најниже екстреме на континууму; уместо тога, људи падају негде између када је у питању: (1) Екстраверзија наспрам интроверзије (2) Пријазност наспрам антагонизма (3)

Савјесност наспрам импулсивности (4) Неуротицизам наспрам емоционалне стабилности (5) Отвореност према новим искуствима насупрот затворености према новим искуствима У наредним одељцима ћемо размотрити шта је свака од ових димензија и зашто је важна за психологе. Након тога, посебно ћемо погледати како крзнени, као група, постижу резултате на овим димензијама и шта нам ти резултати могу рећи о њиховим мислима, осећањима и понашању. Екстраверзија Екстраверзија је „степен до којег је појединац отворен, енергичан и доживљава позитивне емоције“ (Фундер & Фаст, 2010, стр. 679). 4.

2 Ако помаже, можете мислити да ово поглавље има алтернативни наслов.

"Разни налази." С обзиром на то, само зато што су налази помало различити не значи да још увек нису занимљиви. Заиста, да су незанимљиви, само исмо их изацили из књиге! 3 Корисно је размишљати о особинама личности као што су елементи у хемији: све.

у универзуму се састоји од неке комбинације истих основних елемената. Огромна разноликост различитих материјала је производ ових различитих комбинација. Слично томе, особине личности представљају фундаменталне елементе, чије различите комбинације и количине воде до милијарди различитих људи – који се сви могу смислено упоредити на основу тога колико сваке особине личности имају. 4 Хајде да укратко исправимо уочајену заљуду коју људи имају о екстраверзији:

екстраверзија не значи „неко ко воли људе“. То је прилично уочајено за.

Као што исте и очекивали, људи са вишим нивоом екстраверзије имају више пријатеља од интровертних појединаца (Феилер & Клеинсум, 2015), више их привлаче друштвени медији (Азуцар ет ал., 2018), имају веће задовољство везом (видети Озер & Бенет-Мартинез, 2006) и пријављују мање симптома сексуалне дисфункције (нпр. проблеми са одржавањем ерекције, постизање оргазма; Аллен и Валтер, 2018). Екстраверзија је такође повезана са вишим психолошким благостањем (Сун ет ал., 2018), нижим нивоом усамљености (Буетцер ет ал., 2020) и физичким активнијим (Рходес & Смитх, 2006; Вилсон & Дисхман, 2015). Људи који имају веће резултате на мерама екстраверзије имају тенденцију да сеаве пролемима без престанка (Цоннор-Смитх & Флацхсарт, 2007), сматрају да су креативнији (Карвовски & Леуда, 2016), стимулишу вредност и постигнућа (Фисцхер & Боер, 2015), су задовољнији својим послом (Јуде ет ал., 2002) и више воле енергичне и ритмичка музика (Рентфров & Гослинг, 2003). Генерално живимо у друштву које награђује екстраверзију – људи се подстичу да се умреже на свом послу и, упркос постепеним променама у радној снази, већина људи и даље мора да ради послове који захтевају интеракцију лицем у лице са другима (нпр. служба за кориснике, састанци). Ипак, постоје случајеви у којима екстраверзија има своје недостатке. На пример, људи који имају већи резултат на екстраверзији су такође

већа је вероватноћа да ће веровати лажним гласинама (Лаи ет ал., 2020), да малтретирају друге (Митсопоулоу & Гиовазолиас, 2015), да се упусте у ризично сексуално понашање (Аллен & Валтер, 2018) и да конзумирају више алкохола (Хакулинен ет ал., 2015). Специфично за понашање навијача, екстраверзија је повезана са компулзивном потрошњом код љубитеља спорта (Аикен ет ал., 2018) и са више права међу љубитељима крзнених, аниме и фантазијских спортова (Схав ет ал., 2016). Пријазност Пријазност је „степен до којег је појединац кооперативан, топао и доприноси се слаже са другима“ (Фундер & Фаст, 2010, стр. 679). Као такви, не би требало да буду изненађујуће што људи који имају више оцене у пријатности.

Људи који уживају у тишини код куће да кажу „Мрзим људе, па мора да сам интроверт“ или „Дојар си са људима, мора да си екстраверт!“ Екстраверзија се више односи на жељени ниво стимулације и одговор на ситуације високе енергије. Један од начина на који то концептуализујемо за наше ученике је следећи: какав ефекат да ли то што сте у друштву ваших пријатеља утиче на вас? Ако пуни твоје пословичне батерије, онда ти вероватно већи резултат на меру екстраверзије. Ако је већа вероватноћа да ћете се осећати исцрпљено, онда ћете вероватно имати нижи резултат на екстраверзији. И ако затекнете себе како размишљате „па, понекад је једно, други пут је друго“, онда ћете, као и већина људи, вероватно пасти негде у средину, а не на крајњи крај скале или на други!

Више се везује просоцијалним понашањем (Тхиелман и др., 2020), имају јача верска уверења и понашања (нпр. волонтирање; види Озер & Бенет-Мартинез, 2006) и више вреднују доприносљивост (Фисцхер & Боер, 2015) док се такође везује мање негативних понашања, попут сексуалног неверства (Ален и Волтер, 2018). Из тог разлога, пријатни људи су такође генерално омиљени од стране других, што би могло објаснити зашто су мање усамљени од мање пријатних људи (Буетцкер ет ал., 2020). Веома пријатни људи имају тенденцију да буду прилично пажљиви и пажљиви (Гилук, 2009) и стављају надућност испред садашњости (Коој ет ал., 2018), што може објаснити зашто је мање вероватно да ће постати зависни од својих паметних телефона (Ердем & Узун, 2022) и вероватније да су задовољни својим послом (Јудге ет ал., 2002).

Савесност Савесност је „степен до којег је појединац поуздан, организован и тачан“ (Фундер & Фаст, 2010, стр. 679). Ово укључује већу вероватноћу да се узму у обзир осећања и жеље других пре него што се поступи. Као таква, као и пријатност, савесност је повезана са мање сексуалног неверства (Аллен & Валтер, 2018), мање усамљености (Буетцкер ет ал., 2020), мање малтретирања (Митсопоулоу & Гиовазолиас, 2015) и мање антисоцијалног и криминалног понашања (видети Озер & Бенет-Мартинез, 2006). Савесност је генерално повезана са пажњом (Гилук, 2009) и размишљањем о будућем утицају нечијег понашања (Коој ет ал., 2018). Веома савесни људи радије се везују за проблем директно него их избегавају (Цоннор-Смитх & Флацхсарт, 2007) и често

притом тежити савршенству (Стрицкер ет ал., 2019). Резултати се генерално показују у њиховим постигнућима: ови су у учењу другог језика (Цхен ет ал., 2021), ови су у школи (Нофтле & Ројнс, 2007), задовољнији су својим послом (Јудге ет ал., 2002), а више су физички активни (Рходес & Смитх, 2006), чак преферирајући оптимистичније, ако конвенционалне, стилове музике (Рентфров & Гослинг, 2003). Наравно, планирање ствари и размишљање унапред чини да веома савесни људи више цене сигурност која произилази из прилагођавања и играња на сигурно (Фисцхер & Боер, 2015), али је такође мање вероватно да ће прекомерно конзумирати алкохол (Хакулинен и др. ал., 2015) и постати зависник од паметних телефона (Ердем & Узун, 2022; Маренго ет ал., 2020) или интернета (Каи ет ал., 2016). Неуротицизам (емоционална нестабилност) Неуротицизам описује „степен у којем је појединац закривљен, реактиван је на стрес и доживљава негативне емоције“ (Фундер & Фаст, 2010, стр. 679). Веома неуротични људи имају тенденцију да доживљавају интензивне, непредвидиве и веома реактивне емоције као одговор на оно што се дешава око њих -

доживљавају високе успоне и ниске падове. Из тог разлога, они који имају висок резултат на неуротицизму често су склонији анксиозности и депресији (видети Озер & Бенет-Мартинез, 2006) и нижем су субјективном и психолошким лагостању (Сун ет ал., 2018). Неуротицизам је такође повезан са поремећеном исхраном

(Фарстад ет ал., 2016), про лематичне стратегије суочавања (нпр. повлачење) (Џоннор-Смитх & Флацхс арт, 2007) и мању отпорност након трауматских догађаја (Осхио ет ал., 2018), често као резултат ове јаке тенденције да се ори да задржи контролу над негативним емоцијама. Неуротицизам може довести до про лема са другима (видети Озер & Бенет-Мартинез, 2006), укључујући сексуалну дисфункцију (нпр. ерекција или оргазам; Аллен & Валтер, 2018), мање рачно задовољство (Саиехмири ет ал., 2020), већа усамљеност (Буетцер ет ал., 2020), агресија (Хиатт ет ал., 2019), малтретирање (Митсопоулоу & Гиовазолиас, 2015), и већа је вероватноћа да ће веровати лажним гласинама (Лаи ет ал., 2020). Коначно, илуструјући ексцесе повезане са неуротицизмом, високо неуротични људи имају већу вероватноћу да буду зависни од паметних телефона (Ердем & Узун, 2022) и интернета (Каиис ет ал., 2016), мање су свесни (Гилук, 2009), и, упркос томе што показује перфекционистичке тенденције (Стрицкер ет ал., 2019), ави се контрапродуктивнијим радом понашања (Гријалва & Невман, 2015) и генерално су мање задовољни својим послом (Јудге ет ал., 2002). Отвореност за нова искуства Последња од великих пет особина личности, отвореност за искуство је „степен до којег је појединац креативан, отворен и естетски“ (Фундер & Фаст, 2010, стр. 679). Отвореност за нова искуства повезана је са ли ералнијим политичким ставовима и нижим десничарским ауторитаризмом (видети Озер & Бенет-Мартинез, 2006), који се огледа у њиховој отворености према питањима као што је секс (Аллен & Валтер, 2018), као што је велика жеља за консензуалном немоногамијом (Моорс ет ал., 2017). Отвореност је такође повезана са стављањем веће вредности на универзализам (Фисцхер & Боер, 2015), што укључује више просоцијалног понашања (Тхиелман ет ал., 2020) усмереног према другима изван нечије групе (Тидикис & Дун ар, 2019) и већу идентификацију са светском заједницом (Јенкинс ет ал., 2012), нешто што такође има тенденцију да учини да се људи отворени за искуство осећају мање усамљеним (Буетцер ет ал., 2020). Висока отвореност је генерално повезана са креативношћу (Карвовски & Ле уда, 2016), што се види у налазима као што су оље познавање другог језика (Цхен ет ал., 2021), већа учесталост луцидних снова (Хесс ет ал., 2017), и преферирају више рефлексивну и сложенију музику (Рентфров & Гослинг, 2003).

Великих пет особина личности код крзна.

Сада када смо вас упознали са мерама великих пет, можемо се запитати како крзнени, као група, генерално резултат на мерама. Укључили смо великих пет димензија у многе студије које смо спроводили током година, о ично користећи кратку меру од 10 ставки Гослинга ет ал. (2003) з ог просторних ограничења у анкетама. Као што је приказано на слици 18.1, просечна оцена крзна дуж свака од димензија ила је релативно ста илна у свим студијама, што указује на конзистентност наших резултата. 5 Крзнени, као група, имају тенденцију да постижу највише резултате у погледу отворености за искуство, праћене пријатношћу, савесношћу и емоционалном ста илношћу (други крај континуума неуротицизма), са екстраверзијом на крају, која је једина димензија дуж које крзнени имају тенденцију да падну лизу или испод средине скале од 7 поена. Узети заједно, чини се да налази прате многе лаичке концепције о томе каква су крзна. Као прво, фантазијска тема крзног фандома и чини се да његова веома креативна природа привлачи људе који су веома отворени за нова искуства. Слично томе, прихватање и толеранција које цени фандом (видети Поглавље 19) је у складу са прилично високим оценама крзна у погледу пријатности и отворености. Са друге стране, прилично ниски резултати екстраверзије крзнених су у складу са идејом да крзнени представљају групу људи који су углавном или навикли да буду цвећари или аутсајдери који гледају унутра, који су можда провели много времена авећи се усамљеним хо ијима. активности (нпр. читање, писање, цртање).

5 Ово је важно, с о зиром на то да је мера која се користи мала, па је стога склона.

флукуација или „случајни шум“.

Слика 18.1. Просечне оцене димензија личности током времена (скала од 7 тачака).

Особине личности великих пет: крзнени наспрам других узорака Иако је информативно погледати како крзнени оцењују особине личности великих пет, ови просеци сами по себи и можда неће бити посебно корисни. На пример, иако смо крзнене окарактерисали као прилично отворене за искуство, ово и могло бити погрешна карактеризација ако смо открили да већина људи има већи резултат од длака на отворености за искуство. Да смо тестирали такве могућности, упоредили смо резултате крзненых за особине личности Биг Фиве са резултатима љубитеља анимеа, љубитеља фантазијских спортова и студената на основним студијама (Реисен ет ал., 2016). Као што је приказано на слици 18.2, крзнени су генерално или упоредиви са љубитељима фантазијских спортова и студентима основних студија када су у питању резултати екстраверзије, пријатности и емоционалне стабилности. Међутим, када је реч о савесности, крзнени су постигли ниже резултате од студената – што можда и није изненађујуће, с обзиром да се од студената може очекивати да уду допри у планирању и организацији, јер стигавши до колеџа. 6 У односу на другу групу оживаваца засновану на медијима,

6 Наравно, као што смо видели у поглављу 13, већина крзненых су сами студенти.

или живши студенти, што и могло значити да, чак и међу студентима,

3.00.
3.50.
4.00.
4.50.
5.00.
5.50.
6.00.

2011 2012 2014 2017 2018 2019.

Отвореност Емоционална стабилност.
Савесност Пријатност.
Екстраверзија.

фанови анимеа, крзнени су постигли знатно више резултате у погледу екстраверзије, пријатности и савесности, што значи да су крзнени мање у складу са конвенционалним стереотипима „штреера“ (нпр. затвореност, опседнутост, свађа на мрежи) него што су то љубитељи анимеа.

Слика 18.2. Средња поређења између узорака (скала од 7 тачака).

Конечно, приметимо, у складу са сликом 18.1, да су крзнени или прилично различити међу проучаваним групама у погледу њихове отворености за искуство, постижући већи резултат од осталих група са значајном разликом. Ово може сугерисати да се, чак и међу другим навијачким групама и другима који су демографски упоредиви (нпр. студенти), фурри истичу као посебно креативни и спремни да прихвате новине и неконвенционалне. Корелације са другим мерама Док пролазимо кроз ове различите варијале личности, лако је постати жртвом номиналне за људе — веровања да давање имена нечему значи разумевање нечега. Ако неко није пажљив, мерење и означавање особина личности може нас одвести у ову замку. На пример, замислите да сте или прва особа која је приметила да се гвоздена струготина сама организује у облику магнета. Одлучили сте да овај феномен означите као „магнетизам“.

крзнени су можда мало нижи у савесности – нешто што и могло објаснити њихову смањену осећајну потребу да се прилагоде и следе правила и конвенције.

3,00 3,50 4,00 4,50 5,00 5,50 6,00.

Отвореност.

Емоционална стабилност.

Савесност.

Агресивност.

Екстраверзија.

Фурри Спорт Аниме Студент.

Одлично - сада знамо да се то зове магнетизам. Али шта нам то назива магнетизмом? Да ли нам то помаже да разумемо зашто се поднесци сами организују на начин на који то раде? Да ли нам ознака помаже да разумемо услове под којима се то не дешава? Сама ознака није о јашњење, нити долазимо до више информација о феномену само тиме што смо га именовали. Исто

важи за наше мерење особина личности код крзна. Можемо да покажемо на крзнене који су веома креативни и да кажемо „Види, та крзна су веома отворена за искуство“, а када и нас неко упитао како то знамо, могли смо да кажемо „Па, погледај их – они су креативни ствари!“ Али ово је све прилично кружно: крзнени су отворени за искуство јер су креативни, а креативни су зато што јесу

високо у овој особини личности отворености за нова искуства. Да смо изашли из овог круга, морамо да додамо другу фазу нашем истраживању особина личности: осим само мерења особина личности у крзнама, такође морамо да видимо да ли ове особине смислено предвиђају друге занимљиве мисли, осећања или понашања. Да се вратимо на наш пример магнета, није од велике помоћи означити гвоздене струготине организоване око магнета као магнетизам, али је корисно рећи „ствари које су магнетне ће тежити да привлаче друге магнетне ствари“ и да се покаже да магнет која је привукла гвоздене опилке урадиће исту ствар са ковалентним или никловим опилцима, али не и са пластичним струготинама. И тако, током година, испитали смо у којој мери димензија личности великих пет предвиђа варијале релевантне за оживљавање код крзна. Сумирана верзија ових налаза може се наћи у табели 18.1. Резултати показују да особине личности великих пет далеко нису једини предиктори варијабиле релевантних за длаке, нити ће вероватно бити највећи предиктори. Ипак, они представљају користан део сложене слагалице разумевања крзног понашања. На пример, када је у питању лично упознавање других крзна, екстраверзија је далеко најјачи предиктор тога који крзнени излазе на састанке и конвенције, а који остају код куће. Насупрот томе, екстраверзија је била далеко мање показатељ интеракције са другим крзнама на мрежи (нпр. на форумима и Телеграм групама). Ово може сугерисати да је људима који су мање екстровертни лакше да комуницирају са другим крзнама на мрежи него што им је лично у интеракцији са другим крзнама. И, с тим у вези, екстраверзија је такође била најјачи предиктор да удете отворено крзнени - да

је откривање вашег крзног идентитета другима. Као што смо показали у поглављу 21, не осећа се свако крзно лице удено откривајући свој крзнени идентитет онима око себе због.

стигма, али изгледа да су екстровертни крзнени боље у стању да то ураде – ило да је то зато што су самоуверенији и мање им смета стигма или једноставно зато што имају већи круг пријатеља и бољу мрежу друштвене подршке на коју се могу ослањати.

Табела 18.1. Корелације између димензија личности великих пет и варијабиле везаних за фандом. Променљива ЕАЦ ЕС О Фрекв. Меетупс .21** .04 .09** .04 .05 Фрек. Конвенције .20** .08** .06* .06*

.07** Фрекв. Онлине форуми .06* .05 .02 .01 .06* Откриј Фурри ИД .17** .03 .02 .02 .10** Фурсона Идентификација .07* .11** .07* -.01 .19** Идентификација врсте -.05 .10** -.01 -.11** .09** Свиђање врста -.03 .03 -.05 -.04 .09** Врста Духовна .003 .12** .05 -.04 .07* Фрекв. Промена Фурсона .02 -.05 -.09* -.12** .02 Солидарност са животињама .04 .20** .06 -.06 .22** Нег. Поглед на ново крзно -.10** -.20** .01 -.06 -.23** Самонапухавање елитизма .07* .01 .03 .08** .04 Елитизам друго - одступање -.04 -.16** -.04 -.04 -.11** Напомена. * п интернет --> ВЦЛ --> Антроцон сите --> фурсуитс --> фурсуитс = фулл Федгед фурри”.

„Уживао сам у филму Лисица и пас као дете. То је помогло мојој наклоности према лисицама, што ме је довело до проучавања лисица. Интернет, антропоморфизам у аниме/цртаним филмовима и друге ствари су ме у потпуности довели у фандом.”

„Први пут сам дошао у то након што сам видео неке од озбиљних расправа о Рокемон/Сониц фанарту. Око за детаље, конструктивна критика и постојаност иолошке тачности су ме фасцинирали.”

„Нисам имао појма зашто сам толико заљубљен у ове ликове или шта ме је то учинило. Пре једне деценије, наишао сам на МТВ-јев Сек 2к програм и случајно се радило о Фурриесу. Урадио сам неко истраживање и открио да сам се идентификовао са фандомом”.

Тема 5: Пријатељ (12,1%).

Пета тема је прилично разумљива: пријатељ је учесника упознао са фандомом.

„Пријатељ ме је упознао са фандомом, постао сам заинтригиран и почео сам да га истражујем. Пре него што сам схватио да сам био навучен, смислио сам своју фурсону и од тада сам крзнени.”

„пријатељ ми је показао фурраффинесс и заљубио се у сајт (и пријатеља)“.

„Имао сам пријатеље који су ми указали на фандом. Врло рззо сам схватио да сам крзнени.”

Тема 6: Љубав према животињама/природи (4,9%).

Ова тема одражава одговоре у којима их је љубав према животињама и природи шире на крају довела до фандома.

„Увек су ме занимале животиње. Отишао сам у зоолошки врт у вртићу. Играо сам мачку и власника као дете (ја сам био маца). Почео сам да истражујем теме везане за животиње у основној школи и.

проводим време са коњима и псима на фарми моје тате. Пронашао сам крзнену заједницу на интернету чим сам имао приступ интернету. Студирао сам зоологију на универзитету. Увек сам био фасциниран перспективама других врста (нељудских) на свет.”

„Волео сам птице цео живот. Нашао сам толико других који такође раде. Сада осећам да сам „нормалан“ за осећајући се снажно као и ја. Слободно „штребајте“ о мојој омиљеној теми!”

„Увек сам волео животиње, често мислио да би могло зајавно/кул имати животињске аспекте (реп, чула, итд...) Ова љубав се дојро преточила у моје писање и љубав према веб-стриповима. Моји фаворити су увек садржавали животиње, а ликови мог писања су углавном антро-животиње. Био је то само мали корак од тога у крзнени фандом.”

Тема 7: Играње улога и други живот (4,2%).

Други пут до открића био је кроз играње улога и/или Други живот.

„Играње улога на АОЛ-у 1990-их (раних)“.

„Тако што сам почео да РП на таписерији МУЦК, пронашао уметничка дела која су ми се свидели и стекао пријатеље у заједници.“

„Од малена сам се увек идентификовао са лисицом. Искуства на мрежи, посебно Сецонд Лифе, довела су ме до фандома и навела ме да озбиљније размотрим своју везу.“

Тема 8: Различити фандоми (3,6%).

Неки фанови су такође пронашли пут до крзног фандома кроз излагање док су били у другом фандому – налаз се преклапа са чињеницом да су многи крзнени такође чланови других фандома (нпр. аниме, научна фантастика; видети Поглавље 11).

„То се догодило на конвенцији Ген Цон 1975. Тамо сам видео своју прву антропоморфну уметност која није била „цртани филм“. Имао је тако снажан утицај на мене, носио сам га са собом годинама пре него што сам знао за постојање фандома. Проналажење фандома за мене је била потпуна несрећа која је променила живот.“

Крзнена уметност на Ворлд Цон 1980.

„Открио сам фаном Стар Фокс 1996. и крзнени фаном 1999. Крио сам, али се нисам осећао пријатно да се идентификујем као крзнени све до 2008.“

„Претрчао сам фуртопију преко аниме сајта и сазнао за заједницу.

Тема 9: Порнографија (3,1%).

Ово је такође прилично разумљиво: након што су наишли на крзнену порнографију, учесници су открили крзнени фаном. 5.

„открио порнографију, сазнао да има још тога, постао крзнен“.

„Гледао сам много ииффа, а затим сам постао крзнени и више не гледам иифф, али сам сада више крзнени о ојаватељ него што сам тада био“.

Тема 10: Породица/Важни други (2,1%).

Последња тема одражава упознавање са фаном преко члана породице или партнера у вези.

„Почео сам да излазим са крзненным, а преко њега сам такође уживао у крзненом фандому.

„Моја девојка је крзнени уметник. Увела ме је у заједницу. Одатле је пао снег.“

„Мој син је крзнени и открио сам да ми се заиста свиђа заједница (и да правим крзнена одела и додатке!)“

5 Овај налаз је у складу са истраживањима о којима расправљамо у Поглављу 10 и Поглављу 19.

показујући да, иако је употреба порнографије уобичајена међу крзненным, она ретко представља основу интересовања крзних за крзнене медије. У овом случају, само око 3% крзних пронашло је фаном кроз своје интересовање за крзнени порнографију

— рој за који и се очекивало да ће ити већи да је крзнени, пре свега, фетиш за већину крзнених и који је у супротности са стереотипима о крзнама које води првенствено пол (видети Поглавље 21).

Квантитативни поглед на путеве у Фурри.

Горе наведени налази су или отворени по природи, што значи да смо ми, истраживачи, или одговорни за категоризацију и организовање одговора. Пошто ово уводи могућност да наше сопствене пристрасности или тумачења могу утицати на налазе, такође смо прикупили квантитативне податке о овој теми.

Конкретно, замолили смо фанове да оцене у којој мери су различити извори можда утицали на њихово интересовање да постану крзнени (1 = дефинитивно није утицај на 7 = веома важан утицај). Као што је приказано на слици 19.1, многи од утицаја са највишом оценом су у складу са темама које смо идентификовали изнад, са неколико додатних категорија — које су нам предложили сами крзнени у разговорима на конвенцијама — које пружају додатни контекст. На пример, док је одређени медиј и о ичајена тема извучена из отворених података, квантитативни подаци иду корак даље и показују да се овај медиј у великој мери састоји од уметничког дела, често анимације (при чему су Дизнијеви филмови један од најчешћих конкретни примери).

Слика 19.1. Оцене извора утицаја на одлуку да постанете крзнени (скала од 7 поена).

Када се узму заједно, ове студије откривају неколико кључних тачака о путу крзнених у крзнени фандом. Први је који многи крзнени описују.

2 3 4 5 6 7 Различити фандом (нпр. аниме) Кућни љу имац Конкретан филм Пријатељ Писање
Дизнијевих стрипова/ве стрипова Специфично искуство Други утицаји детињства Анимирани цртани
филмови Одређена врста Осећај у мени Уметничко дело Интернет.

да сами налете на фандом, уместо да намерно траже фандом. Други је да се ови улази у фандом прилично разликују од прошлих истраживања спортских навијача.

Заиста, крзнени више одговарају путу љу итеља анимеа—још једна ниша, медијски засновани фандом—него пут љу итеља спорта—далеко више мејнстрим интересовања. 6 Треће је да крзнени о ично описују да им је нешто „шкљоцнуло“, да су радили нешто у лизини крзната и да се у том процесу догодило широм крзнене заједнице. Ова случајна појава довела је многе до осећаја да су пронашли своје место и своје људе, појам који звучи много као задовољавање потре е за припадањем о чему ћемо расправљати у наставку овог поглавља. С тим у вези, хајде да преусмеримо фокус са рута на фандом и директније на специфичне мотиве који гурају крзнене ка њиховом интересу и крзненој заједници. Ванн'с Фан Мотиватионс Даниел Ванн је вероватно најпознатији психолог навијача. У ствари, његов рад на психологији навијача је толико познат да и ило готово немогуће написати рад о мотивацији навијача, а да га ар једном не споменете.

Кроз свој рад на спортским навијачима, Ван (1995) је предложио осам мотивација за које је мислио да воде људе на њихово интересовање за спорт: (1) припадност (осећај повезаности са другима у фандому), (2) породица (прилика да уду са породицом), (3) естетика (уметничка лепота интересовања навијача), (4) самопоштовање (интереси чине да се неко осећа оље у вези са со ом), (5) економски (финансијска до ит од о ожавања), (6) еустрес (уз уђење или позитиван стрес), (7) екство (прилика да се по егне од свакодневних животних про лема) и (8) за ава (пријатно искуство). Развио је меру ових осам различитих мотивација и открио да,

6 Ово може ити производ доступности садржаја или приступачности фандома а.

главна пу лика: док и осо а морала активно да се труди да не уде изложена спортским медијима, многи људи нису свесни да крзнени фандом постоји; заиста, један од најчешћих одговора ми

до ити од лаика када им описујемо наш рад јесте да нас питају шта је, дођавола, крзнени. Из тог разлога, крзнени ће можда морати случајно да наиђу на фандом једноставно зато што постоји мање свести о крзненом фандому него о фудбалском фандому — иако се то може променити са растућом величином крзнених конвенција, све већи проценат крзнених људи који проводе време уроњени у интернет културу (где су крзнени генерално познатији) и са главним успехом филмова као што су Зоотопија и емисије попут Бојацк Коњаник који уочљиво карактерише антропоморфне животињске ликове.

међу љуитељима спорта највише оцењени мотиви или су зава, еустрес, припадност и самопоштовање. Ове варијале су такођеиле у снажној корелацији са оожаванем (тј. идентификација тима). Другим речима, већина љуитеља спорта суили љуитељи спорта јер јеило заавно, уживали су у жури или уз уђењу не знајући како ће се утакмица завршити, уживали су дауду улизини других љуитеља спорта и зог подстицаја који су доили усеи поштовати кроз интересовање навијача (нпр. осећај поноса када је њихов тим поедио). Док је Ван развио своју скалу имајући на уму љуитеље спорта, нема разлога зашто се она неи могла лако прилагодити и за мерење мотивације других навијача. У ту сврху, Сцхроиет ал. (2016) дао је прилагођену верзију Ванове скале узорку крзнених, љуитеља анимеа и љуитеља фантазијских спортова. Скала је укључивала Ванових оригиналних осам мотива заједно са две додатне наизглед уверљиве мотивације (тражење пажње од других и сексуална привлачност према интересовању). Као што је приказано на слици 19.2, најцењеније мотивације крзна на овој скали укључивале су зааву, екство и припадност. Ово је углавномило у складу са мотивацијама љуитеља анимеа и љуитеља фантазијских спортова, иако су крзнени имали већи резултат у ескапизму и много више у припадности од друге две групе, као и више у заави него љуитељи фантазијских спортова, али не и љуитељи анимеа. И док су крзнени постигла знатно више сексуалне привлачности и самопоштовања од љуитеља анимеа или фантазијских спортова, релативно говорећи, ови мотиви суили прилично ниски на листи и никако нисуили најзначајнији мотиватори укључености у крзнени фандом.

Слика 19.2. Оцене љуитеља крзнених, аниме и фантастичних спортова о мотивацији да учествују у својим заједницама навијача (скала од 7 поена).

Спровели смо накнадну анализу ових података анализом која се зове регресиона анализа. Укратко, покренули смо пар статистичких модела у којима су резултати учесника за свих десет различитих мотивацијаили дозвољени да истовремено предвиде или резултате фанова или фандома. Резултати за фансхип и фандом приказани су на слици 19.3 и слици 19.4, респективно. На слици 19.3 можемо видети да је оожаване – интересовање посе –но за крзнени садржај – најснажније предвиђено жељом за припадањем, праћеном много мањим, али још увек значајним нагоном сексуалне привлачности; зава и породица такође су се појавили као прилично слаи предиктори оожаванја. Насупрот томе, резултати фандома —интересовање за навијачку заједницу—ило је скоро у потпуности мотивисано жељом за припадањем, причему је заваила много слаија секундарна мотивација.

1 2 3 4 5 6 7.

Секуал Аттракцион.

Пажња.

Зава.

Есцапе.

Еустресс.

Економски.

Самопоштовање.

Естетски.

Породица.

Припадање.

Фурри Аниме Спорт.

Слика 19.3. Регресија са мотивацијом која предвиђа степен о ожавања крзна. Представљене стандардизоване ета,
* $p < .05$.

Слика 19.4. Регресија са мотивацијама које предвиђају степен идентификације фандома крзна.
Представљене стандардизоване ета, * $p < .05$.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 Естетска економска пажња Бекство од самопоштовања Еустресс Породица* За ава* Сексуална
привлачност* Припадање*.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 0,35 0,4.

Економски.

Естетски.

Пажња.

Секуал Аттракцион.

Самопоштовање.

Еустресс.

Породица.

Есцапе.

За ава*.

Припадање*.

Ови резултати се поклапају са налазима љу итеља спорта (нпр. Ванн, 1995.) и наших отворених питања крзненима у показивању да је припадност ила највећи покретач укључивања крзнених фандома, као што је то ило и за љу итеље аниме и фантаси спортова. Резултати такође показују да постоји донекле разлика у ономе што мотивише опште интересовање неке осо е за нешто наспрам њеног интересовања за заједницу навијача - док су о а ила вођена претежно потре ом за припадањем, неки мотиватори, као што је сексуални интерес, јединствени су за подстицање о ожавања, а не фандома. Или, другачије речено, интересовање крзнених за крзнене медије може ити ар донекле вођено интересовањем за крзнени порнографију, али крзнени порнографију не игра практично никакву улогу у жељи крзнених да уду део крзног фандома. Психолошке потре е У претходном одељку, погледали смо мотивационе варија ле које су иле специфичне за интересовања навијача. Међутим, људи су сложена ића вођена мноштвом других фактора који се односе на много више од интереса њихових навијача. На пример, навијачке заједнице су само једна од манифестација шире тенденције да људи припадају групама. Као такви, можемо се запитати да ли неке од мотивација које покрећу наше шире друштвено понашање могу такође натерати нас да се придружимо групи навијача. Да исмо то урадили, о ратићемо се раду Вигнолеса ет ал. (2006) који је предложио шест кључних мотива који покрећу наше понашање као друштвене врсте: (1) самопоштовање (перцепција сопствене вредности), (2) континуитет (тражење везе између прошлих, садашњих и удућих наратива о се и).), (3) посе ност (жеља да се е перципираш као јединственоу осо у), (4) припадност (осећај повезаност са другима), (5) ефикасност (осећај самопоуздања и компетенције остварити своје циљеве) и (6) смисао (осећај смисла и сврхе у животу). Истраживачи су приметили да се људи идентификују са групама које задовољавају ове психолошке потре е, под условом да је све остало једнако. На основу овог рада, измерили смо ових шест варија ли на узорку крзна поред четири додатне мере до ро утврђених психолошких потре а: потре а за социјалном подршком (нпр. Хаслам ет ал., 2018; Смодис-МцЦуне ет ал., 2022), потре а да се осети да нечија перцепција свет важи (Сванн, 1983), потре у да осетимо контролу у нашим животима,

и смањење перципиране неизвесности у свету (Хогг, 2000). Конкретно, замолили смо крзнене да оцењују у којој мери је оравак у крзненој заједници задовољио сваку од десет различитих потреба као начин мерења шта мотивише крзнене да учествују у крзненом фандому. Као што је приказано на слици 19.5, највећи мотиватори су или способност фандома да задовоље своју потребу за друштвеном подршком, припадањем, посебношћу и самопоштовањем.

Слика 19.5. Средња оцена психолошких потреба задовољена кроз учешће у фандому (скала од 7 поена).

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5 5.5.

Смањује неизвесност у мом животу.

Потврђује мој поглед на свет.

Даје ми осећај „значања“ у мом животу.

Даје ми осећај континуитета – између прошлости, садашњости и будућности – у мом животу.

Пружа ми поглед на свет (перспективу за сагледавање света).

Чини да се осећам као компетентна или способна особа.

Даје ми осећај самопоштовања.

Чини ме посебним и јединственим у поређењу са другим људима.

Чини ме поштом или прихваћеним од других људи.

Пружа ми пријатељства која ми пружају друштвену подршку када ми је потребно.

Слика 19.6. Регресија са психолошким потребама предвиђа степен оажављања крзна. Представљене стандардизоване бета, * $p < .05$.

Слика 19.7. Регресија са психолошким потребама предвиђајући степен идентификације фандома крзна. Представљене стандардизоване бета, * $p < .05$.

-0,1 0 0,1 0,2 0,3 0,4.

- Компетенција.
- Смањите несигурност.
- Социал Суппорт.
- Осећате поглед на свет.
- Континуитет.
- Припадање.
- Потврдите поглед на свет.
- Јединственост*.
- Самопоштовање*.

Значење*.

-0,05 0 0,05 0,1 0,15 0,2 0,25 0,3 Смањење несигурности Компетенција Континуитет Оез едите јединственост погледа на свет Потврдите поглед на свет Значење Припадност* Самопоштовање* Друштвена подршка*.

Слично приступу који смо заузели са мотивацијама Данијела Вана, покренули смо још један пар регресијских модела у којима је десет различитих мотиватора ило дозвољено да предвиде резултате фанова и фандома. Као што је приказано на Слици 19.6, смисао живота је ио далеко најјачи мотиватор о ожавања, а затим самопоштовање и осећај посе ности/јединствености. Насупрот томе, друштвена подршка, самопоштовање и припадност или су мотиватори идентификације фандома (види слику 19.7). Резултати још једном илуструју како различити фактори мотивишу интересовање крзнених за крзнени садржај и њихово интересовање за крзнени фандом. Или, другачије речено, када се питамо шта мотивише крзнене, морамо да знамо да ли се питамо шта мотивише интересовање за крзнене медије или шта мотивише крзнене да се идентификују као део крзнене заједнице. Резултати ове студије генерално су у складу са резултатима представљеним у Поглављу 6, јер изгледа да је о ожавање мотивисано личним, индивидуалним тежњама (значење и јединственост), док је фандом више мотивисан стварима које се могу до ити само кроз чланство у групи (тј. , друштвена подршка, припадност). Оптимална препознатљивост Приметили смо да је припадност — жеља да се уде део групе — један од најјачих мотиватора за крзнене да се идентификују са својим крзненным интересима и са крзненом заједницом. Међутим, такође смо видели да је жеља за јединственошћу или посе ношћу такође мотивисала крзнене да се идентификују са фандомом. На први поглед, ово изгледа као контрадикција: припадност групи, готово по дефиницији, укључује померање нечијег идентитета са идентитета појединца на идентитет групе – супротно од тога да сте јединствени и различити. Ове две супротстављене мотивације можемо оље разумети кроз оквир који се назива теорија оптималне различитости (Бревер, 1991). Премиса теорије је да људи желе да се издвоје из гомиле, али и да се уклопе у групу, и једно и друго у разумној мери. Интуитивно, ово има смисла. На крају крајева, истицање је у реду, али истицање превише може ити непријатно (нпр. замислите да сте једина осо а која носи шортс и мајицу са краватом на свечаном догађају са црном краватом). У истом смислу, може ити уз удљиво ити део групе, али осећај да сте изгу љени у гомили (нпр. гу итак идентитета и постајање само још један зупчаник у машини) може ити узнемирујући. Да и уравнотежили ове потре е, људи траже групе које спадају у „слатку тачку“ задовољавања о е потре е: дају нам осећај припадности и прихватања, али нам такође омогућавају да се разликујемо од других. 7 Оптимална дистинктивност теорија је.

7 Тре а напоменути да ће се разликовати где се налази ова „слатка тачка“ или равнотежа.

од осо е до осо е. Неки људи имају прилично јаку потре у да се истичу и теже ка групама које им омогућавају да се издвоје из гомиле (нпр.

подржано великим ројем истраживања (нпр. Леонарделли ет ал., 2010), укључујући студије које показују да љу итељи музике преферирају музику која није превише популарна или непопуларна (А рамс, 2009) и да највећи љу итељи анимеа такође се е оцењују као да имају висок осећај припадности и осећај посе ности (Реисен ет ал., 2017).

Слика 19.8. По уђује перцепцију посе ности и припадности у интеракцији да и се предвидео степен идентификације фандома.

Да и тестирали да ли ова теорија помаже да се о јасни шта мотивише крзнене да се идентификују са крзненным фандомом, Реисен ет ал. (2016) је затражио од крзнених да оцене колико се снажно осећају као да припадају крзненом фандому (нпр. „Осећам се укљученим и до ро интегрисаним у крзнену заједницу“), као и да ли сматрају да се крзнени фандом разликује од других група (нпр. „Заједница крзнених лица је веома јединствена када

у поређењу са не-крзним групама"). Коначно, питали смо крзнене колико се снажно идентификују са крзним фандомом. Резултати, приказани на слици 19.8, показују да су крзнене фанови који су се најснажније идентификовали са крзним фандомом или они који су истовремено осећали јак осећај припадности и осећали да се крзнене фаном разликује од других група о ојављалаца – подржавајући теорију оптималне различитости. Укратко, подаци сугеришу да је јар део мотивације за крзнене да уду крзнене чињеница да је.

мејнстрим групе). Насупрот томе, неки људи имају веома ниску потребу да се истичу и можда више воле да припадају групама које су велике или прилично мејнстрим. Свако покушава да успостави различиту равнотежу између ове две супротстављене потребе, са различитим групама које чешу различите људе.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.
- 5.5.
- 6.

Ниско Изразито Високо Изразито.

Фандом.

Идентификација.

Лов Белонг.

Хигх Белонг.

крзнене фаном може задовољити своје конкурентне потребе да се уклопе у групу док се истовремено разликују од других. Научници ЦАПЕ модела воле да креирају класификације, категорије и теоријске кутије и да организују свет унутар њих. То важи и за психологе, који покушавају да организују све живе врсте у таксономски оквир, као и за истраживаче о ојављатеља, који покушавају да разликују различите врсте лепеза. На пример, психолог навијача и могао да покуша да разликује упорне, доживотне навијаче спортског тима од оличних навијача лепог времена који скачу на вагон кад год тим има до ру сезону. 8 Да наставимо наше поређење, психолози користе физичке особине попут оје, величине или олика организма да разликују једну врсту од друге. На аналоган начин, истраживачи о ојављатеља су предложили различите димензије дуж којих треба разликовати једну групу навијача од друге. Неке од предложених варијанти су мотивације, што значи да и смо могли да разликујемо један тип о ојављатеља од другог на основу тога шта мотивише о ојављатеља (нпр. мотивисани потребама припадности могу се разликовати од навијача мотивисаних економским разлозима). У књизи из 2021. Планта ет ал. прочешљао литературу и пронашао 28 различитих фактора које су истраживачи користили да разликују фанове. Комбиновали смо и сажимали ове варијанте користећи статистичке анализе и дошли до скупа од четири групе варијанти, представљених акронимом ЦАПЕ: (1) посвећеност (степен нечијег интересовања за тему, укључујући лојалност, памћење знања о теми, учешће у фаном активности), (2) имовина (у којој мери неко има користи од интереса, укључујући економске користи или осећај достигнуће/ достигнуће), (3) присуство (мера у којој интересовање апсорбује пажњу о ојављатеља, укључујући ежање, позитиван стрес и пружање нових искустава) и (4) изражавање (мера у којој је фаном значајан и смислен, укључујући неговање лични

раст или као креативни излаз). У остатку овог одељка, прегледаћемо како ове четири димензије су везани за крзнену заједницу и шта они.

8 Ако се питате зашто се научници замарају овим кутијама и категоријама,

одговор је зато што су то разлике које чине практичну разлику. На пример, сазнање да је птица припадник једне врсте у односу на другу помаже биолозима да предвиде њено понашање (нпр. да ли прави гнезда на дрвећу или на земљи). Када је реч о ојављивањима, ове категорије нам помажу да предвидимо понашања везана за ојављивање, као што су навике куповине и потрошње или задржавање у тешким временима.

може нам рећи о неким разликама у начину на који крзнени мисле, осећају и понашају се. Прво смо испитали разлике између крзнених, љубитеља анимеа и љубитеља студената различитих интересовања (нпр. медији, спортски тимови, музичке групе) на ЦАПЕ димензијама. Као што можемо видети на слици 19.9, крзнени су се највише истицали од осталих ојављивања по димензији изражавања, при чему су крзнени имали знатно већу вероватноћу да виде своје интересовање ојављивања као смислено средство за самоизражавање него друге групе.

Ово је прилично у складу са неким разликама које смо приметили између крзнених и других група навијача, као што је чињеница да већина крзна ствара фурсоне које представљају идеализовану верзију њих самих (видети Поглавље 7), што је карактеристика којој недостаје упоредиви аналог ило у аниме фандомима или у другим фандомима (нпр. спорт, музика). У ствари, заједно са димензијом присуства—која је ила упоредива са нивоима примећеним у другим групама ојављивања—израз је ио највише оцењен од ЦАПЕ димензија за крзнене, али не и за друге групе ојављивања.

Слика 19.9. Фурри, љубитељи анимеа и ученици средње оцене ЦАПЕ модела димензија интересовања ојављивања.

Затим смо извршили серију регресионих анализа које су омогућиле ЦАПЕ варијаблама да предвиде широк спектар варијабли повезаних са крзнама како и смо видели да ли разумевање крзна у односу на њихове ЦАПЕ мотивације може реците нам нешто о томе како мисле, осећају се и понашају. Табела 19.2 приказује резултате анализе за варијабле које се односе на активности специфичне за крзно, укључујући медије.

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5.

Израз.

Присуство.

Ассет.

Посвећеност.

Фурри Аниме Студент.

потрошња, фурсонас, фурсуитинг, елитизам и сексуални садржај. Подаци показују да нам оцена посвећености крзната говори о њиховом ангажовању у активностима везаним за крзнене у целости—то је ило повезано и са ојављивањем и идентификацијом фандома (као и са отвореним крзненным), са крзнањем и присуством, трошењем новца на трошење крзнених медија, закупљање крзненным медијима, поистовећивање са својим фурсоном, осећање вишег статуса међу крзнама и конзумацијом крзнене порнографије. Другим речима, мотивације везане за посвећеност предвиђају ангажовање и потрошачко понашање код крзна.

Табела 19.2. ЦАПЕ модел димензија интересовања навијача који предвиђа димензије релевантне за фандом. Варијабилни ЦАПЕ Фансхип .43** -.03 .04 .35** Фандом .44** .002 .12** .19** Откривање идентитета .37** .17** -.10** -.03 године Фурри .30** -.04 -.12** -.03 Број контра .22** .07* -.02 -.09* Број локација везаних за крзно .26** .01 .07* -.05 Број Фулл Фурсуит .17** .07* -.11** -.003 Број Делимични Фурсуит .15** .13** -.08* -.04 Фрекуенци Фурсуитинг Прошле године .27** .14** -.07 -.01 Новац потрошен прошле године .23** .13** -.03 -.08 Присуствовати против/ састанцима .34** .16** -.02 -.11** Читај/ојављуј форуме .26** -.04 .11** .04 Конзумирајте медије/вести .35** -.07 .11** .18** Прикупите роју .44** .02 .004 .05 Причајте о крзнама .27** .09* .04 .04 Потапање крзнених медија .32** -.11** .09** .23** Фурсона идентификација .20** .02 .06* .32** Статус унутар групе .33** .28** -.14** -.07 Сексуална привлачност према крзненим медијима .22** -.12** .15** .04 Приказ учесталости Фурри Порн .14** -.10* .14** -.01 Напомена. * $p < .05$, ** $p < .01$.

Остале варијабиле говоре нијансирању причу. Мотивације везане за имовину или су повезане са отвореним крзном, одласком у недостатке, фурсуитингом и трошењем новца на крзнени садржај, као и са статусом у фандому. Насупрот томе, ови крзнени су такође имали нешто плиће ангажовање.

крзнени садржај и мање је вероватно да ће гледати крзнену порнографију. Могли смо да сугеришемо да је ова димензија мање повезана са крзним садржајем, а више са друштвеним елементима фандома, посебно имајући користи од нечијег статуса у фандому. Насупрот томе, резултати присуства или су везани првенствено за новији, мање отворени крзнени, као и за онлајн интеракцију крзнених, коришћење порнографије и урањање у крзнене медије. Ово и могло да сугерише крзног човека чија је интеракција са фандомом претежно онлајн природе. 9 Коначно, последња димензија – израз – најснажније је везана за ојажвавање, идентификацију фурсона и урањање у крзнене медије, и може сугерисати крзног који је првенствено заинтересован за конзумирање крзнених медија, а не интеракцију са другим крзнама (на шта указује негативна повезаност са присуством конвенцијама). Ове могу бити крзнени за које је крзнени првенствено индивидуална потрага, израз или излаз за њихов интерес, а да нужно не желе или не морају да уду укључени у фандом (или, у најмању руку, не сматрају да је ово тако јака привлачност као садржај или сам процес стварања фурсоне). 10.

Табела 19.3. ЦАПЕ модел димензија интересовања навијача који предвиђају личност и лагостање. Варијабилна ЦАПЕ Физичко лагостање .18** -.04 -.09** .002 Психолошко лагостање .25** .01 -.14** -.02 До ројит односа .24** .04 -.06 Друштвена подршка фандома .22** .12** .19** .21** Интрагрупна помоћ .26** .15** .04 -.01 Напомена. * $p < .05$, ** $p < .01$.

9 Ово и такође једноставно могло бити замена за млађи крзнени, са неким од наших.

налази из раније у овом поглављу сугеришу да многи крзнени прво пронађу крзнени садржај, а затим почну да вређају по крзним форумима или на крзним веб локацијама пре него што на крају дођу на крзнене догађаје и конвенције. То могу једноставно бити крзнени који су у раним фазама тог процеса. 10 Говоримо о овим димензијама у односу на хипотетичког крзног ко.

високо оцењен на једној димензији, искључујући друге. У стварности, већина крзна је мешавина ове четири различите димензије, и ило и прилично ретко наћи крзног који је постигао висок резултат само у једној од ових димензија, искључујући остале четири. Ипак, корисно је да нам помогнете да концептуализујемо ове четири димензије тако што ћемо замислити како и могло да изгледа хипотетичко крзно високо на тој димензији!

Друга анализа је омогућила ЦАПЕ димензијама да предвиде мере лагостања. Ова анализа нам може помоћи да расветлимо стереотипе о крзнама као неприлагођеним (описаним у Поглављу 21) омогућавајући нам да видимо да ли постоје начини да се, на основу њихове мотивације, предвиди, која крзна ће највероватније показати неприлагођеност. Као што је приказано у табели 19.3, посвећеност је ила највећа димензија

снажно повезан са мерама лагостања, можда захваљујући, као што сугеришемо у Поглављу 22, чињеници да је мотивација посвећености такође ила повезана са виђењем фандома као извора друштвене подршке и примања помоћи од самог фандома. Мотивација имовине, иако је такође повезана са друштвеном подршком и помоћи фандома, није ила повезана са мерама ића, као ни резултати изражавања.

Присуство је, с друге стране, ила једина димензија која је негативно повезана са лагостањем и може пружити додатни контекст горњим налазима. Можда крзнени који се оре са физичким или психичким лагостањем можда најмање могу да се из оре са конвенцијама или на неки други начин имају користи од интеракције лицем у лице са крзнама, или је можда недостатак ове интеракције оно што доприноси њиховом нижем здрављу. иће.

Потре на су удућа истраживања да и се ду ље ушло у ове асоцијације, али она, ако ништа друго, сугеришу да мотиви који покрећу крзнене могу много да говоре о природи њихове укључености у фандом и да ли ће највероватније ити од користи, штетности, или у великој мери неповезани са њиховим лагостањем. Крзнене вредности У овом последњем одељку, фокусираћемо се на концепт који се односи на мотивацију: вредности. Вредности су широка, значајна уверења која људи користе да усмеравају, оправдавају и усмеравају своје понашање (Сцхвартз, 1992). Иако нису мотивација саме по се и, вредности осо е о ликују њене поступке тако да уду у складу са њиховим вредностима. 11 Шварц је предложио десет универзалних вредности, што значи да се оне могу наћи у о ликовану понашања људи у различитим културама: 12 (1) моћ (вредновање статуса и престижа), (2) достигнуће (вредновање ам иција и успеха), (3) хедонизам (вредновање самопоуздања). задовољство), (4) стимулација (вредновање новости и уз уђења), (5) самоусмеравање (вредновање истраживања и креативности), (6) универзализам (вредновање социјалне правде и једнакости), (7) до ронамерност (вредновање помоћи онима.

11 Ако мислите о осо и као о ракети, мотивација представља потисак, покретање а.

осо а напред у општем правцу. Вредности, у овој аналогiji, представљају вене или друге уређаје који се користе за прецизно усмеравање потиска и управљање ракетом у одређеном правцу. 12 Иако ове вредности могу ити присутне у свим културама, оне нису нужно присутне.

у истој мери. Људи у једној култури могу, у просеку, да дају предност постигнућима над до рохотношћу, док друга могу дати предност до ронамерности над достигнућима.

око се е), (8) традиција (вредновање очувања и одржавања норми/културе), (9) конформизам (вредновање друштвених очекивања) и (10) ез едност (вредновање ез едности се е и лиских других) (Сцхвартз & Боехнке, 2004) . Да исмо видели да ли се вредности крзна, као групе, разликују од других, упоредили смо оцене крзна на основу сваке од десет вредности са оценама узорка студената додипломских студија, групе која је генерално упоредива по годинама и нивоу о разовања (види Поглавље 13). Као што је приказано на слици 19.10, крзнени су првенствено или вођени вредностима до ронамерности, самоусмеравања и универзализма, као и студенти. Међутим, појавиле су се значајне разлике у погледу традиције, усаглашености и ез едности – фурри су постигли знатно ниже резултате на овим мерама, у складу са генерално прогресивним политичким ставовима фурриеса који могу укључивати традицију противљења (видети Поглавље 17) као и њихов не-мајнстрим природе, што сугерише да су мало заинтересовани да се придржавају културних норми.

Овај недостатак интересовања за традицију и усаглашеност такође може ити показатељ да су крзнени људи отворенији за промене, што је у складу са њиховом тенденцијом да уду отворенији за нова искуства (видети Поглавље 18). Бо овик и др. (2011) су открили да је отвореност за промене повезана са ољим лагостањем, Бонд ет ал. (2004) су открили да је повезана са компромисом, сарадњом и решавањем про лема, а други су открили да је ова отвореност за промене повезана са ригом за животну средину, просоцијалним вредностима (Уитто & Салоранта, 2010) и политичким активизмом (Веццхионе ет ал., 2015). Ове последње тачке су у складу са чињеницом да је такође утврђено да су крзнени високо у гло алном грађанству (видети Поглавље 17).

Слика 19.10. Фурри и студент средње оцене универзалних вредности (* $p < .05$, скала од 7 поена).

Коначно, можемо се ослонити на перспективу друштвеног идентитета (видети Поглавље 6), која каже да када им је на уму идентитет особа као члана одређене групе, норме и вредности те групе се активирају. Другим речима, када се крзнени подсети на чињеницу да су крзнени (у поређењу са њиховим свакодневним ја), требало би да преузму ставове, емоције и особине личности које су стереотипно повезане са групом. Да бисмо ово тестирали, испитали смо оцене крзна на истих десет вредности, тражећи од њих да то ураде два пута: једном у односу на свакодневицу и поново, размишљајући о себи као крзнене. Као што је приказано на слици 19.11, резултати су генерално у складу са нашим налазом упоређујући крзнене са студентима додипломских студија, јер су крзнени себи видели као мање конформисане, мање задржане за једност и више усмерене на себи када размишљају о себи и као о крзнама него када размишљају о себи у свом свакодневном животу. Пронашли смо и неколико других разлика: крзнени су такође склонији прихватању вредности хедонизма и стимулације, а мање је вероватно да ће ценити достигнућа када о себи и размишљају као о крзнама. Док ће се удућа истраживања дуго авити специфичностима ових разлика, за сада је довољно једноставно истаћи да се крзнени не само да се разликују од не-крзненых у погледу вредности које мотивишу и усмеравају њихово понашање, већ и да постоји варијабилност унутар крзног фандома и чак и унутар самих крзна у различитим контекстима када је.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5 Сигурност*.

Усклађеност*.

Традиција*.

Домнамерност.

Универзализам.

Селф-дирекцион.

Стимулација.

Хедонизам.

Достигнуће*.

Повер.

Фурри Студент.

долази до ових вредности. Ово само додаје још један слој сложености и нијансираности слагалици о томе шта мотивише крзнене.

Слика 19.11. Оцене универзалних вредности према крзненом идентитету и свакодневном самоидентитету (* $p < .05$, 7 поена скала).

Закључак.

На папиру, изгледа да и требало да може једноставно одговорити на питање шта мотивише крзнене, као да бисмо једноставно требали ићи у могућности да кажемо „Купци су крзнени јер воле крзнене медије“. Али, као што смо видели у целом поглављу, слика онога што мотивише крзнене је сложена, вишеструка и разликује се од крзна до крзна. Када је у питању начин на који крзнени пронађу свој пут до фандома, чини се да се њихово путовање донекле разликује од путовања других навијачких група (нпр. љубитељи анимеа и спорта), при чему је већа вероватноћа да ће крзнени „налетити“ на фандом него да се социјализују у то преко пријатеља, породице и групе око њих. Интернет, изложеност крзним медијима и општи осећај изнутра или су међу њима најчешћи путеви у фандом. Што се тиче онога што приморава крзнене да се упусте у крзнене активности и учествују у крзненом фандому, неке од основних мотивација се преклапају са мотивима других навијачких група, попут интересовања за зајаву. Други, попут потребе за припадањем, присутни су у другим навијачким групама (нпр. љубитељи анимеа, љубитељи фантастичних спортова), али ни прилично у истој мери као за крзнене. Можемо се ослањати на.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6,5 Сигурност*.

Усклађеност*.

Традиција.

Доминантност.

Универсализам.

Селф-Дирекцион*.

Стимулација*.

Хедонизам*.

Достигнуће*.

Повер.

Фурри Нон-Фурри.

моделу као што је теорија оптималне дистинктивности да покажу да социјално-психолошке мотивације играју важну улогу у разумевању дуалности крзнене идентификације – и као начин да се истакнемо и удемо различити и као начин да се припада заједници других који имају исто мишљење. На сличан начин, ЦАПЕ модел нам показује како се крзнени разликују од других о ојаватеља, као и начине на које се разликују једни од других, и илуструје утицај који мотивација може имати на то како се крзнени понашају и њихово лагостање. Коначно, испитали смо како вредности које крзнени држе могу помоћи да се разликују од других група навијача и да о јасни шта тера осо у да иза ере крзнени фаном у односу на друге групе навијача. Такође смо видели како су врлине савитљиве и специфичне за контекст, мењајући се у зависности од тога да ли неко мисли о се и као о крзненом или у не-крзненным просторима. Ово поглавље нам показује да не постоје једноставни одговори када је у питању о јашњење зашто длаке постају крзнене. Приписујући то манифестацији фетиша или једноставној преференцији једне естетике у односу на другу, занемарује се мноштво доказа који сугеришу да су крзнене длаке вођене сложеним низом варија ли које показују важност нечијег крзног интереса као начина да се задовоље важне потре е за друштвена интеракција, за ава, значење, самоизражавање и, да, за неке, сексуално задовољство. Литература А рамс, Д. (2009). Друштвени идентитет на националном нивоу: оптимална посе ност и самоизражавање младих кроз музичке преференције. Групни процеси и међугрупни односи, 12 (3), 303-317. [хттпс://doi.org/10.1177/1368430209102841](https://doi.org/10.1177/1368430209102841) Бо овик, М., Баса е, Н., Паез, Д., Јименез, А., & Бил ао, М. (2011). Личне вредности и лагостање међу Европљанима, Шпанцима и имигрантима у Шпанији: да ли је култура важна? Јоурнал оф Хаппинесс Студиес, 12 (3), 401-419. [хттпс://doi.org/10.1007/s10902-010-9202-1](https://doi.org/10.1007/s10902-010-9202-1) Бонд, МХ, Леунг, К., Ау, А., Тонг, КК, и Цхемонгес-Ниелсон, З. (2004). Ком иновање друштвених аксиома са вредностима у предвиђању друштвених понашања. Еуропеан Јоурнал оф Персоналити, 18 (3), 177-191. [хттпс://doi.org/10.1002/per.509](https://doi.org/10.1002/per.509) Бревер, МБ (1991). Друштвено ја: о томе да удемо исти и различити у исто време. Билтен о личности и социјалној психологији, 17 (5), 475-482. [хттпс://doi.org/10.1177/0146167291175001](https://doi.org/10.1177/0146167291175001) Хаслам, Ц., Јеттен, Ј., Црувис, Т., Дингле, ГА, & Хаслам, СА (2018). Нова психологија здравља: Откључавање социјалног лека. Роутледге. Хогг, М.

А. (2000). Смањење су јективне несигурности кроз самокатегоризацију: мотивациона теорија процеса друштвеног идентитета.

Еуропеан Ревиев оф Социал Психологи, 11 (1), 223-255. [хттпс://doi.org/10.1080/14792772043000040](https://doi.org/10.1080/14792772043000040) Хсу, Т. (2019, 15. јул). Мисија Аполо 11 је такође ила гло ална медијска сензација. Тхе Нев Иорк Тимес. [хттпс://www.nytimes.com/2019/07/15/usine/media/apollo-11-television-media.html](https://www.nytimes.com/2019/07/15/usine/media/apollo-11-television-media.html) Леонарделли, ГЈ, Пицкетт, ЦЛ, & Бревер, МБ (2010). Теорија оптималне дистинктивности: оквир за друштвени идентитет, друштвену спознају и међугрупне односе. Адвансес ин Екпериментал Социал Психологи, 43, 63-113. [хттпс://doi.org/10.1016/C0065-2601\(10\)43002-6](https://doi.org/10.1016/C0065-2601(10)43002-6) МцПхерсон, Б. (1975). Спортска потрошња и економија конзумеризма. У ДВ Балл & ЈВ Лои (Едс.), Спорт анд социал

ред: Прилози социологији спорта (стр. 243-275). Аддисон Веслеи Публишинг. Планте, ЦН, Реисен, С., Брукс, ТР, & Цхадорн, Д. (2021). ЦАПЕ: Вишедимензионални модел од интереса навијача.

Тим за истраживање модела ЦАПЕ. Реисен, С., & Планте, ЦН (2017). Окожаваоци, перципирана зрелост и спремност за успостављање романтичне везе: Примена мере кратке зрелости. Комуникација и култура онлајн, 8 (1), 154-173. <https://doi.org/10.18485/konline.2017.8.8.8> Реисен, С., Планте, Ц.

Н., Роертс, СЕ и Гераси, КЦ (2015). Перспектива друштвеног идентитета разлика личности између навијачких и ненавијачких идентитета. Ворлд Журнал оф Социал Сциенце Ресеарч, 2 (1), 91-103. Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ, и Гераси, КЦ (2016). Оптимална препознатљивост и идентификација са крзненим фандомом. Цуррент Психологи, 35 (4), 638-642. [https://doi.org/10.1007/s12144-015-9331-](https://doi.org/10.1007/s12144-015-9331-0)

0 Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ, & Гераси, КЦ (2017а). „Управо је кликнуло“: Откривање крзног идентитета и мотивације за учешће у фандому. У Т. Ховл (Ед.), Крзнени међу нама 2: Више есеја о крзнама по длакама (стр. 111-128). Тхурстон Ховл Публикационс. Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ, и Гераси, КЦ (2017). Потребне за оптималном разликовношћу као предиктори идентификације у аниме фандому. Тхе Пхоеник Паперс, 3 (1), 25-32. Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ, Гераси, КЦ, Сцхрои, Ц., Гамоа, А., Гамоа, Ј., & МцЦартер, Т. (2017). Путеви ка откривању фандома и изражавању идентитета оожаватеља код љубитеља крзнених, аниме и фантазијских спортова. Тхе Пхоеник Паперс, 3 (1), 373-384. Рихтер, Ф. (2023, 10. фебруар). Супер хероји леди у поређењу са највећом утакмицом у фудбалу. Статиста.

<https://www.statista.com/chart/16875/super-heroin-vieverschip-vs-worldeup-final/> Сцхрои, Ц., Планте, Ц.

Н., Реисен, С., Роертс, СЕ и Гераси, КЦ (2016). Различите мотивације као предиктори психолошке повезаности са интересовањем навијача и навијачким групама у фандомима аниме, крзнених и фантастичних спортова. Тхе Пхоеник Паперс, 2 (2), 148-167. Сцхвартз, СХ (1992). Универзалије у садржају и структури вредности: Теоријска достигнућа и емпиријска испитивања у 20 земаља. Напредак у експерименталној социјалној психологији, 25, 1-65. [https://doi.org/10.1016/C0065-2601\(08\)60281-6](https://doi.org/10.1016/C0065-2601(08)60281-6) Сцхвартз, СХ, & Боехнке, К. (2004). Вредновање структуре људских вредности уз потврдну факторску анализу. Часопис за истраживање личности, 38 (3), 230-255. [https://doi.org/10.1016/C0092-6566\(03\)00069-2](https://doi.org/10.1016/C0092-6566(03)00069-2) Смитх, ГЈ,

Паттерсон, Б., Вилиамс, Т., & Хогг, Ј. (1981). Профил дуоко посвећеног мушког љубитеља спорта.

Ревизија арене, 5 (2), 26-44. Смодис-МцЦуне, ВА, Планте, ЦН, Пацкард, Г., Реисен, С., & Мендрек, А. (2022). Стрес ЦОВИД-19 улажава посреднички пут идентификације фандома олагостању кроз суочавање са проблемима. Тхе Пхоеник Паперс, 5 (1), 175-194. <https://doi.org/10.31235/osf.io/e6af> Стангор, Ц. (2010).

Увод у психологију. ФлатВорлд.

Сванн, ВБ, Јр. (1983). Самопровера: Довођење друштвене стварности у хармонију са социјом. У Ј. Сулсу & АГ Греенвалд (Едс.), Социјално психолошке перспективе о себи (Вол. 2, стр. 33-66). Ерлхаум.

Уитто, А., & Салоранта, С. (2010). Однос еколошких и људских вредности, ставова, интересовања и мотивације ученика средњих школа. Процедиа-Социал анд Бехавиорал Сциенсес, 9, 1866-1872. <https://doi.org/10.1016/j.spspro.2010.12.415> Веццхионе, М., Сцхвартз, СХ, Цапрара, Г.

В., Сцхоен, Х., Циетицх, Ј., Силвестер, Ј., ... & Алессандри, Г. (2015). Личне вредности и политички активизам: међунационална студија. Бритисх Журнал оф Психологи, 106 (1), 84-106. <https://doi.org/10.1111/j.12067.12067> Вигнолес, ВЛ, Регалиа, Ц., Манзи, Ц., Голледге, Ј., & Сцабини, Е.

(2006). Изван самопоштовања: Утицај више мотива на изградњу идентитета. Журнал оф Персоналити анд Социал Психологи, 90 (2), 308-333. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.90.2.308> Ванн, ДЛ, Мелницк, МЈ, Русселл, ГВ, & Пеасе, ДГ (2001). Љубитељи спорта: Психологија и друштвени утицај гледалаца. Роутледге.

Поглавље 20.

Животиња у себи: ставови животиња и теријантропија Кетлин Гераси, Елизабет Фејн, Кортни „Нука“ Плант.

У петом поглављу смо видели колико је тешко одредити прецизну дефиницију шта су крзнени. За неке, то је заједница навијача и извор друштвене подршке. За друге, то је олик самоизражавања и излаз за креативност. Други, ипак, сматрају да то није ништа друго до склоност одређеној врсти медијског садржаја. Без озира на то како се, тачно, нечији интерес манифестује, међутим, једна ствар је прилично универзална међу крзнама: они имају арам пролазно интересовање за идеју давања људских особина нељудским животињама. 1,2 И радознали читаоци и научници могу се запитати о природи и специфичности овог интересовања. На пример, с озиром на то да крзнени имају тенденцију да воде прилично активне животе из фантазије (видети Поглавље 18), да ли је интересовање крзна за антропоморфизацију нељудских животиња само један израз општег интересовања за антропоморфизацију света око се – да ли антропоморфизују аутомобиле, компјутере, и апарати такође? А с озиром на ову тенденцију антропоморфизације нељудских животиња, да ли их крзнени такође укључују у правила људског морала – односно да их види као аутономна бића и да се бави активизмом у њихово име? А шта се дешава када граница између „људи“ и „не-људске животиње“ постане замагљена – да ли постоје случајеви људи који нису само људитељи антропоморфизације нељудских животиња, већ који и се идентификовали као нељудске животиње? Ова питања су у фокусу овог поглавља. Склоност ка антропоморфизацији нељудских животиња Почнимо са питањем које је најдиректније повезано са интересима крзнених: у којој мери крзнени имају тенденцију да антропоморфизују животиње које нису људи? Питање је довољно једноставно да се одговори: питали смо крзнене који су присуствовали крзненој конвенцији 2013. да на скали од 7 тачака покажу у којој мери имају тенденцију да антропоморфизују животиње које нису људи када их виде. Резултати, приказани на слици 20.1, показују да крзнени дефинитивно показују склоност ка антропоморфизацији нељудских животиња, са просечном оценом 5,5.

1 Или, у зависности од ваше перспективе, давање нељудских животињских особина људима,

познат као зооморфизам!

2 У овом поглављу користимо израз „животиње које нису људи“ уместо „животиње“.

Јер ово последње често подразумева дихотомију између „људи“ и „животиња“ када су, према биолошкој таксономији, људи део царства анималиа. Као такви, разликујемо људе, који су животиње, од других животиња које нису људи! То је помало непристојан детаљ, али ми осећамо да јесте важно направити!

на скали и више од три четвртине длака које су постигле поене изнад средине скале. Иако није изненађујуће, имајући у виду да је једна од ретких заједничких тема широм крзног фандома заједнички интерес за антропоморфизацију нељудских животиња, корисно је потврдити ову премису подацима.

Слика 20.1. У којој мери крзна у конвенцијској студији из 2013. имају тенденцију да антропоморфизују животиње које нису људи.

Иако смо могли да завршимо овај одељак овде, критичар и могао да тврди да ови подаци, сами по себи, нису довољни да се тврди да крзнени имају специфичну тенденцију да антропоморфизују животиње које нису људи. На крају крајева, ови подаци и могли значити нешто сасвим друго ако и крзнени показали снажну тенденцију да антропоморфизирају све у свијету око себе и ако је тенденција да то чине са нељудским животињама прилично пригушена у поређењу. Да смо тестирали ову могућност, тражили смо и крзнене у истој студији, као иу додатној конвенцијској студији и онлајн студији, да такође назначе у којој мери антропоморфизују друге ствари у свету око себе (нпр. возила, рачунаре, плишане животиње). Такође смо направили разлику између различитих врста нељудских животиња (тј. кућних љубимаца, домаћих животиња, дивљих животиња). Резултати су приказани у табели 20.1.

0%.
5%.
10%.
15%.
20%.
25%.
30%.
35%.
40%.

1 Никако.
2 3 4 5 6 7 Веома.

Та ела 20.1. Просечни резултати конвенцијских и онлајн фурија на скали од 1 до 7 склоности ка антропоморфизацији различитих категорија. * У овој студији није постављено питање о категорији. Категорија. 2013.

Цон.
2019.
Цон.
2020.

Онлине.
Животиње 5,5 * *.

Кућни љу имци * 5.1 *.
Домаће животиње * 4.1 5.0.
Дивље животиње * 4.5 4.5.
Возила 2,4 2,4 1.6.

Рачунари 2,6 2,4 1.6.
Плишане животиње 3,6 3,9 4,0.

Апарати 1.7 1.9 1.9.
Ро отс 1.9 * *.

Зграде * 1.5 1.4.
Време * 2.2 1.9.
Земља * 2.6 2.2.

Није могуће играти.
Ликови (видео.
игре).

* 4.0 3.8.

Храна * 1.7 1.4.

Подаци показују прилично конзистентну тенденцију крзнених животиња да антропоморфизирају нељудске животиње уопште, иако је нешто мање конзистентно да ли то најчешће раде са кућним љу имцима, домаћим животињама или дивљим животињама. Важно је да је статистичка анализа показала да је ова тенденција антропоморфизације нељудских животиња јача од склоности ка антропоморфизацији других о јеката или концепата у свету око њих, укључујући о јекте који су прилично уо ичајени за људе да антропоморфизују (Еплеи ет ал., 2007; Кухн ет ал., 2014. Ваитз ет ал., 2010., 2014.); Даље утврђујући да је антропоморфизација нељудских животиња централни део онога што значи ити крзнени, спровели смо даљи сет анализа тестирајући да ли предвиђа резултате о ожавања крзна и фандома (види Поглавље 6). Резултати анализа пронађени

да су резултати о ојаватеља или у значајној позитивној корелацији са нечијом тенденцијом да антропоморфизују нељудске животиње, док су резултати фандома или само спорадично или сла о повезани са овом тенденцијом; наспрот томе, тенденција да се антропоморфизују неживотиње није ила повезана са фановима и фандом резултатима. Заједно, ово.

налази сугеришу да је степен до којег се неко идентификује као крзнени (нпр. интересовање за крзнени садржај) везан за њихово интересовање за антропоморфизацију нељудских животиња, као што и се могло предвидети, али нечија склоност да антропоморфизује нељудске животиње мало говори о томе да ли се неко идентификује са крзненем фандомом шире. Докази такође показују да је крзненост специфично за антропоморфизацију нељудских животиња, а не за општију склоност ка антропоморфизацији. Као последњи тест ове чињенице, у истој студији из 2013. као и горе, такође смо регрутовали узорак љу итеља фантазијских спортова са којима исмо могли да упоредимо крзнене. Резултати, приказани у та ели 20.2, истичу две важне тачке. Прво, како је предвиђено, они показују да крзнени имају јачу тенденцију да антропоморфизирају нељудске животиње него други људи. 3 Друго, они показују да ова тенденција није део шире тенденције да се антропоморфизује све у свету око се е; крзнени су постигли ниже резултате од љу итеља фантастичних спортова када је у питању антропоморфизација аутомо ила, компјутера и уређаја. Дакле, иако склоност крзнама да се антропоморфизирају није ограничена само на животиње које нису људи, то је прилично снажна разлика између крзнутих и некрзнутих, она која је везана за то колико крзнена осо а се е сматра.

Та ела 20.2. Просечан рој фурија и љу итеља фантастичних спортова на скали од 1 до 7 са тенденцијом антропоморфизације различитих категорија. Сви резултати су се статистички значајно разликовали између две групе. Категорија Крзнени Љу итељи спорта Животиње 5,5 4,2 Аутомо или 2,4 3,3 Компјутери 2,6 3,0 Плишане животиње 3,7 2,5 Апарати 1,7 2,4 Ро оти 3,5 2,5.

Веровања и понашања у вези са животињама које нису људи Пошто смо показали да је антропоморфизација нељудских животиња део онога што значи ити крзнени, има смисла запитати се да ли ова тенденција да се животиње посматрају на изразито „људски“ начин утиче на начин крзнени мисле о животињама и понашају се према њима. Знамо, на основу претходних истраживања, да.

3 Чини се да се ова тенденција шири и на плишане животиње!

људи генерално имају различите скупове моралних правила када су у питању људи и нељудски ентитети (нпр. Греј ет ал., 2007), и склони су да ентитете са људском когницијом сматрају делом наше групе, што гарантује ољи третман од чланови наше вангрупе (Сцхултз, 2001; Тајфел & Турнер, 1979; Там ет ал., 2013). Другим речима, када направимо нешто људскије, оље се према томе односимо. Ово је показано у неколико креативних студија, укључујући студије које показују да људи сматрају да је морално погрешно уништити рачунар који може да игра шах (Ваитз ет ал., 2014), спремнији су да подрже напоре очувања када виде слике антропоморфизоване Земље. (Там ет ал., 2013), и, што је тренутно најрелевантније, спремније су да помогну псу да се усвоји када им је изричито наложено да антропоморфизовати пса (Буттерфиелд ет ал., 2012).

Слика 20.2. У којој мери су крзнени који су присуствовали три различите конвенције осећали солидарност са животињама које нису људи.

Имајући ово на уму, хајде да погледамо да ли крзнени заиста осећају солидарност са нељудским животињама и размишљају о њиховом лагостању. За почетак, питали смо крзнене у три студије засноване на конвенцијама да назначе у ком степену осећају солидарност са нељудским животињама – то јест, осећају се као да су део исте, заједничке групе. Слика 20.2 показује да је осећај солидарности

јак међу крзнама, са више од 60% длака који су постигли резултате изнад средње тачке на скали у све три студије. Наредне студије су показале да је о осећавање (али не и фандом) у позитивној корелацији са овим.

0,00%.
5,00%.
10,00%.
15,00%.
20,00%.
25,00%.
30,00%.
35,00%.

Антхроцон 2017 Антхроцон 2018 ТФФ 2018.

осећај солидарности, додатно подржавајући идеју да део ити крзнени је осећај сродности са нељудским животињама за које такође сматрате да деле много тога заједничког са вама (тј. људске особине).
4 Али да ли се тај осећај повезаности са нељудским животињама претвара у моралну ригу за њихово до ро? То смо тестирали у студији из 2012. о крзнама на мрежи и конвенцијама у којима смо их директно питали да ли подржавају права животиња и да ли су се изричито идентификовали као активисти за права животиња. У два узорка, 79,5-89,7% крзнених рекло је да подржава права животиња уопште, а 10,3-11,5% експлицитно се е назива активистима за права животиња. Наравно, општи термин „права животиња“ је мало нејасан и препуштен је дефиницији учесника. Као такав, један учесник је могао да дефинише права животиња на веома конзервативан начин, као што је да се не труди да активно наноси прекомерну штету нељудској животињи ез разлога, док и други учесник могао да дефинише права животиња на много строжи начин. , као што је гурање нељудских животиња да имају исто право на аутономију и сло оду од заточеништва као и људи. Да исмо конкретније измерили за ринутост за права животиња, дали смо учесницима скалу од 28 која мери њихове ставове према специфичним питањима права животиња, укључујући права животиња које се користе у индустрији (нпр. узгој, тестирање производа или процедуре на животињама), права „штеточина“ врсте (нпр. ити у реду са у ијањем инсеката), и права кућних љу имаца 5 (нпр. моралност држања животиње у заточеништву против њене воље; Таилор & Сигнал, 2009). Резултати, приказани на слици 20.3, откривају да, иако крзнени углавном подржавају нека питања права животиња, то је прилично мешана тор а. На пример, док су многи крзнари генерално или у реду са у ијањем врста штеточина и концептом једења животиња за месо, б они су такође вероватно подржавали строже прописе о коришћењу животиња у истраживању. Другим речима, тамо.

4 У ствари, у студији из 2019. касније смо открили да су крзнени или спремнији да укључе.

домаће животиње у своју групу него што и тре ало да укључе читаво човечанство у целини, додатно илуструјући овај осећај солидарности – крзнени се можда осећају лиже неким нељудским животињама него другим људима! 5 Група студија из 2012. и 2013. открила је да скоро све крзнене (96,9-97,5%) имају.

имали кућног љу имца, а 68,0-73,8% рекло је да тренутно има кућног љу имца. Новија студија из 2020. године показала је да су мачке најчешћи кућни љу имци међу крзненим (28,9% крзнених има мачку), затим пси (24,2%), птице (4,2%) и ри е (3,8%). 6 Иста студија је показала да су 1,6-3,1% крзнених или вегетаријанци, иако је 9,8-

14,9% је навело да је покушало да уде вегетаријанац у прошлости.

ило је релативно мало крзнених који су изузетно подржавали питања права животиња, али и врло мало крзна који су им се изразито противили.

Слика 20.3. У којој мери је узорак длака на конвенцијама и онлајн крзна из 2012. одо рно одређена питања права животиња на скали од 28 ставки.

Упркос овој помало помешаној тор и ставова према правима животиња, о илују примери крзната који делују у прилог до ро ити животиња. На пример, 2011. године, мала канадска крзнена конвенција са око 250 учесника прикупила је више од 10.000 долара за центар за реха илитуацију дивљих животиња (Црвено стање, нд). Ово је импресивно када се узме у о зир да су, као и већина крзнених (види Поглавље 13), ови полазници углавном или тинејџери и млади одрасли, од којих су многи или факултетски узрасти или су радили само на пола радног времена. Далеко од тога да уду аномалија, скоро све крзнене конвенције су организоване око до ротворне организације са темом животиња, што илуструје важност помагања нељудским животињама као вредност у крзнени фандом. Говорећи о овој тачки са подацима, у студији о крзнама на конвенцијама из 2018. открили смо да је 87,2% крзнених рекло да је у прошлости донирало до ротворну организацију на тему животиња. Студија из 2019. је даље открила да је 62,9% крзна дало донације у прошлој години, при чему је скоро четвртина учесника рекла да је донирала више од 100 долара. Узети заједно, чини се да подаци сугеришу да, упркос томе што су помало ам ивалентни када су у питању специфична питања права животиња, крзнени се е сматрају по орницима права животиња и њиховог до ротворног понашања.

0,00%.

10,00%.

20,00%.

30,00%.

40,00%.

50,00%.

60,00%.

70,00%.

1 Уопште се не слажем.

2 3 4 5 - У потпуности се слажем.

Цонвентион Онлине.

изгледа да подржава ову идеју. Предложили смо да је то з ог, арем делимично, чињенице да крзнени могу осећати солидарност са животињама које нису људи. Али одакле та солидарност? Студија о крзнама на конвенцијама из 2019. аца светло на једну могућност. Студија је тестирала статистички модел у којем је историја малтретирања крзна (погледајте Поглавље 21) повезана са тенденцијом антропоморфизације нељудских животиња, што је заузврат повезано са тенденцијом да се нељудске животиње виде као део своје групе, па чак и да се проширити осећај идентитета да укључи животиње које нису људи. Нашли смо подршку за модел, који сугерише да је ар један начин на који крзнени могу развити осећај повезаности са нељудским животињама кроз историју малтретирања: можда је малтретирање од стране вршњака и другова из разреда отерало крзнене од тога да желе да уду око других људи или их је подстицао да се повуку у светове фантазије (нпр. књиге) са нељудским ликовима који су, пошто нису или као њихови вршњаци, имали одређену привлачност. 7 Ово су за сада све спекулације и остаје за удућа истраживања да тестирају неке од механизма, али то представља један додатни пут у крзнени фандом (или, у најмању руку, о јашњење за пут – где је неко заинтересован за крзнене медији и могли да потичу), и то је у складу са неким ранијим истраживањима која сугеришу да је већа вероватноћа да ће они који се осећају усамљеније антропоморфизовати неживе о јекте око се е (Еплеи ет. ал., 2008). Ово

Коначни модел сугерише да, у складу са идејом прилижавања људи и нељудских животиња у нечијем уму, поред антропоморфизације нељудских животиња како и их учинили људским, неки крзнени (и не-крзнени) могу такође да се концептуализују у не-људски термини, тачка на коју ћемо се фокусирати до краја овог поглавља. Теријантропија: Није потпуно људско. Кладимо се да је скоро свако ко чита ову књигу, бар једном у животу, замислио како и ило ити нешто друго него људско иће. Како и ило имати крила или реп? Да сте пас, која и врста пса ила? Како и ило пливање са јатом риба, или трчање са чопором вукова, уместо да удеш затворен у канцеларији или у школи цео дан? Многи крзнени уживају замишљајући се е као антропоморфне животињске ликове као манифестацију својих широк крзнених интереса. Они могу.

7 Друга могућност, користећи другачији ланац узрочности, сугерише то можда.

Људи који имају тенденцију да антропоморфизују животиње и виде их као део своје групе једноставно ће ити склонији другима, ако ни због чега другог, него због тога што су другачији.

фурсуит као ови ликови или играње улога као они у просторима фандома. Али на крају дана, већина крзнара скине крзнено одело или се одјави и врати се својим свакодневним, веома људским животима. За већину крзна, отелотворење нечег другог осим човека је игра, чин фантазије или израз креативности, и ништа више. За друге, укључујући неке не-крзнене, поистовећивање са створењем које није људско иће далеко дуље. Уместо да се идентификују са мачкама, псима или ликовима једнорога, неки људи се идентификују као нешто што није људско. Они могу доживети живот као мачка заробљена у људском телу, или душа вука реинкарнирана у човека. Они могу имати сећања на то да су или змај једнако живописна и интензивна као и ваша сећања на оно што сте јутрос доручковали. 8 Термини тхериан и отхеркин се користе да опишу такве људе — „тхериан“ за оне који се идентификују као животиње које су постојале на овој планети (нпр. лав, вук, мамут), и „отхеркин“ као шири појам који укључује тхериане, али укључује и оне који се идентификују као ића из митова, легенди и других фантастичних светова (нпр. једнорози, грифони). Људима чији идентитет лежи само у томе што су људи, може изгледати запањујуће чак и замислити како и ило да се идентификују као ило шта друго. Међутим, искуство може ити чешће него што мислите. Праисторијски пећински цртежи недавно откривени у Индонезији датирани пре више од 43.000 година приказују теријантропе, људска и животињска створења (Ауертет ал. 2019). Људи чији је осећај се е испреплетен са животињама које нису људи могу се наћи кроз историју (за преглед видети МцХугхет ал., 2019). Неки од ових ликова представљају хуманоидна тела и једну животињску особину, као што су огови древног Египта, попут Ануиса и Тота, који су имали људска тела и нељудске главе (са главом и иисом, респективно). Хиндуски бог Ганеша (Ганеша) на сличан начин има људско тело и тело слона.

8 Ради појашњења, ми не износимо никакве метафизичке тврдње о природи.

души или о својој суштини. Нити подразумевамо да особа која доживљава живот као змај има све осим људских гена. Оно што овде описујемо су концепти као што су идентитет, сопство, перцепција и искуство – феномени који се налазе у глави особе која их доживљава. Док можемо користећи науку да покаже да је особа генетски човек, питање да ли је њихова душа или суштина душа или суштина нељудског ентитета потпуно је ван домена науке. У најлошем случају можемо их замолити да опишу своја искуства и закључе да су то, у ствари, њихова искуства. Није другачије од опажања оје: наука нам може рећи да имате органски хардвер да разликујете зелену од других боја, али нам не може рећи како вам изгледа доживљај зелене или да ли је ваше искуство зелене исто као и нечије друго.

глава. Уочајени прикази анђела у абрахамској традицији, посебно хришћанској, је још један пример јер су, уметнички, анђели западних култура често приказани као лепа људи са меким крилима налик птицама, 9 док су њихови демонски пандани приказани са козјим стопалима и рогови. Други ликови су далеко више животињског облика, са врло мало тога што их чини приметно људским, осим способности да ходају на две ноге или говоре људским језицима. Један такав пример је древна египатска богиња плодности, Таверет, која има пуно тело нилског коња, али стоји усправно на две ноге и има људске груди. Хиндуски бог Хануман има особине које су више мајмунске него људске, као и хероји аустралијских Абориџина Курукади и Мумба, који су описани као људи гуштери. Коначно, неки ликови померају своје облике између животиња и људи, понекад из једног екстрема у други, други пут слетећи на измешану сцену између. Зевс из грчко-римског пантеона и Локи из нордијских традиција су плодни мењачи облика, који се мењају од окова у облику човека у ладове, икове и коње да и завели, преварили или појели од других. Гаврани различитих традиција Индијанаца такође су променили облике у ројним причама. Други мењају своју форму у одређеним ситуацијама, као што су селкији, сирене или вукодлаци. Ове транзиције могу довести до тога да лик уде у потпуности захваћен другом формом или могу пронаћи средину између животиње и човека. Иако се специфични ликови разликују у односу на то где се налазе између људи и животиња и изгледа на то одакле или када ови ликови потичу, ми прихватамо ове ликове као легитимне карактеристике њихове културе. Међутим, када је у питању прихватање људи који доживљавају живот на овај начин, чији начин постојања постоји између људи и оних који нису људи, теријанци и други су често маргинализовани, борећи се да пронађу начине да дају смисао свом искуству. Са све већом доступношћу интернета средином 90-их, они који су се тако осећали почели су да проналазе једни друге и развијају заједнички језик за своје искуство, почевши на веб форумима посвећеним предању о вукодлацима. Данас људи могу да истражују идентитете врста који превазилазе идентитет људи у заједницама са другима који имају исто мишљење и стално проналазе начине да боље опишу своја искуства онима који то никада нису имали.

9 Треба да приметимо да је и слијски тачних приказа анђела много више.

Лавкрафтовске природе. Ако не знате о чему говоримо, одвојите тренутак да их потражите на мрежи.

Иако су друштвени научници дуго или заинтересовани за сложен однос између људи и нељудских животиња, 10 само је мало друштвено-научног истраживања обављено о проживљеним искуствима теријанца или других. Гривелл ет ал. (2014) су спровели опсежна текстуална ћаскања и интервјуе са пет (три жене и два мушкарца) Тхериана насумично одабраних из групе волонтера регрутованих са Тхериан интернет форума. Њихови одговори су анализирани и интерпретирани, што је резултирало три главне теме. Прва тема је да су теријанци пријавили да су искусили путовање самооткривања. Већина је препознала свој животињски идентитет у детињству, али је такође била свесна његове јединствености.

Ова свест је обично резултирала критичком потрагом за доказима који би потврдили или евентуално порицали њихов теријски идентитет. Теријанци су пријавили да су искусили осећај „фантомских удова“—могућност да осете део тела повезан са њиховим „териотипом“, као што су реп, крила или канџе. Такође су пријавили „менталне промене“ — различите периоде у којима су се њихове мисли, осећања и чулна перцепција осећали ближе онима њиховог териотипа. За њих таква искуства потврђују њихово веровање у њихов теријски идентитет. Друга тема која се појавила у раду Гривела и колега је осећај неслагања између тога како њихово тело изгледа споља и како се осећају изнутра. Осећали су се непријатно због људског идентитета и пријавили су неку врсту дисморфије као резултат неповезаности између њиховог идентитета и њиховог тела. 11 Последња тема која ће се појавити — теријанска сенка — односи се на потешкоће које учесници доживљавају када другима откривају своје аутентично теријанско ја. Често су осећали потребу да прикрију своју теријантропију како би избегли изазивање негативних ставова од других. У току нашег рада на

крзнени фаном, често сусрећемо теријанце. Понекад нам прилазе тражећи од нас да урадимо усклађену студију о теријанском искуству. Други пут, то је да захтевамо да разликујемо теријанце од крзнених у нашем раду. То је поштено: у 25 наших студија од 2011. до 2022. открили смо да је 4,4-16,5% крзнених се идентификује као теријанци.

10 У ствари, постоји читава област посвећена овој теми која се зове антрозоологија!

11 Ако ова тема звучи као да има неке сличности са искуством неких.

трансродне особе које се боре са дисморфијом, то можда није случајност: 11% Тхериана и 14% других кина идентификује се као трансродне особе, а 18% Тхериана и 36% других родоначелника идентификује се као родно квеер, особе који су знатно већи од уоченог у општој популацији. Иако не желимо да предложимо заједнички механизам или да намолимо који начин сугеришемо да су искуства трансродних особа и теријанаца/других рођака иста, то је вредно пажње.

(и 3,6-13,9% као осталикин). 12 То значи да већина крзнених, по дефиницији, нису теријанци. Такође је фер опклада да многи теријанци, ако не и већина, се не би сматрали крзненима. На крају крајева, ове две групе су организоване око прилично различитих концепата: крзнени су људи итељи антропоморфизованих животињских ликова, док су теријанци људи који се идентификују, у целини или делимично, са нечим нељудским. Говорећи о овој тачки, подаци из наших истраживања су показали да ће теријанци (65%) много чешће него крзнени (11%) рећи да се често или скоро увек идентификују са нељудском врстом и вероватније (86%) него крзнени (30%) да се не оцењују као „мање од 100% људи“. 13,14 У другој, отвореној студији о тхерианима (Герасијет ал., 2017), замолили смо учеснике конвенције да својим речима опишу шта су појмови „крзнени“, „теријански“ и „други“. значи. Анализирали смо садржај 500-тињак описа које смо добили, рачунајући учесталост појављивања одређених речи у сваком опису. За крзнене, речи антхро (93), фан/фаном (57), уживајте (56), заједница (36), цртани филм (33) и уметност/уметнички (26) су се обично користиле (који чине 6% од укупног броја речи које се користе за описивање крзна!). Насупрот томе, ниједна од тих речи није употребљена ниједном приликом у описима теријанаца или других сродника, осим у једној употреби речи „заједница“. Насупрот томе, реч „дух“ појавила се 47 пута, односно 18 пута у описима теријана и других кина, док се реч „душа“ појавила девет пута у теријанском опису и четири пута у опису других кина. „Зарођени“ се такође појавио и у Тхериану и у другим кинима.

12 Варијабилност овог броја може произаћи из чињенице да људи нису увек свесни.

шта значи појам „теријански“. Четири студије сугеришу да од 21,8 до 32,2% крзнених није знало шта је теријан. Да ли то значи да и неки од њих могли бити теријанци да су само знали шта тај израз значи или да ли то значи да они вероватно нису теријанци ако се нису осећали приморани да сами то испитају, остаје да се види. 13 Теријанаца (59%) је такође чешће него крзнени (39%) рекли да хоће.

изајати да постану 0% људи ако су то могли. 14 Као повратак на истраживање које смо раније описали, открили смо да су чак и теријанци.

више од крзна, снажно подржавају права животиња и вероватније ће се укључити у понашања која имају за циљ побољшање права животиња. Овај рад, који је објављен на другом месту, потврђује оно што теријанци кажу о њиховој тенденцији да се идентификују са нељудским животињама: јавља се дуго око у уму и може се открити реда милисекунди и времена реакције као одговор на задатак који се користи за мерење степена до којег се људи јаче идентификују са људима или животињама које нису људи; у мери у којој теријанци

снажније идентификоване са животињама на основу ове мере, такође је већа вероватноћа да ће подржавати и укључивати се у про-животињска понашања (Планте ет ал., 2018).

опис 7 пута, док се „веровање/веровање“ појавило 9 пута у теријском опису и 22 пута у другом опису. Укратко, постоји концептуално преклапање између крзнених и теријана у томе што ове групе деле интересовање за животиње које нису људи, али природа овог интересовања и начин на који се манифестује могу бити потпуно различити. Док се теријантропија и друга сродност често повезују са духовношћу и осећањем заробљености у погрешном телу, крзнени идентитет се чешће повезује са уживањем, уметношћу, фандом и заједницом. Из ових разлога, док и неки теријанци могли бити крзнени, а неки крзнени и могли бити теријанци, већина крзнених није теријанци, и, вјероватно, већина теријанаца нису крзнени. 15 Поред прикупљања неких основних података из анкете о теријанцима, такође смо одржали један рој теријанских и других фокусних група, као и неколико интервјуа један на један са теријанцима лично на конвенцијама. Кроз ове фокус групе, у великој мери смо реплицирали три теме код учесника из терије које су приметили Гривел и његове колеге. У другој студији, Цлегг ет ал. (2019) заузели су квантитативни приступ проучавању

теријанаца, мерећи, између осталог, лагостање, шизотипну личност, 16 и аутизам у онлајн узорку од 112 теријанаца и 265 нетеранаца. Ова студија је открила да су теријанци постигли већи резултат од оних који нису или у теорији у погледу њихових друштвених вештина и потешкоћа у комуникацији на мери аутизма, иако се нису разликовали у погледу маште, промене пажње или пажње на детаље. Теријанци у студији су такође имали шест пута већу вероватноћу да имају висок резултат аутизма од оних који нису или теријанци и већа је вероватноћа да су добили дијагнозу менталног здравља (40,2% наспрам 15,8%), укључујући депресију, анксиозност и АДХД. Теријанци су такође постигли више резултате на скалама шизотипије неопичних искустава (нпр. перцептивне аберације), магичног размишљања, халуцинација и интровертне анхедоније (нпр. не воле друштвени ангажман; Масон ет ал., 2005). Коначно, када је у питању лагостање, теријанци су имали ниже резултате на мерама лагостања у односима (нпр. мање блиских пријатеља, осећај усамљености) и ниже на овладавању животном средином (нпр. имали су више проблема да се уклопе са другима), али су постигли више.

15 Као аналогију, можемо замислити зашто војник не би био ватрени члан.

фандома „ратног филма“. Они могу да виде јојне нетачности и поједностављења ратних филмова као иритантне и да их одврати ентузијазам фанова за нешто (тј. рат) са чим се и сами често суочавају (нпр. посттрауматски стресни поремећај). 16 Имајте на уму да ово није исто што и шизофренија; шизотипна личност се односи.

осо и која има веома креативне или неопичне мисли или понашање.

по мери аутономије од не-теријанаца (нпр. осећај контроле над догађајима у свом животу). Други научници су посебно посматрали искуства других. На пример, антрополог Девин Проктор (2018) је спровео виртуелно етнографско истраживање са другима, проучавајући како они преговарају о томе које врсте доказа им се чине веродостојним. Изучаваоци нових религиозних покрета су такође посматрали како се искуства теријана и других сродника понекад ојашњавају на духовни начин - мада има и много теријанаца и других сродника за које то искуство нема никакве везе са духовношћу или религијом. Важна тема за разматрање ила је веза (ако постоји) између клиничке ликантропије и теријантропије. У психијатријској литератури, ило је неколико случајева људи који или тврде да нису људске животиње или се тако понашају. Овај феномен, који се често назива ликантропија или клиничка ликантропија, био је предмет неколико свеопухватних прегледа

чланци (Блом, 2014; Гуессоум ет ал., 2021). 17 Кеџ ет ал. (1988), на пример, успоставио је следећу оперативну дефиницију ликантропије:

- Појединац је усмено пријавио током периода луцидности или ретроспективно, да је он или она одређена животиња
- Појединац се понашао на начин који подсећа на одређену животињу, тј. завијао,

режање, пузање на све четири Користећи ову дефиницију, идентификовано је само дванаест случајева клиничке ликантропије у узорку од 5.000 психијатријских извештаја у олници Меклин за период од 12 година. За једанаест од дванаест пацијената, ликантропија је ила повезана са акутном или хроничном психозом као делом другог стања (нпр. најчешћа дијагноза је ио иполарни поремећај, који је чинио осам случајева).

За све осим једног од ових пацијената, ликантропија је ила краткотрајна, у распону од једног дана до три недеље са средњим трајањем од око недељу дана. За једног пацијента, међутим, ликантропија је трајала 13 година. Аутори су закључили да лечење антипсихотичким лековима о ично „лечи“ ликантропију за 1-3 недеље и приметили су да ликантропија НИЈЕ повезана ни са једним поремећајем или неуролошком а нормалношћу. Поређења ради, изузетно ограничени о јављени рецензирани истраживачки извештаји о теријантропији (Цлегг ет ал., 2019; Гривелл ет ал., 2014) откривају да теријантропија и клиничка ликантропија се категорички разликују. Као прво, Гривелл ет ал. (2014) су утврдили да је просечна дужина њиховог времена.

17 Тре а напоменути да клиничка ликантропија није дијагноза у Дијагностичком и.

Статистички приручник; уместо тога, на њега се гледа као на конфигурацију симптома, али не и на посе аан поремећај сам по се и.

учесници идентификовани као не-људи је ио реда година (10,55 година у просеку), што се јасно разликује од веома кратког трајања од једне до три недеље уоченог у Кеџ ет ал. (1988) извештај. Поред тога, скоро 60% Тхериана у узорку је изјавило да немају дијагнозу менталног здравља. Исто тако, дијагнозе које су теријанци најчешће пријављивали (депресија, анксиозност и АДХД) су се драматично разликовале од иполарног поремећаја и шизофреније присутних у Кеџ ет ал. (1988) случајеви. Узето заједно, јасно је да су теријантропија и клиничка ликантропија два веома различита феномена! Такође тре а да приметимо да искуство теријантропије и ити други нису идентични за све који се тако идентификују. За неке, психолошки аспекти (нпр. менталитет а

одређене не-људске врсте или ентитета) осећају централно за своје искуство, док за друге духовни аспекти као што су реинкарнација или поседовање душе нељудског другог карактеришу искуство (Ро ертсон, 2013). За друге, ипак, физички аспекти, као што је искуство фантомских удова, доминирају њиховим искуством. 18 Идентитет сваког теријанца или друге род ине може садржати ило коју или све ове различите аспекте. Додатно овој сложености, такође смо размотрили утицај ситуација и окружења на искуства Теријана и других. На пример, на нашој отвореној конвенцији и онлајн фокус групама Тхериана и других, многи учесници су изјавили да осећају ду ок осећај удо ности и припадности природи, као и нелагоду у изграђеним срединама као што су градови. Један од наших учесника, који се идентификује као шакал, рекао нам је:

„Једном када сте у граду, једноставно се осећате ван места јер је то само таква мешавина емоција које немају где да се каналишу. Не их рекао депресију, али то је као – ду ока туга. Као гу итак... гу итак се е. Гу итак од – не знам, само гу итак. Осећа се као гу итак нечега. Шта је то, нисам могао да кажем ти, али... осећам се као да нешто недостаје. Та шупљина није пријатна. То је до те тачке да када одем тамо, а тамо сам више од сат времена, почнем да имам, не као напад панике, али... екстремно осећање страха је савршена реч за то.”

18 Други начин на који се теријанци разликују од крзнених је то што су теријанци шест пута.

већа је вероватноћа да су искусили фантомске делове тела, као што су шапе, реп или њушка, од оних који нису територији. Док искуство фантомских делова тела није неу ичајено код појединаца који су имали ампутације (Флор, 2002), то искуство није уо ичајено у општој популацији – укључујући крзнене.

С друге стране, многи теријанци и остали су се осећали способнијим да се повежу са својим териотипом док су или у природи. Лисица Тхериан је описао једно такво искуство:

„...једном када сам прошао поред пашњака за коње и око неког дрвећа, само сам чучнуо на дугој трави само на хладном тлу на рукама и ногама и мислим да сам само некако затворио очи и покушао да осетим све што сам могао да чујем, све. Могао сам да осетим мирис. И док сам то радио, заклео сам се да сам могао да осетим свој реп иза себе, само некако окачен са земље, знате, не тако млохаво спуштен на земљу, и не подигнут високо, већ само испружен. Био је то веома узнемирујући осећај, али у исто време и веома смирујући - да изађем напоље, и после неколико минута тога ја-трепало и све време да кажем да је људска страна ум је само некако искључен у позадини - а онда након неколико минута оравка напољу, људска страна се враћа и каже: па, не могу да останем овде целу ноћ. Немам избора него да се вратим. Наравно да је то депресивно, као да не могу да останем у шуми кад сам ја, морам да се вратим и останем у људском свету.”

Овај дугои осећај повезаности са „бити ја“ изазива горко-слатки низ осећања – с једне стране смирујућа, с друге депресивна, због привремене природе осећаја припадности природи учесника. Изазови попут ових, живота у људском свету, често су интензивни за наше учеснике. У том циљу, постали смо заинтересовани за то како теријанци и остали користе услуге менталног здравља као средство за суочавање са овим потешкоћама. Углавном, они указују да им није потребан третман менталног здравља за њихову теријантропију — њихова теријантропија није била проблем. Уместо тога, понекад су тражили лечење за друге проблеме, као што су депресија и анксиозност. Као што је један од учесника нашег истраживања рекао на питање шта им је желео да стручњаци за ментално здравље знају о теријантропији:

„Ти нећеш бити тај који мења оно што смо ми. Дакле, нема разлога да покушавате – само нас третирајте. Оставите то на миру. Ако идемо вама, не идемо вама зато што смо теријанци, идемо вама јер нас нешто чини несрећним.”

Када су посетили терапеута, наши учесници су навели да су често оклевали да разговарају са својим терапевтима о томе да ли су тачно терани или други сродници.

из овог разлога: плашили су се да ће бити патологизовани, дијагностиковани или да ће им бити принудно лечење њих једноставно због тога ко су. Како нам је један учесник рекао:

„Увек сам се заиста плашио да људи сазнају, посебно зато што: у реду, луда особа хајде да их далеко и шта год.”

Међутим, многи учесници су такође пријавили позитивна искуства у раду са терапевтима и другим стручњацима за ментално здравље - од којих су неки били свесни да је учесник био Тхериан/отхеркин, други који нису. У време писања овог поглавља, сада радимо на водичу за терапеуте и друге стручњаке за ментално здравље како бисмо им помогли да разумеју теријантропију и да раде са овим особама на осетљив, добро информисан и добро родошао начин. Као што је један од наших учесника рекао, важно је да им се стручњаци за ментално здравље прилиже са осећајем разумевања и упознатости, упркос изазовима који то чине:

„То је веома стварна ствар за људе. И могли би – нећу да говорим у име свакога, али мој терапеут је то прегледао за мене и рекао: о, то је само део твоје сличне анксиозности или шта год да је то механизам суочавања са стварима, а ја сам као : не, мени то није ниблизу. Али, као да се нећу јаш свађати око тога јер знам шта осећам и шта год, а они не морају

разумети то. Али ило и до ро да они то разумеју. Веома је тешко ставити се у нечију кожу, гледајући споља, то је тако: луди, како то мисле, зашто тако мисле или шта већ."

Закључак.

Кроз ово поглавље, видели смо како су крзнени и њихово интересовање, засновано на концепту антропоморфизованих нељудских животиња, повезани са начином на који мисле, осећају и понашају се према нељудским животињама. Такође смо упоредили крзнене и њихово интересовање за нељудске животиње са теријанима, групом људи који се, иако се донекле преклапају са крзнама, разликују по идентификацији као нељудске животиње, у целини или делимично. Иако је овај рад још увек у повојима, већ се показао изузетно плодносним и довољно говори о потре и не само да се оље разуме разлика између крзнених и теријана, већ и о потре и за заједничким истраживачким напорима да оље разумеју теријанце и теријанску заједницу—да слушају шта њихове потре е и желе и шта из егавајте мешање.

њих са длакама или тривијализацијом / патологизацијом свог искуства из незнања. Литература Ау ерт, М., Ле е. Р., Октавиана, АА, Танг, М., Бурхан, Б., Хамруллах, Јусди, А., А дуллах, Хаким, Б., Зхао, Ј.-Кс., Гериа, И., Сулистјарто, ПХ, Сарди, Р. и Брум, А. (2019). Најранија сцена лова у праисторијској уметности. Природа, 576, 442-445. [хттпс://doi.org/10.1038/s41586-019-1806-1](https://doi.org/10.1038/s41586-019-1806-1) Блом, ЈД (2014).

Када доктори плачу вук: систематски преглед литературе о клиничкој ликантропији. Историја психијатрије, 25 (1), 87-102. [хттпс://doi.org/10.1177/0957154Kc13512192](https://doi.org/10.1177/0957154Kc13512192) Буттерфиелд, МЕ, Хилл, СЕ и Лорд, ЦГ (2012). Шугава цукела или крзнени пријатељ? Антропоморфизам промовише до ро ит животиња.

Јоурнал оф Експериментал Социал Психологи, 48 (4), 957-960. [хттпс://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.02.010](https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.02.010)

Цлегг, Х., Цоллингс, Р. & Рок ургх, Е. (2019). Териантропија: лагостање, шизотипија и аутизам код појединаца који се идентификују као нељуди. Социети & Анималс: Јоурнал оф Хуман-Анимал Студиес, Вол 27 (4), 403-426.

[хттпс://doi.org/10.1163/15685306-12341540](https://doi.org/10.1163/15685306-12341540) Стање Ред. (нд). Викифур. [хттп://ен.викифур.цом/вики/Стање](http://en.wikiфур.цом/вики/Стање):

црвено. Еплеи, Н., Ваитз, А., & Цациоппо, ЈТ (2007). О виђењу човека: трофакторска теорија антропоморфизма.

Психолошки преглед, 114 (4), 864-886. [хттпс://doi.org/10.1037/0033-295Kc.114.4.864](https://doi.org/10.1037/0033-295Kc.114.4.864) Еплеи, Н., Акалис,

С., Ваитз, А., & Цациоппо, ЈТ

(2008). Стварање друштвене везе путем инференцијалне репродукције: усамљеност и перципирана активност у направама, оговима и хртовима. Психолошке науке, 19, 114-120. [хттпс://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02056.k](https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02056.k) Флор, Х. (2002). Фантомски ол у удовима: карактеристике, узроци и лечење. Тхе Ланцет,

Неурологи, том 1(3), 182-189. [хттпс://doi.org/10.1016/S1474-4422\(02\)00074-1](https://doi.org/10.1016/S1474-4422(02)00074-1) Гер аси, К.

Ц., Феин, Е., Планте, ЦН, Реисен, С., & Ро ертс, СЕ (2017). Крзнени, теријанци и остали, о мој!

Шта уопште значе све те речи? У Т. Ховл (Ед.), Крзнени међу нама 2: Више есеја о крзнама од крзна (стр. 162-176).

Тхурстон Ховл Пу лицатионс. Греј, ХМ, Греј, К. и Вегнер, ДМ (2007).

Димензије перцепције ума. Сциенце, 315, 619. [хттпс://doi.org/10.1126/сциенце.1134475](https://doi.org/10.1126/сциенце.1134475) Гривелл, Т.,

Цлегг, Х., & Рок ургх, ЕЦ (2014). Интерпретативна феноменолошка анализа идентитета у теријанској заједници.

Идентитет: Међународни часопис за теорију и истраживање, 14 (2), 113-135. [хттпс://doi.org/10.1080/15283488.2014.891999](https://doi.org/10.1080/15283488.2014.891999).

Гуессоум, СБ, Беноит, Л., Минассиан, С., Маллет, Ј., & Моро, МР (2021) Клиничка ликантропија, неуро иологија, култура: систематски преглед. Фронтиерс ин Психијатри, 12, 718101. [хттпс://doi.org/10.3389/фпсит.2021.718101](https://doi.org/10.3389/фпсит.2021.718101) Кецк, ПЕ, Попе, ХГ, Худсон, ЈИ, МцЕлрои, С. Л., & Кулицк, АР (1988) Аливе Лицантропи

па у двадесетом веку. Психолошка медицина, 18(1), 113-20. [хттпс://doi.org/10.1017/c003329170000194k](https://doi.org/10.1017/c003329170000194k) Кухн,

С., Брицк, ТР, Муллер, БЦН, & Галлинат, Ј. (2014). Да ли те овај ауто гледа? Како антропоморфизам предвиђа

активацију фузиформног подручја лица када се виде аутомо или. ПЛОС ОНЕ, 9 (12), е113885. [хттпс://doi.org/10.1371/јоурнал.поне.0113885](https://doi.org/10.1371/јоурнал.поне.0113885)

10.1371/јоурнал.поне.0113885

Масон, О., Линнеи, И., & Цларидге, Г. (2005) Кратке скале за мерење шизотипије. шизофренија

Истраживање, 78, 293-296. [хттпс://дои.орг/10.1016/j.scxpres.2005.06.020](https://doi.org/10.1016/j.scxpres.2005.06.020) МцХугх, РМ, Ро ертс, СЕ, Гер аси, КЦ, Реисен, С., & Планте, ЦН (2019). Богова и горгона, демона и паса: антропоморфизам и зооморфизам кроз векове. У Т. Ховл (Ед.), Крзнени међу нама 3: Више есеја о крзнама од крзна (стр. 141-163). Тхурстон Ховл Пу блициатионс. Проктор, Д. (2018). Полиција флуфф: Друштвена конструкција научних сопстава у Отхеркин Фаце оок групама. Ангажовање науке, технологије и друштва, 4, 485-514. [хттпс://дои.орг/10.17351/естс2018.252](https://doi.org/10.17351/естс2018.252) Ро ертсон, В. (2013). Звер у се и: антрозооморфни идентитет и алтернативна духовност у онлајн теријантропском покрету. Нова Религио: Часопис за алтернативне и нове религије, 16, 7-30. [хттпс://дои.орг/10.1525/нр.2013.16.3.7](https://doi.org/10.1525/нр.2013.16.3.7) Сцхултз, ПВ (2001). Процена структуре риге за животну средину: Брига за се е, друге људе и иосферу. Јоурнал оф Енвиронментал Психологи, 21, 1-13. [хттпс://дои.орг/10.1006/јевп.2001.0227](https://doi.org/10.1006/јевп.2001.0227) Тајфел, ЈЦ, & Турнер, ЈЦ (1979). Интегративна теорија суко а међу групама. У В. Аустин & С. Ворцхел (Едс.), Социјална психологија међугрупних односа (стр. 33-47). Брукс/Цоле. Там, К.-П., Лее, С.-Л., & Цхао, ММ (2013). Спасовање господина природе: Антропоморфизам повећава повезаност са природом и заштиту према њој. Јоурнал оф Експериментал Психологи, 49, 514-521. [хттпс://дои.орг/10.1016/j.jesp.2013.02.001](https://doi.org/10.1016/j.jesp.2013.02.001).

Таилор, Н., & Сигнал, ТД (2009). Кућни љу имац, штеточина, профит: Изоловање разлика у ставовима према третману животиња. Антхрозоос, 22 (2), 129-135. [хттпс://дои.орг/10.2752/175303709Кс434158](https://doi.org/10.2752/175303709Кс434158) Ваитз, А., Цациоппо, Ј., & Еплеи, Н. (2014). Ко види човека? Ста илност и значај индивидуалних разлика у антропоморфизму. Перспецтивес ин Психологицал Сциенце, 5 (3), 219-232. [хттпс://дои.орг/10.1177/1745691610369336](https://doi.org/10.1177/1745691610369336) Ваитз, А., Мореведге, ЦК, Еплеи, Н., Монтелеоне, Г., Гао, ЈХ., & Цациоппо, ЈТ (2010). До ијање смисла тако што ћете учинити разумним: мотивација за ефекат се повећава антропоморфизација. Часопис за личност и социјалну психологију, 99 (3), 410-435. [хттпс://дои.орг/10.1037/a0020240](https://doi.org/10.1037/a0020240).

Поглавље 21.

Мрзитељи ће мрзети: крзнена стигма.

Степхен Реисен, Цоуртнеи "Нука" Планте.

Крзнени — зар то нису они људи људи који се о лаче као животиње да и радили чудне секс ствари?

Ако сте икада чули разговор о крзнама на мрежи, у мејнстрим медијима или само између двоје људи у ауто усу, велике су шансе да је, ар једном током разговора, неко поменуо ментално здравље, сексуалну девијацију или о оје. Примери ове тачке о илују популарним медијима. Сада већ озлоглашена епизода ЦСИ под називом „Крзно и презир“ 1 приказује оргију на крзненој конвенцији и лик по имену Секи Китти који у почетку од ија да разговара са полицијом ез главе (Зуикер ет ал. 2003). Чланак Ванити Фаира под насловом „Плеасурес оф тхе Фур“ дефинише појмове „иифф“, 2 „спооге“, 3 и „фурверт“ 4, а да није правилно дефинисано шта је крзно (Гурлеи, 2001). Епизода 1000 Ваис то Дие са насловом „Ем-медвед-гузица“ који изазива језу, крзнене дефинише као „људе који воле

да о лаче животињске костиме и окупљају се за за авне ствари попут групног секса“ пре него што исприча причу о некоме кога је у ио медвед док је ио на дрогама и носио крзнено одело (МцМахон ет ал., 2009).

Нажалост, не морате да ограничавате своју пажњу на измишљене медије да исте пронашли примере крзна које је мета витриола. 2022. године, сенатор из Не раске, Бруце Бостелман, изнео је крзнене током законодавне де ате, укључујући гру о оповргнуту тврдњу да крзнени у средњим школама захтевају да користе кутије за отпатке 5 и да су социјално закржљали, од ијајући да разговарају са својим наставницима осим кроз лајање. и мјауче (Тхе Гуардиан, 2002). касније.

1 Речима се не може изразити наше разочарање чињеницом да је тако паметан наслов ио.

потрошено на тако лошу епизоду! 2 Комад крзног жаргона који се користи за означавање секса или сексуалног садржаја, који се често користи у а.

насмејани начин од крзна.

3 Термин који се користи за описивање сперме, о ично са комичном конотацијом.

4 Термин који се користи за описивање крзног перверзњака, који се скоро увек користи на ироничан начин или од стране.

крзнени који намеравају да се подсмевају популарним концептуализацијама крзна. 5 Да удемо јасни, ило је случајева у којима је стављена носила за мачке.

учионице, иако је разлог далеко трагичнији: з ог учесталости пуцњаве у школама у САД, неки школски окрузи су ставили канте са песком за мачке у учионице као место где деца користе купатило током активних школских догађаја (Батес, 2019.).

те године, репу ликанска кандидаткиња за гу ернаторску функцију окривила је крзнене за масовне пуцњаве и учинила је за рану крзна из школа дијелом своје кампање (Пеннаццхиа, 2022; Таилор, 2022). А у светлу растућег антиЛГБТК+ осећања и законодавства у САД, крзнени, од којих је већина ЛГБТК+ (видети Поглавље 15 и Поглавље 16), често се нађу на нишану (Дицксон, 2023). Ово је само неколико примера стигме са којом се крзнасти рутински суочавају. Стигма се односи на девалвацију

групе од стране друштва, о ично на основу једног аспекта те групе (понекад стварног, понекад претпостављеног) који је о езвређен (Мајор & О'Бриен, 2005). Стигматизовани чланови групе се често суочавају са негативним стереотипима, предрасудама и дискриминацијом као резултатом ове стигме. Маркери стигме могу да се контролишу (нпр. осо а може да иза ере да носи или не носи мајицу која заступа стигматизовану политичку позицију) или неконтролисана (нпр. рођење са тамном кожом) и могу ити видљиве (нпр. раса) или невидљиве (нпр. сексуална оријентација). Према револуционарном раду Ервинга Гофмана (1963) о социологији стигме, људи ће често користити нечије чланство у стигматизованој групи као оправдање за о езвређивање, дискриминацију, остракизацију или напад на њих, са очигледним (и не тако очигледним) негативним исходима за стигматизовани (Мајор & О'Бриен, 2005). У едљиво највећа површина

истраживања о исходима стигме испитала је повезаност између припадности стигматизованој групи и лагостања. У мета-анализи од 144.246 учесника, Сцхмитт ет ал. (2014) открили су да је перципирана друштвена дискриминација повезана са лошијим лагостањем, укључујући ниже самопоштовање и задовољство животом, већу депресију, анксиозност и узнемиреност. Ученици који су чланови стигматизованих група о ично имају лошије резултате у школи од ученика који нису стигматизовани (Гуарнери ет ал., 2019; Мајор & О'Бриен, 2005) и чланови стигматизоване групе показују лошије физичко здравље у поређењу са нестигматизованом групом чланови (видети Мајор & О'Бриен, 2005). У овом поглављу ћемо

усредсредимо нашу пажњу на то шта значи жигосање крзна. Почећемо изношењем доказа—осим анегдота из наслова и насилне реторике са онлајн форума — показујући да су крзнени стигматизовани и препознају ову стигму. Затим ћемо описати истраживање које показује неке од разлога зашто су крзнени стигматизовани, као и последице ове стигме за крзнене, укључујући истраживање које показује да крзнени доживљавају значајну количину малтретирања. Коначно, разговараћемо о три начина на која се крзнени носе са овом стигмом - селективно откривање, порицање личне дискриминације и идентификација са стигматизованом групом.

Стигма усмерена ка крзненом фандому.

Почнимо тако што ћемо недвосмислено рећи да да, крзнени су стигматизовани. То смо мерили на неколико различитих начина током година, сваки пут смо конзистентно откривали да се крзнени држе прилично ниско од стране други, ило да се ради о припадницима других навијачких група или у рутинском узорку прилично типичних људи. На пример, Ро ертс ет ал. (2016) замолио је 150 фанова фантазијских спортова да оцене како се осећају према о ожаваоцима анимеа, ронијама и крзнени на скали од 101 поен, од 0 = изузетно негативно до 100 = изузетно позитивно. Више

результати на овој скали представљају позитивне предрасуде према групи, док нижи резултати представљају негативне предрасуде. 6 Средње оцене су показале да су крзнени ($M = 22,76$) и рони ($M = 21,83$) постигли значајно ниже резултате од о ожаватеља анимеа ($M = 37,16$), иако су све три групе о ожаватеља оцењене негативно (испод средине мере). У још упечатљивијем примеру предрасуда према крзнама, Реисен и Схав (2016) су направили листу од 40 популарних фандома подељених у четири категорије: спорт (нпр. фудбал, бејзбол), музика (нпр. Џими Буфет, Давид Бови), медији (нпр. аниме, Звездане стазе) и хоџији (нпр. кување, видео игрице). Студенти америчких додипломских студија оценили су свој степен предрасуда према о ожаваоцима сваког од интересовања о ожавалаца (1 = хладно до 10 = топло). Резултати су показали да су крзнени изједначени са ронијама као друга група о ожавалаца са најслабијем оценом на листи (са тек незнатно изнад о ожаватеља групе Инсане Цловн Поссе; видети слику 21.1). Далеко од тога да су случајност, у другој студији (Планте & Реисен, 2023), учесници су дали практично исте оцене, овог пута стављајући крзнене на само дно листе. Укратко, кроз студије које користе различите мере предрасуда и различите узорке учесника, доследно налазимо негативне предрасуде (тј. стигму) усмерене према крзнама.

6 Изрази „позитивна предрасуда“ и „негативна предрасуда“ једноставно се односе на валентност.

ставова неке особе према члановима групе засноване искључиво на чињеници да је особа члан ове групе — то је предрасуда. Када се термин предрасуде користи у општем говору, људи општно мисле на негативне предрасуде (тј. не воле чланове групе због њиховог чланства у групи), али позитивне предрасуде су такође ствар. И док су ефекти негативних предрасуда очигледнији, треба бити опрезан сваки пут када су њихови ставови и понашање према особом и засновано искључиво на чланству те особе у групи — чак и када је став позитиван. На пример, истраживања сугеришу да позитивне предрасуде и прихватање позитивних стереотипа јачају употребу стереотипа и предрасуда, оправдавајући или отварајући капије за негативне предрасуде (нпр. Кејет ал., 2013).

Да ли крзнени знају да су стигматизовани?

Једно је показати да су крзнени стигматизовани, али је друга ствар показати да крзнени знају да су стигматизовани. На крају крајева, док су неки од штетних ефеката стајала стигме директна последица стигме (нпр. узнемиравање, напад, остракизација), други захтевају да особа буде свесна да је стигматизована — мало је вероватно да ће особа осећати анксиозност о томе да су на мети да су крзнени ако не схвате да људи не воле крзнене. У ту сврху, осмислили смо студију да тестирамо да ли су крзнени или тачни у својој перцепцији колико је стигме усмерено на њих. Да и то урадили, Реисен ет ал. (2017) је регрутовао људитеље анимеа на А-Кону, аниме конвенцији у Даласу, Тексас, и крзнене на Антхрочон, крзненој конвенцији у Питсбургу, Пенсилванија. Ове групе су процениле колико позитивно или негативно очекују да ће друга група навијача осећати према њима, као и њихова сопствена осећања према другој групи. Оцене су дате на скали од 101 поен, од 0 = изузетно позитивно до 100 = изузетно негативно. 7 Резултати (Слика 21.2) показују да фанови анимеа оцењују крзнене прилично негативно ($M = 54,26$, изнад средине мере), док крзнени оцењују фанове анимеа прилично позитивно ($M = 26,87$).

Овај последњи резултат је разумљив, пошто доар део крзна такође воли аниме (погледајте Поглавље 11). Што се тиче људитеља анимеа, очекивали су да ће их крзнени волети ($M = 35,08$), иако су имали тенденцију да потцењују колико их крзнени заправо воле. Насупрот томе, крзнени су мислили да и њих о ожаватељи анимеа волели око средине мере ($M = 46,20$), потцењујући несклоност о ожаватеља анимеа према крзнама. Другим речима, чини се да о ожаваоци анимеа прецењују степен предрасуда према њима, док су крзнени, увиђајући да људи можда имају помешана осећања према њима као групи, потцењивали степен предрасуда усмерених према њима — иако су или тачнији у својој перцепцији него што су људитељи анимеа.

7 Имајте на уму да је у овој студији скала била о рнута — виши резултати указују на више.

негативне предрасуде.

Слика 21.1. Оцене различитих група навијача (1 = хладно, 10 = топло).

Слика 21.2. Перцепција рејтинга ван групе према групи и предрасуда о рејтингу унутар групе према спољној групи (0 = топло, 100 = хладно).

Зашто постоји стигма према крзнама?

Реисен и Схав (2016) су предложили да је разлог због којег су неки фантоми стигматизовани зато што одступају од прототипа онога што се ожежавалац јесте и стога се сматрају ненормалним. Претходно истраживање показује да се на ствари које одступају од прототипа или норме обично гледају негативније. На пример, Девос и Банаји (2005) су открили да је прототип за „Американца“ ожевац (за разлику од других етничких група/раса). Због тога се нежеви Американци сматрају мање прототипима, мање Американцима и као резултат тога суочени су са већом дискриминацијом (Девос & Мохамед, 2014). У другом примеру, хетеросексуални секс у мисионарском положају је прототипски сексуални чин (Реисен ет ал., 2015). Људи који се упуштају у друге сексуалне радње (нпр. фистинг), које људи перципирају као прилично неуобичајене, оцењују се негативније. У складу са овим претходним истраживањем, Реисен и Схав (2016) су предложили да, када су у питању навијачи, прототип који пада на памет већини људи је „навијач спорта“—

са специфичним типом спорта који варира од земље до земље (нпр. фудбал, кошарка или хокеј у САД, хокеј у Канади, крикет у Индији). Као резултат тога, љубитељи спорта ће вероватно бити виђени као „најнормалнији“,

док ће све што одступа од спортског навијача вероватно бити виђено као „ненормално“ или „чудно“ – посебно што се више разликује од мејнстрим интересовања као што је спорт. Да би ово тестирали, истраживачи су анкетирали студенте америчких додипломских студија и замолили их да опишу на шта мисле када су помислили на „ожеваоца“. Учесници су такође оценили 40 навијачких група приказаних на слици 21.1 у погледу тога колико су групе сматране прототипним (1 = дефинитивно није стереотипни ожевац, 7 = дефинитивно стереотипни ожевац), колико је нормално бити ожевац тог интересовања (1 = није нормално, 7 = веома нормално) и предрасуде према члановима те групе (1 = хладно, 10 = топло). Отворени одговори из студије показали су да када су замољени да опишу „навијача“, нешто више од половине учесника (50,8%) описује спортског навијача, док је други велики део (20,8%) дао општи опис који се могао применити на било коју навијачку групу. Другим речима, резултати подржавају идеју да су за већину људи спортски навијачи подразумевани прототип навијача, навијачка група са којом се пореде друге групе навијача. Слично претходним резултатима, крзнени су оцењени ниско (тј. са високим негативним предрасудама усмереним према њима). Међутим, што је још важније за ово питање, истраживачи су погледали податке за 40 различитих група ожеваца и видели да су прототипичне групе виђене као да имају најнормалније ожеваце и да су групе за које се сматра да имају најнормалније ожеваце гледане највише позитивно. Другим речима, што се одређена навијачка група више разликује од прототипа навијача, то се чини мање нормалним, што предвиђа негативне предрасуде према тој групи и њеним члановима. Недавно смо поново прегледали ову студију тако што смо детаљније истражили

механизме који покрећу ову везу између непрототипности и предрасуда (Планте & Реисен 2023). Поново смо анкетирали студенте америчких додипломских студија и замолили их да оцењују истих 40 навијачких група по истим мерилима перципиране прототипности и предрасуда. Овај пут, међутим, ми такође смо замолили учеснике да оцене у којој мери је свака група навијача изазвала негативна осећања у њима (нпр. нелагодност, гађење) и у којој мери имају негативна уверења о члановима тих група (нпр. нефункционални су, њихови интереси су нечисти и окаљани другим мотивима, попут секса). Резултати ове студије су поново показали да се крзнени виде као непрототипни и предмет значајних негативних предрасуда. Што је још важније, тестирали смо и нашли подршку за статистички модел који је показао да је ова веза вођена негативним осећањима и негативним веровањима људи

имао према крзнама. У ствари, што више навијачка група одступа од прототипа спортског навијача, то више људи осећају негативне емоције према групи (нпр. одвратни су, осећају ми непријатност),

нешто што, заузврат, предвиђа одо равање негативних уверења о групи (нпр. нефункционални су, имају чудне сексуалне интересе) и, на крају, негативне предрасуде према групи.

Ови налази су конзистентни не само кроз негативне предрасуде које о ично виђамо у медијским причама и популарном дискурсу о крзнама, већ и у специфичном садржају ових прича: крзнени се о ично осуђују као чудни, нефункционални или ван контакта, и као да су сексуалне девијације.

Исходи стигме Као што смо раније приметили, стигма са со ом носи низ негативних исхода као што су ниже лагостање и лошији академски резултати (Гуарнери ет ал., 2019; Мајор & О'Бриен, 2005; Сцхмитт ет ал., 2014) .

У више студија смо тестирали да ли је то ио случај са крзнама, тражећи од њих да оцене степен искусне дискриминације („Осећам да ме третирају другачије (горе) када људи знају да сам длакав“), а затим тестирајући да ли су они одговори на ово питање корелирају са мерама које указују на негативне исходе. Као што та ела 21.1 показује, већа стигма је повезана са широким спектром непожељних исхода.

Та ела 21.1. Корелације између перципиране личне стигме и других варија ли. Променљива стигма Фандом је под претњом .24** Право о ожаватеља .13** Пројекција у групи врста .20** Откривање идентитета -.19** Самопоштовање -.23** Задовољство животом -.21** Депресија .15* * Негативне емоције .19** Интеграција идентитета -.23** Разликовање идентитета -.16** Напомена. ** $p < .01$.

Као прво, крзнени који су или мета стигме (тј. искусили су дискриминацију) су чешће веровали да су фандом и људи у њему угрожени. Анксиозност која долази са овом перцепцијом да су увек потенцијално циљана може о јаснити зашто су крзнени такође мање склони да открију свој идентитет крзнених, осећају ниже самопоштовање (индикатор њихове перципиране вредности или вредности у очима других), или су мање задовољни својим.

живота, а или су већи у депресији и другим негативним емоцијама. Осећана стигма је такође негативно повезана са зрелашћу (тј. интеграцијом и диференцијацијом идентитета), сугеришући како то да уде циљано з ог неког аспекта нечијег идентитета може отежати осо и да сазре у потпуно остварену осо у са ста илним и позитивним осећајем идентитета . Коначно, открили смо да су крзнени који су приметили већу стигму такође вероватније осетили већи осећај права у фандому (нпр. веровали да заслужују посе ан третман од уметника) и да су имали већу вероватноћу да ће доживети пројекцију врста унутар групе— веровање да је нечија врста фурсона норма у фандому и да су друге врсте мање. Иако ова последња два налаза могу изгледати помало депласирана (нпр. да ли малтретиран постаје насилник?), једна могућност је да крзнени који „пате“ да уду крзнени могу осетити осећај елитизма у крзненим просторима – идеја да су они посе но звездани и хвале вредни крзнени јер се држе крзног фандома и демонстрирају лојалност упркос овој стигми. Ову могућност ћемо истражити у удућим истраживањима.

Слика 21.3. Уочена зрелост навијача.

Слика 21.4. Спремност да се за ављају љу итељи интересовања.

Друга студија коју смо спровели истакла је неке друге потенцијално непожељне исходе који потичу од припадности стигматизованој групи (Реисен & Планте, 2017). У овом раду студенти основних студија поново су замољени да оцене 40 интересовања навијача поменутих на слици 21.1. Ових 40 група је оцењено на основу тога да ли се верује да су о ожаваоци зрели и спремности учесника да изађе са неким са тим интересовање навијача. Као што је приказано на слици 21.3, крзнени су оцењени као 5. од дна у односу на њихову перципирану зрелост (одмах изнад о ожавалаца Џастина Би ера) и оцењени су као 4. од дна у смислу

спремност учесника да са њима изађу (Слика 21.4). Исто тако, перципирани резултати зрелости и spremност до данас или су у позитивној корелацији, што значи да је недостатак перципиране зрелости длака ио везан за неспремност учесника да се за ављају са крзненим. Ови, заједно са горе наведеним налазима, илуструју само неке од начина – неке очигледније, а неке суптилније – на које стигма крзнама суочавају могу довести до опипљивих негативних последица. Али ову тачку можда можемо најјасније илустровати посматрајући у којој мери крзнени доживљавају малтретирање. Фурриес као мета малтретирања Малтретирање се дефинише као агресивно понашање које је намерно, понављајуће и у којем постоји неравнотежа моћи у којој жртва није у стању да се од рани (Олвеус, 2013). Преглед литературе показује да малтретирање недвосмислено штети онима који су малтретирани. На пример, ученици који су жртве малтретирања доживљавају повећану депресију, академске потешкоће и анксиозност, чији се ефекти могу проширити и на одрасло до а (Јувонен & Грахам, 2014; МцДугалл & Ваилланцоурт, 2015). Преглед малтретирања на радном месту на сличан начин показује да малтретирање не преовлађује само у одраслој до и, већ има исте ефекте као и у детињству, укључујући нарушавање менталног и физичког здравља (нпр. депресија, анксиозност) и нарушавање професионалних резултата (нпр. изостанак са посла), о рт, нижа продуктивност, Фитзпатрицк ет ал., 2011); Иако исте могли ити у искушењу да помислите да исте се могли сакрити од малтретирања тако што ћете се повући у интернетске просторе, студије сугеришу да је малтретирање преко интернета подједнако распрострањено и да има исте исходе као и лично (Олвеус, 2013). Кук и колеге (2010) спровели су мета-анализу како и испитали ко ће највероватније постати насилник, жртва малтретирања, а ко постаје о оје. Резултати су показали да су жртве о ично непопуларне или ниског статуса, да се често осећају од ачено и изоловано и да нису у стању да „спрече друштвено неприхватљива понашања“ (стр. 67). У ствари, људи који одступају од норме — ило да се ради о школи, на послу или на мрежи — често су лаке мете за насилнике (Јувонен & Грахам, 2014).

С о зиром на оно што смо раније видели у овом поглављу — да су крзнени људи са прилично не-прототипним интересом који се генерално доживљавају као чудни и нефункционални — и имајући у виду да се људи који одступају од норме често нађу стигматизовани и на мети насилника, ми тестирали да ли су крзнени посе но вероватни да су или малтретирани. У студијама које су упоређивале крзнене са о ожаватељима анимеа, открили смо да су крзнени посе но вероватно или малтретирани у до и од 11 до 18 година (Реисен ет ал., 2021). Такође смо упоредили крзнене са узорком заједнице (тј., узорком Американаца који нису крзнени), тражећи од о оје да оцене учесталост физичког малтретирања, задиркивања и ударања када су или дете користећи скалу од 4 поена, од 1 = никад до 4 = често. Као што је приказано на слици 21.5, док је историја малтретирања када сте или млађи нажалост уо ичајена у општој популацији, крзнени доживљавају знатно више тога, ез о зира на конкретан тип малтретирања који се разматра.

Слика 21.5. Учесталост различитих врста малтретирања од стране крзнених и некрзнених.

Иако су крзнени или малтретирани чешће него они који нису крзнени, ови налази не разликују ко је вршио малтретирање. Поред тога, ови предмети су се односили само на малтретирање доживљено као дете, а не као одрасла осо а. Да исмо одговорили на ове за ринутости, замолили смо крзнене у другој студији да оцене учесталост и врсту малтретирања које су доживели у последњих пет година (1 = никад, 5 =

1 1,5 2 2,5 3 3.5.

Хит.

Теасед.

Физички.

Фурри Цоммунити.

често), и да назначи да ли је малтретирање ило усмерено на њих од стране других чланова крзненог фандома (са којима крзнени вероватно доста комуницирају) или од оних који нису крзнени. Као што је приказано на слици 21.6, ез о зира на врсту малтретирања која се разматра, крзнене су чешће малтретирале некрзнене него крзнене. 8 Резултати такође сугеришу да није ило велике количине малтретирања у последњих пет година, с о зиром на то да су сва средства ила знатно испод средње тачке на скали, што значи да се већина малтретирања које су крзнари искусили догодила у детињству или раним тинејџерским годинама — често пре него што су се многи од њих идентификовали као крзнени или чак знали шта је крзнени фандом!

Слика 21.6. Учесталост малтретирања од стране крзненых и некрзненых.

8 Ово није умањивање или сугерисање да се малтретирање не дешава у крзненом.

фандом, наравно. Међутим, као што смо видели у Поглављу 21, многи крзнени сматрају да је фандом уточиште од стигме и мржње коју доживљавају у свакодневном животу.

0 0,5 1 1,5 2 2.5.

Физички нападнути (нпр. ударити, ударити песницом, шутнути).

Физички узнемираван (нпр. згра љен, гурнут, нежељен.

Имовина украдена од мене или оштећена.

Вређао или називао повредљивим стварима.

Запретили.

О мени се шире лажи или гласине.

Искључени из друштвених група.

Малтретирани.

Фурриес Нон-Фурриес.

Групписали смо ових осам „малтретирања од не-крзненых“ предмета заједно у једну меру малтретирања и тестирали их да видимо да ли је малтретирање повезано са важним мерама које се односе на до ро ит.

Као што је приказано у та ели 21.2, они који су чешће или малтретирани имали су веће шансе да имају потешкоћа у свакодневном животу, да се оре са комуникацијом и постали су неосетљивији према другима. 9 Малтретирање је такође повезано са смањеним физичким и психичким лагостањем, већом потре ом за припадањем групи других (могући нуспроизвод остракизма) и са знацима импулсивног понашања или понашања које преузима ризик (нпр. прекомерна потрошња, ризичан сексуални однос). или понашање у вези са употре ом дрога) што указује на недостатак риге о сопственом лагостању.

Та ела 21.2. Корелације између учесталости малтретирања и других варија ли. Варија илне потешкоће у свакодневном животу .26** Потешкоће у комуникацији са другима .19** Неосетљивост према другима .25** Физичко лагостање -.26** Психолошко лагостање -.16** Прекомерна потрошња у

Свакодневни живот .32** Прекомерна потрошња на конвенцијама .32** Ризична понашања .17** Потреба за припадањем .20** Напомена. ** $p < .01$.

Сналажење и откривање.

На питање, већина крзнених је навела да не верује да је крзнени нешто биолошко или урођено (Планте ет ал., 2015). Другим речима, већина крзнених види да су крзнени из оро. Штавише, крзнени јесте нешто што крзнени обично могу сакрити од других, за разлику од, рецимо, њихове расе или видљивог инвалидитета. Пошто је крзнени стигматизован, неко и се могао запитати да ли крзнени могу да изазову негативне последице које смо истакли изнад.

9 У сва три ова случаја могуће је да су ова питања претходила.

малтретирање (нпр. учинило особу већом метом за малтретирање), мада је лако видети како су се она такође могла појавити као последица малтретирања – због анксиозности изазване малтретирањем, као и због тога што је тешко веровати или саосећати са други након историје малтретирања од стране других.

скривајући од других чињеницу да су крзнени. На крају крајева, како неко може бити на мети да је крзнени ако неко не зна да си крзнени? Идеја није нова за крзнене, од којих многи заиста крију свој крзнени идентитет од других у својим животима. Замолили смо крзнене, као и љубитеље анимеа и фантазијских спортова, да оцене у којој мери откривају свој крзнени идентитет другима на скали од 7 тачака (са већим ројевима који указују на веће откривање). Као што је приказано на слици 21.7, крзнени су имали најмању вероватноћу да открију свој идентитет од одаваца другима, укључујући породицу, пријатеље, вршњаке, надзорнике и нове људе које су упознали – или, другачије речено, они су највероватније скривали овај део свог идентитета од других. Крзнени су највероватније открили свој крзнени идентитет својим пријатељима – вероватно зато што, као што смо видели у Поглављу 13, око половине пријатеља типичног крзна су и сами крзнени. Њихови пријатељи на страну, крзнени су изразили значајно неспремност да открију свој крзнени идентитет другима, укључујући и оне у својим породицама – подаци сугеришу да, иако крзнени имају тенденцију да открију једним неким члановима своје породице, многи то чине само у ограниченој мери. 10 Исто тако, многи крзнени људи одлучују да не открију свој крзнени идентитет својим колегама на послу или супервизорима, често из страха да и то могло наштетити њиховим изгледима за каријеру. 11.

10 Чули смо ројне приче од крзнених који су испричали једном од својих рођака и сестара или.

један од њихових родитеља о свом крзненом идентитету, док је одлучио да то крије од других у својој породици из страха од негативних последица. Ово је посебно вероватно код млађих крзна, који можда имају више разлога да се плаше реакције својих породица због моћи које њихове породице имају над њима (нпр. ако живе са родитељима, страх од изачењности на улици и остати без крова над главом). 11 Бројни крзнени који раде као војници, полицајци, учитељи, у предузећима или у.

из јавног сектора су нам рекли да ризикују да буду отпуштени ако неко на њиховом радном месту открије да су крзнени. Ни њихов страх није потпуно неоснован: 2017. градоначелник је приморан да поднесе оставку једног члана Конектиката након што је откривено да је крзнени (Миллер, 2017).

Слика 21.7. Степен откривања идентитета навијача другима (скала од 7 поена).

На површини, неко и могао помислити да прикривање стигматизованог идентитета изгледа као добра стратегија за избегавање стигме и штетних исхода који долазе са метом дискриминације. Међутим, Психолошка истраживања су показала да то није случај: присиљавање да сакрије аспект свог идентитета (нпр. сексуалну оријентацију) повезано је са лошијим менталним здрављем (Пацханкис, 2007), делимично

з ог хроничне анксиозности повезане са ригором о томе да ли ће бити откривени и сталном потреби за самопраћењем (нпр. да исте или сигурни да се случајно не извучете; Меиер, 1995). Ову идеју смо тестирали на крзнама, показујући да су крзнени који су или приморани да прикрију свој крзнени идентитет искусили ниже самопоштовање (Планте ет ал., 2014), док су они који су или у могућности да уду сло одније и отвореније крзнени искусили више самопоуздање, поштовање и задовољство животом (Моцк ет ал., 2013). Такође смо тестирали и нашли подршку за модел који тврди да они који се снажније идентификују са крзним фандомом доживљавају веће самопоштовање и задовољство животом, делимично зато што су способнији да уду отворени и да открију своје интересовање, а не него да га тре а држати скривеним (видети слику 21.8; Реисен ет ал., у штам

2 2,5 3 3,5 4 4,5 5 5,5 6.

Нова познанства.

Надзорници.

Вршњаци.

Пријатељи.

Породица.

Крзнени.

Слика 21.8. Крзнено откривање идентитета које посредује у вези између идентификације фандома и задовољства животом (СВЛ) и самопоштовања (СЕ). Представљене су стандардизоване ета верзије. ** $p < .01$.

Превладавање и порицање личне дискриминације.

Други начин да се носите са стигмом је да једноставно порекнете да сте лично или погођени њом. Овај феномен је први пут приметила Феј Крос и (1984) када је приметила да су запослене жене у Бостону признале да су жене уопште дискриминисане на послу. Ипак, те исте жене нису сматрале да су иле дискриминисане. Крос и је знао да се жене у студији вероватно суочавају са дискриминацијом на послу, али нису пријавиле да је то случај у студији. У ствари, они који су мете дискриминације з ог стигматизације могу негирати ову дискриминацију како и из егли анксиозност која прати ову свест: они тврде да је „моја група дискриминисана, али ја нисам дискриминисан“.

Слика 21.9. Оцене групне и личне дискриминације (скала од 7 поена).

Да смо тестирали ову могућност, применили смо мере групне („Кузнени су дискриминисани“) и личне дискриминације („Осећао сам се дискриминисаним јер сам крзнени“) на скали од 7 поена (већи резултати указују на већу дискриминацију). Као што је приказано на слици 21.9, навијачи из све три групе су навели да је њихова група доживела већу дискриминацију него они сами. Заиста, такође смо применили ове мере студентима додипломских студија и открили исти ефекат ез о зира на то шта су о ожавали (нпр. музика, спорт). Оно што је такође приметно на слици је да су крзнени оље оцењени и за групну и за личну дискриминацију, што опет сугерише да су крзнени свесни стигме са којом се суочавају, чак и ако умањују сопствено искуство дискриминације. 12.

12 Једно о јашњење за овај феномен долази из људске склоности да.

стратешки правимо социјална поређења наниже – то јест, да се упоредимо са онима којима је лошије од нас – да
исмо се осећали оље у вези са со ом (Виллс, 1981). С тим у вези, крзнени који се осећа лоше з ог тога што је
део стигматизоване групе (крзнени) могао и да укаже на крзног који је изложен више дискриминације
него што мора да из егне део анксиозности коју и иначе осећали: „Наравно, лоше ми је јер моји колеге ме
задиркују, али Стив је до ио отказ јер је крзнени, па претпостављам да ми није тако лоше!” Друга могућност је
да се крзнени можда не осећају као да је њихово искуство дискриминације валидно, на исти начин на који
други који су доживели насиље или узнемиравање можда не осећају да се њихов случај „рачуна” јер није у складу
са њиховим прототипом онога што је такво случај и тре ало да изгледа.

- 2.
- 2.5.
- 3.
- 3.5.
- 4.
- 4.5.
- 5.

Фурри Брони Аниме.

Гроуп Персонал.

Сналажење и групна идентификација.

Трећи, помало парадоксалан одговор на стигму је снажније идентификовање са стигматизованом групом. Према
моделу идентификације од ијања (Бранском ет ал., 1999), они који припадају стигматизованим групама којима
можда неће ити лако да сакрију свој идентитет, или којима и једноставно ило драже да то не чине, могу уместо
тога да се јаче идентификују са групом и ослањају се на друштвену подршку коју пружа група као средство за
суочавање са стигмом чланства у групи. Иако је овај рад углавном проучаван у контексту расе или сексуалних
мањина, такође смо пронашли доказе да се модел може применити и на групе навијача. На пример, открили смо,
на узорку ронија, да су они који сматрају да је фандом ронија више стигматизован, такође вероватније да
ће се сами идентификовати као рони (Цхад орн ет ал., 2016). Исто тако, у узорку студената са различитим
интересовањима навијача, они чији су интереси о ожаватеља сматрани најстигматизованијима такође су имали
већу вероватноћу да се идентификују са својом навијачком групом (Таге ет ал., 2020). Што је још важније,
ова потоња студија је такође открила да је перцепција стигме повезана са већим осећајем припадности својим
фандомима, што сугерише да друштвене функције фандома – укључујући пружање члановима осећаја
позитивног идентитета и мреже друштвене подршке – могу представљати од рану. против стигме. Док нисмо

директно тестирали ове хипотезе у крзном фандому, мало је разлога да се верује да и крзнени или
јединствени или различити међу фандомима у том погледу. Штавише, иако никада нисмо директно тестирали ову
хипотезу код крзна, отворени интервјуи и подаци фокус група подржавају ову идеју да је за многе крзнене, упркос
стигми и дискриминацији коју доживљавају з ог тога што су крзнени, фандом ипак извор друштвене
подршке за њих, и управо оно што им помаже да се из оре са последицама напада, ило з ог нео ичних
интересовања о ожавалаца или з ог припадности ЛГБТК+ (Ро ертс ет.
ал., 2015). Закључак У овом поглављу смо изнели аргументе да су фурри чланови стигматизоване заједнице
навијача, заједнице која је циљана, делимично, з ог тога што није прототипична као навијачка група. Пошто
интересовања крзнених одступају од типичних интересовања о ожаватеља, људи доживљавају негативне
емоционалне реакције на њих и верују у за луде о крзнама као неприлагођеним или мотивисаним сексуалним
одступањима. Крзнени су итекако свесни стигме са којом се суочавају и прилично су.

(Санмуханатхан, 2021). На пример, могли и да кажу се и: „Да, наравно, задиркивали су ме и исмевали ме што сам крзнени, али то није право малтретирање док ме неко не удари — то ми се није десило!“

тачни у предвиђању степена стигме усмерене према њима. У складу са претходним истраживањима, ова стигма носи низ негативних последица по физичко и психичко лагостање крзнених, често као директан или индиректан резултат злостављања и узнемиравања. Крзнени, као и чланови других стигматизованих група, окренули су се разним стратегијама како и се из орили са овом стигмом, укључујући скривање свог идентитета крзна од других, негирање личне дискриминације и окретање ка крзеној заједници као извору отпорности и друштвене подршке. Можда најневероватније запажање које смо направили током више од деценије проучавања крзна је да су, упркос значајној стигми коју рутински доживљавају, отпорни као заједница. Крзнени се често могу наћи како се ругају и пародирају напоре да их стигматизују, прихватајући и преусмеравајући негативност уместо да се повлаче од ње. Способност да се то уради вероватно потиче од солидарности фандома и јасног осећаја припадности који фандом пружа многим члановима (погледајте Поглавље 19), од којих многи виде крзнени фандом као прво место које су успели да пронађу прихватање острацизације након детињства због тога што су различити – било у хомију или у другим аспектима свог идентитета (нпр. ЛГБТК+). Ова јасност и отпорност коју она пружа или су предмет многих наших студија и несумњиво ће и даље бити извор истраживачких питања и интересовања у будућности. Литература Батес, Ј. (2019, 21. август). Школски округ у Колораду одлази еђује канте за отпатке за мачке за децу да користи током закључавања. Време. <https://time.com/5658266/colorado-district-kitties-litter-boxes/> Брансцом, Е, НР, Сцхмитт, МТ, & Харвеи, РД (1999). Уочавање свеprisутне дискриминације међу Афроамериканцима: импликације за групну идентификацију и допринос. Часопис за личност и социјалну психологију, 77 (1), 135-149. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.77.1.135> Цхадхорн, Д., Планте, ЦН, & Реисен, С. (2016). Доживљена стигма, друштвени идентитет и групне норме као предиктори просоцијалног давања у фандому. Међународни часопис за интерактивне комуникационе системе и технологије, 6 (1), 35-49. <https://doi.org/10.4018/IJICST.2016010103> Цоок, ЦР, Виллиамс, КР, Гуерра, НГ, Ким, ТЕ, & Садек, С. (2010). Предиктори малтретирања и виктимизације у детињству и адолесценцији: метааналитичко истраживање. Тромесечник школске психологије, 25 (2), 65-83. <https://doi.org/10.1037/a0020149>.

Девос, Т., и Банаји, МР (2005). Американац = елац? Часопис за личност и социјалну психологију, 88 (3), 447-466. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.88.3.447> Девос, Т., & Мохамед, Х. (2014).

Нијансе америчког идентитета: Имплицитни односи између етничких и националних идентитета.

Компас социјалне и психологије личности, 8 (12), 739-754. <https://doi.org/10.1111/спц3.12149> Дицксон, ЕЈ (2023, 25. мај). Крзнени сада имају озбиљну говедину са Роном ДеСантисом. Роллинг

Стоне. <https://www.rollingstone.com/culture/culturenews/furries-еефинг-рон-десантис-1234742107/> Фитзпатрицк, МЕ, Цоттер, ЕВ, Бернфелд, СЈ, Цартер, ЛМ, Киес, А., & Фоуад, НА

(2011). Значај малтретирања на радном месту за професионалну психологију: импликације за истраживање и праксу.

Часопис за развој каријере, 38 (6), 479-499. <https://doi.org/10.1177/0894845310390035> Гофман, Е. (1963). Стигма: О управљању поковареним идентитетом. Прентице-Халл. Гуарнери, ЈА, О'ерлеитнер, ДЕ, & Цоннолли, С. (2019). Опажена стигма и самостигма код студената: преглед литературе и импликације

на праксу и истраживање. Основна и примењена социјална психологија, 41 (1), 48-62. <https://doi.org/10.1080/01973533.2018.1550723> Гурлеи, Г. (2001, март). Задовољства крзна. Ванити Фаир. Преузето са <http://vanityfair.com/culture/феатурес/2001/03/фурриес200103?цуррентПаге=1> Јувонен, Ј., & Грахам, С. (2014). Малтретирање у школама: Моћ насилника и невоља жртава.

Годишњи преглед психологије, 65 (1), 159-185. <https://doi.org/10.1146/аннурев-псицх-010213-115030> Каи, АЦ, Даи, МВ, Занна, МП, & Нуссбаум, АД (2013). Подмукли (и иронични) ефекти позитивних стереотипа. Јоурнал оф Експериментал Социал Психологи, 49 (2), 287-291.

<https://doi.org/10.1016/j.jesp.2012.11.003> Мајор, Б., & О'Бриен, ЛТ (2005). Социјална психологија
стигма. Годишни преглед психологије, 56, 393-421. <https://doi.org/10.1146/annurev.psich.56.091103.070137> МцДугалл, П., & Ваилланцоурт, Т. (2015).
Дугорочни исходи вршњачке виктимизације код одраслих у детињству и адолесценцији: Пuteви прилагођавања и
неприлагођавања. Америцан Психологист, 70 (4), 300-310. <https://doi.org/10.1037/a0039174> МцМахон, Т. (сценариста,
редитељ), Арнарсон, ХА (сценариста), & Миллер, Г. (писац). (2009). Смрт преко лака: Ем-медвед-гузи. У Оригинал Продакшнс
(Продуцент), 1000 начина за умирање. Спике.

Меиер, ИХ (20023). Предрасуде, друштвени стрес и ментално здравље у лезбјеској, геј и бисексуалној популацији:
концептуална питања и докази истраживања. Психолошки гласник, 129, 674-697. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.129.5.674> Миллер, ЈР (2017, 8. септембар). Од орник подноси оставку након што је откривен тајни 'крзнени' живот. Нев
Иорк Пост. <https://nypost.com/2017/09/08/цоунцилманресигнинг-афтер-сецрет-фурри-лифе-ревеалед/> Моцк, СЕ, Планте, ЦН,
Реисен, С., & Гераси, КЦ (2013). Дуље
укључивање у слободно време као ресурс за суочавање са стигматизованим контекстом доколице. Леисуре/Лоисир, 37 (2), 111-
126. <https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152> Олвеус, Д. (2013). Школско насиље: развој
и неке важне изазове. Годишни преглед клиничке психологије, 9 (1), 751-780. <https://doi.org/10.1146/annurev-цлинпси-050212-185516> Пацханкис, ЈЕ (2007). Психолошке импликације прикривања стигме: когнитивно-афективно-
и хевиорални модел. Психолошки гласник, 133 (2), 328-345. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.133.2.328> Пеннацциа, Р.
(2022, 16. мај). Фурриес
кривац за пуцњаву у Бафала, кажу Стју Петер и Кандис Тејлор. Вонкетте. [https://www.vonkette.com/мартха-спеакс-уфало-схоотинг-Планте, ЦН, & Реисен, С. \(2023\).](https://www.vonkette.com/мартха-спеакс-уфало-схоотинг-Планте, ЦН, & Реисен, С. (2023).)
„Они су само чудни“: Когнитивни и афективни посредници везе између перципиране непрототипности и предрасуда
према култури навијача. Психологија популарних медија. Адванце онлине
публикација. <https://doi.org/10.1037/ппм0000440> Планте, ЦН, Роертс, С., Реисен, С., & Гераси, К.
(2014). Интеракција социо-структурних карактеристика предвиђа прикривање идентитета и самопоштовање код
стигматизованих припадника мањинских група. Актуелна психологија, 33 (1), 3-19. <https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-и> Планте, ЦН, Роертс, СЕ, Сиднер, ЈС, Сцхрои, Ц., Реисен, С., & Гераси, К. (2015).
'Више него дуко': Биолошки есенцијализам као одговор на претњу постојаности у стигматизованој заједници навијача.
Бритисх Јоурнал оф Социал Психологи, 54 (2), 359-370. <https://doi.org/10.1111/j.12079> Реисен, С., & Планте, ЦН (2017).
Опхожаваоци, перципирана зрелост и спремност за успостављање романтичне везе: Примена мере кратке зрелости.

Комуникација и култура онлајн, 8 (1), 154-173. <https://doi.org/10.18485/кконлине.2017.8.8.8>.

Реисен, С., Планте, ЦН, Цхадорн, Д., Роертс, СЕ, и Гераси, К. (2021). Пренесени у други свет: психологија љубитеља
анимеа. Међународни пројекат истраживања анимеа. Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ и Гераси, КЦ (2017). Тачност
уочених предрасуда према навијачкој групи. Тхе Пхоеник Паперс, 3 (1), 122-129. Реисен, С., Планте, ЦН, Роертс, СЕ и Гераси,
КЦ (у штампи).
Друштвене активности посредују у вези између идентификације фандома и психичког лагостања.
Леисуре Сциенцес. <https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714> Реисен, С., & Схав, Ј. (2016).
Навијач спорта као подразумевани навијач: Зашто су неспортски навијачи стигматизовани. Тхе Пхоеник Паперс, 2 (2), 234-252.
Реисен, С., Схав, Ј., & Брукс, ТР (2015). Хетеросексуални мисионар као сексуални стандард и стигматизација уочених
ретких сексуалних активности. Адванцес ин Социал Сциенцес Ресеарч Јоурнал, 2 (5), 93-104. <https://doi.org/10.14738/ассрj.25.1181> Роертс, СЕ, Планте, ЦН, Гераси, КЦ, & Реисен, С. (2015). Клиничка интеракција са антропоморфним
феноменом: Напомене за здравствене раднике о интеракцији са клијентима који поседују овај неоичан
идентитет. Здравство и социјални рад, 40 (2), е42-е50. <https://doi.org/10.1093/хсв/хлв020> Роертс, СЕ, Планте, ЦН, Реисен, С.,
& Гераси, КЦ (2016). Нису све фантазије створене једнаке: перцепција љубитеља фантастичних спортова о крзненим,
рони и љубитељима анимеа. Тхе Пхоеник Паперс, 2 (1), 40-60. Санмуханатхан, Н. (2021, 2. март). Ја сам саветник за
сексуалне нападе. Ево зашто је преживелима тако тешко да иступе и шта се дешава

када то ураде. Тхе Цонверсатион. <https://тхецонверсатион.цом/им-а-секуалассаулт-цоунселлор-херес-вхи-итс-со-хард-фор-сурвиворс-то-цоме-форварданд-вхат-хаппенс-вхен-тхеи-до-156038> Сцхмитт, М.

Т., Брансцом е, НР, Постмес, Т., & Гарциа, А. (2014). Последице перципиране дискриминације на психолошко лагостање: метааналитички преглед. Психолошки гласник, 140 (4), 921-948. <https://doi.org/10.1037/a0035754> Таге, АМ, Реисен, С., & Планте, ЦН (2020).

Припадност као посредник односа осећања стигме и идентификације код навијача. Јоурнал оф Социал Психологи, 160 (3), 324-331. <https://doi.org/10.1080/00224545.2019.1667748> Тејлор, К..

(2023, 23. март). Крзнени дани су прошли када сам ја гувернер. Државна школа је за академике, а не за ајке.

. Твиттер. <https://твиттер.цом/КандиссТаилор/статус/1506603753008472064> Тхе Гуардиан. (2022, 29. март). Репу ликанац повлачи лажне тврдње да школе постављају кутије за отпатке за "крзнене" ученике. Тхе Гуардиан. [https://www.тхегуардиан.цом/ус-невс/2022/мар/29/не-раска-лавмакерлиттер-окес-цлаим-де-ункед-Виллс, ТА \(1981\). Принципи поређења наниже у социјалној психологији. Психолошки гласник, 90 \(2\), 245-271. https://doi.org/10.1037/0033-2909.90.2.245](https://www.тхегуардиан.цом/ус-невс/2022/мар/29/не-раска-лавмакерлиттер-окес-цлаим-де-ункед-Виллс, ТА (1981). Принципи поређења наниже у социјалној психологији. Психолошки гласник, 90 (2), 245-271. https://doi.org/10.1037/0033-2909.90.2.245) Зуикер, АЕ (писац), Стахл, Ј. (писац) и Луис, Р. (директор). (2003). Крзно и гнушање. У Ј. Бруцкхеимер (продуцент), ЦСИ: Црмне Сцене Инвестигатион. ЦБС Парамонт Нетворк Телевисион.

Поглавље 22.

Деца су у реду: Крзнено лагостање и ментално здравље Степхен Реисен, Цоуртнеи "Нука" Планте.

Психологија, као о ласт проучавања, фокусира се на ум и понашање. То је широко поље чије се теме крећу од тренинга животиња до индоктринације култа, од процене личности до визуелне перцепције, од учења језика до неуронске активности у мозгу. Упркос овом широком о иму, међутим, проучавање лагостања је, наравно, хлех и путер психолошког истраживања. ¹ То је окосница психологије утолико што, пре или касније, скоро свака друга о ласт психологије кружи около да и расправљала о њеним импликацијама на до ро ит. Ово, заједно са чињеницом да је једно од најчешћих питања која нам лаици постављају о крзненным животињама „Јесу ли крзнени у реду?“, је разлог зашто смо укључили мере до ро ити у нашем истраживању крзна отприлике онолико дуго колико ми радимо истраживање крзна. Заиста, током година смо прикупили толико података о лагостању крзна да смо лако могли да ово поглавље претворимо у сопствену књигу! Да ова књига не и постала двотомни сет, ићемо сажети и фокусираћемо се на ово поглавље само о главним тачкама. Почећемо са кратким уводом у лагостање и како га мерити. ² Затим, упоређујемо крзнене са другим групама на основу мерила лагостања — пошто је сазнање колико до ро крзнени раде помало есмислено ез тачке поређења. Коначно, расправљамо о распрострањености менталних олести код крзна и о томе како се она супротставља другим фандомима пре него што укратко размотримо неке од варијали које нам помажу да предвидимо који крзнени имају највише одова на мерилима лагостања. Шта је До ро ит? Шансе су да већ имате прилично интуитивно разумевање шта је лагостање: то је стање ка којем сви тежимо, како исмо желели да удемо да имамо из ор. ³ Али филозофија и психологија имају дугу историју промишљања о томе шта тачно чини до ро ит осо е. На пример, Мекдауел (2010) описује лагостање као „задовољство, задовољство или срећу која произилази из оптималног функционисања“ (стр. 70). Ова дефиниција имплицира да је лагостање нешто што људи сами просуђују.

¹ Као доказ ове чињенице, постоји читава поддисциплина посвећена психологији.

да откријемо шта људе чини срећним и успешним — позитивна психологија! ² Како се испоставило, лагостање није тако једноставан и јединствен концепт као што исте могли.

размисли! ³ Увек то замишљам онако како их волео да се понашам када се осећам олесно или имам неку олест.

заиста тежак дан.

на основу тога како функционишу у том тренутку. Неко ко се носи са хроничним болом може се, за аутсајдера, сматрати прилично лошим у смислу лагостања, али ако се упореди са другима у горим ситуацијама, можда ће осећати да им иде прилично добро! Алтернативно, можете бити савршеног физичког здравља, али се осећате непотпуно и незадовољно својим свакодневним животом. Чак и неко ко је потпуно лишен било какве болести или болести и ко прилично добро алансира у животу могао би одлучити да је само постојање без проблема недовољно – да им не иде добро, осим ако не напредују и стално расту. 4 На крају крајева, не постоји савршен, универзално прихваћен начин процене

лагостање. Као резултат тога, истраживачи су предложили безброј мера и димензија по којима ће мерити лагостање, од којих је свака скројена за мерење лагостања онако како је концептуализована у сопственом моделу или оквиру сваког истраживача. Илуструјући о коликом броју различитих концептуализација говоримо, Линтон ет ал. (2016) су испитали 99 различитих мера лагостања и идентификовали 196 различитих димензија. Наравно, они су препознали да се неке од ових различитих димензија преклапају једна са другом, па су их сажимали и категорисали на мањи, управљивији скуп од шест широких кластера (нпр. ментално лагостање, духовно лагостање). Други истраживачи су статистички испитивали односе између ових димензија и сугерисали да може постојати само две главне димензије када је у питању лагостање. Уопштено их називамо сујективним лагостањем („процена живота у смислу задовољства и равнотеже између позитивног и негативног афекта” 5) и психолошким лагостањем („перцепција ангажовања са егзистенцијалним изазовима живота”; Кеиес ет ал., 2002, стр. 6 У својој студији, Кеиес ет ал. мјерили лагостање на различите начине у групи људи и открили да су се они групирани у једну димензију која користи сујективно лагостање (нпр. позитиван афект, задовољство животом) и једну димензију психолошког лагостања (нпр. лични раст, сврха живота) (Кеиес ет ал., 2002). Када су Цомптон ет ал. (1996) је на сличан начин применио различите мере лагостања студентима и.

4 Ово чак ни не помиње чињеницу да су филозофи миленијумима износили мишљење.

о томе шта значи живети добро животом: да ли је то хедонизам—максимизирање задовољства и минимизирање бола—или бити потпуно уроњен и ангажован из тренутка у тренутак? Или је то нешто сасвим другачије, као што је максимизирање нечије продуктивности и генеративности? 5 „Афекат” је отмена психолошка реч за „осећања” или „емоције”. 6 Други истраживачи користе другачију терминологију да упућују на ове исте две димензије.

На пример, Риан и Деци (2001) ове две димензије називају хедоничним лагостањем (нпр. срећа) и еудаимонско лагостање (живљење у складу са својим потенцијалом).

чланови заједнице, нашли су исто оптерећење на ове две димензије, сујективно лагостање (нпр. срећа, задовољство животом) и психичко лагостање (нпр. зрелост, самоактуализација).

Пошто не постоје савршене, универзално договорене мере лагостања, склони смо да све ове различите конструкције, као и сродне конструкције попут самопоштовања, називамо 7 индикатора лагостања, препознавање да, упркос малим разликама између различитих конструката, сви они имају тенденцију да буду прилично позитивно повезани једни с другима — другим речима, када сте високо на једној мери лагостања, може се са сигурношћу претпоставити да исте такође постигли високо на десетинама других, сличних мера лагостања. 8 поређења фандома Дакле, како је добро ит крзна у односу на друге фанове? Наше прво такво поређење било је између крзна, љубитеља анимеа и љубитеља фантазијских спортова у великој студији која је користила различите мере лагостања (нпр. задовољство животом, самопоштовање, анксиозност). Као што је приказано на слици 22.1, љубитељи крзнених и фантастичних спортова нису се разликовали у погледу задовољства животом или самопоштовања,

иако су ове групе постигле знатно већи резултат од љубитеља анимеа. Љубитељи крзна и анимеа нису се разликовали када су у питању депресија и анксиозност, иако су ове групе имале знатно веће од љубитеља фантазијских спортова. На крају, крзнени су пријавили више стреса од љубитеља анимеа или фантаси спортова (који се нису разликовали једни од других). На крају, треба напоменути да су фурриес постигли гол.

7 Искористићемо овај тренутак да додјелимо сапуницу: верујемо да је и самопоштовање.

индикатор лагостања. То је теоријски аргумент у који смо ушли са другим истраживачима у прошлости. С једне стране, да, технички самопоштовање – општа процена нечије укупне самовредности – је конструкт који се разликује од лагостања – то није потпуно иста ствар као и како се нечији живот одвија. Међутим, у студијама које су мериле и лагостање и самопоштовање, то двоје је скоро увек умерено до у снажној корелацији (нпр. Касхдан, 2004; Лиу, Хомирски и ет ал., 2006; Парадисе & Кернис, 2002). Када се укључи у анализу лагостања, самопоштовање се обично групише заједно са другим мерама субјективног лагостања (Цомптон и ет ал., 1996), а у великој студији у 31 нацији, самопоштовање је скоро увек било у позитивној корелацији са задовољством животом (Диенер & Диенер, 1995). Другим речима, у ово поглавље смо укључили крзнено самопоуздање као меру лагостања — вероватно посредну меру за то — и дајемо вам, читаоцу, до знања да се сви психолози не сложили са овом одлуком. 8 Ово је често био наш приступ мерењу лагостања: док год.

индивидуална мера лагостања може имати неочекиване или идиосинкразије, ако мерите лагостање на три различита начина и сви они показују исти општи тренд, можете бити прилично сигурни да мерите опште лагостање, а не нешто чудно специфично за једну одређену меру.

изнад средње тачке мера за животно задовољство и самопоштовање, и ниже од средње тачке за депресију, анксиозност и стрес. Ово сугерише да крзнени генерално извештавају о прилично добром лагостању у просеку, при чему су разлике између крзнених и других група објашњаватеља прилично мале разлике у величини, а не велике, категоријске разлике. Другим речима: изгледа да крзнени раде исто као и друге навијачке групе, упркос стигми и популарним зајудима које сугеришу другачије (погледајте Поглавље 21 за више о томе).

Слика 22.1. Средња поређења индикатора лагостања за крзнене, љубитеље анимеа и љубитеље фантазијских спортова (скала од 7 тачака).

Као што смо раније приметили, постоје две основне димензије лагостања: субјективна и психолошка. Пошто су се психолошка истраживања генерално фокусирала на субјективно лагостање (нпр. срећа, задовољство животом), Рифф (1989, стр. 1072) је предложио шест димензија психолошког лагостања: аутономију („самоопредељујућа и независна; способна да се одупре друштвени притисци“), овладавање животном средином („компетентност у управљању околином; контролише сложени низ спољашњих активности“), лични раст („осећај континуирани развој“), позитивни односи са другима (имати „топле, задовољавајуће, поверљиве односе са другима“), сврха у.

2,00 2,50 3,00 3,50 4,00 4,50 5,00 5,50.

Стрес.

Анксиозност.

Депресија.

Самопоштовање.

Задовољство животом.

Фурри Аниме Фантаси Спорт.

живот („има циљеве у животу и осећај усмерености“) и самоприхватање („позитиван став према се е“). Желећи да превазиђемо мере су јективног лагостања, такође смо спровели студије које су мериле сваку од Рифових шест димензија психолошког лагостања, чинећи то на узорцима крзна, љу итеља анимеа и студената на основним факултетима ради поређења (Реисен ет ал. ., 2020). Као што је приказано на слици 22.2, резултати крзна су генерално или упоредиви са две групе за поређење, не истичући се посебно високим или ниским, са могућим изузетком категорије личног раста и позитивних односа, где су постигли значајно виши резултат од осталих група. Крзнени су такође постигли изнад средње тачке на свим димензијама што сугерише да свеукупно крзнени имају прилично до ро психичко лагостање. Заиста, један од изненађујућих налаза из ове студије био је да су, на многим димензијама, крзнени или психички огатији од студената. 9.

Слика 22.2. Средње поређење између крзнених, љу итеља анимеа и америчких студената на димензијама психолошко лагостање (скала од 7 тачака).

У овом тренутку, можда се питате да ли су љу итељи анимеа до ро. У већини наших мерила лагостања, чини се да имају мање резултате од крзна. Желели смо да видимо да ли можемо да о јаснимо неке од ових разлика питањем да ли и могао рој пријатеља које о е групе имају.

9 У Поглављу 13 примећујемо да су већина крзнених и сами студенти или ивши.

студенти, што ово чини прилично погодним поређењем.

3 3,5 4 4,5 5 5,5 6 6.5.

Самоприхватање.

Сврха у животу.

Позитивни односи.

Лични раст.

Енвиронментал Мастерс.

Аутономија.

Фурри Аниме Студент.

узети у о зир ове разлике, с о зиром на то да су крзнени високо мотивисани да учествују у крзненом фандому з ог припадности и с о зиром на норме фандома прихватања и толеранције (види Поглавље 17 и Поглавље 19). Да исмо ово тестирали, покренули смо модел посредовања (приказан на слици 22.3), у којем смо открили, пре свега, да су крзнени постигла већи резултат од љу итеља анимеа по мери задовољства животом. Затим смо тестирали да ли крзнени и љу итељи анимеа имају упоредив рој пријатеља и открили да крзнени, у просеку, имају више пријатеља ($M = 11,38$) од љу итеља анимеа ($M = 9,20$). Такође смо открили да су они који су имали више пријатеља у просеку или задовољнији својим животом. Стављајући цео модел заједно, арем део разлике у задовољству животом између крзнених и љу итеља анимеа може се о јаснити чињеницом да крзнени имају више пријатеља у просеку. Овај налаз наглашава

важност друштвених веза за нечију допројект, тема која ће наставити да се појављује у овом поглављу.

Слика 22.3. Пример поређења који предвиђа задовољство животом кроз број пријатеља.

Представљене су стандардизоване бета верзије. ** $p < .01$.

Дијагнозе менталног здравља.

Један од начина на који лекар може да процени физичко здравље пацијента и да тестира присуство или одсуство болести, инфекције или дисфункције. На донекле аналоган начин, други начин на који можемо индиректно да проценимо ментално здравље је да тестирамо да ли је некој особи дијагностиковано ментално здравље.

пројект. 10 Имајући ово на уму, питали смо узорак крзна, ронија и љубитеља анимеа да ли им је лиценцирани практичар икада дијагностиковао једно или више психолошких стања (Реисен ет ал., 2018). Затим смо кодирали одговоре у главне групе поремећаја: поремећаји расположења (нпр. депресија, биполарни), поремећаји анксиозности (нпр. панични поремећај, генерализовани анксиозни поремећај), поремећај пажње/хиперактивности (АДХД) и поремећај аутистичног спектра. 11 Резултати ове студије су открили да се љубитељи крзна и анимеа нису разликовали када је у питању проценат ожењавалаца којима је дијагностикован поремећај расположења, иако су она имала већу стопу преваленције него што је то примећено код ронија (видети слику 22.4). Љубитељи анимеа су пријавили више анксиозних поремећаја него ронија, док су крзнени пали негде између и нису се значајно разликовали између ове две групе. Фурри су пријавили знатно већу преваленцију АДХД-а од ронија, који су и сами имали већу вјероватноћу да имају АДХД него ожењаватељи анимеа. Коначно, љубитељи крзна и анимеа нису се разликовали када је у питању дијагноза поремећаја из спектра аутизма, иако су она имала знатно испод ронија. 12.

10 Треба напоменути да ово само по себи нисмо користили као показатељ менталног здравља.

На пример, никада нисмо рекли „овој особи је дијагностикован анксиозни поремећај, стога они мора имати лошије ментално здравље од особе којој није постављена дијагноза.“ Као прво, ово игнорише чињеницу да се неким људима може дијагностиковати стање, али једноставно никада нису дијагностиковани. Штавише, особа са менталном болешћу која се с тим допројект носи можда боље функционише од некога коме није дијагностификовано ментално здравље, али коме се ипак оријентиса да се носи са свакодневним животом из безброј разлога. Уместо тога, ми гледамо на ментално здравље као на фактор умерености – могући фактор ризика или отежавајућу/појачавајућу силу – када су у питању пројекти са лагостањем, а не као индикатор менталног здравља само по себи. 11 Поново понављамо да у и само по себи, неуродивергентност није показатељ.

пројект лема са лагостањем. У ствари, у многим случајевима пројект лема са лагостањем код неуродивергентних људи имају мање везе са неким што је неуродивергентан, а више са њиховим животом у друштву у којем је неуродивергенција стигматизована или кажњена кроз системске оријентације и произвољне културне норме. 12 У другим студијама са крзнама видели смо стопе поремећаја из аутистичног спектра.

дијагноза варира, понекад иде и до 13,2%.

Слика 22.4. Преваленција поремећаја у крзним, рони и аниме фандомима.

Такође смо упоредили преваленцију сваког од ових поремећаја са стопама распрострањености током живота у САД. 13 Све три групе ожењаватеља показале су нижу преваленцију поремећаја расположења, анксиозних поремећаја и АДХД-а у односу на стопе преваленције током живота у САД. Насупрот томе, све три групе су показале веће стопе поремећаја из аутистичног спектра него што је примећено у општој популацији САД. 14 Алл ин.

13 Ово ни у ком случају није сјајно поређење — као прво, просечна длакава јесте.

знатно млађи од просечног Американца (видети Поглавље 13), што значи, ако ништа друго, имали су мање времена да им се постави дијагноза. Ипак, то су нај ољи подаци које имамо на располагању за поређење између менталних олести у крзеном фандому у поређењу са општом популацијом у целини — чини се да су лаици одлучни да направе поређење. 14 Важно упозорење при тумачењу овог налаза је имати на уму да је један од.

дијагностички критеријум за поремећај аутистичног спектра је специфично, ограничено или понављајуће понашање или интересовање. Шта је о ожаватељ, ако не осо а са врло специфичним интересовањем за нешто? Не желимо да кажемо да су сви фанови на аутизму.

0,0% 5,0% 10,0% 15,0% 20,0%.

Спектар аутизма.

АДХД.

Анксиозни поремећаји.

Поремећаји расположења.

Фурри Брони Аниме.

све, ови налази сугеришу да је релативни рој људи којима је дијагностикована ментална олест релативно низак у крзеном фандому (осим у случају аутизма) у поређењу са популацијом САД, што значи да је, ако ништа друго, крзнени нису дефинисани или посе но подложни про лемима менталног здравља који се могу дијагностиковати. 15 Фансхип против фандома Као што смо расправљали у поглављу 6, у нашем истраживању редовно правимо разлику између о ожавања (степен нечије психолошке везе са о јектом о ожаватеља) и фандома (психолошка повезаност са другим фановима као групом) (Реисен & Брансцом е, 2010). Ова разлика је посе но важна када је у питању предвиђање лагостања навијача (Едвардс ет ал., 2019; Реисен ет ал., 2021). На основу студија које су показале да је идентификација са одређеним спортским тимом (тј. фансхип) повезана са до ро ити навијача, Даниел Ванн (2006) је тврдио да је ова асоцијација настала зато што су навијачи који су се снажније идентификовали са спортским тимом такође формирали друштвене везе са другим фанове и да је то покретало везу са вишим лагостањем. Међутим, у три студије које су тестирале модел, он није успео да пронађе подршку (Ванн ет ал., 2015; Ванн ет ал., 2011). У 2017.

међутим, нашли смо подршку за модел, не у узорку љу итеља спорта, већ у узорку љу итеља анимеа и пријатељстава лицем у лице (али не и онлајн пријатељства) која су склопили кроз своје интересовање за аниме (Реисен ет ал., 2017). У другим студијама, истраживачи су на сличан начин пронашли везу између идентификовање са спортским тимом и лагостање. На пример, у једној студији из 2017. Ван и његове колеге су пронашли везу између идентификације са спортским тимом и осећаја припадности животу, који је ио вођен чињеницом да им је то што су навијачи пружало осећај припадности навијачка заједница. Исто тако, на узорку јапанских фуд алских навијача након природне катастрофе, Иноуе ет ал. (2015) открили су да је социјална подршка коју доживљавају навијачи покретач односа између идентификације тима и осећаја осећај кохезије у својој заједници и открио, у другој студији, да су идентификација тима и задовољство животом вођени осећајем припадности који пружа интересовање навијача (Иноуе ет ал., 2020).

спектра, већ да људи из спектра могу пронаћи сродство са другима који деле сличну фасцинацију или страст према интересовању (видети Поглавље 23). 15 Ово се заснива на премиси о којој говоримо у Поглављу 21 иу о јављеном.

психолошки чланак који показује да људи имају тенденцију да не воле оне са неопознатим интересима навијача, делимично због претпоставке о дисфункцији (између осталог; Планте & Реисен, 2023).

Као што смо истакли у поглављу 6 и оно што је било очигледно у претходним параграфима, већина истраживања навијача у психологији фокусира се на љубитеље спорта. Такође смо истакли у Поглављу 6 да се већина истраживања фанова фокусира на ожавање, а изоставља фаном. Ово је важан превид: када се супротставе један другом, фаном — друштвенија компонента идентитета оожаватеља — је бољи предиктор лагостања од ожавања у узорцима ронија (Едвард ет ал., 2019), оожаватеља анимеа (Реисен ет ал. ал., 2021), и крзнени (видети Поглавље 6 о ожавању / фаному). То је зато што је ожавање, иако изгледа тривијално, важан групни идентитет (Тајфел & Турнер, 1979; Турнер ет ал., 1987), онај који је везан за оле лагостање, пошто су људи друштвена врста и имају користи од друштвену подршку и ресурсе за суочавање које пружају наше групе (Хаслам ет ал., 2018; Хаслам ет ал., 2008, 2009). Заиста, припадност већем броју група је често повезана са ољим лагостањем (нпр. Хаслам ет ал., 2008), што је исто тако тачно за фаноме као и за друге групе; у узорку ронија, утврђено је да припадници више фаномова предвиђају нижу усамљеност (Реисен, Планте, & Цхадорн, 2022).

Слика 22.5. Посреднички модел фандома који предвиђа психолошко лагостање кроз навијачке активности на узорку крзна. Представљене су стандардизоване бета верзије. ** $p < .01$.

Али да ли је ово тачно за крзнене? Кратак одговор је да - крзнени се, у том погледу, не разликују од оних које друге групе. У узорцима студената америчких додипломских студија, крзнутих и љубитеља анимеа, Реисен ет ал. (у штампи) су открили да је фаном бољи предиктор психолошког лагостања од ожавања. Међутим, групе су се разликовале када је у питању оно што покреће овај ефекат. Међу студентима, везу је покретало што више пријатеља које су познавали, а који су такође или ожаваоци њиховог омиљеног интересовања навијача. Код љубитеља фуррија и анимеа, ефекат је био вођен личним присуством догађајима, а не онлајн ангажовањем или потрошњом медија (види слику 22.5). Другим речима, за фанове уопште, друштвене везе су примарни покретач или извор доприноса о ожаваоцима, са подацима о крзним и љубитељима анимеа који посебно указују на то да интеракције лицем у лице олакшавају стварање ове врсте подржавајуће друштвене везе него онлајн интеракције. 16 Слично смо показали важност интеракције са другим навијачима као важног дела доприноса у фурриесима и другим групама навијача. На пример, за крзнене,

откривање нечијег крзног идентитета другима је повезано са ољим лагостањем (Моцк ет ал., 2013; Планте ет ал., 2014), делом зато што вам могућност да удете своји улизини других људи омогућава да живите аутентичније и да изгавате анксиозност да морате да кријете своје аспекте од других. Друге студије показују да ожаваоци оцењују своје лагостање више када то раде док су на навијачком догађају него ако то раде код куће (Раи ет ал., 2018; Ванн ет ал., 2008), сугеришући да су око других навијача је корисно за нечију допринос. У ствари, крзнени често говоре о стању званом „депресија након затварања“

који се јавља након повратка кући са крзнене конвенције, налаз који је тестиран и показао се истинитим (Планте ет ал., 2016; Ројертс ет ал., 2017)! Другим речима, навијачи су генерално најбољи када су окружени другим навијачима и показују знаке смањеног лагостања када су лишени могућности да комуницирају са другим ожаваоцима. Ово може бити разлог зашто многи ожаваоци отворено показују симболе групе (нпр. одећу) да сигнализирају другим потенцијалним ожаваоцима у њиховом свакодневном животу као начин да склопе нова пријатељства (Цхадорн ет ал., 2017). 17.

16 Ово не значи да је немогуће искovati значајно и смислено.

везе са другим о ожаваоцима на мрежи (нпр. преко форума, ВРЦхат-а и група за ћаскање)—али можда је лакше то учинити лицем у лице. На крају крајева, људи су еволуирали у време пре него што су постојали онлајн медији, па тако и наши инстинкти (нпр. учење поверења) су посебно прилагођени интеракцији у личности. 17 Ово представља малу загонетку за крзнене, који су стигматизована група. Он тхе.

с једне стране, можда ће имати користи од проналажења других о ожаватеља, али, с друге стране, да други људи сазнају то што сте крзнени може довести до стигме и остракизма. Један.

Интрагруп Хелпинг.

У складу са перспективом друштвеног идентитета о којој се говори у Поглављу 6, под условом да је све остало једнако, људи теже да помажу члановима своје групе више него што ће помоћи странцима или члановима других група (нпр. Баллиет ет ал., 2014). Ово понашање важи и за навијачке групе као и за друге важне групне идентитете (нпр. раса, пол, религија). На пример, Платов ет ал. (1999) поставили три стола за до-ротворне донације на спортском догађају. Радници за столовима су носили шалове који су одговарали ојама једног од два тима који су играли или неутралне оје. Навијачи су дали више новца на сто за донације на коме су радници имали шалове у оји домаћег тима. У другом примеру, Левине ет ал. (2005) навели су учеснике да размисле о свом идентитету о ожаватеља пре него што су их замолили да оду до друге зграде у њиховом универзитетском кампусу. На путу до следеће зграде, учесници су видели да је неко пао и повредио се

(ово је ио савезник -осо а која ради за експериментаторе). Савезник је или носио мајицу са сим олом омиљеног тима учесника, ривалског тима или ез сим ола (тј. неутралан). Учесници имали су већу вероватноћу да зауставе и помогну осо и која носи мајицу која је имала лого њиховог омиљеног тима у поређењу са помагањем осо и која носи мајицу супарничког тима или неутралну мајицу. Укратко – људи помажу члановима своје групе – укључујући и фанове који помажу другим фановима. Као што можете очекивати, помоћ је корисна — ако вам неко помогне по ољшава ваше лагостање у односу на то да вам се не помаже (нпр. ако вам неко позајми новац у тренутку потре е). Ипак, помало неочекивано, понашање помагања такође користи осо и која помаже. На пример, када је од учесника у студији затражено да се присете времена када су трошили новац на неког другог (у односу на се е), пријавили су више нивое среће (нпр. Акнин ет ал., 2013). 18 Веза између помагања другима и нечијег лагостања сеже и даље од давања новца. У мета-анализи, дела љу азности су ила позитивно повезана са су јективним лагостањем (Цурри ет ал., 2018). Волонтирање свог времена повезано је са вишим су јективним лагостањем (Магнани & Зху, 2018), док је ављење просоцијалним активизмом повезано са су јективним и психолошким лагостањем (Клар & Кассер, 2009). Имајући ово на уму, Реисен, Планте, Цхад орн, Ро ертс и Гер аси (2022) су анкетирали роније, љу итеље анимеа и крзнене животиње како и испитали помоћ унутар групе о ожаватеља као предиктор лагостања. Резултати за крзнене су показали.

решење је коришћење сим ола који су есмислени за оне који их не о ожавају, али су широко познати унутар групе (нпр. лого популарне крзнене ве странице или компаније). 18 Свако ко је љу итељ поклона некоме препознаје овај феномен:

има радости учинити љу азно дело за некога!

да је већа идентификација фандома довела до веће помоћи унутар групе (што сте већи фан, то више помажете другим фановима) и да је то повезано са већим психолошким лагостањем (види слику 22.6). Слични резултати су до ијени и за друге две навијачке групе, што сугерише да овај психолошки процес није јединствен за крзнене, већ је општи принцип када су у питању навијачке групе уопште (или ило која група, заиста). Не само да људи имају директну корист од примања или пружања помоћи, већ размена помоћи може такође да отвори могућности за јачање и продуд љивање пријатељстава или за изградњу нових пријатеља који ће ити ту за вас у тренутку потре е, извор отпорности и сналажење на дуге стазе.

Слика 22.6. Посредовање односа између идентификације са крзненим фандомом и психолошког лагостања кроз помоћ унутар групе. Представљене су стандардизоване ета верзије. * $p < .05$, ** $p < .01$.

COVID-19.

Докази које смо до сада прегледали показују да интеракције лицем у лице са другим о ожаваоцима доприносе до ро ити о ожавалаца. Дакле, шта се дешава када се те интеракције лицем у лице изненада преузму далеко? То је управо оно што се догодило током гло алне пандемије ЦОВИД-19 док су земље улазиле у локаду, отказивале конвенције и локална окупљања и терале људе у изолацију месецима на време. Усред овога, замолили смо крзнене да заврше мере идентификације фандома, у којој мери.

Људи су усвојили здраве стратегије суочавања, стреса з ог ЦОВИД-19 и психолошког лагостања (Смодис-МцЦуне ет ал., 2022). Тестирали смо модел у којем је веза између идентификације фандома и лагостања ила вођена усвајањем здравих стратегија фокусираних на про леме (нпр. разговор са другим људима, из егавање ствари као што је пиће) и питали смо да ли модел функционише другачије за оне који су ниско и високо у стрес везан за пандемију. Резултати су подржали модел, показујући да што је осо а ила под већим стресом, то је јача веза између о ожавања, здравих стилова суочавања и лагостања - они који су доживљавали највећи стрес највише су се ослањали на фандом да им помогне да се из оре.

Слика 22.7. Оцене извора ресурса током пандемије ЦОВИД-19 (скала од 7 поена).

У другој студији из 2020. године, замолили смо крзнене да оцене у којој мери су се ослањали на различите ресурсе како и им помогли да пре роде пандемију ЦОВИД-19 (од 1 = нимало до 7 = често). Као што је приказано на слици 22.7, крзнени пријатељи су или други најчешћи извор подршке, иза само лиских веза (нпр. значајна друга осо а). У ствари, крзнени су имали при лижно једнаку вероватноћу да се окрену својим колегама крзним као што су се окренули својој породици као извору суочавања и подршке, илуструјући колико су крзнени суграђани витални као извор суочавања, подршке и лагостања у временима кризе. Иако крзнени нису могли да се окупљају лично на конвенцијама како и желели, ипак су имали користи од веза.

1,00 1,50 2,00 2,50 3,00 3,50 4,00 4,50.

Банке хране.

Духовна заједница.

Програми финансијске помоћи.

Здравствени систем.

Други у крзненом фандому.

Не-крзнени пријатељи.

Моја породица.

Крзнени пријатељи.

Блиски односи.

ковали су се у фандому кроз интеракцију са другим крзнама на мрежи. Кратко о фурсонама Пре неколико година приметили смо малу повезаност између роја фурсона које су крзнени имали током свог живота и степена њиховог самопоштовања: више фурсона је ило повезано са нижим самопоштовањем.

19 Један од разлога з ог којих смо претпоставили овај однос може ити степен јасноће самопоимања крзна. Јасноћа самопоимања се дефинише као „мера у којој се садржај нечијег селф-концепта (нпр.

перципирани лични атрибуту) су јасно и поуздано дефинисани, интерно конзистентни и временски стабилни” и позитивно повезани са самопоштовањем (Цампелл ет ал., 1996, стр. 141). Другим речима, особа са високом јасноћом самопоимања има прилично јасан и доследан осећај идентитета у различитим ситуацијама, док особа са ниском јасноћом самопоимања може да се бори са питањима ко је она и може сматрати да њене мисли и понашања посебно диктирају ситуација око њих. 20 Ако је крзнени стално мењају своје фурсоне, а ако претпоставимо да је већина фурсона одраз крзна који их је створио (видети 7. поглавље о овоме), то може бити знак да особа има донекле нестабилну самоконцепцију. Да бисмо тестирали ову могућност, питали смо узорак крзна колико су фурсона имали током свог живота, као и питања о јасноћи њиховог самопоимања и самопоштовању. Резултати су открили да мање фурсона у животу предвиђа већу јасноћу самопоимања, што је, заузврат, повезано са вишим самопоштовањем, у складу са нашом хипотезом (видети слику 22.8). Недуго након што смо причали о овим резултатима у Аламо Цити Фурри Инвасион у Сан Антонију (Тексас), крзнени нам је пришао питајући да ли исто важи за крзнене који имају више фурсона одједном (нпр. различите фурсоне за различите аспекте нечије личности). 21 Као што обично радимо, пратили смо.

19 Можете се сетити, из поглавља 7, да већина крзна тренутно има једну фурсону.

ушло ком тренутку. И, док је већина крзнара икада имала само једну фурсону, такође је прилично уобичајено да мењају своју фурсону током времена, иако већина то ради само једном или двапут. 20 Наравно, као друштвена врста, сви смо погођени, у једној или другој мери, од стране.

ситуације око нас. Али за људе са ниском јасноћом самопоимања, они могу бити посебно подложни утицајима ситуације. 21 Већина крзненых који су пријавили да имају више од једне фурсоне икад имају тенденцију да усвоје.

фурсонас на серијски начин — идентификујући се са једним све док их више не представља, пре него што се пређе на друга. Мањина крзна истовремено држи више фурсона.

питање са другом студијом да исте до или одговор. У следећој студији измерили смо број фурсона које су учесници имали током свог живота, као и колико фурсона тренутно имају. Прво, поновили смо претходни налаз, показујући да је више фурсона у току живота повезано са мање јасноће самопоимања и нижим лагостањем. Међутим, исти ефекат није пронађен за број фурсона који особа тренутно има. Другим речима, број фурсона које сте усвојили и променили током времена може бити знак слабије јасноће самопоимања, али држање вишеструких фурсонас да истовремено представља различите аспекте себе не изгледа као знак ниске јасноће самопоимања. 22.

Слика 22.8. Број фурсона у нечијем животу који предвиђају самопоштовање кроз јасноћу самопоимања.

Представљене су стандардизоване бета верзије. * $p < .05$.

Закључак.

Видели смо да је лагостање сложенији и нијансиранији концепт него што се на први поглед чини – ез број истраживача је смислило различите начине да га проучи, а ми не бисмо радије улазили у то одређено минско поље и заузети став о томе шта је „прави” начин мерења лагостања. Уместо тога, у бројним студијама које упоређују крзнене са другим групама интересовања, ми смо.

22 Ова страна је посебно посвећена том једном крзненом из Аламо Цити Фурри-ја.

Инвазија која нам је поставила ово питање—можда нам је требало неколико година да доиђемо одговор, али смо га на крају добили!

ставио на циљ процену лагостања на различите начине како и утврдио да ли је веза између идентификације крзнених фандома и лагостања истинска или је једноставно неопходна одредница једне одређене мере лагостања. Резултати у великој мери показују да је, да, поистовећивање са крзним фандомом (уместо да се идентификујете као љубитељ крзног садржаја) повезано са нечијим лагостањем како год да га мерите, и да, упркос погрешним схватањима о крзнама као неприлагођеним или нефункционалним, крзнени лагостање је упоредиво високо у односу на друге групе, укључујући друге ошаватеље и студенте основних студија. С обзиром на релативно млад узраст крзнених, није изненађујуће да крзнени имају тенденцију да имају мање дијагнозе разних менталних болести (иако је већа вероватноћа да им је дијагностикована на основу спектра аутизма, налаз је вероватно заснован на томе да су ошаватељи, а не крзнени, посебно). Разлози за везу између крзнене коже и лагостања су различити, иако већина има везе са друштвеним бенефицијама које прате то што сте крзнени, укључујући имати више пријатеља, могућност лично комуницирања са више других крзнених, ољуспособност примају помоћ од крзна, посебно у временима потребе (нпр. глобална пандемија), и могу да усвоје здравије стратегије суочавања (нпр. одрађање пријатељима за подршку уместо да се дрога и ескапизам). Такође смо разговарали о неочекиваној вези између крзнене коже и лагостања – у којој мери нечија фурсона може бити знак јасноће самопоимања – илуструјући колико је дугоок извор питања у вези са везом између крзнене коже и лагостања. Као што смо рекли на почетку овог поглавља, тек смо загрејали површину када је у питању веза између крзног фандома и лагостања, мада, све у свему, можемо лако закључити да резултати ројних студија указују на део крзног фандома као што је свеукупно корисно за доброит већине крзнених, налаз који је у супротности са веровањима лаика о крзнама и неприлагођености (видети Поглавље 21). Референце Акнин, ЛБ, Баррингтон-Леигх, ЦП, Дунн, ЕВ, Хелливелл, ЈФ, Бурнс, Ј., Бисвас-Диенер, Р., Кемеза, И., Ниенде, П., Асхтон-Јамес, ЦЕ, & Нортон, МИ (2013). Просоцијална потрошња и лагостање: Међукултурални докази за психолошку универзалију. Часопис за личност и социјалну психологију, 104 (4), 635–

652. <https://doi.org/10.1037/a0031578> Баллиет, Д., Ву, Ј., & Де Дреу, ЦКВ (2014). Ингрупно фаворизовање у сарадњи: мета-анализа. Психолошки билтен, 140 (6), 1556-1581. <https://doi.org/10.1037/a0037737> Цампелл, ЈД, Трапнелл, ПД, Хеине, СЈ, Катз, ИМ, Лавалле, Л. Ф., & Лехман, ДР (1996). Јасноћа самопоимања: Мерење, личност.

корелати и културне границе. Часопис за личност и социјалну психологију, 70 (1), 141-156. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.1.141> Цхадорн, Д., Едвардс, П., & Реисен, С. (2017). Приказивање идентитета ошаватеља за склапање пријатеља. Интензитет: Тхе Јоурнал оф Цул Медиа, 9, 87-97. Комптон, В. Ц., Смитх, МЛ, Цорнисх, КА, и Куаллс, ДЛ (1996). Факторска структура мера менталног здравља. Часопис за личност и социјалну психологију, 71 (2), 406-413. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.71.2.406> Цурри, ОС, Ровланд, ЛА, Ван Лисса, ЦЈ, Злотовитз, С., МцАланеи, Ј., & Вхитехоусе, Х. (2018). Јоурнал оф Експериментал Социал Психологи, 76, 320-329. <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2018.02.014> Диенер, Е., & Диенер, М. (1995). Међукултурални корелати задовољства животом и самопоштовања. Часопис за личност и социјалну психологију, 68 (4), 653-663. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.68.4.653> Едвардс, П., Цхадорн, ДП, Планте, Ц., Реисен, С., & Редден, МХ (2019). Упознајте роније: психологија одраслог фандома Ми Литтле Пони. МцФарланд & Цомпани. Хаслам, Ц., Холме, А., Хаслам, СА, Ииер, А., Јеттен, Ј., & Виллиамс, ВХ (2008).

Одржавање чланства у групи: Континуитет друштвеног идентитета предвиђа доброит након можданог удара. Неуропсихолошка рехабилитација, 18 (5-6), 671-691. <https://doi.org/10.1080/09602010701643449> Хаслам, Ц., Јеттен, Ј., Црувис, Т., Дингле, ГА, & Хаслам, СА (2018). Нова психологија здравља: Откључавање социјалног лека. Роутледге. Хаслам, СА, Јеттен, Ј., Постмес, Т., & Хаслам, Ц. (2009). Друштвени идентитет, здравље и лагостање: Агенда у настајању за примењену психологију. Примењена психологија: Међународни преглед, 58 (1), 1-23. <https://doi.org/10.1111/j.1464-0597.2008.00379.x>

Иноуе, И., Функ, ДЦ, Ванн, ДЛ, Иосхида, М., & Наказава, М. (2015). Идентификација тима и социјално лагостање након катастрофе: посредничка улога социјалне подршке. *Групна динамика: теорија, истраживање и пракса*, 19 (1), 31-44. [хттпс://doi.org/10.1037/gdn0000019](https://doi.org/10.1037/gdn0000019) Иноуе, И., Ванн, ДЛ, Лоцк, Д., Сато, М., Мооре, Ц., & Функ, ДЦ (2020). По ољшање осећаја припадности и су јективног лагостања код старијих одраслих кроз присуство спортских утакмица, идентификацију тима и емоционалну подршку. *Часопис за старење и здравље*, 32 (7-8), 530-542. [хттпс://doi.org/10.1177/0898264319835654](https://doi.org/10.1177/0898264319835654) Касхдан, ТБ (2004). Процена су јективног лагостања (питања покренута Оксфордским упитником о срећи). *Личност и Појединац*.

Разлике, 36 (5), 1225-1232. [хттпс://doi.org/10.1016/C0191-8869\(03\)00213-7](https://doi.org/10.1016/C0191-8869(03)00213-7) Кеиес, ЦЛМ, Схмоткин, Д., & Рифф, ЦД (2002). Оптимизација лагостања: емпиријски сусрет две традиције. *Часопис за личност и социјалну психологију*, 82 (6), 1007-1022. [хттпс://doi.org/10.1037/0022-3514.82.6.1007](https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.6.1007) Клар, М., & Кассер, Т. (2009). Неке предности ити активиста: Мерење активизма и његове улоге у психолошком лагостању. *Политичка психологија*, 30 (5), 755-777. [хттпс://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2009.00724.x](https://doi.org/10.1111/j.1467-9221.2009.00724.x) Левине, М., Проссер, А., Еванс, Д., & Реицхер, С. (2005). Идентитет и хитна интервенција: Како чланство у друштвеној групи и инклузивност групе границе о ликују понашање које помаже. *Билтен о личности и социјалној психологији*, 31 (4), 443-453. [хттпс://doi.org/10.1177/0146167204271651](https://doi.org/10.1177/0146167204271651) Линтон, МЈ, Диеппе, П., & Медина-Лара, А. (2016). Преглед 99 мера самопријављивања за процену лагостања код одраслих: истраживање димензија лагостања и развоја током времена. *БМЈ Опен*, 6 (7), e010641. [хттп://doi.org/10.1136/bmjopen-2015-010641](https://doi.org/10.1136/bmjopen-2015-010641) Лиу, омирски, С., Ткацх, Ц., & ДиМаттео, МР (2006). Које су разлике између среће и самопоштовања? Истраживање друштвених индикатора, 78 (3), 363-404. [хттпс://doi.org/10.1007/s11205-005-0213-1](https://doi.org/10.1007/s11205-005-0213-1) Магнани, Е., & Зху, Р. (2018). Да ли до рота води до среће? До ровољне активности и су јективно лагостање. *Јоурнал оф Бехавиорал анд Експериментал Економицс*, 77, 20-28. [хттпс://doi.org/10.1016/j.socec.2018.09.009](https://doi.org/10.1016/j.socec.2018.09.009) МцДовелл, И. (2010). Мере самопоимања лагостања. *Јоурнал оф Психосоматиц Ресеарчс*, 69 (1), 69-79. [хттпс://doi.org/10.1016/j.jpsycores.2009.07.002](https://doi.org/10.1016/j.jpsycores.2009.07.002) Моцк, СЕ, Планте, ЦН, Реисен, С., & Гер аси, К. Ц. (2013). Ду ље укључивање у сло одно време као ресурс за суочавање са стигматизованим контекстом доколице. *Леисуре/Лоисир*, 37 (2), 111-126. [хттпс://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152](https://doi.org/10.1080/14927713.2013.801152) Парадисе, АВ, & Кернис, МХ (2002). Самопоштовање и психолошко лагостање: импликације крхког самопоштовања. *Јоурнал оф Социал анд Цлининал Психологи*, 21 (4), 345-361. [хттпс://doi.org/10.1521/jscp.21.4.345.22598](https://doi.org/10.1521/jscp.21.4.345.22598) Планте, ЦН, & Реисен, С. (2023). „Они су само чудни“: Когнитивни и афективни посредници везе између перципиране непрототипности и предрасуда према култури навијача. *Психологија на*.

Популарни медији. Напредна онлајн пу ликација. [хттпс://doi.org/10.1037/ppm0000440](https://doi.org/10.1037/ppm0000440) Планте, ЦН, Реисен, С., Ро ертс, СЕ, & Гер аси, КЦ (2016). Фурсциенце! Резиме петогодишњег истраживања из Међународног антропоморфног истраживачког пројекта. *Фурсциенце*. Планте, ЦН, Ро ертс, С., Реисен, С., & Гер аси, К. (2014). Интеракција социо-структурних карактеристика предвиђа прикривање идентитета и самопоштовање код стигматизованих припадника мањинских група. *Актуелна психологија*, 33 (1), 3-19. [хттпс://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-1](https://doi.org/10.1007/s12144-013-9189-1) Платов, МЈ, Дуранте, М., Виллиамс, Н., Гарретт, М., Валсхе, Ј., Цинцотта, С., Лианос, Г., & Барутцху, А. (1999). Допринос друштвеном идентитету навијача спорта на производњу просоцијалног понашања. *Групна динамика: теорија, истраживање и пракса*, 3 (2), 161-169. [хттпс://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161](https://doi.org/10.1037/1089-2699.3.2.161) Раи, А., Планте, ЦН, Реисен, С., Ро ертс, СЕ, & Гер аси, КЦ (2018). „Морао си ити тамо“: посећеност конвенцијама и до ро ит љу итеља анимеа. *Тхе Пхоеник Паперс*, 3 (2), 20-30. Реисен, С., & Брансцом е, НР (2010). Фансхип и фандом: Поређење између љу итеља спорта и не-спортских навијача. *Часопис за спортско понашање*, 33 (2), 176-193. Реисен, С., Планте, ЦН, & Цхад орн, Д. (2022). Перцепција пропустљивости групних граница као посредника између припадности вишеструким фандомима и усамљености. *Часопис популарне културе*, 10 (1), 315-333. Реисен, С., Планте,

ЦН, Цхад орн, Д., Ро ертс, СЕ, & Гер аси, К. (2021). Пренесени у други свет: психологија љу итеља анимеа. Међународни пројекат истраживања анимеа. Реисен, С., Планте, ЦН, Цхад орн, Д., Ро ертс, СЕ, и Гер аси, КЦ (2022). Унутаргрупна помоћ као посредник у вези између идентификације фандома и самопоштовања и лагостања. Леисуре/Лоисир, 46 (3), 321-345. [хтпс://дк.дои.орг/10.1080/14927713.2021.1971553](https://doi.org/10.1080/14927713.2021.1971553) Реисен, С. Планте, ЦН, Цхад орн, Д., Ро ертс, С. Е., Гер аси, КЦ, Миллер, Ј., Гам оа, А., & Раи, А. (2018). Кратак извештај о распрострањености поремећаја расположења, поремећаја анксиозности, поремећаја пажње/хиперактивности и спектра аутизма који су сами пријавили поремећај у аниме, рони и крзненим фандомима. Тхе Пхоеник Паперс, 3 (2), 64-75. Реисен, С., Планте, Ц. Н., Лам, ТК, Кам ле, СВ, Катзарска-Миллер, И., Ассис, Н., Пацкард, Г., & Моретти, ЕГ (2020). Зрелост и лагостање: Доследне асоцијације на узорке и мере. Јоурнал оф.

Веллнесс, 2 (2), члан 10, 1-8. [хтпс://дои.орг/10.18297/jwellness/вол2/исс2/10](https://doi.org/10.18297/jwellness/вол2/исс2/10) Реисен, С., Планте, Ц. Н., Ро ертс, СЕ и Гер аси, КЦ (2017). Фанови анимеа у помоћ: Докази о идентификационом моделу тима Данијела Вана-социјално-психолошког здравља. Тхе Пхоеник Паперс, 3 (1), 237-247. Реисен, С., Планте, ЦН, Ро ертс, СЕ и Гер аси, КЦ (у штамп). Друштвене активности посредују у вези између идентификације фандома и психичког лагостања. Леисуре Сциенцес. [хтпс://дои.орг/10.1080/01490400.2021.2023714](https://doi.org/10.1080/01490400.2021.2023714) Ро ертс, СЕ, Цхонг, М.-М., Схеа, С., Доиле, К., Планте, ЦН, Реисен, С., & Гер аси, КЦ (2017.). Успони, падови и депресија након затварања: квалитативно испитивање повратка крзна кући по антропоморфној конвенцији. У Т. Ховл (Ед.), Фурриес етвееен ус 2: Море есеес он фурриес и фурриес (стр. 129-141). Тхурстон Ховл Пу лицатионс. Риан, РМ, и Деци, ЕЛ (2001). О срећи и људским потенцијалима: Преглед истраживања хедонистичког и еудаимонског лагостања. Годишњи преглед психологије, 52 (1), 141-166. [хтпс://дои.орг/10.1146/аннурев.псицх.52.1.141](https://doi.org/10.1146/аннурев.псицх.52.1.141) Рифф, ЦД (1989). Срећа је све, или јесте?

Истраживања о значењу психолошког лагостања. Часопис за личност и социјалну психологију, 57 (6), 1069-1081. [хтпс://дои.орг/10.1037/0022-3514.57.6.1069](https://doi.org/10.1037/0022-3514.57.6.1069) Смодис-МцЦуне, ВА, Планте, ЦН, Пацкард, Г., Реисен, С., & Мендрек, А. (2022). Стрес ЦОВИД-19 у лажава посреднички пут идентификације фандома о лагостању кроз суочавање са про лемима. Тхе Пхоеник Паперс, 5 (1), 175-194. [Разумевање позитивних социјално-психолошких предности идентификације спортског тима: идентификација тима – модел социјалног психолошког здравља. Групна динамика: теорија, истраживање и пракса, 10 \(4\), 272-296. \[хтпс://дои.орг/10.1037/1089-2699.10.4.272\]\(https://doi.org/10.1037/1089-2699.10.4.272\) Ванн, ДЛ, Хацкатхорн, Ј., & Схерман, М. Р. \(2017\). Тестирање модела идентификације тима-социјално-психолошког здравља: посреднички односи између идентификације тима, спортских фанова, осећаја припадности и смисла живота. Групна динамика: теорија, истраживање и пракса, 21 \(2\), 94-107. \[хтпс://дои.орг/10.1037/гдн0000066\]\(https://doi.org/10.1037/гдн0000066\) Ванн, ДЛ, Мартин, Ј., Гриеве, ФГ, & Гарднер, Л. \(2008\). Друштвене везе на спортским догађајима: посећеност и њен позитиван однос.](https://doi.org/10.31235/осф.ио/еб аф Ванн, ДЛ (2006).</p></div><div data-bbox=)

са државним социјално-психолошким лагостањем. Нортх Америцан Јоурнал оф Псицхологи, 10 (2), 229-229. Ванн, ДЛ, Ваддилл, ПЈ, Брасхер, М., & Ладд, С. (2015). Испитивање идентификације спортског тима, друштвених веза и друштвеног лагостања међу средњошколцима. Часопис за аматерски спорт, 1 (2), 27-50. [хтпс://дои.орг/10.17161/јас.в0и0.4931](https://doi.org/10.17161/јас.в0и0.4931) Ванн, ДЛ, Ваддилл, ПЈ, Полк, Ј., & Веавер, С. (2011). Идентификација тима – модел социјалног психолошког здравља: Спортски навијачи се повезују са другима путем идентификације спортског тима. Групна динамика: теорија, истраживање и пракса, 15 (1), 75-89. [хтпс://дои.орг/10.1037/a0020780](https://doi.org/10.1037/a0020780).

Поглавље 23.

Аутизам у крзнену фандому: могућности, препреке и препоруке Елиза ет Фејн, Ејми Аделман.

У 22. поглављу смо разговарали о лагостању и менталном здрављу у крзеном фандому. Као део тог разговора, прегледали смо податке који показују да је аутизам знатно распрострањенији у крзеном фандому него што је то у општој популацији. Иако аутизам није одлучујућа карактеристика крзеног фандома (или ило којег фандома, у том случају), ми смо спекулисали да аутистичне људе 1 могу посе но привући фандоми попут крзених фандома као излаз за снажан, специфичан интерес који могу имати и ити окружен другима истомишљеника. Из тог разлога, проучавали смо аутизам и неуродивергенцију у крзеној заједници у последњих неколико година као део текуће етнографске студије која има за циљ да дозволи аутистичним осо ама да говоре сами за се е и да те гласове уздигне у први план разговора у фандому. У овом поглављу извештавамо о неким налазима студије. Почећемо тако што ћемо укратко прегледати шта је аутизам, описати везу између аутизма и крзеног фандома и прећи преко логистике етнографске студије. Затим ћемо разговарати о карактеристикама крзеног фандома које га чине посе но привлачним људима из спектра аутизма. Коначно, размотрићемо неке од препрека за учешће фандома које су наши учесници истакли и препоручићемо неке иницијативе за почетак решавања ових препрека. Шта је аутизам? Спектар аутизма је изузетно широк, а шта значи ити „на спектру“ (или „имати аутизам“ или „ ити аутистичан“) различито је за различите људе. Упркос значајној варија илности у начину на који се манифестује, можемо указати на неколико општих чињеница о аутизму. 2 За једног

ствар, аутизам утиче на људе.

1 Неке читаоце може од ити употре а израза „аутистични људи“ јер.

клиничари генерално усвајају језик на првом месту како и из егли дехуманизацију клијената (нпр. „осо а са шизофренијом“ пре него „шизофреничар“). Из тог разлога, читаоци и могли ити у искушењу да користе тај термин „осо а са аутизмом“. Међутим, многи аутистични људи промовишу термин „аутистичка осо а“ као пожељнији јер је фокусиран на идентитет, препознајући аутизам као значајан део онога што јесу, а не као нешто што тре а „излечити“ (Марсцхалл, 2023.). 2 Имајте на уму да све о чему разговарамо у овом поглављу представља широке потезе,

генерализовани приступ аутизму. Не постоји таква ствар као што је „просечна аутистична осо а“, нити исмо очекивали да се све што овде кажемо односи на сваку аутистичну осо у.

од веома раног живота и наставља да утиче на њих током целог живота, 3 чак и ако се начин на који утиче на две различите осо е може разликовати један од другог или се чак променити током времена. Аутизам има тенденцију да утиче на људе у три главне о ласте: друштвене интеракције и односи, склоност ка рутини, понављању или истоветности, и разлике у сензорној осетљивости које се крећу од тражења одређених сензорних инпута (нпр. ооох, сјајно) до из егавања одређених врста чула. улаз (нпр. уф, флуоресцентна светла!). Аутор аутиста Ник Вокер дефинише аутизам на следећи начин:

Аутизам је генетски заснована људска неуролошка варијанта. Сложен скуп међусо но повезаних карактеристика које разликују аутистичну неурологију од неаутистичке неурологије још увек није у потпуности схваћен, али тренутни докази указују да је централна разлика у томе што се аутистични мозгови карактеришу посе но високим нивоом синаптичке повезаности и одзива. Ово има тенденцију да су јективно искуство аутистичне осо е учини интензивнијим и хаотичнијим од оних неаутистичних појединаца: и на сензомоторичком и на когнитивном нивоу, аутистични ум има тенденцију да региструје више информација, а утицај сваког ита информације има тенденцију да уде о оје. јачи и мање предвидљиви. Аутизам производи карактеристичне, атипичне начине размишљања, кретања, интеракције и сензорне и когнитивне о раде.

Као последица тога, многи људи из спектра аутизма постају лако преплављени у веома стимулативним, хаотичним окружењима и могу тражити тишину, ред или рутину као уточиште. 4 Аутисти

такође имају тенденцију да имају низ разлика у начинима на које њихов мозак обрађује информације: неки могу имати потешкоћа у препознавању лица, други могу спорије обрађивати вербалне или слушне информације, док су други и даље изузетно осетљиви на визуелне образце. Људи из спектра аутизма такође често имају потешкоћа у приказивању и тумачењу невербалних друштвених знакова, као што су говор тела, тон гласа,

3 Другим речима, аутизам није нешто из чега особа „израста“, нити је „мод“ или.

нешто што развијају у двадесетим годинама. Иако може потрајати неко време да особа из спектра добије дијагнозу – ако уопште тражи дијагнозу – вероватно је била неуродивергентна цео живот и једноставно је била допра у маскирању (нпр., прошла као неуротипична). 4 Да бисмо јасни, неуротипични људи такође могу бити веома преоптерећени.

стимулативно, хаотично окружење, као што може да потврди свако ко је био на дечијој рођенданској застави! Али аутистични људи могу имати нижи праг за преоптерећеност или су посебно склони претераној стимулацији од одређених стимуланса.

изразе лица и неуквалну друштвену комуникацију (нпр. сарказам). Као резултат тога, социјална интеракција им је често тежа, чинећи друштвене односе више напором, чинећи школу више

оре, нарушавајући њихове изгледе за посао и генерално ометајући њихову способност да пронађу начин да се уклопе у неуротипично друштво. Из тог разлога, социјална изолација може бити значајна претња њиховом квалитету живота. 5 Каква је веза између аутизма и крзног фандома? Док се људи из спектра аутизма често оре да пронађу место коме припадају, неки проналазе заједницу, везу и пријатељство кроз креативне сукултуре организоване око заједничких интереса. Крзнени фандом је један такав пример. У неколико наших онлајн и личних студија о крзнама, 10–15% се изјаснило да су у спектру аутизма – пој који укључује оне којима је формално дијагностикован аутизам, оне који осећају да су у спектру упркос немају формалну дијагнозу, 6 и оне који нису сигурни да ли се слажу са дијагнозом аутизма коју су добили. За већину ових људи, њихова жеља да буду део крзног фандома мотивисана је истом ствари која приморава неуротипичне крзнене да

удите део фандома: за зајаву, друштвену везу и као извор друштвене подршке. О Истраживачки пројекат Заинтересовали смо се за проучавање аутизма у крзног фандому због његове велике преваленције аутистичних људи (у односу на општу популацију). Штавише, разговори са аутистичним крзнама сугеришу да и крзнени могли бити интерес који је посебно привлачан за аутистичне особе. из овог разлога,

5 Уочајена зајуда је да су аутистични људи асоцијални и да и то радије или.

препуштени својој самоћи. Не само да је ово неизводљиво (пре или касније морате наставити намирнице, договорити се са станодавцем или дописивати се са владом), већ занемарује чињеницу да су аутистични људи такође људска бића, са истим инстинктивним нагоном да буду друштвени. Само зато што им је један или више аспеката друштвене интеракције тежак не значи да не деле исти нагон да комуницирају са другима! 6 Постоји много разлога зашто аутистична особа можда не тражи формално.

дијагноза. Један од разлога је тај што немају ресурсе (нпр. новац) да оду код клиничког психолога и бити формално дијагностикован. Други је зато што не верују или се плаше малтретирања од стране психолога, који очекују да ће покушати да „излече“ свој аутизам покушавајући да промене ко су. Трећи разлог је зато што се противе патологизацији или медиализацији аутизма – сама премиса дијагнозе је да је неуродивергенција проблем. Насупрот томе, многи аутистични људи виде своју неуродивергенцију као разлику и ништа више, при чему било какви проблеми не проистичу из аутизма, већ радије из неуродивергентности у тврдоглаво неприкладном и неразумљивом неуротипском свету.

већ годинама проучавамо аутизам у крзеном фандому како и смо од самих крзнутих научили како да оље подрже и укључе људе из спектра аутизма. Пројекат, етнографска студија, укључивао је ком инацију девет фокус група (од којих је свака имала између три и десет учесника) и 11 индивидуалних интервјуа, спроведених лично на неколико великих и малих крзнутих конвенција у САД и Канади. Сваки учесник старији од 18 година ио је до родошао да учествује у фокус групама, ез о зира да ли се идентификује као осо а из спектра аутизма или има пријатеље или чланове породице у спектру. Од укупно 78 људи који су учествовали, 37 је изјавило да им је дијагностиковано стање из спектра аутизма, 20 је рекло да им никада није формално дијагностикована, али су мислили да и могли ити у спектру аутизма; 12 идентификованих првенствено као лиски чланови породице некога из спектра аутизма, али не и на самом спектру, а 9 не спада ни у једну од горе наведених категорија. Фокус групе и интервјуи организовани су око следећих питања:

- Зашто су учесници мислили да је толико крзна у спектру аутизма у односу на општу популацију?

- Да ли постоје ствари у вези са крзненим фандомом за које су учесници мислили да су посе но привлачне за људе из спектра аутизма?

- Да ли аутизам утиче на укљученост учесника у крзнени фандом и, ако да, како?

- Да ли су учесници упознали људе из спектра аутизма кроз крзнени фандом?

- Које су неке од ствари које људима из спектра аутизма олакшавају/отежавају учешће у крзеном фандому?

Интервјуи и фокус групе су аудио снимљени и дословно транскри овани, а затим су тематски анализирани коришћењем софтверског програма НВиво. Истраживачки тим је затим идентификовао значајне теме у одговорима и кодирао одговоре према тим темама.

Шта мотивише људе из спектра аутизма да учествују у крзеном фандому?

Учесници су идентификовали многе разлоге зашто и крзнени фандом могао имати тако високу стопу људи на спектра аутизма. Најчешћи разлог који је наведен ио је инклузивна, прихватајућа природа фандома.

„Мислим да је оно што фандом чини тако привлачним најчешће инклузивност коју имамо. Ми смо веома разноврстан народ. Није итно шта.

пол, раса, религија, чак и све врсте, сви прихватамо једни друге онаквима какви јесмо.”

„Тешко је ити у друштву у којем сви мисле другачије од те е. И некако на другачији начин тумачења света и разумевања онога што је око вас. И оно што видим у заједници овде је да то можете све од ацити и како год желите да тумачите свет или комуницирате са њим постаје прихватљиво. Дакле, не морате да покушавате да уклопите други начин размишљања. Тако да заиста можете ити оно што сте, у суштини.”

Учесници су сугерисали да је ова инклузивна природа вероватно резултат тога што су многи људи у крзненој заједници и сами имали одређено искуство социјалне искључености или маргинализације, инспиришући их да прихватају друге како и из егли пропагирање маргинализације. Ово укључује прихватање оних чије друштвено понашање може изгледати као нео ично.

„Постоји толико поштовања према људима који нису нормални цитати-нецитирани, јер мислим да се већина људи у овом фандому, у једном или другом тренутку, осећала изопћено, и не желе да се ико други тако осећа.

Поред тога што је инклузивно место, учесници су такође навели да је садржај самог фандома такође привлачан многим људима из спектра аутизма, при чему су многи изјавили да су о њему лично сматрали да је животиње лакше разумети него људе.

„Људи који су у спектру аутизма, можда се више њих односе само на животиње него на људе. Зато што сам лично то осетио, где је као „ох, вау, погледај тог човека, они се понашају потпуно другачије од мене“, али као да гледам мачку, сада видим много манира у себи и које могу да видим у мачка. Знам како мачка говори, али не знам како човек говори. Дакле, можда постоји само гомила аутистичних људи који се више идентификују са другим врстама него са људима.”

На сличан начин, неки учесници су сматрали да ако би могли да изграде мост између животиња и људи кроз интересовање за антропоморфне животиње, то би им могло помоћи да успоставе дубље људске везе.

„Разумем важност садашњег окружења људима; Нисам то разумео у прошлости. Али у близини животиња – у једном тренутку их.

сасвим допро што сам, као, на острву, сам, до краја живота, само у близини неких дивљих животиња. Мислио сам да би то било кул. Некако је олакшавајуће што смо у могућности да га доведемо корак до људи.”

За остале учеснике, уметничка, креативна страна фандома била је део жребања.

„Знам шта ме је привукло фандом, као што је разноликост и креативност коју имамо овде.

„Многа та деца имају неку врсту уметничке, креативне стране, било да је то музичка, позоришна, цртачка, сликарска. Тако да осећам да те две ствари, повезане, праве ту везу са тим крзненим фандомом још јачи.”

Многи учесници су такође приметили да извлачење крзног фандома није било само у самом садржају, већ и чињеница да многе уочајене активности фандома подстичу учешће људи из спектра аутизма. Такве активности укључују друштвене игре, караоке и фурсуит плесове као структуриране прилике које су учесницима дале прилику да се укључе у заједничке активности, испробају нове ствари и ставе се у окружење подршке које минимизира шансе за срамоту.

„Никада нисам волео да плешем. Мрзео сам да плешем, и никада нисам желео да учествујем у нечему сличном. И дошавши на прошлу годину у оделу, само сам одлучио: знаш шта? Не морам ни да ћу плешти ја. На тренутак могу бити нешто друго. И могу да изађем на тај плес и само се претварам да плешем. Претварајте се, знате, стапајте се са оним што сви други раде. А онда, након што сам себи дао прилику да то урадим, било је као 'Вау, зато ови људи уживају у овоме. И мени се сада свиђа'. И сада волим да плешем, и плешем стално. И отишао сам на рејв пре две ноћи и уживао. Више волим да плешем моје крзно одело, али ја сам способан и уживам у томе сада без крзна.”

Једна таква активност која подстиче учешће је чин стварања и играња улога као нечије фурсоне. То је дало учесницима прилику да без једно експериментишу како би или отворенији и самоуверенији упркос свим негативним друштвеним искуствима која су можда имали.

„Када сам стварао свој лик, хм, приметио сам да је један од главних квалитета које сам му дао – то је било након неке интроспекције – самопоуздање. И мислим да то многи од нас овде раде у крзненом

заједница је да стварамо слику о себи и коју желимо да други људи виде, да просечно друштво то не мора нужно да види. Али, у крзненој заједници, у основи, све узимамо за номиналну вредност. Видимо особу и за то кажу да је и верујемо у то. И, чак и ако тренутно није истина, на крају постаје стварност. И мислим да је то оно што људима са спектром аутизма омогућава да тако лако комуницирају унутар заједнице у поређењу са другим аспектима друштва.

Учесници су такође видели стварање фурсоне као начин да људи из спектра вежбају нове начине реаговања на тешке ситуације.

„Понекад када се осећам под стресом или претимулисано, и када имам проблема да се носим са тим стресом и идем присутан у овом тренутку, размишљам о својој фурсони и замишљам шта би он урадио, и користим то као начин да прођем кроз ситуацију и процес то другачије. Зато мислим да је поистовећивање са фурсоном или животињским алтер егом нешто што је, што може бити, терапеутско за људе из спектра аутизма.

У вези са фурсонама, фурсуитс су физичке манифестације фурсона особе. Осим што крзнама дају прилику да отелотворе своје фурсоне у просторима фандома, они нуде неке врло специфичне предности за људе из спектра аутизма. За оне који имају сензорну осетљивост, крзнени костими могу да одиграју улогу тампона против сензорног уноса, док такође пружају осећај тежине и притиска који неки сматрају смирујућим. 7.

„Да сам хтела да одлучим одело, имала бих много друштвенија и вољнија да идем до људи и грлим људе, јер иначе не волим да ме додирују, па, али ако сам у оделу, сасвим сам се сложио са тим.”

7 Не можемо а да не истакнемо да су аспекти ношења крзна толико много.

неуротипични крзнари сматрају непривлачним (њихова тежина, неосетљивост која долази са слојем пене и крзна између вас и свега што видите/чујете/додирujete) су тачне карактеристике које га могу учинити тако привлачним неким неуродивергентним крзнама! То је сјајна демонстрација како исти чин може да значи различите ствари и да га користе за различите функције, од стране две различите особе, и само поткрепљује оно што смо истакли у поглављу 19, да су крзнени различити када је у питању шта их мотивише да учествују у крзеном фандому!

Поред тога што одиграју сензорни тампон против спољашњих стимуланса, фурсуитс такође могу да одиграју улогу метафорички тампона против друштвеног расуђивања који многи у спектру доживљавају.

„Све схватам лично. Такве ствари не падају са мојих рамена. Док ја одлучим своје крзено одело, и само крене! и помаже – то је скоро као да је као друга кожа. То је тврђа врста спољашње љуске која подноси ударац за мене.”

Неки су истакли да је фурсуит невербална комуникација поједностављена и намерна и да одузима очекивања од вербалне комуникације. Све ове ствари иле су олакшање за многе из спектра који се лично боре са крзином и нијансама свакодневне вербалне и невербалне друштвене комуникације.

„Корисници крзна имају тенденцију – пошто немају израз лица – више се заснивају на гестовима и физички. И мислим да је то прилично привлачно јер морате да наступате, где можете да се снађете најосновнија емоција која се лако чита, и ту нема двосмислености.”

Учесници су такође истакли да је доследна позитивност већине израза крзна, заједно са доследним позитивним одговором који изазивају од других, уклонила притисак са њих да стално имају

успоставити контакт очима, проценити изразе лица других и у складу са тим променити њихове изразе лица — све то може бити заморно и изазивајући анксиозност за људе из спектра. 8.

„Људи који су у спектру, веома им је тешко да успоставе контакт очима са људима. Знаш, то је један од мојих проблема. Али када гледате крзнено одело и маску, он има само један израз и не морате да гурнете, знате, шта се дешава иза.

8 Иако он није у спектру аутизма, један од уредника овог поглавља може то да потврди.

чињеница да је први пут када је одржао гостујуће предавање о крзнама док је био у свом крзненом оделу одељењу од око 60 студената, носио се са анксиозношћу тако што је већину предавања држао затворене. Било је невероватно ослобађајући да може да комуницира са другима без икакве потребе да размишља о изразу сопственог лица, толико да се сећање на то задржало у њему свих ових година касније!

маска. Увек је насмејано. Увек је срећно. Увек је шармантан и светао. А када сам оукла крзнено одело, на једној од конвенција на коју сам ишла, сви око мене су имали осмех. Хтели су да дођу до мене. Хтели су да дођу слике. То је доар подстицај за самопоуздање."

Још једна привлачност крзненог фандома за оне из спектра аутизма је како се онлајн и лично дружење често мешају заједно. Многи људи из спектра сматрају онлајн дружење лакшим јер не захтева невербалну комуникацију на начин на који то чини интеракција лицем у лице. Крзнени обично комуницирају и онлајн и лично, што помаже учесницима из спектра да се у почетку формирају друштвене везе на мрежи, где се осећају угодније, пре него што наставе да развијају ове односе лично. Штавише, онлајн интеракције чине неопходним да емоционалне нијансе буду експлицитне (уместо да се то закључи кроз тон или израз лица), нешто што се понекад преноси у личне интеракције у крзненим просторима.

„Такође ми је желео да истакнем да је огроман, огроман део крзнене заједнице на мрежи. Као да знам да смо тренутно на конвенцији, али онлајн је у потпуности заснован на тексту. Не морате да гурнете о томе "Да ли говорим прави говор тела? Да ли дојро читам тај говор тела? Која је то црта лица?" Начин на који комуницирате само и у потпуности у тексту је мало другачији, и сматрам да је то много лакше прочитати, а људи морају да буду много експлицитнији или да имају као, асции емотиконе, или нешто да пренесу тон што је много теже радити у ходу у стварном животу. И осећам се као да се то преноси када се људи из крзненог фандома сретну у стварном животу."

Као резултат ових и других привлачних аспеката крзненог фандома, многи крзнени из спектра аутизма имају користи од њиховог учешћа у фандому. Једна таква корист, која је већ поменута, је смањена социјална анксиозност на крзненим догађајима.

„На крзненим конвенцијама приметио сам да немам скоро никакву социјалну анксиозност као иначе.

Ослобођени ове социјалне анксиозности, аутистични крзнени имају већу вероватноћу да прошире свој друштвени репертоар, развију друштвене вештине и остваре друштвене везе на начине који и им иначе тешко могли да ураде.

„Када сам се први пут придружио, то је био један од ретких пута у мом животу да сам пронашао људе који су истог мишљења, истог ума са којима ми је могао да удем отворенији, за разлику од насилника и других ученика које су били у мојим школама, имао сам врло, врло мало пријатеља током школовања."

„То је нешто сјајно у вези са овим фандомом што олакшава људима са аутизмом да уђу у њега. Веома је прихватљиво, и, као, хладно је са ким год да сте и шта год желите. То је као, „хеј ти си супер езозира на све“. Осврћући се на своју прву превару која је била Антхроцон 2017, била сам веома другачија. Била сам веома плашљива, стидљива, нисам била толико сигурна у то како говорим. Могућа да се представиш као неко ко желиш да удеш и нешто чему се заиста дивите, што можете да се претворите у то време, само, то је нешто заиста позитивно у вези са овим фандомом.”

Иако је лако анализирати све предности које могу произаћи из интеракције са крзненим фандомом из његовог фантастичног / цртаног садржаја, многи учесници су нагласили значај бенефиција које су добили, а неки су истакли како је социјална подршка коју су добили кроз крзнене заједнице им је спасила животе.

„Искрено, без подршке крзнене заједнице, вероватно их се увредио пре неколико година. Углавном да нисам остао код куће и играо видео игре по цео дан, завршио их мртав у купатилу у школи, јер је било тако лоше. Мислим да их без подршке крзнене заједнице вероватно имао. Чак и када сте на тако ниском нивоу, лепо је знати да људи раде мудрију.”

Родитељи и чланови породица младих из спектра говорили су о томе колико су били срећни што виде да чланови њихове породице имају позитивна искуства и успостављају друштвене везе са другима. У нашим фокус групама, они су често били уплакани док су описали како су гледали како њихов члан породице одлази да се зајавља са другима попут њих.

„Толико сте повезани са својим дететом, можете да видите колико сте емотивни јер се осећате као да помажете свом сину да пронађе нешто са чиме и се могао повезати, а што он можда неће нужно схватити док је одрастао : проналажење пријатеља, задржавање пријатеља, интеракција и позивање на ствари. Има ствари које родитељи траже, јер желе да им се дете социјализује и да има пријатеље, и зато што нећемо ићи овде стално, па ринем шта ће та будућност донети.

Узети заједно, ови резултати илуструју колико дуго око награђује и испуњава крзнени фандом може ићи за људе из спектра аутизма. Пружа широку прилику за друштвену везу, изградњу вештина, самопоуздање и зајаву. Овако контекстуализовано, не чуди зашто су аутистични крзнени привучени фандоми, како шире, тако и крзнени фандом посебно. Препреке за учешће и препоруке Док су учесници наглашавали колико крзнени фандом може ићи приступачан, до родошао и трансформативан, они су такође споменули неке од препрека које понекад могу отежати учешће на начин на који желе. У наредним одељцима разматрамо неке од ових препрека за учешће. Међутим, уместо да само указујемо на ограничења, ми ћемо заузети проактиван став и предложити препоруке за оне који воде крзнене догађаје, препоруке које долазе од самих учесника, са само малом количином осликовања на основу нашег истраживања и стручности.

Пролема: „Може ићи неодољив“ У врућем, препуном, узбудљивом и веома друштвеном окружењу крзнене конвенције, лако је за некога из спектра да буде преоптерећен. Нарочито може ићи тешко снаћи се у великим гужвама, и изог интензивних захтева друштвене ораде које постављају и зато што људи из спектра понекад имају проблема са преацивањем пажње и орадом визуелно-просторних информација. Као такав, може се замислити какву потешкоћу могу имати да зацртају курс кроз гомилу која се јерзо креће да дођу до сепареа у дилеровом јазину или покушавају да нађу некога да пита за правац до изгубљеног и нађеног узбудну параду крзна која пролази .

„Које су неке ствари тешке? Па чињеница да има много људи. То је гужва. Нарочито на конвенцијама. То може ићи неодољиво. Али лично, као када се то догоди, само се фокусирам на

једном правцу. Ако видим некога кога познајем, још је оље. На пример, знам да морам да идем на један панел. Па, само се фокусирам на то. не гледам.

Људи, само идите на панел. Уживајте у панелу. И онда поново идем у једном правцу."

Неки учесници су истакли да јасне ознаке и јасне стазе могу помоћи, посебно када други поштују ове принципе.

„Прва ствар коју их волео да људи ураде како и се оље прилагодили особама са аутизмом је да престану да лутају по шетницама, да се склоне са стране. Тако да људи који желе да се крећу или иду негде другде могу да се крећу. Мислим да је то најлакша ствар коју су могли да ураде да овај простор учине пријатнијим."

Међутим, осећај преоптерећености може имати потпуно другачије порекло на крзненој конвенцији: они осетљиви да се загреје може бити изазов за крзнање. 9.

"Неподношљиво је вруће што је за мене прилично тешка ствар, јер моја толеранција на топлоту није најоља."

Без обзира на његов извор, не треба дуго да постане преоптерећен, а то се може догодити без много упозорења. У овим околностима може бити тешко пронаћи место за опоравак – на пример, ваша хотелска соба може бити предалеко или неприступачна иза получасовне линије за лифт 10 – и можда нећете моћи да објасните другима шта сте потреба и зашто вам је потреба.

„Можда исте могли да изађете и онда се дружите! Буди фин! Зајавите се! Али када завршите, готови сте. Не можеш више да се носиш. И онда људи воле: "хеј, зашто си - шта има?", знаш,

9 У ствари, прегријавање у крзеном одијелу је довољно чест проблем на крзним конвенцијама.

већина њих има „салон без главе“, заједно са столицама за воду, вентилаторима и сталцима за сушење како и се крзнарима омогућило да брзо изађу из одећа и охладе се на месту удаљеном од главног конгресног простора. 10 Ово ће бити до једног познато искуство за свакога ко је било у фури.

конвенција чак и умерене величине. Упркос томе што смо учествовали на десетинама крзних конвенција у различитим хотелима, с једне стране можемо рачунати на број конгреса који су обавили прилично добар посао у управљању саобраћајем лифтова до и од хотелских соба. Није неочекивано да учесници преваре планирају свој распоред тако да минимизирају колико пута морају да се врате у своју собу из овога.

као "било си до једног пре минут". И то је као - једноставно је превише. Не могу више да поднесем."

Препорука: Тиха соба.

Када су људи претерано стимулирани сензорним уносом и/или интензивном, сталном друштвеном интеракцијом, често имају користи од повлачења у тихо окружење са мало стимулације да се опусте и напуне. И они на спектру и они који имају тешке пријатеље, партнере или породицу на спектру често су сугерисали да Недостаци стварају „тиху собу“ у коју учесници могу да оду када се осећају преоптерећени. Ово је далеко најчешћи предлог који смо добили како да побољшамо искуство људи на спектру контра.

„У последњој превари на коју сам отишао, а која је била у априлу, инсталирали су ову нову ствар, што је у суштини било да су само имали собу и била је потпуно тиха. Имали су, као, звучну изолацију на зидовима, и имали су стерео слушалице које сте могли да ставите, и могли сте да пуштате музику, или сте могли само да седите тамо и

оја, и ило је врло мирно, а могло и вам се чак и допасти, имали су вреће за пасуљ и остало, и могли сте само да узмете пар. И ило је стварно, стварно лепо. Дакле, то и ило дивно.”

Учесници су дали неколико предлога како да такву мирну со у учините максимално ефикасном, укључујући:

- Просторија тре а да уде јасно рекламирана у књижици као миран простор за оне којима је потре ан миран простор за допуњавање, и тре а да уде надгледана/надзирана како и се осигурало да се користи искључиво у ове сврхе (а не као место за дружење са другима) – Со а и могла да уде опремљена удо ним столицама и/или јастуцима за пасуљ и утешним плишаним животињама, слушалицама и/или чепићима за уши, тихим активностима као што су фар ање или ситни предмети са којима се можете врпољити, и неким основне потрепштине као што су вода, грицкалице или кутије за марамике - Да и се прилагодили осо ама са сензорном осетљивошћу, со а и идеално имала могућност затамњивања светла, из егавајте светле оје, а од оних који надгледају просторију и се могло замолити да се уздрже од ношења јаких парфема и мириса - Со а и могла да садржи ка ине или неколико структура налик на шатор за оне којима је потре но неко време да уду сами, иако и тре ало да има места и за њих којима је потре ан неко да уде са њима (нпр. главни простор со е) - Тре ало и да се налази негде где је лако пронаћи на мапи, лако доступно из главних друштвених простора затворе, али такође не у лизини да.

гласна или учна подручја. Такође и ило нај оље да учесници не морају да се крећу лифтовима или покретним степеницама док покушавају да приступе овој просторији - Људима и идеално ило дозвољено да остану у просторији онолико дуго колико им је потре но, ез временских ограничења - Било и корисно имати чланови осо ља повремено проверавају со у или чак доделе члана осо ља у саму просторију како и или сигурни да је чиста и уредна.

У идеалном случају, члан осо ља и имао основну о уку о томе како да ефикасно комуницира са људима из спектра и са онима који се осећају преоптерећено или узнемирено, иако се од њих не и очекивало да преузму терапеутску улогу – њихов посао је само да се постара да простор остаје доступан и приступачан за оне којима је потре ан. Горе наведени предлози представљају идеалан миран простор у затвору, а ми схватамо да многе конвенције неће имати ресурсе да савршено спроведу ову идеју. Чак и апроксимација ове идеје, нешто једноставно попут о ичне, тихе со е са стране где нису заказани догађаји и која је додељена једноставно као миран простор, увелико и помогла присутнима да оље уживају у живахној атмосфери крзнена конвенција са удо ношћу и сигурношћу која произилази из сазнања да имају где да оду ако им то постане мало превише. Про лем: „Упркос алатима које крзнени фандом може дати да се ави интеракцијом са људима, на крају дана, и даље морате да комуницирате са њима. И даље може ити тешко.” Многи учесници су приметили да, упркос томе како им је фандом помогао у њиховим друштвеним про лемима, и даље имају потешкоће у комуникацији: про леми у разумевању других, про леми да се разумеју и анксиозност око тога како ће их други тумачити. Док крзнени фандом помаже да се смање неки од изазова са којима се суочавају људи из спектра аутизма, про леми не нестају у потпуности.

„Једна од ствари које су мало тешке је: много тога са чиме сам се орио је говор тела људи – комуникација са људима и покушај да се прочита расположење или како користе своје тело или своја лица да прикажу како се осећају. То је некако застрашујуће.”

Учесници често пријављују да се осећају узнемирено з ог негативних одговора на њихове грешке у друштвеној комуникацији упркос томе што гледају на фандом у целини као на простор који прихвата и не осуђује.

„Увек се ринем, као, да ли су људи искључени зато што ја – да ли се излуђујем? И да ли ја превише причам о овој једној ствари? Да ли превише причам? И тако самосвест - са ило којом друштвеном интеракцијом - не нестаје у потпуности.”

Учесници напомињу да када крзнени науче о овим изазовима друштвене комуникације, често могу и вољан да уде подршка.

„Пријатељи које сам рано упознао у заједници, у почетку су ме се мало плашили, јер сам говорио веома уквално — веома уквално. И зог тога је то мало отежало комуникацију, рано. Али, имао сам велику срећу што сам људи које сам срео, међутим, када сам им рекао као „хеј – не разумем ове ствари понекад, и ако сам погрешно, само ми реци“, био сам толико срећан да је њихов одговор на то је било: „Радо ћу радити с вама са свиме што вам треба.“

„Понекад не разумем увек шта други људи мисле, али после тога само кажем: 'Ја сам Аспергер, ја сам имају проблем са разумевањем. Можете ли бити јаснији?' Тако да они лично разумеју.“

Иако изазови у друштвеној комуникацији који долазе са аутизмом, као и другим условима (као што су АДХД, дислексија, сметње у слушној обради и говорне сметње), не нестају у потпуности у крзненом фандому, они постају мањи проблем, посебно када су други око њих упознати са овим изазовима и сигнализирани су да су вољни да помогну. Препорука: Одржавање за фандом о аутизму и сродним стањима Учесници су предложили да ишло од помоћи да се одржи панел на којем и учесници могли да науче више о аутизму и сродним стањима са становишта прихватања, без осуде. Конкретно, када су упитани шта желе да други у фандому знају о њиховом стању, учесници из спектра аутизма су споменули неколико ствари:

- Неки људи тешко разумеју реторичка питања и сарказам и склони су да схватају ствари уквално - Неки људи имају потешкоћа да препознају и памте лица (чак и ако могу да препознају и упамте фурсуитс) - Понекад друштвени сукоби настају зог погрешно прочитаних друштвених знакова, а не зог истинских неслагања или лоших намера.

- Када неко треба рзо да напусти друштвену ситуацију, то може бити зато што су рзо постали преплављени спољним стимулансима које више не могу ефикасно да обрађују – то није ништа лично – Само зато што је неко био у стању да ефикасно и удено управља ситуацијом у прошлости (чак и из недавне прошлости), то не значи да то могу да ураде управо сада. Њихове унутрашње и спољашње околности су се можда значајно промениле, а те промене можда нису очигледне онима око њих - Искуства људи о времену се разликују. Док једна особа може бити у стању да се фокусира на садашњи тренутак, друга ће можда морати да планира будућност да би се осећала сигурно и безбедно – о расци мишљења и процеси размишљања људи се разликују, тако да оно што би могло бити корисно за једну особу можда неће бити корисно за суочавање стратегија за другог Неки учесници су такође споменули да и за особу конвенције и одсуство ефикасности могло бити од помоћи да имају неку основну идеју о томе како да ефикасно комуницирају са особом из спектра аутизма који је у невољи. Препорука: Прославите траку о неуродиверзитету Поред тога што помаже у подизању свести о неуродиверзитету у фандому, многи учесници, и они из спектра и родитељи младих из спектра, напоменули су да би могло бити од помоћи имати начин да идентификују оне који су упознати са аутизмом и који могу да подрже друштвене и комуникацијске потребе неуродиверзитетних људи, или да помогну неуродивергентним особама да изгледе или изгледу непријатне друштвене ситуације. 11.

„Волео бих да постоји неки облик идентификатора за људе који су наклонени аутизму који би идентификовао за мене, као родитеља, говорећи: 'Ох, ова особа разуме, ова комуникација ће бити мали изазов.' Пало ми је на памет када говорите о уметницима, они можда неће разумети одакле долазимо, када смо заиста посебни у вези са нечим. Био бих склонији чак и да разговарам са уметником када бих видео неки идентификатор који каже: „Схватам“, чак и ако они сами нису у спектру. Дакле, нека врста идентификатора. Не знам шта мислите о томе, али као родитељ то би ми помогло.

11 Термин „неуродивергентност“ (када се говори о групи, или „неуродивергентна“ када.

говорећи о појединцу) се често користи да опише начине на које се људски мозгови разликују на начин који препознаје и цени разлику без њеног патологизирања.

„За неке људе, као што сам ја, имам проблема да јасно артикулишем да имам проблема са комуникацијом, па мислим да је имати траку на којој је управо писало 'неуродивергентно' нешто као имати дугме који каже: 'Питајте ме о овоме...' Тако да и мени то било од помоћи. Знам да ће се то односити на све јер не желе сви то да деле. Али онда не морате да носите траку ако се не осећате пријатно са њом.”

У неколико фокус група, учесници су дискутовали да ли и ило оље имати траку посебно за људе који се идентификују као неуродивергентне, а другу за људе који су „пријатељски према неуродиверзитету“, или и ило логичније имати слику која функционише као заставу поноса (коју користе и људи који су ЛБГТК и они који подржавају ЛБГТК особе, без навођења која ти си). Општи консензус је био да и ило нај оље имати траку која указује да је особа на неки начин упозната са неуродиверзитетом, без сугерисања да људи открију да ли се сами идентификују као „неуродивергентни“. Препоручујемо да преварант понуди траку – можда дугину Мејнсову траку (уочијени симбол неуродиверзитета) нацртану као међусобно повезани репови дугиних животиња —са фразом „Славимо неуродиверзитет.“ 12 Програм конвенције и информативни летци и тада могли да објасне траку говорећи нешто попут:

„Наш мозак функционише на различите начине, а неки од нас имају различите начине комуникације. Некима од нас ће можда требати мало дуже да проговоре или мало дуже да разумеју шта говорите. Неки од нас причају о стварима које нас занимају заиста дуго и тешко им је јасно да мењају рazine. Неки од нас волимо да разговарамо са много људи – други се јасно исцрпе друштвеним интеракцијама и можда ће морати да нестану у нашим јазовима ако се осећамо преоптерећени. Ове разлике су део онога што нашу заједницу чини тако посебном - место где мачке и пси и вукови и лисице, змајеви и зечеви могу да се друже заједно.

12 Неки читаоци су можда упознати са сликама делова слагалице као симболи.

аутизам. Најчешће речено, ова симболика је контроверзна, доприм делом због своје припадности организацији Аутизм Спеакс и њеног става током година да је аутизам нешто што треба поправити или излечити, његовог третмана аутизма као терета. за родитеље, и његова склоност да говори у име аутистичних људи, а не да дозвољава аутистично самозаступање.

„Ако неко носи 'Прославите неуродиверзитет!' трака то значи да знају и цене да мозак може да ради на много различитих начина. Ако вас занима како је неко одлучио да носи траку за прославу неуродиверзитета, покушајте да кажете „Свиђа ми се ваша трака!“ и можда ће вам рећи више о томе зашто га носе.”

Неколико учесника је такође поменуло да крзнени фандом већ покушава да подржи оне са физичким, перцептивним и комуникацијским разликама због своје посвећености инклузивности — делимично зато што су толико навикли да прилагоде крзнарима, чија је покретљивост, вид и слух или способност говора често прилично ограничена! Пружање више о разовања фандому о начинима на који се људски мозгови, тела и стилови комуникације разликују и давање крзнама начина да сигнализирају да разумеју и да су вољни да помогну помоћи ће људима са спектром аутизма да виде и знају да

могу да рачунају на ту подршку своје заједнице. Промисли: „Не знам како да правилно комуницирам са свим тим људима јер уопште не познајем ниједног од њих.“ Многи учесници из спектра аутизма изјавили су да имају потешкоћа да знају како да се друже у већим групама, посебно када је у питању иницирање разговора са странцима или укључивање у групне разговоре.

Учесник: Мало је тешко јер не знам када да се укључим или када да направим интеракцију, тако нешто. Заиста ми је тешко јер ја, па, имам аутизам, и не знам како да правилно комуницирам са свим тим људима јер уопште не познајем никога од њих. Истраживач: Када вам то добро функционише? Учесник: Па кад знам некога, ваљда. Лако могу да им приђем и кажем: 'Хеј, познајем те са овог места' или нешто слично. Истраживач: А шта то отежава? Учесник: Кад их не познајем још зато што, па, имају много других пријатеља, и немају још времена за некога попут мене кога не познају.

Као резултат тога, многи аутистични крзнени се често осећају изгубљено или на руку на великим друштвеним окупљањима. 13.

„Једноставно никада нисам био веома друштвен за почетак, и може ми бити тешко да удем први који ће почети да говори, или, знате, да проговорим. Никад нисам сигуран шта да кажем, осим ако, знате, неко као пита ме питање, или смо већ на делу неке врсте разговора, а ја, знате, имам шта да кажем. Велике групе су ме увек чиниле нервозним.“

Понекад ова анксиозност потиче од погрешне перцепције да се сви други познају и да јесу већ савршено пријатно једно са другим.

„Изненадили смо се колико људи каже: 'Само се осећам стидљиво јер се сви други познају и не знам како да уђем', а ја као, све што вам треба је неко да иди, 'хеј, дођи овамо. Можеш седети са нама.' И то је оно што покушавам да урадим. Јер сам тако ушао. Био сам уплашен. Нисам знао одакле да дођем. На мом првом сусрету, овај мали сусрет. И био сам престрављен јер сам познавао особу која ме је одвела тамо да идем, јер сам желео да бар имам некога кога познајем, али сам уопште – отишао сам горе и био сам као 'Морам да скупим храбрости' и причао сам овој једној девојци. Који је сада мој најбољи пријатељ већ четири године.“

За неке, имати бар једног доброг пријатеља на располагању за упознавање чини велику разлику када је у питању проналажење леда.

„Када сам се први пут придружио, био сам помало нервозан што некога познајем. И оно што ми је заправо помогло да уђем у то је да сам упознао неколико људи и заправо су ме охрабрили да изађем и зајавим се, и испоставило се да је то било заиста зајавно.“

Такође је генерално лакше представити се појединачним крзнама него ујачити се у веће групне разговоре.

13 Да не звучи као покварена плоча, ова осећања тешко да су јединствена за само.

неуродиверсе фуриес; такође их често доживљавају неуротипични крзнени! Посматрали смо велики број крзнених људи како сами лутају својим првим крзним конвенцијама, превише нервозни да и се представили другима око себе.

„И ја имам неке изазове, као што је рад са великим групама. Дакле, покушавам да комуницирам са једном особом у једном тренутку, да их осетио да имам интеракцију која ми је потребна да их повезала пријатељство.“

Једном када се успостави веза, интеракција постаје много лакша.

„Тешко је прво причати, али када то урадиш постаје лакше. А онда, као што сам рекао, само спирално. Као да дођем више самопоуздања и онда могу да почнем да разговарам са више људи, и осећам се пријатно када то радим.”

Препорука: Догађаји у малим групама усмерени на особе са спектром аутизма и оне са другим разликама у друштвеној комуникацији. Да бисмо помогли људима који се боре да упознају људе у великим групним окружењима као што су крзнене конвенције, препоручујемо недозвољенима да размотре организацију „НеуродиФУРСити Меет-анд-Греет“, где људи са изазовима у друштвеној комуникацији могу да се повежу једни са другима у мањим групама и где не морају да се питају да ли су други око њих заинтересовани да разговарају са њима.

„Мислим да би могло бити од помоћи имати прилике или сесије на које људи могу да оду, а који су мањи по броју, што би помогло људима из спектра да се осећају мало лакше или без оклевања. Јер то ипак није лако.”

Догађај би могао да садржи структуриране прилике за разговор са још једном особом у исто време, при чему неки учесници предлажу нешто попут формата „брзих састанака“ где се људи насумично упарују са другим учесницима панела за кратак разговор, можда док читају са листе теме разговора. 14.

„Да је овде била написана сесија и да се помиње да је то сесија за људе из спектра да имају прилику да упознају људе – али у овој групној сесији, то би била прилика један на један за неколико минута ту и тамо у мирнијем крају.”

14 Заправо, неки од наших учесника су споменули да су наше фокус групе функционисале у томе.

начин за њих: дајући им прилику да воде структуриран разговор у малој, тихој групи.

Овакви догађаји би омогућили људима из спектра да се повежу и потенцијално стратегирају искуства и препоруке из сопственог искуства. Такође би имао потенцијал за стварање већи осећај припадности.

„Мислим да је део тога као, ако схватите да нисте сами, то ће вам помоћи. Јер понекад помислиш 'ох, то сам само ја, ја сам једини који полуди, ја једини има проблем' и само изградиш целу ову ситуацију, тако да је као да волиш састанак-и -поздрави, види ови други људи попут тебе, понекад је лакше.”

Из тог разлога, препоручујемо да крзнене конвенције размотре стварање могућности за људе који се идентификују као неуродивергентни да се састану и друже једни са другима. 15 Ове врсте малих група, структурираних могућности за људе да комуницирају један на један без страха од питања да ли друга особа жели да разговара са вама или муке да размишљају о чему да разговарају, помогле би онима који се боре са овим почетним препрекама склапању пријатеља. Такође бисмо препоручили да се сви догађаји попут овог заказују на почетку програма како би се учесницима омогућило да имају користи од веза које су успоставили тако што ће моћи да комуницирају са својим новооткривеним пријатељима током остатка конвенције.

Препорука: Водичи за волонтере Још једна препорука је да направите листу волонтера који су на располагању да се друже са стидљивим придошлицама и покажу им около.

„Током своје прве конвенције давио сам се и срео сам се са неким током панела за писање који ми је понудио да ме само прати. И то, само што сам имао некога на кога сам могао да се ослоним, могао сам само да разговарам са њима, то ми је заиста помогло, тако да нисам морао да се фокусирам на све око се е.”

„Имати некога ко може да вас води може ити од велике помоћи.

У групама је било много дискусија о томе како поставити такав списак, где га угостити и како и му се људи могли придружити, иако се није појавио јасан консензус о нај ољим праксама осим осећаја да и то могло ити слично начину на који људи до ровољно се пријављују као руковооци крзнама. Тхе.

15 Такође, удимо реални: реч „неуродифурзност“ је превише до ра да и је прескочила!

механика како се ово ефикасно носити ће се готово сигурно разликовати од догађаја до догађаја. Важно је осигурати да свако ко дође у превару и уде стидљив з ог упознавања нових људи, може имати ар једну осо у са којом и се могли дружити, некога ко ће их представити другима и генерално да уде пријатељ у гомили. Препорука: Пријатељска клупа Још једна сродна препорука коју је дао један од уредника овог поглавља је да одредите клупу или друго такво место у главном конгресном простору где учесници могу да седе ако желе да неко започне разговор

њих. За разлику од неформалних простора за дружење као што је „Зоолошки врт“, где људи могу да иду из разних разлога, Пријатељска клупа је експлицитно означена као место намењено људима који желе да се упознају и разговарају са другим људима које не познају. Заиста, једна од највећих тачака анксиозности када прилазите некоме да их поздравите јесте да се питате да ли је та осо а заинтересована за разговор са неким. Пријатељска клупа уклања ову нејасноћу из ситуације и подстиче људе да уду сигурнији у започињању разговора са странцем. Са друге стране, алтруистички крзнени који желе да помогну усамљеним или стидљивим крзнама да се друже могу да пазе да виде да ли неко седи на клупи сам. Про лем: „Покушавам да одем откад сам напунио 18 година... Буџетски и финансијски разлози су ме локирали.“ Многи наши учесници су навели да их финансијски фактори често спречавају да учествују у фандому на све начине на које су желели.

„Ако нисте до ро и не зарађујете пуно новца, једноставно је тешко и стресно.

Иако је новац често ограничавајући фактор за многе крзнене, имајући у виду и цену крзна и конвенције (видети Поглавље 8), као и чињеницу да су многи крзнени млади и на факултету (видети Поглавље 13), људи са спектром аутизма често имају додатне потешкоће да се оре да пронађу и задрже посао. Посе но су родитељи младих из спектра често пријављивали да се осећају растрзано између уз уне по цену одела и захвалности за друштвене енефиције које пружају.

„Прво сам јој помогао да је купи. Мислим да је то ило девет стотина америчких долара - и ио сам из езумљен. А ја сам рекао: "О мој Боже. Девет стотина." Њеног тату је цена мало одвратила, али ја сам рекао: „То је њен новац. Нека купи шта хоће." Она је веома интровертна, веома тиха, али.

када стави своју маску, свој костим, постаје веома ујна, и позираће за слике, а знаш да је никад у животу не видим да то ради. И зато мислим да је за њу - и за мене - сјајно видети како показује различите емоције."

Препорука: Истражите могућности финансирања/попуста за људе из спектра Ово је ило још једно једно од питања где је из наших дискусија произашло мало јасних решења. Као истраживачки тим, питали смо се да ли можда постоје могућности за стварање или проналажење финансијске подршке за људе из спектра аутизма који желе да присуствују про лемима или купе крзнено одело, али који то не могу да ураде з ог

недостатак финансијских средстава. Један изазов за формални попуст или програм стипендија је да многи људи погођени аутизмом или сличним изазовима друштвене комуникације немају формалну дијагнозу аутизма, посебно они који једноставно не могу приуштити да им се дијагностикује. Други изазов је тај попуст програми усмерени ка једној групи ризикују појаву неједнакости према другим групама које и такође могле имати користи од такве подршке (нпр. крзнени који су из група које су маргинализоване на друге начине).

16 Друга опција је да се овај проблем реши кроз неформалну сарадњу: на пример, произвођач крзна и могао ићи вољан да ради по смањеним трошковима са мрежама терапеута/клиничара који раде са људима из спектра аутизма. Друга опција и могла ићи стварање фонда за стипендије за људе из спектра како и до или помоћ за трошкове путовања на крзнену конвенцију. Иако и у почетку могло изгледати сувишно сугерисати да и спољни извори могли ићи вољни да финансирају овакав подухват, пошто користи од крзнене заједнице и крзнања за људе из спектра постају све познатије, они изван заједнице могу постану спремнији да то финансијски подрже. На крају, важно је напоменути, као што су многи учесници урадили, да куповина скупог крзна или чак присуство на великој националној конвенцији није неопходно да исте или део фандома. Континуирано ширење локалних догађаја, отвореност заједнице према мање сложеним оцима лицима фурсуитинга и спремност да се

да многи чланови заједнице пусте пријатељима да испробају своја одела, помажу да ове прилике буду више доступно ширем.

16 Могло и се рећи да и крзнени могли прикупити новац кроз до-ротворне акције за такве.

фонд, с оциром на то да су крзнени легендарни сакупљачи средстава — скоро свака конвенција крзна укључује до-ротворну аукцију у сржи свог програма. Ови до-ротворни напори су, међутим, традиционално усмерени на организације за заштиту животиња.

распон људи. Проблем није сам недостатак новца, већ недостатак приступа. Као таква, монетарна решења су далеко од једине опције! 17 Проблем: „Мени је ово веома чудно“ Родитељи и други чланови породице младих са спектром аутизма заузимају јединствену позицију у фандому. Често уче о новој и непознатој култури и могу се осећати несигурно да ли да их подрже

учешће члана породице у тој култури или, ако желе да је подрже, можда не знају како да је подрже. Ово је посебно вероватно случај ако су почетници када је у питању крзнени фандом. Говорећи о овој идеји, чланови породица људи из спектра често су пријавили почетни осећај конфузије или чак нелагоде у вези са фандомом, који је генерално нестао када су се оци упознали са фандомом.

„Мени је ово веома чудно. Зато сам дошао да видим о чему се ради, зашто је мој син толико умешан у то. Али сада ми то има више смисла. Знаш, начин на који он види ствари, то је оно што ја сада видим! До-ро, не разумем: зашто је ова осо а овако о-учена? Зашто се ова осо а тако понаша?

Јер то није начин на који их ја тумачио ствари. Али њему је то веома пријатно, и удобно му је овде. Мислим да много тре а да иде у о-разовање, код људи попут мене.”

Упркос томе, родитељи се и даље понекад питају како да помогну свом детету да остане е-зедно у култури која је на много начина непозната, посебно имајући у виду централну улогу Интернета.

„Могу ли поставити питање? Једна од ствари зог којих сам се заиста заринуо је као што сте рекли, да ћаскате на мрежи са својим пријатељима – мој нема пријатеља са којима физички комуницира осим ако није овде. Све је на мрежи. И све време ринем да ће ићи људи који ће га искористити. Може ли неко да разговара са мном о томе, да ли је то оправдана рига?”

17 Друго могуће решење, на пример, може ићи прикупљање донација од „пензионера“.

крзнене костиме које треба испробати или поделити са крзнарима на конвенцији који нису у могућности да приуште своје крзно, али и ипак желели прилику да сами испробају крзнање. То не би коштало много - можда цена доброг дезинфекционог спреја за одржавање доброг хигијенске праксе када делите крзнено одело!

Мучили су се како да наставе процес учења који су они и чланови њихових породица имали на крзним догађајима када се врате кући.

„Не знате колико их волео да постоји оваква група у близини места где живимо где их могао да дођем и разговарам са људима да схватим: Шта радим од помоћи? Шта радим, а није од помоћи? Заиста их волео да постоји неко место где могу да одем да разговарам са људима!”

Препорука: Размислите о информативним дружењима за локалне родитеље током целе године. Ово је била још једна област у којој наше групне дискусије нису дале много јасних одговора. Међутим, наше истраживање тим је имао нека размишљања о томе. Крзнене конвенције као што је Антроцон нуде панеле до родошлице и информативне садржаје и догађаје за родитеље који прате своју децу на клупу. Међутим, ови догађаји се дешавају само на неким конвенцијама, па чак и ако се одрже, дешавају се само на конвенцији, једном годишње. Дружења током године за родитеље чија су деца заинтересована за крзнени фандом могу бити од помоћи, посебно за родитеље и чланове породице неуродивергентних крзненых.

Нека врста састанка „Неуродиверзитет у крзненом фандому“ у Питсбургу или другим великим градовима домаћинима, идеално пре саме конвенције, омогућила је родитељима да сазнају више о догађају који њихово дете жели да присуствује и може помоћи породици да се припреми за догађај, предвиди потребе свог детета, па чак и да им помогну да унапред склопе пријатељства која могу да негују током саме конвенције. А ако је потражња у једном граду донекле ниска, нема разлога зашто се такав сусрет не би могао понудити и виртуелно путем видео конференција. 18 Прозор: „Тешка ствар је што она не може никоме да каже о томе.“

Једна закривљеност, повезана са горе наведеним прозором, коју често постављају родитељи и чланови породице људи из спектра, јесте друштвена стигма усмерена према крзнама (види Поглавље 21). Учесници су се питали да ли ова стигма отежава члановима њихових породица да имају користи од друштвене подршке коју нађу у фандому и да ли се она може искористити за корист до краја живота или су приморани да одвоје своје крзнене интересе од њихов свакодневни живот.

18 Још једном, ово је сугестија која је од користи изван родитеља и чланова породице.

неуродивергентни крзнени: организације као што су Момс оф Фурриес показале су да постоји потражња за догађајима и ресурсима намењеним родитељима са крзненом децом.

„Тешка ствар је: она не може никоме да каже о томе. И она прави ове, знате, сјајне костиме, а ја увек желим да покажем својим пријатељима. Знате, 'Погледајте ове невероватне ствари које је направила!' И мој једини пријатељ је сасвим у реду са тим. Али ило ко други и ио као, знаш, 'Шта то радиш? Зашто охрарујете ову врсту ствари?’”

„Мислим да је најтеже, и приметио сам ово код његове школе када је почео да долази: да су његови вршњаци или Некако испрва подсмехујући, знаш, 'О, човјече, не могу вјеровати да то радиш.'”

Препорука: Континуирани напори да се исправе погрешне перцепције и подигне свест о фандому Као што смо показали на другим местима у овој књизи, популарни стереотипи и заблуде о крзнама отежавају им да интегришу своја фандомска искуства — укључујући предности које долазе од фандома — у остатак њиховог живота. На срећу, чини се да се клима окреће, укључујући новије позитивно извештавање о фандому у медијима као што су ЦНН и Роллинг Стоунс, све веће и разноврсније

учешће у фандому и реалистичнија слика крзна који се пројектује у културну свест док крзнени дојци ијају контролу над својим наративом (нпр. друштвени медији, документарни филмови произведени од фандома). Надамо се да ће књиге попут ове, представљање нашег истраживања у академским часописима и ширење нашег рада у популарним медијима такође помоћи да се подигне културна свест о крзнама – како они јесу, тако и предностима фандома – и за аутисте. крзнене и за крзнене уопште. Закључак Рад представљен овде представља само делић питања која су се појавила док дугоље копамо у тему аутизма и неуродиверзитета у крзненом фандому. Унос толиког броја неуродиверзитетних крзна и чланова њихових породица помогао је да се расветле неки од јединствених проблема са којима се суочавају у фандому, као и нека потенцијално плодна решења.

Што је још важније, они су такође истакли разлог зашто је вредно напора да се фандом учини инклузивним местом за неуродивергентне крзнене – предности које су пријавили од фандома јасно показују да је крзнени фандом апсолутно позитиван за њих. Штавише, учење о потребама и препорукама неуродиверзитетних крзната такође је помогло да се расветле неки нови начини да се користе не само њима, већ и крзненој заједници.

у целини—многе од препорука које су дали и готово сигурно иле до родошле од стране крзног фандома у целини! Радујемо се наставку овог истраживања у будућности, и као начин да пронађемо нова питања и одговоре о неуродиверзитету у крзненом фандому, али и као начин да дамо глас онима који имају толико тога да нас науче о фандому и, ипак, тако често остају нечувени.

Литература Марсцхалл, А. (2023, јануар 12). Да ли треба да кажете „осо а са аутизмом“ или „аутистичка осо а“? Веривеллминд. [хттпс://ввв.веривеллминд.цом/схоулдиоу-саи-персон-витх-аутизм-ор-аутистиц-персон-5235429](https://www.verivellmind.com/schouldiou-sai-person-vitx-autism-or-aautistic-person-5235429).

Поглавље 24.

Крзнени идентитет, крзнени капитал и интрасонаси: спајање квантитативних, квалитативних и антрополошких налаза како и се формирао модел разлучивања идентитета крзнених фандома (ФФИРМ) Схарон Е. Ројертс.

Моје темељне концепције идентитета, формирања идентитета и решавања идентитета су укоренење у теоријском оквиру који је прво итно изнео Ерик Ериксон (1959, 1968, 1978) средином 20. века а даље су га развијали други социолози и психолози у наредних 50 година. Идентитет се односи на свест о нечијем кохерентном осећају себе који опстаје у простору и времену. Основна карактеристика Ериксонове дефиниције идентитета је да се суштински део особе развија у младости и остаје релативно доследан током одраслог живота. Идентитет особе се појављује кроз развојну активност која се назива формирање идентитета, која је широко дефинисана као процес којим појединац синтетише улоге одраслих, личне идентификације, понашања и вредности – развојно постигнут у контексту веће заједнице која препознаје и потврђује појединца. (Ериксон, 1959, 1968). Ово је у супротности са резолуцијом идентитета, која описује завршетак развоја везаног за идентитет

задачи – што резултира дугорочним опредељењем за улоге одраслих и идентификације које повезују појединце са већом заједницом док их истовремено разликују од других у тој заједници (Ројертс, 2007). У нашој концепцији његовог мерења, резолуција идентитета укључује поделементе „формирања само-идентитета (интеграција и диференцијација) и формирања друштвеног идентитета (радне улоге и поглед на свет)“ (Ројертс & Цоте, 2014, стр. 225). Другим речима, појединци пролазе кроз транзицију у одрасло до а мора да заврши развојне задатке повезане са откривањем ко су и у шта верују у вези са (1) како се овај основни осећај сопства уклапа у већу заједницу (интеграција), али (2) је истовремено јединствен или нишан унутар те заједнице (диференцијација) (Адамс & Марсхалл, 1996), док (3) стицање о разовних акредитива или вештина потреба за самоодржавање (рад улоге) и (4) развијање усавршеног погледа на свет који преноси сврху и значење. Штавише, ово разумевање идентитета не укључује само концепте истраживања

—и посвећеност—улозима одраслих (Марциа, 1968, 1980), наглашава свест о том сујективном

осећај се и континуитета (его идентитет), континуитет понашања у међуљудским ангажманима (лични идентитет) и поседовање својих друштвених улога и статуса.

ити препознат од стране веће заједнице (друштвени идентитет) (Цоте & Левине, 2002). Овај теоријски модел формирање идентитета укључује елементе неколико дисциплина, као што су развојна психологија, социјална психологија и социологија. Користио сам овај оквир у својој академској каријери за проучавање различитих концепата: прелаза од о разовања до посла у младости, ризичних понашања, поремећаја у исхрани и, наравно, крзна. За већину ових тема, стратегија је ила мерење различитих нивоа формирања идентитета или резолуције идентитета и моделирање како се резултати на овим скалама идентитета односе на друге мерене варија ле, као што су стилови родитељства, спремност за факултет, учесталост епизодног пијења и исходи менталног здравља, попут анксиозности. Важно упозорење: „Чувени идентитет“ Репор једном ме је замолио да разјасним шта сам мислио када сам рекао да се људи „идентификују као крзнени“ или „крзнени се идентификују са својим фурсонама“. За мене, крзнени идентитет се односи на индивидуални осећај самосвести и осећања припадности заједници који је резултат учешћа у крзненем фандому. У тој дефиницији, прилагођавам елементе нео-ериксоновског приступа да опишем формирање идентитета и смислено самооткривање кроз антропоморфне и друштвене везе које многе крзнене – али не све – искуство јер је део крзненог фандома. Када говорим о људима који се идентификују као крзнени, мислим на њихову осећајну и значајну повезаност са крзненим фандомом, а када кажем да „крзнени идентификују се са својим фурсонама“, описујем смислену везу коју неки крзнени развијају са својим фурсонама, што може олакшати истраживање, саморефлексију и свесност, и људски раст. Овај рад на идентитету настаје з ог до ровољног укључивања у заједницу – достигнутог статуса из ора. Дакле, крзнени идентитет је врста садржаја – друштвене улоге – која подржава процес развоја идентитета. 1 Важно је да крзнени идентитет није оријентација у мојој употре и термина. јесте није заштићен статус. То је посе но значајан идентитет о ожаватеља који укључује креативну саморефлексију и везу са нечим већим од самог се е. На исти начин, неко и се могао идентификовати као љу итељ Звезданих стаза и искусите личне и значајне користи од сродних активности – присуствовање конвенцијама, повезивање са другима лично и онлајн, и извлачење користи од ило какве саморефлексије, осећаја припадности заједници и каснијег раста као осо е која долази од ића.

1 Видети Цоте и Левине (2015, стр. 15-18) за нијансиран опис диференцијала.

димензије идентитета и сопства.

повезан са заједницом. То је крзнени фандом. 2 Међутим, терминологија је такође помало зезнута јер постоје и друге адаптације речи идентитет које су више приписане—и законски заштићене—статус и значење, као што су родни идентитет и расни идентитет. У мојој тренутној употре и термина, крзнени идентитет није еквивалентан овим другим статусима. Међутим, важно је напоменути да многи крзнени имају заштићене статусе, као што је део 2СЛГБТКИ+ заједнице. 3 Резолуција идентитета у продуженој транзицији у одрасло до а Знати ко сте је кључни развојни задатак адолесценције и младости. Стотине истраживача су се залагале за предности формирања идентитета и његову везу са ез рој исхода до ро ити. Моје истраживање дисертације је испитивало предности решавања идентитета за исходе менталног здравља — налази су показали да је веза између до ро развијеног, кохерентног осећаја за се е и до рог менталног здравља јака (Ро ертс, 2007). Међутим, тхе задатак формирања кохерентног осећаја се е траје дуже него икад у западњачким друштвима. Неки развојни психолози сматрају да је промена толико ду ока да су назвали нови развојни период између адолесценције и одраслог до а – одрасло до а у настајању (Арнетт, 2000, 2004). И док су неки заговорници одраслог до а описали продужени прелазак у одрасло до а у енигним терминима, други истраживачи су изразили за ринутост да ако формирање идентитета

стагнира, онда може имати озбиљне развојне последице по појединца (Цоте & Аллахар, 2011; Цоте & Левине, 2002, 2015; Ројертс & Цоте, 2014). Али зашто задатак развоја идентитета постаје све тежи у савременим западним друштвима? И какве ово везе има са крзнама? Да ли их одговорио на ова питања, морам да објасним нешто више о развоју идентитета кроз људску историју и како се он драстично променио да и постао застрашујући задатак – у почетку са индустријском револуцијом, а затим још више са револуцијом информација. 4 Можда се питате шта.

2 Ипак, мислим да крзнени фандом за неке нуди својим учесницима.

изузетна прилика за раст и повезивање са другима која мења живот - више него што је моја повремена веза са трекером. У овом поглављу ћу се позабавити овим аспектом крзног фандома. 3 2СЛГБТКИ+ Два духа (аутохтони), лезбејка, геј, бисексуалац, трансродна особа,

Квеер, Интерсек 4 Као социолог, озбиљно сам заљутан за последице предстојеће вештачке интелигенције.

револуција из много разлога, али већа неповезаност људи од доживљаја значајних интеракција је свакако на листи.

ова социолошка теорија има везе са крзнама, али касније у поглављу, предложићу теорију да објасним како крзнени фандом пружа својеврсни противотров условима касномодерног друштва за неке крзнене. Да ли објаснио које муке улажава фандом, прво морам да опишем проблем. У прединдустријским друштвима, осећај људи за себе произашао је из њихове идентификације са другима у својој заједници (Цоте & Левине, 2002). На пример, у предмодерним друштвима, већина људи је имала своју „уједињеност“ за њих установљену очекивањима њихове заједнице, која су била заснована на одговорности предака. Обично су следили унапред одређени пут укоренењем у породичном статусу, занимању и родним улогама. Као што је то описао Диркем (1893), постојала је истовестност искуства која је држала друштво на окупу — он је то назвао механичком солидарношћу. Снажне везе заједнице које су биле укоренење у примарним групним односима водиле су животе људи и обликовале њихове поступке – није било потребе да се „смисли“ шта ће особа „бити“ када „одрасте“ јер постојећа структурална очекивања и норме већ је диктирао одговоре (Цоте & Левине, 2002). 5 Међутим, индустријска револуција је трајно пореметила ову врсту једноставног друштва јер је увела еру нових радних улога које су захтевале специјализоване вештине (Диркем је то назвао сложеност поделом рада), продају свог рада за плату, опсежније образоване децу и младост, више миграција у градове, мање везе са другима (тј. заједница странаца) и мања величина породице. Доминантни утицај примарних група и малико повезаних заједница на појединце у предмодерним друштвима прешао је у модерним друштвима на секундарне групе које су биле различите. Ови нови услови друштва довели су до веће изолације и повећали потенцијал за аномију. 6 Ово је била изузетна количина промене која се догодила у релативно кратком временском периоду, а како смо прошли индустријску револуцију и кроз информациону револуцију која је почела 1950-их, сваки од ових услова се продуковао у својим последицама како смо улазили у еру касне модерне (Цоте & Левине, 2002). Истовремено, настајући друштвени фокус на индивидуализам - где људи имају "слободу" да "изаберу" свој животни пут - додељен је.

5 Да буде јасно, постојала је и значајна неједнакост у предмодерним друштвима.

6 Теорија аномије Емила Диркема — стање безнормности, где су норме.

дефинисано као културолошки прикладна очекивања понашања која обликују начин живота људи—што је предложено 1893. изгледа да има све веће заслуге сваке године (види превод на енглески у Диркем, 2014).

одговорност према појединцу да утре свој пут ка просперитету. 7 Ситуацију додатно погоршава напредак технологије који ставља све већи притисак на младе да стекну диплому након средње школе како и или конкурентни на тржишту рада (Цоте & Аллахар, 2011). Иако се за неке сматра ослобађајућим, свеprisутност „индивидуалног изора“ у модерним друштвима посљедишно уводи нове развојне рањивости за формирање идентитета (Сцхвартз, 2000), јер „људима недостаје осећај самоопредељења укоренењен у заједници других, који је био основа људског идентитета кроз историју“ (Цоте & Левине, 2002, стр. 2). Узето заједно, створила су савремена, западњачка друштва услови у којима су млади – ако су довољно привилеговани – често наоружани у развојне мораторије док зарађују акредитиве да буду конкурентни за послове, манипулисани конзумеризмом и ометани друштвеним медијима – све у позадини превеликог изора, премало смерница, и култура прожета индивидуализмом (Цоте & Аллахар, 2011). Штавише, ови друштвени и економски услови довели су до продужене транзиције у одрасло доа — све већег одуговлачења времена које је потребно да се постане независан и самодовољан члан друштва одраслих са потпуно формираним осећајем. од се. Ово оставља чланове постиндустријских друштава метафорички - а понекад и дословно - вијугајући и тражећи ствари које и им помогле да створе смисао у својим животима 8 или их једноставно довољно одврате од суочавања са њиховом изазовном реалношћу друштвене изолације (Цоте, 2000), коју је додатно погоршала пандемија. Све то утиче на људски развој, шире и даље формирање идентитета, конкретно. Разни социолози и психолози 9 већ неко време труде о штетним ефектима касномодерног друштва на дојорит појединаца. Истраживачи на терену су писали о њиховом.

7 У овом типу окружења фокус на индивидуалном просперитету и претпоставци.

потпуне активности такође замагљују преостале структуре (раса, пол, социоекономски статус, старост) које у великој мери диктирају наш друштвени положај у свету и делују као невидљиви олакшивачи или аријере приликама (тј. скривени, али значајни узроци неједнакости). 8 Мислим да је то један од разлога што се људи лако увуку у модне трендове, славне личности.

опсесија, екстремна политика, култови, теорије завере, друштвени медији, итд.—изоловани људи су очајни да припадају нечему што је веће од њих самих (видети теорију масовног друштва; Корнхаузер, 1959). 9 Ерик Ериксон, Ентони Гиденс, Џејмс Коте, Антон Алахар, Стив Берман,

Мерилин Монтгомери, Паиви Фаџукоф, Сет Шварц, да споменемо само неке.

за ринутост у вези са последицама зог тога што млади не развијају суштински осећај се (нпр. Цоте & Левине, 2002, 2015) – да ли је то резултат ометања потрошача, гуитка везе са заједницом других који нас потврђују, суочавања са тиранија изора, али им недостају смернице за утрти пут напред (Сцхвартз, 2000), или чак једноставно уверење да је суштински смисао Ја једноставно више није неопходан развојни исход и да је фрагментација сопства ослобађајућа (Герган, 1991). Потребне су интервенције, а крзнени фандом може бити јединствен пример како људи могу да се носе са нормативним неадекватностима савременог друштва или да надокнаде за њих. Као такво, питање шта млади у постиндустријским друштвима раде са слодним временом током продужене транзиције у одрасло доа ило је од кључног значаја за мене, и заинтересовао сам се за развој идентитета крзнених док су учествовали у крзненем фандому. Инвентар питања идентитета Када сам се 2011. придружио Међународном антропоморфном истраживачком пројекту, један од мојих првих упита био је да узмем меру коју сам развио као део мојих докторских студија и применим је на крзнени фандом. Занимало ме је да видим како су људи постигли резултате на Инвентару пролема са идентитетом (И 3), који мери резолуцију идентитета (Роертс & Цоте, 2014). 10 И 3 је преведен на најмање четири језика и приказан је

да буде ефикасан алат за процену решавања идентитета у многим земљама широм света. Има капацитет да мери задатке само-идентитета (интеграција и диференцијација) и задатака друштвеног идентитета (рад и поглед на свет) док охватата три нивоа формирања идентитета (его, лични и друштвени). Пуна скала се састоји од 48 ставки (Ликерт од 6 тачака). 11 У овом поглављу, осим ако није другачије назначено, резултати И 3 су представљени као просек од 6 за сваку од четири подске, од 12 за задатке самоидентитета и задатке друштвеног идентитета и од 24 за укупно разрешење идентитета.

10 У то време, био сам тотални аутсајдер фурри-фандома. Већ сам у записнику (види.

Робертс, 2022) наводећи да, када сам почео да проучавам крзнене, нисам имао шта више да радим осим онога што Научио сам из злогласне епизоде ЦСИ. Међутим, као неко ко успева у томе да има отворен ум и да буде отворен за нова искуства, одлучио сам да не верујем, већ да се сложим науком и пустим да ми подаци кажу које закључке треба да извучем о крзненим, уопште и идентитет формација у крзненем фандому, конкретно. 11 Скала се креће од 1 до 6 (уопште се не слажем, не слажем се, донекле се не слажем, донекле.

слажем се, слажем се, у потпуности се слажем).

Тхе Фурри Фандом—Подаци о резолуцији идентитета.

Опште перформансе И 3 у Фурри узорцима Током година, видели смо доследне налазе у вези са до перформанса И 3. Преко 14 онлајн и конвенцијских узорака које смо прикупили током 2011-2019, просечни резултати интеграције крзна на И 3 скали или су константно изнад средње тачке (3,5) и просечно 4,28 (4,0-4,5). Слични трендови су утврђени и за диференцијацију, која је у просеку износила 4,20 (3,8-4,5). У девет онлајн и конвенционалних узорака у истом временском оквиру, резултати рада крзна су такође константно или изнад средње тачке скале, са просечним резултатом од 4,19 (3,9-4,5), а резултати погледа на свет од 4,17 (3,6-4,7) су такође или слични. Све у свему, ово показује изузетну доследност мерења И 3 у крзненем фандому. Мала варијабилност у четири подске је такође у складу са подацима који су претходно прикупљени из узорака без крзнене коже који су документовали лаго повишене резултате интеграције и нешто ниже резултате погледа на свет. Такође у складу са нашим претходним истраживањем, онлајн студија из 2017. године показала је да су све четири подске И 3 позитивно повезане са мерама психолошког лагостања. Међутим, И 3 резултати — сами по себи, као ројеви — не значе ништа јер тек треба да развијемо опсежну, национално репрезентативну метрику прага. Од студија које смо завршили, можемо очекивати да ће И 3 резултати узорка флукуирати као производ других демографских варијабилности. На пример, очекивали смо да видимо да ће резултати И 3 бити виши код старијих (30+) људи јер су они — вероватно — развили суштински осећај познавања себе како старе, или смо могли очекивати да подскала која представља рад одови или нижи за оне који су још увек или ангажовани у пост-средњошколском образовању. Стога, пошто знамо да крзнени фандом углавном остаје „млади“ фандом, могли смо очекивати ниже И 3 резултате од контролне групе коју су чинили старији учесници. Поставља се питање шта се дешава са резултатима И 3 ако узмете у обзир – узмете у обзир – ове друге варијабилности тако што ћете их статистички контролисати? Да ли ће резултати фурриеса И 3 бити другачији од различитих контролних група? Постоји ли нешто у вези са крзненим фандомом што олакшава раст идентитета? Резолуција идентитета код крзнених наспрам не-крзнених. Наш следећи задатак је био да видимо да ли можемо да откријемо ило какве разлике између крзног узорка и узорка без крзна. Као такви, прикупили смо податке из узорка од 942 крзна (просечне старости од 26) и контролне групе од 782 не-крзнених (просечне старости 32 године). Користећи мере интеграције и диференцијације и контролу старости, пола, прихода, либерализма и образовања, могли смо да упоредимо резултате идентитета за две групе

и.

открили су да крзнени имају значајно веће резултате на И 3 и да су крзнени који идентификују цис-мушјаке посебно имали највише користи од учешћа у фандому. Ово је још занимљив налаз јер, у узорцима без крзна, неки нови подаци указују на то да се чини да се цис-мушкарци боре са задацима формирања идентитета (имају ниже резултате) више него цис-жене. Међутим, желели смо да видимо да ли су предности идентитета за крзнене у односу на не-крзнене повезане са тим да су део једног ког фандома или је то јединствено за крзнени фандом. Резолуција идентитета код људи итеља крзна, људи итеља анимеа и људи итеља фантазијских спортова Конкретно, желели смо да испитамо ефекте идентитета који су сами креирали и других створених фантазијских идентитета проучавајући три групе оценаваатеља: фурриес, аниме и људи итеље фантазијских спортова. Крзнени, који су у крзненом фандому везани интересовањем за антропоморфизам, обично стварају нељудски животињски идентитет који се зове фурсона, који је често идеализована верзија њих самих. Људи итељи анимеа, који обично уживају у анимацији у јапанском стилу, могу косплаи као омиљени лик (или више ликова) у популарној култури коју најчешће креира неко други (нпр. лик из стрипа или филма). Људи итељи фантазијских спортова су обично људи итељи спорта који учествују у лигашким такмичењима тако што постају „менаџер“ сопственог фантазијског тима. Они играју играче и, на основу стварних догађаја у спортским тимовима, њихови тимови се такмиче

у лиги фантазије. Људи итељи (фантазијског) спорта изабрани су као контролна група за ову студију због свеprisутности спорта у северноамеричкој култури. Развили смо три прилагођене, али концептуално идентичне анкете тако да су биле прикладне за администрирање крзненным, људи итељима анимеа и људи итељима фантазијских спортова и користили смо 24 ставке И 3 за мерење задатака интеграције, диференцијације и укупног самоидентитета. 12 Укупно смо испитали 4.611 учесника — 1.031 крзнен из Антроцон-а у Пенсилванији (са просечном старошћу од 26,8), 3.159 људи итеља анимеа из А-Кона у Тексасу и онлајн (просечна старост 23,3) и 421 људи итеља фантастичних спортова на мрежи користећи Мецханизал Турчин (просечна старост 31,9 година). Затим смо спровели неколико општих линеарних модела и открили да постоје докази који подржавају нашу хипотезу да крзнени (контролишући старост, пол и посвећеност оценаваатеља) имају значајно више резултате — око 3 поена — на (укупним задацима самоидентитета) И 3 него људи итељи анимеа, и скоро 6 поена више од људи итеља фантазијских спортова. Све у свему, анализе за цео узорак су такође показале да су цис-мушкарци имали ниже резултате од цис-жена за око 2 поена на И 3, старија старост је била значајан предиктор виших И 3 резултата (око пола.

12 Укупни резултати задатка самоидентитета кретали су се од 6-144.

поен годишње), а низак ниво посвећености навијача је још повезан са нижим И 3 резултатима за нешто више од 6 поена. Узимајући у обзир све ствари, ити крзнени (у поређењу са оценаваатељима анимеа или фантазијских спортова), ити цис-женско, имати 13 година и имати висок ниво посвећености оценаваоцима, сваки јединствено и значајно објашњава варијационност у резултатима И 3 учесника. Резолуција идентитета у Фурриесу: шта се дешава? Дакле, шта се дешава у крзненом фандому? Да

исмо разумели мало више разноликости решавања идентитета у длакама, спровели смо студију која испитује факторе повезане са задацима самоидентитета (сумирање интеграције и диференцијације), 14 задатака друштвеног идентитета (сумирање рада и погледа на свет), 15 и тоталног идентитета (сумирањем четири И 3 подске) . 16 Анализа је обухватила податке о 2.360 крзна, а резултати су дали неке фасцинантне, прелиминарне увиде у факторе који доприносе решавању идентитета код крзна. Користећи комбинацију регресије и општих линеарних модела, проценили смо јединствени утицај неколико варијабли. Укључили смо свеукупну меру релативног лагостања тражећи од људи да се упореде са другима у својој земљи и пријаве свој релативни положај (мердевине, скала типа Ликерт од 1 = најгоре до 10 = најбоље), идентификацију са крзненным фандомом (идентификација, 1 = потпуно се не слажем до 7 = потпуно се слажем), 17 година и године. 18.

13 Није било довољно трансродних података у три узорка да би се спровео више.

темељна и инклузивна родна анализа.

14 Укупан резултат задатка самоидентитета од 12.

15 Укупан резултат задатка друштвеног идентитета од 12. 16 Укупан резултат за идентитет од 24. 17 У овој анализи, серија тестова је показала да је то емоционално повезано са.

крзнена заједница (фандом, скала типа Ликерт од 1 = потпуно се не слажем до 7 = потпуно се слажем), поистовећивање са крзним (фантазија, 1 = потпуно се не слажем до 7 = потпуно се слажем) и емоционално повезано са својом фурсоном (карактер, 1 = потпуно се не слажем до 7 = потпуно се слажем), ако се унесу као три одвојене независне варијале, дају сувише слично одовање свакој други када се користи за предвиђање идентитета. Тестови унутар су јеката нису открили значајне разлике између резултата о ожавања и фандома у овом узорку, а мере о ожавања и о ожавања су иле у високој корелацији ($p = .66$). Такође, регресионе анализе су показале да када су о ожавање и фандом унети секвенцијално у модел, о ожавање није дало јединствен допринос (као што и указивало значајно повећање R^2), а прелиминарни тестови путем регресије су показали да може постојати за ринутост з ог мултиколинеарности у овој анализи. ако и се све три варијале користиле као независне варијале. Као таква, донета је одлука да се коминују мере у једну ставку (Кронхове алфа .84).

Учесницима је постављен низ питања о њиховом фантазијском ангажману везаном за крзнене, укључујући и степен до којег су њихове фантазије са крзним темама укључивале да се поново замишљају као другачији од њиховог свакодневног живота. У анализу смо укључили две ставке које су постављале питање о степену осећајне разлике између себе и предмета фантазије са крзном тематиком. Прво, крзнени су упитани да ли се е замишљају као „ољу или идеалнију” верзију свог тренутног ја (идеално, 1 = никад до 7 = увек) и, друго, о томе да замишљају себе као „недопадљивију или лошију” верзију од њиховог тренутног ја (што је још горе, 1 = никад до 7 = увек). Такође смо укључили скалу отворености о томе да сте крзнени са породицом, пријатељима и свакодневним познаницима (отворено, 1 = потпуно се не слажем до 7 = потпуно се слажем). Укључене су и две категоријске мере. Прва је ила процена аутизма 19, а друга је процењивала ефекте пола користећи варијалу која је од учесника тражила да наведу најољу категорију која их описује (цис-мушкарац, цис-жена, транс-мушкарац, транс-жена и не-инарни/родни флуид). 20 Та ела 24.1 показује и нестандардизоване и стандардизоване коефицијенте 21 за предикторске варијале за задатке само-идентитета, задатке друштвеног идентитета и укупну резолуцију идентитета мерене И 3. Уопштено говорећи, укупни резултати показују да независне варијале (мердевина, идентификација, старост, идеално, отворено, горе, аутизам и пол) сваки јединствено и значајно предвиђа решавање идентитета

—виши резултати релативног лагостања, већа идентификација са фандомом, старији и отвореност у погледу крзна, све је то јединствено предвиђало веће резултате задатака самоидентитета, задатака друштвеног идентитета и укупне мере идентитета. Две варијале које су мериле фантазију са крзном тематиком — фантазију о томе ити другачији од тренутног ја као оља/идеалнија верзија се е и као непријатнија/гора верзија се е-предвиђено ниже оцене идентитета. Коначно, варијални аутизам је ио значајан предиктор решавања идентитета у сва три модела, али је пол значајно предвидео задатке самоидентитета (такође који је покретао значај у потпуној резолуцији идентитета), а не задатке друштвеног идентитета. Дакле, шта ови налази значе за предвиђање решавања сопственог и друштвеног идентитета?

18 Прекатегоризовано: 18-19, 20-25, 26-29, 30-45, 46+; ови су или у складу са.

претходна истраживања користећи И 3. 19 Не на спектру, на спектру, и нисам сигуран да ли је на спектру, где.

несигурна је ила референтна категорија.

20 За родну варијалу, родна течност / не инарни ила је референтна категорија.

21 Молимо погледајте елешку за лаичко о јашњење нестандардизованог и стандардизованог.

ета коефицијенти.

Табела 24.1. Регресија: Нестандардизовани и стандардизовани бета коефицијенти који предвиђају задатке идентитета.

Напомена. У трећем моделу, тотални идентитет, пресретање је веће јер је прилагођено за скалу од 24 тачке. Такође су постојале значајне разлике између ићи на спектру (да) и не ићи на спектру спектар (не) за друштвено-идентитетске задатке. И да и не категорије су иле значајно веће од референтне групе, несигурно. Родне категорије (цис-мушкарац = цис-жена = транс-мушкарац = транс-жена) иле су све значајно више од категорије не инарне/родне течности, али се нису значајно разликовале једна од друге.

Ладдер. Људи који нису крзнени и који се е описују као „виши на лествици“ по овој мери имају тенденцију да се оље снађу у улогама одраслих. Слично, крзнени који се е виде као „ оље“ у односу на друге понављају овај налаз и имају више резултате у резолуцији идентитета. У нашим анализама, ови трендови су или најјачи за решавање друштвеног идентитета, које о ухвата радне улоге и поглед на свет. Резултати такође су у складу са налазима да се људи из ниже класе могу суочити са додатним препрекама са идентитетом.

формација (нпр. Цоте & Левине, 2015; Пхиллипс & Питтман, 2003; Иодер, 2000). Старост. Попут узорака који нису крзнени, како крзнени старе, они настављају да остварују значајне до итке у идентитету - налаз који је у складу са претходним истраживањима. Користећи укупни резултат идентитета И 3 као варија лу исхода, накнадне анализе (процијењене моделом и држећи остале варија ле константним) показују да постоје значајни до ици у идентитету који се остварују како људи старе кроз надолазеће одрасло до а—18-19 (15,82) , 20-25 (16.40) и 25-29 (17.26) - али се онда изједначи у средњем одраслом до у (30-45 = 17.40; 46+ = 18.00). Ово указује на то да крзнени — као и други не-крзнени — до ијају ољи осећај о томе ко су су током овог важног развојног периода живота.

Слика 24.1. Отвореност.

Фурри Идентификацион. Снажно поистовећивање са фандомом ило је посе но важно за решавање само-идентитета, али је такође ио значајан предиктор решавања друштвеног идентитета. Ово има смисла јер је самоидентитет представљен осећањем уклапања у већу заједницу (интеграција), а истовремено осећањем јединствености (диференцијација). Налази указују да што се осо а више идентификује са а крзнени, повезан је са фандомом и идентификује се са својим фурсоном, што је већи резултат у резолуцији идентитета. Штавише, важно је ити отворен према томе да сте крзнени.

16.

17.

18.

19.

20.

1 2 3 4 5 6 7.

Отвореност о томе да сте крзнени и идентитет.
Резолуција.

Фриендс Фамили.

Свакодневна потпуна отвореност.

предиктор идентитета, који указује да је за идентитет важно живети аутентично и отворено –

нешто што је такође у складу са претходним истраживањима. Додатне поданализе откриле су да је отвореност са пријатељима и људима у свакодневном животу највећа повећања у резолуцији идентитета.

Слика 24.1 показује везу између отворености о томе да удете крзнени са пријатељима, породицом и људима у свакодневном животу и укупних резултата решавања идентитета. Графикон показује да су, свеукупно, нижи резултати отворености везани за то да сте крзнени повезани са нижим стопама резолуције идентитета, а веће стопе откривања повезане су са већом резолуцијом идентитета. Они који могу да живе најотвореније у свом свакодневном животу (око 20% резултата узорка 6-7 на мери) повезани су са највећим предностима идентитета, док не могу да живе аутентично са пријатељима о томе да су крзнени (око 11% узорка оцењује 1-2 на мери, и у просеку је ио у фандому знатно мање

године) предвиђа нижу резолуцију идентитета. За већину учесника, отвореност према породици има мало променљивог ефекта (слични исходи за оне који су постигли 1-5) – осим ако је отвореност релативно висока (око 41% узорка оцењује 6-7), у ком случају предвиђа већу резолуцију идентитета. Узимајући све у о зир, иако су крзнени о ично најмање отворени према људима у свакодневном животу и породици, када су отворени, они такође имају већи ниво резолуције идентитета. Међутим, када длаке нису отворене

са својим пријатељима о томе да су крзнени, негативан ефекат је посе но изражен, нешто што се чини да се за многе крзнене поправи тако што ће више година провести у фандому. Фантазија. Што се тиче улоге фантазије, фантазије са крзненным темама које наглашавају разлику између тренутног ја и идеалног ја, и фантазије које резултирају замишљањем сопства као неприкладнијег или горег, о е су повезане са нижим резултатима резолуције идентитета. Ово такође значи да је тачно о рнуто: људи који имају ниже оцене када имају фантазије које се е виде као изразито различите од се е (тј. нису другачији) и људи који имају ниже оцене када су у питању фантазије које се е приказују као горе (тј., нису неприкладан) и постигао већи резултат у резолуцији идентитета. Ово је доказ да укључивање у позитивну фантазију о садржају крзнене тематике који је у складу са самим со ом и позитивним може предвидети корисне исходе идентитета, а они реплицирају претходне налазе о ефектима позитивне фантазије (Планте ет ал., 2017).

Резултати су такође у складу са недовољно проучавањем, али растућим истраживањем које наглашава про леме повезане са развојем негативног идентитета (Хихара ет ал., 2018).

аутизам. Аутизам је ио значајан предиктор резолуције идентитета у сва три модела. Док су релативни трендови или конзистентни да се не налазите у спектру (не = највиши резултати идентитета), да сте у спектру (да = средња позиција) и да нисте сигурни да ли сте на спектру (несигуран = најнижи резултати идентитета), у три мере идентитета (самостални, друштвени и задаци укупног идентитета), нису или једнако значајни у три модела. Учесници који нису или сигурни да ли су у спектру имали су процењене оцене маргине 22 које су иле значајно ниже (селф 7,97, друштвени 8,23, укупно 16,03) од оних који су рекли да имају дијагнозу аутизма (само 8,49, друштвени 8,76, укупно 17,08) .

Учесници у категорији несигурни такође су постигли значајно ниже резултате у резолуцији идентитета од оних који нису или на спектру (само 8,70, друштвени 8,98, укупно 17,58). Такође смо открили значајну разлику између оних који су или у спектру и оних који нису или у спектру за задатке друштвеног идентитета (да = 8,76 наспрам не = 8,98), али не и задатке самоидентитета (да = 8,49 наспрам не = 8,70). Значајна разлика између категорија да и не аутизма у задацима социјалног идентитета ила је з ог нешто виших резултата рада и погледа на свет за људе који нису или у спектру. Све у свему, ово

сугерише да неуродиверзитет може представљати додатне изазове у решавању идентитета, што тре а даље истражити у удућим студијама з ог великог роја крзна који се налази у спектру (отприлике 15%). Међутим, такође се чини да И 3 користи неизвесност (нижа резолуција) повезана са несигурношћу да ли је неко аутистичан или не. Пол. На крају је процењен пол,

а откривени су и неки веома интересантни прелиминарни налази – углавном да на разрешење идентитета не утиче посебно пол – укључујући транс-мушкарце и транс-жене. Ово је занимљив налаз јер претходна истраживања (нпр. Андерссен ет ал., 2020) показују да је трансродни идентитет (и инарни и не инарни) често повезан са низом лошијих резултата лагостања у поређењу са цис-родним учесницима – углавном због дискриминације. Међутим, то није био случај у крзеном узорку. Прво, када је укупна варијабла укључена у три модела, она уопште није значајно предвиђала разлике у задацима друштвеног идентитета. 23 И, у случају само-идентитета (који је покретао.

22 Процене које се израчунавају прилагођавајући све варијабле у моделу.

23 У сировим подацима, где друге варијабле нису узете у обзир, полне разлике су.

пронађено између цис-мушкараца и не инарних / роднофлуидних категорија (друге су значајне) за задатке друштвеног идентитета. Међутим, у сложенијим анализама које укључују више независних варијабли, налаз постаје значајан.

значајни ефекти укупног идентитета), када се у моделу узму у обзир ефекти осталих варијабли, чини се да су нижи укупни И 3 скорови значајни само за оне који нису инарни / родно флуидни (16,06) у поређењу са свима осталима; нема значајне разлике у резолуцији идентитета (процењене маргине) код цис мушкараца (17,30), цис жена (17,15), трансжена (16,94) и транс мушкараца (17,04). Чини се да су нижи резултати резолуције само-идентитета за не инарни/родни флуид људи воде све разлике које се открију у моделима. Наше будуће студије ће моћи да утврде да ли је овај налаз јединствен за крзнене или остаје константан код љубитеља анимеа и спорта. Даља истраживања ће нам омогућити да истражимо ове сложене односе. Све у свему, чини се да су различити аспекти идентификације са крзненим фандомом снажније повезани са подскалама самоидентитета на И 3 од су скале друштвеног идентитета. Овај налаз има смисла ако препознамо да је главна предност учешћа у крзеном фандому то што крзненим људима пружа механизам да изграде везе са другима око њиховог интересовања за антропоморфне медије. Али који су тачно механизми у игри? Зашто идентификација са крзненим фандомом доноси такве предности за развој идентитета — више него друге групе навијача? Формалне и неформалне крзнене норме: антрополошки и социолошки увиди Током протекле деценије, толико чланова заједнице крзнених подарило је нашем истраживачком тиму богат увид у своје животе. 24 Поред прикупљања података од десетина хиљада фуррија, такође смо добили и дозволу и/или позвани да будемо присутни на многим фандом догађајима и да будемо.

24 Они су то учинили својим невероватним учешћем у нашим истраживачким пројектима,

какве нисам доживео нигде другде у свом раду као истраживач. Кратка анегдота: Недавно сам био део пројекта који се односио на разумевање осећаја спремности студената универзитета за академску заједницу. Радио сам са члановима факултета са неколико великих универзитета у југозападном Онтарију. Када смо разговарали о нашим стопама одговора, чинило се да је један од мојих колега био одушевљен тиме добили смо стопу одговора од 5%. Као део ИАРП-а који спроводи студије о крзненим животињама, редовно долајамо стопе одговора од више од 50% на наше папирне анкете које делимо на конвенцијама... То је била провера стварности за мене колико је крзнена заједница изузетно и великодушно ангажована у истраживању. Фурри редовно одговарају на Фурсциенце анкете које садрже 300 или више питања. Не само да су одговори бољни, када укључују квалитативне одговоре, они су често и детаљни. Јасно је да су крзнени уложили значајно време у олакшавање нашег разумевања њихове заједнице, и ми смо захвални крзненој заједници што је поделила своје животе са нама.

укључени у крзнене онлајн просторе. Док квантитативни подаци показују да постоји веза између тога да будете део крзненог фандома и решавања идентитета, користећи антрополошку прилику да будете

урођен у крзнену заједницу омогућио ми је да стекнем привилеговани увид у нијансе различитих интеракција крзнених. Као социолога, био сам запањен количином нормативне структуре — и формалне и неформалне — која постоји у крзненом фандому. Заједница троши много енергије на помозите члановима како да учествују у фандому и лично на конвенцијама и у онлајн просторима. У следећим одељцима, представићу анализу различитих компоненти крзног фандома и тврдити да оне пружају многе предности за његове учеснике. Документоваћу како ове бенефиције могу да подрже и задатке друштвеног идентитета и задатке самоидентитета у укупном развоју формирања идентитета. Конкретно, под широке категорије заједнице и фурсона спадају различити развој вештина, подстицање и валидација који подржавају и инклузију и индивидуацију и могу објаснити зашто примећујемо већу резолуцију идентитета у крзненом фандому. Заједница, пре свега,

када се људи придруже крзненом фандому, придружују се заједници. Фандом ствара визију и сврху везе која је постала сигурно место припадности које је од помоћи многим његовим члановима.

Везе се остварују и подстичу у онлајн просторима (друштвени медији, Дискорд, веб странице крзнених уметничких дела), 25 локалних састанака и конвенција. Заједница нуди везе са другима које су смислене и стварају атмосферу инклузије, ствара осећања у групи јединственим језиком, делује као систем који се самоисправља и активно циља на развој животних вештина. Инклузија. Једна од ствари које стално чујем кроз интервјуе – и поткрепљена је квантитативним подацима – јесте да крзнени фандом жестоко рани своју позицију као инклузивне заједнице. Укључивање у фандом је савестан и активан избор који људи доносе док су део заједнице. То је заједнички циљ, а постоји свеprisутна нетрпељивост према људима који се понашају нетолерантно. У таквим окружењима крзнени почињу да се осећају једино да буду најаутентичнији и имају то.

25 Йуди увек треба да буду опрезни када комуницирају са странцима на мрежи.

Родитељи увек треба да буду најоље расуђивали када надгледају онлајн и личне активности своје деце, а крзнени фандом не може бити ало да буде изузет од родитељског надзора.

аутентично јако је потврђено од стране заједнице која их види стварне (овај налаз је реплициран у више студија).

Моји интервјуи о малтретирању дали су ми извесан увид у ово. Многи крзнени су искусили малтретирање у својим животима — око двоструко више од оних који нису крзнени. Интервјуи откривају да су крзнена искуства малтретирања један од разлога због којих они тако жестоко штите просторе фандома где се рањиви други могу окупити, ило да се ради о конвенцијама или у онлајн просторима. И приметио дуго осећај генеративности – жељу да се помогне следећој генерацији да расте и напредује – код старијих крзна у вези са овим питањем. Неки од старијих крзна – посебно они који су део 2СЛГБТКИ+ заједнице – изражавају како су искусили тешкоће око сексуалне оријентације у свету то није ило љубазно. Интервјуи су открили лично значење ових длака које произилазе из стварања простора (нпр. онлајн, конвенција) где млађи крзнени не морају да се плаше да буду аутентични. И тумачити ову генеративност као врсту посттрауматског раста. На овај начин, не само да фокус на укључивање у заједницу помаже млађим крзнама у њиховом развоју, већ и пружа крзнене који су у каснијим фазама психосоцијалног развоја са излазом да задовоље своје људске потребе и имају сврху изван себе. 26 Функционалност овога не треба потцењивати. Савремена западњачка друштва постала су некомпатибилна са великим породицама и великим заједницама, тако да је приступ извору за ову врсту раста предност основног људског здравља. Језик. Као аутсајдеру који није крзнени, улазак у фандом као истраживач ми је дао увид у то како су различите свеprisутне појаве у фандому такође потпуно јединствене за фандом. Крзнени фандом је развио свој народни језик који подржава укључивање чланова и, потом, развој идентитета.

Када сам започео истраживање, нисам га сасвим разумео, али крзнени су ишли и стрпљиви према мени и жељни да деле свој језик и културу. Јединственост термина олакшава „групно“ окружење, где се људи могу осећати укљученима јер „схвате“ значење или шалу. У ствари, усвајање крзнених

моникерс током истраживања — здраво, Фурсциенце — је још начин да ми као истраживачи намигнемо и дамо знак заједници, такође, док смо ширили своја открића јавности. Док је јединствена елементи језика (често стварају.

26 Ериксонов рад укључивао је осмостепени модел психосоцијалног развоја. Стаге.

пет је идентитет наспрам конфузије, а верност је врлина стечена разрешењем. Седма фаза је генеративност наспрам стагнације, а развијена врлина је мудрија. Док је фокус овог поглавља на идентитету, веза са фандом и генеративношћу је такође интригантна.

крзнена игра речи и јединствена имена (фурсона) функционишу као механизам за креирање динамике унутар групе, не користе се као алат за стварање хијерархијског поретка унутар фандома—иако разумевање народног језика одаје оног Пинк Фуззи Зека који захтева кутија за смеће и и постављена у купатилу је скоро сигурно тролање. Језик је очигледан, опипљив механизам за развијање осећаја интеграције (припадања) док се истовремено потврђује нечија јединственост (диференцијација) унутар заједнице. Систем самоисправљања. Као социолог, још је фасцинантно посматрати подучавање и придржавање структуралних норми у фандому, посвећеност међугенерациским односима и менторству, као и посвећеност заједнице да поштује систем који се самоисправља. Постоје нормативна очекивања понашања у фандому — нека су једноставна као „Не терајте да изгледамо лоше!“ Међутим, механика која стоји иза ове ефикасности на конвенцијама још је и неочекивана и импресивна. Док велика конвенција као што је Антхроцон, која негује одличан однос са градом домаћином, може имати и мало, униформисано присуство полиције на својој конвенцији,

већину ефикасности на конвенцијама ове ефикасности ове ефикасности прилагођено навијачима, попут Тхе Дорсаи Иррегуларс, 27 или до још припремљеног тима крзнених волонтера. Они носе видљиву одећу која означава њихов ефикасности статус, а многи су повезани са својим оперативним штабовима преко двосмерних радио станица. Организовано је. У овим срединама, посебно у мањим конвенцијама, крзнени имају тенденцију да усвоје стратегије за надзор које су веома сличне полицији у заједници, где могу проактивно да се позајаве и деескалирају проблеме. Интимнији приступ ефикасности наглашава важност заједнице истовремено пружајући слој ефикасности. Разни организатори конвенција такође редовно комуницирају једни с другима како и и или у току са свим могућим проблемима или проблематичним учесницима. Фасцинантно, шеф ове ефикасности на једној конвенцији ми је једном рекао да је током његовог разговора после догађаја са местом одржавања, менаџер хотела изјавио да су, у поређењу са крзеном конвенцијом ефикасности инцидената, имали знатно више проблема са недавном и библиотекарком конвенцијом. Неизбежно, међутим, може доћи до узнемирујућег понашања. За разлику од других група које понекад покушавају да прикрију доказе, крзнени имају тенденцију да паже једни на друге тако што стављају људе на знање шта се дешава. Жалосно понашање може ићи наишло на срамоту, остракизам или прогон. У екстремним (и ретким) случајевима, где је потребна правна акција, укор заједнице је често јасан.

27 <https://www.di.org>.

јавности. На једној конвенцији којој сам присуствовао, познати преступник је примећен, пријављен и уклоњен са имања пре него што је могао да се догоди још какав инцидент. Међутим, у мање тешким случајевима одступања, фандом се понаша различити степен реинтегративног срамотења (Браитхваите, 1989), за који се теоретизирало да је ефикасан у исправљању лошег понашања. У зависности од природе понашања, често се јављају накнадне шансе за реинтеграцију и инклузију. На овај начин, компоненте фандома засноване на заједници опонашају елементе ауторитативног родитељства — очекивања учесника су топла и гостољубива, али уравнотежена са строгошћу и очекивањима у вези са одговарајућим понашањем. Проучавао сам ефекте стилова родитељства на формирање идентитета током адолесценције за своју магистарски рад, а ова комбинација тоpline и строгости у родитељству повезана је са још једним формирањем идентитета, као и са мноштвом

исходи лагостања (Steinberg, 2001). За мене је замисливо да се ти исти принципи могу применити на заједницу и њене чланове, посебно када су међугенерациски мудрост и развој норми толико темељни за идентитет заједнице.

Развој вештина на конвенцијама.

Конвенције могу постати значајан начин за развијање вештина, јер је програм посебно дизајниран да помогне да се олакша осећај заједнице и укључености у фандом. Панели су посвећени темама попут „дакле, ово је ваша прва конвенција“ које новопридошлицама експлицитно преносе конопце доласка на конвенцију. Као социолог, приметио сам да ови панели служе као институционализоване методе за подучавање заједнице о нормама и очекивањима учешћа у активностима конвенције, развоју заједнице и унапређењу вештина. Неки панели су посвећени активностима групног извођења, као што је фурсуитинг, док други нуде упутства о томе како да се превазиђу личне баријере, као што су

као стидљивост и узнемиреност. Неки панели су посвећени вештинама у вези са послом, као што су уметност, радионице писања, савети о издаваштву и давање смерница о томе како да се крећете у пост-средњем образовану.

Такође постоји много панела који су посвећени стварању инклузивних и валидираних простора за јединствене подгрупе, ило да се ради о врсти фурсона (нпр. снежни леопард) или сексуалне оријентације (нпр. асексуалност). Тајела 24.2 документује неке примере конгресних панела одржаних на Антрокону. Ово је само мали избор невероватно разноврсног доступног програма. Панеле обично воде крзнени који имају искуство или стручност у некој области и желе да се повежу са другима о том интересовању.

Програмски распоред се обично ставља на располагање пре конвенције, а често ће крзнени креирати своју намеру да присуствују одређеним догађајима.

распоред панела. Јавни прикази интересовања могу бити валидни за домаћина као и за учеснике.

Тајела 24.2. Примери програмирања конвенције Антроцон. Назив панела Опис Дакле, ово је ваше фирст фурсон Да ли је ово твој први пут на крзном? Или чак први пут на АнтроЦон-у? Па уђите и научите шта треба и шта не треба бити на крзном. Од ављења крзним костимима до правила 6/2/1. Одличан начин да започнете своју конвенцију и научите како да се добро проведете. Пулиц Фурсуитинг. 101.

Да ли сте икада пожелели да се купате у јавности, да организујете излет са крзнама или да радите о томе, али нисте били сигурни како да то урадите? Дођите на овај узбудљив (а понекад и духовит) панел и научите све детаље фурсуитинга у јавности!

Превазилажење.

Стидљивост и.

Анксиозност.

Овај панел је усмерен према стидљивим, анксиозним и/или социјално незгодним људима у фандому. Имате ли проблема да склапате пријатељства? Разговарате са уметницима? Проналажење заједница? Идеш на свој дан? Онда свратите и потражите савет одакле да почнете! Ван спектра: Асексуално искуство.

и са задовољством представљамо наш информативни панел о асексуалном спектру: OCAAE! Овај панел ће углавном бити фокусиран на истраживање спектра асексуалности, истраживање односа између оних у спектру и етикета које користимо да дефинишемо себе, као и на наша лична искуства о спектру асексуалности и како то утиче на наш однос једни са другима и пријатељима. Такође ћемо дати неколико општих смерница о томе како комуницирати са другима користећи ове ознаке и најважније алате који они изван спектра имају за разумевање асексуалног искуства и завршићемо са питањима и одговорима за све радознале људе који желе да науче више. Молимо вас да нам се придружите на овом информативном, зајавном и истраживачком путовању у свет асексуалности! Како можемо организовати крзнени фандом?

Тренутни догађаји су стресни и свима и нам дошло до пауза. Али шта конструктивне ствари може да нам понуди крзнени фандом у тако тешким временима? У овој новој.

ажурирани и илустровани разговори, истражујемо шта је крзнено месо посебно, шта тренутно можемо да урадимо да направимо разлику у данашњем свету и какву узудљиву удућност са пуно наде можемо да изградимо захваљујући најбољим деловима фандома. Фурсуит развој и побољшање карактера.

Начин на који се крећете и комуницирате у свом крзненем оделу преноси личност лика који покушавате да креирате. Овај панел подучава основне вештине извођења и укључује импровизоване вежбе за вежбање ових вештина. Најгори сингалонг на свету Певајте уз популарне и непопуларне мелодије са својим колегама крзнама.

БИПОЦ Фурри Меет анд Греет: Простор за БИПОЦ (Црни, староседеоци и људи убоји) да се упознају и размењују искуства и ресурсе. Састанак и поздравите простор где ће панелисти разговарати о својој уметности, писању и искуствима у крзненем фандому, заједно са временом за све присутне да учествују и поделе своју уметност и искуства са другима. Овај панел ће такође укратко представити актуелно истраживање квеер и транс особа ојених у крзненем фандому од крзнене докторске истраживачице Сирил. Сова ниске стимулације Понекад нам је потребно мирно место да се само поново саберемо.

Задржите овај простор за појединце којима је потребан тренутак да се саберу. Антхроцон Дисцорд Сервер Меетуп.

Донесите своје меме и емоције и придружите се другим корисницима са Антхроцон Дисцорд сервера на личном састанку. Водич за само-издаваштво У савременом свету постоји толико много начина да свој рад објавите. Без обзира да ли служи на одређеном тржишту, или једноставно ирате да сами идете на то и пожњете више тачних награда, самообјављивање путем различитих сајтова и тржишта може бити прави избор за многе аутори. Разговарајемо о томе како да почнете, где да поставите свој рад и додатну врећу трикова која ће вам бити потребна за успех самосталног објављивања. Радионица за ецефе Понесите своје уметничке потрепштине и направите неке ецефе као сувенире за вас и ваше пријатеље! Биће објављен неки уметнички материјал. Проналажење колеца Фурри су свуда, чак и пред вашим носом!

Фурри Гроуп Придружите нам се у откривању како можете пронаћи групу за крзно на колецу или како да направите сопствену! Цртање за боље ментално здравље.

Дођите да се придружите нашем почасном госту док она прича о цртању за боље ментално здравље. Суочавање са стресом, анксиозношћу, ПЦД – постоје начини на које можемо да се извучемо из тих осећања. Шта и шта не треба да поседујете када имате прво крзно.

Имаш одело - како га сада схваташ? Дођите да вам дамо неколико савета из година искуство. Сусрет гепарда/снежног леопарда: Да ли сте гепард? Дио-гепард? Гепард-фриендли? Дођите да нам се придружите на личном састанку. (Снепс је такође у реду...) Древни Фурсуитинг: Кратка историја животињског костима, прерушавања и ритуала.

Ношење животињских костима има дугу и богату историју. У овој презентацији и дискусији, професор класичних студија ће прошетати кроз то како и зашто су се људи у старој Грчкој и Риму обличили као нељудске животиње, шта нам то може рећи о њиховим ставовима према човечанству и животињском свету и како то може продубити наше разумевање мотивације и искуства данашњег фурсуитинга. Како бити квеер Овај панел је за све оне који су нови у дивном дугином свету ЛГБТК+ заједнице. Бићу домаћин једног простора за људе да науче непознату терминологију која се често користи у ЛГБТК+ заједници, као и да могу да постављају питања у окружењу са разумевањем.

Университи Фурс Фурмеет Да ли идете на универзитет? Желите да разговарате са другима сличних смерова? Или исте можда желели да успоставите везе или тражите савет за факултет! Ако јесте, ово је панел за вас! Напомена.

Извор: <https://antixrocon2022.sched.com/> (користи се уз дозволу). Антхроцон је регистровани знак услуге компаније Антхроцон, Инц. и користи се уз дозволу. Антхроцон није спонзор ове публикације и коришћење њених програмских материјала овде не подразумева подршку од стране Антхроцон, Инц.

Фурсонас.

Као што је описано у последњем одељку, заједница пружа многе предности члановима крзненог фандома. Заједница такође ојачаје нормативне структуре које подржавају развој крзнутих фурсона, што заузврат помаже у јачању стабилности у заједници. Ово на крају даје људима осећај да учествују – и да припадају – нечему већем од њих самих. Штавише, многе од културних норми фандома, делимично, дугују фурсонама. Следећи одељак ће описати норме фурсона, корисност крзнене уметности, истраживање детаља фурсоне, употребу фурсона као екстернализатора алат за решавање проблема и како фурсонас може довести до раста. Фурсона норме у просторима фандома Демонстрације како развијати фурсоне и причати о њима су свеprisутне у крзненом фандому. Постоји нормативно – скоро дато – очекивање да ће фурсоне бити развијене и коришћене у комуникацији са другима. На пример, када присуствујете крзненој конвенцији, део процеса регистрације укључује ојачавање имена значке које се мора носити у сваком тренутку у затвореном простору. 28,29 Међутим, име приказано на еџу је обично фурсона (или неко друго креативно) име које ће учесници користити за међусобну интеракцију. Поред значке за учеснике, многи крзнени носе једну или више ламинираних еџева фурсона уметничких дела који висе са увета или носе крзнене реквизите. Нормативно је и прихватљиво да неко започне разговор са другим учесником коментарисањем значке, детаља фурсоне, крзненог одела, одеће са крзненом тематиком, ушију или репа. Свеprisутност фурсоне и сродних физичких објеката помаже у успостављању културних норми које окружују њихову употребу за интеракције, док негује културу инклузивности са лаким „иновима“ за почетак дијалога са другима. И на личним и на онлајн местима, био сам сведок како људи постају рањиви говорећи нешто слично „Нов сам овде и надам се да ћу стећи неке пријатеље“. Одговори су готово увек нека комбинација "до родошли!" и разговори који почињу са „моја фурсона је Кс“ или „моја врста је И“. Ове прихватљиве стратегије ангажовања могу уклонити комуникацијске баријере које се често јављају када сте међу странцима. У једној фокус групи, млада крзнена у 20-им годинама је рекла (парафразирано):

28 Конвенције захтевају да се предочи лична карта коју је издао државни орган за преузимање регистрације.

значке. Информације су повезане са ИД бројем регистранта који је одштампан на еџу са корисничким именом. 29 Особље за ојачавање Конвенције постављено је на улазне тачке и одијаће приступ.

конгресни простори осим ако значка није истакнута. За одржавање значка се мора преузети или у супротном приступ је одијен. (EE4MB).

„Када сам изван фандома, не разговарам ни са ким. Икад. Али овде ми је угодно и могу да разговарам са људима.“

Штавише, структура и правила у вези са интеракцијама помоћу фурсона могу бити посебно корисни за крзнене у спектру, а утврђене норме фандома могу помоћи у улажавању анксиозности. Не само да фурсоне повезују крзнене око заједничког интереса са другима који имају исто мишљење и појачавају њихов осећај припадности заједници, већ истовремено потврђују јединствене компоненте фурсона идентитета. Штавише, када људи артикулишу детаље својих фурсона, они стварају могућности за даљи развој у том процесу. То је постало очигледно у мојим анализама функција фурсона уметности. Фурсона уметност као истраживање идентитета и посвећеност Антропоморфна уметничка дела су велики део крзненог фандома, а велики део садржаја садржи фурсоне. За оне крзнене који нису уметнички надарени, могу наручити уметника да направи слику њихове фурсоне. Ово захтева да покровитељ

артикулисати наглас врло специфичне детаље о фурсони. Искусни уметници могу да поставе низ питања о лику да и до или више детаља и по ољшали тачност — попут уметника скица. Понекад су детаљи о карактеру фурсона документовани путем референтног листа. Ово су као нацрти за лик који означавају мале, али важне карактеристике лика из више углова. Референтни листови су корисни за уметничке и фурсуит комисије, јер повећавају верност уметничких представа. Ако су крзнени и сами уметнички талентовани, можда ће уживати у развијању својих ликова помоћу цртежа. Детаљи фурсона и садржај слика, наравно, морају ити детаљнији у процесу. Стога, коришћење уметничких дела за развој репрезентација лика може подстаћи особу да истражује и посвети се детаљима лика и ономе што они значе. Моје студије такође показују да фурсоне и креативна крзнена уметност могу да одезе заклон људима који желе да истраже свој родни идентитет и сексуалну оријентацију. И општа пулика и уметност за одрасле могу ити веома функционални као механизам за истраживање како се неко осећа према важним, али често осетљивим питањима идентитета док

посматрају њихове фурсоне у различитим улогама, о лицима и ситуацијама. Крзнени такође могу да деле ове фурсоне детаље или уметност са неким другим да и проценили њихов одговор на питање које истражују — на крају крајева, нису они они, већ њихова фурсона. За друге крзнене који истражују елементе своје сексуалне оријентације или родног идентитета у друштвеним срединама које нису крзнене.

непријатељски према различитостима, ово може ити једнији начин да се тестирају воде о важним питањима личног идентитета пре него што се посвете ономе што им одговара. Истраживање детаља Фурсоне Даље ову последњу тачку, детаљи фурсоне преносе важне информације себи и другима у заједници. Често се значајан нагласак ставља на повезано значење иза ране врсте (или комбинација врста). Визуелни детаљи и карактеристике личности фурсоне се често ирају уз жалфију и имају смисла. На пример, у једном интервјуу, учесник је објаснио свој однос са својом фурсоном на следећи начин:

„Фурсона сам пре 4 године. То је вук са наранџастим очима које сијају. Изабрао сам вука... Ја сам племенит и све. Ја сам преживео рак више од 23 године, тако да су наранџасте очи ватра која ме држи.”

Значајна рефлексивност и лични раст.

Детаљи карактеристика фурсоне могу наставити да се развијају током времена. Када сам разговарао са крзнама о еволуцији њихове фурсоне, они понекад кажу ствари попут (парафразирано):

„Када сам се придружио фандому, прво сам изабрао лисицу за своју фурсону. Мислим да сам одабрао лисицу јер сам мислио да ће ми помоћи да се уклопим када се придружим фандому јер је то популарна врста. Међутим, након што сам о томе размишљао више од две године, мислим да ми зец више одговара.”

У овим разговорима, учесник затим описује карактеристике које или имају заједничке са врстом или им се диве и теже да буду сличнији. У једном интервјуу, крзнени је описао три фурсоне које је развио узастопно. Прва је била његова фурсона када је био млађи човека, а за њега је врста била естетски лепа. У то време свог живота, он се оријентисао пролепима имица тела, а одабрана врста представљала је више од онога што је он желео да буде, али у његовом уму није. Како је старио, врста се мењала, а тако и његов однос са својом фурсоном. Његова тренутна фурсона представља снагу, отпорност и мудрост, што по мом посматрању ове изузетне, успостављене и артикулисане особе, представља одличан приказ онога ко је он у овом тренутку свог живота.

Фурсона као екстернализујући агент.

У свету без крзна, постоји много приступа које терапеути користе како би помогли својим клијентима да стекну перспективу о ситуацијама у њиховим животима. Један популаран приступ је наративна терапија, која функционише на претпоставци да екстернализирање проблема од појединца – одвајање идентитета од

про лем—и стварање нове конструкције живота, помоћи ће да се про лем реши (Вхите & Епстон, 1990). Монк и Гехарт (2003) то сумирају овако:

„Можда најизразитија карактеристика наративне терапије, екстернализација разговора, ствара простор између клијената и про лема како и се супротставио опресивним причама засићеним про лемима, чиме се мења однос клијената према про лемима. (стр. 25).

У наративној терапији, екстернализација про лема укључује лоцирање изазова и њихово раздвајање тако да они постану спољашњи део особе (за разлику од унутрашњег дела особе). Деконструишући и екстернализујући про леме (тј. мане) повезане са индивидуалним идентитетом, а затим реконструишући ове про леме као екстернализоване идентитете, појединац почиње да се односи на алтернативне стварности које прео личују појединца кроз његов наратив и односе се на нови идентитет за који је формирао. се е (Гехарт, 2013). Водећи интервјуе са учесницима о њиховим искуствима као крзнени, препознао сам и дивио се екстернализујућем потенцијалу фурсона и томе како они могу да олакшају процес саморефлексије неговањем терапеутски едне дистанце од питања о којима се размишља. Ево како је један учесник описао процес коришћења фурсоне као алата за активно размишљање:

„Моја фурсона је репрезентација мене самог. Понекад га оно што радим са својом фурсоном доведе у ситуацију коју њих волео да видим и размислим о томе како њих реаговао и како моја фурсона делује.”

Према томе, фурсоне могу користити крзнени као помоћ у стратешком и практичном решавању про лема. Неке од ових стратегија и се могле описати као крзнена терапија, где поштована и значајна фурсона може помоћи појединац екстернализује про леме, открива шта је важно за особу и, на крају, открива нијансирану свест о сопственом расту ка томе да постане њихова идеализована верзија себе.

Раст идентитета.

Узимајући све у обзир, фурсона може имати значајне и позитивне импликације на крзнене. Такође имамо квантитативне податке који директно указују на корисност фурсоне за развој идентитета. На пример, у многим студијама, крзнени се генерално слажу да њихова фурсона представља идеализовану верзију њих самих, генерално се слажу да њихова фурсона такође представља њихово стварно ја, и углавном се не слажу да њихова фурсона представља најгоре делове њих самих. Говорећи о фурсонама са другим крзнама, може се појачати врста „кореспонденције” између објективног (како нас други виде) и субјективног идентитета (како ми видимо себе) крзна, што је кључно за формирање идентитета (Цоте & Левине, 2002.). Штавише, ангажовањем са другима који користе фурсоне, могућности личног раста које се доживљавају кроз фурсону могу се превести и на друге стварне, опипљиве користи и за појединца. На пример, неко ко је стидљив, анксиозан или аутистичан може имати користи од структурираних размена са другима о својим фурсонама. У том процесу они стичу искуство и самопоуздање због позитивних интеракција.

Заједница и Фурсона: Подстицање и валидација за раст Излазак из зоне комфора може бити изазован и изазивати анксиозност код неких људи. Међутим, фандом може нежно охрабрити чланове да се гурну изван својих зона удобности. Постоји неколико начина на које се то може догодити. Једна је са фурсоном, која омогућава рефлексивност сопства и сигурнији начин да људи потврде верзије сопственог ја које су испробале кроз истраживање идентитета фурсоне (нпр. родни идентитет и сексуална оријентација). Конгресни простори нуде још једну прилику за превазилажење удобног, ило да се ради о опуштању на рејву, учествовању у плесном такмичењу, вођењу панела од интереса или ангажовању у некој врсти јавног говора. Др Семјуел Конвеј, који је извршни директор компаније Антхроцон, једном ми је испричао једну од својих омиљених прича која је илустровала како он види фандом.

У суштини, веома стидљива особа је устала на сцену, укочила се, а затим појегла са сцене. У ило ком другом окружењу, могуће је да таква сцена буде дочекана са смехом и опоменама, али не и

у свом фандому. Уместо тога, пулика је пружила узудљиво охрађење младој особи, која је скупила храброст да се врати на сцену и наступи у навијачкој и охрађујућој плесној сали других крзнених. Шири циљ многих крзнених догађаја је да се људи осећају пријатно и додородошли на начин који остатак света често не прихвата — а још мање олакшава.

И ја сам из прве руке искусио ово охрађење и топлу додородошлицу. Када сам довео свог колегу на његову прву крзнену конвенцију у ЦанФУРенце, или смо позвани да говоримо на церемонији отварања. Многи људи на конвенцији су или упознати са мном и Фурсциенце-ом јер смо присуствовали конвенцији од њеног почетка 2016. Мој колега је, прилично опрезно, узео микрофон да се представи. Рекао је неколико речи о томе ко је он и дао неколико демографских података о својим проживљеним искуствима 30 и стручности у истраживању. На наше крајње запрепашћење ојоје — и искрено на моју радост — стотине људи у плесној сали почело је да скандира „Један од нас!

Један од нас! Један од нас!“ да поздравим свог колегу и дам му до знања да је додородошао да уде део овога фандом простор. Прошло је скоро пола деценије откако се ово догодило, и још увек се сећам осећања захвалности које сам доживео за ову невероватну групу људи који су чинили шта су могли да учини да се мој колега осећа пријатно и укључи у простор у који је ушао три сата раније као тотални аутсајдер. Моја поента изношења ове две анегдоте је да оне представљају оно што видим да се дешава и на микро нивоу са људима из фандома. Људима који су стидљиви, нови или се не осећају као да се сасвим уклапају са остатком света пружа се прилика и позив да постану нешто веће него што су или када су стигли, да оду да се осећају укљученији и сигурнији него када су почели су. Није савршено. Догађају се и лоше ствари и искуства. Људи могу отићи на конвенцију са великим очекивањима и отићи разочарани, а кад год се окупи велика гомила, постоји могућност да ствари не иду аш онако како је планирано. Међутим, мој општи закључак из ангажовања у више од једне деценије истраживања у овој заједници – квантитативни и квалитативни рад који оухвата психолошки, социолошки, социјални рад и антрополошки приступ – јесте да фандом даје више него што је потребно за већину људи. То даје људима начин да се укључе у диску и едну рефлексiju потпомогнуту развојем фурсоне и заједнице која то прихвата као веродостојну валуту за комуникацију. Моји интервјуи са старијим крзнарима, посебно указују на то да историја малтретирања, значајна маргинализација и окупација различитих идентитета чине људе да желе оље за следећу генерацију – израз генеративности који ме највише занима да даље истражујем уудућности истраживачки пројекти.

30 У области социјалног рада, стандардна је пракса да се открије нечија друштвена локација.

пре истраживања (тј. родни идентитет, сексуална оријентација, раса, итд.).

Оквирни оквир: Модел разрешавања идентитета крзнених фандома (ФФИРМ) Надам се да ће читаоци моћи да виде везе између тога како заједница, фурсона и други елементи повезани са фандомом раде у тандему како и створили противотров за развојне тешкоће које су уведене од стране касномодерног друштва. Запамтите, у нашем теоријском разумевању решавања идентитета, задаци самоидентитета и задаци друштвеног идентитета оухватају свест о субјективном осећају себе и континуитета (его идентитет), континуитету понашања у међуљудским ангажманима (лични идентитет) и поседовању сопственог друштвеног улоге и статуси ити препознати од стране веће заједнице (друштвени идентитет). Овај процес је олакшан активностима истраживања и посвећености улогама одраслих. Међутим, решавање идентитета је теже него икада у савременим западним друштвима. Често нам недостаје осећај да смо интегрисани у нешто веће од нас самих. Док снажне поруке индивидуализма могу довести до трагања за јединственим осећајем диференцираног сопства, оптимални развојни резултати су очично по страни потрошачима и рзлом модом која је површна и не подстиче дуљу саморефлексију. Штавише, продужени прелазак у одрасло доа значи да сеоримо да стекнемо вештине и прихватимо посао одраслих

улоге које омогућавају самодовољност. Коначно, способност да се посветимо вредностима које су део нечега већег од нас – кохерентног погледа на свет – може бити изазовна због веће друштвене структуре која ни нам дала вођење. Наше свакодневно постојање је преплављено интеракцијама које су различите или површне, због којих се можемо осећати изоловано и усамљено. Стално се суочавамо са превише избора, али недостаје нам упутства која ни нам помогла да се снађемо у њима. Није изненађујуће да ови друштвени услови могу кулминирати у немогућности да се смислено повежу са другима или да доиђу признање и повратне информације за нове верзије се све док се истражују. Међутим, крзнени фандом помаже да се ојача једи врста противотрова друштвеним и развојним условима касног модерног друштва дајући крзним заједницама, осећај сврхе, структурирано истраживање, простор за истинску аутентичност, емоционалну и психолошку подршку, подстицај за раст, персонализовани терапеутски алати и механизам за активно ангажовање у тешком раду смисленог истраживања и посвећености визији се све то у једном простору који жестоко штити инклузију. Фурри Идентити, Фурри Капитал и Интрасонас: Наставиће се... После много размишљајући о процесима везаним за идентитет у крзном фандому, развио сам прелиминарни модел идентитета заснован на фандому.

формација, модел разлучивања идентитета Фурри Фандом (ФФИРМ; видети слику 24.2).

Слика 24.2. Модел разлучивања идентитета Фурри Фандома (ФФИРМ).

ФФИРМ се заснива на квантитативној анализи о односима између варијабли фандома, квалитативним интервјуима и фокус групама које су расветлиле значајне интеракције крзна са другима у заједници, и етнографска запажања нормативних структура које воде људе у крзном фандому. Истиче важност да људи учествују у фандому, да се укључе у заједницу и да развију фурсону, што може олакшати појаву снажног осећаја себеси који ја називам интрасона. Под правим условима, појединци који учествују у крзном фандому могу развити крзнени идентитет, стећи крзнени капитал и на крају имати користи од ојачаног, решеног, не-крзног идентитета. Крзнени идентитет Започео сам поглавље унапређивањем дефиниције крзног идентитета, која се односи на индивидуални осећај самосвести и осећања припадности заједници који је резултат учешћа у крзном фандому. Дефиниција охватља нео-ериксоновски приступ идентитету и фокусира се на смислено самооткривање и везе са заједницом које се стичу учешћем у фандому. У овој интерпретацији, крзнени идентитет је, делимично, тип иза раног — социолози и то назвали постигнутим — друштвеног идентитета.

Међутим, попут неких приписаних друштвених идентитета који су стигматизовани, крзнени може изазвати изражену потребу код појединаца да схвате како се уклапају у стигматизовану групу, што касније покреће опсежно истраживање шта значи бити особа у заједници (Пхиннеи и Розентал, 1992). Дакле, крзнени идентитет је производ смисленог учешћа у крзном фандому јер се каналише кроз (1) искуства заједнице која успостављају јаке норме и структуре и (2) развој једне или више фурсона које су значајне за појединца и олакшавају интеракције са другима, истраживање и потврђивање. Фактори заједнице и фурсона реципрочно појачавају сваки друге и подржавају раст ега, личног и друштвеног идентитета. Фурри Капитал У ФФИРМ-у који предлагам, високи нивои крзног идентитета имају и директне и индиректне користи за појединца, укључујући потенцијални раст крзног капитала. Крзнени капитал дефинишем као користи и вештине на нивоу појединца, групе и друштва које произилазе из ангажовања у крзном фандому, посебно када се односе на друштвено, релационо, међуљудско, емоционално и психолошко лагостање. Поред подршке развоју крзног идентитета (самосвест и осећај припадности), снажно и смислено учешће у крзном фандому кроз ангажовање са заједницом која реагује и фурсоном такође може директно повећати крзнени капитал (преносиве користи и вештине), такође. Предности и вештине које су развијене од учешћа у крзном фандому преко заједнице и фурсона имају значај изван

фандом такође. На пример, кретање кроз неизвесност стигматизованог идентитета може олакшати развој важних способности моралног расуђивања и самоефикасности (Цоте & Левине, 2002, 2015; Пхиннеи & Росентхал, 1992). Снажан контингент фандома од 2СЛГБТКИ+ и других маргинализованих појединаца може неговати једно окружење за преговарање о сексуалној оријентацији и родном идентитету, што последично ствара начин размишљања социјалне правде који прожима не-крзнене погледе на свет. Употреба фурсона помаже у развоју комуникацијских вештина и личних техника решавања проблема. Самопоштовање се може појавити као резултат овладавања вештинама (нпр. уметност) и дубоке везаности за производе креативног рада.

Ангажовање и у заједници и у фурсони може да подстакне храброст потребну да се живи аутентично, развије аутономија и олакшаће се одупре завођењу конзумеризма као метода за изражавање себe.

На крају крајева, крзнени капитал може олакшати изазове сналажења у послу, школи и личним односима изван фандома, такође, и подржавају решавање родног идентитета одраслих (не крзнених).

Интрасона.

Још један теоријски концепт који може да утиче на ФИРМ и допринесе формирању идентитета је интрасона. Изабрао сам овај термин (унутар – грчки за изнутра) јер подразумева појачавање дисонанце – коегзистенцију сопства, где су фурсона (или суштина) и персона суштински повезани и потврђени. 31,32 Наше истраживање је истражило различите начине на које се фурсоне и персоне крзна могу повезати једна са другом. Често је фурсона идеализована верзија себе, али степен сличности између фурсоне и персоне може бити променљив. За неке крзнене, фурсона и персона се сликавају

заједно током времена и могу да процветају у нову репрезентацију себе са високим значајем за појединца. Ова интрасона информише и фурсону и персону са верношћу сопства која постоји и унутар и изван фандома. Иако мислим да је чешће да персона временом поприма особине фурсоне, интрасона се такође може појавити као производ личне саморефлексије која доводи до накнадне жеље да се модификује постојећа фурсона тако да тачније представља настајање осећаја себе. Можда постоје случајеви у којима крзнени са ниским нивоом резолуције идентитета развијају идеалан осећај себе кроз фурсону, али доживљавају фрустрацију јер су свесни значајног јаза

између идеализованог сопства и сопственог осећаја постојања — на шта наше истраживање указује да је повезано са нижим исходима лагостања. Ово је ситуација у којој заједница фандома може бити посебно драгоцене као механизам за олакшавање раста. Како људи сарађују са другима користећи фурсону, они доприносе искуству, потврђивање и повећање удоности са самим собом. Надам се да ће се временом јаз између идеализоване верзије сопства, коју представља фурсона, и личности затворити и да ће се појавити родна интрасона. Моја већина брига је за крзнене који имају низак ниво резолуције идентитета и/или поседују негативан идентитет и развијају фурсону са негативним атрибутима или карактеристикама. Наши подаци откривају корелације између негативних фурсона и нижих резултата лагостања, као што је самопоштовање. Штавише, моје истраживање на узорцима без крзнене коже показује да ако људи стагнирају у развоју идентитета након 30 година, онда имају тенденцију да пате од више менталног стања.

31 Укључио сам реч есенција јер мислим да је и концепт интрасоне могао.

постану релевантни и за наш рад са теријанским и другим сродним заједницама. Међутим, док је порекло Тхериан / Отхеркин идентитети су мање схваћени, они се фундаментално разликују од крзнених искустава са фурсоном. 32 Такође ми се свиђа имплицитна аутентичност и показивање на развојни раст који стаљике.

од активног идентитетског рада.

здравствени изазови (Рортс & Цоте, 2014). Спајањем ова два налаза истраживања можемо замислити ситуацију у којој особа са нерешеним идентитетом неће искусити потенцијал за позитиван развојни раст на исти начин на који то раде други са нижом резолуцијом идентитета када креирају

фурсона са позитивним атрибутима. Штавише, штетни ефекти демонстрирања лоше резолуције идентитета изражених кроз негативне фурсоне могу постати израженији у средњем и касном одраслом добу. Неки крзнени могу променити своју фурсону када постане очигледна друга потреба, као што је жеља за новим карактерним особинама личности, преиспитивање родног идентитета, истраживање сексуалне оријентације или решење за досаду. Ипак, за друге крзнене, пошто стекну жељене карактеристике фурсоне кроз праксу и ангажовање са другима, можда се више не ослањају на фурсону или се повезују са њим. као што су некада радили. Док ће неки крзнени задржати фурсону у њеном тренутном облику или мало измењеној верзији, други могу да почну да истражују нову или додатну фурсону која има променљиво лично значење јер је потреба за значењем задовољена. Постоје и крзнени који се придружују фандому који су већ завршили посао развијања идентитета одраслих. У овом случају, смислена фурсона може једноставно представљати показивање постојећем сопству са малим модификацијама (нпр. „Мој фурсона сам ја, он има само шест комада“ 33). Интрасону углавном покреће особа која није крзнена. Крзнени такође могу створити фурсону која се намерно радикално разликује од личности, тако да се интрасона неће појавити. У овом случају, фурсона не доприноси толико развоју идентитета, већ може ићи од користи особи и тако што је једноставно средство за креативност у свету који је често гуши или пружањем завојног аватара како би се олакшао ангажман са другима у заједници. У овој ситуацији, људи и даље могу имати користи од развоја крзног идентитета (свест о припадности) и крзног капитала (развој вештина), али то само можда неће утицати на добро успостављен осећај некрзног идентитета. Ограничења и издужења правци Постоје нека ограничења за ову тезу и пермутације развоја фурсоне о којима ФФИРМ тренутно не говори. То је зато што је разумевање односа крзна са њиховим фурсонама компликовано. Многи крзнени имају само једну фурсону током читавог живота, али други крзнени имају више фурсона - неке узастопно, а неке истовремено. Када крзнени развију узастопне фурсоне или вишеструке фурсоне, може постојати већи афинитет и лискост са старом фурсоном.

33 То је прави цитат.

нова фурсона, или ојоје. Нова фурсона и могла ићи више диференцирана од персоне или сличнија. Узастопне и вишеструке фурсоне могу значити да крзнени доживљавају све горе наведено. Будућа истраживања ће ићи фокусирана на разумевање еволуције фурсона и даље развијање ових идеја. Даља дискусија је оправдана у вези са смером стрелица у ФФИРМ. У својој тренутној концепцији, учешће у фандому води ка крзненом идентитету, крзненом капиталу и решавању некрзног идентитета за неке крзнене. Учешће у фандому такође има потенцијал да подстакне развој интрасоне, што може утицати на персону и фурсону двосмерно. Како наше истраживање налази настављају да информишу различите делове ФФИРМ-а, и како удемо прикупљали више лонгитудиналних података, поново ћемо размотрити нашу хипотетизовану усмереност стрелица у ФФИРМ-у. Будућа истраживања и такође требало да процене како је крзнени капитал повезан са другим моделима капитала. На пример, Цоте-ов Идентити Цапитал Модел (ИЦМ) 34 наглашава да су „одређени ресурси специфични за контекст посебно важни у друштвима у којима многе улоге и статуси више нису стриктно приписани, али постоји мало структуре која их заменила аскриптивне процесе“ (Цоте, 2016. , стр. Можда је крзнени капитал контекстуално специфичан облик идентитетског капитала који пружа користи кроз везе социјалног капитала (Путнам, 2000), које заузврат подржавају различите снаге идентитета, као што су интеграција и диференцијација. Без обзира да ли се крзнени капитал поново концептуализује као јединствени ресурс/аријера у оквиру постојећег модела капитала идентитета, преклапа се у потпуности или делимично са другим елементима које већ обухвата ИЦМ (као што је друштвени капитал), или се налази поред постојећих концепата капитала у потпуности остаје питање. Цоте и Левине (2015) такође тврде да постоји потреба за већим фокусом на разумевање друштвеног контекста развоја идентитета. Способност крзног фандома да подржи его, лични и друштвени идентитет, олакша трансценденцију веза од места до простора и генерише механизам за стварање, неговање и потврђивање рефлексije која кулминира у истраживању идентитета.

друштвени концепти су нешто што се радујем даљем истраживању. У закључку, крзнени идентитет, крзнени капитал и интрасона идеје се доводе у идеју да крзнени фандом, за неке, може помоћи да се молише човеково најоље ја и да доведе до стицања вештина, друштвених бенефиција, могућности и личног испуњења. Док модел који је овде предложен описује оно што теоретизирам да се дешава када људи учествују у крзненем фандому, основна структура ФФИРМ-а и се такође могла применити на друге фандоме или слободне активности које нуде.

34 Поглавље 6 у Цоте анд Левине (2015) је одличан увод у концепт и.

написан за ширу публику.

могућност повезивања са истомишљеницима и олакшани су смисленим, самоствореним ликовима. На крају, потреба је више времена, података и запажања да би се мапирао теоријски модел онога што се дешава у крзненем фандому и како се то односи на решавање идентитета. Референце Адамс, Г. & Марсхалл, С. (1996). Развојна социјална психологија идентитета: разумевање личности у контексту. Часопис за адолесценцију, 19, 429-442. <https://doi.org/10.1006/jado.1996.0041> Андерссен, Н., Сивертсен, Б., Луннинг, КЈ, & Малтеруд, К. (2020). Задовољство животом и ментално здравље међу трансродним студентима у Норвешкој. БМЦ јавно здравље, 20, члан 138. <https://doi.org/10.1186/s12889-020-8228-5> Арнетт, ЈЈ (2000). Одрасло дола у настајању: теорија развоја од касних тинејџерских до двадесетих година. Америцан Психологист, 55 (5), 469-480. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.5.469> Арнетт, ЈЈ (2004). Одрастање у настајању: кривуда пут од касних тинејџерских година до двадесетих. Окфорд Университи Пресс. Браитхваите, Ј. (1989). Злочин, срамота и реинтеграција. Цамбриџ Университи Пресс. Цоте, ЈЕ (2000). Ухапшена одрасла особа: промена природе зрелости и идентитета. НИУ Пресс. Цоте, Ј. (2006). Студије идентитета: Колико смо близу развоју друштвене науке о идентитету?—Процена ове области. Идентитет, 6 (1), 3-25. https://doi.org/10.1207/s1532706Xid0601_2 Цоте, ЈЕ (2016). Модел идентитетског капитала: приручник о теорији, методама и налазима. Неојављени рукопис, Катедра за социологију, Универзитет у Западни Онтарио, Лондон, Онтарио, Канада. Цоте, ЈЕ, & Аллахар, А. (2011). Смањење високог озразовања: успон корпоративних универзитета и пад либералног озразовања. Университи оф Торонто Пресс. Цоте, ЈЕ, & Левине, Ц. (2002). Формирање идентитета, деловање и култура: социјално-психолошка синтеза. Лауренце Ерлаум Асоциатес Инц. Цоте, ЈЕ и Левине, Ц. (2015). Формирање идентитета, младост и развој: Поједностављени приступ. Психологи Пресс. Диркем, Е. (2014). Подела рада у друштву. Симон и Шустер. Ериксон, Е. (1959). Идентитет и животни циклус. Одабрани радови Ерика Ериксона. Интернационал Университи Пресс. Ериксон, ЕХ (1968). Идентитет: Младост и криза. Нортон. Ериксон, ЕХ (1978). Пунолетство. ВВ Нортон.

Герген, КЈ (1991). Засићено сопство: дилеме идентитета у савременом животу. Основне књиге.

Гехарт, ДР (2013). Овладавање компетенцијама у породичној терапији: практичан приступ теорији и документацији клиничких случајева. Ценгаге Леарнинг. Хихара, С., Сугимура, К., & Сиед, М. (2018). Формирање негативан идентитет у савременом друштву: расветљавање најпролематичнијег решења идентитета. Идентитет, 18 (4), 325-333. <https://doi.org/10.1080/15283488.2018.1524329> Корнхаусер, В. (1959) Политика масовног друштва. Фрее Пресс. Марциа, Ј. (1964). Одређивање и конструисање валидности статуса его идентитета. Неојављена докторска дисертација. Универзитет у Мичигену, Ен Арбор, Мичиген, САД. Марциа, ЈЕ (1980). Идентитет у адолесценцији. У Ј. Анделсон (Ед.), Хандбоок оф адолесцент психологи (стр. 159-187). Вилеи. Монк, Г., и Гехарт, ДР (2003). Друштвенopolитички активиста или саговорник? Разликовање положаја терапеута у наративним и сарадничким терапијама. Породични процес, 42 (1), 19-30. <https://doi.org/10.1111/j.1545-5300.2003.00019.x> Планте, ЦН, Реисен, С., Гровес, ЦЛ, Ројертс, СЕ, & Гераси, К. (2017). Скала ангажовања фантазије: Флексибилна мера позитивног и негативног ангажовања фантазије. Основна и примењена социјална психологија, 39, 127-152.

хттпс://дои.орг/10.1080/01973533.2017.1293538 Пхиллипс, ТМ, & Питтман, ЈФ (2003). Процеси идентитета код сиромашних адолесцената: Истраживање веза између економске непогодности и примарног задатка адолесценције. Идентитет, 3 (2), 115-129. хттпс://дои.орг/10.1207/С1532706КСИД030202 Пхиннеи, Ј. С., & Росентхал, ДА (1992). Етнички идентитет у адолесценцији: процес, контекст и исход. У ГР Адамс, ТП Гуллотта, & Р. Монтемаиор (ур.), Формирање идентитета адолесцената (стр. 145-172). Саге Публикацијонс, Инц. Путнам, Р. (2000). Само куглање: колапс и оживљавање америчке заједнице. Симон и Шустер. Ројертс, СЕ (2007). Решавање фазе идентитета у продуженом преласку у одрасло доба: Израда и валидација Инвентара питања идентитета (докторска дисертација). Универзитет Западног Онтарија. Ројертс, СЕ, & Цоте, ЈЕ (2014). Инвентар питања идентитета: Решавање фазе идентитета у продуженој транзицији у одрасло доба. Часопис за развој одраслих, 21, 225-238. хттпс://дои.орг/10.1007/с10804-014-9194-к.

Сцхвартз, Б. (2000). Самоопредељење: тиранија слободе. Амерички психолог, 55 (1), 79-88. хттпс://дои.орг/10.1037/0003-066Кс.55.1.79
 Стеинберг, Л. (2001). Знамо неке ствари: Родитељ – односи адолесцената у ретроспективи и перспективи. Јоурнал оф Ресеарч он Адолесценце, 11 (1), 1-19. хттпс://дои.орг/10.1111/1532-7795.00001
 Вхите, М., & Епстон, Д. (1990). Наративна средства за терапеутске циљеве. ВВ Нортон & Цомпани. Иодер, АЕ (2000). Препреке формирању статуса егo идентитета: контекстуална квалификација Марцијине парадигме статуса идентитета. Часопис за адолесценцију, 23 (1), 95-106. хттпс://дои.орг/10.1006/јадо.1999.0298
 Ендноте Нестандардизовани коефицијенти наводе величину (даље од нуле је јачи) и правац (позитиван/повећање или негативан/смањење) однос између независне варијабле (нпр. лествица резултата) и зависне/исходне варијабле (скора идентитета). Повећање независне варијабле за једну јединицу (нпр. повећање за поен на лествици), значи да ће се ваш предвиђени резултат на зависној варијабли (само-идентитету) повећати по нестандардизованој ета вредности (мердевина нестандардизована ета је .18). Утицај лествице у три модела—само-идентитету (могући резултати од 2-12), друштвеном идентитету (могући резултати од 2-12) и укупном идентитету (могући резултати од 4-24)—показује да како се пењете за сваку тачку на лествици (1-10), можемо предвидети повећање од 0,18 на резултату задатака самоидентитета, повећање од 0,31 у друштвеном -задаци идентитета и повећање од 0,50 за укупне задатке идентитета (када се све остале независне варијабле држе константним у моделу). Дакле, предвиђа се да ће неко ко постигне низак резултат на лествици (проверавају 2 на лествици) имати повећање од 0,36 у резултату свог идентитета, али и се за некога ко постигне више на лествици (проверава 10) предвиђало да ће имати повећање њиховог скорa за самоидентитет за 1,8. Виши резултати на лествици значе предвиђање већег резултата на идентитету. Ово тумачење се примењује на континуиране (или скалиране) независне варијабле у моделу – лествица, идентификација, старост, идеал, отвореност и још го
 За категоричке варијабле (аутизам и пол), нестандардизована ета верзије омогућавају поређење са назначеном референтном категоријом (нисам сигуран да ли су у спектру и родној течности / неинарни). Дакле, а Предвиђа се да ће транс-жена постићи 0,57 поена више на задацима самоидентитета од неинарне/родне течности (подешено на нулу), а предвиђа се да ће цис-жена постићи 0,70 поена више (значајно више) од неинарна/роднофлуидна особа на мери идентитета. Да и се протумачили подаци о аутизму, неко ко није у спектру ће постићи 0,72 поена више на сопственом идентитету од некога ко није сигуран (сет.

на нулу), а неко ко је на спектру ће постићи 0,52 јединице више од некога ко није сигуран. Стандардизовани коефицијенти се израчунавају тако да можете да упоредите релативни утицај сваке независне променљиве (мердевина, идентификација) на зависну променљиву (резултат идентитета). Ово је згодно када независне варијабле користе различите метрике, као што је идентификација која се мери скалом од 1-7, а лествица се мери скалом од 1-10. Ако исмо само користили нестандардизоване коефицијенте, онда би било тешко упоредити ета резултате једни са другима јер не користе исту јединицу мере. Међутим, можемо направити фенси прорачун да исмо до или нешто што се зове стандардизована ета (.17 за лествицу и .24 за идентификацију у моделу самоидентитета). Ово нам омогућава да видимо ту идентификацију

има више утицаја од лествице у предвиђању самоидентитета, али у случају задатака друштвеног идентитета, лествица је утицајнија од идентификације. Ово је веома корисно за сагледавање релативне важности варијабли у моделу при испитивању континуираних променљивих. Међутим, стандардизација је мање прикладна за тумачење категоричких варијабли, па се оне не пријављују. Захвалнице Хвала мом ментору, професору Џејмсу Котеу, што је прегледао ово поглавље. Ово истраживање је делимично подржано средствима Савета за истраживање друштвених и хуманистичких наука.

део 5.

Џуртаин Цалл.

Поглавље 25.

Стални реп: куда идемо одавде?

Кортни "Нука" Планте.

Како стижемо до краја ове књиге, сећам се питања које ми је једном поставио крзнени док сам се паковао након презентације наших открића на конвенцији крзнених: када ћете завршити? Не могу а да се не насмешим на ово питање док се осврћем на више од деценије истраживања о крзнама јер схватам, гледајући уназад, да не могу да се сетим ниједног пута у свим тим годинама када сам се осећао лиже да уде готово него када сам први пут почео. То је само део онога што значи бити научник: сваки одговор који нађете уводи вас у два нова питања. Или, другачије речено, што више знате о некој теми, више разумете колико не знате о њој! 1 Овај процес покушаја да се одговори на релативно једноставно питање, само да се открило да зечја рупа иде много дубље него што смо могли да замислимо, ила је прича о Фурсциенцеу која се понавља. 2 Као што сте видели у овој књизи, само проналажење правог начина да се прво постави питање може бити препуно грешака и лажних почетака (нпр. наше превише поједностављено проучавање рода тражећи од крзна да одабере „мужјак” или „женско” пада на памет видети поглавље 15). И када дођемо до одговора (нпр. најчешћа врста фурсона

да ли је вук, погледајте Поглавље 7) и проширите га крзнама, научницима и широј јавности, убрзо ће нам се вратити са још једним питањем (нпр. „да, али зашто вукови?”). Резултат овога је двострук. Прво, то значи да никада нећемо остати без истраживачких идеја. Како јесте, многи чланови Фурсциенце тима држе листе идеја и питања за удуће студије на другим страницама, од којих нека потичу из сопственог читања академске литературе, а друга која долазе од крзна или лаика који се распитују о нашим претходним налазима. Чак и док пролазимо кроз прегршт тих питања са сваком анкетом, готово неизбежно на крају додамо више питања на те листе него што смо могли да одговоримо.

Ако ништа друго, ово јарем значи да нам никада неће понестати ствари за учење! Други резултат—и далеко важнији—је да је стање нашег знања о крзнама, и увек ће бити, у стању променити. Оф.

1 Заиста, психолози чак имају име за ово: Дуннинг-Кругеров ефекат!

(Данинг, 2011). 2 Као што смо рекли у поглављу 3, др Гераси, први члан Фурсциенце тима који је.

урадите крзнено истраживање, започето управо на овај начин – покушавајући да одговорите на једноставно питање о истинитости крзнених стереотипа штампаних у чланку Ванити Фаир!

Наравно, неки од наших налаза су довољно чврсти у бројним студијама да можемо бити разумно сигурни да се неће променити или, ако се промене, то ће бити релативно споро. На пример, просечна старост крзната се није много променила у последњих десет година, тако да можемо бити прилично сигурни да ће за пет година већина крзнених и даље бити у касним тинејџерским и раним до средњим двадесетим годинама (погледајте Поглавље 13). други,

међутим, вероватно ће застарети у року од само неколико година од о јављивања ове књиге! На пример, само у последњих пет или шест година видели смо значајан пораст роја крзнених који се идентификују као трансродне, не инарне или родне особе, рој који ће вероватно наставити да расте како шире културне норме постају све више охватне и пошто следећа генерација развија пољшани речник и теоријски оквир у оквиру којег ће разумети и разрадити свој родни идентитет. Док ово можете читати, наши ројеви о распрострањености трансродних особа у фандому – или терминологија која се користи да их опише или чак и сам концепт рода – можда ће ићи застарела.

Кроз ову књигу, подстицали смо читаоце да о овој књизи не размишљају као о коначној, непоколебљивој истини о крзнама, већ да о њој размишљају као о снимку времена. Склони смо да о томе размишљамо као о увиду у стање крзног истраживања у датом тренутку уз упозорење да и ило која удружа студија могла да изолучи наше разумевање ило које од ових тема. Иако не можемо да га назовемо живим документом, можемо предвидети – са сигурношћу колико смо у могућности – да ће скоро сигурно постојати друго издање ове књиге и да ће укључивати све врсте ажурирања и додатака оно што смо овде представили. З Дакле, како изгледа удружност за Фурсциенце и наше истраживање? Иако је тешко знати када ће случајност погодити и послати истраживача који се креће низ потпуно нову линију истраживања, можемо приметити неколико линија истраживања за које смо посебно заинтересовани у наредним годинама. Као прво, још увек смо веома заинтересовани да разумемо како крзнени користе просторе фандома и фантастичну тему крзног садржаја да и о ликовали и развили кохерентан, позитиван, стабилан осећај идентитета. Желели смо да спроведемо више студија које се директнијеаве укљученим процесима, укључујући сагледавање, можда уздужно, да ли можемо да пратимо промене у томе како крзнени виде сеје током дужег временског периода.

Друга линија истраживања за коју смо посебно заинтересовани је оље разумевање улоге коју ће интернет играти у динамици фандома и крзном понашању. Последњих година видели смо колико је крзнени.

З Иако ако књига постане много дужа, можда ћемо морати да је поделимо на два дела.

волуме сет!

дискурс се померио са дешавања првенствено на форумима на, уместо тога, на друштвене медије, групе као што је Телеграм и, можда недавно, програми попут ВРЦхат-а. Бројни крзнени су нам жељно говорили како је могућност интеракције са другим крзнама у виртуелној стварности, када могу да ходају око као своје фурсоне, њихово омиљено понашање везано за крзнене. У ту сврху, у време писања ове књиге, водимо пар студија које процењују употребу ВР међу крзнама и које почињу да се упуштају у питања која крзна највероватније користе ВР, зашто они користе ВР, и како се интеракција у виртуелним просторима упоређује са интеракцијом у просторима стварног света. 4 Још једна област од великог интересовања за наше истраживање је растућа улога политике и активизма у фандом просторима. Као рој од

Очекује се да ће трансродна крзна у удружности расти, а пошто је ово и даље веома навијена тема у популарном политичком дискурсу, у потпуности очекујемо да ће крзнени фандом постати простор не само за екство већ и за политичку организацију и активизам. Тензије могу расти између крзнених који и више вољели да простор остане политички неутралан и све веће већине крзнених за које неополитичко крзнени фандом једноставно није могућ. Динамику ове промене у фандому ило и фасцинантно документовати. Такође смо желели да оље проучавамо крзнене чији су гласови често недовољно заступљени у фандом просторима и нашим истраживањима. У протеклих неколико година, видели смо колико је то ило невероватно плодно спровести квалитативне студије које долазе доогатих детаља и проживљених искустава расних крзнених, аутистичних крзнених и трансродних крзнених. Поред директног праћења ројних питања која су покренули ови интервјуи, такође смо желели да искористимо лекције које смо научили из овог приступа да пронађемо и проучавају друге често занемарене или ућуткане групе унутар крзног фандома. На пример, неколико фуррија нам је недавно скренуло пажњу на чињеницу да наша конвенција и онлајн анкете често промашују крзнених с инвалидитетом или старији крзнени који и могли, из разлога што су мало удаљени од главног

фандоми или који су једноставно изолованији у својим интеракцијама са другим крзнама, можда неће имати прилику да раде наше анкете. Такође смо желели да пронађемо начин да проучавамо млађе од 18 година— идеално проучавати крзнене од 13 или 14 година, аш када улазе у фандом, како и оље разумели динамику ити малолетник у крзненом фандому и да и оље разумели ране године када сте или крзнени - прелазак са фан крзнених медија да постане активан члан крзног фандома.

4 Као дугогодишњи о ожавалац сај ерпанк жанра, морам да се одупрем жељи да употре им тај термин.

„месни простор“ да се односи на стварни свет!

Без о зира на то где нас удућа истраживања одведу, уверени смо да ће Фурсциенце наставити да уде посвећен коришћењу науке како и помогао другима – како крзненным тако и не крзненным – да оље разумеју крзнене фандоме и да помогну у отклањању стигматизирајућих за луда о крзненным. Надамо се да вам је ова књига помогла у том погледу и хвала вам – ило да сте крзнени који је директно учествовао у нашим студијама или једноставно покушава да научи више о овом њиховом фандому, родитељ крзног који покушава да оље разуме ново интересовање вашег детета, научник и потенцијални удући сарадник који критикује наш рад кроз другу теоријску перспективу, или новинар који ради вашу дужну пажњу и покушава да напише што тачније део о крзнама које можете. Ова књига, као и наше истраживање и невероватно путовање које је прошло током протекле деценије, не и или могући ез вас. Литература Дуннинг, Д. (2011). Дуннинг-Кругеров ефекат: Непознавање сопственог незнања. Адвансес ин Екпериментал Социал Псицхологи, 44, 247-296. хттпс://дои.орг/10.1016/B978-0-12-385522-0.00005-

6.

Ауторске иографије.

Катхлеен Гер аси.

Кетлин Гер аси је недавно пензионисани социјални психолог и антрозоолог. Била је главни аутор прве рецензиране, о јављене научне студије о крзнама. Тренутно проучава крзнене фандоме, као и идентитете Тхериана и других рођака. Кортни „Нука“ Планте Кортни, или Нука, како га познају његови пријатељи и другари крзнени, је социјални психолог који је дипломирао докторат 2014. на Универзитету Ватерло и који је тренутно ванредни професор психологије на Бисхоп'с

Универзитет у Шер руку, Кве ек, Канада. Он је "званично" крзнени више од 15 година, иако његово интересовање за крзнене медије сеже и дуже од тога. Нукина истраживачка интересовања о ухватају стигму, групни идентитет и фантазију и како сви ови процеси функционишу у контексту навијачких култура, укључујући крзнене, роније, љу итеље анимеа и фанове Ратова звезда. Он такође шире проучава утицаје медија на наш начин размишљања, осећања и понашања. Ово је његова пета књига заснована на његовом истраживању. Степхен Реисен Степхен Реисен је професор психологије на Текас A&M Университи-Цоммерце. Његова истраживачка интересовања о ухватају теме везане за лични (нпр. фансхип) и друштвени идентитет (нпр. фандом).

Схарон Е. Ро ертс Схарон Е. Ро ертс је ванредни професор на Ренисон Университи Цоллеге на Универзитету Ватерлоо у Канади. Њено о разовање је интердисциплинарно: психологија (БАХнс), социологија (МА, ПхД) и социјални рад (МСВ). Она је један од суоснивача ИАРП / Фурсциенце. Елиза ет Фејн Елиза ет Фејн, др. је ванредни професор и председавајући Одсека за психологију на Универзитету Дукуесне. Она је аутор књиге Живети на спектру: аутизам и млади у заједници (НИУ Пресс, 2020) и коуредник, са Кларис Риос, књиге Аутизам у преводу: Интеркултурални разговор о условима из спектра аутизма (Палгреве, 2018). Психолошки антрополог и лиценцирани клинички психолог, њен рад се фокусира на укрштање психологије и културе. Она пева са синтпоп ендом Таке Ме Витх Иоу и ди-џеј са тимом Треасуре у Питс ургу, Пенсилванија.

Францес ХИ Хенри.

Френсис је гостујући ванредни професор историје на Кинг'с Университи Цоллеге на Западном универзитету, Канада. Докторирала је историју на Западном универзитету 2019. Њено истраживање се фокусира на хомосексуалност у раној модерној Европи, посебно на укрштање сексуалности, пола, религије и права. Она је у процесу претварања своје тезе у књигу. Анна Ренее Хенри Ана Ренее Хенри је дипломирани студент социологије на Универзитету Гуелпх, Канада. Њено истраживање се фокусира на инвалидитет (посебно менталне ослепелости) и стигму. Као додипломски студент на Универзитетском колеџу Ренисон на Универзитету Ватерло, била је сарађивала са др Шерон Ројертс као члан Фурсциенце. Она наставља да ради са њима на пројектним истраживањима. Томас Р. Броокс ИИИ Др. Томас Р. Броокс је доцент психологије на Универзитету Нев Мекицо Хигхландс. Он је супервизор лабораторије Хуман Цоннецтион Лабораторије, где он и његови студенти истражују психолошке принципе како људи стварају и одржавају односе у романтичном, технолошком, метафизичком и социјалном контексту. Томас је један од аутора књиге: ЦАПЕ: Мултидимензионал Модел оф Фан Интерес. Цамиелле Адамс Цамиелле или „Цами“ је страствена и дугогодишња списатељица коју се особично може наћи са носом закопаним у књигу. Она је магна цум лауде дипломирала на Универзитету Тускегеее и тренутно је дипломирала на Универзитету у Калгарију где студира политичке науке. Она тренутно проучава однос између друштвених медија и десног домаћег тероризма.

Погледајте статистику пројекције.